

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

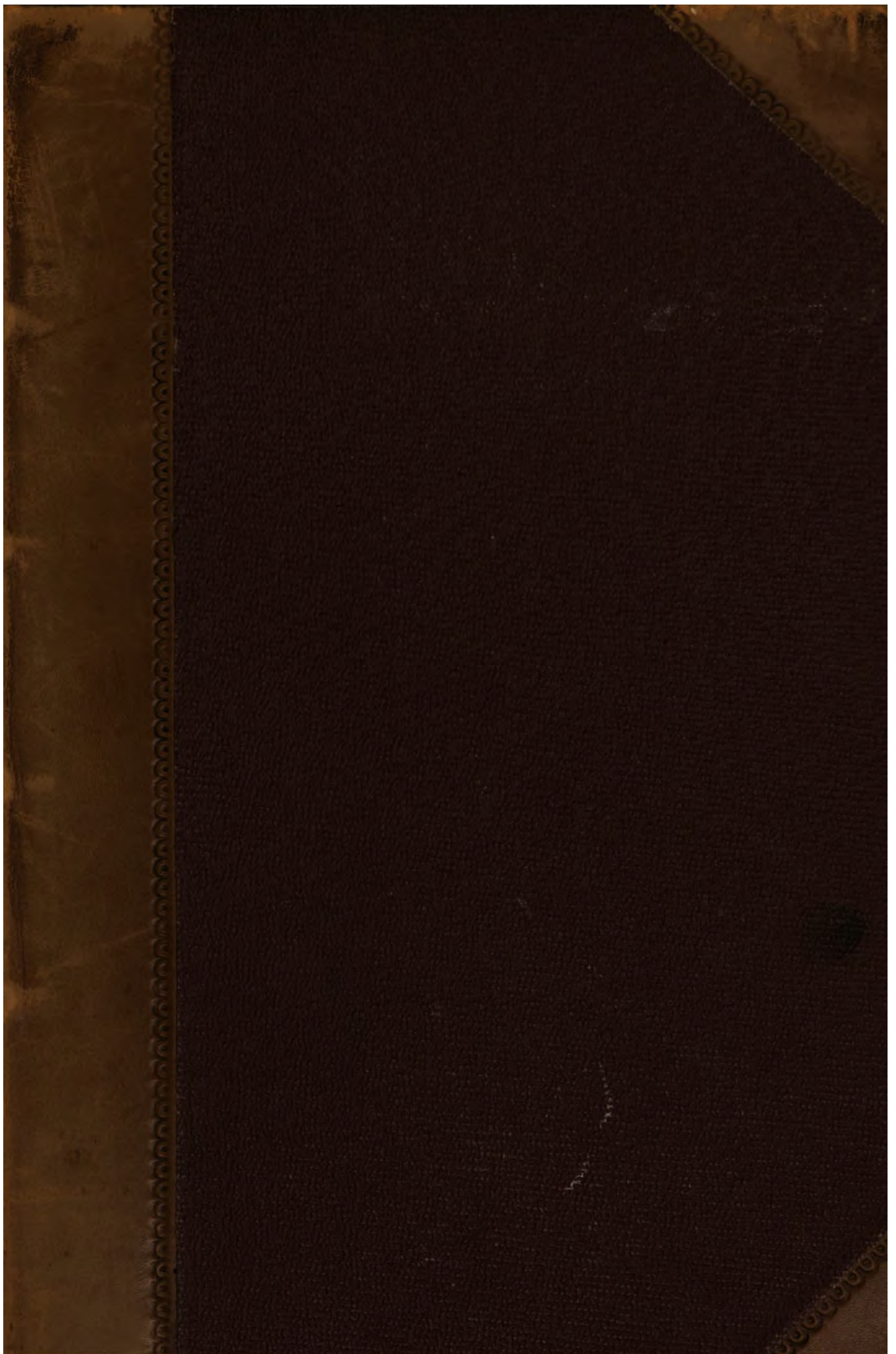
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

N.i.533

Stack

H Stuart Jones

J. D. BEAZLEY

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—
Bequeathed by
SIR JOHN BEAZLEY

—
1970

BLACKWELL LTD.
BOOKSELLERS
51 BROAD STREET
OXFORD

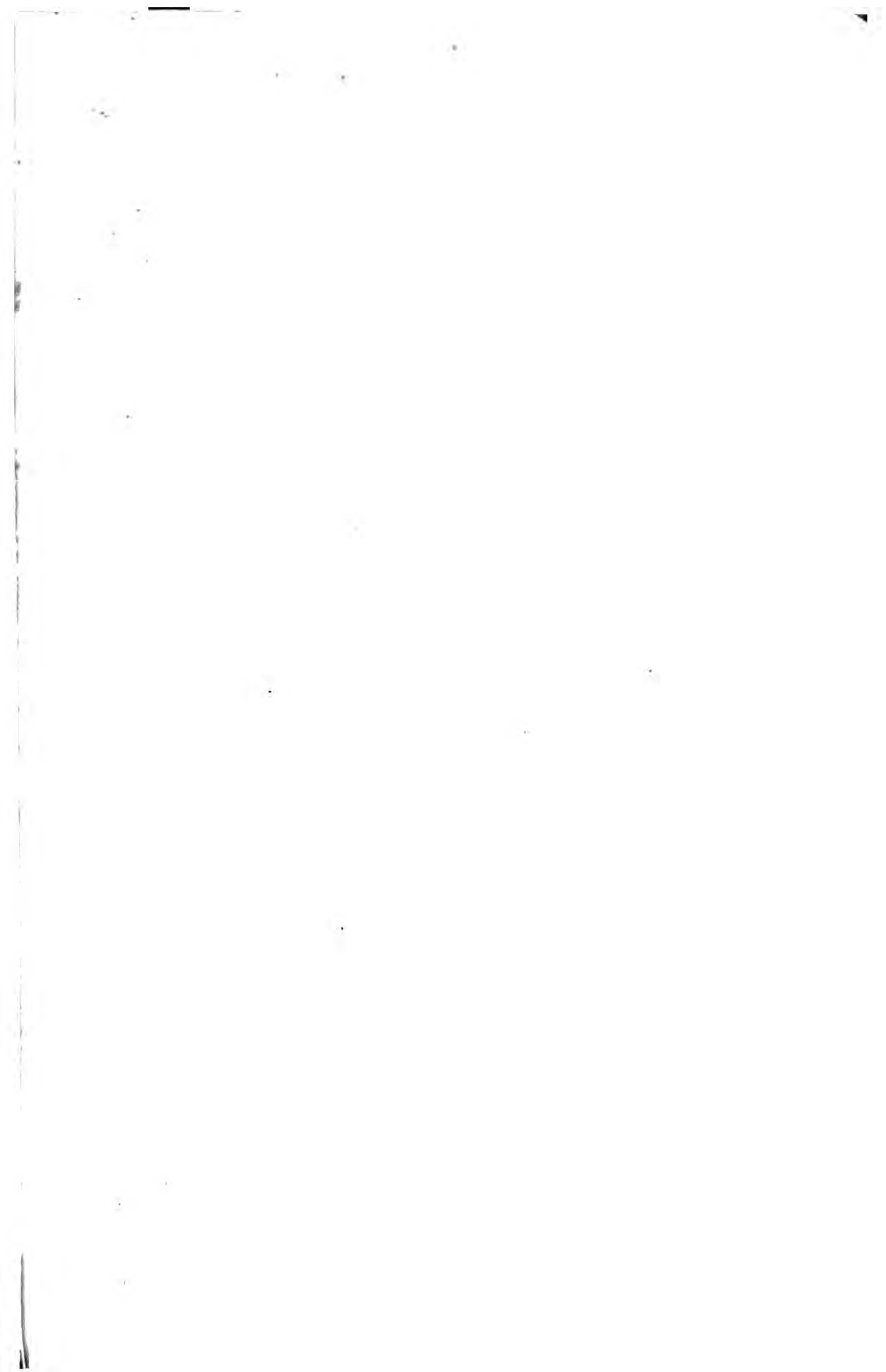

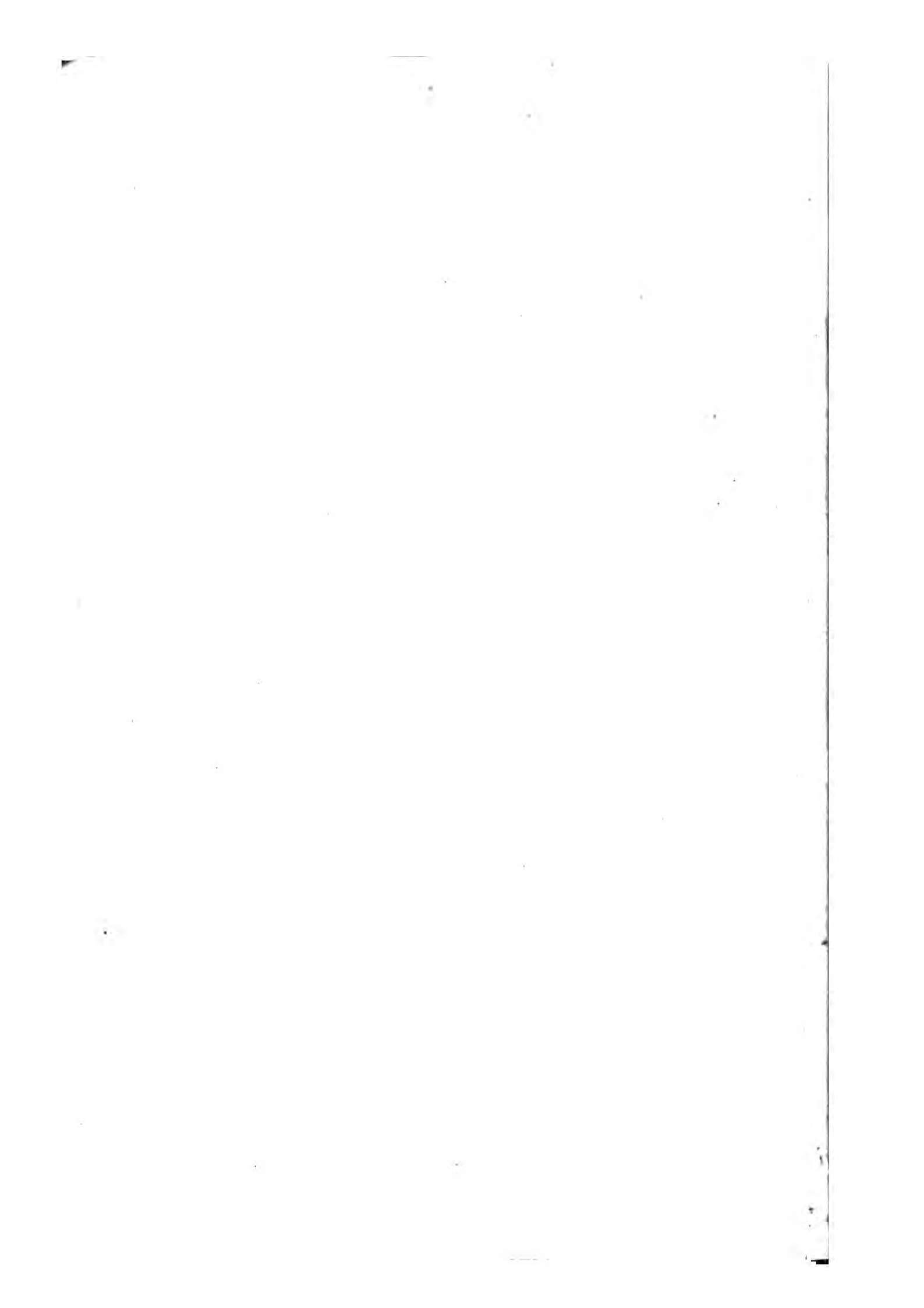
3035369792

**CONFINED
TO THE
LIBRARY**

3/6

9

POLEMONIS
DECLAMATIONES

QUAE EXSTANT DUAE

ACCEDUNT

EXCERPTA E CALLINICI ADRIANI JAMBlicHI DIODORI
LIBRIS ET ISAACI PORPHYROGENNETI ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ ὙΠΟ ΤΟΥ ὍΜΗΡΟΥ ET ΠΕΡΙ
ἸΔΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΤΩΝ ἘΝ ΤΡΟΙΑ
ἙΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ QUAE VULGO DICUNTUR
SCRIPTA

RECENSUIT

HUGO HINCK

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXIII

66^r occupat, Dionis Chrysostomi, Isocratis, Hesychii Milesii, Philostrati nonnulla complectens. in hoc quoque emendatoris rara quaedam inueniuntur uestigia (C²).

D. Laurentianus 70, 28 (foll. 235—254), bombycinus saeculi XV.

E. Vaticanus 96 (foll. 11^r—18^v), bombycinus saeculi XIV.

F. Vaticanus 1297, membraneus, olim Fuluii Ursini. folia quae Polemonem continent (408^v—413^r), saeculi XV sunt. in margine huius et Vaticani 1415 ad paucos locos scripturae uarietas adposita est, quam exscripsi integram.

G. Vaticanus 1415 (foll. 23^v—52^r), bombycinus saeculi XV, e bibliotheca Fuluii Ursini in Vaticanam inlatus.

H. Parisinus 3017 (foll. 114^r—121^r), chartaceus duabus manibus confectus, e quibus quae folia 114—121 scripsit, ad saeculum XIV uel XV est referenda.

I. Parisinus 1733 (foll. 245^r—253^v), chartaceus saeculi XV. Polemonis orationes in charta pessima pallidiore atramento scriptae sunt ita ut saepe lectu sint difficiliores. harum extremam partem foliis 252. 253 comprehensam manus suppleuit ab ea quae reliqua exarauit diuersa.

Haec igitur Polemonis emendandi habui praesidia. et librorum quidem Parisinorum specimina Rudolpho Prinziio debeo, ceteros ipse tractaui. iam uero cum codices C D E F G H I eandem textus recensionem praebere intellexissem, Laurentianum 59, 37 (C) elegi quem integrum excuterem, reliquorum uarietatem a prioris declamationis initio usque ad I 16 enotare satis habui. in tribus igitur libris A B C operam niti placuit: quos ex eodem archetypo originem habere corruptelae lacunae interpolationes comprobant in singulis eadem. interpolati autem archetypi causa si non unica, attamen prin-

cipalis fuit quod in libro antiquiore scholia fuerunt adscripta quorum uel integra species uel singula uerba textum inuaserunt ac uerbis scriptoris sese immiscuerunt. et integrum quidem scholium uerbis ὄπλῳ γυναικῶν (II 63) adpositum deprehenditur hoc: τῷ πελέκει τις ἀπέκοψε τὴν Κυναιγείρου δεξιάν, quod nunc orationi insertum legimus. ad uerba ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ γενέσεως (II 19) inlustranda grammaticus notauit: διότι προεσβύτερος τούτων ἦν. ac facile intellegitur uerba τρεῖς παῖδες παλαιοί et καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέους (II 64), quorum nullus cum reliquis est conexus, scholii olim fuisse uocem αὐτόχθονες explicantis quo de potioribus tribus inter heroes illos Atticos a Terra genitos, de Cecrope puta et Erichthonio et Erechtheo, disserebatur simulque ad inferiorem earum gentium sortem respiciebatur quae non a Terra, uerum ab Herculis progenie originem repeterent. denique, ne longior sim, haec scholia indicabo ad uerba βελτίων γε μὴν καὶ δικαιότερος λέγειν (I 15): εἰπεῖν χρῆναι; ad τὴν μεγίστην ἀρχὴν τοῦ πολέμου (I 16): τοῦ στρατηγοῦ; ad ἡγεμών (II 2): πολέμαρχος, et quae sunt similia.

Inter libros ex archetypo, de quo agimus, descriptos fuit qui alterius orationis ultima uerba γέννημα οὕτω λαμπρὸν κ. τ. λ. nescio quo casu uel quam ob causam omitteret. unde factum est ut illa desiderentur in D H I, in A B E F manu recentiore addita habeantur. proxime autem e codicibus A B C, cum quibus solis rem nobis esse dixi, ad archetypum accedit Laurentianus 56, 1 (A) eumque pro fundamento recensiois et uel in minoris momenti rebus ducem habui. hunc igitur secutus *ν ἐφελκυστικὸν* ante grauiores leuioresue interpunctiones uel posui uel omisi, in continuo tamen sermone etiam ante consonas scriptum retinere nolui. — E codice deteriore quam A, qui tamen saepius uerum habuit, B et C manarunt ita quidem ut tanquam

ualde neglegenter versatus est, utpote qui uel integras sermonis partes saepius omiserit. declamationes latine uertit et commentariolo instruxit Possinus, priorum curas in unum congegit suasque et paucas Joannis Caspari patruelis (*O*) notas addidit Orellius, uterque exiguo cum fructu munere functi. optime contra de Polemone meruit (*i*) Fridericus Jacobs qui breuem adnotationem ad declamationes inseruit Zimmermanni annalibus a. MDCCCXXXVIII p. 5—11. et huius quidem coniecturas memorauit omnes, reliquorum sine ullo rei detrimento silentio praeterii plurimas.

Polemoni subiungere placuit excerptiones e Callinici, Adriani, Jamblichi, Diodori libris factas quales praebent codices quos contuli duo:

A. Laurentianus 57, 12 (fol. 118 sqq.)

B. Vaticanus 1354, olim Fuluii Ursini (fol. 113 sqq.), chartacei saeculo XV scripti. praeter ea quae iam editurus sum, in utroque exstant opusculum excerptum ἐκ τοῦ φίλωνος τοῦ ἑβραίου περὶ οὗ εἴρηται ἢ φίλων πλατωνίζει ἢ πλάτων φιλωνίζει et, quamuis ordine diuerso, Pythagorae, Anacharsis, Bruti, Chionis, Euripidis, Heracliti, Apollonii, Dionysii, aliorum epistulae; in solo A est (Dionis Chrysostomi) λόγος τρωικὸς ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου μὴ ἀλῶναι, in solo B πλάτωνος ὄροι; habet denique uterque proprias suas sibi epistulas, paucas quidem B, plures A, ut Phalaridis, Procopii, Juliani, Theophylacti.

Diodori fragmentum una cum Polemonis declamationibus primus edidit (*s*) H. Stephanus, reliqua (*a*) Leo Allatius inter *Excerpta varia Graecorum sophistarum ac rhetorum. Romae MDCXLI* pp. 238—258, ordine tamen ita mutato ut extremum locum teneat Callinicus. unde illa acceperit, Allatius non indicat; codicem Vaticani simillimum habuisse eum monstrabit scripturae uarietas a me exhibita: nam quominus eum ipso Vaticano usum esse putemus, obstant discrepantiae quas ex libro aliquo, non ex editoris

ingenio originem habere manifestum est. partem ab Allatio propositam praeter Callinici declamationem adiunctis paucis quae exemplari editionis Allatianae Parisino adscripserat Petrus Dan. Huetius, inter rhetorum Graecorum opera I p. 526—533 (cf. I p. 422) neque tamen satis diligenter transtulit Christianus Walz. descriptionem pompae regis Babylonii et quae hanc excipiunt sententias ex Allatii exemplari inter Jamblichi fragmenta recepit Rudolphus Hercher (*Erotici scriptores Graeci* II p. LXVI—LXVII), quibus orationem domini seruum coram rege adulterii accusantis addendam esse docuit codex Laurentianus diligentius examinatus.*)

De fragmento *περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ κ. τ. λ.* inscripto adponam uerba Weselingii (Diod. vol. II p. 637) qui primus illud perditorum Diodori librorum reliquiis inseruit. „Illustre hoc Diodori fragmentum publicarat H. Stephanus, praescripto indice, *ἀνωνύμου τινὸς περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων*, quasi declamatio quaedam esset Rhetoris incerti. Nihil certe Stephanus de eius auctore, aut unde id habuerit, addere dignatus est. Gloria detecti scriptoris, e cuius libris decerptum fuit, debetur Isaaco Vossio, de quo sic pater eius in *Addendis Libro II. Hist. Graecor.* p. 519 [529]. „Item fragmentum de Cleonide et Aristomene, quod una cum nonnullis Polemonis et Himerii (p. 20) edidit Henricus Stephanus. Sed nesciebat, esse Diodori: cui tribuitur in Florentino Codice Bibliothecae Mediceae,

*) Fugerat me Hercherum in annalibus Berolinensibus qui Hermae nomen habent, a. MDCCCLXVI p. 362 sqq. non solum hoc, uerum etiam praecedens fragmentum Jamblicho uindicasse. ibidem ille has praeter libros fecit emendationes: p. 46, 11 ἀπό; 20 χρῆσεσθαι; 21 μόνον. p. 47, 11 δὲ; 16 παρηυδοκιμημένω; 18 αἰτιάσωμαι; 22 διεφθάρθαι — διεφθαρκέναι; 25 κούφον pro τοιοῦτον; 25 λέξω; 26 δὲ pro οὖν. p. 48, 27 μοιχεύεται; 27 (εἰ δὲ μή γε). p. 49, 2 ἡύρηκά σε τῷ; 6 μεθήμερινῆς dubitanter.

unde in peregrinatione sua exscripsit filius meus Isaacus, ignarus tum, iam Stephani praelo prodiisse". Latuit deinde post id Vossii indicium in obscuro, donec ante hos ferme XXX. annos vir eruditissimus L. Boivinius id cura sua dignum censeret et Commentariis Academiae regiae Inscriptionum T. III. p. 106. [II. p. 81—86 Paris. 1736] utroque sermone descriptum insereret: cuius ut praedicanda est opera, ita nullus negligere debeo, in Vaticanae Bibliothecae Codice MCCCLIV., sed minoris formae, idem fragmentum Diodoro tribui praeposito titulo *περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων κ. λ.*, uti apud Stephanum, idque mihi indicatum esse a Celeb. Assemanno".

Haec Wesselingius. Stephani exemplar, quod cum codice Laurentiano plerumque consentire uidebis, Boivinio et Wesselingio et post hunc Diodori editoribus atque Jo. Conr. Orellio (in appendice declamationum Polemonis) fons fuit ex quo Diodori fragmentum repeterent neque codicum quorum apud Wesselingium mentio fit praesidiis quisquam usus est. nam de Isaaci Vossii apographo codicis Medicei, qui idem ille fuit Laurentianus 57, 12 a me nunc excussus, nihil, quod ego sciam, innotuit nisi patris testimonium a Wesselingio adlatum eiusdemque in Addendis (p. 548) haec quae ad aliud fragmentum spectat parum accurata notitia: „Inque bibliothecae Florentinae codice, unde exscripsit filius meus Isaacus, aperte est, *Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν*. Inscribitur id Iamblichi fragmentum, *περὶ προόδου τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως*." Vaticanum 1354 respicit A. Maius *Scriptorum veterum nova collectio* tom. II p. XV (cf. p. 348), ubi inter Diodori fragmenta nostrum quoque memorat; errat tamen cum ad antepaenultimum uerbum eius *προύκριναν* in ipsius codicis margine adposuerit: „In ed. *προέκριναν*. Sed citat ex cod. vaticano lectionem hanc Wessel. Ergo hinc habuit collationem". certo enim Wesselingius, si integram libri

Vaticani uarietatem accepisset, alia quoque inde protulisset. quod cum non fecerit, ueri simile est Assemanum, cum de Diodori fragmento ad Wesselingium referret, ut fieri solet, prima et ultima uerba eius exscripsisse, unde ille in Vaticano *προύκριναν* legi cognouit.

Cum in Callinici, Adriani, Jamblichi fragmentis tractandis in Leonis Allatii *Excerpta uaria Graecorum sophistarum ac rhetorum* incidissem, multis me gratum facturum putauit si quae praeter recentioris temporis carmina in libro rariore delitescerent, eorum faciliorem aditum pararem. ac quoniam e scriptoribus quos Allatius attigit, unum Isaacum Porphyrogennetum superesse uidi qui nouas post illum curas non esset expertus, huius librum ab Allatio *περὶ τῶν καταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου* inscriptum iterum edere constitui. quem quidem ad codices bibliothecae Vaticanae recensui hosce:

A. Vaticanum 1098, 2 (foll. 187^r—202^r)

B. Palatinum 70 (foll. 77^r—90^v)

chartaceos saeculi XV, uariarum rerum farraginem continentes. Isaaci Porphyrogenneti opusculum in B praecedunt *ἐκ τῶν τοῦ στραβωνος γεωγραφικῶν περὶ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος ἐπιδιορθωθὲν παρὰ τοῦ γεμιστίου πλήθωνος* foll. 60^r—72^r, *ἐξήγησις τῆς ἱλιάδος καὶ ὀδυσσείας ὀμήρου* (inc. *πρὸ τοῦ ἀπάρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δεῖ*) foll. 72^v—73^v, *σημείωσαι τὴν ἅπασαν διήγησιν τοῦ ὀδυσσεύως ἣν περὶ αὐτοῦ διηγεῖται ὁ ὀμηρος* (inc. *μετὰ τὴν τῆς ἱλίου πόρθησιν*) foll. 73^v—77^r, quae praeter Iliadis et Odysseae enarrationem in A quoque (foll. 53^r—67^v et 39^r—43^r) exstant; secuntur mensium uaria apud uarios populos nomina foll. 90^v—91^r et post folium 91^v uacuum relictum *παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς κωνσταντινουπόλεως ... συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδίνου* fol. 92^r sqq. in A Porphyrogenneti liber inter scripta theologica et philosophica legitur.

praeter ea quae indicaui, nihil occurrit quod utrique codici commune sit nec quicquam quod ad Homerum pertineat, nisi quod in B est *ἐγκώμιον εἰς τὸ βιβλίον τῆς ὀδυσσεΐας ὁμήρου* (inc. *ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες*) foll. 8^v—11^v. ex eodem autem codice Porphyrogenneti commentationem et in Vaticanum et in Palatinum transiisse mirus utriusque uel in minutis consensus argumento est. et horum quidem scripturas per prooemium opusculi enotavi integras, postea manifestos errores transcribere dedignatus sum. simul autem editionis Allatianaе (a) uarietatem proposui, utpote quae e libro a nostris diuerso manasset ac saepius emendationi auxilium ferret.

Extremam libelli partem, *περὶ ἰδιότητος καὶ χαρακτήρων τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων* inscriptam, in fine tamen mutilam, ante Allatium ediderat Janus Rutgersius (r) *Variarum lectionum* libro V cap. XX p. 509 sqq. Lugduni Batauorum MDCXVIII, „exemplari” bibliothecae Amstelodamensis usus „plagiariorum scelere” postea ablato, quod cum Allatii editione plerumque consentire docebit scripturae quam exhibui uarietas. heroum ab Agamemnone usque ad Pyrrhum *χαρακτηρίσματα* inter multa quae ad artem grammaticam spectant, habet

C. codex Mutinensis XXVI. III A 12 (foll. 61—63) chartaceus saeculi XV, cuius mihi copiam fecit Richardus Foerster.

Restat ut notarum quas adhibui explicationem proponam. et Ω quidem omnium codicum consensum indicat, ω uero littera docet scripturam quam comitatur, praeter eos quos notauerim libros in reliquis omnibus inueniri. punctis interpositis ..... lacunas significaui; quae delenda iudicaui cancellis [ ], quae praeter libros addita sunt semicirculis ( ) inclusi; quae corrupta uidebantur, iis asteriscos * * adposui.

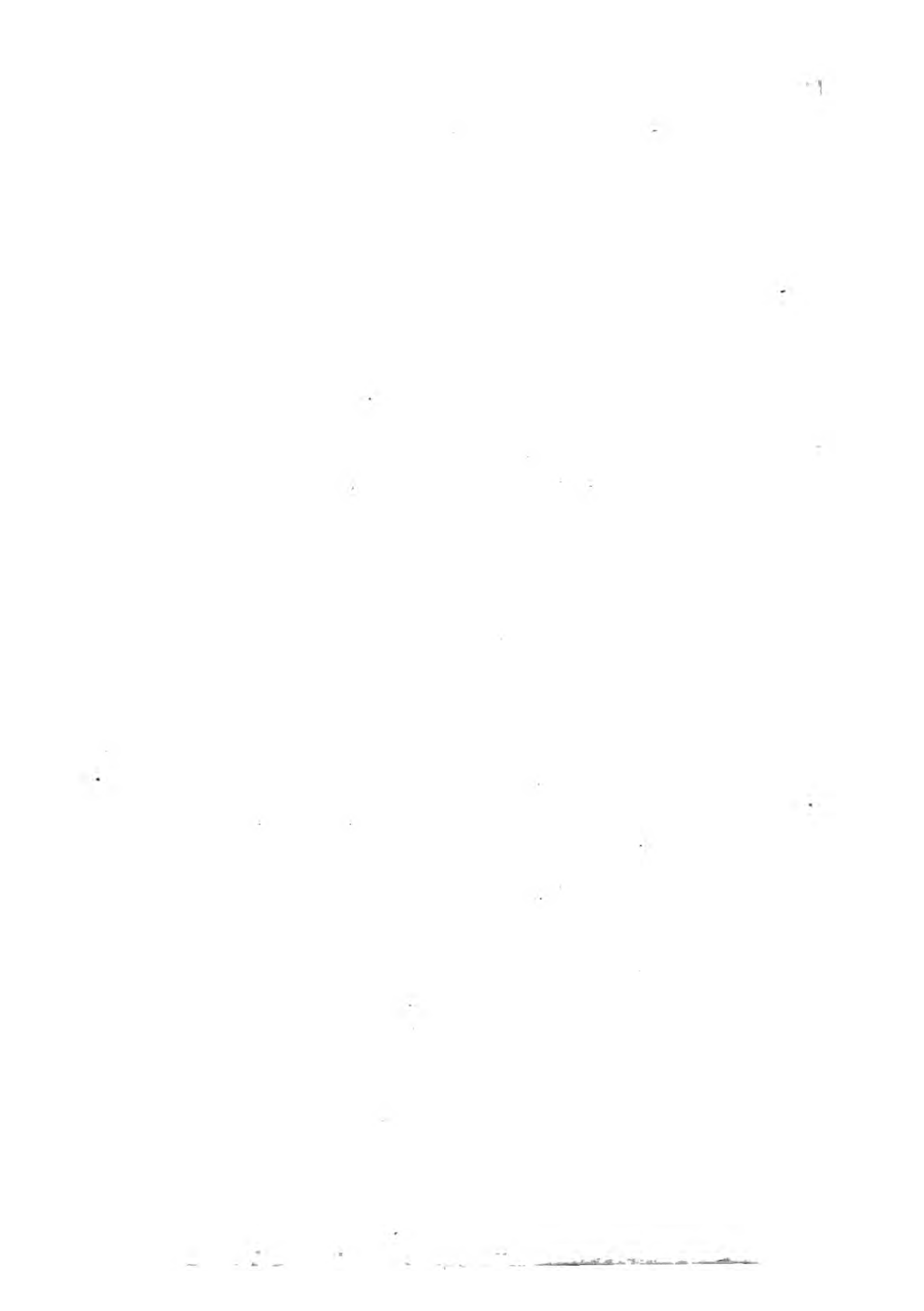
Scribebam Romae mense Decembre a. MDCCCLXXII.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΕΙΣ

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

εἰς Κυναιγεῖρον καὶ Καλλίμαχον

Νόμου ὄντος Ἀθήνησι τοῦ ἄριστα ἀποθανόντος ἐν πολέμῳ
τὸν πατέρα λέγειν τὸν ἐπιτάφιον ὁ Καλλιμάχου καὶ
5 Κυναιγεῖρου πατὴρ δικάζονται.

A

Ὁ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΥ ΠΑΤΗΡ

Ἐπειδὴ τὰ τε ἄλλα χρὴ καὶ οἰκεῖον εἶναι τοῖς 1
κειμένοις τὸν ἐροῦντα τὸν ἐπ' αὐτοῖς λόγον, φημι
10 τούτου μοι προσήκειν μάλιστα, Κυναιγεῖρου πατὴρ
ὢν καὶ τὸ πάντων ἀξιολογώτατον τῶν Μαραθῶν

1 πολέμωνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς καλλίμαχον καὶ
κυναιγεῖρον AI πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς καλλίμαχον καὶ κν-
ναίγεῖρον B πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγεῖρον καὶ καλ-
λίμαχον CE πολέμωνος εἰς κυναίγεῖρον καὶ καλλίμαχον post
v. 6 δικάζονται FG πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγεῖρον καὶ
καλλίμαχον ἀναγκαῖος πάνυ D et H nisi quod ἀναγκαῖοι
3 ἐν ἀθήνησι I 4 τὸν om. B τὸν ἐπιτάφιον λέγειν C

5 πατὴρ καὶ κυναιγεῖρου I post δικάζονται: ^χ στί οἱ σοὶ
λόγοι κρατοῦσιν ἀπάντων λόγων κἂν κυναιγεῖρω καὶ καλ-
λιμάχῳ μάχῃ, ἀντικρατοῦσα ταυτοδυνάμοις λόγοις H ὁ
κυναιγεῖρου πατὴρ C, in mrg. E¹ F¹ G¹ om. ω 7 ἐπειδὴ]

κατὰ superscr. I¹ 10 τούτου superscr. H² post μάλιστα:
καὶ D in πη corr. D¹ utrumque deleu. D² 11 μαραθῶν
A B ἐν μ. ω

τετολμημένων ἐκ τῆς ἐμῆς φύσεως τῇ πόλει συμβα-
 λόμενος, ἄνδρα τοῖς βαρβάροις καὶ κατὰ μέρος με-
 2 μαχημένον. εἰκὸς μὲν οὖν τι καὶ τῶν Καλλιμάχου
 τῶν ἀρετῇ δευτέρων . . . . . ἐγὼ δ' αὐτοῦ
 τοσοῦτον ἐπειπεῖν τῷ τάφῳ δικαιότερος ὅσῳ τιμῆς 5
 ἄξιος πλείονος Καλλιμάχου Κυναίγειρος, στρατιώτης
 (ἀγαθὸς) ἀγαθοῦ νεκροῦ, καὶ τὸ σύμπαν ὀπόσῳ
 3 τινὶ κρείττων ἀρετῇ σχήματος. ποιοῦμαι δὲ τὴν
 σπουδὴν οὐ τῶν ἰδίων τούμου παιδὸς ἐπαίνων
 χάριν — ὅστις γὰρ ἂν καὶ λέγη τὸν λόγον, τὸν 10
 πλεῖστον ἐπὶ Κυναίγειρῳ διαθήσεται — ἀλλὰ τῆς
 κοινῆς δόξης τῶν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ κειμένων οἷς
 σεμνόν ἐστιν ἂν ὁ Κυναίγειρου πατήρ εἴπη τὸν ἐπ'
 αὐτοῖς λόγον. ἔβουται γὰρ οὕτως ὁμότιμοι πάντων
 αἱ χεῖρες τῇ Κυναίγειρου δεξιᾷ· εἰ δὲ μή, ταῖς 15
 ὑμετέραις φιλοτιμίαις τὰ τῶν παίδων συγκινδυνεύ-
 4 ουσιν. ὁρᾶτε δέ, ὅσῳ δικαιότερος κρατεῖν Κυναί-
 γειρος, ἐπεὶ καὶ κρατῶν ἀπέθανεν. εἰδόσι μὲν οὖν
 τὰ τοῖς παισὶν ἡμῶν πεπραγμένα τῇ τοῦ παιδὸς

1 τετολμημένων Ω s „in altero exempl. τετελεσμένων” S
 συμβαλλόμενος ω, συμβαλλόμενος A I συμβάλλο τὸ συναυτῶ
 ἐπὶ πολέμου in mrg. A² 2 κατὰ μέρος ACDEF GHI s κατὰ
 μέρη B S 3 οὖν εἰπεῖν (uel λέγειν) τι καὶ περὶ τῶν ο
 τῶν καλλιμάχου (in rasura o scriptum fuerat; superscriptum
 deinde s, at hoc quoque deletum) A τῶν καλλιμάχου B τὸν
 καλλιμάχου ω 4 lacunam indicaui in qua haec fere scripta
 fuisse suspicor: μεθύστερον ὑπὸ τούτου ἐπαινεῖσθαι cf. p.
 39, 5; 5, 7 δὲ τούτου ο (p. XIII) 6 πλείονος om. D
 7 ἀγαθὸς add. ο probante i 8 κρείττων A δὲ om. D 10
 λέγη A B C E λέγοι D G H I λέγοι ex λέγει F¹ 13 ἔσται
 mauult i 14 οὕτω C D E F G ὁμότιμοι πάντων αἱ χεῖρες
 A B I πάντων αἱ χεῖρες ὁμότιμοι ω 16 ὑμετέραις B ἡμε-
 τέραις ω, αἰς cum uerbo seq. in lit. F² φιλοτιμίαις A B F
 G I φιλίαις ω παίδων ω παλαιῶν B συγκινδυνεύουσιν
 ω, ο in lit. F² συγκινδυνεύουσιν H 19 τῇ om. D

θάτερος ἀρετῆ συναγωνίζεται, καὶ λεγόμενα δ' ἔσται τὰ κρείττω φανερώτερα.

Καλλιμάχον μὲν ὡς πολέμαρχον ἀνάγκη τῆς 5
 ἀρχῆς ἦγεν εἰς Μαραθῶνα καὶ μὴ βουλόμενον
 5 ἀμύνασθαι τὴν τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν· Κυναί-
 γειρος δὲ ὑπ' ἀρετῆς καὶ τόλμης, ἐθελούσιος, ἐπεὶ
 καὶ νέος ὢν κομιδῆ, σχεδὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
 μετέσχε τῆς ἐξόδου, ἔρωτι δόξης καὶ μεγάλων ἔργων
 2 ὀρεγόμενος. ἐν δὲ τῇ μάχῃ πάντες μὲν ἐγένοντο 6
 10 ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ οἱ πεσόντες τῶν στρατιωτῶν καὶ
 οἱ περιγενομένοι· θαυμαστότατοι δὲ πάντων ἐφάνη-
 σαν οὐμός τε παῖς καὶ ὁ τούτου. ἀλλ' ὁ μὲν τούτου 7
 τοῖς βέλεσι τῶν ἐναντίων ἐκθεῖς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῶν
 τῶν τοξευμάτων τε καὶ βλημάτων περιχυθέντων
 15 κατεσχέθη καὶ διὰ τοῦτο ἔμενε ἐν τῷ τῆς στάσεως
 σχήματι καὶ ἐδόκει ἑστάναι πεσεῖν μὴ δυνάμενος·
 καὶ τὸ Καλλιμάχου λαμπρὸν τοῦτό ἐστι μόνον,
 σχῆμα ζῶντος ἐν νεκρῷ σώματι· ὁ δὲ ἐμὸς Κυναί- 8
 γειρος ὑπερβὰς τὴν φάλαγγα κᾶτα ἀδεῶς ἐκδραμών,
 20 πρὸς αὐτὴν ἐπεξῆλθε τὴν ἡύονα ἔνθα δὴ τὸ πλεῖστον
 ἦν τῆς στρατιᾶς καὶ μαχιμώτατον, καὶ γυμνὸς
 σχεδὸν μαχόμενος ἐπέβη τῇ θαλάσῃ καὶ πρῶτος
 ἀνθρώπων ἐναυμάχησεν ἐκ γῆς. πολλὰς μὲν οὖν 9
 ἐφόβησε ναῦς, μιᾶς δὲ Φοινίσσης κατὰ τῆς τρόπι-
 25 δος χεῖρα μεγάλην ἐπιβαλὼν εἶχετο, μὴ φεύγειν

1 θάτερος A B θατέρα ω 4 βουλόμενον ω ζηλούμενον
 I 5 τῶν pro τὴν D 13 ὑπ' αὐτῶν τῶν ex ὑπὸ τῶν F²
 14 τὲ A B I om. ω 15 τῆς] τη in lit. F² 17 λαμπρὸν Ω
 in marg.: ⸞ σεμνόν F² 19 φάλαγγα D κᾶτα A B om. ω
 20 ἐπεξῆλθε B et hoc „in altero“ legi testatur S ἐπεξῆλθεν
 A ἐπῆλθε ω, ἐξῆλθε s ἡύονα D H ἡύονα ω 22 τῆς θα-
 λάσσης F G (τῆς ex τῆ F²) 24 τρόπιδος (non τροπίδος)
 A B C D E F G (de H et I mihi non constat) 25 εἶχετο
 Ω s εἶχε τὸ S

- 10 ἐπιτρέπων τῷ βασιλέως ναυτικῷ. πολὺν μὲν οὖν χρόνον ἢ ναῦς κατείχετο ἐρηρυσμένη τῇ Κυναιγείρου δεξιᾷ καθάπερ πείσματι· ταύτης δὲ ἀποκοπίσης τὴν ἐτέραν ἐπέριψε καὶ καθ' ἕκαστον τῶν Κυναιγείρου μελῶν ἐγένετο μάχη καρτερά· κοπίσης δὲ ⁵ καὶ ταύτης ὁ λοιπὸς Κυναίγειρος τρόπαιον ἦν.
- 11 αὐτὸς μὲν οὖν ὡς ὀλίγη κατεμέμφετο τῇ φύσει καὶ χειρᾶς ἀπήτει παρ' αὐτῆς, ἢ δεξιὰ δὲ ἔτι τῆς πρῶμνης εἶχετο καὶ φεύγουσιν ἐπὶ πλείστον τοῖς βαρβάροις, καὶ θᾶπτον ἀφῆκε τὴν ψυχὴν Κυναίγειρος ἢ ¹⁰ τὴν ναῦν ἢ δεξιὰ. ἔνθα καὶ θαυμαστὸν ἐγένετο, Κυναίγειρος μὲν ἄνευ χειρῶν ναυμαχῶν, ἢ χεῖρ δὲ ἄνευ Κυναιγείρου διώκουσα, καὶ νεκρὸς εἰς ἄμφω τὰ στοιχεῖα πληρώσας ἑαυτοῦ τοῖς μέλεσιν ἔκειτο,
- 12 γῆ καὶ θαλάσῃ μεμερισμένος. ταῦτα ἐμὸν ποιεῖ ¹⁵ τὸ νίκος, διὰ ταῦτα ἐμοὶ τὸν λόγον προσήκειν μᾶλλον δίκαιον· ὑπ' ἐμοῦ γὰρ δεῖ καὶ λέγοντος καλῶς τιμηθῆναι τὸν τάφον ὃν ἐκόσμησα τῷ πολλῷ μου
- 13 νεκρῷ. ἀλλ' οὐτοσί φησιν εἶναι πολεμάρχου πατήρ, ἐμὲ δὲ τῶν ἀκολουθησάντων ἐνός. οὐκοῦν ὁ μὲν ²⁰ ἱκανῶς τετίμηται καὶ τοῦνομα τῆς ἀρχῆς ἔχει παραμύθιον,
- 14 ἐμοὶ δὲ ὀφείλεται τιμῆς παραμυθία. ὁ μὲν οὖν πολέμαρχος κλήρω καὶ τύχῃ γίνεται·

1 βάσεως C πολὺ D 2 ἐρηρυσμένη B ἠρυσμένη C E F G I et H qui ἠρει ex correctura habet, εἰρυσμένη D ὠρυσμένη A 4 ἐπέριψε B D F G H I ἐπέριψ . . E ἐπέριψεν A C 5 κρατερά I 6 καὶ ταύτης ω, ταύτης D H post Κυναίγειρος: καὶ G deleu. G¹ 8 ἀπήτη D παρ' αὐτῆς] τῆς φύσεως superser. I¹ ἢ bis scriptum D ποίμνης D 10 ἀφῆκε A 11 καὶ ω, om. A 13 εἰς I 16 μᾶλλον δίκαιον A B δίκαιον μᾶλλον ω 17 καλλωπισθῆναι suspicatur i 18 τὸν τάφον ὃν ἐκόσμησα om. C 22 ἐμοὶ — παραμυθία om. D H παραμυθία A B G I F² παραμύθιον C E F¹

οὕκουν ἀρετῆς οὐδὲ ἀξιώματός ἐστι τεκμήριον (ἡ
πολεμαρχία)· ἡμεῖς δὲ νῦν ἐξ ἔργων, οὐκ ἐξ ὀνομά-
των φιλοτιμούμεθα ὥστ' οὐδὲν κοινωνεῖ τοῖς δικα-
σταῖς τῆς παρούσης ἀμίλλης ἢ τῆς πολεμαρχίας
5 ἀξιώσεις. ἐπολεμάρχησε μὲν οὖν καὶ ἕτερος λαχών,
τὰ δὲ μέγιστα τῶν ἔργων ἀρετὴ καὶ τόλμα φέρει
3 μόνη. δεδήλωται δὲ καὶ τῷ νόμῳ τὸ μὴ τοῖς τῶν 15
πολεμάρχων οἰκείοις ἀνακειῖσθαι τοὺς ἐπιταφίους·
εἰ γὰρ εἰκὸς ἦν, πάλαι τοῦτο ἂν ἐδέδοκτο· ἐγὼ δὲ
10 καὶ πάντων αἰρετὸν εἶναί φημι τὸν ἐροῦντα καὶ οὐ
πολέμαρχος οὐδὲ πολεμάρχου υἱὸς ἦ· βελτίων γε
μὴν καὶ δικαιότερος [εἰπεῖν χρῆναι] λέγειν ὅστις
ἀριστεῖα ἔχει. ταῦτα διοριζομένῳ Μιλτιάδην ἀμφισ- 16
βητεῖν ἔδει τοῦ λόγου· καὶ γὰρ στρατηγός ἐστιν ὃς
15 τοῦ πολεμάρχου καὶ μείζων ἐστίν, καὶ τὴν μεγίστην
ἀρχὴν τοῦ πολέμου μετακεχειρισμένος ὁ [τοῦ στρα-
τηγοῦ] πατήρ (αὐτοῦ) [ὅπερ ἐστὶν ἀπωτέρω]· νῦν
δὲ ἡμῖν ἐφείς ἱκανῶς καὶ αὐτὸς δεδήλωκεν ὡς οὐκ
ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπ' ἀρετῆς χρὴ παριέναι ἐπὶ τὸν λόγον.

1 ἀξιώματός ἐστι τεκμήριον Ω ἡ πολεμαρχία addidi;
ἀξιώματος τοῦτο τεκμήριον s 3 ὥστ' s ὅτ' Ω τοῖς δι-
καίοις Ω S ad δικαίοις in mrg. δικαίως, ut uidetur, diuerso
atramento eadem fortasse manus I, deleu. s τοῖς δικασταῖς
scripsi 4 τῆς πολεμαρχίας A B τοῦ πολεμάρχου ω 5
ἐπολεμάρχησε A B ἐπολεμάρχει ω οὖν καὶ A C D E F H I
οὖν καὶ G οὐκᾶν B 9 τοῦτο ω, τοῦτ. D ἐδέδοκτο] o
prius ex ει, ut uidetur, diuerso atramento correctum I λέγω
δὲ p 10 φημι om. A B I s p 12 εἰπεῖν χρῆναι deleu. i
13 ἀριστεῖα i ante ἀριστεῖα* ἄριστος D deleu. D¹ μιλ-
τιάδη D H 14 post ὃς: καὶ B om. ω 15 τοῦ om. B
καὶ prius om. B ἐστίν A ἐστὶ ω 16 οὐ pro ὁ i Uerba
τοῦ στρατηγοῦ, quae ad uerba τὴν μεγίστην ἀρχὴν τοῦ πο-
λέμου explicanda adposita sunt, genuinum αὐτοῦ loco, ex-
pulerunt, quod reposui 17 ἀπωτέρω ω ἀποτέρω A B ὅπερ
ἐστὶν ἀπωτέρω deleui 18 ἐφ' οἷς FG 19 ἐπ' ἀρχῆς —
ἐπ' ἀρετῆς S

17 φέρε οὖν ἐπὶ τούτοις κρινώμεθα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς
 ἄλλους πολεμάρχους ὄραῶς καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν
 18 τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας. οὐκοῦν τῷ μὲν σῶ παιδί καὶ
 ἀνάγκη τις . . . . . ἢ ἀρετὴ ἦγεν· ἐξῆρχε γὰρ
 κἂν τοῖς πρώτοις ἔταττεν αὐτὸν ἢ πολεμαρχία· ὁ δὲ 5
 ἐμὸς υἱὸς οὐκ ἀρχὴν αἰδούμενος οὐδὲ ὑπὸ τῆς
 ἡγεμονίας δυσωπούμενος οὐδὲ ἀκολουθῶν ὀνόματι,
 αὐτοκράτορι δὲ ἀρετῇ καὶ καθαρᾷ προθυμίᾳ χρω-
 19 μενος τοιοῦτος ἐφάνη. ἀλλὰ καὶ Καλλίμαχον μὲν
 νόμος, Κυναίγειρον δὲ τὸ φρόνημα παρέταττεν· καὶ 10
 τῷ μὲν * τὸ χρωμα * οὐδὲ οἷόν τε ἦν λαθεῖν κακῶ
 γενομένῳ, τῷ δ' ἐξῆν ἀφανῶς καὶ τὰ μέτρια μάχε-
 20 σθαι. Καλλίμαχος μὲν καὶ πρεσβύτερος ὢν, ὥστε
 καὶ ῥώμην καὶ πείραν ἔχων πλείονα, καὶ μέλλων
 ἐλάττονος ἀμελήσειν βίου πολλὰ μὲν εἶχε τὰ σύμ- 15
 μαχα· θαυμαστὸν δὲ οὐδὲν εἰ κινδυνεύειν ἐτόλμη-
 σεν· Κυναίγειρος δέ, ἅτε μειράκιον ἐξιῶν, ἐκ πλείο-
 νος μὲν μεγαλοψυχίας τοῦ πλείονος περιεῖδε βίου
 οὐδὲ τὸ τῆς νεότητος ἄπειρον καὶ ἀπόμαχον ἐνέβαλε
 21 πολλήν τινα τῇ τούτου τόλμη περιουσίαν. ἔτι δέ, 20
 Καλλίμαχος ἐν τοῖς πρώτοις ἢ μέσοις τῆς μάχης
 ἀπέθανεν οὐκ ἀντισχῶν τοῖς πλείοσιν ἔργοις καὶ
 πόνοις, Κυναίγειρος δὲ μέχρι τῆς τῶν πολεμίων

1 τούτω C κρινώμεθα A 4 τις ἢ Ω τις ἦν, η s
 τις ἦν καὶ legisse uidetur p ἐπέκειτο μᾶλλον uel simile quid

excidit 5 κἂν A κἂν B κἂν C 10 ὁ νόμος B παρέ-
 ταττε B 11 τὸ χρωμα Ω s διὰ τὸ ἀξίωμα i τὸ στρατεύμα
 uel simile quid exspectes ἦν om. C 12 τῷ δ' ἐξῆν i τῷ
 δὲ Ζῆν A s τῷ δὲ τὸ ζῆν B τῷ δὲ τῷ ζῆν C ἀσφαλῶς
 mauult i καὶ τὰ μέτρια A τὰ μέτρια BC et ex correctura i
 τὸ μέτρια s μάχεσθαι AB δέχεσθαι C 15 εἶχε//h A
 16 ἐτόλμησε B C 17 μειράκιον ex μειράκειον B¹ 18 πε-
 ριεῖδεν A 19 ἐνέβαλε C ἐνέβαλλε B ἀνέλαβεν A / ἀλλ'
 ἔλαβε in mrg. A² 20 τούτου A C τοῦ βίου B

ἤρκεσε φυγῆς, ὥστε ὁ μὲν ἐν μέρει τῆς μάχης ἐξη-
 τάσθη μόνον, ὁ δὲ πάντα τὸν πόλεμον διὰ τέλους
 ἐπολέμησεν. ὁ μὲν ἐν μέσῳ τῷ δεινῷ τὰ πάντα 22
 εἰσήκει, καὶ περιῶν ἔτι· Κυναίγειρος δὲ εἰς αὐτὴν
 5 τὴν θάλασσαν τὴν Ἀσίαν κατήραξεν. ἐδεῖτο δὲ ἡ
 μάχη τῶν διωκόντων, οὐ τῶν ἐστηκότων· τὸ μὲν
 γὰρ ἀρετῇ καὶ ῥώμῃ καὶ θυμῷ καὶ τόλμῃ καὶ λο-
 γισμῷ τὸ διώκειν τοὺς πολεμίους καὶ τρέπεσθαι, ἡ
 δὲ στάσις πολλάκις ἐκπλήξει μόνῃ καὶ φόβῳ γίνεται.
 10 4 καὶ τοίνυν πρότερος μὲν ἀπέθανε Καλλιμάχος, Κυ-
 ναίγειρος δὲ δεύτερος· προῦμάχει γὰρ πάντως καὶ
 τοῦ Καλλιμάχου νεκροῦ. καὶ Καλλιμάχος μὲν ἐξ ὧν 23
 ἔπαθε παράσημος ἦν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτὸν
 ἐνεχθέντων βελῶν ἀνέστησεν αὐτόν· Κυναίγειρος
 15 δὲ ἐξ ὧν ἔδρασε θαυμάζεται, πέμπων τὰς χεῖρας ἐπὶ
 τοὺς βαρβάρους ὥσπερ ἀποστόλους καὶ τῇ δεξιᾷ
 πρὸς τὴν Φοινίκων εἰρεσίαν ἀμιλλώμενος· ὅσῳ δὲ
 τὸ δρᾶν τοῦ πάσχειν γενναιότερόν ἐστι καὶ τοῖς
 οἰκείοις ὠφελιμώτερον, τοσοῦτῳ καὶ Καλλιμάχου Κυ-
 20 ναίγειρος θαυμασιώτερος καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ προτι-
 μότερος. ἡ δὲ ἀγαθὴ προαίρεσις εἰς τὰ καλὰ καὶ 24
 ἰδιώτερόν ἐστι καὶ ἐνδικώτερον. Κυναίγειρος μὲν
 αὐτὸς βουλόμενος ἐχρήσατο τῷ περὶ τὰς χεῖρας τολ-
 μήματι, Καλλιμάχῳ δὲ ἄκοντι συνέπεσεν ἡ στάσις

3 τὰ πάντα Ω idque „in altero“ esse testatur S πάν-
 τως s ἀπρακτος uel ἀπρακτα i 4 καὶ om. C 5 κατή-
 ραξεν Ω s quod correxi 10 πρότερον B C ἀπέθανεν A

11 „ἦρ in altero δεύτερος“ S Ω ὕστερος s 12 καὶ om. C
 13 ἔπαθεν A 15 ἔδρασε BC S ἔδρασεν A ἔδρα s 17 Ἐ
 ἀμιλλώμενος in mrg. F¹G¹ ἀμυνόμενος Ω 18 γενναιότερον
 AB κυριώτερον C 19 θαυμασιώτερος ὁ κυναίγειρος C
 20 προτιμώτερος C 21 δ' C 22 ἰδιώτερόν A ἰδιαιτέρα B
 ἰδιαιτέρα C s ἰδιαιτέρόν S ἐνδικώτερον A S εἰδικώτερα
 B ἐνδικωτέρα C s 23 βουλόμενος αὐτὸς A

ἐκ τῆς τῶν βελῶν συμφορᾶς· οὐ γὰρ ἐκ προθυμίας
 ἑαυτὸν ἐφῆκε καὶ συνεκάλεσε τὰ τραύματα ὥσπερ
 25 Κυναίγειρος ἐπανέτεινε τῇ νηὶ τὰς χειράς. ἔτι δέ,
 τοῦ μὲν τὸ θαυμαστὸν ἀναίσθητόν ἐστιν· ἐν γὰρ τῷ
 μετὰ θάνατον βεβηκέναι δόξαν ἢ χάρις οὐκ ἔχει· 5
 ἀρετὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄψυχος· Κυναίγειρος δὲ εἰδὼς
 καὶ συνιείς καὶ δριμείας μὲν ἀλγηδόνας τῆς χειρὸς
 τεμνομένης ὑπὲρ τοῦ παντὸς στρατοπέδου καρτερῶν,
 τόλμη δὲ τοῦ δεινοῦ τὸ καλὸν πρότερον ποιούμενος
 ὥστε παρ' ἀμφοτέρων αὐτῷ δικαίως ὀφείλεται θαῦμα 10
 26 μὲν ὧν πέπονθεν, ἔπαινος δὲ ὧν πεποίηκεν. εἰ δὲ
 δεῖ μηδὲν ὀκνήσαντα τάληθές εἰπεῖν, ἢ μὲν Καλλι-
 μάχου παράδοξος δοκοῦσα στάσις οὐδὲν ἐστὶ· νεκρῷ
 γὰρ ὅλως τι καὶ πράττειν ἀδύνατον· ἢ Κυναιγείρου
 δὲ ἀρετὴ κράτιστον, ζῶντι τετολμημένη. τὸ μὲν Καλ- 15
 λιμάχου σεμνὸν σχῆμα μόνον ἀργὸν ἦν· τὰ Κυναι-
 γείρου δ' ἔργα θαυμαστὰ μετὰ καλλίστων σχημάτων.
 27 μὴ παράβαλε στρατιώτῃ νεκρὸν μηδὲ τῷ βάλλουσι
 τὸν πάντα βεβλημένον μηδὲ σχῆμα κενὸν ἔργῳ
 θρασεῖ. ὁ μὲν Καλλίμαχον ἐπαινῶν ἐπαινεῖ τὰ βέλη 20
 τῶν βαρβάρων· ταῦτα γὰρ ἐμπαγέντα τῇ γῆ καὶ
 περιπεσόντα τῷ σώματι καὶ μὴ βουλόμενον ἀνεῖχε
 καὶ ὄρθου τὸν νεκρὸν ἐν αὐτῷ τῷ σχήματι τῶν
 τοξευμάτων δεδεμένον. τί, τῶν βελῶν ἐν ἀλλήλοις

2 ἐφῆκε B C S ἐφῆκεν A ἀφῆκε s συνεκάλεσεν A
 3 ἐπενέτεινε C 5 βεβηκέναι A B s συμβεβηκέναι C „γρ
 βεβληκέναι” S 7 ξυνιείς C δριμείας Ω s „γρ μυρίας”
 S ἀλγηδόνας] ας ex correctura A¹ 11 ἔπαινον A 15
 ζῶντος C 18 παράβαλλε B μὴδὲ A C μὴ B 22 σώ-
 ματι s σχήματι Ω S ἀνεῖχεν A 23 ὄρθου A ὄρθον
 B ὄρθου C σχήματι, διὰ τῶν i 24 ἔτι B C ἐν ἀλ-
 λήλοις συνεχομένων Ω S ἀλλήλων ἐχομένων s

συνεχομένων θαυμαστή γε ἡ στάσις ἐπὶ τοσούτοις
 ἐρείσμασι; Κυναίγειρος δὲ ἐπὶ ποίοις σχήμασιν ἢ 28
 φίλων ἢ πολεμίων τὰς χεῖρας ἐπεδίδου τὰς ἑαυτοῦ
 μεμαχημένος; θαυμαστὸν δὲ γε καὶ τίμιον στρατιώ-
 5 τὴν Καλλιμάχον λέγεις ὅς τὴν ἀρετὴν νεκρὸς ὢν
 5 ἐπεδείξατο; ἡμεῖς μὲν ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ μεμαχή-
 μεθα, ὑμεῖς δὲ ἐν γῆ μόνῃ· καὶ ὑμεῖς μὲν ἀπεμά-
 χεσθε μόνον τοῖς βαρβάροις, ἡμεῖς δὲ φυγεῖν αὐτοὺς
 ποιοῦντες οὐκ ἀφιστάμεθα αὐτῶν. εἰ μὲν δὲ Καλλι- 29
 10 μάχῳ παραπλήσιοι πάντες ἐγένοντο, πᾶν ἂν ἡμῶν
 κατέχωσαν τὸ στρατόπεδον καὶ εἰς Ἀθήνας ἀναδρα-
 μόντες καὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν ἂν εἶχον οἱ βάρ-
 βαροι· εἰ δὲ Κυναίγειρόν τις καὶ ἄλλος ἐμιμήσατο,
 δίκας ἂν ἔδοσαν ἔτι μείζονας οἱ μετὰ βασιλέως αὐτοῦ
 15 πάντες ἐπὶ τῆς ἡόνος κατακοπέντες καὶ τέλος ἂν τοῖς
 βαρβάροις ἔσχε χερσαῖα ναυάγια καὶ πάσας ἂν αἰχμα-
 λώτους ἀναδησάμενοι κεφαλὰς τὰς ναῦς εἶχομεν.
 πρὸς δὲ τούτοις, τίνας ἂν ἐφόβησε πολεμίους ὁ 30
 κρυπτόμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν βελῶν ἢ τίνας ὤνησε
 20 φίλους; αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο τῷ Καλλιμάχῳ προβόλῳ
 καθάπερ τινὶ τῶν Ἀσσυρίων χωμάτων καὶ μέγα
 φρονοῦντες ἔλεγον· „οὐ μόνους Ναξίους, οὐ μόνους
 Ἐρετριεῖς ἀλλὰ καὶ Καλλιμάχον τοῖς βέλεσιν ἐσαγη-
 νεύσαμεν.” τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν ἕκαστος ὀκνη-
 25 ρότερος ἦν περιπίπτων ἀεὶ φανερωῖ νεκρωῖ μὴ βου-

3 τὰς ἑαυτοῦ om. C 4 μεμαχημένος Ω S μεμαχημέ-
 νας s δὲ γε ἢ Ω δὲ ἢ s δὲ εἰ deleta post ἐπεδείξατο
 interrogandi nota i; καὶ pro ἢ scripsi, quae uerba a librariis
 saepius inter se permutantur 5 λέγειν C 6 ἀνεδείξατο
 C θαλάσση C 7 μόνον C 11 δραμόντες B 13 ἄλλον
 B 15 ἡόνος Ω τοῖς βαρβάροις AB τοὺς βαρβάρους C
 16 ἔσχεν A 20 αὐτὸ A αὐτῶ BC τοι τοῦτο τῷ καλλι-
 μάχῳ A τοιοῦτω τῷ καλλιμάχῳ B τούτω τῷ καλλιμάχῳ C
 21 καὶ μέγα A μέγα BC 22 ναξίους ex ἀξίους B²

λομένω λαθεῖν ἄλλ' ὥσπερ ἐξεπίτηδες ὑπὸ Μήδων
 31 εἰς τὴν ἡμετέραν ἔκπληξιν ἀνεστηκότι. σὺ δέ, ὦ
 τέκνον, ἐθάρσυνας μὲν τοὺς στρατιώτας τοὺς σεαυ-
 τοῦ δεικνὺς ὡς Ἀθηναίων ἕκαστος ὅλης νεῶς βαρ-
 βάρου μαχιμώτερος καὶ τὰς χεῖρας οὕτως εὐκόλως 5
 ἠφίεις ὡς ἕτεροι βέλη, Μήδους δὲ καὶ Πέρσας καὶ
 Φοίνικας κατέπληττες ἀντιρρόπους δεικνὺς ταῖς
 15 ναυσὶν αὐτῶν τὰς Ἀττικὰς δεξιὰς καὶ δηλῶν ὅτι
 μόνοις ἀνθρώπων Ἀθηναίοις χεῖρές εἰσιν ἀθάνατοι.
 Καλλιμάχον μὲν, εἰ μηδὲν ἕτερον, ἐκάλυψαν οἱ βάρ- 10
 βανοί· σοῦ δὲ φοβοῦνται Φοίνικες τὴν χεῖρα καὶ
 32 κειμένην. ὦ Καλλιμάχου πάτερ, ὁ σὸς υἱὸς εἰς ἣν
 καὶ μίαν ὄλω τῷ σώματι μάχην μεμάχηται· ὁ δὲ
 ἐμὸς καὶ κατὰ μέρη νενίκηκεν· οὗτος πρῶτος καὶ
 μόνος χειρὸς ἀριστείαν ἔδειξεν. ἐνὸς εἶ στρατιώτου 15
 πατήρ· ἐγὼ δὲ τὸν πολὺν Κυναίγειρον ἐκ Μαραθῶ-
 νος ἠμισυν ἐδεξάμην· ἐτέρωθι μὲν γὰρ ἡ δεξιὰ,
 ἐτέρωθι δὲ ἡ ἑτέρα χεῖρ· ὁ δὲ λοιπὸς Κυναίγειρος
 33 πλήρης ἦν. ὦ τοῦ μεγάλου θαύματος. ἐπαινεῖς μὲν
 σὺ τὸν ἐστῶτα, τὸν ἀκλινηῖ, τὸν νεκρόν, τὸν μηδὲν 20
 στήλης διαφέροντα· ἐγὼ δὲ τὸν πεζομάχον, τὸν ναυ-
 μάχον, τὸν πανταχοῦ, τὸν κατὰ μικρὸν μέγαν, τὸν
 34 ἀντὶ πολλῶν ἕνα. ὦ χεῖρες Μαραθῶνιαι, χεῖρες
 φίλταται κὰν ταῖςδε ταῖς ἐμαῖς χερσὶ τεθραμμέναι· ὦ

2 ἐς C   3 ἐθάρσυνας C   στρατιώτας τοὺς A C στρα-
 τιώτας B   ἑαυτοῦ C   6 ἠφίεις Ω ἀφιέν s „repono ἀφίεις
 aut ἠφίεις“ S ἀφίησι p ἀφίει i   βέλος C   12 ὦ — ἦν
 om. C   14 καὶ μόνος χειρὸς ex χειρὸς καὶ μόνος C¹   19
 πλήρης A B s τρόπαιον C   τραυματων post ἦν excidisse su-
 spicatur o   „ἦρ ἐπαινεῖς“ S Ω ἐπαίνει s   23 μαραθῶνιοι
 C   24 κὰν A κὰν B κὰν C

σωτήρες τῆς πάσης Ἑλλάδος· ὧ πρόμαχοι τῶν Ἀθη-
 6 ναίων· ὧ τῶν στρατιωτῶν ὄλων κρείττονες· ὧ Μα-
 ραθῶνος δόξα. ὧ ἠδεῖα δεξιὰ ἦν ἀνέτειλε τοῖς Ἑλ- 35
 λησιν ἢ γῆ· ὧ δεξιὰ βιαιοτέρα πνευμάτων· σὺ γὰρ
 5 κατέσχεσ ναῦν ἀναγομένην· ὧ κρείττων ῥοθίου
 βαρβαρικοῦ χεῖρ· σὺ γὰρ ἐρεττομένην ὤρμισας· ὧ
 στολαγοῦ καὶ μακροτέρας βελῶν δεξιᾶς δι' ἦν οὐ
 μάτην ὁ Πάν ἐξ Ἀρκαδίας ἔδραμεν, οὐκ εἰκῆ Δημή-
 τηρ καὶ Κόρη τῇ μάχῃ παρεγένοντο· ὧ θέαμα τῶν
 10 θεῶν ἄξιον. ὧ τρόφιμε τῆς παρουσίας Ἀθηνᾶς· ὧ
 σύντιμε τοῖς Ἡρακλέους ἄθλοις καὶ Θησέως· οἱ μὲν
 γὰρ ταύρους εἶλκον καὶ λέοντας, σὺ δὲ τὸν τῆς
 Ἀσίας εἶλκες στόλον. τοῦτο ἦν τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς 36
 ἢ Κυναιγείρου δεξιὰ, τοῦτο δ' ἄδεις τῶν θεῶν χεῖρες
 15 ἐλευθέριον σέλας φέρουσαι. νῦν πρῶτον εἶδον ἄν-
 θρωποι ναυμαχίαν ἐν γῆ, νῦν πρῶτον ἀνδρὸς μάχην
 καὶ νεῶς, νῦν πρῶτον ἀντίπρωρον δεξιάν, νῦν ἅμα
 χεῖρα μὲν ἀφιεμένην, ναῦν δὲ κρατουμένην· οὐ γὰρ
 ἀπεκόπτετο τοῦ σώματος ἢ χεῖρ ἀλλ' ἀπωκίζετο. καὶ
 20 τῆς πρώτης ἐμνημόνευεν ἐπιτιμίας ὁ πολέμαρχος
 τῆς ἀλγηδόνης μὴ αἰσθανόμενος. ὧ δεξιὰ ψυχῆς 37
 ἰδίας ἀξία, οὕτω τὴν ναῦν ὡς Καλλίμαχος τὰ βέλη
 κατέσχεσ τιμωρήσασα οἰκείῳ νεκρῷ. ὧ καινὸν ἐπι-
 νόημα σώματος. ὧ παῖ, ὧ μέγα θαῦμα, πρῶτος

1 σωτήρες A B S σώτειραι C s τῆς πάσης B C; in A
 quid ante πάσης scriptum sit incertum; uidetur esse τῆς ex
 nescio quo uerbo a m¹ correctum 4 πτερομάτων C γὰρ
 om. B 5 κρείττον C 7 στολαγοῦ scripsi στολαγωγῶ Ω
 μακροτέρων C 11 ἠρακλέος B C 12 εἶλον C 15 „γῆ
 ἐλευθέριον” S Ω ἐλεύθεροον s σέλας A B σῶμα C 18
 ναῶν A 20 ἐπιτιμήσεως C ὁ πολέμαρχος Ω S ὁ Καλλί-
 μαχος s 22 ἰδίας ψυχῆς C 23 κατέσχεσ scripsi κατέσχεν
 A κατέσχε B C τιμωρήσασα scripsi τιμωρήσας Ω

ναῦν ἔδειξας ὑπὸ χειρῶν ὥσπερ ἀγκυρῶν ἀσάλευ-
 38 τον μένουσαν. οἷά σε φασὶ βοᾶν, ᾧ παῖ, τῆς νεῶς
 ἐχόμενον· „Νάξον ἀπαιτῶ τὴν ἠρπασμένην, τὰς ἐν
 Αἰγαίῳ νήσους ἀπαιτῶ. ἀπόδοτε καὶ μὴ φεύγετε.”
 ᾧ παῖ μείζω τῆς φύσεως βεβουλημένε· ᾧ θρασύτερα 5
 ποιήσας τὰ μέλη τοῦ σώματος· ᾧ ὁ περινοήσας διὰ
 τῶν πεδίων καὶ τῶν ὄρων ἄγειν ναῦν Ἀθηναίοις
 39 αἰχμάλωτον. ᾧ δεινῆς μάχης Παναθήναια μεμιμημέ-
 νης. εἰ τοιαύτας χεῖρας εἶχομεν οἷας σύ, οὐκ ἂν
 ἐξῆλθον Αἰγαίου, οὐχ . . . . . ὑπεδέξαντό σου τὰς 10
 χεῖρας, ᾧ παῖ, τὰς βραδέως πεσούσας τῇ μὲν οἱ πολί-
 ται, τῇ δὲ οἱ φίλοι Πλαταιεῖς καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα
 40 πάντες ἐστεφάνωσαν ὥσπερ τροπαιον. σὺ δέ, ᾧ τέ-
 κνον, ὡς μηδὲν δεινὸν ὑποστὰς πρὸς τοὺς πολεμίους
 ἐβόησας· „τί φεύγετε, ᾧ κακοδαίμονες; στῆτε καὶ τὰς 15
 πόλεις ἀπόδοτε ἄς ἐληίσασθε.” αὐτοὶ δὲ ἐκραύγαζον
 φεύγοντες· „ᾧ τῆς τολμηρίας, ᾧ μαινομένης δεξιᾶς,
 ᾧ τοῦ μεγάλου λήματος· ἐπιστρέψει τάχα τὴν ναῦν ἢ
 41 δεξιὰ πρὸς τὴν ἠπειρον.” Δάτιδος δὲ κόπτειν τὴν
 κεφαλὴν τοῦ τροπαιοῦχου ἄνωθεν ὀρμήσαντος καὶ 20
 ὑπὸ θεοῦς ἀπράκτου μείναντος ἐγείρεται πᾶς ἀνὴρ
 πρὸς τὴν χεῖρα καὶ μυρία καμῶν καὶ μηδὲν ἰσχύσας 7
 ἐβόησεν ἕκαστος· „ἐφ’ οἷας ἡμᾶς, ᾧ θεοί, ἠγάγετε
 δεξιᾶς. τί μέλλετε ἄνδρες χαλκεόθυμοι; ἢ θᾶττόν
 τις ἡμῶν ἀποτεμνέτω τὴν χεῖρα καὶ ἡμᾶς λυσάτω ἢ 25
 ἤδη ναῦς διὰ θαλάττης ἐπιδραμοῦσα καὶ ἰππικαὶ

2 μένουσαν (non μενοῦσαν) Ω 5 βεβουλημένε Ω s βε-
 βουλευμένε S 6 βέλη B ᾧ ὁ περινοήσας A B S et, nisi
 quod ᾧ, C ὥσπερ εἰ νοήσας s 8 μεμιμημένης] μη add. B²
 10 σου om. C 11 τῶ — τῶ B 18 λήματος B C 20
 ὀρμήσαντος C 23 ἐβόησαν C ἠγάγετε ᾧ θεοὶ B C 24
 μέλετε C χαλκόθυμοι B C 25 ὑμῶν C ἀποτεμέτω B C
 26 θαλάσσης C ἐπιδραμοῦσα B ἐπιδραμοῦσαι A δρα-
 μοῦσα C

ΕΙΣ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΝ

φάλαγγες διὰ γῆς αἰχμαλώτους ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας
 κομιοῦσι.” τὰ μὲν οὖν ἄλλα βέλη ταύτης οὐχ ἤπιον-
 το, πελέκει δὲ μεγάλῳ τις αὐτὴν ὥσπερ δρυῖν ἢ
 πεύκην ἔκοπτεν. ὁ δὲ ταύτης οὐδὲν ἐφρόντισεν
 5 ἀφαιρουμένης ὥσπερ ἀλλοτριάν χειρα διδούς περὶ
 ἦν ὄλον τὸ στρατόπεδον τὸ μὲν ἔπιπτεν ἐν μέρει, τὸ
 δὲ ἐμάχετο, καὶ τὰ τραύματα τοῖς στοιχείοις διένει- 43
 μεν. ἄξιός γε ἦσθα, ὦ Κυναίγειρε, τῆς Βριάρεω
 πολυχειρίας ἵνα πᾶσάν μοι τὴν Ἀσίαν ἐκράτησας· καὶ
 10 νῦν πρὸς τοσοῦτον μέρος ἀντήρκεσας ὅσον Νάξον ἔφε-
 ρεν, ὅσον Ἐρέτριαν· οἱ ἀπήγαγον βασιλεῖ φήμην οὐκ
 ἀγεννῆ λέγοντες· „βασιλεῦ, ἐπ’ ἀνδρας ἐπλεύσαμεν
 ἀδαμαντίνους οἷς κοπτομένων τῶν χειρῶν οὐ μέλει,
 ἐπὶ δεξιᾶς ὄλαις ναυσὶ παρισουμένας· καὶ νῦν μόλις 44
 1 ἀνήχθημεν ἐκ Κυναιγείρου.” ὦ παῖ, τὰς μὲν σὰς
 χειρας ἄδουσι Πλαταιεῖς, τὰς δὲ σὰς ἀριστείας Λα-
 κεδαιμόνιοι πυνθάνονται. ταύταις καὶ Πολύζηλος ἠκο-
 λούθησε μὴ τεθραμμένος. προκατέλαβες Ἀθηναίους,
 ὦ παῖ, καὶ τὴν θάλασσαν ἡμῖν οἰκείαν ἐποίησας·
 20 συνέθου τῷ στοιχείῳ φιλίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος·
 ἔδωκας ὑπὲρ ἡμῶν τῇ θαλάσῃ τὴν δεξιάν. μιμή-
 σονται χρόνῳ ναυμαχοῦντες τὰ σὰ σχήματα καὶ γε-
 νήσονται ἐκ σιδήρου χειρες * ἐπὶ ναῦς ἐπιβολὰς,* ὦ

1 ἢ . . . εἰς A   2 μέλη C   ἤπιετο C   4 ἐξέκοπτεν C
 6 τὸ δὲ B τὸ δ' C τῷ δὲ A   10 τοσοῦτο C   12 ἀγεννῆ
 Ω S ἀγεννῶν s   ἐπ' A C μετ' B   17 ταύτη C   πολὺξυ-
 λος B   ἠκολούθησεν A   18 μὴ om. C   τεθραμμένος C
 ἀθηναίους C   23 ἐπὶ ναῦς ἐπιβολὰς Ω ἐπὶ ναυτῶν ἐπι-
 βολὰς s „Pro ἐπὶ ναυτῶν legitur et ἐπὶ ναῦς. νεῶν certe
 aut ναυτῶν legatur necesse est: sed νεῶν ἐπιβολὰς legere
 me non memini“ S ἐπὶ ναῶν [νεῶν] ἐμβολὰς uel potius ἐπὶ
 ναῦς καὶ ἐμβολὰς i Equidem καὶ ἐπὶ ναῦς ἐπιβολαὶ fuisse
 conicio, ita ut ἐπιβολαὶ pro ἐμβολαὶ noster dixerit, nisi hoc
 recipiendum

45 παῖ, τῆς σῆς μάχης εἰκόνας ἔχουσαι. καὶ πολλὰ
 λέγειν ἔχων τῆς σῆς ἀρετῆς ἐγκώμια, τὰ κάλλιστα
 κοινῶ νόμῳ φυλάττω. ἔχεις τοιοῦτόν τινα λόγον
 μεγαληγορῆσαι, ὧ Καλλιμάχου πάτερ; ποίαν τοιαύ-
 την στάσιν οἶαν ἔστησαν αἱ Κυναιγείρου χεῖρες ἤδη 5
 πίπτουσιν τὴν Ἑλλάδα; τοῦ μὲν γὰρ σοῦ νεκροῦ
 βέλη βάρβαρα, τῆς δὲ πάσης Ἑλλάδος αἱ χεῖρες
 46 ἡμῶν τὰ στερεώματα. ἄπελθε, παραχώρησον· ἐρῶ
 τι καὶ περὶ τοῦ σοῦ παιδός. καλὸν ἐρῶ λόγον, ὅτι
 τοιούτου στρατιώτου Κυναιγείρου πολέμαρχος ἦν. 10
 σὺ δ' ἐπιταφίῳ μὴδὲ ἐπιχείρει πατήρ ὢν νεκροῦ
 47 μὴδὲ ταφῆναι θέλοντος. ἤδη πάλαι παρελήλυθεν ὁ
 καιρὸς τῶν ὑμετέρων ἐπιταφίων· πάλαι γάρ, πάλαι
 τέθραπται Καλλιμάχος ὑπὸ τῶν βελῶν. εἰμὶ δέ, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, πρὸς τὸν λόγον ἐπιτηδειότερος τὸν 15
 ἐπὶ τῷ σήματι· καὶ γὰρ αὐτοῦ πατήρ εἰμι καὶ τῶν
 μεγάλων ὀνομαστότατος· ἔχω δὲ καὶ γλῶτταν οἶαν 8
 48 ἐκεῖνος δεξιάν. ἐάσατέ με τραγωδῆσαι τραγωδίαν
 ἐπιτάφιον καὶ χορὸν παραγαγεῖν ἐπινίκιον· μὴ φθο-
 49 νῆσητε δράματι Μαραθωνίῳ. ἀλλ', ὧ Αἰσχύλε παῖ, 20
 τὸν λόγον μοι σὺ ποιήσον καὶ συγκόσμησον τὰς
 Μαραθῶνος μάχας τῷ πατρί. μὴ με ἀτιμάσητε· χεῖ-
 ρας ὑμῖν ὁμοίας προτείνω ταῖς ὑπὲρ ὑμῶν κειμέ-
 ναις. ἔχομαι τοῦ λόγου, λαμβάνομαι τοῦ τάφου.

3 κοινῶ B C κοινῶν A νόμῳ (non νομῶ) Ω 5 σύστα-
 σιν B ἦν C 8 τὰ σώματα Ω s στερεώματα i; articulum
 non deleuerim 11 μὴδ' B C 13 ὑμετέρων scripsi ἡμετέ-
 ρων Ω s γὰρ om. B C πάλαι A καὶ πάλαι B C s καὶ
 delendum esse uiderat i 15 τὸν ἐπὶ A τῶν ἐπὶ B C 16

σή
 σήματι C s σώματι corr. B¹ σώματι A S cf. p. 17, 2 17
 γλῶσσαν C 18 με om. C τραγωδεῖν B C 19 παράγειν
 B C 21 συγκόμισόν C 22 με B C τε A 24 ἔχομαι in
 initio uersus positum. ante ἔχομαι uerbum duarum littera-
 rum interposuit, litteras εχ mutauit manus prima, ita tamen
 ut quid corrigere uoluerit non pateat A

οὐκ ἀφίσταμαι τὸ πολυάνδριον διεξιῶν, πατήρ ὢν
Κυναιγείρου. ἐπιτίθημι τὰς χεῖρας τῷ σήματι· καὶ
ταύτας ὁ θέλων ἀποκοψάτω.

5

B

Ο ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΠΑΤΗΡ

10 Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαινῶ νόμον κοσμοῦντα 1
τὸν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τάφον καὶ λόγον. ἔργων
γὰρ εὖ πραχθέντων λόγοι ῥηθέντες καλῶς εἰσι τιμῆ·
ἐμοὶ δὲ αὐτῷ μὲν πρόσφορος τοῦ παιδὸς ἀρετὴ μα-
κροτέρα τῆς ψυχῆς γενομένη, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ
15 Καλλιμάχου προτίμησιν, εἰ ταῖς τῶν πατέρων τιμαῖς
ἢ τῶν παίδων ἀνδραγαθία κρίνεται, δείξω τὸν λό-
γον. Καλλιμάχου γὰρ πατήρ ὢν παντὸς ἄλλου 2
πρόσω μᾶλλον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ βήματος ἐστάναι. ζῶν
μὲν οὖν Καλλίμαχος ἡγεμὼν ζῶντος Κυναιγείρου
20 [πολέμαρχος] ἦν· εἰ δὲ [καὶ] τεθνεὼς ἠττηθήσεται,
καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀρετὴν ὑβριεῖται, τὴν μὲν
αἰτίαν τῆς πάσης ὑμῶν νίκης γενομένην, τὴν δὲ τὸ
μέγιστον παρασχούσαν τῶν ἐν Μαραθῶνι θαυμα-

1 λαβῶν G L: διεξιῶν in mrg. G¹ et sic ω 2 σήματι
ο σώματι Ω s 3 post ἀποκοψάτω: ὁ κυναιγείρου πατήρ
C 7 ὁ καλλιμάχου πατήρ A εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου
πατήρ B ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ καλλιμάχου πατήρ C 12 κα-
λῶς ῥηθέντες C 13 πρόσφορος C et sic correxerat ο προσ-
φόρος A B s 14 τοῦ pro τὴν C 15 τῶν πατέρων A B
πατέρων C 16 δείξω τὸν λόγον Ω s δέξομαι τ. λ. uel
potius δείξω τ. λ. ἐμοὶ προσήκειν ο 20 πολέμαρχος deleu.
i „Ferrem si legeretur: ἡγεμὼν ζ. Κυναιγείρου ἦν, πολέ-
μαρχος ὢν. quamquam ἦν ne necessarium quidem” idem
καὶ A B s om. C; aut delendum aut in δὴ mutandum esse
uiderat i (cf. p. 20, 3) 22 ἡμῶν C

των, ἄνδρα καὶ χωρὶς ψυχῆς μεμαχημένον καὶ νε-
 3 κρὸν θανάτου κρείττονα. πεσεῖν μὲν οὖν αὐτὸν καὶ
 κοινωνῆσαι τοῦ τάφου μόλις ἔπεισα· οὐ γὰρ ἤθελεν
 ἀπελθεῖν τῆς στάσεως οὐδὲ ὑποπεσεῖν ταῖς ἐτέρων
 φιλοτιμίαις, οὐκ ἀξιῶν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὅλης 5
 4 ὅτι τέθνηκεν ὁμολογῆσαι βεβιασμένον. ἀγαθὸς μὲν
 οὖν ἦν ὁ Κυναίγειρος καὶ παῖς πατρὸς ἀγαθοῦ, οὐ
 μὴν ἀγαθῶν κρείττων· ἦττηται δὲ Καλλιμάχου το-
 σοῦτον ὅσον οἱ κείμενοι τῶν ἐστηκότων καὶ θάρσους
 5 ἀγαθοῦ νεκρὸς οὐχ ὀλόκληρος. ὥσπερ δὲ ἅπαν τυγ- 10
 χάνει, καὶ τοῦτο ἐξετάσατε. ἀπέβαινε μὲν εἰς Μα-
 ραθῶνα ὁ Δαρείου στόλος μετὰ τὰς ἐξ Αἰγαίου τῶν
 νήσων ἀρπαγὰς, τῇ δὲ Ἀττικῇ βοηθεῖν ἔδει τὴν
 Λακεδαιμονίων εἰρωνεῖαν μὴ περιμένοντας — ὅξυς 9
 γὰρ ὁ κίνδυνος ἦν — καὶ τῷ στρατηγῷ Μιλτιάδῃ 15
 6 τὴν ταχίστην ἐδόκει τρέχειν. ἐνταῦθα ἦγε τὴν δύ-
 ναμιν ἅπασαν ὁ ἐμὸς υἱός, πολέμαρχος ὢν καὶ κατὰ
 τὸν νόμον καὶ σπουδὴν ἰδίαν ὅτι θερμοτάτην ἔχων
 ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν τῇ μάχῃ παρασχέ-
 7 σθαι· Κυναίγειρος δὲ εἰς τις ὢν τῶν πολλῶν ἠπεί- 20
 γετο. συμμίζαντες δὲ τοῖς βαρβάροις μεμπτὸς μὲν
 οὐδεὶς ἦν, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις Καλλίμαχος ἔδειξεν
 8 αὐτοῖς ὅτι πολέμαρχος ἦν. παρακελευσάμενος γὰρ
 αὐτῷ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευ-
 θερίας ἀναλῶσαι καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν δύναμιν βα- 25
 σιλέως ἀντιτάξας αὐτὸν ὡς ἂν ἀξιόμαχος ὢν, ἐκῶν

2 καὶ Ω et sic correxerat O οὐ s ὡς „aut quid simile” p
 3 μόλις B 4 οὐδ’ C 5 ὑπὸ C 8 κρείττον A 11 ἐπέβαινε
 C 12 ἐν αἰγαίῳ C 13 τῷ—ἀττικῷ B 14 λακεδαιμονίαν C
 16 τρέχων B ἦγεν A τὴν ἅπασαν δύναμιν C 18 θερμο-
 τατα C 23 αὐτὴν B 24 αὐτῷ s αὐτῷ Ω σωτηρίας G ἔ
 ἐλευθερίας in mrg. G¹ et sic ω 25 ἀναλῶσαι A ἀνη-
 λῶσθαι B ἀναλώσθαι C 26 αὐτὸν A ἂν om. B

πρὸς τὸν Δαρείου στόλον ἔσθη τὴν Ἀσίαν προκα-
 λούμενος καὶ πᾶσαν ἐκ τῶν νεῶν ἐκχεομένην αὐτὸς
 ἐδέχετο θώμῃ ἀνθρώπων κρείττουι καὶ τόλμῃ παρα-
 λόγῳ καὶ παντὶ θυμῷ, καὶ πᾶσι συνεπλάκη κατ' αὐτὸ
 5 τὸ τοῦ πολέμου στόμα καὶ κατὰ τὴν ἀκμαιοτά-
 την τῶν βαρβάρων ἐμβολήν, καὶ πᾶσιν ἐξήρκεσεν
 *οὔτε τὴν ὄψιν ἐκπλαγείς ὑπὸ τοῦ τῆς βοῆς συμμι-
 γοῦς πλήθους οὔτε*, τὴν βαρβαρικὴν ἰταμότητα
 κατ' οὐδὲν ἀξιώσας εἶναι φοβερὰν ἀρετῇ. πολὺν δὲ 9
 10 τῶν πολεμίων ἐργασάμενος φόνον καὶ φόβον εἰς τουτὶ
 αὐτοὺς ὀργῆς ἅμα καὶ ἀνάγκης κατέστησεν ὥστε
 τᾶλλα πάντα καταλιπόντες τὰ τῆς μάχης χωρία Καλ-
 λιμάχῳ πάντες ἐπεχέοντο καὶ Καλλιμάχου πάντες
 ἐστοχάζοντο καὶ τοῦτο ἦν σπούδασμα ἅπασι τὸ Καλ-
 15 λίμαχον βαλεῖν· τούτου γὰρ παρόντος ἐν τούτῳ
 εἶναι τὰς Ἀθήνας ἔφασκον. ἐνθα πολλὰ μὲν βελῶν 10
 καὶ κοντῶν καὶ ξιφῶν καὶ παντοδαπῶν βλημάτων
 ὑπεδέξατο, πάσας δὲ αὐτῶν ὑπέμεινε τὰς προσβολὰς
 ὥσπερ ἐξ ἀδάμαντος ὦν πύργος ἢ τεῖχος ἀρρηκτον
 20 ἢ ἀντίτυπος πέτρα ἢ θεὸς ἀνθρώποις μαχόμενος,
 ἕως πάντα ἀνήλωσε τὰ τῆς Ἀσίας βέλη καὶ καμῆν
 ἐποίησε τὴν πολλὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως. πολὺν 11
 μὲν οὖν χρόνον ἐν τῷ σώματι διεκαρτέρησεν ἢ
 ψυχὴ ἐρίζουσα πρὸς τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν ἀδύνατον

1 προκαλούμενος C et sic correxerat i προσκαλούμενος
 A B s 2 ἐκχεομένην ἐκ τῶν νεῶν C 4 πᾶ... (reliqua
 charta deleta euauerunt) A κατ' αὐτὸ τὸ B C κατὰ/////////
 τὸ A 5 ἀκμαιοτήτα C 6 ἐμβολήν A B C et praefixo ϙ
 in mrg. F¹ G¹; iidem in textu συμπλοκῆν 7 οὔτε τὴν ὄψιν
 ἐκπλαγείς ὑπὸ τοῦ πλήθους, οὔτε τὴν ἀκοὴν ὑπὸ τοῦ τῆς
 βοῆς συμμιγοῦς, τὴν β. i Malim: ὑπὸ τῆς βοῆς σ. 11
 ἅμα A B τε ἄλλα C παρέστησεν C 13 Καλλιμάχου] ου
 ex corr. A¹ 14 κατεστοχάζοντο C 17 κοντῶν B C ἀκόν-
 των A βλήματα C 18 ὑπέμεινε A 21 ἀναλώσει A
 22 ἐποίησεν A 23 ἢ ψυχὴ διεκαρτέρησεν ἐν τῷ σώματι C

ἀνθρώποις ἀθανασίαν ἐβιάζετο· ἐπεὶ δὲ ἄνθρωπος
 Καλλιμάχος ἦν καὶ θνητὸς ἦν καὶ τοῦ σώματος
 ἀπελθεῖν ἠναγκάζετο τῷ πλήθει τῶν τραυμάτων,
 ἀπέθανε μὲν, οὐκ ἔπεσε δέ, ἀλλ' ἐξιοῦσα ἡ ψυχὴ
 βεβαίως τῷ σώματι μένειν καὶ καρτερεῖν ἐνετείλατο ⁵
 καὶ μάχεσθαι τὴν δυνατὴν τοῖς ἀψύχοις μάχην. τὸ
 δὲ ἐπέισθη καὶ βεβαίως ἔμεινε ὡς περ ἐρριζωμένον ¹⁰
 [καὶ] διὰ τοῦ πολέμου τοιοῦτο οἶον αὐτὸ ἐξιοῦσα
 ἔστησεν ἡ ψυχὴ καὶ πολὺν χρόνον τοὺς βαρβάρους
 ἐξηπάτησεν· οὐδεὶς γὰρ ᾔετο τεθνάναι τὸν ἔστη- ¹⁰
¹² κότα. ὧ Καλλιμάχου φοβεροῦ καὶ νεκροῦ· ὧ στρα-
 τιώτου τῆς εἰμαρμένης πολυχρονωτέρου· ὧ μακρο-
 τέρα τῆς ψυχῆς, ὧ πιστοτέρα τοῦ πνεύματος ἀρετῆ·
 ὧ σῶμα πολλῶν ψυχῶν ἰσόρροπον· ὧ φρόνημα
 ὀρθόν· ὧ σῶμα ἔμψυχον· ὧ σῆμα νικηφόρον ὄπλοις ¹⁵
 καὶ βέλεσι κεκοσμημένον· ὧ πρῶτον Μαραθῶνος
 τρόπαιον. ὧ τηρήσας ὀρθὴν τὴν ἐλευθερίαν Ἀθη-
 ναίοις, ὧ στήσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἑλλάδα, οὐκ εἶσας
¹³ τὰς Ἀθήνας πεσεῖν. ἐπειδὴ δὲ οἱ βάρβαροι τὰ μὲν
 πεπονηκότες, τὰ δ' ἀφωπλισμένοι, τὰ δὲ πεφοβημένοι, ²⁰
 τραπέντες ἔφυγον εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλασσαν
 περιέβλεπον ἄβατον αὐτοῖς Καλλιμάχου τὴν γῆν
 πεπονηκότες, πολλὴ μὲν ἦν τοῖς ἡγουμένοις σχολή,

4 ἀπέθανεν — ἔπεσεν, *v* ἔφ. utroque loco eraso A 7
 ἔμεινε C ἐρριζωμένον C ἐρριζώμενον A B 8 καὶ Ω s
 quod deleui (cf. p. 17, 20) τοιοῦτον C 11 φοβεροῦ καὶ
 s (cf. p. 29, 12) καὶ φοβεροῦ Ω 12 εἰμαρμένης A μακρο-
 τέρου s „legitur et μακροτέρα (Ω) quod malo” S 15 σῆμα
 scripsi σῶμα Ω s (cf. p. 16, 16; 17, 2) 17 τηρήσαν — στή-
 σαν — εἶσαν s τηρήσας — στήσας — εἶσας S 18 ὧ A B

ὧ C αὐτῷ scripsi αὐτῷ A B ἐαυτῷ C s 19 ἐπει A
 ἐπειδὴ B ἐπεὶ C δ' C τὰ μὲν om. B 23 ἦν om. B βου-
 λουμένοις σχολή A B s βαλουμένοις σπουδῆ C διώκειν adden-
 dum putat *i* (et simile quid *p* legit) uel potius φοβουμένοις
 scribendum; ἡγουμένοις correxi propter id quod sequitur
 uerbum ἀκολουθησάντων

εἷς δὲ τῶν ἀκολουθησάντων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐγένετο
 Κυναίγειρος καὶ τινος ἀπτόμενος ἀκροστολίου τὴν
 χεῖρα ἀπεκόπη ῥαδίως ὥσπερ παιδίον καὶ παρὰ μὲν
 τὴν πρύμναν ἔπεσεν ἡ χεῖρ, παρὰ δὲ τὴν χεῖρα
 5 αὐτός· ἐμήνυσε δὲ τὸ τῆς χειρὸς τραῦμα ψυχῆς καὶ
 σώματος τὴν ἀσθένειαν. σὺ δέ, ὦ τέκνον, εἰστήκεις 14
 ἔτι καὶ Δάτιδος ἀποπλέοντος ὥσπερ καὶ ταῦτα ἀν-
 δρείως ἐπιτηρῶν, τῶν βαρβάρων τὴν φυγὴν καὶ
 καθαρὸν γενέσθαι τὸν Μαραθῶνα τῶν πολεμίων,
 10 ὡς ἂν ἐπὶ μηδενὸς μάρτυρος ἀλλοτρίου πεσοίης. 15
 ταῦτ' ἐμὲ ἐπὶ τὸν τάφον ἀναβιβάζει, ταῦτ' ἐμοὶ τὸν
 ἐπιτάφιον λόγον παραδίδωσιν· ἐμόν ἐστι τοῦ τάφου
 τὸ κεφάλαιον. τὸν μὲν δὴ μόγις ἐκίνησα καὶ κείσθαι
 σὺν τοῖς στρατιώταις παρεκάλεσα· ὁ δὲ εἰσέρχεται
 15 μὲν εἰς τὸν τάφον, ἄξιός δὲ ὑμῖν καὶ ταύτης τῆς
 τιμῆς τὸν πατέρα τὸν ἐκείνου προκριθέντα λέγειν
 ἐπὶ τῷ κοινῷ σήματι. καὶ γὰρ δίκαιον οὐ ζῶντος ἦν 16
 ἢ κατὰ τὸν πόλεμον ἡγεμονία, τούτου καὶ τεθνεῶτος
 εἶναι τὰς πρώτας τιμὰς ἐπὶ τῷ τάφῳ. ἡμεῖς ἤγομεν,
 20 ἡμεῖς ἐροῦμεν· ἡμεῖς ὠπλίζομεν, ἡμεῖς ἐπαινεσό-
 μεθα· παρ' ἡμῶν ἦν τὰ συνθήματα, παρ' ἡμῶν
 ἔστω καὶ τὰ ἐγκώμια. μὴ λυπήσητε Καλλίμαχον 17
 συνιέντα μηδὲ καθέλητε τὸν ἀνεστηκότα μηδὲ ἀπο-
 χειροτονήσητε τὸν πολέμαρχον τὸν νενικηκότα μηδὲ
 25 ἀτιμότερος ἑνὸς καὶ δευτέρου τῶν νενικηκότων
 παρ' ὑμῖν ὀφθῆ. οὐ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς

1 ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν om. C   2 ἀκροστόλου C   3 παρὰ,
 πα ex correctura A¹ περὶ B C   4 παρὰ (sic) A περὶ B C
 7 ταύτη C   8 τῶν βαρβάρων ἐπιτηρῶν C   10 πεσοίης
 scribere ausus sum ταυτ' ἐμὲ — ταῦτ' ἐμοὶ scripsi ταῦτά με
 — ταῦτα μοι Ω s πεσοῦσης A B s πέσης C p πέσειας O
 19 τὸν τάφον C   20 ἐροῦμεν C et id coniecerat o εὔρομεν
 A B s   23 μὴ priore loco C   25 τῷ B¹ τῶν B²   26 ἡμῖν
 C ὀφθείη B

σχήμασι καὶ τῇ στολῇ ἀγάλλεσθαι χρὴ μόνου τὴν πο-
 18 λεμαρχίαν ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν ἔργων τιμαῖς αὔξεσθαι
 τὰς ἀρχάς. οὕτως οὖν σκοπεῖτε. εἰ τῆς μάχης οἱ
 παῖδες ἡμῶν περιγενομένοι τῆς παρούσης ἡμφισβή- 11
 τουν τάξεως, τίς πρότερος ἂν διεκρίθη; ὁ ιδιώτης 5
 ἢ ὁ πολέμαρχος; τίς ἐπήνεσε τοὺς πεσόντας; οὐχ
 ὁ ὀπλίσας; οὐχ ὁ τάξας; οὐχ ὁ τοιούτους παρασχών;
 ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ὑμεῖς δέ, τί; ἄρα οὐκ ἂν, εἰ καὶ
 μόνου ἴσην τὴν ἀρετὴν ὁ πολέμαρχος τῷ ιδιώτῃ
 παράσχη, τὸ πλεον ἂν τῆς τιμῆς τῇ ἡγεμονίᾳ δῶτε; 10
 19 νῆ Δία. οὐκοῦν ἦν, εἰ περιῆσαν ἀμφοτέροι, προτι-
 μῆσιν ἔσχε Καλλίμαχος, ταύτην καὶ τεθνεὺς δίκαιος
 φέρεσθαι· ἐκ γὰρ ὧν ἦν κρείττων Κυναιγείρου πε-
 ριῶν περιόντος, ταῦτα καὶ νῦν ἔχει καὶ τὸ προκε-
 κρίσθαι δοκεῖν δι' ἐμοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῷ προτιμω- 15
 μένου τῶν ἄλλων πατέρων ὑπάρξει. εἰ δὲ οὐδὲ τὰ
 τοιαῦτα * ἔσται παρὰ τῷ πολέμῳ* τεθνηκότι, ποίων
 τεύξεται; προεδρεία τις ἔσται αὐτῷ ἐπομένῳ; προε-
 τάττετο [τῶν ὀνομάτων] τῶν ἐν ταῖς στήλαις γρα-
 φομένων πρώτος [διότι πρεσβύτερος τούτων ἦν] 20
 ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ γενέσεως, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ

1 ἀγάλλεσθαι (ἀ in lit. A¹) A probant Si et ἀγγέλεσθαι
 B ἀγγέλλεσθαι C s p o 2 αὔξεσθαι (αὔξισ in lit. A¹) A αὔ-
 ξεσθαι S ἀξιοῦσθαι B C s 4 ἡμῶν ex ὑμῶν B¹ παρα-
 γενομένοι C 5 πρώτος C 6 ἐπήνεσεν, ν eraso A 7
 ὀπλίσας scripsi cf. p. 21, 20 πιάσας A C κοπιάσας B s 8
 ἄρα A 9 τὴν ἀρετὴν ἴσην C 10 τιμῆς A C ἡγεμονίας
 B τίσι τὸ σχῆμα in mrg. B¹ τῇ ἡγεμονίᾳ om. B 11 εἰπε-
 ριῆσαν C εἶπερ ἦσαν AB 12 ἔσχεν, ν eraso A 15 αὐτοῦ C
 προτιμωμένον τῶν ἄλλων Ω τῶν ἄλλων προτιμωμένῳ s προ-
 τιμωμένον coniecerat o 16 δ' C 17 ἔσται παρὰ τῷ πολέμῳ
 τεθνηκότι Ω ἔ. π. τ. π. τεθνηκότος s ἔσται τῷ πολεμάρχῳ
 τεθνηκότι o Malim: παρέσται τῷ πολεμάρχῳ τεθνηκότι 18
 προεδρεία B C τίς Ω s quod correxi 19 τῶν ὀνομάτων
 A B om. C 20 πρώτον, ν a m² addito C 21 καὶ — ἦν
 deleui 21 καὶ om. B

τὸν ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις λόγον εἰωθότα ἡμῶν ἀκού-
 ειν λεγόντων. ὑμεῖς τοιγαροῦν τὸν στρατηγὸν Μιλ- 20
 τιάδην ἐτιμήσατε θείῳ στεφάνῳ. δικαίως οὖν καὶ
 τῷ στρατηγῷ τιμὴ τις ἐδόθη καὶ τῷ πολεμάρχῳ δὲ
 5 γενέσθω γέρας. ὅταν γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ λέγων τὸν
 λόγον ἀναβιβάσῃ Καλλιμάχον, τότε φωνὴν αὐτῷ
 δότε ἐπὶ . . . . . τοῦτο πρὸς πίστιν σω-
 τηρίας μόνον ἐν τῷ σχήματι. εἰ μὲν γὰρ Μιλτιάδης 21
 ὁ στρατηγὸς ἠμφισβήτηι τοῦ λόγου, παρεχώρησα ὡς
 10 ἀρχῇ μείζονι· καὶ γὰρ τὸ τὸν ἀποιχόμενον ἄρχοντα
 ἔλαττον ἢ πρότερον γέρας σχεῖν . . . . εἰκὸς ἐστὶ τὸ
 τῆς μοίρας ἐνδεὲς τῷ πλείονι τῆς τιμῆς παραμυθου-
 μένους· τούτου δὲ τῆς πείρας ταύτης ἀφεστηκότος
 τίς Καλλιμάχου πρότερός ἐστιν; Εὐφορίων, μὴ λύε 22
 15 τάξιν Μαραθωνίαν· „μηδ’ εἰς τὸ πρόσθεν τῷ πολε-
 μάρχῳ δίδωσι τὸν λόγον ὁ νόμος τῆς δημοσίας
 ταφῆς.” καὶ γὰρ εἰ περιῶν τύχοι, οὗτός ἐστιν ὁ τὴν
 πρόθεσιν [αὐτῶν] ποιούμενος καὶ καλῶν ἐπὶ τὸν
 λόγον καὶ παντὸς ἐπιμελούμενος τοῦ τάφου. ἐκ μὲν 23

3 στεφάνῳ· δικαίως οὖν καὶ τῷ Ω s στεφάνῳ· δικαίως·
 εἰ οὖν τῷ i et simile quid p 4 punctum post ἐδόθη posuit
 s quod deleui δὲ A B s om. C δὴ i 7 δότε ἐπὶ τοῦτο
 (τούτω B C s) Ω s δώσετε, λείπουσαν i et simile quid su-
 spicatus erat p. Lacunam indicaui quam sic expleas: ἐπι-
 (φέροντες λείπον) τοῦτο πίστιν C 9 ἠμφισβήτη C
 10 γὰρ om. A τὸ τὸν B C τοῦτον A s καὶ γὰρ τοῦτον
 ἀποιχόμενον ἄρχοντα οὐκ ἔδει ἔλαττον ἢ πρῶτον (uel πρό-
 τερον Addenda p. XIV) γέρας σχεῖν, εἰκὸς γὰρ ἐστὶ — πα-
 ραμυθεῖσθαι o καὶ γὰρ τοι τὸν ἀποιχόμενον („malim ἀπερ-
 χόμενον”) ἀρκοῦντα ἔλαττον ἢ πρότερον γέρας σχεῖν, εἰκὸς
 ἐστὶ — παραμυθεῖσθαι i 11 καὶ ante ἔλαττον A s om. B C
 lacunam indicaui; οἰκτεῖρειν enim uel simile quid excidisse
 patet 12 παραμυθουμένους A S παραμυθουμένης B C πα-
 ραμυθεῖσθαι s 14 πατὴρ post Καλλ. inserit i 15 τοῦ
 pro τῷ A μηδενὶ πρόσθεν τοῦ πολεμάρχου coniecit S 16
 δίδωσιν ὁ νόμος τὸν λόγον C 17 τύχη C s 18 αὐτῶν
 deleui 19 ἐπιμελούμενος C ἐπιμελούμενος correxerat i ἐπι-
 καλούμενος A B s suspectum habuit S τοῦ om. C

δὴ τῆς διὰ τῶν ἔργων . . . . πολλοῦ δεῖ Κυναιγείρω
 πρὸς Καλλίμαχον εἶναι παραβολήν· ὁ μὲν γὰρ ἅπαν-
 τας εἰς Μαραθῶνα ἤγε συνθήματι, ὁ δὲ ἐδέχετο· ὁ μὲν
 ἐκέλευεν, ὁ δὲ ἐπείθετο· ὧν δ' οἱ πειθόμενοι καὶ κελευ-
 ὄμενοι ποιοῦσιν, αἴτιοι τούτων οἱ πείσαντες καὶ κελεύ- 5
 σαντές εἰσιν ὥσπερ μαθητῶν μὲν παιδύσεως οἱ διδά-
 σκαλοι, χορῶν δὲ ᾠδῆς οἱ χοροδιδάσκαλοι, ναυτῶν
 δὲ εὐπλοίας οἱ κυβερνήται [στρατιωτῶν ἀρετῆς οἱ 12
 πολέμαρχοι καὶ στρατηγοί], ὥσθ' ὧν Κυναίγειρος
 ἐτόλμησεν, καὶ τούτων Καλλίμαχος διδάσκαλος. ἐβόα 10
 γὰρ ἐγκελευόμενος· „μὴ φείδεσθε μήτε χειρῶν μήτε
 ὀφθαλμῶν μήτε ὄλων σωμαίων.” ὧν δὲ Καλλίμαχος
 ἐλαμπρύνετο, τούτων [οὐδὲν] οὔτε εἰς Κυναίγειρον
 οὔτε εἰς ἄλλον ἔστι ποιήσασθαι τὴν ἀναφορὰν ἀλλὰ
 24 μόνον αὐτὸν τὸν πεποιηκότα. καὶ Κυναίγειρος μὲν 15
 νεώτερος ὧν ταῦτα ἠϋθαδιάσατο, Καλλίμαχος δὲ
 πρεσβύτερος, ὥσθ' ὁ μὲν ἡλικίας θερμότητι τολμη-
 ρός, ὁ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός ὧν ἀρετῆς ἐβεβαίου κρίσιν
 καὶ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην ἐλάττων καθ' ἡλικίαν
 25 ὑπάρχων ἐκ μόνης ἀρετῆς ὑπερέβαλλε. Καλλίμαχος 20
 μὲν οὖν ἐν τῇ τῶν δεινῶν ἀκμῇ τοῖς βαρβάροις πα-
 ρετάξατο καὶ θαλάττης ἐπιχωριαζούσης δίκην * ἐκ

1 lacunam indicavi; κρίσεως enim uel tale quid excidit
 cf. p. 7, 2   2 παραβολῆς A B   3 ἤγεν A   5 αἴτιον B
 6 κελεύσεως C   8 στρατιωτῶν δὲ C   στρατιωτῶν — στρα-
 τηγοί deleui   9 ὁ κυναίγειρος C   10 ἐτόλμησε B C   11
 φείδεσθαι C   μήτε ὀφθαλμῶν μήτε χειρῶν C   13 οὐδὲν
 Ω s quod deleui ουδενὸς coniecit S   16 ἠϋθαδιάσατο A et,
 θ pro θι correcto, B ἠϋθαδειάσατο C   18 δ' C   βεβαίου
 A   τὴν κρίσιν C   19 ἠ pro τὴν s „repono τὴν” (Ω) S
 ῥώμην Ω s ῥύμην S   20 ὑπερέβαλε C   21 ἀντετάξατο
 C   22 θαλάσσης C   ἐκ τῆς ἡλιδος Ω s ἐκ τῆς Μιλήτου
 dubitanter o ἐκ σύγκλυδος i Malim συνήλυδα quod in σὺν
 ἡλιδι corruptum, deinde, ut aliquo modo intellexeretur, in
 ἐκ τῆς ἡλιδος mutatum puto

τῆς Ἡλίδος* εἰς τὴν Ἀττικὴν τὴν Ἀσίαν ῥέουσιν
 ἀπεώσατο, ἐν ᾧ πᾶς ὁ κίνδυνος καὶ τῆς ἀρετῆς ὁ
 καιρὸς ἦν· Κυναίγειρος δὲ φευγόντων ἤδη πεφοβη- 26
 μένων, ὑπὸ τοῦ Καλλιμάχου τετραμμένων, δεδιωγ-
 5 μένων, εἰς τὴν θάλασσαν συνεληλαμένων, ἐν ταῖς
 ναυσὶν ὄντων, λυόντων τὰ ἀπόγεια μιᾶς νεῶς
 (ἔσχετο) πρύμνης. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἄκρας εὐτυχίας
 καὶ περιττῆς τινος ἀρετῆς τῶν κρατίστων πολέμων
 ἄθλους ὑφίστασθαι, τὸ δὲ παντὸς ἤδη καὶ τοῦ τυ-
 10 χόντος διώκειν τὸν φεύγοντα καὶ τοῖς τετραμμένοις
 ἐπεμβαίνειν. οὕτω γὰρ δὴ καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν 27
 ἐπιτίθενται καὶ κύνες κατὰ λεόντων θρασύνονται.
 ὅταν γὰρ τὸ τῶν πολεμίων φοβερόν οἴχηται, τότε
 παντὶ τολμᾶν πρόχειρον καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἐλόν-
 15 των γίνεται οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ
 πολεμίου κακότητος πεπορισμένον· ἀρετῆς δὲ ἀγῶν
 ἐν ἀντιπάλῳ μὲν τῆς δυνάμεως, ἀσταθμῆτῳ δὲ τῷ
 τῆς τύχης κρίνεται. ἃ μὲν οὖν Καλλίμαχος ἠρίστευ-
 σεν ἐν τῷ χαλεπῷ τοῦ δρᾶν καὶ φοβερῷ τοῦ παθεῖν
 20 ἐγένετο, ἃ δὲ ἠθέλησε Κυναίγειρος ἐξουσία μὲν τοῦ
 ποιεῖν ἦν, ἀδεια δὲ τοῦ μὴ παθεῖν ἤδη τῶν πολε-
 μίων τὸ χεῖρον ὠμολογηκότων καὶ τὴν ἀναγκαίαν
 σωτηρίαν ποριζομένων φυγῆ. ὅλως δὲ τὰ μὲν Κυ- 28
 ναιγείρου Καλλίμαχος παρεσκεύασεν· ἐκ γὰρ τῆς
 25 Καλλιμάχου μάχης προτέρας γενομένης καταπλαγέν-
 τες οἱ βάρβαροι τὰ νῶτα δείξαντες παρεῖχον τοῖς
 αὐθις ἐπιφερομένοις ῥαδίαν τὴν δίωξιν· τὰ δὲ Κυ-

5 θάλατταν B   7 ἔσχετο scripsi cf. p. 5, 25; 6, 9
 ἔσχε s om. Ω   πρύμνης Ω πρύμναν s   9 ἄθλους scripsi
 αὐτοῦς Ω s   14 τολμᾶν παντὶ C   15 ἀλλὰ τῆς C
 16 πολέμου C   18 τέχνης B   20 τοῦ μὲν A   21 ἀδεια
 B C ἀδεεῖ A   24 καλλίμαχον B   25 πρότερον C   27
 ῥαδίως A B   κυναιγείρω C

ναιγείρου δεύτερα καὶ τελευταῖα πεπραγμένα τῶν
 29 Καλλιμάχου λαμπρῶν ἀριστείαν αἰτεῖ ὥστε καὶ
 τοῦτο τὸν λόγον τῷ θατέρῳ παρασχεῖν. δυνάμεώς 13
 ἔστιν ἔργον, οὐκ ἐπιδείξεως· κράτιστον δὲ ἔργον τῆς
 τοιαύτης αἰτίας τὸ πρεσβύτατόν [δύναμις] ἔστιν· 5
 ἔργων γὰρ μὴ πρότερον γινομένων οὐκ ἂν εἴη ἐπί-
 δεξις. ἀρχὴ δ' οὐκ ἄκαιρός τις ἦν ταῦτα καὶ τῶν
 ἐπ' αὐτοῖς εὖ γε τεχνηθέντων αἰτία ὥσπερ τὰ
 θεμέλια τῶν οἰκοδομημάτων καὶ τῶν νεῶν αἱ τρό-
 πεις καὶ πάντα ὅσα πρῶτα καὶ τὴν ἀρχὴν ἰσχυρὰν 10
 30 ἔχει. ὅπερ δὲ ἡ Μαραθῶνι νίκη ἐδυνάμωσε πρὸς
 τὰς αὐτῆς γενησομένας ἀπάσας κατὰ τῶν βαρβάρων,
 τοῦτο καὶ Κυναίγειρ τὰ Καλλιμάχου τολμήματα·
 διὰ γὰρ τοῦτον ἀνέπνευσαν οἱ λοιποὶ καὶ φεύγοντας
 ἰδόντες τοὺς βαρβάρους ἐθάρρησαν· πρὸς γὰρ τοῦ- 15
 τον ὄρων τις καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ἡμέλει τὸν ὄλου καὶ
 31 παντὸς ὑπεριδόντα τοῦ σώματος. ἔτι δὲ Κυναίγειρος
 μὲν ἐκ γῆς πρὸς ναῦν ἐμάχετο, ἐκ τοῦ βεβαίου καὶ
 πολλοῦ πρὸς τὴν ἐν τῷ σφαλερῷ καὶ στενῷ, Καλλι-
 μαχος δὲ πρὸς ἰσοστασίους αὐτῷ τοὺς βαρβάρους, 20
 ἤδη καὶ γῆς κυρίους, τοὺς ἀποβάντας ἐκ τῶν νεῶν
 καὶ τὸν Αἰγαῖον δεδουλωμένους καὶ τὴν κατάπληξιν

2 ἀριστείων τί αἰτεῖ; p 3 τοῦτο τὸν scripsi puncto
 post αἰτεῖ(s) deleteo et post παρασχεῖν posito τὸν τούτου Ω s
 τῷ A s τὸ B om. C παρασχεῖν BC s παρασχῶν A 4 δ' C
 5 αἰτίας om. B καὶ pro τὸ ο, quo reiecto κρατίστων δὲ ἔργων
 legendum putavit Addenda p. XIV 5 δύναμις deleui 6
 προτέρων BC 7 ἦν A om. BC 8 μετ' B εὖ γ' ετεχνηθέν-
 των B εὐτετεχνηθέντων A τεχνηθέντων C 10 πρῶτον C
 11 δὴ ο ἡ μαραθῶνι νίκη ἐδυνάμωσε A S ἡ μαραθωνική
 δύναμις BC s ἡ Μαραθωνική νίκη δύναμις ο 13 καὶ
 om. BC 16 ὄρων τις C ὄρων τίς B ὄρωντες A καὶ (ante
 ποδῶν) Boissonadius ad Eunarium p. 565 καὶν Ω s ὄλον
 s „repone ὄλου” (Ω) S 19 τὴν scripsi τὸν Ω s τῷ
 om. C στενῷ, v ex αρ correcto B¹ 20 ἰσοστασίους ex
 ἰσοσταδίου B¹ 21 κυρίους τοὺς om. C ἐπιβάντας C

φοβερὰν ἐπιφέροντας ἐκ τῆς τῶν συνειλημμένων
 Ἑλλήνων ἀρπαγῆς· καὶ Κυναίγειρος μὲν ἴσως καὶ 32
 ζήλω τῷ πρὸς Καλλίμαχον καὶ φιλοτιμία, Καλλίμα-
 χος δὲ οὐχ ὑπ' ἄλλου παρωξυμμένος οὐδὲ πρὸς ἔτε-
 5 ρον φιλοτιμούμενος ἀλλ' αὐθαιρέτῳ σπουδῇ. καὶ
 Καλλίμαχος μὲν ἀρετῆς παράδειγμα, Κυναίγειρος δὲ
 Καλλιμάχου μίμημα, ὁ μὲν τὴν χεῖρα μόνην, ὁ δὲ
 ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος· πᾶσι γὰρ μεμάχεται καὶ
 τοῦ πολέμου πάντα μεῖζονα. καὶ ὁ μὲν μιᾶ τῶν
 10 ἀναγομένων ἐπεχείρησε νηί, ὁ δὲ πρὸς πάνθ' ὁμοῦ
 τὰ βασιλέως ἔθνη παρετάξατο. ὁ μὲν ἀνόητον ὅλως 33
 τὴν ἐπιβολὴν ἐποίησατο· ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῷ τῆς
 τόλμης ἀδύνατος ἦν. πῶς γὰρ χεῖρὶ νῆα ἐλάβετο;
 τίς δὲ ἂν ἐγένετο τοσοῦτος τῇ δεξιᾷ ὥστε, εἰ μὲν
 15 ἠγνόησε κατασχεῖν οὐ δυνησόμενος, ἀλλὰ προσεδό-
 κησε βιάσασθαι τριήρη δακτύλοις; ἠλίθιον τὸ τόλ-
 μημα. εἰ δ' εἶδεν ὡς τὸ τῆς πείρας ἀδύνατον, ἀλλ' ὡς
 ἐν τοῖς ἀμυγχανοῖς τόλμα κυρεῖ, ἀλαζῶν ἢ προσ-
 ποιήσις ἦν. καὶ οὐκ ἀσφαλῆς οὐδὲ ἀναγκαῖα ἢ
 20 ἐπίδειξις τοῦ ἀπόρου σχήματος καὶ ματαία ἢ σκέψις
 διότι οὔτε ἀλαζῶν οὔτε ἀνόητος ἀρετῆ, οἷοι δὲ καὶ
 τυφλοὶ πόνοι πάντες οἱ περὶ τὰς ἀδυνάτους ἐπιθυ-
 μίας. χρὴ δὲ ὄρᾶν οὐδὲν πρότερον οὔτε τέχνην 34
 ἔργοις ἐπιτιθεμένην οὐδὲ ἀρετὴν λόγοις ἀπειρογασμέ-
 25
 14 νην ὡς τέλος τῆς ἐπιχειρήσεως εἰ δύνατον ἔτι καὶ

4 δ' C παροξυνόμενος C 8 γὰρ om. C 11 βα-
 σίλεια C 14 δ' C 15 οὐ δυνησόμενος Ω s „in altero
 omittitur negatio” S προσεδόκησεν A 16 δακτύλω C
 17 εἶδεν A B οἶδεν C s ἠδὲ i ἄλλως A B 18 κυρεῖ
 scripsi κρατεῖ Ω s 20 σκῆψις C 21 ἢ ἀρετῆ C οἷοι δὲ
 καὶ scripsi cf. p. 29, 5 οἷοι δὲ καὶ Ω s ἄνοοι δὲ καὶ ο οἷοι
 δὲ οἱ i 22 πάντες πόνοι C 24 ἐπιτιθεμένην Ω S ἐπι-
 φερομένην s οὔτε — οὐδὲ scripsi οὐδὲ — οὔτε (οὔτ'
 B C) Ω s ἀπειρογασμένην scripsi ἀπειρογομένην Ω s

ληπτὸν τῇ φύσει καὶ δυναμένῳ καὶ πειρωμένῳ ἀν-
 δρί. ἢ δὲ ναῦς ὅλη, μεστὴ πληρώματος καὶ τοσαύτης
 εἰρεσίας συγκεκροτημένης, πῶς ἦν ἐπιλήψιμος, πῶς
 ἀγώγιμος τοσούτῳ ὄγκῳ τῆς ἐλπίδος καὶ τῇ προσ-
 35 βολῇ τοῦ τολμήματος; * μὴ τὴν τινος μανικοῦ σχή- 5
 ματος τὸ ἄπορον τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ μάταιον τῆς
 προσβολῆς ἄφρον καὶ ἀπέραντον* ἢ ἀνδρὸς οὐ
 βουλομένου ναῦν λαβεῖν ἀλλ' ἀπολύσαι. οὐκουν
 ἀρετὴν ἔτι τὴν ἀνόητον τόλμαν νοητέον ἀλλὰ μα-
 36 νίαν τὴν ἄχρηστον αὐθάδειαν. εἶποι δὲ ἄν τις εὖ 10
 φρονῶν αὐτῷ· „τί ταῦτα μωραίνεις, Κυναίγειρε, τί
 δ' ἐπιχειρεῖς ναῦν κατασχεῖν ἀνθρωπίνῃ δεξιᾷ; τὸ
 τόλμημά σου φύσιν οὐκ ἔχει. τίς τοῦτο Γλαῦκος
 πόντιος, τίς Τρίτων ἐποίησε; μόνον δύναται μειρά-
 κιον ναῦν ἐπαγαγεῖν ἢ [Ποσειδῶνος] δεξιὰ ἀνέμοις 15
 ἀμιλλᾶσθαι; πάριος τίς εἷς τοσούτῳ πληρώματι;
 συναπάξει σε ἢ ναῦς πλέουσα, λήσεις πρύμνης ἐξηρ-
 37 τημένος, αἰχμάλωτος ἀκροστολίου γενόμενος.” γεγό-
 νασιν ἐπὶ ναυσὶ μάχαι καὶ πολλαί· τοιαύτην καὶ

3 συγκεκροτημένη dubitanter o 4 ὄγκῳ Ω S ὄγκῳ s
 προβολῇ B 5 τολμήματος· μὴ τὴν τινὸς A τολμήματος·
 ἢ τολμητὴν τινὸς B τολμήματος· ἢ μὴ τὴν τινὸς C s 6
 ἄπορον A S ἄπειρον B C s τὸ ἄπ. τῆς ἐπιθυμίας Ω τῆς
 ἐπιθυμίας τὸ ἄπ. s 7 ἢ Ω εἰ s 8 βολομένου C ἀπο-
 λύσαι Ω ἀπολύσαι s ἀπολέσθαι i huiusmodi quid scri-
 ptum fuisse opinatur i: ἢ ὁρμὴ ἦν τινος μανικοῦ λήματος
 τὸ τῆς ἐπιθυμίας ἄπορον, καὶ [τῆς πείρας] τὸ μάταιον, καὶ
 τῆς προσβολῆς ἄφρον καὶ ἀπέραντον· ἢ ἀνδρὸς — ἀπολέσθαι
 Equidem locum sic restituo: ἢ μὴν τινος μανικοῦ τοῦ σχή-
 ματος τὸ ἄπορον (cf. p. 27, 20) καὶ τῆς ἐπιθυμίας τὸ μά-
 ταιον καὶ τῆς προσβολῆς τὸ ἄφρον καὶ ἀπέραντον, ἢ ἀνδρὸς
 — ἀπολύσαι 10 δ' C 12 δὲ B C κατέχειν B C 14
 μόνον Ω s μῶν i μειράκιον] on add. C² 15 ἀπαγαγεῖν C
 ποσειδῶνος Ω s quod deleui παιδὸς i δεξιὰ AB δεξιᾷ
 C 16 ἀμιλλᾶται C πάριος τίς εἷς scripsi cf. p. 15, 14
 περινοστήσεις A C s περινοστήσας B 18 ἀκροστόλου C
 19 τοιαύτας B C καὶ om. B C

Ὅμηρος διηγῆσατο· οὐδέ γε εἵλκε τις ἐκείνας, ἀλλὰ
 πῦρ ἐνέβαλε, δᾶδας ἐκόμιζεν. αὕτη μόνη κατέχει
 ναῦν ἢ λαβή. ὁ δὲ σός, ὦ Εὐφορίων, υἱὸς μειράκιον
 τολμηρὸν ἦν καὶ τοῦ μὲν σώματος κατεφρόνει, μά-
 5 χεσθαι δὲ εὐβούλως οὐκ ἠπίστατο, οἷαν ἀπώλεσεν
 εἰκῆ δεξιάν. διὰ ταῦτα Καλλίμαχος μὲν ἀπάντων 38
 ἔτυχεν ὧν ἠθέλησε, πολλοὺς δὲ ἀφώπλισε, πάντας
 δὲ ἐφόβησεν, ἐφύλαξε δὲ τὴν στάσιν καὶ τεθνεώς·
 ὁ δὲ σός υἱὸς ὦδε τὴν ἐπίνοιαν ἐκαρπώσατο. καὶ 39
 10 Καλλίμαχον μὲν οὐχ εἰς ἀπέκτεινεν, ἀλλὰ κοινὸν
 ἔργον τῆς Ἀσίας ἐγένετο· πάντα μὲν δόρατα ἐπὶ
 τοῦτον ἦλθε καὶ ψαῦσαι Καλλιμάχου φιλοτιμούμενα,
 πάντα δὲ ἀκόντια, πᾶσαι δὲ ἐκενώθησαν φαρέτραι
 βελῶν, ἅπαντα δὲ τοξεύματα περὶ τοῦτον ἔστη μαρ-
 15 τυρούμενα τὴν κοινωνίαν καὶ πάντα ἀμφισβητοῦντα
 περὶ τοῦ νεκροῦ· Κυναίγειρον δὲ τὴν χεῖρα ταύτην
 ἀπέκοψαν ὥσπερ ξύλον. Καλλιμάχου μὲν οὖν ἢ 40
 τόλμα καὶ μάχη τοῦτο ἐβούλετο, νικῆσαι τὸν βασι-
 λέως στρατὸν καὶ τὴν Ἀττικὴν αὐτοῖς ἄβατον εἶναι·
 20 Κυναίγειρος δὲ καὶ φεύγοντας ἡμῖν τοὺς βαρβάρους
 ἀνεῖργε καὶ κατεῖχεν ἐν τῇ χώρᾳ τοὺς πολεμίους
 καὶ μάχης ἔπραττεν ἀρχὰς δευτέρας. τί ποτε ἂν
 ἐποίησεν ἄλλο βασιλεὺς παρῶν; τοῖς φεύγουσιν ἂν
 ἐβόα καὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐκράτει. . . . .

1 εἵλκεν A   2 ἐνέβαλλε B C   3 ὦ om. B τολμηρὸν
 μειράκιον C   5 δ' C   6 ἀπάντων om. C   7 ἐτύγγανεν
 B C   9 δὲ cm. B   10 οὐχ εἰς Schaefer ad Gregor. Cor.
de dialect. p. 56 οὐδεὶς Ω s   12 ἦλθεν A   καὶ om. C
 ψαῦσαι καὶ A B s quod correxi cf. p. 20, 11   13 δ' altero
 loco C   16 κυναίγειρος C   17 ἀπέκοψαν s ἀπέκοψεν Ω
 18 τόλμη C   20 καὶ om. BC   ἡμῖν Ω ὑμῖν s ὑμᾶς mauult
 O   21 ἀνεῖργε B ἀνείργει coniecerat i ἀναιρεῖ A C s   22
 ἀρχὴν C   23 φεύγον. . . A   ἂν ἐβόα i ἀνεβόα Ω s   24
 lacunam indicaui J. Conr. Orellium secutus, uid. ad p. 30, 7.

„ἄφες ἄφες, Κυναίγειρε, μὴ λαμβάνου. μενούσιν ἂν 15
 41 λαμβάνης, πάλιν εὐρήσουσιν ἄλλας ἀποβάσεις. μὴ
 κράτει ναῦν ὑπὸ Πανὸς δειδιωγμένην μηδ' ἔχου
 τριήρους σὺ παρ' Ἀθηναῖς * ἀφεψαλωμένης.* ἀφίη-
 σιν αὐτήν ἢ Δημήτηρ καὶ Κόρη· φευγέτω. πάρεστι 5
 Θησεύς, πάρεστιν Ἡρακλῆς· ἀλλ' οὐ κατέχουσι τὴν
 ναῦν ὅτι μὴ συμφέρει. ἔχω καὶ πνεύματα συγγενῆ
 μάλλον σοῦ κατασχεῖν δυνάμενα· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ-
 πέμπει τὸν πόλεμον ἐκ τῆς Ἀττικῆς διὰ τὴν εὐνοίαν
 τὴν πρὸς ἡμᾶς, σὺ δέ, ὦ Κυναίγειρε, ναύσταθμον Μη- 10
 δικὸν τὸν Μαραθῶνα ποιεῖς. ὦ Κυναίγειρε, τὴν ναυ-
 μαχίαν νικήσει βασιλεύς· τῆς μάχης μόνω Κυναίγειρω
 εἴσεται χάριν. ἄπορον ποιῶν αὐτοῦ τὴν φυγὴν ἀναγ-
 42 καίαν αὐτῷ τὴν νίκην εἰργάζου.” ἀλλὰ γὰρ οὐχ
 [μετὰ τῆς χειρὸς] ὡς (μετὰ) διανοίας ἡμᾶς ἔβλαπτε 15
 — τάληθῆ γὰρ εἰρήσεται — ἀλλὰ ἄλλως ἐμαίνετο
 καὶ τὸν Καλλιμάχου νεκρὸν ὄρων εὐδοκιμοῦντα
 ἐπεθύμει μετὰ ἄλλου σχήματος ἀπολέσαι τὴν ἀλα-
 ζόνα δεξιᾶν ὅπως ἂν ἐν γένηται τῶν Μαραθωνίων
 διηγημάτων· ἡμεῖς δὲ οὐθ' ἐκόντες οὔτε ἄκουτες 20

1 μενούσιν s μένουσιν Ω 2 λάβης C εὐρήσουσιν
 scripsi εὐρουσιν (sic) A εὐρουσιν B εὐρωσιν C εὐρουσιν s „non
 placet εὐρουσιν pro εὐρήσουσιν” S 4 ἀφεψαλωμένης A B s
 ἐφεψαλωμένης C et sic Matthaei *Glossaria Gr. minora* vol. I
 p. 14 n. 23 ἀφεψάλον ἀφιεμένης dubitanter ο οὐ φεψαλω-
 μένης i ἀπεψαλωμένης fuisse credo 5 φευγέτω Ω S φεύ-
 γουσαν s [6 θυσεὺς C 7 „non apparet, quisnam loquatur,
 nisi forte Orellius verum vidit, qui §. 40. ante ἄφες excidisse
 suspicatur verba: τί δ' ἂν εἶπε [εἶποι] καὶ ἡ πατρίς; Sed
 hoc quum incertum sit, aliud etiam tentare licet ut legatur:
 ἔχει ἢ γῆ πνεύματα συγγενῆ.” i 8 σοῦ non σου Ω 10
 ὑμᾶς mauult ο 11 εἰ pro ὦ i 12 νικήσαι C τὴν μάχην
 A 13 αὐτοῦ ποιῶν B C ἀναγκαῖον B 14 εἰργάζου
 scripsi εἰργάζετο Ω s 15 verba μετὰ τῆς χειρὸς deleui,
 οὐχ pro οὐ scripsi, μετὰ post ὡς restitui δι' ἀνοίας B
 18 μετὰ ἄλλου Ω μετὰ τοῦ ἄλλου s μετὰ του ἄλλου i 20
 οὐτ' altero loco C

οὐδὲν ἐβλάπτομεν. εἰ μὲν δὴ πάντες ὅμοιοι Καλλι- 43
μάχῳ κατ' ἐκείνην ἐγένοντο τὴν ἡμέραν, οὐδεὶς ἂν
ἐλείφθη τῶν βαρβάρων καὶ πάσας τὰς ναῦς ἂν
αὐτῶν κενὰς εἴλομεν· εἰ δέ γε εἶδον εἰς τὰς Κυναι-
5 γείρου λαβάς, ἄκοντες ἂν πάντες οἱ βάρβαροι τὴν
ἤτταν ἀνεμαχέσαντο. Κυναίγειρος μὲν οὖν οὔτε θάρ-
ρος φίλοις οὔτε δέος τοῖς πολεμίοις ἐγένετο, ὅς
δράσας οὐδὲν ἄλλὰ ἀποτμηθεὶς τὴν χεῖρα ἔπεσεν
εὐθύς ὥσπερ ἑτέραν οὐκ ἔχων ἄλλ' ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς
10 ψυχῆς αὐτῷ κειμένης· τὸν δ' ἐμὸν παῖδα οἱ φίλοι
μὲν ὀρῶντες ἐν τῇ τάξει μένοντα πάντες ἠδοῦντο,
τρέσαντες δὲ ὑπεχώρουν οἱ βάρβαροι. καὶ τὸ σύμ-
παν, ὁ μὲν ἔπεσεν, ὁ δὲ οὔ. ἀθλητὰς δ' εἶναι τοὺς 44
στρατιώτας ὑπολαβόντες πότερον στεφανώσομεν, τὸν
15 ὀρθὸν ἢ τὸν κείμενον, τὸν ἐστηκότα ἢ τὸν ἐρριμμέ-
νον; οὐ παύσῃ παραβάλλαν ἀνδρὶ χεῖρα καὶ τραῦμα
ἐν μυρίοις καὶ τὸν λειποτακτήσαντα τῷ μακροβίῳ
νεκρῷ καὶ τὸν ἠκρωτηριασμένον τῷ μέχρῳ νῦν ὀλο-
κλήρῳ; ὁ μὲν ἀφῆκε τὴν ναῦν, ὁ δὲ ἐκράτει τῆς
20 ἀσπίδος. λέγε νῦν καὶ τραγῶδει πολλάκις· καὶ γὰρ 45
16 Αἰσχύλου πατήρ εἶ καὶ τὴν χεῖρα ὄρος ἐποίεις. „ἐκ-
γῆς ἐνανμάχει”· Δάτις δ' ἐκ θαλάττης ἐπεξομάχει.
„κατέσχε τὴν ναῦν”· καλωδίου τὸ ἔργον· ἄγκυρα
τοῦτο κρεῖττον ποιεῖ. ὁ μὲν ἐλάβετο, ὁ δ' ἀπέκοψε.
25 „κατέσχε τοὺς πλέοντας”· οἱ δὲ καὶ ὅμως ἐξέπλευσαν.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περιελθόντες τὸ στρατόπεδον τοὺς 46
μὲν εὐρήσετε χειρῶν ἄνευ, τοὺς δὲ ποδῶν, ἐτέρων

3 ἂν om. C   5 ἄκοντες ἂν πάντες (ἄπαντες s) Ω s
ἄπαντες, ἄκοντες αν i   6 ἀνεμαχέσαντο Ω S ἀνεκαλέσαντο
s   8 ἄλλ' B C   13 δ' ante οὔ C   δὲ ante εἶναι B   15
ἐρριμμένον C   20 τραγῶδιαν C   21 εἶ om. C   22 ἐναν-
μάχει scripsi ἐνανμάχεις Ω s   δὲ B C   θαλάσσης B C
23 ναῦν; mauult s   25 πλέοντας; mauult s

μὲν οὖς, ἐτέρων δὲ κεφαλὰς ἀποτετμημένας τῶν
 ἄλλων σωμάτων· πολλοὺς ὁμοίους ὄψεσθε Κυναι-
 γείρω νεκρούς, Καλλιμάχῳ δὲ οὐδένα. τίς γὰρ σοὶ
 ἰσοστάσιος νεκρός; τίς γὰρ πιστὸς οὕτω στρατιώτης
 47 εἰς μάχην; νῦν σε μᾶλλον, ὦ Καλλιμάχε τέκνον, 5
 ἐθαύμασα Κυναιγείρου πεσόντος ὑπὸ πληγῆς μιᾶς,
 ὦ πολλὰ τοιαῦτα λαβὼν τραύματα καὶ μὴ κεννη-
 μένε. οὐδεὶς σὲ Περσῶν διελὼν ἄπεισιν ὡς τῶν
 λοιπῶν ἀνθρώπων τὰ σώματα οὐκ ἀκινάκη Μηδικῶ,
 οὐ κοπίδι Περσικῆ, οὐκ αἰχμῆ Βαβυλωνία, οὐ πελέ- 10
 κει Φοινικίῳ. ὦ μόνε τῶν ἀποθανόντων οὐ πεσῶν καὶ
 μόνε μὴ ζῆν ἀπιστούμενε ἔσθης μαρτυρούμενος τὴν
 νίκην τῷ σχήματι καὶ τῆς ψυχῆς ἀπελθούσης ὁμοίος
 48 ἦσθα τῷ μαχομένῳ. ὦ τοῦ μεγάλου θαύματος· νῦν
 πρῶτον ἀθάνατος ὄφθη νεκρός. ὦ παῖ, μάντευμα 15
 ἄρα σου τοῦ κάλλους καὶ τῆς μάχης καὶ τοῦνομα ἦν.
 ἀνακάλει νῦν πολλὰ τὸν Κυναίγειρον ὦ καὶ τὸ συμ-
 βάν ὄνομα ἄδηλον [εἶναι] τῷ ἐρευνᾶν βουλομένῳ.
 49 ὁ σὸς πάρεργον τοῖς βαρβάροις ἐγένετο, ὁ δὲ ἐμὸς
 υἱὸς δι' ἀρετῆς περιουσίαν καὶ τῆς μάχης ὅλης ἐκρά- 20
 τησε καὶ τῆς νῦν τελουμένης τιμῆς γέγονεν αἴτιος.
 τῶν γὰρ ἄλλων πολεμάρχων δειλίαν ἐντιθεμένων
 τῷ πλήθει ἢ τούτου ψῆφος προσγενομένη τὴν ὅλην
 συμβολὴν ἐποίησε καὶ ὅπως δεῖ ἀπομάχεσθαι καὶ

2 πολλοὺς δὲ B ὁμοίως B 3 γρ. σοι S (Ω) om. s 7 κε-
 κνημένος C 11 φοινικῶ s „malim φοινικίῳ ut (in altero
 codice” S (Ω) 12 μὴ om. C ζῆν ἀπιστούμενε scripsi cf.
 p. 20, 10; 35, 3 ζηλούμενε Ω s 15 πρῶτος C 16 σου om. B C
 17 ἀνακάλει — κυναίγειρον om. B C ὦ A B ὡς C 18
 ὄνομα ἄδηλον scripsi ἄδηλον εἶναι ὄνομα Ω s ὦ καὶ τὸ
 συμβάν ἄδηλον εἶναι ὄνομα τῷ ἐρευνᾶν βουλομένῳ, ὅς . . . .
 ἐγένετο. ὁ s ὦ καὶ τὸ συμβάν ἄδηλον ὄνομα (uel uerbis
 transpositis: τὸ συμβάν ὄνομα ἄδηλον) φανεῖται τῷ ἐρευνᾶν
 βουλομένῳ, ὅς . . . . ἐγένετο. ὁ i 19 ὁ σὸς B C ὅς A δ' C
 22 τιθεμένων B 24 ἐποίησεν A

1 | τολμᾶν ἐκύρωσεν ὥστε παντὸς ἄν και μόνος και
 2 | μάλιστα τοῦ κατορθώματος αἷτιος νομίζοιτο. και 50
 3 | τοῦτο μὲν αὐτῷ πρὸς πάντας ἐστίν, πρὸς δὲ τὸν
 4 | Κυναίγειρον και μάλιστα. τῷ ἐνὶ γὰρ τούτῳ σε και
 5 | ἀνανταγωνίστῳ νικήσομεν ἐρωτήματι. Κυναίγειρος
 6 | θαυμαστὸς και τολμηρὸς ἦν ἀνὴρ· οὐ μέχρι τοῦ
 7 | βίου; οὐ μέχρι τῆς ψυχῆς; ἀλλ' ὠμολόγησε θάνα-
 8 | τον και τῷ κοινῷ τῆς φύσεως ἠττήθη νόμῳ. Καλλι-
 9 | μάχου δὲ ἡ ἀρετὴ ἀόριστός ἐστι και φύσεως περι-
 10 | τοτέρα μόνη και τὴν ψυχὴν ὑπερβαίνει. ἀγαθοὺς
 11 | μὲν στρατιώτας πολλοὺς εὗροις [Μακεδόνας], Καλ-
 12 | λίμαχον δὲ μόνον ἀνείκαστον τὸν ἐν τῷ βίῳ [μόνον]
 13 | μεμαχημένον, τὸν μηδὲ ἐν τῷ θανάτῳ καμόντα ἀλλὰ
 14 | και μετὰ τὸν βίον ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον και τοὺς
 15 | κοινούς τῆς φύσεως και ἀρετῆς παρελθόντα ὄρους.
 16 | 17 ὦ και καλλίμαχε και καλλίνικε, ἄτρωτε και πολύ-
 18 | τρωτε, πῶς σε ἄν τις ἐπαινέσειε κατὰ τὴν ἀξίαν; οὐ
 19 | γὰρ Αἰσχύλου και τοιούτων ποιητῶν και ῥητόρων
 20 | ἄξιος ἀλλὰ τινος Ὀμήρου τραγωδίας [ἢ τραγικῆς
 21 | φωνῆς]. ὦ κοινὲ τῆς Ἀσίας σκοπέ· ὦ σκυλεύσας τῷ
 22 | θανάτῳ τὴν στρατιὰν βασιλέως και πλεῖστα λάφυρα
 23 | τῶν βαρβάρων τὰ βέλη κατασχόν· ὦ σεμνὸν ἀνάθημα

3 ἐστὶ B C   7 ὠμολόγησεν A   9 ἀριστός A B   φυσει
 B   10 μόνη Ω s   μονή dubitanter o   11 εὗρης B   Μα-
 κεδόνας deleui. i   12 μόνον ἀνείκαστον τὸν ἐν τῷ βίῳ
 μόνον μεμαχημένον Ω nisi quod μὲν post τὸν inserit C¹
 ἀνείκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ μόνον μεμαχημένον s qui pro
 ἀνείκαστον ἀνίκητον legendum esse suspicatur. alterum μό-
 νον deleui   13 μεμαχημένων o probat i cui post ἀνείκαστον
 και inserendum uidetur   13 τὸν δὲ C   μηδὲ ἐν A B   μηδὲν
 s „repono μηδ' ἐν" S μὴ ἐν C   15 προελθόντα A   16
 και καλλίμαχε A   καλλίμαχε B C   17 ἐπαινέσειεν A   18
 τοιούτου ποιητοῦ και ῥητορος C   19 τραγωδίας ω τραγω-
 ρ. in mrg. G¹ τραγικοῦ G   γικῆς — σκοπέ in lit. B¹   ἢ
 τραγικῆς φωνῆς deleui   22 ἀνάθημα A

52 πολέμου· ὃ καλὸν Ἄρεως ἄγαλμα· ὃ πολέμαρχε
 πολεμάρχου θεοῦ δεινὸν εἶδωλον τῆς Ἀσίας τὰ το-
 ξεύματα περιβεβλημένον· ὃ μόνος ἐνδὺς τὴν τοῦ
 πολέμου στολήν· ὃ σχῆμα ἐλευθέριον, ὃ σχῆμα
 Μαραθώνιον· ὃ μὴ κλίνας τὴν Ἑλλάδα· ὃ τῆς 5
 φύσεως περισσότερε· ὃ δύο μεγάλας μάχας Δαρείῳ
 καὶ θανάτῳ μεμαχημένε· ὃ κοινὸν καὶ ζώντων καὶ
 νεκρῶν κατόρθωμα· ὃ μὴ μετὰ ζωῆς τὴν ἀρετὴν
 53 ἀφείς· ὃ φρόνημα πλεόν τοῦ βίου· ὃ νεκρὸς ζώντων
 μαχιμώτερε. εἶχεν ἄρα ψυχὴν ἀριστὴν νεκρὸς καὶ 10
 δευτέραν καὶ μεγίστην διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως πο-
 λεμουῖσαν καὶ ἀγωνιζομένην. ὃ πρῶτος ἡμῖν δείξας
 ἀνθρώπων νεκροῦ μάχην· ὃ θανάτῳ τοὺς πρὸς βίον
 τρέχοντας ἔλκων ἐπὶ διαδικασίαν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
 πάντα ἔπραξεν ὁ Καλλίμαχος, τῷ πολέμῳ δὲ θυή- 15
 σκων ὡς στρατιώτης πατρίδος ὑπερμαχῶν ἀθάνατον
 τὸ σῶμα μετὰ τοῦ σχήματος ἔστησεν· ἔμεινε γὰρ ὡς
 54 ὠμολόγησε τῇ ψυχῇ. ὃ μεγάλη στάσις· ὃ τῇ γῆ
 σύμψυχε· ὃ ῥίξας ἐξ ἀρετῆς βαλλόμενος· ὃ φυτὸν
 Μαραθώνιον. ὃ δῆμων βεβαιότερε καὶ νήσων λαμ- 20
 πρότερε· τοῖς βαρβάροις μὲν Ἐρέτρια ἠρπασμένη
 πλεῖ καὶ Νάξος αὐτανδρος ἐν ταῖς ναυσὶν ἐτέθη,
 Καλλίμαχος δὲ ἀκίνητός ἐστι, τῶν ὀρῶν στασιμώτε-
 ρος καὶ τῶν σκοπέλων βεβαιότερος. καὶ γῆ μὲν
 ἐσείσθη πολλάκις καὶ νήσους ὅλας εἶδον ἄνθρωποι 25
 φερομένας, τὸν δὲ ἕνα νεκρὸν ὁ τοσοῦτος οὐ διέσεισε
 55 πόλεμος. ὃ τεῖχος ἀρετῆς Ἀττικῆς· ὃ μέγιστον τῶν

1 ἄρεος B C ἄγαλμα Ω s „ἄγαλμα et ἀνάθημα” S 2
 ἀξίας B 4 στολή (v charta deleta euanuit) A ἐλευθερίου
 B 8 ζωῆς scripsi ζώντων Ω s 10 ἀρετὴν A 12 ἀν-
 θρώπων δείξας ἡμῖν C 17 ἔμεινε — ὠμολόγησεν A 19
 βαλλόμενε C 20 δῶμων B 21 ἐρέτρια B ἐρετρια C ἐνέ-
 τρεια A 26 διέσεισεν A 27 ἀττικῆς ἀρετῆς B C

Μαραθωνίων θαυμάτων καὶ θειότατον· ὦ τῶν ἐκεῖ
 φασμάτων ἐξαιρετον. ἔσθη νεκρὸς εὐσχήμων ἐν τῇ
 πρώτῃ στάσει, νεκρὸς τὸν θάνατον ἀπιστούμενος,
 αἰσχυνόμενος πεσεῖν, καὶ γέγονεν ἔμψυχος καὶ τε-
 5 θνεὼς ὢν. ὦ βλέπων καὶ μιμούμενος τῆς ψυχῆς τὴν
 ὁδόν. ἐγὼ καὶ τὴν ψυχὴν ἔκ τ' ἀφανοῦς οἶμαι τότε 56
 συμμαχεσθαι καὶ παροῦσαν ἐγγυᾶσθαι ἀνέχειν τὸ
 σῶμα. ὦ μεγάλῳ φάσματι κεκοσμημένε. τοῦτ' εἶδε
 18 Πολύζηλος, ἐκείνο τὸ θαῦμα Καλλίμαχος ἦν. ἦν μὲν
 10 γὰρ καὶ ζῶν ἔτι δεινὸς τοῖς πολεμίοις καὶ ἀκόρεστος
 μάχης ἔσθηκε βοῶν· „ὦ Δαρείου δοῦλοι βάρβαροι,
 οὐ Σκύθαι ταῦτα οὐδὲ (Ἴστρος) ποταμὸς οὐδὲ πλά-
 νης ὄμιλος. οὐδὲ ἄμαξαι *ζηλούμεναι* ἀλλ' Ἀττικὴ
 [καὶ Πελοπιδῶν]· ἐν ταύτῃ ἔσθηκα καὶ περιμένω τίς
 15 πρῶτος ἀπόλλυται. καὶ πολλὰ βαλλόμενος καὶ το-
 ξευόμενος ὡς τισιν ἄνθεσι στεφανούμενος λέγω·
 βάλλετε καὶ μὴ φεΐδεσθε. τί δ' οὐ βάλλετε; ἐγὼ
 δέομαι βελῶν, ἐπεὶ χωρεῖ τὸ σῶμα τόπον ὑγιῆ ἔχον.
 τί τοὺς ἀθλίους Ναξίους, τί τοὺς ταλαιπώρους Ἑρε-
 20 τριεῖς περιέστητε; ἐμοί, ἐμοί τὸ τοῦ πολέμου δί-
 κτυον περιτείνετε. τίς Δάτις, τίς Ἀρταφέρνης; ἰδού,
 ὦ πάντες, ἐγὼ ἔτοιμος. θυέτω μὲ τίς, εἰ δύναται·
 βασιλεὺς σαγηνευσάτω, εἰ ἔξεστιν.” ἐπεὶ δὲ πᾶς 57

5 καὶ μιμούμενος scripsi ἢ μιμούμενος Ω ὦ μιμού-
 μενος s 8 τοῦτ' εἶδε i τουτὶ δὲ Ω s 10 τοῖς om. B C
 11 ἔσθηκεν A βοηθῶν C 12 Ἴστρος addidi Possinum secu-
 tus 13 ζηλούμεναι A B s ζητούμεναι C an ἐξαλεόμεναι?
 14 καὶ πελοπιδῶν A B s quod deleui καὶ πελοπίδαι C καὶ
 Πέλοπος χθῶν p καὶ ἡ Πελοπιδῶν i ἐνταῦθα C 15 πρῶ-
 τον C ἀπόλλυται A 18 ἐπεὶ Ω s ἔτι· ἔτι i „Gravior etiam
 foret (oratio) verbis sic scriptis: ἐγὼ δέομαι βελῶν ἔτι· βε-
 λῶν ἔτι χωρεῖ τὸ σῶμα” idem ὑγιῆς A 20 περιέστητε;
 ἐμοί, ἐμοί scripsi ἐμοί (ἐμὲ B) περίστητε ἐμοί Ω s 21 Ἀρ-
 ταφέρνης o Ἰνταφέρνης A s τισαφέρνης B τισαφέρνης C
 23 βασιλεῖ C

ἀνὴρ ὅλα τὰ βέλη ἐπ' αὐτῷ ἔπηξεν, ἔχαιρε λέγων
 πρὸς ἑαυτόν· „τὴν Ἀσίαν ἀπεδύσαμεν” καὶ τοῖς
 συστρατιώταις παρήγγελλεν· „παίετε κατακεντοῦντες
 αὐτούς καὶ μὴ φείδεσθε· οὐκέτι γὰρ ἔχουσι βέλη.
 58 γυμνοὺς ὑμῖν αὐτούς ἐποίησα.” οἱ δὲ βάρβαροι 5
 πάντες ἐπειρῶντο μὲν καὶ πᾶς ἔβαλλεν, κινῆσαι δὲ
 οὐδεὶς ἠδύνατο οὐδὲ καθελεῖν τὸν ἄνδρα πεπηγότα
 οἱ τὰ μεγάλα καθελόντες ποτὲ χῶματα, οἱ βιασάμε-
 νοι τὸν Βόσπορον ἄγαν ὄντα ῥοώδη καὶ Σκυθικὴν
 θάλασσαν· ἀλλὰ πᾶς μὲν ἔβαλλε καὶ πᾶς ἐφονεύετο 10
 καὶ τῷ Καλλιμάχῳ προσέπιπτεν * ὅς καθάπερ προ-
 νενευκότι λίθῳ πρὸς θάλασσαν * ἐρείσας ἑαυτοῦ τὸ
 σῶμα τελευταῖον τοιοῦτον εἶπε τὸν λόγον πρὸς ἑαυ-
 59 τόν· „στῆθι, Καλλίμαχε, ἀκίνητος.” οἱ δὲ ὥσπερ
 τείχει προσβαλόντες καρτερῶ πλέον οὐδὲν ἔδρων· 15
 ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῆς τῶν βελῶν περιβολῆς. ἔνθα
 δὴ πολλοὶ μὲν κάμνοντες ὑπὸ τῶν Καλλιμάχου βλη-
 μάτων ἀπώλοντο καὶ πολλοὶ παρ' αὐτὸν ἐπιπτου
 60 ἔστηκότα· Δάτις δὲ ὄρῶν ὠργίζετο τῷ νεκρῷ καὶ
 τοῖς βαρβάροις ἐνεκελεύετο· „οὐ κλινεῖτε, οὐκ ἀναι- 20
 ρήσετε τὸν φιλόνεικον νεκρόν; ἄνθρωπε δαιμόνιε,
 μετὰ τοσοῦτων αἰσχύνῃ πεσεῖν; ἔτι μένεις; ἔτι μάχῃ;
 πόσας ἔτι ψυχὰς ἔχεις; οἴμοι νικᾷ νεκρὸς ἡμᾶς
 Ἀθηναῖος. ἄνδρες, μηκέτι βάλλετε· ἀποθνήσκοντες

3 συστρατιώταις A C s στρατιώταις B S (ad p. 37, 16)
 παρήγγελλε B παρήγγελε C κατακενοῦντες B 4 οὐκέτι BC
 οὐκέτι A 6 ἔβαλλε BC κινῆσαι BC incerta scriptura
 praeter νῆσαι litteras in A 11 ὅς καθάπερ προνενευκότα
 λίθον πρὸς θάλασσαν uel ὅς εἰκῶς προνενευκότι λίθῳ πρὸς
 θάλασσαν o ὅς καθάπερ προνενευκῶς τις λίθος πρὸς θά-
 λασσαν i καθάπερ προνενευκότι λίθῳ θάλασσα ὅς scriben-
 dum censeo cf. p. 19, 20; 24, 22 13 τελευτῶν C εἶπεν A
 τὸν om. B 15 προβαλόντες C 16 περιδρομῆς superscr.
 B¹ 18 ἀπώλλοντο B 19 δάτις A 20 κλινεῖτε A C s
 καινεῖτε B κινεῖτε S 23 νεκρὸς ἡμᾶς ἀθηναῖος νικᾷ C

Ἀθηναῖοι γίνονται μαχιμώτεροι. ὦ δέσποτα Δαρεῖε,
 τίς σε ἐξηπάτησεν; ἐπ' ἀθανάτους ἡμᾶς ἀνθρώπους
 ἔπεμψας πεσεῖν οὐκ εἰδότας. αἱ δοκούμεναι Πέρσαις
 καὶ Μήδοις καὶ Μάγοις τέχνη ἀπρακτοῦσιν· Ἀθη-
 5 ναίων γὰρ οἱ νεκροὶ μάχονται παρ' αὐτοῖς καὶ δεξιὰ
 19 νεκροῦ πολεμοῦσα μέρος τῆς μάχης ἐγένετο." βασι- 61
 λεὺς δὲ ἰδὼν αὐτὸν ὀρθὸν ὄπλοις πολλοῖς περιβε-
 βλημένον ἐβόα· „φεύγωμεν, πλέωμεν· ἤδη γὰρ
 ἤγειραν Ἀθηναῖοι τρόπαιον." τοιαῦτα, τέκνον, πα-
 10 ρέσχες τοῖς βαρβάροις δόγματα. ὦ σεμνὸν πολέμου 62
 τέρας· ὦ τῶν συμμάχων θεῶν ἄξιον θέαμα. σοὶ μὲν ὁ
 Πᾶν ἐβοήθησεν, σοὶ δὲ Ἥρα συνεκρότησε καὶ Παλλὰς
 ὑπερήσπισεν ὀπλισμένη. περὶ σὲ μὲν ἔστι Ἡρακλῆς,
 ἔστι δὲ Θησεὺς σεμνυνόμενοι· σὲ δὲ χορὴ καὶ προτιμᾶ-
 15 σθαι τῶν Μαραθῶν κειμένων καὶ τὸν πατέρα τὸν σὸν
 ἐπὶ σοί τε καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις ἀγορεύειν λόγον
 ἀρμόττει. τοίνυν, Εὐφορίων, ἀπελθὼν τὸν σεαυτοῦ 63
 νεκρὸν, τὸν χαμαί, τὸν ἐν ὄχλῳ νεκρῶν καὶ πεπα-
 τημένον, θάπτε καὶ θάπτε τὴν χεῖρα ἣν [τῷ πελέκει
 20 τις ἀπέκοψε τὴν Κυναιγείρου δεξιάν] ὄπλῳ γυναι-

2 ἀνθρώπους ἡμᾶς BC 4 μάγοις] μ ex π B¹ 7 δ' ἄν
 „si praesens in pugna illum uidisset" o at uide p. 11, 14 ὀρθὸν
 αὐτὸν C 8 φεύγομεν A 9 τοῖς βαρβάροις παρέσχες C
 11 τέρας Ω S πέρας s σοὶ A s σὺ BC S ὁ Πᾶν s ὁ πᾶν
 A ὦ πᾶν C S et, πᾶν ex πᾶν a m¹ correcto, B 12 ἐβοήθησεν
 A ἐβοήθησε s ἐβοήθησας BC ἐβόησας S σοὶ A s σὺ BC S
 Ἥρα Ω s πέρα S συνεκρότησε s συνεκρότησεν A συνεκρό-
 τησας BC Παλλὰς s πολλὰς AB πολλῶν C 13 ὑπερήσ-
 πισεν AB s ὑπερήσπισας C παρὰ B 14 σεμνυνόμενος C
 15 ἐν μ. C τὸν σὸν BC τὸν ὦν (sic) A 16 στρατιώταις
 Ω s „repono συστρατιώταις ut pag. praecedente [36,3] καὶ τοῖς
 συστρατιώταις παρήγγελλε, ubi tamen alterum exemplar στρα-
 τιώταις habet, ut hic" S 17 ἀρμόττον C 18 νεκρῶν (al-
 tero loco) A νεκρὸν B om. C καὶ πεπατημένον Ω s καὶ
 πεπατημένων o καταπεπατημένον i. equidem κείμενον uel
 simile quid ante καὶ excidisse putauerim 19 θάπτε priore
 loco om. A τῷ — δεξιάν deleui 20 γυναικίῳ i

κῶν τις ἔτεμεν οὐκ αὐτοῦ μὲν ὑπάρχουσιν, ἐκείνου
 δέ. ἀκροστόλιον γὰρ οὕσαν τῆς νεῶς ἀπέκοψεν
 αὐτὴν καὶ τῶν ἀπειλητικῶν λήρων ἐπέσχε τὴν γλῶσ-
 σαν ὡς οὕσαν τῶν ἄλλων μερῶν ἀκρατεστέραν. αἱ
 μὲν γὰρ * ἄλλαι δεξιαὶ τῶν στρατιωτῶν* πρὸ τῶν 5
 ἱερῶν θυρῶν ἔμειναν ὑπὸ σπάρτων ἐχόμεναι ἐν τῷ
 64 τῆς λαβῆς σχήματι· ἢ δὲ τῆς πρύμνης ἀπεκρούσθη
 μηδὲ ξύλου κατασχοῦσα Σιδονίου. σὺ δέ, ὦ τέκνον,
 καὶ τὴν παλαιὰν δόξαν τοῦ σοῦ πρώτου γένους
 ἐπιστώσω· αὐτόχθονες μὲν ἔσμεν ὡς ἀληθῶς [τρεῖς 10
 παῖδες παλαιοί], οὕτως ἀνέσχε Καλλίμαχον ἢ μήτηρ
 [καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέους], γέννημα οὕτω λαμπρὸν

1 ἐκείνον δὲ om. C 2 γὰρ A B δὲ C et in mrg. A¹
 2 ἀπειλητικῶν s „in altero ἀπειλητικῶν (Ω) quod malo” S
 ἐπέσχεν A γλῶσσαν A γλῶσαν C γλῶτταν B 4 μερῶν BC

5
 μελῶν superscr. A¹ 5 ἄλλαι — στρατιωτῶν Ω s uid. Herodot.
 VI 91: ἑπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου ζωορήσαντες (Αἰγινη-
 τέων οἱ παχέες) ἐξῆγον ὡς ἀπολέοντες, εἰς δὲ τις τούτων
 ἐκφυγῶν τὰ δεσμὰ καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Διμήτρος θεσ-
 μοφόρου, ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἶχετο· οἱ δὲ
 ἐπεῖτε μιν ἀποσπᾶσαι οὐκ οἶοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο,
 ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἤγον οὕτω, χεῖρες δὲ
 ἐκείναι ἔμπεφυκνῦναι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστήρσι. locum hunc
 a Polemone respici uidit Jo. Conr. Orellius cui adsentiens
 Fr. Jacobs πάλαι — στασιωτῶν scribendum putauit. equi-
 dem in ἄλλαι uocem Αἰγιναιῖαι latere, tum uero uerba τῶν
 στασιωτῶν (ita enim cum Jacobsio corrigendum) ut a scho-
 liasta adposita delenda esse suspicor 6 σπάρτων (non

σπαρτῶν) Ω 8 μηδὲ i μήτε Ω s ξύλα BC σιδονίου su-
 perscr. A¹ τῶν σιδονίων B σιδονίων C 9 παλαιὰν A B
 πάλαι ex παλαί C² πρώτου om. C γένους] lineolam
 subduxit uel A¹ uel A² 10 μὲν ἔσμεν BC ἔσμεν A¹ ἔσμεν
 in mrg. A² τρεῖς παῖδες παλαιοί deleui 12 Ἡρακλέους,
 litteris κλέους lineola subducta a m² deletis, in fine paginae,
 κλέως initio paginae sequentis A Ἡρακλέος BC in uerbo
 Ἡρακλέος desinunt DHI. quae secuntur manus recentior scrip-
 sit in ABEF, manus prior in CG καὶ — Ἡρακλέους om.
 s γέννημα scripsi γεννάδα Ω γεννάδαν s

καὶ τόσον ὑπὲρ τῆς πατρίδος σπουδαῖον ὡς ὑπὲρ
 αὐτῆς προέσθαι τοι ἐπὶ θαύματι τὴν ψυχὴν. ἐμὸν τοι- 65
 γαρ οὔν, ὦ Εὐφορίων, εἶη τὸ τοῖς ἐπιταφίοις πρῶτον
 τὸν παῖδα κοσμεῖν καὶ τὸν ἐπινίκιον τραγῳδεῖν.
 5 σὺ δὲ τὸν σὸν μεθύστερον θρήνει συγχωρούντων
 τῶν δικαστῶν.

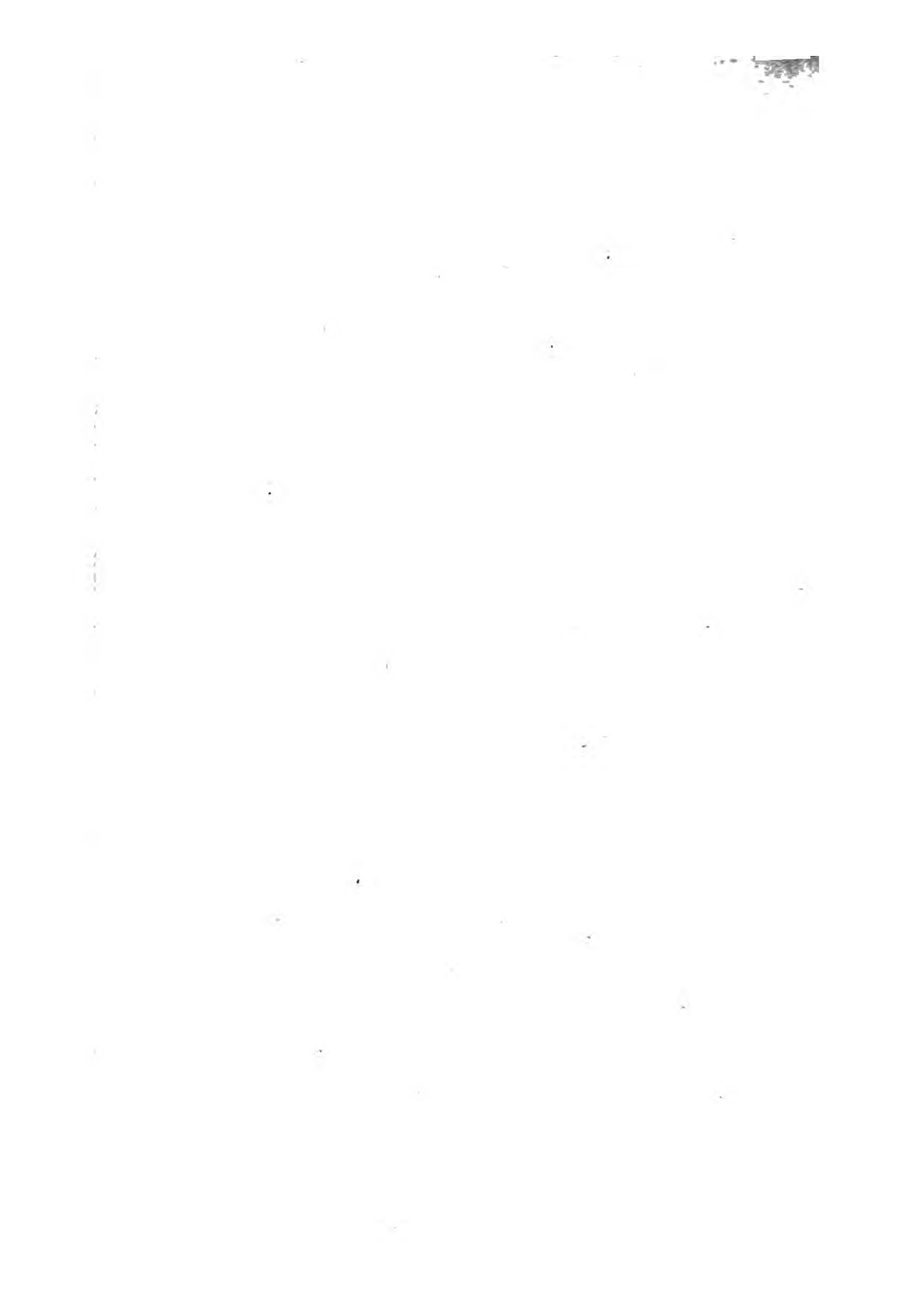
2 τοι scripsi Ω οἱ delendum censet S δὴ ι 5 τέλος
 A B ὁ τοῦ καλλιμάχου πατήρ C

ΕΚ ΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΒΙΒΛΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ

Καλλινίκου εἰς τὰ πάτρια Ῥώμης.

pag.
256
Allatii

Οὔτε ἢ καθ' ὑμᾶς γῆ πρὸς ἕτερον οὐδὲν εὐαρ-
μόστως εἶχε πλήν βασιλείας οὔτε ἢ βασιλεία πρὸς
ἄλλο χωρίον οὐδὲν πλήν ταύτης ἐχώρησεν· ἢ δὲ τῶν
5 φόρων σύνταξις οὔθ' ὑμετέρα πλεονεξία γίγνεται
οὔτε τῶν διδόντων ζημία, ἀλλ' εἰς τὸ μάχιμον γένος
δαπανωμένη δι' ἐκείνων πάλιν εἰς τοὺς διδόντας
ἐπάνεισιν ὥστε δανείσμασι προσεικέναι τὸ διδόμε-
νον μᾶλλον ἢ φόρων ἀπαγωγῇ. Ἄλέ-257
10 ξανδρος μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν περὶ Κλέαρχον σεμνό-
τερον διεπράξατο ἀνδρῶν κρατήσας ἀνανδρία συν-
τρόφων, ἐκκλίνας τοὺς εἰδότας νικᾶν, πρὸς δὲ
Πέρσας ἀγωνισάμενος τοὺς παιδευθέντας ἠττᾶσθαι
ταυτόν παθῶν τοῖς ὄναρ εὐτυχοῦσιν, ἐν τῇ τῆς
15 εὐτυχίας ἀκμῇ καταλύσας αὐτήν καὶ τοσοῦτον ἄρξας
τὸν ἅπαντα χρόνον ὅσος ὑμῖν οὐκ ἀρκεῖ τὴν ὑμετέ-
ραν ἐπελθεῖν. . . . . τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς
εἴρηται τυφλῶν εἶναι ζημίαν τὸ μὴ τὸν ἥλιον βλέ-
πειν· ἐγὼ δ' ἂν ἐπὶ τῶν θεωμένων φήσαιμι τὴν
20 ἴσην εἶναι ζημίαν εἴ τις μὴ ταύτην θεάσαιο. καὶ
τῶν παρελθόντων εἰς φῶς ὅσοι μὲν ἀπείρατοι τῆς258
ὑμετέρας ἔμειναν, νόθον τινὰ βίον ὡς εἰπεῖν διαν-

1 ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΤ ἐκ τῶν, εἰς τὰ πάτρια
Ῥώμης a 2 ἡμᾶς a 3 εἶχεν B a 9 ἐπαγωγῇ a 16
ἡμῖν a

τλοῦσιν, ὅσοι δὲ ἐν πείρᾳ γεγένηται, γνήσιοι τοῦ βίου μέτοχοι καὶ πλεόν τῶν ἑτέρων διαλλάττουσιν ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες.

Ἄλοῦσά τις φαρμακείας οὐχ οἷα τε ἦν καυθῆναι· ὑπέσχετό τις γυνὴ καύσειν⁵ αὐτὴν καὶ ἔκαυσεν. ἀξιοῖ Ἀδριανὸς ὁ ῥήτωρ καὶ ταύτην καῆναι.

Πρὸς μὲν τὸ λέγειν ὡς οὐ τὰς κεκτημένας τὴν τέχνην ὁ νόμος ἀλλὰ τὰς ἐπὶ κακῷ χρησαμένας ἀπαιτεῖ τιμωρίαν, εὐχερὲς ἀπ' αὐτοῦ ποιήσασθαι τοῦ¹⁰ νόμου τὴν διδασκαλίαν· ὁ γὰρ οὐ τὴν φαρμακεύσασαν εἰπὼν ἀλλὰ τὴν φαρμακίδα καὶ τῇ προσηγορίᾳ²³⁹ τῆς τέχνης τὴν τιμωρίαν ὑποθεῖς, δῆλός ἐστι μισῶν τὸ δρᾶσαι δύνασθαι. καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῶν ἀδικημάτων τόλμης ἔχεται μόνης, ἐκ τοῦ πραχθῆναι διε-¹⁵ λέγεται, ὅσα δ' ἐστὶ τέχνης καθάπερ φαρμακεία, ταῦτα καὶ πρὸ τῆς πράξεως ἀπὸ τῆς γνώμης διαβάλλεται. καὶ γὰρ τοὺς τέχνας ἀφ' ὧν ἐστὶ τὸ δύνασθαι βλάψαι προσλαβεῖν μανθάνοντας ἀπ' αὐτῆς ὑποπτεύειν ἀνάγκη τῆς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ χρὴ τὸ²⁰ παθεῖν ἀναμείναντας οὕτως ἀμύνασθαι ζητεῖν τοὺς ἐξ ὧν ἔπαθον δρᾶσαι δυνηθέντας ἀλλὰ πρὶν τι παθεῖν ὑποπτεύειν τὸ δρᾶσαι δύνασθαι. τί τοίνυν; ὁ²⁴⁰ φαρμακεύς ἐστὶ ληστῆς ὠμολογημένος προτείνων τέχνην ἀδικημάτων, ἄσκησις ἐπιβουλῆς, παρανομίας²⁵

2 διαλάττουσι a   4 ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
μελέται τινὲς a τις om. B a φαρμακείας a οἷά a   11 φαρμακεύουσιν a
16 δὲ a   22 δυνηθέντας B a μὴ δυνηθέντας A

ἐπάγγελμα, ἰσχύς ἀσεβημάτων. ἐπεὶ καὶ τῶν θηρίων
 τουτωνὶ τῶν ὁμοτέχνων ὑμῖν, ὧ γύναι, τὰ πολλὰ
 κολάζομεν οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν προαδικηθέντες ἀλλὰ
 τὴν δύναμιν αὐτῶν μεμισηκότες, ὅτι κἀκείνων τι
 5 ἕκαστον ἔχει φάρμακον ἐν τῇ φύσει. καὶ γὰρ εἰ τῷ
 δυνηθῆναι λαθεῖν οὐ πεφώρασαι περὶ ὧν ἔδρασας,
 ἀλλ' ὅτι δύνασαι δρᾶσαι πεφωραμένη δώσεις ὡς
 δρᾶσασα δίκην, εἰ καὶ μέχρι νῦν δεδύνησαι λαθεῖν.
 καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ σοῦ; εἰ μὲν γὰρ ἐμίσεις τὴν
 10 τέχνην, οὐκ ἂν ἐμάνθανες· εἰ δὲ ἔχεις τὴν ἐπιστήμην,
 ἐφθόνεις, οὐκ ἐμίσεις· κολάζει γὰρ τις ὃ φεύγει,²⁴¹
 ζηλοτυπεῖ δὲ ὃ μετ' ἄλλων ἔχει. καὶ γὰρ ληστής ἤδη
 ληστὴν ἀπέκτεινεν ὑπὲρ σκύλων ὠργισμένος καὶ τύ-
 ραννον καθειλέ τις μοναρχεῖν ἐθέλων. τοιοῦτόν τι
 15 γεγένηται καὶ τὸ νῦν ὑπὸ σοῦ τετολμημένον· μοναρ-
 χίαν φαρμακείας οἶει σεαυτῇ διαπεπραῶχθαι τὴν κοι-
 νωνοῦσαν τῆς τέχνης μετακεχειρισμένη.

20 Μισθοφόροι τὸν ποταμὸν τοῖς πολεμίοις
 ἐπήγαγον καὶ ἀπαιτοῦσι τὸν μισθὸν
 παρ' Ἀμφικτύοσι δικάζόμενοι.

Οὐκ ἐπαναλώσαμεν τῷ πολέμῳ χρόνον, ἀλλὰ
 προσέθεμεν τῇ νίκῃ τάχος· ὑμεῖς δὲ ἀποστερηῆσαι²⁴²
 25 τὸν μισθὸν διεγνώκατε τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐτυχίας
 ἔγκλημα ποιούμενοι καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο συνίετε ὅτι
 πολλοὶ συμμαχήσαντες, οὐ μέντοι κρατήσαντες τὰ
 συνωμολογημένα χρήματα παρὰ τῶν συμμαχίας τυ-

5 τὸ α 6 λαθεῖν A B Huetius μαθεῖν α 22 δοκι-
 μαζόμενοι α

χόντων κομίζονται, διότι τῶν συμμαχούντων ἕκαστος
 συμβαλλόμενος τὴν γνώμην οὐκ ἔπαγγέλλεται τὴν
 τύχην. ὦ τὸ παράδοξον τοῦτο τόλμημα ἡμῶν. στρα-
 τόπεδον ὄλον ποταμῶ βάλλεται καὶ κλύδωνι χειρσαίῳ
 παρασύρεται καὶ χειροποιήτῳ χειμῶνι βαπτίζεται. ὦ 5
 μὴ πεξομαχήσαντες ἡμεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς
 νεῶν ναυμαχήσαντες. αὐτανδρον οἶχεται τὸ τῶν
 243πολεμίων στρατόπεδον καὶ πάνδημος ἐν ἠπείρῳ μέσῃ
 τοὺς ἐχθροὺς κατείληφε ναυαγία. κῦμα δεδιδαγμέ-
 νον ἠγείρετο καὶ ῥοῦς κεκελευσμένος ἐγίνετο καὶ 10
 ποταμὸς ὑπὸ συνθήματος ῥεῖν προσετάττετο. ὦ μὴ
 μόνον ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ποταμῶν ἐστρατηγηκότες.

(Ἐκ τῶν) Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλω-
 νιακῶν.

Δεσπότης δούλου κατηγορεῖ ἐπὶ μοι- 15
 χεῖα τῆς οἰκείας γαμετῆς ἐξηγησαμένης ὡς
 ὄναρ τούτῳ ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ
 ἐμίγη.

Ὅτι μὲν οὐδεὶς ἂν ἐκὼν ἐπὶ τοιαύτην δίκην
 ἔλθοι καὶ ταῦτα σοὶ μέλλων, βασιλεῦ, χρήσασθαι 20
 244δικαστῆ ὃς οὐ μόνους τοὺς τῶν κρινομένων ἐξετάξεις
 βίους ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν κατηγορούντων τρόπους,
 οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν συνομολογήσειέ μοι. ἔστι δὲ
 καὶ τοῦτο τεκμήριον τοῦ τὴν κατηγορίαν εἶναι τὴν

5 ὦ A 7 νηῶν a 8 πάνδημον — νανάγιον a 13

Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν βαβυλωνιακῶν sub finem praecedentis frag-
 menti in mrg. ab eadem manu adscriptum habet A quod huc
 reuocauit; om. B a 23 συνομολογήσει ἐμοί B a

γινομένην ἀληθῆ τὸ καὶ τὴν ὑπόθεσιν εἶναι τῷ
 μέλλουτι κατηγορεῖν ἀηδῆ· τὴν γὰρ τοιαύτην δίκην
 ἢ νικηθεῖσα μὲν ἀδικεῖ, ἀτυχεῖ δὲ ὁ νικήσας. παραι-
 τοῦμαι δὲ συγγνώμην ἔχειν μοι οὐ κατηγορεῖν βε-
 5 βουλευμένῳ ἀλλὰ σιγᾶν μὴ δυναμένῳ, οὐ μόνον ὅτι
 ἀφόρητόν ἐστιν ἀδίκημα μοιχεία, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῷ
 κοινῷ τῆς αὐτῆς ὕβρεως ἰδιόν τι τὸ ταύτης πρόσε-
 στιν. ὁ γὰρ μοιχὸς δοῦλός ἐστι καὶ τὴν ψυχὴν τα-
 πεινὸς κἂν ταύτη καλὸς εἶναι δοκῆ, δοῦλος δὲ οὐδὲ
 10 ἄλλου τινὸς ἀλλ' ἐμός· ἔδει δὲ καὶ ταύτης δοῦλον²⁴⁵
 αὐτὸν ἀλλὰ μὴ δεσπότην εἶναι. ποιεῖ δὴ τὴν μοι-
 χείαν περιττὴν καὶ μᾶλλον αἰσχρὰν ἄμφω συνελ-
 θόντα, ἢ τῆς μεμοιχευμένης δόξα καὶ ἢ τοῦ μοιχεύ-
 σαντος ἀδοξία. δέομαι δέ σου, βασιλεῦ, πρὸς ταῦτά
 15 μοι βοηθῆσαι ὑπὸ μὲν γυναικὸς ὑβρισμένῳ, ὑπὸ δὲ
 δούλου παρευδοκιμημένῳ, νεμεσῆσαι δὲ καὶ τούτοις
 ἐν μὲν τοῖς ἔργοις λαθεῖν δεδυννημένοις, ὑπὸ δὲ τῶν
 θεῶν μεμηνυμένοις. ἀπορῶ δέ, πότερον αἰτιάσομαι
 θατέρῳ σύμβουλον καὶ διδάσκαλον γεγονέναι τῶν
 20 ἀμαρτημάτων. οὗτος μὲν γὰρ μειράκιόν ἐστιν, ὁ δὲ
 τοιοῦτος πεισθῆναι μᾶλλον ἢ πειῖσαι πιθανὸς εἶναι
 δοκεῖ καὶ διέφθαρται μᾶλλον ἢ διέφθαρκεν· αὕτη δέ²⁴⁶
 ἐστι γυνή, εὐεξαπάτητον δὲ εἶναι δοκεῖ γυνή· ὥστε
 τῷ μὲν τὸ τῆς ἡλικίας ἀσθενές, τῇ δὲ τὸ τῆς φύ-
 25 σεως τοιοῦτον συναγωνίζεται. συνελῶν οὖν λέγω·
 συναμφοτέροι καλοί. δοῦλον οὖν τίς προετίμησεν
 ἀνδρός; ὦραϊος γὰρ ἐστι καὶ καλὸς εἶναι, βασιλεῦ,
 κἄμοι δοκεῖ καὶ πολλάκις αὐτὸν ὁ μωρὸς πρὸς ταύ-
 την ἐπήνεσα ὡς εὔ μὲν τὸ πρόσωπον ἰστάντα, ὑγροῖς
 30 δὲ τοῖς ὄμμασιν ἐμβλέποντα, ἐπήνεσα δὲ αὐτοῦ

1 τῷ pro τὸ B a
11 δὲ a 14 αὐτά a

2 δίκην a νίκην A B

9 δοκεῖ a

πολλάκις καὶ χεῖρας ἄκρας ὡς λευκὰς καὶ κόμας
 ταύτας ὡς ξανθὰς. καὶ ταῦτα ἄρα λέγων ἐδίδασκον
 ταύτην ἐρᾶν. οἶδας δὲ καὶ σύ, βασιλεῦ, ὡς ἔστι
 ταῦτα ἀληθῆ. οὐδὲ γὰρ κατέλιπεν αὐτὸν τὸ κάλλος
 247 οὐδὲ φοβούμενον, ἀλλ' ἔλαμψε μὲν ὑπὸ τοῦ θεοῦς ἢ 5
 παρειά, τὸ βλέμμα δὲ οὐκ ἀπήνθησεν οὐδὲ λυπου-
 μένου· παρέστηκε δέ σοι δεδεμένος, ἀλλ' ἐπέπρεψεν
 αὐτῷ καὶ τὰ δεσμά. φθόνος σοι καταρᾶται καὶ τῶν
 κακῶν ὁ κίνδυνός σε κοσμεῖ πονηρὸ καὶ καλέ, —
 ὀκναῖ δέσποτα λέγειν, ὅτι σήμερον καὶ καλλίων ἐγέ- 10
 νετο. οὐκ ἔλεεις με, βασιλεῦ; μοιχὸν ἀνὴρ ἐπαινω
 καὶ ταῦτα τῆς μεμοιχευμένης ἀκουούσης, φοβοῦμαι
 δὲ μὴ καὶ σήμερον τὸ κάλλος αὐτῷ βοηθήσῃ. . . . .
 . . . . . ἐπήνουν αὐτὸν οὕτως, ὑπώπτενον δὲ αὐτοῦ
 τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πλάνην καὶ τὰ πολλὰ κινήματα 15
 καὶ τὸ ἀποβλέπειν τῆς κύλικος ἔξω καὶ τοὺς ὄρους
 248 τῶν οἰνοχόων ὑπερβαίνειν. τηρήσας δὲ εἶδον ἀμφο-
 τέρων αὐτῶν νεύματα, τὸ μὲν παρ' αὐτοῦ πεμπόμε-
 νον, τὸ δὲ παρ' ἐκείνης συναντῶν· πάντα δὲ ὁμοῦ
 παρῆν ἐπ' αὐτούς, νεότης οἴνος κάλλος, προσῆν δὲ 20
 τούτοις ἐγὼ τῆς μοιχείας συναγωγεύς, ὁ τοῦ κάλλους
 ἐρμηνεύς. ὦμην δὲ αὐτούς νουθετήσῃ τὴν μὲν ἀνυ-
 πόδετον ἐκπέμψας, τὸν δὲ πατεῖσθαι καταβαλόν. ὁ
 δέ, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἠτιμάσθη πατούμενος, ἀλλ' ἐπατήθη
 μᾶλλον ἐλεούμενος καὶ γυναικῶν ἐν ὕπνοις. 25
 ἢ μὲν φίλανδρος οἰκουρεῖ, ἢ δὲ φιλότεκνος ὠδίνει, ἢ
 249 δὲ ἐριθός ἐργάζεται, ἢ δὲ ἐρῶσα μοιχεύει, ἢ δ' ἐμίγη.
 ἕκαστος ἡμῶν τῶν ὀνειρῶν ἑαυτὸν ἀναμνησάτω, τί
 μὲν ὀνειροπολεῖ τὰ πολλά, τί δ' ὄρα. τοξότης τόξον,

Γαμψ

in

Κ. C. C. C.

α. α. α.

5

Reimig

μ. 218 *Fräulein*

2 ἄρα A 7 ἐπέπρεψεν B 13 βοηθήσει a 27 ἢ
 δ' ἐμίγη Walz εἰ δὲ μήγε A B εἶδεμίγε a 29 δὲ a

ἰππότης ἵππον, βασιλεὺς θρόνον· αὕτη δὲ μοιχόν.
 ἐάλωκας, ὧ πανουργοτάτη γυναικῶν· εὖρηκά σε αὐτῷ
 τῷ μεираκίῳ παρακειμένην. τὰ γὰρ νυκτερινά σου φι-
 λήματα τῶν μεθ' ἡμέραν ἐστὶν ὑπομνήματα· ἃ ποιεῖς
 5 ἐγρηγορούϊα, ταῦτα καθεύδουσα μελετᾷς. ἐνύπνιον
 γὰρ ἀνθρωπίνης σπουδῆς εἰδωλόν ἐστίν. καὶ συγ-
 κατάκεισαι μὲν ἐμοί, σχολάζεις δὲ ἐκείνῳ, καὶ
 παρ' ἐμοί μὲν τὸ σῶμα, παρ' ἐκείνῳ δὲ ἡ ψυχὴ, κάμοι
 μὲν καθεῦθεις, ἐκείνῳ δὲ οὐ.

10

Τοῦ αὐτοῦ

Περὶ προόδου τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως²⁵⁰

Τὸ ἄρμα, ἐφ' ᾧ φέρεται ὁ βασιλεὺς, ἅπαν ἐλέφαν-
 τός ἐστὶν εἰργασμένον ἐγγύτατα ἀπήνης Ἑλληνικῆς,
 αἱ δὲ ἡνίαί τῶν ἵππων εἰσὶ πορφυραῖ ταινίαι·
 15 ἐφέστηκε δὲ ὁ βασιλεὺς σκευὴν ἐσκευασμένος ἐξαί-
 ρετον ἐν ἧ μήτε θηρᾶ μήτε δικάζει μήτε θύει ἀλλὰ
 πομπεύει μόνον. ἔστι δὲ ἀλουργὶς χρυσεῆ· ἐξ ἴσου
 γὰρ ὁ χρυσοὺς ὕφαιται τῇ πορφύρᾳ. φέρει δὲ καὶ
 σκῆπτρον ἐλεφάντινον ᾧ τὴν χειρὰ τὴν δεξιὰν με-
 20 τέωρον ἐρείδεται. ἡγοῦνται δ' ἵππεῖς σκηπτουχοί
 τε καὶ σατράπαι καὶ ἱππάρχαι καὶ χιλιάρχαι οἷς τι
 μέτεστι τοῦ ἔργου, οἱ μὲν πεξοὶ ἀργυράσπιδες, ἔτι²⁵¹
 δὲ ἀργυροθώρακες καὶ χρυσοθώρακες, ψελίοις μὲν
 τὰς χειρᾶς, στρεπτοῖς δὲ τοὺς τραχήλους κεκοσμη-
 25 μένοι· περὶ δὲ ταῖς κεφαλαῖς οὐ κράνη περιτίθενται
 ἀλλὰ ἐπάλλξεων σημεῖα καὶ πύργων στεφανοῦντα τὴν
 κεφαλὴν καὶ σκέποντα. καὶ ταῦτα μὲν ἀργύρου καὶ

2 ἐώρακά Β α αὐ τῷ Α 3 τῷ addidi παρακειμένην scripsi
 περικειμένην Α Β α 6 ἐστι Α α 21 ἵππαρχοι—χιλίαρχοι α
 23 ψελίοις Α Β α quod correxi 24 δὲ Α δὲ δὲ Β δὲ δὴ α
 Polem. Declamatt. 4

χρυσοῦ πεπονημένα· ἔστι δὲ ἄλλα καὶ λιθοκόλλητα
 τοῖς κρείττοσιν, ὀλίγοι δὲ καὶ στεφάνοις χρυσοῖς
 ἀναδέδενται οἷς ἂν ἐκ βασιλέως δοθῆ. οἱ δ' ἐφ' ἵπ-
 πων ἐλαύνουσι Νισαίων, τῶν μὲν τὸν πολεμικὸν
 τρόπον ἐσκευασμένων προμετωπιδίοις τε καὶ στερνι- 5
 δίοις καὶ παραπλευριδίοις· καὶ παραμηρίδια τοῖς
 ἵππεῦσι περὶκείται· τῶν δὲ εἰς πομπὴν ἡσκημένων
 252 χρυσοχαλίνων πάντων ὥσπερ εὐδαιμόνων γυναι-
 κῶν ζωστῆρες τε καὶ τελαμῶνες καὶ ἔφιππα οὐδὲν
 οὐδὲ τούτων ἔστιν ὃ μὴ χρυσήλατόν ἐστιν ἢ χρυσό- 10
 παστον. τρίχες δὲ τῶν ἵππων οὐλαὶ διαπλέκονται
 καθάπερ πλόκαμοι γυναικῶν καὶ διαδοῦνται καὶ
 περισφίγγονται πορφυραῖς τε καὶ ποικίλαις ζώναις,
 αἱ δὲ ἐν ταῖς ἵππολοφίαις ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν αἰώ-
 ροῦνται καὶ καθιένται κατὰ τῶν αὐχένων, αἱ μὲν 15
 ἀπαλαί, αἱ δὲ ὀρθαί, αἱ δὲ οὐλαί, αἱ μὲν φύσει πε-
 φρυκυῖαι, αἱ δὲ διὰ τέχνης ἠναγκασμένοι. πλάττουσι
 δὲ αὐτῶν καὶ βαδίσματα καὶ βλέμματα καὶ νεύματα
 καὶ φρονήματα, ἐνίων δὲ καὶ τὰ φρουάγματα καὶ χρε-
 μετίσματα. πομπευτῆς γὰρ ἵππος πάντα διδάσκειται. 20
 253 πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸς ἐκτείνας εἰς τὸ ἔδαφος τοὺς
 πόδας καὶ χαμαιπετῆς γενόμενος ἀναβάτην λαμβάνει
 καὶ τρυφῶντα καὶ κάμνοντα, ὃ δὲ ἐπὶ τὸ σοβαρώτε-
 ρον πεπαιδευμένος οὐκ εἰς γαστέρα καθίεται ἀλλ' εἰς
 γόνατα πίπτει, ἵνα δοκῆ τὸν ἵππεά δεχεσθαι καὶ 25
 προσκυνεῖν· ἔπειτα παρέχει ὑγρὰν τὴν ράχιν καὶ
 κραδαιομένην ἐν τῷ δρόμῳ δίκην ἔρπετοῦ, διδάσκει
 δὲ καὶ ῥυθμίζειν ἑαυτὸν καὶ σχηματίζειν καὶ ταῖς
 ῥίσι ἐμπνεῖν καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμβλέπειν καὶ

4 ἐλαύνουσι Νισαίων *a* ἐλαύνουσιν σαίων *AB* 6 πα-
 ραπλευριδίοις καὶ *om. A a* 14 τε *om. B a* 26 παρέχειν
A 27 διδάσκει *A*

ὑψαυχενεῖν καὶ σοβεῖν καὶ γανυριᾶν καὶ πάντα ὅσα καὶ ἀθλητῆς ἐπιδείκνυσι τῷ θεάτρῳ. ἐκ δὲ τούτων ὁ μὲν ἵππος εὐειδέστερος φαίνεται, ὁ δὲ ἵππεὺς σοβαρώτερος γίνεται.

5

Τοῦ αὐτοῦ.

254

Θανάτου καταφρονήσας ἄνθρωπος δεσπότην οὐκ ἔχει.

Τὰ ἐνύπνια ὑπὸ μὲν τοῦ δαιμονίου πέμπεται, ὑπὸ δὲ τῆς ἐκάστου ψυχῆς τῶν ὀρώντων πλάττεται
10 καὶ τῆς μὲν φύσεως αὐτῶν ὁ θεὸς ἐστὶ χορηγός, τῆς δὲ ἰδέας ἡμεῖς αὐτοὶ δημιουργοί.

Φιλαίτιοι τὰς φύσεις εἰσὶν οἱ βάρβαροι καὶ πρόχειροι τὰς ὁρμάς, ὀλίγα μὲν χρώμενοι τοῖς λογισμοῖς, τὰ πολλὰ δὲ τοῖς πάθεσιν εἰκοντες.

15 Ὅταν ὁ ἔρως ζηλοτυπίαν προσλάβῃ, τύραννος ἐκ βασιλέως γίνεται.

Ὅξεῖς οἱ τῶν ἐρώντων λογισμοὶ καὶ πρόχειροι²⁵⁵ ὑποπτεῦσαι, δεινοὶ δὲ εἰκάσαι, ἔνθεοι δὲ μαντεύσασθαι.

20 Πάντας μὲν ἀνθρώπους ἐξίστησιν ἔρως, εὐνούχους δὲ ποιεῖ φονικωτέρους ὥσπερ οἶνος Σκύθας· φονᾶ γὰρ Σκύθης μὲν πιών, εὐνούχος δὲ ἐρῶν.

ἐκ τοῦ Διοδώρου.

Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πο-
25 λέμῳ καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων.

Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κα-

5 τοῦ αὐτοῦ om. B a 23 ἐκ τοῦ διοδώρου in mrg. ab eadem manu AB, ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΤΙΝΟΣ ΠΕΡΙ δύο ἀνδρῶν κ. τ. λ. s 27 κατεβόησαν B

τέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέωνις τε καὶ Ἀριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἰδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέωνις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπιφερομένων Σπαρτιατῶν ὀκτὼ νεκροὺς ἐπεποιήκει· καὶ τούτων ἦσαν δύο ἠγεμόνες 5 ἐπιφανεῖς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας ἐσκυλευκῶς ἐδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵν' ἔχη σημεῖα τῆς ἰδίας ἀρετῆς πρὸς τὴν κρίσιν. πολλοῖς δὲ περιπεσῶν τραύμασιν ἅπαντ' ἔσχευεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ 10 μηδενὶ τῶν πολεμίων εἶξαι. ὁ δ' Ἀριστομένης ἐν τῷ περὶ τοῦ βασιλέως ἀγῶνι πέντε μὲν ἀνηγήκει τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολεμίων ἐπικειμένων· καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν ἄτρωτον, ἐκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος 15 εἰς τὴν πόλιν ἔργον ἐπαινούμενον ἔπραξεν. ὁ μὲν γὰρ Κλέωνις ἀσθενῶς ἐκ τῶν τραυμάτων διακείμενος οὔτε βαδίζειν καθ' αὐτὸν οὔτε χειραγωγεῖσθαι δυνατὸς ἦν· ὁ δ' Ἀριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σώματος ἀπήνεγκεν εἰς τὴν πόλιν, οὐδὲν δὲ 20 ἦττον κομίζων τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, καὶ ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος τῶν ἄλλων μεγέθει τε καὶ ὀάμῃ σώματος. τοιαύτας δ' ἐχόντων ἀφορμὰς εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν ὁ βασιλεὺς ἐκάθισε μετὰ τῶν ταξιαρχῶν κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν 25 τὸν λόγον ὁ Κλέωνις τοιούτοις ἐχρήσατο λόγοις.

Βραχὺς μὲν ἐστὶν ὁ περὶ τῶν ἀριστείων λόγος· κριταὶ γὰρ εἰσιν οἱ τεθεαμένοι τὰς ἐκάστων ἀρετὰς· ὑπομνησάει δὲ δεῖ με διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἐκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἓνα καιρὸν καὶ τόπον 30

ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς κατὰ τὴν
 αὐτὴν περίστασιν ὁπότερος ἐν ἀριθμῷ τῶν ἀναιρε-
 θέντων προτερεῖ, προτερεῖ καὶ τοῖς εἰς τὸ πρωτεῖον
 δίκαιοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σώμαθ' ἑκατέρων ἐμφα-
 5 νεστάτας ἀποδείξεις ἔχει τῆς ὑπεροχῆς· ὁ μὲν γὰρ
 πλήρης ὢν τραυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης,
 ὁ δ' ὡσπερ ἐκ πανηγύρεως ἀλλ' οὐ τηλικαύτης πα-
 ρατάξεως ἕξιὼν οὐκ ἐπειράθη, τί δύναται πολεμίων
 σίδηρος. εὐτυχέστερος μὲν ἴσως Ἀριστομένης, ἀγα-
 10 θώτερος δ' ἡμῶν οὐκ ἂν δικάίως κριθεῖη. πρόδηλος
 γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιρέσεις τοῦ σώματος
 ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ὁ
 δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῇ καὶ τηλικούτων κινδύνων
 τηρήσας ἑαυτὸν ἄτρωτον εὐλαβεία τοῦ παθεῖν τι
 15 τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον οὖν εἰ παρὰ τοῖς ἐωρακόσι
 τὴν μάχην ὁ τῶν πολεμίων μὲν ἐλάττους ἀνελὼν,
 τῷ δ' ἰδίῳ σώματι κινδυνεύσας ἤττον προκριθήσεται
 τοῦ πρωτεύοντος ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
 μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάρχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα
 20 καταπεπονημένον ὑπὸ τῶν τραυμάτων ἀνδρείαν μὲν
 οὐδεμίαν ἔχει, σώματος δ' ἴσως ἰσχὺν ἐπιδείκνυται.
 ἱκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρὸς ὑμᾶς· πρόκειται γὰρ
 ἀγῶν οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων.

Παραλαβὼν δ' ἐν μέρει τὸν λόγον Ἀριστομένης,
 25 θαυμάζω, φησὶν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφισβη-
 τεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι· ἀναγκαῖον γὰρ ἢ τῶν
 δικαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρι-
 σιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

2 ὁπότερος AB s ὁ πρότερος I. Bekkerus 3 προτερεῖ
 ex προτερῇ A¹ προτερεῖ bis poni iussit L. Dindorfius 4
 σώματα B s 8 ἕξιων s ἕξ ὢν AB ἐπειράθη] θ pro σθ
 ex ras. A 9 post μὲν: οὖν s 13 τηλικούτων AB τοιού-
 των s 17 ἤττων ex ἤττον B¹

τότε πεπραγμένων ἔσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέωνις
 δειχθήσεται κατ' ἀρετὴν λειπόμενος ἀλλὰ καὶ τελέως
 ἀχάριστος· ἀφείς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐ-
 τοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις,
 φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιος· ὧ γὰρ καὶ ἰδίας σωτη- 5
 ρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου τὸν ἐπὶ
 τοῖς καλῶςπραχθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον ἀφήρη-
 ται. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐν τοῖς τότε γεγενημένοις
 κινδύνοις εὐτυχῆς ὑπάρξαι, φημι δὲ πρότερον ἀγα-
 θὸς γενέσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἐκκλίνας τὴν τῶν πολε- 10
 μίων ἐπιφορὰν ἄτρωτος ἐγενόμην, οὐκ εὐτυχῆ με
 προσῆκεν ὀνομάζειν ἀλλὰ δειλὸν οὐδ' ὑπὲρ ἀριστείων
 λέγειν κρίσιν ἀλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις
 περιπεπτωκέναι· ἐπεὶ δ' ἐν πρώτοις μαχόμενος καὶ
 τοὺς ὑφισταμένους ἀναιρῶν οὐκ ἔπαθον ἄπερ 15
 ἔπραξα, ῥητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγα-
 θόν. εἴτε γὰρ οἱ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν ἀρετὴν
 οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος
 ὃν ἐφοβήθησαν, εἴτ' ἐκείνων ἀγωνιζομένων εὐθύμως
 ἐγὼ φονεύων τοὺς ἀνθεστηκότας καὶ τοῦ σώματος 20
 ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρείος ἅμα καὶ συνετός. ὁ
 γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν ἐμφρόνως ὑπομένων
 τὸ δεινὸν ἑκατέρως ἔχει τὰς ἀρετάς, σώματός τε καὶ
 ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρὸς ἑτέρους ἦν
 μοι ῥητέον ἀμείνους τούτου. ὅτε γὰρ Κλέωνιν πα- 25
 ραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἀπήνεγκα
 τὰμαυτοῦ σώζων ὄπλα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κεκρίσθαι νο-
 μίζω τὸ δίκαιον. καίτοι γε παροραθεὶς τόθ' ὑφ' ἡμῶν

5 δίκαιος A B idque suspicatus erat L. Dindorfius δίκαιον s 22 αὐτῷ τῷ AB τῷ om. s addiderat Wesselingius 24 ταῦτα τὰ Wesselingius ταῦτα A B s 25 τούτων B 28 ἡμῶν A B et ex coniectura Wesselingius ὑμῶν s

- ἴσως οὐκ ἂν ἤριξε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων οὐδὲ δια-
 σύρων τηλικούτων μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηδὲν
 εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν
 καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς
 5 γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς
 μάχης ἐξ ὑποτροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ
 στρατηγία ταύτῃ χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης;
 ἱκανά μοι τὰ ρηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ
 οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.
- 10 Τούτων ρηθέντων οἱ δικάζοντες ὁμογνώμονες
 γενόμενοι προέκριναν τὸν Ἀριστομένην.

1 ἂν om. B   2 μηδὲν L. Dindorfius μηθὲν A B s   5
 οἶδε B 11 προέκριναν B τέλος B

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ

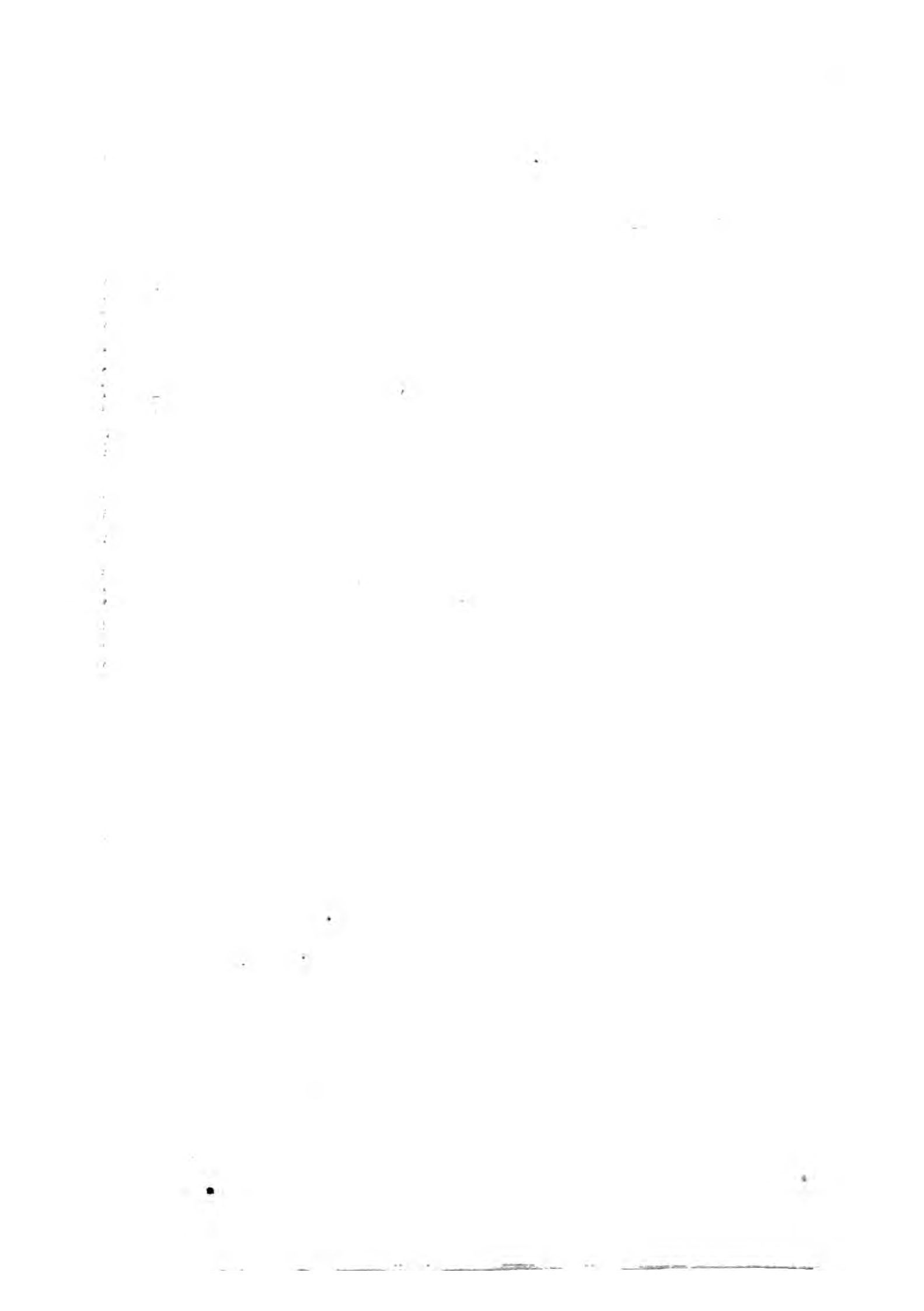
ΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΡΟΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ

Μέχρι τοῦδε τοῦ τάφου τοῦ Ἑκτορος ὁ Ὅμηρος τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων τὸ σπούδασμα συναπήρτισε· τὰ δ' ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφόρων πόνω
 5 πολλῶ συλλέξας Ἰσαάκιος ὁ Πορφυρογέννητος διέ-
 θηκεν εἰς εἰδησιν τῶν καταλειφθέντων παρὰ τοῦ
 Ὅμηρου καὶ γεγονότων περὶ τῆς Τροίας τὴν ἄλωσιν.

Ὁ σοφώτατος Ὅμηρος πόνω πολλῶ τὸ παρὸν
 τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων πολυθρύλλητον²⁶⁰
 10 ἐκτελέσας ἀγώνισμα πολλαῖς τε καὶ ποικίλαις κατα-
 καλλύνας αὐτὸ λέξεσι καὶ ὑφηγηματικοῖς ἐννοήμασι
 κατὰ τὴν τῶν παρόντων γραμμάτων ὑφήν τὴν προ-
 τιθεμένην πάντως ἐκφράσαι τὸν τρόπον τῆς πανω-
 λεθρίας Τρωικῆς ἀλώσεως τοῦτον, οὐκ οἶδ' ὅπως
 15 τοῖς ἀκροωμένοις καὶ ἐντυχοῦσι τῇ παρούσῃ βίβλῳ
 οὐδ' ὀποσοῦν διεσάφησε —, τὰ πρὸ τῆς ἀλώσεως
 πάντα καλῶς καταλέξας ὁ τοιοῦτος σοφώτατος Ὅμη-
 ρος ἥρωικοῖς στίχοις καὶ λέξεσι πάντα πανευφυῶς
 καὶ καλῶς καὶ κατ' ἔπος διασαφήσας τοῖς ἐντυγχά-
 20 νοῦσι καὶ μᾶλλον τὰ καιριώτερα τῶν προτεθεισῶν²⁶¹

1 Nulla inscriptio in AB, ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟ-
 ΓΕΝΝΗΤΟΥ Περὶ τῶν καταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ ΟΜΗΡΟΥ
 a 4 δὲ B 5 Ἰσαάκιος B διέθηκεν a διέθνηκεν B τέ-
 θηκεν A 7 ἄλλωσιν A ἄλλωσιν B 8 πόνω πολλῶ et
 πον quidem in lit. A² τὸν ω πολλῶ B 10 καὶ bis scriptum
 B 11 ἐν νοήμασι B 13 ἐκφράσας a 15 εὔτυχοῦσι B a
 18 πανευριῶς B 19 ἔπως B διασαφήσεως B

ὑποθέσεων, ἄρπαγὴν Ἑλένης, ἀναίρεσιν Ἐκτορος,
 Ἀχιλλέως τὴν μήνιδα, ἡγεμονίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 Μενελάου μέγα δυστύχημα, Πατρόκλου τὸν θάνα-
 τον, τὴν ταφὴν ἐκείνην τὴν πάνδημον καὶ τὴν περὶ
 τούτου τύμβον Ἐκτόρειον σύρσιν τὴν κατὰ κυκλικὴν 5
 περιφέρειαν, τὴν λυσσώδη ταύτην καὶ ὄντως ἐφύ-
 βριστον, καὶ τᾶλλα πάντα συλλήβδην εἶπεῖν ὅσα περ
 τῶν γραμμάτων τούτων πανευφυῶς ἀνακηρύττειν
 οἶδεν ἢ δύναμις, — ταῦτ' οὖν ἐκτεθεικῶς ὁ ποιητῆς
 ἅπαντα καὶ τερματώσας οὕτω τὰ ἐκτεθέντα τῷ 10
 Ἐκτορεῖ φόνῳ καὶ τῇ τούτου ταφῇ, ἐσιώπησε μηδέν
 τι τοῦ τέλους τοῦ τρόπου τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως
 262 ἔξαγγείλας μοι καὶ τῇ παρουσίᾳ βίβλῳ ἀναταξάμενος,
 ὡς ἂν ἔχοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῇ καὶ τοῦ συμ-
 περάσματος τῆς ὅλης φημι ὑποθέσεως μεγίστην χει- 15
 ραγωγίαν καὶ ἐπικουρίαν οὐκ ἀγενῆ τῆς ὅλης τοῦ
 πράγματος γνώσεως. οὐδὲν γὰρ ἀτερμάτιστον ὅπερ
 σαφεστάτην τοῦ προκειμένου πράγματος παρίστησι
 τὴν ὁλότητα τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τελικοῦ πέραςτος
 πάντως τὰ μεταξὺ περατούντων τε καὶ εἰς ὄρον 20
 σφιγγόντων συλλογιστικῶς πως ἓνα τῆς γνώσεως.
 ἀλλ' ὁ μὲν ποιητῆς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἤπερ ἔφη, τὰ
 ἐφεξῆς τῇ ἀρχῇ συνείρας τῶν ὑποθέσεων οὐκ εἶπεν
 ἐν τῷ τέλει καὶ τοὺς τρόπους αὐτοὺς τῆς ἀλώσεως
 οὔτε μὴν τὸν παράνομον καὶ ἀνόσιον φόνον Πριάμου 25
 263 τοῦ καθηγεμόνος ἐκείνου τῶν Τρώων καὶ γέροντος
 καὶ τὴν διὰ θεῶν ἄρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τῆς
 ἀθλίας Ἐκάβης τὴν τεθρολλημένην αἰχμαλωσίαν καὶ

2 ἀχιλέως B   5 τούτου post τύμβον repetunt A B a
 quod deleui   11 τάφῳ pro φόνῳ a   12 τοῦ τρόπου om. a
 14 αὐτοὶ a   16 ἀγενῆ a   19 τέραςτος a   22 ἔφη A² a
 φην A¹ B   27 διάθεον a

τῶν παιδῶν πάντων αὐτῆς πικροτάτην ἀναίρεσιν,
 ναὶ μὴν καὶ τὸ ἀλγεινότερον αὐτῇ τὴν τῆς ποθομένης
 θυγατρὸς Πολυξένης διὰ μαχαίρας ἀναίρεσιν
 τὴν δυσδαίμονα, ἀλλ' οὐδὲ τὸν τοῦ τεθρολλημένου
 5 Ἀχιλλέως φόνον ἡμῖν διεσάφησε τὸν ἐπίκλοπον ἄλ-
 λων παλαιῶν ἄλλα τῶν ἐν τούτοις ἠριθμημένων
 ἀναταξάντων τοῖς πίναξιν. ἐγὼ δὲ προνοία τῆς
 ἀκριβεστέρας τοῦ πράγματος γνώσεως καὶ τῇ τῶν
 ὁμοφύλων εὐνοία τῇ εὐαρεστούσῃ Θεῷ πόνῳ τὰ
 10 παρὰ τοῦ ποιητοῦ καταλειφθέντα καὶ σποράδην δια-
 φόροις παλαιῶν βίβλοις ἐγκείμενα ἱστορίαις τε καὶ 264
 ὑφηγήσεσι συλλέξας τῷ παρόντι πέρατι τῆς Ὀμηρείου
 βίβλου συνεπτυγμένως ἐκτίθημι, οἷάπερ τις, ὡς εἴ-
 πεῖν, ἐντυχὼν καλλίστῃ ῥοδωνιᾷ πάντοσε μὲν πέριξ
 15 κατὰ κόσμον γεγυρωμένη καὶ περιπεφραγμένη θριγ-
 γοῖς, περὶ δὲ τὸ ἐν μέρος τούτων ἐστερημένη παντά-
 πασι, προνοητικῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ἄφρακτον τοῦ
 ἐπιθρίγγου καὶ περιστύλου γυρώματος θριγγῶν
 ἀνεπλήρωσεν, ὡς ἂν ὁ λειμὼν ἐκεῖνος ὁ ῥοδωνιαῖς
 20 περιστεφόμενος ἔχη καὶ τῶν προστεθέντων θριγγῶν
 τὴν τελειότεραν ἀσφάλειαν. καὶ δήπερ λοιπὸν τὰ
 παρ' ἡμῶν συλλεγέμενα κατὰ τὴν ἡμετέραν τῆς δια-
 νοίας ἀσθένειαν καὶ τῆς γλώσσης τὸ ἄπορον τῇ
 παρούσῃ βίβλῳ φιλοφρόνως ἐκθήσομεν μὴ μέτροις 265
 25 ἠρωικῶν στίχων καὶ λέξεων, οἷάπερ τοῖςδε τὸν
 Ὀμηρον ἀπομιμησάμενοι — τοῦτο γὰρ ἐπιπόνου
 μάλιστα καὶ ἐργωδεστέρας ἐστὶν ἐγχειρήσεως —,

9 εὐαρεσκούση a 10 παραλειφθέντα a σποράδην a
 σποράσην AB 14 ἐντυχὸν B 16 ἐν B 19 ἀνεπλή-
 ρωσεν scripsi ἀνεπλήρωσα AB a 20 περιστ. φόμενος (sic)
 AB 21 τελεωτέραν a 25 λέξεων B 26 ἐπὶ πόνου AB
 ἐπίπονον a

ἀλλ' ὕφους ἀπλότητι καὶ πεξῆ τῆ λέξει καὶ εὐκρινεῖα
 τῆς ὑποθέσεως. οὐ γὰρ καλλιπεείας ῥημάτων ἐνταῦθα
 χρεία καὶ κτύπου ἠχέεντος καὶ κόμπου περικροτοῦν-
 τος τὴν ἀκοὴν κατὰ τοὺς τῶν ῥητορικῶν λόγων
 ἄξονας ἀλλὰ μόνως τῶν καταλειφθέντων πάντως τῆς 5
 κατὰ λεπτόν ὑφηγήσεως, ὅπως οἱ τῆ παρούσῃ βίβλῳ
 προσευτυγχάνοντες καὶ μὴ πλείω πονῆσαι βουλόμενοι
 εἰς τὴν τῶν ἐκτεθέντων νυνὶ παρ' ἡμῶν ἐκ διαφό-
 266ρων βίβλων συνάθροισιν ἔχοιεν ὄψον οἷάπερ εὐθρυ-
 πτόν τε καὶ ἀπονώτερον ταυτὶ τὰ παρακείμενα καὶ 10
 ταῖς πρὸς τὸν κύριον εὐχαῖς δεξιῶνται τὸν εἰς συλ-
 λογὴν τῶν παρόντων εὐνοίᾳ τῶν ὁμοφύλων πονή-
 σαντα. ἔχει δ' οὕτως τῶν λεχθησομένων καὶ προ-
 κειμένων ἢ ἐρμηνεῖα καὶ δύναμις.

Ἡ κακοδαίμων Τροία τρεῖς ἐάλω ἢ δύστηνος, 15
 πρῶτως μὲν ὑφ' Ἡρακλέους ἐκείνου τοῦ φρικτοῦ
 καὶ περιβοήτου ὑφ' ἠλίον, δεύτερον δ' αὖ ὑπὸ τῶν
 λεγομένων Ἀμαζόνων τῆ τῶν μαζῶν ἐκτομῆ. τοὺς
 γὰρ δεξιούς μαζούς αὐταὶ πάλαι ἀπέτεμον τῆ μα-
 χαίρα πρὸς τὸ ῥαδίως καὶ ἀνεμποδίστως κραδαίνειν 20
 267καὶ ἀναπάλλειν τὰ δόρατα· θρυλλοῦμεναι γὰρ αὐταὶ
 τῆ τῆς ψυχῆς ἐν μάχαις ἀνδρεία πᾶσιν ἐτύγγανον.
 κατὰ δέ γε τρίτην εἰσβολὴν πολέμου τὴν περιβοήτου
 ὑπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν τοῦ στρατεύματος
 συγκροτήσεως ὁ τῆς Τροίας ἐάλω περίβολος, περὶ ἧς 25
 ὁ Ὅμηρος πᾶσαν τοῖς γράμμασι συνεστήσατο τὴν
 ὑπόθεσιν. καὶ δήπερ ὁ Λαομέδων, πατήρ ὢν Πριά-
 μου τοῦ γέροντος καὶ μέγας τῷ τῆς ἐξουσιαστικῆς

6 οἱ a ἢ A B   7 προσευτυγχάνοντες B προστυγχάνον-
 τες a   8 ἐκτεθέντων B a   11 ἐς a   15 ἢ priore loco
 a om. A B   16 Ἡρακλέους a ἠρακλέος A ἠρακλέως B   17
 ὑφ' ἠλίον om. a   26 ὁ om. a

χειρὸς κράτει, πρῶτος ἠβουλήθη τὰ τείχη τῆς Τροίας
 ἐκ βάθρων συστήσασθαι. ἐντεῦθεν φροντίδι τούτου
 πολλῇ τοῦ πράγματος, πιεζόμενος ὅπη κρείττονος
 τόπου τεχνικῶς ἐδράσει τὰ τοῦ ἄστεος θέμεθλα, τῷ
 5 μαντεῖῳ προσῆλθε τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμφροντις ἐρω-
 τήσεων περὶ τοῦ ἄστεος τῆς συμπήξεως. ᾧ καὶ τὰ
 ῥήματα ταῦτα πεφοίβαστο ὡς ἐνθα βοῦς ἐνθεν κὰ-268
 κειθεν πλαζομένη καὶ ἀτάκτοις συμπεριφερομένη
 κινήσει στή ἀτρεμήσασα, κατὰ τόνδε τὸν τόπον τὰ
 10 βάθρα τοῦ ἄστεος συμπεπήχθωσαν. ἦν δὲ κεκρυμ-
 μένως πως τὸ προφοίβασμα τότε τὴν ἐσομένην κατὰ
 τὸν χρόνον ἐκεῖνον πανώλεθρον βοὴν τῇ Τροίᾳ
 συντεκμαιρόμενον. ἡ γὰρ βοῦς τὴν βοήν, ὡς εἰπεῖν,
 τραυῶς ἀνεκήρυττε καὶ ἡ πλάνη ταύτης καὶ ἄτακτος
 15 κινήσις τὴν πλάνην τοῦ Λαομέδοντος περὶ τὴν
 κτίσιν τῆς Τροίας καὶ τὴν ταραχὴν τῆς πορθήσεως
 αὐτῆς οἰκτρῶς ὑπεσήμαινε, τῆς τῶν πραγμάτων
 ἀποβάσεως συμμαρτυρούσης μοι πάντως τὴν περὶ
 ταῦτα λέγω ἀλήθειαν. οὕτω τὰ μὲν ἔφη τὸ φοί-
 20 βασμα, τὰ δὲ κρυπτῶς ἐτεκμήρατο. καὶ δῆπερ ὁ269
 Λαομέδων ἀκούσας αὐτοῦ τοῦ φοιβάσματος ἐγεγήθει
 τούτῳ καὶ ἐώρα περιεργότερον, ποῦ ἂν βοὸς τύχη
 τῇ ὄψει τελεσιουργησάσης τὸ φοίβασμα, ὡς ἂν τῇ
 τῆς βοὸς στάσει σωτηριωδῶς δῆθεν συμπήξη τὰ τοῦ
 25 ἄστεος θέμεθλα τῇ τοῦ μέλλοντος ἀπάτῃ σαινόμενος.
 ἀλλὰ δὴ μετὰ μικρὸν τὴν βοῦν κατὰ τὸ φοίβασμα
 περιπλανωμένην ἰστόρησε καὶ τὴν στάσιν ἰδεῖν αὐ-
 τῆς ἅμα ἐγλίχεται, ὧν εὐθέτως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 τυχῶν ἔφεσιν πόνῳ πολλῷ τεκτονικῆς ὀμηγύρεως ἐκ
 30 βάθρων τὰ τείχη τῆς Τροίας αὐτὸς συνεστήσατο

4 ἄστεος — προσῆλθε τοῦ om. B a   9 post στή: καὶ a

ἔνθα πάντως ἡ βοῦς ἀκινήσια τοὺς πόδας ἐστήριξεν.
 270 ἔπει δ' ὁ Ποσειδῶν, θεὸς αὐτὸς ὁ θαλάσσιος, καὶ
 Ἀπόλλων, ὁ τούτου ὁμαίων, κατὰ τῆς τοῦ Διὸς τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν, βασιλείας ἐπικλόπως μεμελετήκασιν,
 ὅπως τῆς δόξης τοῦτον καταβιβάσειαν, ὑπὸ τοῦ 5
 πατρὸς δ' οὗτοι συννεοθήθησαν καὶ τὸ τούτων πάν-
 τως σκαιώρημα, εἰς ποινηλασίαν ἐντεῦθεν καὶ ὕβριν
 τῶν ἐπιβούλων ὁ πατήρ τούτους τῆς αὐτῶν ἐξουσίας
 μετέστησε καὶ τῷ Λαομέδοντι δέδωκεν εἰς ὑπουργίαν
 καὶ μὴ βουλομένους τῆς Τρωικῆς κτίσεως. τοίνυν 10
 αὐτὸς λαβὼν ἀμφοτέρους καὶ ὑπαγαγὼν εἰς μισθαρ-
 νείαν τοιαύτην ἐφύβριστον, τὸν Ποσειδῶνα, ὡς ἔοικεν,
 ᾧ κτεῖρεν ἢ καὶ φοβηθεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως οἶα
 θεόν, δοῦναι τούτῳ μισθὸν τῆς μισθαρνείας ὑπέ-
 σχετο μετὰ τὸ συναπαρτισθῆναι τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεος. 15
 271 οὗ τελεσθέντος ὁ Λαομέδων αὐτὸν διεψεύσατο. καὶ
 δῆπερ ὁ Ποσειδῶν ἀχθόμενος τῆς ἀπάτης εἵνεκα εἰς
 πυθμένα πάλιν θαλάσσιον ὑπενόστησεν οὗ καὶ πρώ-
 τως διέτριβεν, ἀτὰρ ἐφρόντισεν *ἀτρείδης* παρ' αὐτοῦ
 ἐπαχθησομένης ὀργῆς τῷ Λαομέδοντι κἀντεῦθεν 20
 τὸ κῆτος εἰς λύμην τῆς χώρας αὐτοῦ θυρωθεὶς
 ἐξάπέστειλεν. ὃ δῆπερ βλοσυρῶς ἐξηφάνιζε λίαν τὰ
 παρακείμενα. ἀμέλει τὴν πανώλεθρον ταύτην φθο-
 ρὰν ὁ Λαομέδων γε θεασάμενος πάλιν τῷ μαντεῖω
 προσῆλθε καὶ τὸν τρόπον μαθεῖν ἐξήτει τῆς τοῦ 25
 δεινοῦ ἐπιλύσεως. καὶ ἤκουσε τοιούτου φοιβάσματος
 ὡς εἰ τῷ κῆτει τὸ σὸν ἐκδώσεις, ᾧ Λαομέδων, θυ-
 γάτριον, τὸ δεινὸν συντόμως πανθήσεται. ὀπηνίκα
 272 λοιπὸν τοιούτου φοιβάσματος ὁ ταλαίπωρος ἤκουσε,

8 ἐπιβούλων A ἐπιβουλότων B ἐπιβουλεπόντων a 17
 ἔνεκα a 18 οὗ a ὄν AB 19 ἀτρείδης ἀτρυγέτης a AB
 20 αὐτῷ a 21 λύμην A λύμνην B λιμένα a 27 Λαόμε-
 δον a λαομέδων AB

τὴν φθορὰν τῆς θυγατρὸς δευτέραν τῆς διαφθορᾶς
 παντὸς τοῦ χώρου συνελογίσαστο, ὅθεν τῷ αἰγιαλῷ
 καὶ τῷ τῆς θαλάττης φλοίσβῳ ξένως προσήνεγκε
 θυγατέρα φύσεως τῷ γνωρίσματι, ἵνα τὸ κῆτος τοῦ
 5 βυθοῦ τῆς θαλάττης φρικτῶς ἐρπύσαν ὑπορροφήσῃ
 χανδὸν τουτὶ βαβαὶ τὸ θυγάτριον. ὁ τοίνυν Ἡρα-
 κλῆς διερχόμενος εἰς τὴν Τροίαν καὶ μνηθεὶς τὰ
 γινόμενα ἠρώτα τὸν Λαομέδοντα τί ἂν καλὸν πρὸς
 τοῦτον ποιήσῃ εἰ τὸ κῆτος ἀναιρήσει καὶ τὴν παῖδα
 10 τῆς τούτου βορᾶς ἐκλυτρώσεται. κἀντεῦθεν ἐτοίμως
 ὁ ἐρωτώμενος ἵππους ἀθανάτους δοῦναι τούτῳ
 ὑπέσχετο εἰ τὴν παῖδα λυτρώσεται. καὶ ὁ Ἡρακλῆς
 σφόδρα τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον ἀποδεξάμενος τοῖχόν
 τινα πρὸς σκέπην τούτου περὶ τὴν ἀκτὴν τῆς θα-273
 15 λάττης ἐτέκτηνεν ἦτινι τὸ κῆτος ἐξ ἔθους προσέβαλλε
 τοῦ βυθοῦ ὑφαλλόμενον. ἐντεῦθεν πανοπλίᾳ ἑαυτοῦ
 τὸ σῶμα ὁ Ἡρακλῆς ἀσφαλισάμενος ὑπὸ τὸ τεῖχος
 ἐκάθητο οἷάπερ ἄντικρος αἰμοβόρος λέων καὶ ἄγριος
 λόχῳ ὑποκρυπτόμενος καὶ περιεκδεχόμενος εὐπετῶς
 20 θήραμά τι διαρρήξαι τοῖς ὄνυξι καὶ τῷ τοῦ δεινῶς
 βρυχωμένου στόματος ἔρκει. ἀλλὰ τὸ κῆτος ἤδη τοῦ
 θαλασσίου πυθμένος ἐξέθορεν ὑπορροφήσαι μηχανη-
 σάμενον τοῦ Λαομέδοντος τὸ θυγάτριον περὶ τὸν
 αἰγιαλὸν ἐδραζόμενον καὶ οἰκτρὸν τοῦτο προβληθὲν
 25 τῷ κήτει παρὰ πατρὸς θήραμα. ὅτε τοίνυν τὸ κῆτος
 τῷ αἰγιαλῷ προσεπέλασε τὸν σκοπὸν συμπερατῶσαι
 γλιχόμενον καὶ τὸ παμφάγον τούτου στόμα ἀπλέτως274

2 πάντως B   4 θυγατέρα a ἀτέρα (sic) A ἀτέρα B
 5 φρικτῶς a   9 ποιήσῃ ex ποιήσει A¹ ποιήσῃ B ποιήσει a
 10 ἐκλυτρώσεται (B) ex ἐκλυτρώσεται A¹ ἐκλυτρώσεται a
 13 τοῖχόν scripsi, τεῖχόν A B a cf. 73, 26; 80, 17   18
 ὀμοβόρος a

ἀνέωξε, τότε δὴ τότε ὁ Ἡρακλῆς ὀρμήματι λεοντείῳ
 — ὡ τῆς φρικτῆς τόλμης — τοῦ τείχους ἐξώρμησεν
 ἔνοπλος τοῦ πρὶν αὐτὸν περισκέποντος καὶ οὕτως
 εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κήτους τὸν περιγιάστριον ὄξυρ-
 ρόπως ἐχώρησε πύλη οἰάπερ τῆς εἰσόδου τῆς κητῶ⁵
 χρησάμενος στόματι. τὸν θῆρα λοιπὸν αὐτὸν τὸν
 ἀκαταγώνιστον διὰ ξίφους τῶν ἐντὸς παραδόξως
 ἀνήρηκε καὶ τὴν χώραν οὕτω καὶ τοῦ Λαομέδοντος
 τὸ θυγάτριον τῆς φθορᾶς ὁ δεινὸς ἠλευθέρωσε. καὶ
 τὴν ἐκπλήρωσιν οὗτος ἐξήτει τῆς ὑποσχέσεως. κἀν-
 10 τεῦθεν ἀντ' ἀθανάτων ἵππων κλοπευτικῶς θνητοῦς
 275 τῷ Ἡρακλεῖ ἀποδέδωκεν. ἀλλ' οὗτος τὴν ὕβριν τῆς
 ἀπάτης μὴ φέρων ὑπεχώρησεν οἴκαδε καὶ εὐθύς τῆς
 Ἑλλάδος νῆας ἐξ στρατιωτῶν ἐνόπλων πληρώσας
 παραγέγονε βροῖθει στρατιωτικῆς ἰσχύος εἰς Τροίαν¹⁵
 καὶ ταύτην ἐπόρθησε καὶ ἀνηγήκει τὸν Λαομέδοντα
 κατασκάψας ἅμα καὶ τὸν τῆς Τροίας περίβολον.
 ἀλλ' ὁ μὲν Ἡρακλῆς ταῦτα μαχίμως πράξας ὑπέ-
 στρεψεν οἴκαδε. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ φονευθέντος αὐτοῦ
 Λαομέδοντος Πρίαμος ὀλεθρίως τὴν πόλιν ἐκείνην²⁰
 Τροίαν ἐκ βάρθρων πάλιν ἀνήγειρε κἀντεῦθεν ταύ-
 τῆς εἰς τὸ ἐξῆς καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς ἐβασίλευε δυσ-
 τυχίας ἀφάτου πτώμα πεσὼν ὁ ταλαίπωρος ὑπὸ
 ἥλιόν τε καὶ ταύτην τὴν Ἴλιον. μετὰ γὰρ τὴν ἄλωσιν
 ταύτης τὴν διὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐκείνου αὐτῇ ἐπισ-
 276 φρήσασαι αἱ Ἀμαζόνες ταύτην κατέδραμον. καὶ
 πάλιν κατὰ τρίτην εἰσβολὴν ὁ Ἀγαμέμνων σὺν τῷ
 αὐταδέλφῳ αὐτοῦ Μενελάῳ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν συγ-
 κροτήσας τῆς Ἑλλάδος ἀρεϊκὸν στράτευμα εἰς πο-

5 πύλη scripsi, πύλην A B a   22 περὶ a   δυστυχίας
 a δυστυχίαν A B   25 ἠρακλέουσ B ἠρακλέος A Ἡρακλέως
 a ἐπισφρήσασαι a ἐπισφρήσασαν A B

λιορκίαν τῆς Τροίας ἐξώρμησε τοῦτο κελευσθεὶς πάντως ἐκ μαντικοῦ φοιβάσματος καὶ κελεύσματος τὴν Ἑλένην καὶ σύνευνον τοῦ Μενελάου παρανόμως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου Ἀλεξάνδρου (τοῦ) καὶ Πάριδος 5 καθαρπάσαντος ὅτ' αὐτὸς δηλαδὴ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνης Μενελάου ἐφιλοφρονήθη τε καὶ ἐξενίσθη καλῶς κακῶς παθόντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐτοῦ τοῦ ξενίσαντος. Πάρις δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ὠνομάζετο ἀπὸ τοῦ παριέναι τουτέστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον. 10 τῆς δὲ τούτου φυγῆς οὗτος τοῖς παλαιοῖς ὁ τρόπος²⁷⁷ διαπεφήμισται. ἡ Ἑκάβη καὶ μήτηρ τούτου ἡ δύστηνος ὄναρ πρὸ τῆς τούτου γεννήσεως τοιοῦτον πρὸς ὄλεθρον ταύτης περὶ τὸν ὕπνον πεφάνταστο ὡς ἐγκυμονῆσαι δαλὸν τῇ μητρὶ ἀναπτόμενον καὶ 15 φλογόεντα. κἀντεῦθεν ἐξαναστᾶσα τοῦ ὕπνου καὶ τοὺς μάντις εἰς ἑαυτὴν προσκαλεσαμένη καὶ τὴν λύσιν καὶ σημασίαν τοῦ ὄνειρατος πρὸς τὸ μαθεῖν αὐτοὺς ἐρωτήσασα παρὰ τούτων εὐθυβόλως ἐμάνθανεν ὡς μὴ ὄφελεν ὅτι τέξεις υἷον καταφλέξοντα 20 τὴν Τροίαν καὶ ταύτην ἐκδαπανήσοντα. ὅς πάντως ἦν οὗτος ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος. καὶ δήπερ ἡ τέξασα ἀναμαθοῦσα τὸ φοίβασμα ἐνεδομύχει τοῦτο περιδεῶς μέχρι τοῦ φθαρτικοῦ τοκετοῦ. ὅτε δ' αὖ ὁ Ἀλέξαν-²⁷⁸ 25 δρος συλληφθεὶς τῇ μητρὶ καὶ τελειωθεὶς πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς μητρὸς ἐξέθορεν ὑπὸ ἥλιον, τότε εὐθύς ἡ μήτηρ λαθρηδὸν τὸ βρέφος εἰς σωτηρίαν δῆθεν τῆς Ἰλίου πόρρω ἐξέωσε καὶ εἰς τὴν Ἰδην τὸ ὄρος τοῦτο ἐξέθετο λαθραῖον αὐτῷ τάχα καὶ ἄσχημον

4 τοῦ addidi   9 παριέναι A B περιέναι a   14 ἀναπτόμενον — φλογόεντα B ἀναπτομένου — φλογόεντος a   19 καταφλέξαντα B   20 ἐκδαπανήσοντα ex ἐκδαπανήσαντα B   22 ἐνεδομύχει (sic) A B a   28 ἄσχημον scripsi εὐσχημον A B a

θάνατον μελετήσασα πρὸς τὸ συναναιρῆσαι τὴν τοῦ
 πεπρωμένου ἀπόβασιν. ἀλλὰ τοῦ μέλλοντος τὰς ἄρ-
 κυς οὐ διέφυγε τῇ δεινῇ μηχανουργίᾳ ἢ δυστυχῆς
 καὶ ταλαίπωρος. ποιμὴν γάρ τις συνελαύνων περὶ
 τὴν Ἰδην εἰς βρῶσιν πόας τὸ ποιμνιον τὸ βρέφος εὔρε 5
 περὶ δένδρου ῥίζαν κείμενον ἔρημον ἀνθρωπίνης
 τινὸς περιθάλψεως. καὶ δὴ θαυμάσας τὸ θέαμα τὸ
 279 βρέφος φιλανθρώπως ἐνεκολπίσατο τῇ πράξει τὴν
 τῆς μητρὸς σαφῶς ἐξελέγξας ἀπήνειαν. πατρικῶς,
 περιθάλψας ἔτι τὸ νήπιον καὶ ἀγαγὼν εἰς πόλιν τινὰ 10
 καὶ ἀνάξας αὐτὸ εἰς ἡλικίαν ἀνδρότητας φιλίως,
 τοῦτο περὶ τὰς πράξεις ἐκέλευε διανίστασθαι. ἀλλὰ
 γε ποτὲ τῶν καιρῶν ἀφύκτως τὸ πεπρωμένον ταῖς
 ἀκοαῖς τῆς μητρὸς τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀπεσφενδό-
 νησεν, ἥτις πάλιν ὡς ἐκ κάρου λήθης τῆς ἀπηνους 15
 πράξεως ἐξαναστᾶσα σχέσει μητρῶα πάλιν τὸν παῖδα
 ἐνεκολπίσατο, ἵνα τὸν τρόπον καὶ τὰ μεταξὺ τῆς
 ἐπανόδου τοῦ παιδὸς χάρειν ἔασαιμι. ἐπεὶ δ' ὡς
 εἴρηται, τὸ πεπρωμένον ἐτύγχανεν ἄφυκτον, Φέρε-
 κλὸς τις ἀνὴρ δύο νῆας πρώτως ἐτέκτηνε τῷ Ἀλε- 20
 280 ξάνδρῳ τούτῳ, δι' ὧν αὐτὸς ἀπέπλευσε τῆς Τροίας
 πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλένην ἀπανθρώπως κα-
 θήρπασε καὶ εἰς Τροίαν πλόῳ μετήγαγε, δι' ἣν καὶ
 τῶν Ἑλλήνων καὶ Τρώων ὁ φόνος, ἢ θεήλατος λεη-
 λασία καὶ τᾶλλα εἰς τὸν χῶρον κακῶς τῆς Τροίας 25
 γεγόνασιν. οὕτως ἄρα ὁ Πάρις οὗτος Ἀλέξανδρος
 τὸν μόρον ἐξέφυγε καὶ τὴν παράνομον ἀρπαγὴν τῆς
 Ἑλένης ἐτέκτηνεν ἣν Ἑλλήνων παῖδες τῇ τερωλῇ
 τῆς θεᾶς αὐτῆς περιθρουλλοῦσι θεοεΐκελον. λαβέτω

10 τὸν ἦπιον B   17 ἐνεκολπίσατο a ἐνεγκολπίσατο
 A B   20 πρώτως a   23 πλόων a   26 οὕτως pro οὗτος a

τοίνυν ἅπας βροτείου φυράματος ἔννοιαν ἀπαράβα-
τον ἐκ τῆς παρούσης θαυμαστῆς ἱστορίας ὅτι τὰ
προβεβουλευμένα θεῶ πάντως καὶ μέλλοντα τίκτε-
σθαι μηχανουργία βροτῶν πονηρίας ἀπορραπίζειν οὐ
5 δύναται μάτην πονοῦσα, μάτην δόλους συρράπτουσα²⁸¹
ὡς μὴ ὄφελεν ὑπὸ ἥλιον. ἀτὰρ τούτων προβάντων
πάντα τῇ Τροίᾳ τὰ δεινὰ συμβεβήκασι καὶ τοῖς
Ἕλλησιν ὅσαπερ τῶν εἴκοσι τεσσάρων τοῦ ποιητοῦ
γραμμάτων τὸ πλῆθος ἡμῖν διεσάφησε. τοίνυν ὁ
10 Ἀχιλλεὺς μετὰ τὸ ἀναιρεῖσθαι τῇ τῆς Ἀθηνᾶς συμμα-
χία τὸν τῇ ἀνδρεία περιβόητον Ἔκτορα συνενόει
τοὺς Τρωᾶς εἰς παντελῆ καὶ πάνδημον φθορὰν ὑπο-
συρέντας τοῖς Ἕλλησι. καὶ δῆπερ ὁ ἄγριος τὴν συνεί-
δησιν ἐρασθεὶς τῆς τοῦ Πριάμου θυγατρὸς Πολυξένης
15 εἰς ἡμερότητα τινὰ τῷ ἔρωτι τὴν ἀγριότητα τούτου
μετήμειψε καὶ λαθραίας μετὰ τοῦ Πριάμου σπονδὰς
ἐπικουρίας αὐτὸς μελετῆσαι βεβούλευτο. ἐντεῦθεν²⁸²
περὶ τῶν σπονδῶν ἀναμαθῶν παρὰ τοῦ τοῦ Ἀχιλ-
λέως μηνύματος ὁ ταλαίπωρος Πρίαμος τῇ ἐπειγωλῇ
20 τῆς ἐφεστῶσης ἀνάγκης ὑπέκυψε γηραλέως τῷ τοῦ
Ἀχιλλέως βουλήματι καὶ τὴν θυγατέρα δοῦναι τούτῳ
ὑπέσχετο, ὃς τῷ ταύτης ἀποτυφλωθεὶς ἀληθῶς ἔρωτι
τὸ πεπρωμένον καὶ τὸ τῆς τύχης ἠγνόησεν ἄδηλον.
ἅπερ ἢ μήτηρ τούτου Θέτις ἐξ ἀλὸς αὐτῷ προεφοί-
25 βασεν. „ἀναιρεθήσῃ” γάρ „ὦ υἱέ, ὑπ’ Ἀλεξάνδρου
τοῦ Πάριδος” τῷ υἱῷ ἢ μήτηρ ἐφοίβασεν. ἀμέλει
εἰς τὸν ναὸν τοῦ καλουμένου Θυμβραίου Ἀπόλλωνος
συνελθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ Πριάμῳ πρὸς τὸ ἐμπεδῶσαι
τὴν τῆς Πολυξένης μετ’ αὐτοῦ σύζευξιν τῶν Ἑλλή-

18 τοῦ τοῦ A τούτου B τοῦ a 19 μηνύματα a ἐπα-
γωγῇ a 21 δ’ οὖν a 25 ἀναιρεθήσει a

νων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅλως ἀγνοησάντων τὸ
 283 λαθραῖον τοῦτο τοῦ Ἀχιλλέως σκαιώρημα, ἀπρο-
 όπτως ἢ Τύχη τὰ κατὰ τούτου συνέκλωθεν ἀτράκτω
 τῆς ἀναιρέσεως, ἣτις καὶ παρένυξε τὸν Ἀλέξανδρον
 τῷ πατρὶ κατὰ καιρὸν ὁμιλίας συμπαρεῖναι τῷ γέ- 5
 ροντι. καὶ δῆπερ αὐτὸς θεασάμενος ὁ Ἀλέξανδρος
 τὸν Ἀχιλλέα τῷ πατρὶ προσελθόντα καὶ λάθρα προσ-
 ομιλήσαντα, λαθρηδὸν πικρῷ ὀιστεύματι τοῦτον ἐτό-
 ξευσε καὶ εὐθέως ἀνήρηκεν ὁ φύσει δειλὸς οὗτος τὸν
 τῆ ἀνδρεία θρυλλούμενον καὶ τῆ μῆνιδι περιβόητον. 10
 ἐπεὶ δ' οὐ μόνως ἢ μήτηρ φονευθῆναι τὸν υἱὸν παρὰ
 τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐφοίβασεν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ ῥηθέν-
 τος Θυμβραίου Ἀπόλλωνος, μή τις ἐννοήσειεν ὡς αὕτη
 τὸ φοίβασμα διεψεύσατο παρὰ μέρος καὶ οὐ καθ' ὀλό-
 284 κληρον ἀληθεύσασα. εἰ γὰρ καὶ σωματικῶς ὁ Ἀπόλ- 15
 λων οὐ συμπαρῆν τῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν φόνον τοῦ
 Ἀχιλλέως, ἀλλ' οὖν συνεργάτης ἀφανῶς τούτῳ τοῦ
 φόνου ἐτύγχανε περὶ τὸν ναὸν αὐτοῦ τελεσθέντος
 φημὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτως δίκην ὁ Ἀχιλλεὺς
 προσήκουσαν ᾤφλησε τῆ περὶ τὸν Ἔκτορα τούτου 20
 ἀπανθρώπῳ καὶ ἀτεράμονι μῆνιδι φιλοσόφως τοῦ
 ποιητοῦ φάσκοντος ὡς εἰ καὶ πάθῃ τις ἄ κ' ἔρεξε,
 δίκη τ' ἰθεῖα γένοιτο. οἶμαι γοῦν ὡς Ἀλέξανδρος
 τοῦτον ἀνήρηκε φθόνῳ τοῦ συναλλάγματος ἐντεῦ-
 θεν δι' ἀληθείας τῆς φονικῆς ταύτης αὐτῶν συνε- 25
 λεύσεως. ὁ Πρίαμος καὶ διὰ ταῦτα ὁ γέρον ὁ ἄθλιος
 ἐντὸς εἰσῆλθε πάλιν τοῦ ἄστεος τῆ λύπη κατάκομος·

3 τούτον B   9 ἀνήρηκεν B   11 μόνως a μόνος A B
 14 περὶ a   21 ἀτεράμων a   22 πάθῃ τὰ a Hesiodi
 carmina rec. Goettlingius fragm. CCXVII: εἴ κε πάθοι
 τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο   23 γοῦν ὁ a   27
 ἄστεως a

οἱ δ' Ἕλληνες εἶχοντο τῆς προτέρας σπουδῆς συν-
 τουώτερον, πρὸς τῆς Τροίας τὴν πόρθησιν ἐπαπο-285
 ροῦντες τὰ μέγιστα. ἐννέα γὰρ ἐνιαυτοὶ παρῆλθον
 μέχρι τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως ἀφ' ὅτου πάντες εἰς
 5 Τροίαν ὀλεθριῶς παραγεγόνασιν Ἕλληνες. ἀλλὰ περὶ
 τὸ δέκατον ἔτος τοῦ ἄστεος τῆς πορθήσεως Ἐπειὸς
 τις, Τρίτων ὀνομαζόμενος, ἵππον ξύλινον τελαμώνιον
 κατεσκεύασε κινεῖσθαι τροχώμασι τὸν καὶ λεγόμενον
 δούρειον ἐκ τοῦ λέγεσθαι δοῦρα τὰ ξύλα τοῖς πα-
 10 λαιοῖς, συμβούλου τῆς τοῦ ἵππου τεχνικῆς διαπλά-
 σεως καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς ὑπάρχοντος. σὺν γοῦν
 τούτῳ καὶ τῷ Μενελάῳ ὁ Ἐπειὸς ἀρεϊκοὺς ἄνδρας
 Ἕλληνας σὺν τῷ Τελαμωνίῳ Αἴαντι καὶ τοῖς συμ-
 βούλοις αὐτοῖς παρεσκεύασεν εἰσελθεῖν χιλίους ἑκα-286
 15 τὸν εἰς τὸ κοίλωμα τῆς γαστρὸς τοῦ ἵππου ἐνόπλους
 ξένη μηχανουργία καὶ ἀπάτη καινότερα Τρωικῆς
 ὁμηγύρεως. ὧν δὴπερ ἄνδρῶν περὶ νύκτα μίαν ὑπο-
 δύντων εἰς τὸν πυθμένα τὸν ἵππειον τῆς γαστρὸς πρὸς
 τὰς πύλας τῆς Τροίας τὸν ἵππον ἠρεμαίως ἐκίνησαν
 20 Ἕλληνες εὐωχουμένων τῶν Τρώων καὶ ταῖς πύλαις
 οὕτω προσήγγισαν. ἀλλ' ὑπεπόδισαν Ἕλληνες, καὶ
 Τρῶες μετὰ μικρὸν ἄνωθεν τῶν ἐπάλλξεων εἶδον τὸν
 ἵππον περὶ τὰς πύλας ἰστάμενον καὶ ὡς ἀληθῶς
 ἐξεπλάγησαν ὑποτοπάσαντες τὸ θέαμα εἶναι θε-
 25 ὀπεμπτον. ἐντεῦθεν πρὸς ἀλλήλους λογισμοῖς ἀμφι-
 βόλοις συνεταράσσοντο οἱ μὲν λέγοντες εἶναι θνητὸν
 τὸν ἵππον καὶ χειρῶν βροτείων τὸ τέχνασμα, οἱ δὲ
 θεόπεμπτον τοῦτο καὶ ἀθανάτου μοίρας τὸ θέαμά
 τε καὶ πόρισμα. τηλικαύτης τοίνυν ἀμφιβολίας ἀνα-287

14 ἄρ̄ A B 16 καινότερα A καὶ καινότερα B a 20
 εὐωχουμένων — Ἕλληνες om. a 28 τοῦτον a

κυψάσης οὐ τόλμαν εἶχον βαλεῖν τὸν ἵππον ἄνωθεν
 τῶν ἐπάλλεων, ἀλλ' ὅμως μετὰ τινα χρόνον ὀλίγον
 πάντῃ τοιάνδε τὸ τῶν Τρώων πλήθος συμβουλήν
 καθ' ἑαυτοὺς συνεστήσαντο ὡς εἰ παρ' ἡμῶν ὁ
 ἵππος βληθείη ἄνωθεν διὰ βέλους καὶ δόρατος κακ 5
 τῆς τρώσεως αἶμα θεαθῆ παρ' ἡμῶν ἐκχεόμενον,
 γνώσομεν πάντως εἶναι τὸν ἵππον θεόπεμπτον καὶ
 περίπλεων συναισθήσεως καὶ οὕτως αὐτὸν τῆς πύ-
 λης ἐντίμως ἐντὸς εἰσαγάγοιμεν· εἰ δὲ μετὰ τὴν
 τρώσιν οὐ θεασοίμεθα λύθρον τοῦ ἵππου χεόμενον, 10
 τότε ἂν αὐτὸν καταθλάσομεν κρούμασιν οἰάπερ χει-
 ρῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρχοντα τέχνασμα. ἀτὰρ τῶν
 288 Τρώων τοιαῦτα συμβουλευομένων ἐν ταραχῇ καὶ
 κλόνῳ τοῦ πράγματος οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τοῦ ἵππου
 καθήμενοι ἔνοπλοι τῆς συμβουλῆς ἤκουον. καὶ δὴ 15
 λοιπὸν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπιστάμενος ὅτι πάντων τῶν περὶ
 τὴν Τροίαν δεινῶν καὶ τῶν συμβεβηκότων ἐκ τῆς
 διαμάχης τοῖς Ἕλλησι καὶ τῆς τοῦ δουρείου ἵππου
 κατασκευῆς ὁ Μενέλαος καὶ οὐκ ἄλλος τῶν Ἑλλήνων
 αἴτιος γέγονε τῇ ἀρπαγῇ τῆς Ἑλένης, αὐτῷ τῷ Με- 20
 νελάῳ δικαίως ὑπεψιθύρισε τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμητον
 ὡς „ὁ πονῶν θήσει μηρόν”, ὥσπερ εἰ εἶπεν ὅτι σὺ
 πάντων ἡμῶν, ὦ Μενέλαε, ἐπέκεινα διὰ τὴν ἀρπαγὴν
 τῆς συνεύνου καὶ τῆς Τροίας τὴν πόρθησιν ἄλλος
 ὑποτρέφεις τῇ καρδίᾳ φλογόεν καὶ ἐκδαπανῶν σου 25
 τὴν αἰσθησιν. λοιπὸν σὺ τὸν μηρόν ἐξ ὀπῆς τινος
 289 τοῦ ἵππου προτείνεις ὀφείλεις τῇ τρώσει τῶν με-
 λετώντων ἄνωθεν ταύτην ἐργάσασθαι, ἵν' αἵματος

1 τόλμην a βαλλεῖν B 4 εἰ παρ' A εἴπερ' B εἶπερ
 a 7 πάντες B τὸν ἵππον εἶναι a 9 ἐντὸς εἰσαγά-
 μιγοεν A ἐντὸς τοῦτοῦσαγάγοιμεν B ἐντὸς τοῦτον εἰσαγ. a 11
 τότε a καταθλάσομεν a καταθλάσσομεν AB 18 καὶ τῆς
 a καὶ τοῖς AB

τοῦ μηροῦ σοι ἐκρέυσαντος οἱ Τρωῶες ἐμψυχον εἶναι
 καὶ θεόπεμπτον τόνδε τὸν ἵππον ὑποτοπάσῃσι καὶ
 πτοηθέντες τῇ θεᾷ τῆς βολῆς τῶν βελῶν πανθεῖεν
 καὶ οἰάπερ θεόπεμπτον ἐντὸς τοῦ ἄστεος αὐτὸν
 5 εἰσαγάγοιεν. κἀκεῖθεν κατὰ τῶν Τρώων ἡμεῖς ἐξερ-
 πύσομεν ἔνοπλοι καὶ τὴν πόλιν οὕτω πορθήσομεν.
 ταῦτ' ἄρ' ὁ Ὀδυσσεὺς ἅπαντα συνετῶς ὡς συνετὸν
 τὸ „ὁ πονῶν θήσει μηρόν” τῷ Μενελάῳ ἐφθέγγετο
 καὶ δήπερ αὐτὸν τοῖς ῥήμασι παρεσκεύασε θεῖναι
 10 μηρόν ἐξ ὀπῆς τινοσ τῆς τοῦ ἵππου κατασκευῆς τῆς
 ἀπονευούσης μᾶλλον πρὸς τὴν τρωῶσιν ἀνωθεν ποιῆ-
 σαι θελήσαντας. ἀμέλει τὸν ἵππον οἱ Τρωῶες τοῖς
 βέλεσιν ἔτρωσαν καὶ τοῦ Μενελάου ηὐστόχησαν τοῦ
 20 μηροῦ. κἀντεῦθεν τὸ αἶμα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἵππου
 15 ἐξέθορον· ὅθεν ἰδόντες ἀστυπόλοι τὸ θέαμα πάντες
 σάλῳ φωνῆς καὶ νοὸς τῇ κουφότητι συνεβόησαν
 ἀνωθεν τὸν ἵππον ὄντως εἶναι θεόπεμπτον καὶ θεό-
 ληπτον, μὴ μᾶλλον εὐφρόνως συλλογισάμενοι οἱ
 πεδηθέντες τὸν νοῦν μάταιοι παραδόξῳ κουφότητι
 20 διανοίας ὡς εἰ ἦν ὁ ἵππος ἐξ οὐρανοῦ κατιῶν θεο-
 προπία τινὶ καὶ θεοῦ νεύματι, ἄφθαρτος ἂν μᾶλλον
 ἐτύγχανε καὶ ἀνώλεθρος χερσὶν ἀνθρωπείαις καὶ
 τρώσεσιν. ταῦτ' ἀλληνάλλως φαντασθέντες εἰς ὄλε-
 θρον αὐτοῖς ἐπὶ θύραις ἰστάμενον τὰς τοῦ ἄστεος
 25 πύλας ταχέως οὕτως ἀνέφραξαν καὶ τὰ παρ' ἐκάτερα
 291 μέρη τοῦ τοίχου τὰ συσφίγγοντα τὰς πύλας ἀνώρου-
 ξαν πρὸς τὸ χωρηθῆναι ῥᾶον τὸν ἵππον ἐκεῖνον τὸν

2 καὶ priore loco om. B   5 τῶν om. B a   6 πορθή-
 σομεν a πορθήσειεν A B   7 ἄρ' ὁ A ἄρ' B ἄρα a   8 συνετὸν
 scripsi, συνετὸς A B a   12 θελήσαντας a   13 ἐυστόχησαν
 B   23 ταῦτα a   25 ταχέως a τυχέως A B   26 παρεκότερα
 a παρ' ἐκάτεροι A B   26 τοίχου a τείχου A B

τελαμωνίου τε καὶ δούρειον εἰς τὴν εἴσοδον. ταῦτα
 μὲν οὖν οἱ Τρωῆες κούφως εἰργάζοντο καὶ οἱ Ἕλλη-
 νες οἰάπερ ἀληθῶς λέοντες εἰς ὑπογάστριον λόχον
 ξυνεδριάζοντες καὶ λαθρηδὸν κατὰ θηρὸς ὑποβρύ-
 χοντες εἰς βορὰν ἤδη προκειμένου τούτων τοῖς στό- 5
 μασι καὶ τοῖς ὄνυξιν ἠΰτρειζοντο. καὶ δῆπερ οἱ
 Τρωῆες τὸν ἵππον ἐντίμως ἄγαν τοῦ ἄστεος ἐνδοτέρω
 μεθείλκυσαν καὶ εὐθέως τῶν ἐκτὸς ἀλλεπαλλήλοις
 κλαγγαῖς τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν ἐβόησε στράτευμα ἐπι-
 νίκιον ὑποτοπάσαν εὐστόχως τὸ μετὰ μικρὸν τοῖς 10
 Τρωσὶ δεινῶς ἐλευσόμενον. ὀπηνίκα γὰρ ἐντὸς
 292 εἰσῆλθεν ὁ δούρειος, οἱ ἐν τῇ γαστρὶ τούτου ἠρέμα
 πρὶν καθεζόμενοι ἀρεϊκῆ βοῇ ἅπαντες εἰς τὸ φῶς
 συνεξέθορον ἔνοπλοι καὶ μηροῦ τὰ ξίφη τάντεῦθεν
 ἐρύσαντες ἀρεϊκῶς κατὰ τῶν Τρώων ἐχώρησαν, οὓς 15
 ὀξύτητι ξίφους καὶ μαρμαρυγαῖς πανοπλίας ὁμοθυ-
 μαδὸν κατεσπάδιζον τοιοῦτοι ὄντες τὴν ἀνδρείαν
 καὶ ἠλίκοι τῶν σωμάτων τὸ μέγεθος καὶ ταῦτα καὶ
 τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος τοῖς ἀνδράσι τούτοις ξιφη-
 φόρου ξυνεδριάζοντος. ἀλλὰ γε τοὺς κατασπαδιζο- 20
 μένους οὕτω Τρωῆας καὶ φεύγοντας εἶσω τοῦ ἄστεος
 τοῦ πλάτους τοῦτου συνήλαυνον πρὸς αὐτὸν οἰκτρῶς
 τὸν περιβόλον. ὁ γοῦν ὄλεθρος τοῖς Τρωσὶν ἐν-
 τεῦθεν ὁ μέγας τε καὶ ἀείμνηστος, τοῖς δ' αὖ Ἕλ-
 λησιν ἡ χαρμὸσύνη τῆς νίκης καὶ τὸ κλέος ὑπέρογ- 25
 293 κων. ἅπαν γὰρ τούτων τὸ ἄθροισμα τῶν ἐκτὸς
 ἐπέβρισε τῷ περιβόλῳ τῆς πόλεως καὶ οὕτως ἡ
 πολυθρόλλητος τῆς Τροίας τετέλεστο τοῖς Ἕλλησι

1 δούρειον a δούρι A B   4 συνεδρ. B a   8 ἐντὸς a
 10 ὑποτοπάσαν a ὑπὸ τὸ πᾶσαν A B   13 ἀρεϊκῆ A ἀρει-
 κῶν B ἀρεϊκῶς a   14 τάντεῦθεν scripsi, κάντεῦθεν A B a
 18 τοιαῦτα B a   20 συνεδρ. a   κατασπαδιζομένους B
 27 ἐπέβρισε A ὑπεβρίασε B a   28 τετέλεστο B

πόρθησις. ἀμέλει τοιούτου θεάματος καὶ πανωλέθρου
 φόνου ἐπεισφορησάντων τῷ Πριάμῳ τῷ γέροντι τῷ
 ναῶ τοῦ Ἀπόλλωνος φεύγων αὐτὸς προσῆλθεν ὁ
 δαίλαιος φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματευσόμενος.
 5 ἀλλὰ γε τοῦ ἄστεος κατασκαφέντος τοῖς Ἑλλησιν —
 ᾧ τῆς ἀπηνείας καὶ δυσσεβοῦς ἀναιδείας ἐκείνης —
 ὁ υἱὸς φημι τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος κατὰ μή-
 νιδα καὶ θυμόν, ὡς ἔοικε, τῷ πατρὶ ὁμοιούμενος
 ἀναιδῶς εἰσῆλθε ξιφηφόρος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θυμ-
 10 βραίου Ἀπόλλωνος καὶ ἀνηγήκει τὸν ἄθλιον φεῦ καὶ
 πολύτλητον γέροντα Πρίαμον ἀνοσίου ὄντος τὸν
 φόνον εἰς ναὸν θεοῦ γίνεσθαι καὶ λύθρων βρο-294
 τείων τὴν ἔκχυσιν. καλῶς οὖν ὁ Εὐριπίδης τὸν
 Νεοπτόλεμον μαιφόνον ᾠνόμασεν ὡς ἀνοσίῳ μιαν-
 15 θέντα καὶ δυσθρησκεύτῳ φόνῳ τοῦ γέροντος. τοῦτο
 γὰρ τέλος φευκτὸν πολυπλόκων δυστυχημάτων τῇ
 τοῦ γέροντος ἀθλιότητι πέπρωτο.

Οὕτω μὲν ταῦτα. ἐπειδὴ δὲ τὸν μοιχὸν ἐκεῖνον
 τὸν Αἴγισθον τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς συνεύνου τοῦ
 20 Ἀγαμέμνονος τὸν σὺν ταύτῃ ἀνηρηκότα τὸν Ἀγα-
 μέμνονα ὁ υἱὸς τούτου Ὀρέστης νήπιος ὢν κατὰ
 χρόνον τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς καὶ ἀνδρωθεὶς τὸν
 μοιχὸν καὶ τὴν μητέρα εἰς ζῆλον ἀγαθὸν τοῦ πα-
 τρὸς ἀνήρηκε καὶ εἰς εὐνοίαν προσῆν σὺν τῷ φίλῳ
 25 Πυλάδῃ, εἴλκυσε τὸν Ὀρέστην αὐτὸν ὕστερον μετὰ²⁹⁵
 τῆς Τροίας τὴν ἄλωσιν ὁ Μενέλαος σὺν τοῖς τῶν
 Ἑλλήνων προέχουσιν εἰς ἀντίποινον φόνου τῆς τού-
 του μητρὸς παντὸς [τοῦ] μητροκτόνου ἀνοσιουργοῦ

3 νεῶ a   11 τὸν φόνον scripsi, τοῦ φόνου B τοῦ
 φόνου A a   13 Eur. Hec. 24   24 προσῆν a πρὸς ἦν B
 πρὸς ἦν A   25 Πυλάδης a   27 φόνον a   28 ἀνοσιεργοῦ
 A B a quod correxi cf. p. 76, 26

πάντως τυγχάνοντος. ἔδυσωπεῖτο γὰρ ὁ Μενέλαος ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς Κλυταιμνήστρας, τῆς συνεύνου τοῦ Ἀγαμεμνόνος, τοῦ ὀνομαζομένου Τυνδάρεω — καὶ γὰρ καὶ ἡ Ἑλένη θυγάτηρ τούτου ἐτύγγανε — πρὸς τὸ φονεῦσαι τὸν Ὀρέστην εἰς τῆς ἑαυτοῦ μη- 5 τρός, ὡς εἴρηται, τὸ ἀντίποινον. ἀλλὰ δήπερ ὁ Πυλάδης κατὰ φιλίαν ἄφραστόν τε καὶ ζέουσαν προθανεῖν τοῦ Ὀρέστου τοὺς φονευτὰς ἐξεβίαξε καὶ ὁ Ὀρέστης αὖ ὑπὲρ τοῦ φίλου τούτου προτιμᾶν ἤθελε τὸν ἑαυτοῦ θάνατον. ὅμως δὴ καὶ ἀμφοτέροι μίᾳ 10 296 ψυχῇ τυγχάνοντες φιλία ὡς ἐν δυσὶ σώμασι καὶ τὸ κατεπεῖγον τοῦ θανάτου συλλογισάμενοι γοργῶς τὴν Ἑλένην εἰς θέατρον τοῖον καθείλκυσαν πρὸς τὴν τοῦ Μενελάου πτοίαν τε καὶ κατάπληξιν, ὡς εἰκός, ἢ Ἑλένης ἀπογυμνώσαντες τὸν τράχηλον τοῦ ἐνδύ- 15 ματος τούτῳ τὸ φάσγανον φρικτῶς προσεπέλασαν πρὸς τὸ τὴν ἐκτομὴν τῆς κεφαλῆς ἐξεργάσασθαι. μικροῦ τοίνυν τὸ τῆς ἀπηνείας ἔργον ἐτέλεσαν ἄν, εἰ μὴ θεοὶ τὴν Ἑλένην οἰκτεῖραντες εἰς οὐρανοὺς τῶν φονικῶν χειρῶν ἀθρόον ἀφήρπασαν τῆς σφαγῆς 20 ταύτης ἐλευθερώσαντες τήνδε. ἀλλ' ἡμῖν τούτοις οὐχ εὔρηται τοῖς τῶν παλαιῶν πίναξιν, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα πόνῳ ἠθροίσσαμεν, εἰ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης 297 καὶ ὁ Ὀρέστης ἀνηρέθη παρὰ τῆς τοῦ Μενελάου τότε μεταχειρίσεως. ἄτοπον δὲ τὸ φονευθῆναι τὸν 25 Ὀρέστην ἀνοσιουργὸν μητέρα φονεύσαντα τὴν τὸ πατρῶον τούτου αἷμα καταληστεύσασαν ληστρικῶς καὶ εἰς χοῦν ἀρούρης τῷ ξίφει ἐκχύσασαν· ἔδει γὰρ

10 δὲ a   11 τὸ scripsi, τι A B a   15 ἢ B a ἢς A
 16 τούτῳ B a τούτῳ ex τούτῳ A¹   21 τήνδε A τὴν δὲ B a
 25 μεταχειρίσεως a μεταχειρήσεως A μεταχειρήσεν B

πάντως θανεῖν τὴν μοιχευθεῖσάν τε καὶ φονεύτριαν, μοιχείαν φεῦ ἄνδρὸς ἄνακτος τοίου συρράψασαν.

Ἄτὰρ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος πρὸς τὴν ἄρπαγὴν τῆς Ἑλένης τὸν Ἀχιλλέως ἐπίκλοπον θάνατον τοξεία
 5 καὶ δόλω μηχανησάμενος θεοῦ νεύματι, δίκην ὁμοίαν σφαγῆς καὶ θανάτου τῷ χοῖ ὁ ἄθλιος ἀνταπέδωκεν ἀλαξονεία τοξείας ἑαυτῷ συρράψας τὸν θάνατον. τῷ γὰρ Φιλοκτήτῃ πρὸς ἄμιλλαν συνελθὼν κατ' ἔριδα τοξικῆς γε μεταχειρίσεως ἐκείνῳ τῷ χρησαμένῳ περὶ
 10 τὴν νῆσον τῷ Ἡρακλείῳ πάλαι τόξῳ καὶ εὐστόχως βάλλουσι τὰς πελείας, καθάπερ ὁ ποιητὴς ἔφησεν, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου βελέμων ἀνήρηται ὀφθαλμὸν βληθεὶς ὁ ἄθλιος καὶ χεῖρα καὶ τὸν ἀστράγαλον τριπτῇ τῶν βελῶν ἀφέσει τούτου δὴ τοῦ
 15 τοξεύσαντος. οὕτω δὴπερ ἐν ἄλλοις θανατοῦντες τοὺς ὁμοπλάστους ἐν ἄλλοις κρίσει προνοίας εὐθέτου θνήσκειν ἀθλίως πεφύκαμεν.

Οἱ γοῦν Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν καὶ ταύτης τὴν παμβόητον πόρθησιν ὑπονοστήσαν-
 20 τες εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ ξυναυλισθέντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἐν ἣ συμβουλαῖς ἀεὶ συνήρχοντο, καὶ βουλευσάμενοι ταῖς ναυσὶν ἀποπλεῦσαι τοῦ ναυστάθμου πρὸς πόντον καὶ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα ἐκωλύοντο
 25 πρὸς τὸν πλοῦν τῇ τῶν πνευμάτων ἀντιφορᾷ. καὶ δὴπερ τοῦ προσφαγέντος Ἀχιλλέως τὸ εἶδωλον περὶ μιᾶς νυκτὸς τὴν σκοτόμαιναν ἐπεφάνη τοῖς Ἕλλησι τούτοις ἀποφηνάμενον κατὰ τὸν πρότερον διάπυρον ἔρωτα ὃν ὑπέτρεφεν Ἀχιλλεὺς τῇ καρδίᾳ πρὸς τῆς Πολυξένης τὸ μνήστευμα, ὡς, ὦ Ἕλληνες, οὐκ ἄλ-
 30 λως εὐπλοίας τύχητε ῥάονος, εἰ μὴ τῷ ἐμῷ τάφῳ τὴν

Πολυξένην αὐτὴν σφαγιάσαντες θύσητε. ἀτὰρ εὐθύς οἱ ἀκροαταὶ τὴν οἴκαδε γλιχόμενοι θεάσασθαι πα-
 λινόστησιν τὴν κόρην ἀνευδοιάστως τῶν χειρῶν τῆς
 ἀθλίας καὶ γηραλέας Ἐκάβης ἀφήρπασαν πολλὰ γο-
 νυκλιτησάσης καὶ παρακαλεσάσης ὀλολυγμοῖς ἀνο- 5
 ῆτοις τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ τῆς τοῦ θυγατρίου
 300 αὐτῆς ἐκλυτρώσεως. ἀλλὰ τῶν ἀγκαλῶν ταύτης —
 ὧ̄ δυσδαίμονος καὶ πολυθρῦλλήτου βίας — τὸ μόνον
 καταλειφθὲν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦτο θυγάτριον
 ὑπεκσπάσαντες Ἕλληνες τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως 10
 ἀπηνῶς καὶ λίαν παρανόμως ἀπέσφαξαν λύθρον
 ἀνόσιον ὑπὲρ λύτρου πλοῦς τοῖς θεοῖς θύσαντες
 κατὰ τοὺς τρόπους πάντως τῆς τραγικῆς ὑφηγήσεως.
 οὕτως ἢ πρὶν μὲν πολύπαις Ἐκάβῃ, γηραλέα βασί-
 λισσα, ἄπαις ὑστάτως, οἰκέτις, αἰχμάλωτος, ἀθλία 15
 γεγένηται, ἔνθεν κἀκεῖθεν περιπλαζομένη καὶ εἰς
 ἐπικουρίαν δῆθεν ἀθήρευτον λυσίθριξ ἐκτρέχουσα,
 τὰς παρειὰς καταξέουσα καὶ γονάτων βαρυαλγήτοις
 στεναχαῖς ἀπτομένη δυναστευόντων Ἑλληνικῆς ὀμη-
 301 γύρεως, πάντων αὐτῆς τῶν παίδων οὕτως ὑπὸ 20
 φθορᾶν ἀχθέντων ὑπὸ τὸν ἥλιον οἰκτρῶς ἤλιε.
 ταῦτα δὴ τὰ τῆς τύχης ἐνωραῖσματα, ταῦτα τοῦ
 βίου τὰ τοῖς βροτοῖς δυστερπῶς γε συμβαίνοντα,
 πρὸς ἅπερ ὀρῶντας ἡμᾶς δέον φρούδην ἡγεῖσθαι
 τοῦ βίου τὴν περιπέτειαν καὶ μόνως ἀφορᾶν εὐχα- 25
 ρίστως πρὸς τὴν ἄνωθεν πρόνοιαν, ἣτις ἄρα μηχα-
 ναῖς βροτείαις οὐ πέφυκεν ὑποκλέπτεσθαι. ἀλλ' ὁ

2 παλινόστησιν a 7 αὐτῆς non αὐτῆς AB a 8 πο-
 λυθρῦλλήτου scripsi, πολυτλήτου a πουτλήτου AB 17 λυ-
 σόθριξ A λυσότριξ B a quod correxi 19 στοναχαῖς a 20
 τὸ παίδιον B 23 τὰ τοῖς βροτοῖς δυστερπῶς A τὰ τοῖς
 δυστερπῶς B τὰ δυστερπῶς a 25 μόνον a 27 βροτείαις a

πρὶν μὲν φίλος αὐτῆς τῆς Ἐκάβης Πολυμήστωρ,
 ὕστατα δὲ κατὰ καιρὸν δυστυχίας ἡλικίας ἐχθρὸς
 ἄσπονδος, ὁ τὸν ἀνατεθέντα τούτῳ παῖδα ταύτης
 ἀναιρήσας ἐπικλόπως Πολύδωρον, ὕστατα δ' ἀπο-
 5 τυφλωθεὶς ἐνδίκως κερκίσι τῇ ἀδικηθείσῃ ταύτῃ
 μητρὶ τοῖον ἀδίκημα, κατὰ χρόνον τῆς τοῦ τυφλω-
 θέντος ἀποτυφλώσεως πρὸς αὐτὴν αὐτὸς μεμηνῶς³⁰²
 ἐξεφοίβασεν· ὧ τάλαινα, κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα
 δέργματα, ἦτοι πυρῶδη βλέμματα. ταῦτ' οὖν εἶπεν
 10 εἰκότως, οἶμαι, ὡς τῇ λύπῃ πυρσωθείσης τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τῆς Ἐκάβης καὶ μανίᾳ τῇ πρὸς αὐτοὺς
 τοὺς λυπήσαντας· ὀφθαλμοὶ γὰρ πάντως λυπουμέ-
 νων ὡς τὰ πολλὰ καὶ μαινομένων πυρσοῦσθαι πε-
 φύκασι. γονίμως ἀποτίκτειν σκυλάκια, ναὶ μὴν κατὰ
 15 τῶν λυπούντων τοὺς ὀδόντας ἐκτρίζειν πυρσοῖς
 ὄμμασι καὶ ὑφέρπειν ὀλεθρίως θυμῷ νέρθεν καρδίας
 παφλάζοντι πρὸς τούτων τὸν ὀλεθρον, οὕτω τὸ τοῦ
 τυφλωθέντος τεκμηριῶδες Πολυμήστορος φοίβασμα
 εὐφυῶς προσήρμοσε τῷ περὶ τὴν Ἐκάβην τελεσθέντι
 20 πάθει καὶ πράγματι ὕστατα. εἴτε δὲ γνώσει τοῦ³⁰³
 φοιβάσαντος εἴτε κατὰ συμβεβηκὸς πεφοίβαστο τὰ
 ῥημάτια, ἡμεῖς μὲν οὐκ ἴσμεν, ἢ δὲ συνείδησις τοῦ
 εἰπόντος καὶ θεὸς πρὸ τούτου ἐπίσταται.

Πέρας ἄρτι τῶν παρ' ἡμῶν συλλεχθέντων καὶ
 25 τῷ παρόντι πίνακι ἐκτεθέντων ἀκολουθῶς πάντως
 συντελούντων εἰς εἶδησιν ἀκριβεστέραν τῶν τελε-

1 Πολυμήστωρ a πολυμήτωρ A B 2 ὕστατα A ὕστατη
 B ὑστάτως a ἡλικίος a 4 ἐπικλόπος B δὲ B a 8
 post κύων: γε B a om. A πυρσὰ a 9 δέργματα a δέρ-
 ματα A B uid. Eur. Hec. 1243 Kirchh. (ed. mai.): κύων γε-
 νήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα ταῦτα a 16 ὀλεθρίῳ a
 19 προσήρμοσε A B a quod correxi 24 ἡμῖν a 25 ἀκο-
 λουθέν B πάντων a 26 τελεσιουργηθέντων a τελεσιουργ-
 θέντων A B

σιουρρηθέντων περὶ τὴν Τροίαν πραγμάτων πάντων
καὶ πασῶν ὑποθέσεων καὶ τῆς τῆς Τροίας τεθρο-
λημένης πορθήσεως. οἱ γοῦν ἐντυγχάνοντες τούτοις
καὶ συλλογιζόμενοι κατὰ νοῦν, ὁπόσος ὁ περὶ ταῦτα
πόνος καὶ τὰ πρὸ τούτων γεγένηται τοῦ συλλέξαντός 5
τε ταῦτα καὶ τᾶλλα ἐκ διανοίας χαμερποῦς καὶ
304 γλώσσης ἀπόρου συγγράψαντος, ὑπὲρ τῆς τούτου
ψυχῆς διὰ τὸν κύριον εὐχεσθε.

Ροχ Εἰκὸς δὲ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις
συλληχθέντα χαρακτηρίσματα Ἑλληνικῆς χορείας 10
ἐκκρίτων ἀνδρῶν καὶ Τρωικῆς ὀμηγύρεως, ἔτι τε
συμβεβηκότα τινὰ τῶ εἶδει τούτων καὶ σώματι ἀναγ-
ρεῖλαι συνεπτυγμένως τοῖς ἐντυγχάνουσι, ἵνα καὶ
τούτων παραψυχὴν τινὰ λόγων οἱ τοῖς γράμμασιν
ἐντυγχάνοντες ἐρανίζουσι. καὶ δὴ λεκτέον. τὰ μικρὰ 15
γὰρ τοῖς μεγάλοις οἷά τινες παῖδες ἤδη τεκτόνων
προσπλάττομεν περίβολόν τινα τοῖχον συναπαρτίζον-
τες πόλεως καὶ τοὺς μικροὺς κάχληκας τοῖς μεγάλοις
λίθοις καὶ τετραγώνοις περὶ τὴν διαρτίαν ὅλην τοῦ
τείχους τεχνικῶς ἐφαρμόττοντες. 20

305 Ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων μέγας ἦν, λευκός,
εὐρινός, δασυπῶγων, μελάνθριξ, μεγαλόφθαλμος,
ἀπτόητος, εὐγενής, μεγαλόψυχος.

Ὁ Μενέλαος, ὁ τούτου ἀντάδελφος, κονδός,

ὅ πρὸ Α πρὸς Β α 8 εὐχεσθαι α 9 ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΠΟΡ-
ΦΥΤΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ Περὶ ιδιότητος καὶ χαρακτήρων τῶν ἐν
Τροίᾳ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων r et codex Lugdunensis „ex
legato Bonaventurae Vulcanii” 62 (Catalog. p. 347) nisi quod
τε om. 9 δὲ habet r 10 χορείας om. α, non r 14 οἱ
— ἐντυγχάνοντες om. α r 15 καὶ δὴ καὶ α r 17 προσπλάτ-
τομεν Β τοῖχον scripsi τυχόν Α Β α r 21 singularum
personarum, de quibus agitur, nomina singula capita inscripta
habent in C α r, om. Α Β cum sequentibus cf. Daretis
Phrygii capp. XIII. XII ibique Andreae Dederichi adnotatio
21 ὁ om. α r 24 Ὁ Μ. om. C ὁ μενέλεως Β ἀδελφός α r
κονδός Α Β C βραχὺς α r

εὔστηθος, πυρρός, ἰσχυρός, δασυπῶγων, εὔριον, εὐ-
πρόσωπος.

Ὁ Ἀχιλλεὺς εὔστηθος, μέγας τὸν ὄγκον τοῦ
σώματος, μακρόσκελος, σπανός, ξανθός, εὐπρόσω-
5 πος, οἴνοπαής, γοργοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, πο-
λύθριξ, μακρόρριν, τοὺς πόδας ὠκὺς καὶ τοῖς ἄλμασι
δόκιμος, δεινὸς πολεμιστῆς, εὐχαρής, φιλήδονος,
μεγαλόψυχος καὶ καλλίφωνος. ταῦτα τούτου τὰ
ιδιώματα, τὰ μὲν τὴν τούτου δραστηρίαν ἐνέργειαν³⁰⁶
10 τεκμαιρόμενα, τὰ δὲ τοῦ φυσικοῦ θυμοῦ καὶ προαι-
ρετικοῦ τὴν ὀξύτητα.

Ὁ δ' αὖ τούτου διάπυρος φίλος Πάτροκλος
παχὺς τὸ σῶμα καὶ ἰσχυρός, τὴν ἡλικίαν σύμμετρος,
ὑπόξανθος, λευκόπυρρος, εὐπρόσωπος, εὐόφθαλμος,
15 εὐγενής, δυνατὸς πολεμιστῆς, κατεσταλμένος, εὐ-
πῶγων.

Ὁ Ὀδυσσεὺς διμοιραῖος, λευκὸς τῷ σώματι,
ἀπλόθριξ, εὐπῶγων, μαλακόχρους, μιξοπόλιος, σύν-
οφρος, εὔρινος, μεγαλόψυχος, δυνατὸς πολεμιστῆς,
20 προγᾶστωρ, ἡθικός, εὐόμιλος.

Ὁ Διομήδης τὴν ἡλικίαν τετράγωνος, ἰσχυ-³⁰⁷
ρός, ξανθός, εὔσχημος, μελίχρους, εὐπρόσωπος καὶ

1 εὔριον εὐπρόσωπος om. a r 2 de Menelao cf. Tzetz.
Posth. 656 sq. et de Agamemnone ibid. v. 654 sq. 3 cf.
Tzetz. Posth. 469 sqq. 6 μακρόρρινον a r μακρόρριν A B C
ὠκὺς scripsi, ὀξύς A B C ar καὶ om. C 7 δεινὸς —
καλλίφωνος om. A B 8 ταῦτα τούτου τὰ C ar ταῦτα τούτα
τὰ A B 9 τὴν τούτου C a r τὴν τοῦ A B 12 cf. Tzetz.
Posth. 475 sq. ὁ om. r φίλος om. r ὁ Π. ar 14
λευκόπυρρός a r λευκόπυρρος A B C 15 πολεμιστῆς δυνατὸς
εὐγενής δυνατὸς C 17 cf. Tzetz. Posth. 672 sq. τὸ σῶμα
C 18 μαλάχρους A B in quo μαλακόχρους latet; μελάγ-
χρους C a (μελάνχρους r) quod propter illud, quod praecedit,
λευκὸς ferri nequit 20 post εὐόμιλος: μελάγκορος ἦτοι καὶ
ἀσόκορος C 21 cf. Tzetz. Posth. 668 sq. 22 μελίχρους C

ὑπόσιμος, ξανθοπώγων, οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς, σῶφρων καὶ κονδοτράχηλος.

Νέστωρ, ὁ γηραιὸς καὶ μέγας τοῖς Ἑλλησι κατὰ σύνεσιν σύμβουλος, μέγας τῇ ἡλικίᾳ, κατάρρινος, ὑπόπυρρος, πολιοῦθριξ, γλαυκόφθαλμος, πολιοπώγων, 5 μάκροψις, εὐσύμβουλος, φρόνιμος.

Ὁ Πρωτεσίλαος ἀπλόθριξ, ὑπόξανθος, ἀρχιγένειος, μακρὸς, εὐθετος, τολμηρὸς πολεμιστῆς.

308 Παλαμήδης μακρὸς, λεπτὸς, λευκός, μάκροψις, εὐρινος, ἀπλόθριξ, μελάνθριξ, μικρόφθαλμος, οἰνο- 10 παῆς, λαρυγγὰς ἦτοι λαβραγόρας, φρόνιμος, εὐπαίδευτος, πολύβουλος, μεγαλόψυχος. ὧ δὲ πρῶτως τὸ ταυλίξειν, ἦτοι κυβεύειν, ἐξεύρηται. ἐκ γοῦν τῆς κινήσεως τῶν ἐν οὐρανῶ ἐπτὰ πλανητῶν τῶν κατὰ μοιρικὴν τύχην, ὡς φασιν, ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς 15 ἀνθρώποις καὶ λύπας ὠρίσατο τὴν ταῦλαν, ἦτοι τὸν πίνακα τοῦ παιγνίου, τὸν γήινον κόσμον, τοὺς δὲ δώδεκα κάσους, ἦτοι τὰ χαρακώματα τούτου, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία ἅπερ τῷ κύβῳ ῥιπτάζονται, ὡς ἀναλογοῦντα 20 τοῖς ἀστράσι, τὸν τε πύργον αὐτὸν τὸν καλούμενον

1 ὑπόσιμος a r ὑπόσημος ABC post ὀφθαλμούς: ἦτοι (sic) C 2 κονδοτράχηλος A B C βραχυτράχηλος a r 3 cf. Tzetz. *Posth.* 658 sq. γηραιὸς a r κατὰ σύνεσιν om. a r 4 τὴν ἡλικίαν C κατάρρινος scripsi, κατάρρινος ABC a r 5 ὑπόπυρρος ar ὑπόπυρρος A B ἦτοι ὑπόπυρρος (sic) C 6 εὐσύμβουλος a r C εὐσήβουλος AB 7 cf. Tzetz. *Anteh.* 223 sqq. 8 μακρὸς τολμηρὸς πολεμιστῆς εὐθετος ἦτοι: C 9 Tzetz. *Anteh.* 398 sqq. *Chil.* III 173 sqq. ὁ Π. a 11 λαβραγόρας A B λαυρειόρας C λαυραγόρας a r 12 Joannes Malalas p. 103, 11 sqq. ed. Bonn.; Georgius Cedrenus I p. 220, 8 sqq. ed. Bonn.; Suidas s. v. τάβλα πρῶτος C 15 χαρὰν C 16 ὠρίσατο C a r ὠρίσαντο A B τὰβλαν Mal. Cedr. Suid. 17 γήινον C a r γήινος A B δὲ om. C 18 κάσκους a r κάσους Cedr. Suid.

μόδιον τὸ ὕψος αὐτὸ τὸ οὐράνιον αἰνιττόμενον,
 ἐξ οὗ καὶ ἔρχονται εἰς ἡμᾶς κατὰ ἀνταπόδοσιν, ὥς³⁰⁹
 φασιν Ἕλληνες, κακὰ καὶ καλά. τούτοις οὖν ὁ Πα-
 λαμήδης, σοφία πεπαιδευμένος ὢν, πάλαι τὴν ταῦλαν
 5 ἀπήρτισεν.

Ὁ Μηριόνης κονδὸς ἦν, πλατύς, λευκός,
 εὐπώγων, μεγαλόφθαλμος, μελάγκορος, οὐλόθριξ,
 πολύθριξ, στρεβλόρρινος, πολεμιστὴς περίεργος, με-
 γαλόψυχος.

10 Ὁ Ἴδομενεὺς διμοιραῖος, μελάγχρους, εὐ-
 όφθαλμος, (εὐθετος, ἰσχυρός, εὖρινος, δασυπώγων,
 εὐκέαλος, φουλόθριξ, ἀπονεννημένος πολεμιστὴς.

Φιλοκτῆτης εὐμήκης, εὐθετος, μελάγχρους,
 σύνοφρος, γενναῖος, εὐόφθαλμος,) μελάνθριξ, με-
 15 λάγκορος, φρόνιμος, εὐπώγων, πολύθριξ, εὐστοχος
 τοξότης, μεγαλόψυχος.

Αἶας ὁ Λοκρὸς εὐσθενής, μελίχρους, εὖρι-³¹⁰
 νος, ἑτερόφθαλμος, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, δασυπώ-
 γων, μάκροψις, πολεμιστὴς τολμηρός, μεγαλόψυχος,
 20 καταγύναιος.

Πύρρος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος, εὐῆλιξ, λε-
 πτός, εὐθώραξ, λευκός, εὖριν, πυρρόθριξ, οὐλος καὶ
 ὑπόγλαυκος, μεγαλόψυχος, ξάνθοφρος, ἀρχιγένειος,

1 αὐτὸ οὐράνιον B 2 ἡμᾶς A B C τιμὰς a r 4 παι-
 δευόμενος C 5 ἀπήρτισεν B ἀπήρησεν C 6 uid. Tzetz.
Posth. 662 sq. cum sequentibus usque ad p. 87, 18 cf. Jo.
 Malalas p. 103, 17 sqq. ed. Bonn. κονδὸς A B C βραχὺς a r
 δὲ ἦν κονδος C 7 μελανόφθαλμος a r 8 στρεβλόρρινος
 A B C a r, quod correxi περίεργος Mal. 10 cf. Tzetz.
Posth. 660 sq. διμοιραῖς C 11 εὐθετος — εὐόφθαλμος
 omiserunt A B C (ar) ab altera uoce εὐόφθαλμος ad alteram
 aberrantes: quae suppleui ex Malala; cf. Tzetz. *Posth.* 581
 17 cf. Tzetz. *Posth.* 664 sq. 21 cf. Tzetz. *Posth.* 526 sqq.
 (uid. v. 536 sq.) 22 εὖριν om. A B 23 μεγαλόφθαλμος Mal.

ξανθογένειος, στρογγύλοψις, προπετής, τολμηρός, εὔσκυλτος, πικρὸς πολεμιστής. οὗτος δὲ ὑπῆρχεν υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως, κατὰ τὴν τούτου ὁμοίωσιν γνώμης πολεμῶν τῇ πικρότητι· ἦν δὲ ἐκ Δηϊδαμείας, θυγατρὸς Λυκομήδους, ὃς μετὰ τελευτὴν Ἀχιλλέως 5 ἐξεπέμφθη ὑπὸ Θέτιδος καὶ Πηλέως, πάππου αὐτοῦ, 311 αἰτήθεις ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως δόλω φονευθέντος παρὰ τοῦ Πάριδος Ἀλεξάνδρου, ἐκδικῆσαι τὸ πατρῶον αἶμα. καὶ ὀπλισάμενος εἰς Ἴλιον ἐπεστράτευσε σὺν νηυσὶν εἴκοσι δυσὶν ἐκ 10 τοῦ Πηλέως, λαβὼν ἴδιον στρατὸν Μυρμιδόνων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἑξακοσίων ἑνενηήκοντα καὶ ἀποπλεύσας κατέλαβε τὴν Τροίαν καὶ εὔρεν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ ἰδίου πατρὸς φύλακα Ἰπποδάμειαν τὴν Βρισηίδα τῶν Ἀχιλλείων πάντων πραγμάτων, ἣν 15 ἀποδεξάμενος εἶχεν ἐν πολλῇ τιμῇ ὁ ἐλθὼν αἰτήσας αὐτὴν φύλακα εἶναι καὶ τῶν αὐτοῦ ἐν τῇ πατρῴᾳ σκηνῇ. καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν νόσῳ καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησεν.

312 Ὁ Κάλχας, ὁ μάντις, λευκός, λεπτός, τὴν 20 κάραν ὀλοπόλιος, πολύθριξ τὸ γένειον, μάντις καὶ οἰνοσκοπὸς ἄριστος.

Οὗτοι μὲν ἦσαν τῶν Ἑλλήνων οἱ πρόκριτοι σὺν τῷ Τελαμωνίῳ Αἴαντι οὗ τὰ ιδιώματα σὺν τοῖς λοιποῖς τῶν ἀνδρῶν ιδιώμασιν οὐχ εὔρομεν ἀναγε- 25

1 ξανθογένειος om. a r   2 ὑπῆρχεν C a r ὑπῆρ in fine
uersus A ὑπὲρ ex ὑπῆρ B¹   3 in uerba τοῦ ἀχιλλέως de-
sinit C   4 δὲ ἐκ om. r   Δηϊδαμείας a r δαμείας AB
7 φθόνῳ καὶ δόλω a r   10 κβ' AB ar cf. p. 88, 21 (δυσὶν)
12 ᾤχθ A ᾤχει B   13 τὰς AB τὰς ἰδίας a r   14 φύλακα
post πραγμάτων habent a r   17 αὐτοῦ non αὐτοῦ AB ar   18
τετελεύτησεν a   20 cf. Tzetz. *Posth.* 666 sq.   22 οἰνο-
σκοπὸς a r οἰνοκόπος AB   24 cf. de Aiace Telamonio
Tzetz. *Posth.* 492 sqq.   σὺν — ιδιώμασιν om. a r

γραμμένα καὶ συνηριθμημένα τῷ πίνακι τοῦ παλαιοῦ ἐν ᾧ τῶν λοιπῶν ἢ ἀπαρίθμησις παρ' ἐκείνου γέγονεν· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀπαριθμήσει κατελείφθησαν ἄγραφα.

5 Τῆς δὲ Τροίας οἱ ἔκκριτοι οὗτοι·

Ἄ Πριάμος, ὁ βασιλεύσας τῆς Τροίας, εὐμήκης τὴν ἡλικίαν, μέγας τὸν ὄγκον τοῦ σώματος, καλὸς τὸ πρόσωπον, πολιὸς τὴν τρίχα, γέρων, ὑπόγλαυκος,³¹³ μακρόρριν, εὐόφθαλμος, πολύθριξ καὶ σύνοφρος, ¹⁰ τούτῳ ἔχων συνεξευγμένην τὴν τῆς δυστυχίας ἐκείνης καὶ δυσδαιμονίας κακότητα, ἧτινι προσταλαιπωρήσας οἰκτρῶς πάλαι τέλος ζωῆς ἀθλίας διὰ τοῦ σωματικοῦ χοῶς τῷ χοῖ ἀπέδωκεν ὁ τρισάθλιος.

Ἄ Διήφοβος διμοιραῖος, εὐθώραξ, εὐόφθαλμος, ¹⁵ ὑπόσιμος, οὐλόθριξ, εὐπώγων, πλατύοψις, γενναῖος.

Ἄ Ἐλενος μακρός, εὐθετος, λευκὸς τὸ χρῶμα τοῦ σώματος, ἰσχυρός, ξανθός, μακρόθριξ, λεπτοχαρακτήρης, ἀρχιγένειος, ὑπόκυρτος, φρόνιμος ²⁰ πολεμιστής, οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἄ Τρωίλος μέγας, καλός, εὐριν, ἀπλόθριξ,³¹⁴ μελάνθριξ, μελισσόθριξ, μελίχρους, καλόφθαλμος, δασυπώγων, ἰσχυρὸς πολεμιστής.

Ἄ Πάρις Ἀλέξανδρος εὐῆλιξ, εὐσθενής, ²⁵ λευκός, εὐριν, εὐόφθαλμος, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, μάκροψις, πολύθριξ, ἀρχιγένειος, κάτοφρος, εὐχαρις,

2 καὶ τῶν *a r* 6 cf. Tzetz. *Posth.* 363 sqq. 8 πολιὸς correxi ex Malala; πυρρὸς *AB a r* 11 προσταλαιπώρησαν *r* 14 cf. Tzetz. *Posth.* 376 sq. 15 ὑπόσιμος *a r* ὑπόσημος *AB* 17 cf. Tzetz. *Posth.* 373 sqq. 18 ξανθός om. *a r* 19 ἀρχιγένειος *a r* ἀρχηγένειος *AB* 21 cf. Tzetz. *Posth.* 382 sq. 22 μελισσόθριξ, μελάνθριξ *a et r* nisi quod μελλισσόθριξ 24 cf. Tzetz. *Anteh.* 125 sqq.

μεγαλόστομος, τοξότης εὔστοχος, δειλὸς περὶ πόλεμον.

Ὁ Αἰνείας παχύς, εὔστηθος, ἰσχυρός, πυρράκης, πλατύοψις, εὔριν, λευκόχρους, εὐπάγων, γλαυκός, νουνεχής, φρόνιμος, εὐσεβής. 5

315 Ὁ Ἀντήνωρ μακρός, λεπτός, ἰσχυρός, λευκός, ξανθός, μικρόφθαλμος, γλαυκός, καμπυλόρριν, λευκοχαράκτηρος, εὐλογος, δειλός, δόλιος, ἀσφαλής, πολυίστωρ, ἐλλόγιμος.

Ἡ πολύτλητος Ἑκάβη καὶ δύστηνος μελίχρους, 10 γραῦς, εὐόφθαλμος, ὠραία, εὔριν, φιλότιμος, εὐόμιλος, ἥσυχος, πάσας οἶμαι γυναῖκας ὑπερβεβηκυῖα τοῖς ἀτυχήμασιν.

Ἡ Ἀνδρομάχη, ἡ τοῦ Ἑκτορος σύνευνος, διμοιραία, λεπτή, εὔστολος, εὔριν, εὐόφθαλμος, εὔοφρος, οὐλόθριξ, ὑπόξανθος, ὀπισθόκομος, μακρο- 15 πρόσωπος, εὐτράχηλος, εὐχαρις, γοργή τὴν διάνοιαν, γελασίνας ἔχουσα τὰς παρειάς.

Ἡ Κασσάνδρα, σύνευνος οὐδενός, κονδή, στρογγυλοπρόσωπος, λευκή, πάνυ ἀνδρώδης τὴν 20 πλάσιν, εὔριν, εὐόφθαλμος, μελάγκορος, ὑπόξανθος, καρηκομῶσα, οὔλη, εὐτράχηλος, ὀγκόμασθος, μικρόπους, ἥσυχος, εὐγενής, ἱερατική, μάντις ἀκριβής, παρθένος ἀγνή καὶ πάντα προλέγουσα.

3 cf. Tzetz. *Posth.* 378 sq. πυρράκης om. a r 5
Γλαῦκος Malalas, qui ex nostro corrigendus; de Glaucō nihil
apud Tzetzam. 6 cf. Tzetz. *Posth.* 380 sq. 7 ξανθός om.
a r ἀγκυλόρινος Mal. 8 εὐλογος a r om. A B δειλός,
δόλιος om. a r 9 ἐλλόγιμος r 10 cf. Tzetz. *Posth.* 366
sq. μελίχρους a 14 cf. Tzetz. *Posth.* 368 sq. διμοῖρα r
19 cf. Tzetz. *Posth.* 370 sqq. κονδή A B βραχεῖα a r 20
πανανδρώδης r 22 οὔλη a r οὔλην A B ὀγκόμασθος
Mal. (Tzetz.) ὀγκόματος a r ὀγκόματος A B 23 ἥσυχος—
ἀκριβής om. a r

Ἡ Πολυξένη μακρά, καθαρὰ, λευκὴ, πάνυ ἀνδρώδης τὴν πλάσιν, μεγαλόφθαλμος, μελάνθριξ, οὔλη, εὔριον, εὐόφθαλμος, ὀπισθόκομος, λεπτοπρόσωπος, μικρόστομος, εὐχαρις, ἀνθηρόχειλος, μικροῦς, παρθένος, μηλόμασθος, ὠραία ἐνιαυτῶν οὔσα
 5 ὀκτωκαίδεκα, ἥτις τοῖς Ἑλλησι παρανόμως ἀρπαγεῖσα³¹⁷ μητρικῶν ἀγκαλῶν περὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐσφαγίσθη, καθὼς καὶ πρότερον εἶπομεν.

Ἐκτωρ, ὁ τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης υἱός,
 10 ὁ πάντων οἶμαι τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων στρατηγικώτερός τε καὶ ἀνδρειότερος καὶ ταῖς τῶν ὄπλων μεταχειρίσει περιδέξις, ὁ τῷ ποιητῇ θρυλλούμενος οὔτος, κορυθαίολός τε καὶ φλογὶ εἵκελος καὶ λεοντώδης ταῖς περὶ μάχην ὁρμαῖς, μελάγχρους
 15 ἦν, πάνυ μακρός, εὐογκος, δυνατὸς ἐν ἰσχύι τοῦ σώματος, εὔριον, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, εὐπώγων, ψελλός, ἑτερόφθαλμος, εὐγενής, φοβερός πολεμιστής, ἐν πολέμῳ βαρύνφωνος. ταῦτα δὴ τοῦ τοιούτου ἀν-³¹⁸δρός τὰ χαρακτηρισμὰτα, τεθέντος ἐσχάτου μὲν ἐν
 20 τῇ παρουσίᾳ ἀπαριθμήσει, πρώτου δὲ πάντων Ἑλλήνων καὶ Τρώων ὄντος κατὰ πόλεμον, ὡς οἴομεθα, τῆς περὶ τοῦτου ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος τοῦ ἀνδρός μαρτυρούσης τοῦτο δὴ τὸ νῦν παρ' ἡμῶν διαφημιζόμενον.

25 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ περὶ τοὺς ἄνδρας ἐγγεγραμμένα καὶ θεωρούμενα ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος

1 cf. Tzetz. *Posth.* 505 sqq. 2 μελανόφθαλμος a r 5
 μηλόμαστος r 6 τῇ A B a r 8 ἐσφαγίσθη r καθὼς —
 εἶπομεν om. a r 9 cf. Tzetz. *Hom.* 266 sq. Ὁ Ἐκτωρ a r
 12 θρυλλούμενος a r θρηλλούμενος A B 16 μελάνθριξ om.
 a r 18 τοιαῦτα a r 21 ὄντος A B ὄντως a οὔτος r 23
 ταῦτα r 25 cf. Jo. Malalas p. 107, 1 sqq.; Georg. Cedrenus
 I p. 223, 4 sqq. πάντα om. r ἐγγεγραμμένα a r 26
 ὁ om. r

Δίκτυς ὑπεμνημάτισεν ἀληθῶς ὁ ἐκ τῆς Κρήτης
 ὀρμώμενος, οὐ μὴν μόνον ταῦτα τὰ ἰδιώματα τῶν
 ἀνδρῶν φημι ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα πάντα περὶ τὴν
 Τροίαν παρὰ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων
 319 συρρηξάντων τὸν περιβόητον πόλεμον. ἦν γὰρ αὐτὸς 5
 ὁ συγγραφεὺς τότε μετὰ τοῦ Ἰδομενέως ἐκείνου
 τοῦ προμάχου τῶν Δαναῶν τοῖς Ἑλλησι συστρατεύ-
 σαντος. καὶ γὰρ καὶ τοῦτον ὁ Δίκτυς αὐτὸς συν-
 εγράψατο ὡς παρῶν καὶ ὄψει καθιστορήσας πάντα
 τὰ παρ' αὐτοῦ γεγραμμένα. ναὶ μὴν καὶ τοὺς προ- 10
 τραπέντας ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου τῶν
 ἀνταδέλφων βασιλέων ἀποπλευῖσαι καὶ κατελθεῖν σὺν
 αὐτοῖς εἰς τὴν Ἴλιον ὁ Δίκτυς αὐτὸς συνεγράψατο.
 ἀλλ' ὁ μὲν Ἀγαμέμνων τε καὶ Μενέλαος, υἱοὶ τοῦ
 Ἀτρέως τυγχάνοντες, τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν μεγαλο- 15
 πρεπῶς ἡγεμόνευον, εἰς Τροίαν πανστρατὶ διὰ ναυ-
 τικοῦ στόλου παραγενόμενοι καὶ πάντα τῇ μετὰ τῶν
 320 Τρώων διαμάχῃ παθόντες τε καὶ ποιήσαντες ὅσα
 δήπερ ὁ ποιητὴς Ὀμηρος τῇ παρουσίᾳ βίβλῳ διὰ
 τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων ἡμῖν διεσάφησεν. 20
 ἡμεῖς δὲ τοῖς δυσὶν ἡγεμόσι τούτοις τελικώτατον
 ἄρτι πέρας τῶν παρ' ἡμῶν πονηθέντων καὶ γραφέν-
 των τῶ παρόντι τιθέαμεν πίνακι, τὴν τῶν ἐντυγ-
 χανόντων τούτῳ εὐκτικὴν εὐνοίαν διὰ τῶν ἀναγε-
 γραμμένων παρ' ἡμῶν ἐν θεῶ προσκαλούμενοι. 25

4 πέρα B   5 ἐρρηξάντων r   πόλεμον καὶ γὰρ r   7
 τοῦ om. B   ἐνστρατεύσαντος r   8 τούτων r   10 αὐτοῦ,
 non αὐτοῦ A B a r   καὶ μὴν B a   13 in uerbum συνε-
 γράψατο desinit r   18 ὅσαπερ a   20 κ δ A B a   25
 τέλος B

INDEX NOMINUM.

- Ἀγαμέμνων* pag. 60, 2; 66, 27;
 70, 1; 75, 20; 76, 3; 78, 6;
 80, 21; 88, 11. 14.
Ἀθηνᾶ 13, 10. 13; 30, 4; 69, 10.
Ἀθῆναι 11, 11; 15, 1; 19, 16;
 20, 19. — *Ἀθήνησι* 1, 3. —
Ἀθηναῖοι 12, 4. 9; 13, 1;
 14, 7; 15, 18; 20, 17; 31,
 26; 36, 24; 37, 1. 4. 9.
Αἶας ὁ Λοκρός 83, 17.
Αἶας ὁ Τελαμώνιος 71, 13;
 74, 19; 84, 24.
Αἰγαῖος (πόντος) 26, 22. —
Αἰγαῖον (πέλαγος) 14, 4. 10;
 18, 12.
Αἰγισθος 75, 19.
Αἰνείας 86, 3.
Αἰσχύλος 16, 20; 31, 21; 33,
 18.
Ἀλέξανδρος 43, 9.
Ἀλέξανδρος (uid. Πάρις) 67,
 4. 7. 8. 21. 23; 68, 20. 26;
 69, 25; 70, 4. 6. 12. 16. 23;
 77, 3; 84, 8; 85, 24.
Ἀμαζόνες 62, 18; 66, 26.
Ἀμφικτύονες 45, 22.
Ἀνδρομάχη 86, 14.
Ἀντήνωρ 86, 6.
Ἀπόλλων 63, 5; 64, 3; 70, 15.
 19; 75, 3; — *Θυμβραῖος*
 69, 27; 70, 13; 75, 9.
Ἄρης 34, 1.
Ἀριστομένης 52, 2. 11. 19; 53,
 9. 24; 55, 11.
- Ἀρκαδία* 13, 8.
(Ἀρταφέρνης) 35, 21.
Ἀσία 9, 5; 13, 13; 15, 9; 18,
 5; 19, 1. 21; 25, 1; 29, 11;
 33, 20; 34, 2; 36, 2.
Ἀσσύριοι 11, 21.
Ἄτρεϋς 88, 15.
Ἄττικῆ 18, 13; 25, 1; 29, 19;
 30, 9; 35, 13. — *Ἄττικός*
 12, 8; 34, 27.
Ἀϋλῖς 77, 21.
Ἀφροδίτη 46, 17.
Ἄχαιοί 84, 7.
Ἀχιλλεύς 60, 2; 61, 5; 69, 10.
 18. 21. 28; 70, 2. 7. 17. 19;
 75, 7; 77, 4. 25. 28; 78, 10;
 81, 3; 84, 3. 5. 7; 87, 7. —
Ἀχίλλειος 84, 15.
- Βαβυλώνιος* 32, 10; 49, 11.
Βόσπορος 36, 9.
Βριάρεως 15, 8.
Βρισηῖς 84, 15. (corporis ha-
 bitus describitur apud Jo.
 Malalam p. 101, 17 ed. Bonn.;
 Tzetz. *Antehom.* 355 sqq.).
- Γλαῦκος* 28, 13.
- Δαναοί* 88, 7.
Δαρειός 18, 12; 19, 1; 34, 6;
 35, 11; 37, 1.
Δᾶτις 14, 19; 21, 7; 31, 22;
 35, 21; 36, 19.

- Δηιδάμεια* 84, 4.
Δηίφοβος 85, 14.
Δημήτηρ 13, 8; 30, 5.
Δίκτυς 88, 1. 8. 13.
Διομήδης 81, 21.
Ἐκάβη 60, 28; 67, 11; 78, 4.
 14; 79, 1. 11. 19; 86, 10;
 87, 9.
Ἐκτωρ 59, 2; 60, 1; 69, 11;
 70, 20; 86, 14; 87, 9. —
Ἐκτόρειος 60, 5. 11.
Ἐλένη 60, 1. 27; 67, 3; 68,
 22. 28; 72, 20; 76, 4. 13. 15.
 19. 23; 77, 4. (corporis ha-
 bitum describunt Jo. Mala-
 las p. 91, 8 ed. Bonn.; Ge-
 org. Cedrenus I p. 217, 19
 ed. Bonn.; Constantinus Ma-
 nasses *Chron.* 1157 sqq.;
 Ttetz. *Antehom.* 115 sqq.).
Ἐλενος 85, 17.
Ἑλλάς 13, 1; 16, 6. 7; 20, 8;
 34, 5; 66, 14. 29; 68, 22;
 77, 23. — *Ἑλληνες* 13, 3;
 27, 2; 62, 24; 68, 24. 28;
 69, 8. 13. 29; 71, 1. 5. 13.
 20. 21; 72, 14. 18. 19; 74,
 2. 24. 28; 75, 5. 27; 77, 18.
 26. 29; 78, 10; 83, 3; 84,
 23; 87, 6. 10. 20; 88, 4, 7.
 15. — *Ἑλληνικός* 49, 13;
 66, 28; 74, 9; 78, 19; 80,
 10.
Ἐπειός 71, 6. 12.
Ἐρέτρια 15, 11; 34, 21. —
Ἐρετριεῖς 11, 23; 35, 19.
Εὐριπίδης 75, 13.
Εὐφορίων 23, 14; 29, 3; 37,
 17; 39, 3.
Ζεύς 64, 3.
(Ἡλίας) 25, 1.
Ἡρα 37, 12.
Ἡρακλῆς 13, 11; 30, 6; 37,
 13; (38, 12); 62, 16; 65, 6.
 12. 17; 66, 1. 12. 18. 25. —
Ἡράκλειος 77, 10.
Θέτις 69, 24; 84, 6.
Θησεύς 13, 11; 30, 6; 37, 14.
Θυμβραῖος Ἀπόλλων 69, 27;
 70, 13; 75, 9.
Ἰδῆ 67, 27; 68, 5.
Ἰδομενεύς 83, 10; 88, 6.
Ἴλιος 66, 24; 67, 27; 84, 10;
 88, 13.
(Ἰνταφέρνης) 35, 21.
Ἰπποδάμεια 84, 14.
Ἰσαάκιος ὁ Πορφυρογέννητος
 59, 5.
(Ἰστρος) 35, 12.
Καλλίμαχος per Polemonis
 declamationes quavis pa-
 gina.
Κάλχας 84, 20.
Κασσάνδρα 86, 19.
Κλέαρχος 43, 10.
Κλέωνις 52, 1. 3. 17. 22. 26;
 54, 1. 25.
Κλυταιμνήστρα 75, 19; 76, 2.
Κόρη 13, 9; 30, 5.
Κρήτη 88, 1.
Κυναίγειρος per Polemonis
 declamationes quavis pa-
 gina.
Λακεδαιμόνιοι 15, 16; 18, 14;
 52, 13.
Λαομέδων 62, 27; 63, 15. 21;
 64, 9. 16. 20. 24. 27; 65, 8.
 23; 66, 8. 16. 20.
Λοκρός 83, 17.
Λυκομήδης 84, 5.
Μάγοι 37, 4.
(Μακεδόνες) 33, 11.
Μαραθῶν 5, 4; 12, 16; 13,
 2; 16, 22; 17, 23; 18, 11;
 20, 16; 21, 9; 24, 3; 30, 11.
 — *Μαραθῶνι* 1, 11; 26, 11;

- 37, 15. — *Μαραθώνιος* 12, 23; 16, 20; 23, 15; 30, 19; 34, 5. 20; 35, 1.
- Μενέλαος* 60, 3; 66, 28; 67, 3. 6; 71, 12; 72, 19. 20. 23; 73, 8. 13; 75, 26; 76, 1. 14. 24; 80, 24; 88, 11. 14.
- Μῆδοι* 12, 1. 6; 37, 4. — *Μηδικός* 30, 10; 32, 9.
- Μηριόνης* 83, 6.
- Μιλτιάδης* 7, 13; 18, 15; 23, 2. 8.
- Μυρμιδόνες* 84, 11.
- Νάξος* 14, 3; 15, 10; 34, 22. — *Νάξιοι* 11, 22; 35, 19.
- Νεοπτόλεμος* 75, 7. 14; 83, 21. *uid.* *Πύρρος*.
- Νέστωρ* 82, 3.
- Νισαῖοι Ἴπποι* 50, 4.
- Ὀδυσσεύς* 71, 11; 72, 16; 73, 7; 81, 17.
- Ὅμηρος* 29, 1; 33, 19; 59, 2. 7. 8. 17; 61, 26; 62, 26; 88, 19. — *Ὅμηρειος* 61, 12.
- Ὅρεστής* 75, 21. 25; 76, 5. 8. 9. 24. 26.
- Παλαμήδης* 82, 9; 83, 3.
- Παλλάς* 37, 12.
- Πάν* 13, 8; 30, 3; 37, 12.
- Παναθήναια* 14, 8.
- Πάρις* 67, 4. 8. 21; 68, 26; 69, 25; 77, 3; 84, 8; 85, 24; *cf.* *Ἀλέξανδρος*.
- Πάτροκλος* 60, 3; 81, 12. (*Πελοπίδαι*) 35, 14.
- Πέρσαι* 12, 6; 32, 8; 37, 3; 43, 13. — *Περσικός* 32, 10.
- Πηλεύς* 84, 6. 11.
- Πλαταιεῖς* 14, 12; 15, 16.
- Πολύδωρος* 79, 4.
- Πολύζηλος* 15, 17; 35, 9.
- Πολυμήτωρ* 79, 1. 18.
- Πολυξένη* 61, 3; 69, 14. 29; 77, 29; 78, 1; 87, 1.
- Ποσειδῶν* (28, 15); 64, 2. 12. 17.
- Πρίαμος* 60, 25; 62, 27; 66, 20; 67, 4; 69, 14. 16. 19. 28; 70, 26; 75, 2. 11; 85, 6; 87, 9.
- Πρωτεσίλαος* 82, 7.
- Πυλάδης* 75, 25; 76, 6.
- Πύρρος* 83, 21; *uid.* *Νεοπτόλεμος*.
- Σιδόνιος* 38, 8.
- Σκύθαι* 35, 12; 51, 21. 22. — *Σκυθική θάλασσα* 36, 9.
- Σπαρτιάται* 52, 4.
- Τελαμώνιος* 71, 13; 74, 19; 84, 24.
- (*Τισσαφέρνης*) 35, 21.
- Τρίτων* (deus) 28, 14.
- Τρίτων* 71, 7.
- Τροία* 59, 7; 62, 15. 25; 63, 1. 12. 16. 30; 65, 7; 66, 15. 17. 21; 67, 1. 20; 68, 21. 23. 25; 69, 7; 71, 2. 5. 19; 72, 17. 24; 74, 28; 75, 26; 77, 18; 80, 1. 2; 84, 13; 85, 5. 6; 88, 4. 16. — *Τρῶες* 60, 26; 68, 24; 69, 12; 71, 20. 22; 72, 3. 13; 73, 1. 5. 12; 74, 2. 7. 11. 15. 21. 23; 87, 10. 20; 88, 4. 18. — *Τρωικός* 59, 14; 60, 12; 64, 10; 71, 4. 16; 80, 11.
- Τρωίλος* 85, 21.
- Τυνδάρεως* 76, 3.
- Τύχη* 70, 3.
- Φέρεκλος* 68, 19.
- Φιλοκτήτης* 77, 8; 83, 13.
- Φοίνικες* 9, 17; 12, 7. 11. — *Φοίνικος* 32, 11. — *Φοίνισσα* (*ναῦς*) 5, 24; 29, 24.

Addenda et corrigenda.

In textu:

- pag. 4, 16 lege: *συγκινδυνεύουσιν*.
- „ 5, 1 „ *συναγωνίσεται*, (*συναγωνίζεται* Ω)
- „ 5, 7 „ *κομιδῆ*,
- „ 7, 9 δ' ἐκ pro δὲ καὶ (Ω) scribendum esse monuit me Augustus Mau amicus.
- „ 7, 10 an *αἰρετέον*? (*αἰρετὸν* Ω)
- „ 8, 1 lege: *οὖν*, ἐπὶ
- „ 8, 11 immerito mihi suspecta fuerunt uerba τὸ χροῶμα.
- „ 11, 2 lege: *ὀχήμασιν* (*σχήμασιν* Ω; corr. A. Mau cf. Jacobs ad Ach. Tat. p. 471)
- „ 12, 3 „ *συστρατιώτας*
- „ 13, 8 „ *εἰκῆ*
- „ 17, 11 „ *λόγῳ*
- „ 18, 5 „ *ὑπὸ τῆς Ἀσίας ὅλης βεβιασμένον ὅτι τέθνηκεν ὁμολογήσαι*. (*βεβιασμένον post ὁμολογήσαι* Ω)
- „ 19, 17 *βλήματα* cum C scribendum, ante quod *τοξευμάτων* uel simile quid excidit (corr. A. Mau).
- „ 19, 20 lege: *ἀντίτυπος*
- „ 22, 10 „ *δοῖτε*; (*δῶτε* Ω)
- „ 23, 7 „ *δώσετε*
- „ 23, 15 „ *Μαραθωνίαν μηδ' εἰς τὸ πρόσθεν* (τοῦ πολεμάρχου τίθει τὸν στρατιώτην uel simile quid). *τῷ πολεμάρχῳ δίδωσι τὸν λόγον ὁ νόμος τῆς δημοσίας ταφῆς*. (corr. A. Mau).
- „ 25, 7 „ *εὐψυχίας* (*εὐτυχίας* Ω; corr. A. Mau)
- „ 31, 22 „ *Δῆτις* et sic 35, 21; 36, 19.
- „ 32, 1 „ *ῶτα* (*οὖς* Ω)
- „ 33, 11 „ *πολλοὺς ἂν εὗροις* (*ἂν om.* Ω)
- „ 36, 3 „ *στρατιώταις*

- pag. 36, 9 uerba ἄγαν ὄντα ῥοώδη delenda.
 „ 37, 20 lege: γυναικείῳ (γυναικῶν Ω)
 „ 38, 1 uerba ἐκείνου δέ delenda.
 „ 43, 11 lege: διεπράξατο,
 „ 44, 18 „ ἔστι
 „ 48, 27 „ μοιχεύεται, (μοιχεύει AB a)
 „ 63, 3 „ πραγματος πιεζόμενος,
 „ 64, 3 „ Διός,
 „ 65, 9 „ ποιήσει
 „ 66, 16 „ ἀνήρηκε et sic 75, 10 (ἀνηρήκει utroque
 loco AB a)
 „ 68, 8 „ ἐνεκολπίσατο,
 „ 68, 9 „ πατρικῶς περιθάλασας
 „ 68, 15 „ ἀπηνοῦς

In adparatu:

- pag. 3, 4 lege: τὸν altero loco
 „ 3, 11 „ μαραθῶνι
 „ 8, 4 „ ἦ s
 „ 13, 15 „ ἐλεύθερον s
 „ 19, 7 „ ἀκοήν
 „ 21, 10 „ πεσοῦσης ABs πέσης Cp πέσειας O 11
 ταῦτ' ἐμὲ — ταῦτ' ἐμοὶ scripsi, ταῦτά με
 — ταῦτά μοι Ωs
 „ 22, 1 delendum et.
 „ 22, 4 lege: ὑμῶν
 „ 30, 13 delenda C nota.
 „ 31, 5 lege: ἄν
 „ 33, 9 „ φύσει
 „ 36, 20 „ κινεῖτε B καινεῖτε S
 „ 39, 2 „ οἱ Ω
 „ 44, 4 cum libellus typis iam esset exscriptus, incidit
 in manus codex Vaticanus 82, bombycinus saec.
 XIV, in quo Adriani de venefica declamatio (fol.
 192^v—193^r) cum Aristidis in Smyrnam monodia
 (fol. 193^r—194^r) inter Libanii scripta legitur. cu-
 ius libri uarietatem, cum nullius pretii sit, hic
 enotare nolo.
 „ 50, 6 delenda a nota.
 „ 53, 17 lege: ἦττον ex ἦττων B¹
 „ 64, 19 „ ἀτρείδης AB ἀτρογέτης a
 „ 71, 14 „ ἄρ AB
 „ 72, 9 „ ἐντὸς εἰσαγάγοιμεν A

Keller

RERVM NATVRALIVM
SCRIPTORES GRAECI MINORES.

VOL. I.

PARADOXOGRAPHI
ANTIGONVS, APOLLONIVS, PHLEGON,
ANONYMVS VATICANVS.

RECENSUIT

OTTO KELLER.

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXVII.

LIPSIÆ, TYPIS B. G. TEUBNERI.

WILHELMO LEVBE

MEDICINAE DOCTORI

VLMENSI

SOCERO CARISSIMO

D. D.

PRÆFATIO.

Inter Rerum Naturalium Scriptores Graecos minores, quorum opera edere instituimus, cum alii tum hi numerandi esse videntur: Antigonus, Apollonius, Phlegon (de mirabilibus), anonymus Vaticanus Rohdii: quamquam hi omnes ab iis qui de litteris Graecis scribunt non immerito paradoxographi solent appellari. tractant enim varias res mirabiles, ut physicae quaestiones maxime dubias, animalia fabulosa fabulosisque naturis praedita, mortiferam Stygii fontis aquam, carbones fossiles, similia: denique vera ac falsa adeo mixta confusaque produnt, ut velut inter multam harenam aliquot tamen auri grana possis invenire. nec scio an operae pretium sit, si quis nunc, postquam physiologia et geographia mirum quantum profecerunt, harum artium gnarus accuratius ea perscrutetur, quae auctores illi nobis tradiderunt. illorum ipsorum auctorum libros eam ob causam edere mihi proposui, quia eorum codices manuscripti satis accurate conlati mihi praesto erant. Antigonum enim, Apollonium, Phlegontem qua excellit eximia diligentia contulerat Alfredus Holder, quo neminem habeo amiciores, paradoxographum Vaticanum Erwinus Rohde. et hic quidem anonymi sui libellum in Friderici Ritschेलii actis philologorum Lipsiensium tom. I p. 35 — 42 publici iuris fecerat et praefatione (p. 27—34) apparatusque critico plenissime instruxerat. nec derunt fortasse, qui hanc novam Vaticani scripto-

ris editionem supervacuum esse censeant. attamen illum anonymum praeterire nolui, et quod is cum Antigono Apollonioque optime congruit et quod acta Ritscheliana in publicis magis bibliothecis quam in privatorum hominum manibus esse scio, praeterea quod huius quoque libelli indicem non sine legentium emolumento adiectum iri sperabam. magis vero necessaria visa est Antigoni, Apollonii, Phlegontis nova editio. nam illi duo iam ante hos quadraginta ferme annos novissime editi sunt, idque ita factum erat, ut illius editionis auctor codicem manuscriptum neque ipse inspiceret neque per alium in suum usum describendum curaret. item qui ante hos duodeviginti annos Phlegontis novissimus editor extitit Carolus Müller, codicem manuscriptum neque ipse contulit neque in suum usum conferendum curavit. denique post Westermannum ac Müllerum complures viri doctissimi ut A. Nauck, Meineke, Bergk, Hercher, Emperius permultos locos corruptos palmaribus coniecturis sanaverunt. quamquam igitur facere non potui, quin aliquot loca sine medela relinquerem, tamen hac nova editione operae pretium quodammodo nos fecisse lector benevolus haud negabit.

Iam vero eorum virorum, qui usque ad hunc diem maximopere de auctoribus illis meriti sunt, dabimus conspectum. inprimis nominandus videtur editorum princeps Gu. Xylander, qui Antigonom Apollonium Phlegontem edidit Basileae 1568. 8; deinde Io. Meursius, qui eosdem edidit Lugduni Batav. 1619. 1620. 4. plurimis locis, qua erat singulari doctrina ac sagacitate, feliciter sanatis. 3. Antonius Westermann cum aliis paradoxographis etiam illos tres recensuit, Brunsvigae et Londini 1839. 8: quae usque ad hunc diem optima fuit editio. 4. de solo Antigono praeclare meritus est Io. Beckmann, cuius cura is prodiit Lips. 1791. 4. 5. solum Apollonium edidit L. H. Teucher Lips. 1792. 8. 6. solum Phlegontem I. G. F. Franz, Hal. 1775 et iterum 1822. 8. et 7. Carolus Müller in fragmentorum

historicorum Graecorum vol. III p. 602—624. Parisiis 1849. 4. 8. paradoxographum Vaticanum edidit Erw. Rohde in actis supra laudatis.

Emendationibus autem excelluerunt hi viri doctissimi: R. Bentley in Callimach. fragm. p. 328 sqq. (ad Antig. c. CXXIX [144] sqq.); I. G. Schneider in peric. crit. in anthol. Constant. Ceph. Lips. 1772 p. 132 sqq. (ad Antigonum); C. G. Heyne et I. N. Niclas in editione Beckmanni (ad Antigonum); F. I. Bast qui codicem Palatinum denuo contulit et quas invenit discrepantias adiectis adnotationibus publici iuris fecit in epistola critica ad Boissonadium data, quae prodiit Gallice primum scripta Paris. 1805, in Latinum sermonem conversa a Wiedenburgo Lips. 1809. 8. (ad Antig. Apollon. Phleg.); Iac. Leopardi in museo Rhenano III 1 p. 6 sqq. (ad Antig. Apollon. Phleg.); Ad. Emperius in opusculis, quae edidit Schneidewin Gottingae 1847. 8 (ad Antig. Apollon. Phleg.); Rud. Hercher in Aem. Hübneri Herm. XI (1876) p. 355 sqq. (ad Apollon. et Phleg.); Th. Bergk in Zeitschr. f. Alterthumswissensch. 1849 (ad Phlegontis macrobios); A. Meineke in Philologo XIV p. 24 sqq. (ad Phlegontem); A. Nauck, qui non solum in Philologo V p. 707 sqq. et in *Mélanges Gréco-Romains tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg*, tom. II et III, et alibi, ut ad Sophoclis *Electr.* 987 sqq. Phlegontis textum omnium miserrime depravatum hic illic ingeniosissime sanavit et paradoxographi Vaticani quoque locis corruptis in iisdem *Mélanges* tom. III p. 325 sqq. remedia attulit, sed etiam multas novas easque egregias emendationes per litteras mecum communicavit consiliumque nostrum liberalissime adiuvit: quam ob rem huic viro humanitate erga nos pariter ac doctrina excellenti summas nunc agimus gratias.

Praeterea gratiam habemus Alfredo Holdero, qui accuratam codicis Palatini collationem nobis concessit, et Carolo Langio Heidelbergensi, qui a me rogatus

compluribus locis dubiis codicem illum inspexit et de vera lectione me certiore fecit.

Sed iam ad codices ipsos describendos transeamus.

II.

A. CODEX PALATINVS,

Antigonum, Apollonium, Phlegontem.
continens.

Est in bibliotheca Heidelbergensi, Palatinus Gr. 398, membranaceus, saeculo decimo exaratus, liber ut inter Graecos optima notae. formam habitumque eius descripsit W. Wattenbach, *Anleitung zur griechischen Palaeographie*, Leipzig 1867 p. 39. 40; idem apographum dedit tab. I.

Pristinum huius libri principium deest; quae supersunt, incipiunt ab his mutilis verbis: *μοῦ τε πάθος τόδε ἐποψόμενοι*. ceterum folia 1—10^v non scripta sunt, nisi quod 2—3^r indicem continent Hasii manu confectum. insunt autem haec:

- 1) fragmentum geographiae sine principio fol. 11^r—16^v.
- 2) Arriani liber de venatione praemisso indice fol. 17^r—30^r.
- 3) Arriani epistula ad Hadrianum (sub nomine Traiani) in qua describitur circumnavigatio Ponti Euxini fol. 30^v—40^r.
- 4) eiusdem circumnavigatio sive descriptio maris rubri fol. 40^v—54^v.
- 5) Hannonis Karthaginensium regis circumnavigatio sive tractatus de partibus Africae ultra columnas Herculis sitae fol. 55^r—56^r.
- 6) Philonis Byzantini de septem orbis spectaculis fol. 56^v—59^v.
- 7) chrestomathia Straboniana lib. 1—16 fol. 60^r—156^r (pag. 156^v non scripta).

- 8) Pseudo-Plutarchus de fluviis fol. 157^r — 173^r.
 9) Parthenius *περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων* fol. 173^v — 188^v.
 10) Antoninus Liberalis metamorphos. fol. 189^r — 208^v.
 11) Hesychii patria fol. 209^r — 215^r, pagina 215^v vacua relicta.
 12) Phlegon *περὶ θαυμασίων* fol. 216^r — 230^r.
 13) Phlegon *περὶ μακροβίων* fol. 230^r — 234^v.
 14) Phlegon *περὶ τῶν Ὀλυμπίων* fol. 234^v — 236^r.
 15) Apollonii *ἱστορίαι θαυμάσιαι* fol. 236^v — 243^r.
 16) Antigoni *ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή* fol. 243^v — 261^v.
 17) Ἰπποκράτους *ἱητροῦ Κῶου Ἀσκληπιάδεω ἐπιστολαὶ διάφοροι* fol. 262^r — 282^r. infima pagina eadem manu haec addita sunt: *ζητητέον τὸ λείπον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ τὴν πρὸς Πτολεμαῖον, ὀλόκληρον*.
 18) Themistoclis epistulae fol. 283^r — 302^r.
 19) Diogenis epistulae fol. 302^v — 321^v.
 20) Μιθριδάτου *τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν συναγωγή* fol. 322 — 331^r, pagina 331^v non scripta est.

Quaternionum autem ad paradoxographorum scripta pertinentium hic est ordo:

$$\widetilde{\Lambda\Delta} = 216—223.$$

$$\widetilde{\Lambda\text{E}} = 224—231.$$

$$\widetilde{\Lambda\text{S}} = 232—239.$$

$$\widetilde{\Lambda\text{Z}} = 240—247.$$

$$\widetilde{\Lambda\text{H}} = 248—255.$$

$$\widetilde{\Lambda\Theta} = \text{X. 256. 257. 258. 259. 260. 261. X.}$$

folia X . X non extant.

B. CODEX VATICANVS,
paradoxographum Rohdii continens.

Hic liber est chartaceus, formae quadratae, saeculo quinto decimo a diversis manibus scriptus, continetque excerptarum ex diversissimis scriptoribus laciniarum variam ac multiplicem colluvionem: omnigenus doctrinae, inquit Rohde l. l. p. 27, minutal possis dicere, in quo sine ordine, sine consilio ullo delibata ex philosophis, grammaticis, lexicographis, metricis, rhetoribus, historicis, medicis, ecclesiasticis adeo scriptoribus frusta confusa magis extant quam composita. rerum mirabilium illa collectio nullo auctoris nomine praefixo legitur inde a folio 211^r usque ad folium 215^v.

III.

De singulorum auctorum aetate aliisque quaestionibus similibus propter spatii penuriam longius hic disserere supersedeo. quamquam haec profiteri non dubito: nec Apollonium Dyscolum nec paradoxographum Vaticanum Isigonum esse appellandos; extare autem in Antigoni libro cum alia tum duo longiora et continua excerpta, unum ex Aristotelis historia animalium, alterum ex Callimacho factum; Apollonium contra pleraque hausisse ex Pseudo-Aristotele, Theophrasto, Theopompo; paradoxographum Vaticanum priore parte Antigoni paradoxa, a capite XXV Nicolaum Damascenum paene ad verbum exscripsisse. denique mirabiles, quas dicunt, auscultationes Trophilo cuidam dixerim deberi, quod quidem ex Stobaeo patet, cf. haec:

Mirabil. Auscult.

(ed. Westerm.)

c. XII (11). *Τὸ τῆς ἰκτίδος αἰδοῖον εἶναι οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ στερεὸν διὰ παντὸς*

Trophilus

(ed. Westerm.)

c. I. *Τὸ τῆς ἰκτίδος λέγεται αἰδοῖον εἶναι οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ στερεὸν διὰ παντὸς*

οἶον ὄστουν, ὅπως ἄν ποτε διακευμένη τύχη. φασὶ δὲ στραγγουρίας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις, καὶ δίδοσθαι ἐπιξυόμενον.

οἶον ὄστουν. φασὶ δὲ καὶ στραγγουρίας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις καὶ δίδοσθαι ἐπιξυόμενον.

(ex Aristotele histor. animal. IX 6.)

c. LXVI (67). Τὸν δὲ γαλεώτην, ὅταν ἐκδύσῃται τὸ δέρμα, καθάπερ οἱ ὄφεις, ἐπιστραφέντα καταπίνειν· τηρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τοῖς ἐπιληπτικοῖς.

c. II. Φασὶ τὸν γαλεώτην, ὅταν ἐκδυῇ τὸ δέρμα καθάπερ ὁ ὄφεις, ἐπιστραφέντα καταπίνειν· τηρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τοῖς ἐπιληπτοῖς.

(ex Theophrasto περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν.)

c. LXXVII (78). Φασὶ δὲ καὶ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πνύαν, ὅταν ἀλίσκηται· εἶναι δὲ φαρμακῶδες καὶ τοῖς ἐπιλήπτοις χρήσιμον.

c. III. Φασὶ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πιτύαν, ὅταν ἀλίσκηται· εἶναι δὲ φαρμακῶδες καὶ τοῖς ἐπιληπτικοῖς χρήσιμον.

(ex Theophrasto περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν.)

c. CXXXIX (151). Ἐν Ἄργει δὲ φασὶ γίνεσθαι ἀκρίδος τι γένος, ὃ καλεῖται σκορπιομάχον. ὅταν γὰρ ἴδῃ τάχιστα σκορπίον, ἀνθίσταται αὐτῷ· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ σκορπίος ἐκείνῃ· καὶ κύκλω περιουῖσα τρίζει περὶ αὐτόν· τὸν δὲ τὸ κέντρον ἐπαίροντα ἀντιπεριάγειν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, εἶτα κατὰ μικρὸν ἀνιέναι τὸ κέντρον, καὶ τέλος ὅλον ἐκτείνεσθαι, καὶ τῆς ἀκρίδος κύκλω τρεχού-

c. IV. Ἐν Ἄργει φασὶ γίνεσθαι ἀκρίδος τι γένος, ἣν καλεῖσθαι σκορπιομάχον· ὅταν γὰρ ἴδῃ τάχιστα σκορπίον, ἀνθίσταται αὐτῷ. ἀγαθὸν δὲ φασὶν εἶναι καὶ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ σκορπίου τὸ ἐπιφαγεῖν αὐτήν.

σης. τὰ τελευταῖα δὲ προσ-
 ελθοῦσα κατεσθίει αὐτὸν ἢ
 ἀκρίς. ἀγαθὸν δὲ φασιν
 εἶναι καὶ πρὸς τὰς πληγὰς
 τοῦ σκορπίου ἐπιφαγεῖν
 αὐτήν.

(ex Theophrasto de letalibus animalibus, vide Müllenhoff,
 deutsche Alterthumsk. I p. 429.)

Cum alia „Trophili“ fragmenta non extent, neminem certe fugiet Stobaei illum Trophilum mirabilium quas dicunt auscultationum aut excerptorem fuisse aut quod mihi quidem magis placet, ipsum auctorem. duplici enim recensione, breviori et ampliore, nequis offendatur, ipsius Antigoni paradoxa exempli causa proferamus, quorum amplior recensio cum aliis tum Pausaniae lexicographo praesto fuisse videtur, brevior in codice Palatino ad nos pervenit.

IV.

ADNOTATIO CRITICA.

AD ANTIGONVM.

Antigon. c. I (1). = Timaei fr. 64 p. 206 Müll.
 cf. Timae. fr. 65 p. 207 Müll. = Strab. VI p. 260.
 Conon. hist. 5. Plin. n. h. XI 27, 95. Pausan. VI 6.
 Aelian. nat. an. V 9.

p. 1, 13. hic et alias ubique cod. Palat. scripturam exhibet γ' οὖν pro γοῦν.

p. 1, 17. ἐκέλευσε νικᾶν coni. censor Beckmanni in ephem. Gotting. 1791 p. 980 idest Heyne. 'victorem pronunciauit' interpretatur Xylander.

c. II (2). cf. Diodor. Sic. IV 22. Solin. c. 2.

c. III (3). cf. Aristotel. hist. anim. VIII 28. Aelian. nat. anim. V 9.

p. 2, 2. *ἐπίταδε* cod. recte, editionum pars *ἐπιτάδε*, sed vide Stephani thes. s. v. *ἐπίταδε*.

c. IV (4). cf. mirab. auscult. (ex Theophr. ut videtur) c. LXX (71). Aelian. nat. anim. III 37.

c. V (5) = Myrsili Methymnaei fr. 8 (vol. IV p. 459) Müll. cf. Pausan. IX 30, 6.

p. 2, 6. *Μυρσίλος*] sic hic et c. CXVII (129) cod. Palat.; sed. c. XV (17) falso *μύρσιλος*.

c. VI (6). ex Theophrasto *ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν* fr. 181 p. 223 Wimmer. cf. Aristotel. hist. anim. IV 9. IX 8. Aelian. nat. anim. III 35.

p. 2, 14. *γίνεσθαι* cod., *γίγνεσθαι* editiones.

c. VII (7). cf. hymn. Homer. ed. Baumeister p. 194; quamquam is cum Frankio vocem *ὑπολάβοι* non recte interpretatur.

p. 2, 17. *θηλείων* cod. recte; *θηλειῶν* editiones.

p. 2, 17. 18. *ὑπολάβοι τίς* cod.

p. 2, 20. *οἰῶν* cod.

c. VIII (8). cf. Hesych. s. v. *κάκτος* et Theophrast. hist. plant. VI 4, 10.

p. 2, 23. *ὄτ' ἄν* hic et alias ubique cod. Palat.

p. 3, 3. *ἴδη τίς* cod.

p. 3, 4. *κᾶν*] *κ' ἄν* cod. Palat. hic et fere ubique, Beckmann *κᾶν*.

ibid. *ἴδωσι* editiones, *ἴδωσιν* cod.

c. X (10). cf. Aristot. hist. anim. VIII 28. mirab. ausc. c. CXXIV (136) (ex Theopompo) et LXXXIII (84). Aelian. nat. anim. V 2. XVII 10. Plin. n. h. VIII 58, 226.

p. 3, 6. *ἐν τῇ* cod. pro *ἐν τῆ*.

p. 3, 11. *διὰ δὲ τοῦτο αὐτὸν* Roether, fort. recte.

c. XI (11). cf. Aristotel. hist. anim. VIII 28. similia hodieque in Cycladibus observavit Erhard, Fauna der Cycladen I. Theil, Leipz. 1858.

p. 3, 18. 19. *οὐδὲ ἔλαφοι· οὐδ'* cod. *οὐδ' ἔλαφος, οὐδὲ* editiones.

p. 3, 20. ἢ ἐν Λέρω recte, ut mihi quidem videtur, supplet Xylander, conl. Ant. Lib. c. 2.

c. XII (12) = Amelesagorae Chalcedon. fr. 1 p. 22 (vol. II) Müll.; cf. Habro apud Apollon. hist. mir. c. 8. Aelian. nat. anim. V 8. Plin. n. h. X 12, 30. Apollodor. III 14, 6.

p. 4, 1. pro αὐτὴν comes Iacobus Leopardi mus. Rhen. III (1835) p. 7 conl. αὐτῶ.

p. 4, 5 πανδρόσω ~ καὶ ἔρση cod.

p. 4, 14. ῥίψαι hic exhibet cod., alibi (Phleg. mirab. c. 19) ῥίψαι, et hoc quidem rectius, cf. Kühneri grammat. amplior. I² p. 903.

ibid. ἔστιν cod. ἔστι, editiones.

c. XIII (13). Herod. IV c. 28. 30. cf. Aristot. hist. anim. (de asinis Scythicis) VIII 25. 28. Aelian. nat. anim. V 8.

c. XIV (14) = Theopompi fr. 286 p. 327 Müll. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXX (130). cf. Strab. VII p. 330 fr. 30. Plin. n. h. XI 28, 99.

p. 4, 19. θράκη hoc loco cod.

p. 4, 21. post μὲν excidit ἄν quod recte exhibet codex, cf. nos in Austr. gymnas. ann. 1874 p. 120.

c. XV (15) = Theopompi fr. 85 p. 292 Müll. mir. ausc. (ex Theopompo) c. CXXVI (138). cf. Plin. n. h. X 11, 31. Stephan. s. v. Κράνων, qui praeter Theopompum etiam Callimachum laudat. simil. etiam Aelian. nat. anim. VII 18.

p. 4, 26. ἐπὶ τῶν προξένων cod. et Westerm. ἐπὶ τῶν προξενῶν = 'in tabulis de iure hospitii' Locella itemque Beckmann ad Marbodum p. 155 prob. Bast.

p. 4, 27. τὸ παράσημον τῆς πόλεως] etiam nunc in antiquis nummis Crannonensibus duo corvi in curriculo sedentes conspiciuntur, vide Heyne in ephemer. Gotting. 1791 p. 981.

p. 5, 4. ἔστιν] Ἔστιν δὲ Müll.

p. 5, 5. χαλκῆ] χαλκή cod.

p. 5, 6. καὶ φασὶ cod.

ibid. *ιδιαιτέρον*] 'est omnino comparativus *ιδιώτερος* inusitatus, apud ipsos eos auctores, qui Atticam dialectum non sectantur'. Bast.

p. 5, 8. *Κράννωνι* hic et supra et infra cod. Palat.; *Κράννωνι* X. B. Müll.

c. XV (16) = Ctesiae fr. 56 p. 79 ed. Müll. p. 243 Baehr.

c. XV (17) = Myrsili Methymnaei fr. 9 vol. IV p. 459 Müll.

p. 5, 14. *μύρσιλος* cod.

p. 5, 15. *φησὶ* cod. *φησὶν* editiones.

c. XVI (18). Aristoteles *ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς* fr. nr. 562 p. 1570 Bekker-Rose = Apollon. histor. mir. c. 11. Aelian. nat. anim. V 14. Plin. (ex Aristotele) n. h. VIII 59, 229. cf. Aristot. hist. anim. VIII 29.

p. 5, 19. *ἐν λάιτμω* cod. hic, sed alibi (CXXIII 135) *λάιτμω*.

c. XVI (19). ex eodem Aristotele fluxisse putat Müller fragm. hist. Gr. II p. 179.

p. 5, 23. *ψύλλεοί τινες* cod.

p. 5, 25. *πάσχοῦσι* editiones contra cod.

ibid. *οὐκ ἔστιν* cod. *οὐκ ἔστιν* editiones.

c. XVII (20). Plin. n. h. XXI 13, 74 ('aegolethron').

p. 6, 3. *δὲ* editiones. *δ'* cod.

c. XVIII (21. 22). mirab. ausc. (ex Theophrasto)

c. XXV (24). Aelian. nat. anim. V 14. Steph. Byz. s. v. *Γύαρος*. *Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιός φησιν ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρῶγουσι τὸν σίδηρον, καὶ ὅτι ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστι καὶ εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπήξης ἀφαναίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον, καὶ τοὺς ὀδόντας κατασῆπει προσαπτόμενον.* Plin. n. h. VIII 57, 222. Theophr. ap. Phot. bibl. cod. 278 p. 528a. — mirab. ausc. CXLIII (155). Aelian. nat. anim. II 36. Oppian. halieut. II 470 sqq.

p. 6, 10. *ἐμπήξης* cod. *ἐμπλήξης* X. B. improb. Bastio et opp. Aelian. II 36.

p. 6, 11. *τρυγόνος* cod., *τρύγονος* edit. falso, cf. nos in *Austriac. gymn. annal.* 1874 p. 120.

c. XIX (23). cf. *Verg. georg.* IV 295 sqq. *Ovid. metam.* XV 364 sqq. *Aelian. nat. anim.* II 57. I 28. II 33. *Philes de anim. propriet.* c. 52. *epigr. exhibet Jacobs anth. Pal.* II p. 758. et *Brunck anal.* III p. 330. cf. etiam *Horapollinem* II 44 et *Archelaum ipsum* apud *Varron. de re rustica* III 16 p. 236 Bip.

p. 6, 28. *ζω_θετούσα* cod. *ζωογονούσα* Nauck (*mélanges* II); extat vocabulum *ζωοθετεῖν* etiam apud *Maximum Planudem* *περὶ μεταβατικῶν τε καὶ ἀμεταβάτων ῥημάτων* sub littera ζ (*Bast, epist. crit.* p. 82): sed hic N. coni. *ζωοθυτῶ* pro *ζωοθετῶ*.

p. 7, 2. alii voluerunt scribere *σφήκεσιν ζῳων* vel *σφήκας*, *ιδὲ ζῳων* (*Meursius*), vel *σφήκας ἴδε ζωὺς οἶα τίθησι φύσις* = 'vespas en vivas ut facit natura' (*vir doctus quidam* apud *Bast. epist. crit.* p. 83).

p. 7, 3. *ἀριστο_τέλησ* cod.

de huius capitis fine cf. *Aristotel. pseudepigraph.* ed. *Rose fr.* 316 p. 337. *Aristotel. fr. c.* 325 p. 1532 sq. *Bekker-Rose*; de ocimo idem tradit *Plin. n. h.* XX 12, 119. *Galen. t.* VI 640. *geopon.* XI 28. cf. *Aelian. nat. anim.* VI 20.

c. XX (24) = *Aristotel. fr.* 331 p. 1533 *Bekker.* *Aristoteles pseudepigr.* ed. *Rose* p. 354 qui coniecturam *φθονερά* pro *φθαρτικά* prompsit ex *Photii lex.* p. 112, 2 s. v. *ἵππομανές.* *mirab. ausc.* (ex *Theophr.*) c. LXXV sqq. (76—78). *Theophr. ap. Phot. bibl.* p. 528.

p. 7, 8. *ἔστι* editiones, *ἔστιν* cod.

c. XXI (25). cf. *Aristotel. hist. anim.* VIII 2. VI 10. *mirab. ausc.* c. CLXV (179). *Aelian. nat. anim.* I 27. II 55. IX 65. *Photius lex.* p. 112, 2 Ox. s. v. *ἵππομανές.* *Oppian. venat.* III 57 sqq. *Apostol. prov.* XVI 25. *Theophylact. epist.* 73. *Philes* c. 87. *Mich. Glys. ann.* p. 37 c. *Aesop. fab.* 240. 240 b. ed. *Halm.* *Plutarch. t.* II p. 494 et p. 982 a. *Horapollo* II 110. ceterum illud de polypo dictum non ex *Aristo-*

tele sumptum esse apparet: hic enim hist. anim. VIII 2, 27 ὃ δέ, inquit, λέγουσί τινες, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἐσθίει, ψευδὸς ἐστίν. item huius capitis finis minime congruit cum Aristotel. hist. anim. VI 31, 178.

c. XXII (26). Aristot. hist. anim. III 20, 99. 102.

p. 8, 2. φησὶ edit. φησὶν cod.

p. 8, 5. γὰρ φησὶν cod.

c. XXIII (27). cf. anonym. Matthaei 15. Bast ad Gregor. Corinth. p. 929 laudat etiam etymologicum Parisinum: '... γίνεται σχελιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ 'φεῦ' οἶον Βάλε βάλε κηρύλος εἶην' (cod. κῆρυξ φωνήν). anonymus Matth. κύρκον scribit pro κηρύλον.

p. 8, 7. ἀλκυνόνων cod. recte.

p. 8, 8. ἀσθενήσωσι edit. ἀσθενήσωσιν cod.

p. 8, 9. μηκέτι cod.

p. 8, 10. 11. καὶ ἔστι cod. καὶ ἔστι edit.

p. 8, 11. τοῦ omis. edit., non cod.

ibid. συνωκιωμένον cod.

p. 8, 18. ἀλι πόρφυρος cod. item c. VI ἰσχυρο φώνουσ.

p. 9, 22. συγκαθείση cod. idest συγκαθείση pr. sed correctum ab eadem manu.

c. XXV (29). Aristoteles pseudepigr. ed. Rose fr. 323 p. 362 sqq. Philo περὶ μέθης t. I p. 383 Mang. cf. Plin. n. h. IX 29, 87 ex Aristotel. hist. anim. IX 37. Plutarch. quaest. nat. 19. Athen. VII p. 316 sq. Plutarch. de soll. an. 27. Theophr. apud Phot. p. 525.

p. 9, 25. ὄ, τε cod.

p. 9, 27. δυσεργὸν cod.

p. 9, 28. δῆ] δηλονότι Rose cum Bastio; sed Bast ipse refutans hanc suam emendationem praetulit Schaeferi coniecturam ad Gregor. Cor. p. 862.

p. 9, 28. θρυλούμενον recte cod., θρυλλούμενον edit.; item θρυλοῦσιν Plat. Phaedon. p. 65 B. Bodl. et Vat. θρυλοῦμεν p. 76 D. Bodl. Vat. Ven. II Par. CH. πολυθρύλητα p. 100 B. Bodl. Vat. Vind. Y Par. C H. cf. Bekkeri anecd. p. 263 et Eustath. ad II. XXIII 396: ἡ πλείων χρῆσις οἶδε δι' ἐνὸς προσφέρειν.

c. XXV (30). cf. Plin. n. h. VIII 27, 101. ex Aristot. hist. anim. II 11. Aristot. fr. 332 p. 1523 sq. Bekker-Rose. p. 10, 6. *χοϊαν* B. falso, cod. rectius.

c. XXV (31) = Aristot. fr. l. c. cf. Plin. n. h. VIII 34, 123. Solin. c. 30. mirab. ausc. c. XXX (29). Philo *περὶ μέθης* t. I p. 383 Mang. Philes c. 55. Theophr. apud Phot. bibl. cod. 278 p. 525. Aelian. nat. anim. II 16. Steph. Byz. s. v. *Γελωνοί*. Hesychii verba IV p. 130 Schm.: *‘τάρανδος· ζῶον ἐλάφω παραπλήσιον, οὗ ταῖς δοραῖς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι’* fortasse ex pleniore Antigonii opere petita sunt, cf. Hesych. s. v. *χειρύλος*.

c. XXVI (32). cf. Dioscorid. IV 135.

p. 10, 11. *βοτάνη τίς* cod.

c. XXVII (33) = Aristot. hist. anim. IX 36. cf. Aelian. nat. anim. VI 65. quae inde ab hoc capite usque ad c. CXV (127) apud Antigonum legimus, ea ex Aristotelis historia animalium sunt excerpta.

p. 10, 22. *φησί* edit. *φησὶν* cod.

ibid. *Κωνώπιον*] vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 120.

p. 10, 23. *τοὺς λύκους*] aves quaedam intellegendae sunt.

c. XXVIII (34) = Aristot. hist. anim. IX 36. Plin. n. h. X 8, 23. mirab. ausc. c. CXVIII (128).

p. 10, 27. hic cod. exhibet *θράκη* cum iota subscr.

p. 11, 1. pro *Κεδριπόλει* Holstenius coni. *Κερδυλίω πόλει*.

c. XXIX (35) = Aristot. hist. anim. VI 29, 171. IX 5, 33. 38. 40.

p. 11, 9. *τῶν*] *ω* in ras. cod.

ibid. *ἐπὶ τὸν σταθμὸν — τοῦτον — ἔξοδον* Salmasius. *ἐπὶ τοὺς σταθμοὺς* Aristot.

p. 11, 11. *διειληφθαι*] *εἰληφθαι* Emperius recte: *‘εἰληπται’* Aristot.

p. 11, 12. *ὡς ἂν*] *ὡς ἔτι* coni. X., non necessarie; de usu particularum *ὡς ἂν* cum participio vid. E. A.

Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods s. v. ὡς p. 1187, ubi ex Sexto et Ioanne Damasceno exempla adferuntur.

p. 11, 13. ἀλλίσκεσθαι cod. ante ras.

p. 11, 14. κατακλίνεσθαι] 'κατακηλοῦνται' cod. A^a Aristotelis cons. Plin., cett. codd. (ut Antig.) minus recte κατακλίνονται.

c. XXX (36) = Aristot. hist. anim. IX 6. mirab. ausc. c. IV (4). anonym. Matth. 16. Plutarch. moral. II 991 e.

p. 11, 16. τοξευθῶσι edit. τοξευθῶσιν cod.

ibid. δίκταμον cod. cons. Aristot. Plin. n. h. VIII 27, 97. Hesych. s. v. δίκταμνοειδές. δίκταμον B. itemque anonym. Matthaei.

p. 11, 17. ἐβλητικον cod. sine accentu.

c. XXXI (37) = Aristot. hist. anim. IX 6, 43. probl. XIII 4. Aelian. nat. anim. V 40.

p. 11, 20. ἀποκρύπτειν cod., defend. Bast; ὑποκρύπτειν Meursius.

c. XXXII (38) = Aristot. hist. anim. IX 6, 44.

c. XXXIII (39) = Aristot. hist. anim. IX 6, 45. mirab. ausc. c. VII (7). Aelian. nat. anim. III 11.

c. XXXIV (40) = Aristot. hist. anim. IX 6, 46. mirab. ausc. c. XI (10). Aelian. nat. anim. III 5. VI 12.

p. 12, 5. ὀριγάνου cod. ὀριγάνου editiones. ὀρίγανον Aristoteles. et nos retinuimus ὀριγάνου conl. c. XXXV (41): 'τοῦ πηγάνου προεσθίειν'; illud punctum pristinam suam sedem mutasse mihi videtur; nam olim pertinuisse credo ad vocem ἐκτίλλαντος.

p. 12, 6. ἐκτίλλαντος cod.

c. XXXV (41) = Aristot. hist. anim. IX 6, 47. anonym. Matth. 39. Plin. n. h. XX 13, 132 et VIII 27, 98. ceterum sententia καὶ πρὸς — ποθέν non extat apud Aristotelem. itaque fortasse apud Antigonum βοηθεῖ legendum est pro βοηθεῖν.

p. 12, 9. πολέμιον . . . τὴν ὀσμὴν] 'πολεμία' Aristot.

p. 12, 12. διηθηθὲν cod., sed θη in ras. ab altera manu.

p. 12, 14. *καρκίνον* recte accentuatur in cod., cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 121. *καρκῖνον* edit. ibid. *ἔστι* W. *ἔστι* B. *ἔστιν* cod.

c. XXXVI (42) = Aristot. hist. anim. IX 7, 48 (loco corrupto). Aelian. nat. anim. V 46.

c. XXXVII (43) = Aristot. hist. anim. IX 7, 51. 52. Aelian. nat. anim. III 24. 25. Plin. n. h. X 33, 92.

p. 12, 23. *ταῖς πτέρυξιν* cod. *τοῖς πτέρυξιν* W. c. XXXVIII (44) = Aristot. hist. anim. IX 7, 53.

54. et Antigonus hic rectissime exhibet *συννευνάζεσθαι*, unde Aristotelis textus corruptus corrigendus est.

c. XXXIX (45) = Aristot. hist. anim. IX 8, 60—62. Aelian. nat. anim. III 16. Plin. n. h. X 33, 103 et 100 et 101.

p. 13, 6 sq. *θηρεύη τις* cod.

ibid. *τοῦ ÷ θηρεύοντος* cod.

p. 13, 10. *λυμαίνεσθαι τὰ ὠά, ἵνα δὲ μὴ ἐπωάζη* cod.; mendosum illud δέ ex antecedente versu huc videtur inrepsisse.

p. 13, 11. iuxta hunc locum in margine adscriptum est *ΣΗ* = *σημειοῦ*.

p. 13, 12. *αὐτούς* recte cod. *αὐτούς* B.

c. XL (46) = Aristot. hist. anim. IX 10, 70. Aelian. nat. anim. III 13. Plin. n. h. X 23, 58. 59.

p. 13, 15. *ἴδωσι* edit. *ἴδωσιν* cod.

c. XLI (47) = Aristot. hist. anim. IX 10, 71. mirab. ausc. c. XIV (13). Aelian. nat. anim. III 20.

p. 13, 20. *πελεκάνας* edit. *πελεκᾶνας* recte cod. cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 121.

p. 13, 23. *ἐξαίροῦντας* cod.

c. XLII (48) = Aristot. hist. anim. IX 11, 74. cf. VI 5, 35.

p. 13, 25. *ἑώρακε]* secunda manus ex *ο ω* fecit, sed in loco raso.

p. 13, 26. *βρούσσωνος* Aristotelis codd. aliquot.

c. XLIII (49) = Aristot. hist. anim. IX 13, 84.

Herodot. III 111. Aelian. nat. anim. XVII 21. Plin. n. h. X 33, 97. Eustath. ad Dionys. v. 944.

p. 14, 3. in margine adnotatum ΣΗ(μειοῦ) περὶ κινναμώμου. 'cinnamolus' (avis) et 'cinnamum' (herba) Plin.

p. 14, 7. μόλιβδον cod. recte, item Aristotelis codd., μόλυβδον W.

ibid. προστιθέντας cod. περιτιθέντας Meursius.

p. 14, 8. καταρρηγνύειν cod.

c. XLIV (50) = Aristot. hist. anim. IX 29, 107 et 105. Aelian. nat. anim. III 30. Plin. n. h. X 9, 26 et 27.

c. XLV (51) = Aristot. hist. anim. IX 30, 109 et IX 16, 89. ex quibus duo diversa confusa esse apparet. Plin. n. h. X 40, 115. cf. Callimach. II p. 537 fr. 321 Schn.

p. 14, 15. αἴγιθον] 'αἰγοθήλας' Aristot. 'caprimulgi' Plin. αἴγιθον defendit O. Schneider.

p. 14, 17. lacunam nos statuimus, quia non ὁ μαστός, sed ἡ αἴξ ἀποτυφλοῦται, cf. Aristot. l. l.; ὁ μαστός 'ἀποσβέννυται' idest tabescit.

p. 14, 19. recepi Schneideri coniecturam ὁ ἐκ πον Αἰγύπτου (philolog. XVIII p. 132 et Callim. II p. 537. 538); cf. Boissonade ad Theophylact. p. 290. quamquam nescio an melius fuerit cum Bentleio scribere ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

p. 14, 20. ἄλλου τινὸς ὀρνέου] intellegere videtur κρέκα, infaustam nubentibus avem, cf. Meineke anal. Alex. p. 40 sq.

p. 14, 21. αἴγιθος] αἰγίθαλλος Callimachus? cf. Callim. apud schol. Aristoph. av. 884 Dind.

c. XLVI (52) = Aristot. hist. anim. IX 32, 117. 34, 123. 125. Plin. n. h. X 3, 15 et 13.

p. 15, 2. ἀετῶ cod.

ibid. ἀναίνεσθαι cod. ἀυξάνεσθαι B. W.; 'ἀυξάνεται' Aristot., 'in tantum ad crescentem rostro' Plin.⁴

p. 15, 4. ἀετοῦ cod.

p. 15, 5. *ἀιετόν* cod. haliaetum Gesner cum Aristot., quem secuti recepimus *ἀλιαίετον*, *ἀετόν* edit. ante nos.

c. XLVII = Aristotel. hist. anim. IX 37, 133.

Aelian. nat. anim. IX 24. Plin. n. h. IX 42, 143.

p. 15, 11. *ἔστιν* cod. *ἔστι* edit.

p. 15, 12. *τριχοειδές* Niclas, *τριχῶδες* I. G. Schneider, illud etiam Aristoteles.

p. 15, 13. codicis scriptura *τουτ'* pro *ταυτ'* editionum fortasse defendi potest.

c. XLVIII (53) = Aristot. hist. anim. IX 37, 134.

Aelian. nat. anim. I 36. IX 14. Plin. IX 42, 143.

p. 15, 15. *καταμύσασαν* I. G. Schneider, sed *καθαμύσασαν* defendit Bast: 'Graeci enim dicebant *ἄμμος* et *ἄμμος*.'

p. 15, 16. *τὰ μηδυνάμενα* cod.

ibid. *τῶν ἰχθυδίων* conii. Niclas.

ibid. *σύνεγγυς* cod. recte, *συνέγγυς* edit., cf. Austr. gymn. ann. 1874 p. 122.

c. XLIX (54) = Aristot. hist. anim. IX 37, 138.

Aelian. nat. anim. IX 12. Plin. n. h. IX 43, 145.

c. L (55) = Aristot. hist. anim. IX 37, 149. Plin. n. h. IX 29, 86. 87.

p. 15, 24. *ποιούντα* cod., non *ποιούνται* ut indiligentius librum inspicienti videri solet; vide de hac re Bast epist. crit. ad h. l. *ποιούντα* coniecerat etiam Niclas.

p. 15, 26. *ταυτόν τουτο* Bast.

c. LI (56) = Aristot. hist. anim. IX 37, 153.

Aelian. nat. anim. IX 34. Plin. n. h. IX 29, 88.

p. 16, 3. *ῥᾶον* Emperius recte; item Aristot.

p. 16, 5. *ὑμ//ένα* cod., item antea *ἄνω//θεν*, postea *ἄν ἀποκτείνω//σιν, φῶ//ρας, δυσχε//ραίνειν*.

p. 16, 7. *δύο* nos addidimus ex Aristotelis editionibus.

c. LII (57) = Aristot. hist. anim. IX 40 et 41.

Plin. n. h. XI 6 sq. § 13 sqq. 10, 25.

p. 16, 12. *διαχρίειν* cod. ante ras., idem conii.

I. G. Schneider et Jacobs (Schulzeitung 1828 p. 643).
'διαχρίουσι' Aristoteles.

p. 16, 13. quae in apparatu adnotata sunt de voce
ἀποκτείνωσιν non huc pertinent, sed ad v. 15.

p. 16, 17. σπανείως cod. ante ras.

p. 16, 18. post ἐπὶ πασῶν nescio an recte adiecerit

I. G. Schneider εἰσόδων.

p. 16, 23. εἶσω] 'τὰ εἶσω' Aristoteles.

ibid. inde a voce σφῆκα novum capitulum statuendum est, cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 119.

p. 16, 24. λάβη τίς cod.

p. 17, 1. προπέτεσθαι cod. 'προσπέτονται' Aristot.

c. LIII (58) = Aristot. hist. anim. IX 45, 230.

232. 234. Aelian. nat. anim. VII 3. mirab. ausc.
c. I (1).

p. 17, 3. μὲν φασὶν cod.

c. LIV = Aristot. hist. anim. IX 46, 235. 47,
238. δ — ἄπτεσθαι in editionibus ante W. male cum
c. LIII coaluerunt. principium capitis excidisse probat
W. ex Aristot. l. 1.: 'πάντων δὲ τιθασσότατον καὶ ἡμε-
ρώτατον τῶν ἀγρίων ἐστὶν ὁ ἐλέφας· πολλὰ γὰρ καὶ παι-
δεύεται καὶ ξυνίησιν, ἐπεὶ καὶ προσκυνεῖν διδάσκονται
τὸν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ εὐσυναίσθητον (sic optimi codd.)
καὶ τῇ συνέσει τῇ ἄλλῃ ὑπερβάλλον. ὃ δ' ἂν κτλ.'

p. 17, 14. γενναίαν etiam Aristoteles et W. et Bast.

c. LV (60) = Aristot. hist. anim. IX 48, 239. Plin.
n. h. IX 8, 27—33. cf. etiam Aelian. nat. anim. V 6;
quamquam hic de Aeno, Thraciae oppido, agit.

c. LVI (61) = Aristot. hist. anim. VI 35, 183.
Aelian. nat. anim. IV 4. Plin. n. h. VIII 22, 83.

p. 18, 1. ἔστι edit. ἐστὶν cod.

p. 18, 2. in marg. [⊙] ΜΥ = μῦθος.

p. 18, 3. 'ἐν δώδεχ' ἡμέραις' Aristot.

ibid. τίκτειν] 'coeat' Plin. 'τὴν ὠδῖνα ἀπολύουσιν'
Aelian.

c. LVII (62) = Aristot. hist. anim. IX 1, 10.

Aelian. nat. anim. III 9. V 48. Plin. X 74, 203. Plutarch. de odio p. 537 b.

p. 18, 8. *πολεμίας* — *κορώνην* omis. cod. pr., add. ead. man. in margine, superscript. signo **L**

p. 18, 9. *μεθημέραν* cod., sed v. 12 *μεθ' ἡμέραν*.

c. LVIII (63) = Aristot. hist. anim. IX 1, 14.

Aelian. nat. anim. V 48. Plin. n. h. X 76, 204. anonym. Matth. 31.

p. 18, 13. *τὸν αἴγιθον* cod.

p. 18, 15. *ὀγκήσεται* Aristoteles et anonymus Matthaei.

p. 18, 16. *ὠὰ* cod. *ὠά* B. W. sed cf. Jacobs anthol. Pal. III p. 723.

c. LIX (64) = Arist. hist. anim. IX 1, 20. 21.

Aelian. nat. anim. II 51. Plin. n. h. X 74, 205. Hesychn. s. v. *αἰσάρων*.

c. LX (65) = Aristot. hist. anim. IX 4, 31. Plin. n. h. VIII 50, 203. Plutarch. de soll. an. c. 21 p. 974.

c. LX (66) = Lyci Regini fr. 14 vol. II p. 374 Müll. pertinent ad eius historiam Libycam, cf. Steph. Byz. s. v. *ἀβρότονον*.

p. 18, 25. *τούτω τί* cod.

p. 19, 11. de locutione *καταβάλλεσθαι βιβλίον* cf. de Rhoer ad Porphyrium de abstinentia p. 6.

p. 19, 15. *προειρημένων* corr. Meursius; de codicis scriptura non verum narravit Bast epist. crit. p. 87.

p. 19, 16. *περὶ* nos addidimus; etenim *ἐπιτρέχειν περὶ τινος* usitatum est. sed totum hunc locum optime fort. restituebat Emperius: *τὰ γοῦν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία, καὶ πεπεύραται ἐξηγητικώτερον ἢ ἱστορικώτερον ἐν ἐκάστοις ἀναστρέφεσθαι πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν ἐπιπολῆς* (obiter) *προηρημένων αὐτὸ τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἐκ τε τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν.* de ἐπιπολῆς cf. c. CXXXIII (148).

c. LXI (67) = Aristot. hist. anim. I 1, 7. paradoxogr. Vatic. c. 4.

c. LXII (68) = Aristot. hist. anim. I 2, 19.

paradoxogr. Vatic. c. 5. cf. Aristot. de part. anim. III 8.

p. 19, 20. ὄσα τὲ cod. itemque v. 21.

c. LXIII (69) = Aristot. hist. anim. I 4, 23. paradoxogr. Vatic. c. 6.

c. LXIV (70) = Aristot. hist. anim. I 6, 34. cf. de gen. anim. V 3.

c. LXV (71) = Aristot. hist. anim. I 11, 50. III 7, 56. de part. anim. IV 11. Herodot. II 68. Plin. n. h. XI 37, 156.

c. LXVI (72) = Aristot. hist. anim. II 1, 17. mirab. ausc. c. LXVIII (69). anonym. Matth. 31.

p. 20, 7. μωνύχους . . . μώνυχον . . . δίκερων iam editores ante nos, Aristotelem secuti.

ibid. οὐθὲν cod. et hoc loco et multis aliis, quae quidem scriptura in posteriorum temporum inscriptio- nibus saepe reperitur.

p. 20, 8. ἐορᾶσθαι cum o hic cod.

c. LXVII (73) = Aristot. hist. anim. II 1, 24. Plin. n. h. XI 49, 261 et cf. Antig. c. CVIII (116).

c. LXVIII (74) = Aristot. hist. anim. II 3, 30. Plin. n. h. VII 16, 71. XI 37, 167.

p. 20, 14. τοῖς delevi; nam Aristoteles non de omnibus ceteris animalibus agit, sed solum de ovibus, capris, suibus; item Plin. l. c. 'maribus plures quam feminis in homine, pecude, capra, sue.'

c. LXIX (75) = Aristot. hist. anim. II 15, 63. de part. anim. III 4. de gen. anim. V 7. Plin. n. h. XI 37, 183.

p. 20, 17. δὲ τινῶν recte accentuat cod., δὲ τινῶν W.

c. LXX (76) = Aristot. hist. anim. II 15, 65.

p. 20, 18. δὲ edit, δ' cod. itemque Aristoteles ipse.

ibid. ἀχαιῖνας cum punctis diaereseos cod. οἱ ἀχαιῖ- ναι vel ἀχαιῖναι apud nos appellantur 'Spiesser'. cf. Kaup, das Thierreich I 142: 'Der grösste Theil der Hirsche der südlichen Gegenden bleiben zeitlebens ent-

weder Spiesser, Gabeler oder Dreiender, selten erhalten sie 4, 5 oder mehr Enden.' etiam Hispani veteres huiusmodi cervorum propriam appellationem habebant, ennódio = Lat. enodis, Germanice 'astlos'. Diez, lexic. Roman.³ II 126.

p. 20, 19. τῶ W. τῆι cod. recte.

c. LXXI (77) = Aristot. hist. anim. II 17, 73. paradoxogr. Vatic. c. 7. cf. Aristot. de part. anim. III 14.

p. 20, 21. emendationem suam proposuit Köpke in dissertatione de Antigono Carystio, Berol. 1862 p. 54.

p. 20, 22. 'προπίπτει' Aristoteles; itaque fortasse προπίπτειν legendum est in Antigono.

c. LXXII (78) = Aristot. hist. anim. II 17, 83. 84. de gener. anim. IV 6. Aelian. nat. anim. II 3. Plin. n. h. XI 37, 207. XXV 8, 89. paradoxogr. Vat. c. 8.

c. LXXIII (79) = Aristot. hist. anim. II 17, 85. omisit paradoxogr. Vatic., suspicor, quia non intellexit textum misere corruptum; vide apparatus criticum nostrum.

p. 21, 4. Bochart emendationem suam protulit in hierozoic. I 6 p. 43.

c. LXXIV (80) = Aristot. hist. anim. III 7, 59. de part. anim. II 9. Aelian. nat. anim. IV 34. Plin. n. h. XI 37, 214. paradoxogr. Vatic. c. 9.

c. LXXV (81) = Aristot. hist. anim. III 9, 64. Aelian. nat. anim. II 20. Plin. n. h. XI 37, 124.

p. 21, 9. κινούσι ÷ τὰ κέρατα cod.

c. LXXVI (82) = Aristot. hist. anim. III 10, 66. Plin. XI 39, 228.

p. 21, 11. recte iam B.

c. LXXVII (83) = Aristot. hist. anim. III 11, 70. de gener. anim. V 4.

p. 21, 13. ὑγιασθεῖσι edit. ὑγιασθεῖσιν cod.

c. LXXVIII (84) = Aristot. hist. anim. III 12, 78. mirab. ausc. c. CLXX (184). paradoxogr. Vatic.

c. 11, ubi Rohde al. loc. simil. allegat. apud Aristotelem ipsum hunc locum miserrime corruptum esse inter omnes constat idest inter I. G. Schneiderum et Piccolum et Aubertum et Wimmerum. attamen Meursius Antigonum ex Aristotele emendare conatus proposuit: *καλούμενον Ψυχρόν, ἂν πίωνται.*

p. 21, 19. *ποιεῖν* emend. W. et ante eum Leopardi (mus. Rhen. III p. 7).

p. 21, 21. *ἰταλικήν* cod. *Ἀττικὴν* Meursius.

p. 21, 22. *Χαλκίδι* iam B. W.

c. LXXIX (85) = Aristot. hist. anim. IV 8, 95. Plin. n. h. X 70, 195.

p. 21, 26. *μύρμηκας φησὶν* cod.

p. 22, 1. *ἔκλείπουσι* Aristoteles.

c. LXXX (86) = Aristot. hist. anim. IV 11, 122. de gener. anim. II 5.

c. LXXXI (87) = Aristot. hist. anim. V 5, 19. de gener. anim. III 1. Aelian. nat. anim. XVII 15. Plin. n. h. X 33, 102.

c. LXXXII (88) = Aristot. hist. anim. V 15, 72. Plin. n. h. IX 60, 183.

p. 22, 10. *παρὰ χοῆμα* cod. et hic et ubique.

ibid. *δεφθόν* cod. et X., *δίσφθον* cum Aristotele iam B. W.

c. LXXXIII (89) = Aristot. hist. anim. V 16, 77. I, 1. Plin. n. h. IX 45, 148.

p. 22, 12. *προσαίσθηται* cod. idest *προσαίσθηται* pr. sed ead. manu corr. in *προαίσθηται*. *ἄίσθηται* Aristoteles.

p. 22, 13. de locutione *ἔργον εἶναι* = *χαλεπὸν εἶναι* ut Aristoteles dicit, vide van Goens ad Porphy. de antro Nymph. p. 4.

c. LXXXIV (90) = Aristot. hist. anim. V 19, 105. 106. de plant. II 3. Aelian. nat. anim. II 2. Plin. n. h. XI 35, 117. 118 et 36, 119. cf. etiam Sotacus apud Apollon. hist. mir. c. 36. Nicolaus de plantis II 5 ed. Meyer.

p. 22, 16. Aristoteles: 'έν δὲ Κύπρω οὐ ἡ χαλκίτις λίθος καίεται . . . ένταῦθα γίνεται θηρία έν τῷ πυρί'. secundum hoc correximus Antigoni locum corruptum.

p. 22, 17. καὶ γίνεται cod. γίνεται καὶ Salmasius in *Solium* p. 125. idem *μυιῶν* scripsit pro *μυῶν*. Aristoteles exhibet: 'μεγάλων μυιῶν'.

p. 22, 18. 'καὶ γίνεται έν τ. K.' Aristoteles.

ibid. θηρίοις cod. σιθηρείοις Salmasius.

c. LXXXV (92) = Aristot. *hist. anim.* V 19, 19. *Aelian. nat. anim.* V 43. *Plin. n. h.* XI 36, 120. *Cicero* (Aristotelem laudans) *Tusc.* I 39, 94 ex *Crantoris* *περὶ πένθους*, indidem *Plutarch. de consol. ad Apollon.* c. 17. cf. *Heitz, verlor. Schriften des Aristoteles* p. 229. cf. etiam *schol. ad peripl. anonymi*: φασί τινες κατὰ τὸν Ἰπτανιν ποταμὸν γίνεσθαι ζῶον καλούμε(νον) ἐπιβάλλον, ὅπερ ἀύθημερὸν τήν τε γένεσιν καὶ τήν φθορὰν ὑφίσταται.

p. 22, 23. *χειμερινὰς*] 'θερινὰς' Aristoteles, *γε θερινὰς* Meursius, sed haec emendatio ab usu Antigoneo abhorrere videtur.

p. 22, 25. ἐφ' ὧν] nescio an cum *Leopardio* scribendum fuerit ἀφ' ὧν aut cum Aristotele ἐξ ὧν.

ibid. *δηγνυμένων* iam *Xyl.*, congr. Aristot.

c. LXXXVI (93) = Aristot. *hist. anim.* V 22, 115. *Plin. n. h.* XI 17, 56. corruptelas nos correximus ex Aristotele, minus recta coniectaverat Meursius, quem secutus W. hoc capitulum sic edidit: τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, εἴαν τε ἡγεμόνες ἱκανοὶ μὴ ένῶσιν, εἴαν τε τοῦναντίον πολλοί, διασπᾶν. vide *ann. Austr.* l. c.

c. LXXXVII (94) = Aristot. *hist. anim.* V 26, 127. 27, 129. *Plin. n. h.* XI 25, 91.

p. 23, 8. *συνεπω'άζει* cod., nos infinitivum praetulimus.

c. LXXXVIII (95) = Aristot. *hist. anim.* V 31, 138. cf. *Plin. n. h.* XI 33, 113. 114. *Plutarch. Sulla* c. 36. *Heraclid. Pontic.* X 4. *hist. Gr.* II p. 215 *Müll.*

p. 23, 9. δὲ omis. W. opp. cod.

p. 23, 12. de emendatione ὑγράση cf. Aristot.: 'ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ σώματι ᾗ.' de Bastii coniectura νόσημα τούτῳ ἐμπίπτειν ipse confert Lucian. historia quomodo conscribenda sit c. 1. 'Ἀβδηρίταις φασὶ . . . ἐμπεσεῖν τι νόσημα τοιοῦτο.' Aristot.: 'ἐνίοις δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις νόσημα.' Emperius coni. 'καὶ εἰάν τις ἐάση, εἰς νόσημα τοῦτο ἐκπίπτειν.'

p. 23, 13. cf. Aristot. 'ὥσπερ Ἀλκμᾶνά τέ φασὶ τὸν ποιητὴν καὶ Φερεκύδην τὸν Σύριον.' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ Emperius.

c. LXXXIX (96) = Plin. n. h. X 66, 188. epigramma habet Jacobs anth. Pal. II p. 758.

p. 23, 20. καὶ φησί cod. καὶ φησίν (sic) W.

p. 23, 21. σφραγίζεται cod. σφαραγίζεται Niclas.

p. 23, 22. μυελοῦ ἐκ δάχεως transponi vult Jacobs.

p. 23, 24. ὡς — λάβη vel λαβεῖν Jacobs.

p. 23, 25. τόδ' ἐστίν, cod.

p. 23, 27. τε — καὶ cod. καὶ eiciendum censet Bast. ibid. Emperius sic legendum censet: 'τούτου μὲν οὖν ἐν ἀκοῇ τε καὶ φερομένη τινὶ οὐ παρέργως τῇ τοῦ ἐπιγράμματος πίστει ἢ μαρτυρία κείσθω.'

p. 24, 1. τῇ exhibent iam B. W.

c. XC (97) = Aristot. hist. anim. V 32, 144.

p. 24, 3. κηρῶ φησίν cod. κηρῶ φησι edit.

p. 24, 5. ἀκαρῇ etiam Aristotelis codd. optimi A^a C^a. ἀκαρὶ edit.

c. XCI = Aristot. hist. anim. V 33, 149. ex Herodoto II 68. cf. Aelian. nat. anim. IX 58. Plin. n. h. VIII 25, 89.

p. 24, 7. Herodot. II 68: τὰ μὲν γὰρ ὡὰ χηνέων οὐ πολλῶ μέζονα τίκτει.' Plin. l. c. 'parit ova quanta anseres.'

p. 24, 8. χηνίου cod. Xyl.

ibid. ἑπτα καὶ δεκάπηχυν cod.

c. XCII (99) = Arist. hist. anim. VIII 2, 24. Aelian. nat. anim. IX 25. cf. Plin. n. h. IX 62, 185.

p. 24, 10. πουλύποδας cod.

- p. 24, 11. οὐθὲν cod., item v. 12.
 p. 24, 12. πολυπόδων, item v. 13 πολύποδα.
 p. 24, 15. ἐξολισθαίνειν ÷ ÷ αὐτόν cod.
 c. XCIII (100) = Aristot. hist. anim. VIII 2, 31.
 Plin. IX 17, 59.
 p. 24, 17. κεστρέα φησὶν cod.
 c. XCIV (101) = Aristot. hist. anim. VIII 12, 85.
 p. 24, 20. 'γαμψώνυχα' Aristoteles.
 c. XCV (102) = Aristot. hist. anim. VIII 22, 142.
 p. 24, 21. κυνός pro τινος coni. iam Xyl.
 p. 24, 22. δηγθέν^{τα}, cod.
 ibid. πλήν ἀνθρώπου etiam Aristoteles, quamquam non verum est. πρὶν ἀνθρώπου coni. Leoniceus πλεῖν (= πλεόν) ἀνθρώπου Marcellus Donatus πλήν χηνός nescio quis (vid. Beckmann p. 153).
 c. XCVI (103) = Aristot. hist. anim. IV 11. problem. X 8.
 p. 24, 24. δευτερα cod. sine accentu.
 c. XCVII (104. 105) = Aristot. hist. anim. VI 2, 6. Plin. n. h. X 54, 153.
 p. 25, 1. ψίαθον cod. 'ψίαθον' Aristoteles et Meursius; sed secundum Moeridem ψίαθος ἐν τῷ α Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ε Ἑλληνες.
 ibid. ἕως τούτου, ἕως' recentioris Graecitatis est, cf. schol. Lucan. [Bast epist. crit. p. 89] 'ἀπὸ τούτου ἐπεί.'
 p. 25, 2. ὠ'ά· cod.
 p. 25, 3. ἐκπεφθῆναι scripsi; certe Antigonus ἐκτριβῆναι scripturus fuisse putandus est, non ἐκτριφθῆναι.
 ibid. προσελθεῖν cod.
 c. XCVIII (106). cf. c. LXXII (78).
 p. 25, 4. χελιδόνων, ὁ in rasura (ω erasa?) cod.
 c. XCIX (107) = Aristot. hist. anim. VI 6, 37 (sed Aristot. et Plinius de aquila, non de miluo). Plin. n. h. X 3, 13.
 p. 25, 9. μηθὲν cod.
 p. 25, 10. φήνην] 'ossifragi' Plin.

c. XCIX (108) = Aristot. hist. anim. VI 6, 40.
Plin. n. h. X 12, 30. 31.

c. C (109) = Aristot. hist. anim. VI 7, 43. 44.
IX 29, 105. mirab. ausc. c. III (3). Plin. n. h. X
9, 26. Aelian. nat. anim. III 30.

p. 25, 15. οὐδένα hic cod.

p. 25, 17. ὀρνιθίων corr. iam Xyl., κορύδων male
Meursius, Aristot. l. l. 'ἐλαττόνων ὀρνίθων'.

ibid. 'φλάβων' Aristotelis optimi codd. (A^a C^a)
hist. anim. VI 7, 43. item cod. A^a hist. anim. VI 8,
46. est ni fallor 'flavarum' avium quoddam genus.
perperam cod. et W. φαβῶν exhibent, quo columbarum
quaedam species significatur (Sundevall, Thierarten des
Aristot. p. 136). eandem ob causam damnanda mirab.
ausc. c. 3 lectio φαττῶν, Beckmanno probata. re vera
non de columbis palumbisve, sed de canentibus aviculis
hic agitur quae insectis vivunt (cf. Lenz, Zoologie der
Gr. u. R. p. 318): quamquam iam Plin. et Aelianus l. l.
de palumbibus (φάτταις) locuntur.

p. 25, 18. ὑπολαΐδων] cf. etiam Aristot. hist. anim.
VI 5, 44. IX 29, 105 et Aubert et Wimmer ad Aristot.
hist. anim. vol. I p. 110.

p. 25, 19. προσυπάρχοντα cod.

c. CI (110) = Aristot. hist. anim. VI 8, 46.

p. 25, 21. ὠ'ῶν καὶ ἐπω'άζειν cod.

c. CII = Aristot. hist. anim. VI 18, 111. 129.
Plin. n. h. VIII 52, 212. in cod. et edit. ante W. hoc
caput male cum c. CI coaluit.

p. 25, 24. ἰδίω sine iota subscr. cod.

p. 26, 1. in margine cod. adscriptum ΣΗ(μειοῦ).

ibid. ξηραίνοντας ἑαυτούς fort. recte I. G. Schneider.

p. 26, 2. καταγράφει Emperius recte.

p. 26, 3. 'ἐκκοπή' (sic) Aristotelis optimi codd.
A^a C^a. ἐκκοπέη Antigoni cod. et edit.

c. CIII (111) = Aristot. hist. anim. VI 19, 132.
133. Aelian. nat. anim. VII 27. Plin. n. h. VIII 47, 189.

p. 26, 4. βορείοισ cod., non βορρείοις, quod exhibet B.

- p. 26, 8. ὡς αὐτως cod.
- p. 26, 9. τὸ ἀλυκὸν cod. recte, cf. c. CXXXVI (151): τῷ δὲ ὕδατι ῥαινομένους. Aristot. h. a. VI 19, 133: τὰ δὲ τὸ ἀλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχεύεται.
c. CIV (112) = Aristot. hist. anim. VI 20, 139. Plin. n. h. X 63, 178. simil. Aelian. nat. anim. IV 40 init.
- c. CV (113) = Aristot. hist. anim. VI 37, 186. 188. Aelian. nat. anim. XVII 17. cf. Plin. n. h. X 65, 185.
- p. 26, 15. ἐναποληφθείσης falso Aristotelis edit., nam et Antigoni liber et Aristotelis codd. optimi A^a C^a recte habent ἐναπολειφθείσης.
- p. 26, 16. εἴκοσι edit. εἴκοσιν cod.
c. CVI (114) = Aristot. hist. anim. IX 1, 22. Plin. n. h. X 76, 205.
- p. 26, 20. 'aegithum' Plin. αἰγίθου Meursius ex Aristot. l. l.
c. CVII (115) = Aristot. hist. anim. IX 3, 30. Theophr. apud Phot. cod. 278 p. 528b. Plutarch. symp. 7, 2. Plin. n. h. VIII 50, 203.
- p. 26, 22. μιᾶς Meursius, quam egregiam emendationem in textum recipere debebam.
ibid. μία τίς cod.
- p. 26, 23. 'ἡρύγγου' Aristotelis codd. quidam cons. schol. Nicand. Ther. 645. 'aruncum' Plin.
- p. 26, 24. μεμωρωμένας cod. defend. Bast, μεμωραμένας Meursius; etiam Aristot. cod. D^a 'μεμωραμέναι'.
c. CVIII (116) = Aristot. hist. anim. IX 6, 50. Plin. n. h. XI 49, 261. anonym. Matthaei 37. mirab. ausc. c. XII (11). cf. Eustath. ad Il. 10, 335. Aristot. hist. anim. II 1, 24.
- p. 27, 1. ἴκτιδος] de accentu vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 127; cod. ἰκτιδος.
c. CIX (117. 118) = Aristot. hist. anim. III 11, 72. IX 50, 247. de gen. an. V 3. Plin. n. h. XI 37, 131. Pseudo-Hippocrat. περὶ φύσιος παιδίου med.

c. CX (119) = Aristot. hist. anim. VII 4, 36. 40. Aristoteles apud Gellium n. A. X 2, 1. nostri Aristotelis codd. non habent 'έν 'Αλεξανδρείᾳ', sed Gellius l. l. diserte scribit: 'Aristoteles philosophus memoriae tradidit mulierem in Aegypto uno partu quinque pueros enixam.'

p. 27, 8. έν 'Αλεξανδρείᾳ Meursius ante μίαν ex Phlegonte addit.

c. CXI (120) = Aristot. hist. anim. VII 6, 45. cf. Plin. n. h. VII 13, 57. Antigoni fragm. c. CLXXV (191).

p. 27, 16. 17. ἄνδρας θηλυγόνους καὶ γυναῖκας ἀρρενογόνους Meursius ex Aristotele, opp. Beckmann.

p. 27, 18. ἰστόρηται cod., ἰ in rasura?

c. CXII (121) = Aristot. hist. anim. VII 6, 46. Plin. n. h. VII 11, 50. Solinus c. 1. cf. Aristot. de gener. anim. I 18.

c. CXII (122) = Aristot. hist. anim. VII 6, 47. de gener. anim. I 18. idem de Nicaeo nobili pycta Byzanti genito Plin. n. h. VII 12, 51. 'ἡ τῷ Αἰθίοπι συγγενομένη' Aristot. etiam in libro de gener. anim. I 18. de re ipsa haudquaquam absurda cf. Wagners Handwörterbuch Bd. IV. Nachtrag zum Artikel Zeugung.

c. CXIII (123) = Aristot. hist. anim. VII 10, 63. de gen. an. V 1.

c. CXIV (124 -126) = Aristot. hist. anim. I c. 9. physiogn. c. 6. Trogus apud Plin. n. h. XI 52, 275. 276. cf. physiogn. scriptt.

p. 28, 27. (appar. crit.) non iota sed lineola recta superscr. est.

p. 28, 11. βελτί-στων cod.

c. CXV (127) = Aristot. hist. anim. VI 18. Aelian. nat. anim. IV 11.

p. 28, 15. ἔπιπομανεῖν corr. Niclas.

p. 28, 24. versum supplet Plutarch. mor. p. 81 d. 767 b.

p. 28, 26. 'θυμὸν ἱππογνώμονα' cit. etiam Etymolog. M. p. 209, 48 et 474, 45.

c. CXVI (128) = Ctesiae fr. p. 244 Baehr. fr. 56 p. 79 Müll. sed hic ipse dubitat, num Ctesiae nomen hic exciderit, et cf. Antigon. c. XV (16). fort. intercidit nomen Theopompi Chii historiographi opp. Theopomp. Sinopens. cf. c. CXIX (131). de re narrata cf. Aristot. de gener. anim. II 6.

c. CXVII (129) sq. = Myrsili Methymnaei fr. 7 ('ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν') hist. Gr. fr. IV p. 458.

c. CXVII (129). cf. Strab. IX p. 427. Pausan. X 38.

p. 29, 7. Meursio assentiunt Toup et Bast.

p. 29, 10. πύον cod. recte, πῦον W. et Müll., sed vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 127, ubi ad huius vocis originem provocavimus conl. Curtii libro Grundzüge d. griech. Etymol.⁴ 287.

ibid. τεθάφθαι cod. recte, vett. edit. τετάφθαι.

ibid. in margine adscript. $\overset{\Theta}{M}\Gamma$ = μῦθος.

c. CXVIII (130). cf. schol. Apollon. Rhod. I 615. Photius s. v. Ἀημνιον βλέπων. Suidas s. v. Arsenius p. 335. Apostol. XI 96. 97. Apollodor. I 9, 17.

p. 29, 15. ἐμβαλούσης Emperius recte.

ibid. δή cod. δέ Meursius.

c. CXIX (131). cf. Theopompi historiarum lib. XXXVIII apud Athen. III p. 85a. = Müll. Ip. 311 (sed Antigoni locus ibi praetermissus est). Steph. Byz. s. v. Ἀκόναι.

p. 29, 23. οὐθὲν cod.

p. 29, 24. πίη τίς cod.

p. 30, 4. διὸ cod.

c. CXX (132). cf. Heraclid. Ponticus de rebus publicis c. X 3 (hist. Gr. fr. II 215). Aristot. fr. nr. 531 ed. Bekker-Rose p. 1566. Aristot. hist. anim. III 12, 77. Aelian. nat. anim. XVII 20. X 34, ubi legimus: 'ὄφθησάν ποτε καὶ χελιδόνες λευκαί, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ

Μύνδιός φησιν. hodieque interdum apud nos albae hirundines inveniuntur.

p. 30, 6 = Duris (W.).

ibid. *ᾠρους* (W. Müll. Bekker) = annales cf. Athenaeus ed. Meinek. XII p. 540 d. XIII p. 572 f.

p. 30, 7. de Schneidewini emendatione cf. Anacreont. fr. LI Bergk.

p. 30, 8. *ἡρόστρατον, φησὶν* cod.

c. CXXI (133) = Hippys Regin. fr. 5 vol. II p. 14 Müll.; etiam schol. Apoll. Rh. IV 262 p. 494 K. nunc *Ἴππυς* legitur. itaque non audiendi esse videntur Westerm. praef. paradoxogr. p. XX et Preller de Helanico p. 38 qui *Ἴππων* retinendum esse censent.

p. 30, 10. *περὶ — ἐμπύπτοντα* olim in margine adscripta fuisse iudicat C. Müller.

p. 30, 12. *γράφειν* cod.

p. 30, 12 sqq. *ἐν — στάδιον* omnia falsa esse mihi videntur: primum *βασιλέως* pro *ἄρχοντος* dictum est, deinde de Epae-neto archonte nihil constat, nec magis de Arytama olympionica, sed si veritatem quodam modo restituere vellemus, ex Eusebii chronicis vol. I p. 200 Schön. emendandum esset: *Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ τετρακοστῆς, ἐν ἣ Χρυσάμαξος Λάκων νικᾷ στάδιον.* denique Hippys aetate temporum rationem non ad Olympiades solebant referre. itaque ut absurdissimam interpolationem verba illa eieci.

p. 30, 15. de aedificio ad Palicorum fontes extracto cf. mirab. ausc. c. LVII (58). unde fluxit Steph. Byz. s. v. *Παλικοί* in fine.

ibid. *οἰκοδομηθῆναι* corr. Beckmann.

p. 30, 16. *ἀποθνήσκειν* corr. W.

c. CXXII (134) = Plin. n. h. X 29, 78. Solin. c. 19 p. 104 Momms.

p. 30, 19. *μηθὲν* cod.

c. CXXIII (135) = Strab. XII p. 579. 580. XIV p. 636.

p. 30, 23. *ὄ, τε* cod.

- p. 30, 24. εὐδοξος φησίν cod.
 c. CXXIV (136) = Aelian. nat. anim. II 56. Plin.
 n. h. XI 37, 196. Plutarch. mor. tom. II p. 670 c.
 cf. II p. 376 e. idem Demetr. Phaler. § 159. Mich.
 Glyc. ann. I p. 46 a. b. Ioann. Lyd. de ostent. c. 8.
 c. CXXIV (137) = Aristot. hist. anim. IV 5, 62.
 Plin. n. h. IX 51, 164.
 p. 31, 9. ὀστράκου] ὀστρά, tum finis lineae, cod.
 c. CXXV (138) = mirab. ausc. (auctore Phania
 conii. Müllenhoff) c. LV (56).
 p. 31, 14. καὶ supra versum cod.
 c. CXXVI (139 et 140) = Hellanici fr. 152, vol. I
 p. 66 Müll.
 p. 31, 15. Ἑλλάνικος iam Beckm.
 p. 31, 16. ἄστει cod.
 p. 31, 17. τριακάδας ÷ νηνεμίαν cod.
 c. CXXVI (140) = Callimach. II p. 331 Schn.
 (apud Steph. Byz. s. v. Θήβη).
 p. 31, 18. δόξαι δ' ἄν Sturz; ego quoque conl.
 c. VI(6) sic iam scripsisse mallet: δόξαι δ' ἄν ἀνεξ. κ. τ. λ.
 p. 31, 19. δυσπαράδεκτον conii. Sturz.
 p. 31, 20 sq. = Aelian. nat. anim. I 22. Plin.
 n. h. XI 30, 109. 110. Ioann. Lyd. de mens. III 8.
 c. CXXVII (141). cf. Pausan. X 32.
 p. 31, 24. φαίνεται B. φαίνεσθαι cod. W. X.
 p. 32, 1 sq. 'in 141 ist die Spur eines Penta-
 meters — αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρρησσοῖο <νέοντο> χρυσο-
 ρόφων Νυμφέων εἴσω <ἀνά> θαλάμων — vom Philo-
 xenos, von welchem wir ein Gedichtchen in der Antho-
 logie haben; es scheint vorher die Rede von Deucalion
 und Pyrrha gewesen zu sein, wie in Ovid Metam. I 320.'
 Heyne in ephemer. Gotting. 1791 p. 981. opp. Em-
 perius opusc. p. 230.
 c. CXXVIII (143) = mirab. ausc. c. IX (8). Aelian.
 nat. anim. III 32.
 c. CXXIX (144) = Callimach. II 332. Plin. n. h.
 II 103, 227. inde ab hoc capite excerpta habemus Cal-

limachea, ex illo libro cui inscriptum erat: *θαυμασίων καὶ παραδόξων τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.*

p. 32, 11. ἄποτε in appar.] " erasa. — ἡμιν cod.

c. CXXX (145) = Callimach. II 332. Theophr. fr. 164 p. 211 Wimmer. cf. Aristot. de mundo c. 4. Plin. n. h. II 106, 238.

p. 32, 16. *Θεόφραστον* corr. Benth.

ibid. τὴν corr. Meursius.

ibid. αἰόλουσ cod.

c. CXXXI (146) = Callimach. II 332. cf. mirab. ausc. (ex Theophrasto secundum Müllenhoff) c. LVIII (59). Steph. Byz. s. v. *Δημόνησος*.

p. 32, 20. τὴν μὲν de Rohden, de VII mundi miraculis p. 30; verum id non necessarium videtur, cf. c. CXLV (160).

p. 32, 21. de nostra et Salmasii emendatione *Καλκηδονίων* vid. W. Roscher in Curtii studiis I 2 p. 98 sq. *Χαλκηδονίων* Meursius.

p. 32, 21 sq. ἐν δύο ὀργυιαῖς Meursius; in textu lege εἰς δύο ὀργυίας (non ὀργυιάς).

p. 33, 1. ἀνατεθέντας corr. Bast.

c. CXXXII (147) = Callimach. II 333. Megasthen. fr. 17 vol. II p. 413 Müll. Aristot. de mundo c. 4. Theophr. hist. plant. IV 7. 8. Plin. n. h. XIII 25, 141. (§ 140: 'qui navigavere in Indos Alexandri milites... tradidere...').

c. CXXXIII (148) = Callimach. II 333. Lyci Regini fr. 8 (ἐν τοῖς *Σικελικοῖς*) vol. II p. 373 Müll. Solin. c. 11. Vitruv. VIII 3.

p. 33, 7. cf. 'Κάμικος, Σικελίας, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἐκλήθη.' lexicī geographici fragm. in histor. Gr. fr. V p. LXIX.

p. 33, 8. διὰ θαλάττης coni. Beckm.

ibid. Iacobsi emendationem ζεούσης prob. W. et Müll. *θαλάττη ζεούση* δεῖ (= mit kochendem Meer- oder Salzwasser) Bursian, conl. Solin. c. 5 de Helbeso: 'in

medio flumine subita exaestuatione fervet.' sed cf. Herodot. VII 188: *θαλάσσης ζεσάσης* (= bei aufgeregter See): usitata etiam Themistio, Philostrato, Plutarcho elocutio. *διὰ θαλάττης ζεύσης ζεῖ* Holm, Gesch. Sicil. I p. 9; non male Iacobs in Allgem. Schulzeit. 1828 sect. II p. 643. proposuit *ζεύσης ζεῖ* = Camicus fluvius mari aestuante et ipse aestuat.

ibid. *καπαιος* cod. "*Ἀναπος* Meursius fort. recte. p. 33, 10. *Ἰμέραν* iam B.

c. CXXXIV (149) = Callimach. II 333. Theophr. apud Plin. n. h. XXXI 2, 13. 14. et apud Aelian. var. hist. XII 36. schol. Theocr. 5, 15. Timaei fr. 63 p. 206 Müll. mirab. ausc. c. CLXIX (183). Euripides Troad. 227. Isigonus et Sotion et Agathosthenes apud Tzetz. ad Lycophr. 1023.

c. CXXXV (150) = Callimach. II 333. 334. Polycriti Mendaei fr. 5 (pone Arrianum Didotianum p. 133). Plin. n. h. XXXI 2, 17. ('Polyclitus', falso, cf. mirab. ausc. c. CXII [133]). Vitruv. VIII 3, 8. Isidor. orig. XIII 13. cf. Theophr. apud Plin. l. 1.

p. 33, 19. de O. Schneideri emendatione cf. Plin. n. h. XXXI 2, 29: 'in Colossis flumen est, quo lateres coniecti lapides extrahuntur' et Antig. c. CLXXI (187).

c. CXXXVI (151) = Callimach. II 334. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXV (125). Steph. Byz. s. v. *Σιντία*. hoc Antigoni caput ex Theopompo fluxisse constructione evincitur, cf. de Rohden l. l. p. 30. Schrader in Fleckeis. ann. phil. 1868 p. 227.

p. 33, 24. *ἐκ* delet Salmasius.

c. CXXXVII (152) = Callim. II 334. Theopompi fr. 287 p. 327 Müll. cf. Theophr. apud Plin. n. h. XXXI 2, 14. 'Aristot.' in excerpt. Florent. c. 10. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXV (137).

p. 34, 3. *λούσοισ* cod. *Λουσοῖς* W.

c. CXXXVIII (153) = Callimach. II p. 334. 335. cf. Plin. n. h. XXXI 2, 11: 'lacu A<1>phio vitiligines tolli Varro auctor est.'

p. 34, 7. O. Schneider praefert "*Ἄλω* propter Hom. II. II 682 et Steph. Byz. s. v. "*Ἄλος*.

c. CXXXIX (154) = Callim. II 335. Lyci Regini fr. 9 vol. II p. 373 Müll. mirab. ausc. ex Polycrito ut videtur c. CXIII (123 sq.). 'Aristot.' in excerpt. Florent. c. 29.

p. 34, 11. in margine cod. extat *αιδεπ*. de Sylburgi et Meursii coniectura *Μυτιστράτω* cf. Steph. Byz. s. v. *Μυτίστρατος*.

p. 34, 16. *οὐθενὸς* cod.

c. CXL (155) = Callimach. II p. 335; Polyb. XII 4 d. excerpt. Vatic. et Strab. VI p. 270: uterque ex Timaeo. Timaei fr. 51 p. 202. fr. 52 p. 203 (ceterum hic Antigoni locus a Müllero praetermissus est). alios de Arethusa auctores laudat Beckm. ad hunc Antigoni locum. Antigoni autem caput ex Lyco Regino fluxisse constructione efficitur.

p. 34, 21. *λοιποὶ φασὶν* cod.

ibid. = Pind. Nem. 1, 1 sq. etiam a Strabone citati.

p. 34, 22. *ηλίαν* cod.

ibid. *ἄλφε//ιοῦ* cod.

c. CXLI (156) = Callimach. II 335. Theopompi fr. 288 p. 327 Müll. cf. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXI (131). Theopomp. apud Plin. n. h. XXXI 2, 27. 29. Theopomp. apud paradoxogr. Vatic. c. 39.

p. 35, 4. *Κύχροις ἢ Χρωψὶν* Meursius. *Κύχρωψι* Bentl. prob. Harduino, Wesselingio, Wichersio, O. Schneidero. *Κιγχρώψωσιν* B. W. Müll. '*κύκλωψι*' codd. mirab. auscult. c. CXXI (131). 'apud cychros' Plin. codd. aliq., sed meliores: 'cicros'. '*ἐν Χρωψί*' Theopompus in excerpt. Florent. c. 15 p. 185 West.

ibid. *θραξὶν* cod.

c. CXLII (157) = Callimach. II 336. Theopompus apud Plin. n. h. XXXI c. 2, 17. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXVII (127). Isigonus in excerptis Florent. c. 9 p. 184 West. = Isigoni fr. 10. hist. Gr. IV p. 436 M. Paulus Silentarius in thermas Pythias v. 87 sqq.

p. 35, 6. 'in scotusei, scothus sei, scothissei' Plin. codd., nata ex ΣΚΟΤΟΥΣΣΗΙ.

ibid. κρηνίδιον Isigonus in excerptis Florent. et mirab. ausc. (Theopomp.); 'lacum' Plin.

c. CXLIII (158) = Callimach. II 336; ex Theopompo hoc cap. fluxisse constructione efficitur (cf. de Rohden l. c. p. 30). cf. Aristot. meteorol. II 3 p. 359 ed. Bekk. Plin. n. h. XXXI 7, 82.

p. 35, 10. Χαονίην Meursius.

c. CXLIV (159) = Callimach. II 336. Aristotel. pseudepigraph. fr. 483 p. 487 R. Aristot. fr. 488 p. 1557 Bekk. Rose. Herodot. IV 181. Plin. n. h. II 106, 228. 'Aristoteles' in excerptis Florent. c. 19 West.

p. 35, 12. "Αμμωνι O. Schneider contra codicem.

p. 35, 13. ὅτι om. Meursius. τὴν supra versum cod. ibid. ἡλίου edit.

p. 35, 16. διότι = ὅτι cf. c. CXLIX (164). mirab. ausc. c. LVI (57). ἡ δ' ἄλλη Διὸς ὅτι Leopardi.

ibid. ἀναβαίνοντος prob. O. Schneider. καταβ. def. Reiske in animadv. in Callim. p. 746.

c. CXLV (160) = Callimach. II 337. Ctesias fr. p. 309 Baehr. Ctes. apud Strab. XVI p. 779. Ctes. apud Plin. n. h. XXXI 2, 9. Ctes. in excerpt. Florent. c. 17. Rufus apud Oribasium coll. med. vol. I p. 334 sq. Daremb.

p. 35, 20. γίνεσθαι hoc loco cod., supra autem v. 14 γίγνεσθαι.

p. 35, 21. Philoni Byblio hoc fragm. non tribuere ideoque vol. III p. 560 sqq. omisisse videtur C. Müller.

c. CXLVI (161) = Callimach. II 337. Ctesias apud Plin. n. h. XXXI 2, 21. Diodor. Sic. II 38. Hellenic. apud paradoxogr. Vatic. c. 36. cf. etiam Isidor. orig. XIII 13.

p. 35, 22. δ' ἐν cod. δὲ ἐν W.

p. 35, 23. Σίλαν probant Megasthenes apud Strab. XV p. 703 et Arrian. Indic. c. 7.

ibid. pro βληθέντων Bast ex Diodoro fort. recte emendavit ἐμβληθέντων. eum secutus est W.

p. 35, 24. *ἐπινεῖν* Bentl., *ἐπιπλεῖν* Ruhnck., Bast, O. Schneider.

c. CXLVII (162) = Callimach. II 337 sq. Strab. XII p. 563. Steph. Byz. s. v. *Ζάρητα*. Pausan. I 33, 4. p. 36, 2. *Καλχηδόνη* rector forma, cf. etiam Steph. Byz. l. c. *Χαλχηδόνη* W.

c. CXLVIII (163) = Callimach. II 338 ex Eudoxo. cf. Isigonus in excerptis Florent. c. 11 = fr. 11 Müll. vol. IV p. 436. Plin. n. h. II 103, 228: 'in Illyricis supra fontem frigidum expansae vestes accenduntur.'

p. 36, 7. *ἄλλό τι* cod.

c. CXLIX (164) = Callimach. II 338. Amometi fr. 2 hist. Gr. vol. III p. 396. Amometus in excerptis Florent. c. 18.

p. 36, 10. *ἀμώμητόν φησιν* cod. recte.

p. 36, 11. *ἀνάπλουν* cod.

c. CL (165) = Callimach. II 339. Isigonus in excerptis Florentin. c. 3. Photius bibl. 72 p. 49. Ctesiae fr. p. 339 Baehr. paradoxogr. Vatic. c. 35. Paulus Silentarius in thermas Pythias v. 83 sqq.

p. 36, 16. *κάτω οὐ]* *μὴ* Schott, prob. W.

p. 36, 18. post *χαλκόν* O. Schneider inserit (ex Isigono et Photio): 'ἄλλ' εἰς τὸ ξηρὸν ὡς ἀπ' ὀργάνου ἐκβάλλειν.'

p. 36, 19. *λεύκην* cod. *λευκήν* minus recte W.

c. CLI (166) = Callimach. II 340. Xenophili fr. apud hist. Gr. fr. IV p. 530. Strab. XVI p. 763. Diodor. Sic. XIX 98.

p. 36, 23. nescio an melius scripsissem *Ἰόππης λίμνη* pro codicis *ἰόππη*.

p. 37, 2. *ιοῦσθαι]* *κατιοῦσθαι* Casaubonus West. Müll. fort. rectius.

c. CLII (167) = Callim. II 341. Heraclid. Pontic. fr. apud hist. Gr. fr. II p. 200. idem apud paradoxogr. Vatic. c. 14 et in excerptis Florent. c. 22. Isigonus et Sotion et Agathosthenes apud Tzetz. ad Lycophr. v. 704 sq.

p. 37, 4 sq. *ὑπεράλγει* B. contra cod.; de con-

structione $\delta\tau\iota$ cum infinitivo post verba dicendi etiam melioribus auctoribus non inusitata cf. Stallbaum. ad Plat. Phaedon. p. 63 c.

p. 37, 7. *κατίσχυσεν* W. contra cod.

c. CLII (168) = Timaei fr. 17 p. 196 Müll. cf. mirab. ausc. (ex Timaeo ut vid.) c. CII (108).

p. 37, 9. *κατατυχεῖν* corr. Bentl.

p. 37, 10. *λέγει* corr. Bentl.

p. 37, 13. *οὐθέν* cod.

c. CLIII (169) = Callimach. II 342. cf. Ctesias apud Phot. p. 46. Plin. n. h. XXXV 15, 178. Vitruv. VIII 3.

p. 37, 17. $\delta\tau\iota$ cod.

c. CLIV (170) = Callimach. II 342. Lyci Regini fr. 11 vol. II p. 373 Müll.

p. 37, 22. *ἀναθεῖν* cod. et edit. et Müll. et O. Schneider, *ἀναξεῖν* Bentl. et Dindorf. in thesauro.

c. CLV (171) = Callimach. II 342. Phaniae fr. 38 vol. II p. 301 Müll. Vibius Sequest. p. 13 Burs.: 'Tyraca palus Syracusis.' et Stephan. Byz. s. v. *Συρακοῦσαι*. Meursii coniectura *Πυρραίων* prorsus improbanda videtur: nam nihil aliud novimus quam ἐν *Πυρραίᾳ* Thessaliae regione fontem fuisse, qui feminas steriles faceret.

c. CLVI (172) = Callimach. II 343. Plin. n. h. XXXI 10, 110. mirab. ausc. (ex Phania ut videtur) c. LIII (54). Phaniem huius capituli auctorem esse ex sententiarum constructione apparet, cf. de Rohden p. 31. Phaniae ipsius opera fort. ab Eudoxo excerpta erant, cf. Strab. XII p. 563.

c. CLVII (173) = Callimach. II 343. Nicagorae fr. apud Müll. hist. Gr. fr. II p. 332. Plin. n. h. XXXI 7, 74.

p. 38, 5. de Hemsterhusi coniectura cf. c. CLIV (170).

c. CLVIII (174) = Callimach. II 344. Theophr. fr. 160 p. 210 Wimmer. et Theophr. apud Plin. n. h.

XXXI 2, 26. cf. etiam Plin. n. h. II 103, 231. XXX 16, 149.

p. 38, 8. *περὶ δὲ τῶν ὑδάτων* Wimmer fort. rectius, *περὶ δ' αὖ τῶν ὑδάτων* Bendl. W., sed δ' αὖ Antigoni sermonem non sapit.

p. 38, 9. *θεόφραστόν φασὶ* cod.

ibid. *φησι*] cf. p. 39, 24.

c. CLIX (175) = Callimach. II 344. Lyci Regini fr. 12 vol. II p. 373 M. Lycus apud Plin. n. h. XXXI 2. Isigonus in excerpt. Florent. c. 8 = Isigoni fr. 7 vol. IV p. 436 Müll. mirab. ausc. c. LVII (58). Polemon. fr. 83 (vol. III p. 140). Rufus apud Oribas. collect. med. vol. I p. 334.

p. 38, 16. *Κρατήρας* inserebat Cluverius, *Δείλλους* praefert etiam O. Schneider.

c. CLX (176) = Callimach. II 345. Lyco Regino hoc quoque caput deberi constructione effici videtur (cf. de Rohden l. c. p. 31).

in appar. crit. ad v. 23 lineola ante 'cod.' delenda est.

c. CLXI (177) = Callimach. II 345. etiam hoc caput ex Lyco Reg. fluxisse videtur (cf. de Rohden l. c.).

p. 39, 2. *ἄλλο τι* cod.

p. 39, 4. *καὶ* supra versum cod.

ibid. *του* cod. sine accentu.

p. 39, 6. *γενος* sine accentu cod.

c. CLXII (178) = Callimachus (ex Eudoxo) II 346. mirab. ausc. (ex Phania ut videtur) c. LIV (55). cf. Rufus in Oribasii collect. med. vol. I p. 332 Daremb.: *ὄσαι πηγαὶ βαθεῖαι τε καὶ οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν ὄμβρων πολὺ λαμβάνουσιν εὐρήσεις αὐτὰς τοῦ μὲν χειμῶνος καὶ τοῖς ἰσχυροτάτοις ψύχεσι μικροτάτας, τοῦ δὲ θέρους μεγίστας, ὥστε καὶ ἡ ἐν Δήλῳ λίμνη ταῦτὸ πάσχει ταῖς αὐταῖς αἰτίαις καὶ φρέατα τὰ ἐν Πυθοπόλει.'*

p. 39, 8. *Πυθοπόλει* verissima emendatio est, cf. Plin. n. h. V 32, 148. Rufus l. l. Bernardi ad Synes. de febribus p. 116; ceterum mirabil. auscult. aliquot codd. *μυθήπολις*.

- p. 39, 9. *πάσχουσι* edit. contra cod.
 p. 39, 11. *μὴ δὲ*, ut assolet, cod.
 c. CLXIII (179) = Callimach. (ex Eudoxo, id quod constructione efficitur) II 346. excerpt. Florent. c. 4.
 p. 39, 14. *δὲ]* *δὴ* Meursius.
 ibid. in margine cod. *M^oT* = *μῦθος*.
 c. CLXIV (180) = Callimach. II 346. Theopomp. apud Athen. II p. 43 d. fr. 229 p. 316 Müll. Plin. n. h. II 102, 230. Theopomp. in excerpt. Flor. c. 20 et apud paradoxogr. Vat. c. 13. paradoxogr. Vat. etiam c. 23. Rufus apud Oribasium l. 1. p. 335.
 p. 39, 17. *λυγκήταισ* cod. *λυγκισταί* Stephan. Byz. s. v. *Λύγκος*. *Λυγκῆσται* Meineke ad p. 420. Plin. 'Lyncestis', excerpt. Flor. cod. 'ἐν λυγκήστω', *Λυγκησταῖς* Meursius, prob. W. et Müll.
 p. 39, 18. *φάσκειν τί* cod.
 p. 39, 19. *ἐπὶ]* *ἀπὸ* Schneidewin conl. Athen. II p. 43 d: 'τούς δὲ πίνοντας μεθύσκεσθαι ὡς ἀπὸ οἴνου.'
 c. CLXV (181) = Callimach. II 346. Ctesias apud Plin. n. h. XXXI 2, 25. Ctesiae fr. p. 370 Baehr.
 p. 39, 21. *ἀρμενίων* cod.
 c. CLXVI (182) = Callimach. II 347. Ctesiae fr. 68 p. 94 Müll. (p. 291 Baehr). Plin. n. h. II 106, 236. cf. mirab. ausc. c. CXXVII (139) sub fin. cf. Phot. eclog. Ctesiae p. 81 Müll.: 'καὶ ὅτι πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Φασήλιδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον καὶ ὅτι αἰεὶ καλεῖται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγει, φορυτῶ δὲ σβέννυται.'
 p. 39, 26. *ἔστιν* cod. *ἔστι* B. W.
 p. 40, 1. de Salmasii coniectura cf. etiam Plin. l. 1.: 'extingui vero terra aut faeno.'
 c. CLXVII (183). Plin. n. h. XXXI 7, 85. Solin. c. 11. Augustin. de civit. dei XXI 5. 7.
 p. 40, 4. *Ἀκραγαντίνου* excidisse putat Meursius.
 p. 40, 5. *ὄς* corr. Bentl.
 c. CLXVIII (184) = Callim. II 347. Theophr. *περὶ λίθων* c. 2 § 12—16. cf. mirab. ausc. c. XLI (41)

(ex Theophr.) et CXV (125). Dioscorid. *περὶ ὕλης ἰατρικῆς* V 146. in rem esse arbitror ea hoc loco repone-re quae scripsimus in gymn. Austr. ann. 1874 p. 131. 'das Capitel lautet in der Hs. und bei Westerm. so: *περὶ δὲ λίθων τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν, τὸν παρὰ τοῖς Βορτιαλοῖς ἐν Θράκῃ (Θράκῃ W.) γινόμενον, ὅτ' ἂν (ὅταν W.) ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι (ἐκθυμιᾶται cod.). ἐκεῖνος (ἐκεῖνος* W.) δ' ἵνα παρέχῃ γνοῦς μὲν τὴν τῶν ἀνθρώκων χροιάν διαμένοντας ἀφθάρτους, καὶ (*καὶ W.) σβέσας τί (σβέσαι τι; W.) πάλιν ἐπικεχειρήκασιν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.* der erste Satz scheint richtig zu sein; er findet seine Erklärung bei Theophr. a. a. O. § 13: *ὄν δὲ καλοῦσι σπῖνον, ὃς ἦν ἐν τοῖς (αὐτοῖς) μετάλλοις, οὗτος διακοπεῖς καὶ συντεθεῖς πρὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἡλίῳ τιθέμενος καίεται, καὶ μᾶλλον ἐὰν ἐπιψεκᾶση καὶ περιρράνῃ τις.* in der That entzündeten sich Stein- und Braunkohlenhaufen, die mit Eisenkies gemischt und feucht sind, leicht bei der Berührung mit der atmosphärischen Luft von selbst, d. h. durch die in ihnen vorgehenden chemischen Processe. der Anfang der zweiten Hälfte des Capitels scheint mir durch den Ausfall einiger Worte in fast unheilbare Corruption gerathen. auch in dem, was unserem Capitel vorhergeht, wird etwas supplirt werden müssen, möglicherweise einige Capitel; denn grammatisch könnte unter *τὸν αὐτόν* niemand anders als der c. CLXVI (182) genannte Ktesias verstanden werden. es wird aber niemand einfallen und ist auch bis jetzt, soviel ich sehe, niemand eingefallen, dieses Fragment über die thrakischen Steinkohlen dem Ktesias, der über Indien schrieb, zuzuweisen; vielmehr ist es klar, dass wir es wahrscheinlich mit einer theophrastischen oder aristotelischen Stelle zu thun haben. will man sich nun aber nicht zur Annahme einer Lücke und einer fast unheilbaren Verderbnis für unsern zweiten Theil entschliessen, so möchte ich vorschlagen statt *ἐκεῖνος δ' ἵνα παρέχῃ γνοῦς μὲν τὴν τῶν ἀνθρώκων χροιάν* zu lesen *ἐκεῖ δ' εἶναι*

<καὶ> παρεχομένους μὲν (scil. λίθους) τὴν τῶν ἀνθρώπων χροίαν. die Aenderung von χροϊάν in χροίαν ist durch die Parallelstellen z. B. Theophrast a. a. O. durchaus geboten, ist auch längst von Niclas vorgeschlagen und von Jacobs gebilligt worden, und der angenommene Gebrauch von παρέχεσθαι ist gut griechisch. — dann weiter, nach Setzung eines Kommas, διαμένοντας δ' ἀφθάρτους, κὰν σβέσαντες πάλιν ἐπικεχειρήκωσιν, τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.'

c. CLXIX (185) = Callimach. II 348. Aristot. pseudepigr. fr. 249 p. 267 R. Aristot. fr. 253 p. 1524 Bekk. Rose. cf. Theophr. hist. plant. IV 4, 12.

p. 40, 14. τουτων sine accentu cod., non τούτων.

p. 40, 15. cf. Steph. Byz. s. v. Ἐρύθεια: 'λέγεται δὲ καὶ Ἐρύθη κατὰ συναλοιφήν, ὡς τὸ Ἀγάμμεια Ἀγάμμη κ. τ. λ.'

p. 40, 17. κιθαρωδὸς cod.

p. 40, 19. Niclasii emendat. prob. O. Schneider. ibid. αὐτῶ cod. pro αὐτῶν.

p. 40, 20. χροια sine accentu cod.

c. CLXX (186) = Callimach. II 348. Theopompi fr. 231 p. 317 Müll. Plin. n. h. XXXVII 7, 99.

p. 40, 22. hic κάεσθαι cod., sed p. 40, 1: καίεσθαι.

p. 40, 23. θείπομπον φησὶν cod.

c. CLXXI (187) = Callimach. II 348. Phaniae Eresii fr. 39 vol. II p. 301 Müll. Plin. n. h. XXXV 14, 171. Vitruv. II 3.

p. 41, 2. Νεανδριέων Holstenius prob. O. Schneider.

p. 41, 3. καθηγήσεις cod. καθυγιάσεις Niclas, minus bene καθελκώσεις Bentl.

ibid. pro codicis καὶ χρησίμασ O. Schneider vult ἄκη χρησίμα. καὶ delevit Bentl.

c. CLXXII (188) = Callim. II 349. Lyci Regini fr. 4 vol. II p. 371 Müll. Aelian. nat. anim. I 1. Antonin. Liber. 37. Steph. Byz. s. v. Διομήδεια. Plin. n. h. X 44, 127. mirab. ausc. c. LXXIX (80) (ex Lyco Regino fr. 4 Müll.). Ovid. met. XIV 502. Augustin.

de civ. XVIII 16. Lycophr. v. 595 ibique Tzetzes. Philes de propr. anim. c. 5. Servius ad Aen. XII 271.

p. 41, 7. τῶν ζώων corr. Meursius. τῶν Τρώων Bochart. τῶν Κῶων Beckm.

p. 41, 9. Ἑλλήνων] cf. gymn. Austriac. annal. 1874 p. 132.

p. 41, 9. 10. παραβάλλη τίς cod.

p. 41, 12. σ//αι//÷νειν cod.

ibid. in margine cod. $\overset{\Theta}{MY}$ = μῦθος.

ibid. gymn. Austr. ann. l. l.: 'nach dem Worte φιλοφρόνως ist eine Lücke anzunehmen, da das zweite Satzglied fehlt, welches dem Gedanken ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων entsprechen und den Sinn haben muss, dass die Diomedesvögel gegen die Barbaren feindselig seien; was aus den Parallelstellen in den mirab. ausc. und bei Aelian hervorgeht.'

c. CLXXIII (189) = Callim. II 349. Theopomp. fr. 143 p. 302 Müll. apud Aelian. XVII 16. mirab. ausc. c. CXIX (129) (ex Theopompo). cf. etiam Lyci Regini fr. 5 vol. II p. 372 Müll. Apostol. I 54.

p. 41, 17. Ἐνετούς edit.; cod., rectius ni fallor, ἐνετούς, vide gymn. Austr. ann. 1874 p. 132 sq.

p. 41, 19. προσθέντας cod.

p. 41, 23. ἀφίπτασθαι cod., ί in rasura?

ibid. καθάπερ εἰ τινὰς cod.

p. 42, 2. pro VII 16 leg. XVII 16.

c. CLXXIV (190). cf. anthol. Palat. II p. 140: εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ, ἐξ Ἰεραῶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

p. 42, 3. τὸ ἐν ἐν cod.

AD APOLLONIVM.

c. I = Theopompi fr. 69 vol. I p. 288 Müll. Diogenes Laert. I 10, 109. 111. Pausan. I 14, 4. Plin. n. h. VII 52, 175.

p. 43, 1. Βώλου Ἐπιμενίδης cum W. aliisque editoribus legi nequit; cf. Diogen. Laert. I 10, 109: 'Ἐπιμενίδης, καθά φησι Θεόπομπος καὶ ἄλλοι συχνοί, πατὴρ μὲν ἦν Φαιστίου, οἱ δὲ Δωσιάδου, οἱ δὲ Ἀγησάρχου.' similes genetivi auctoris apud Stobaeum saepissime inveniri monuit Hercher.

ibid. ante Κρής excidit ὁ.

p. 43, 3. πρόβατον, ο super ω, cod.

p. 43, 6. ἄλλοι τὲ cod.

p. 43, 12. ὑπελάμβανε edit. opp. cod.

p. 43, 18. ὡς φησιν cod.

p. 43, 17—44, 1 sic corrigi vult Wichers: 'λέγουσι μὲν οἱ Κρήτες ἔτη βιώσαντα αὐτὸν ἐνὸς δέοντος τριακόσια ἀποθανεῖν, ὡς δὲ φησιν Θεόπομπος, ἐβίω ἑκατὸν πενήκοντα καὶ ἑπτὰ.'

p. 44, 1. καὶ ἑπτὰ inseruimus cum Wichersio; non improbante C. Müllero conl. append. Vat. cent. III 97: 'ἐβίω δὲ οὗτος, ὡς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη ἑκατὸν πενήκοντα καὶ ἑπτὰ, ἅπερ ἑπτὰ <καὶ πενήκοντα> ἑκαθεύδησεν.'

c. II. cf. Iamblichus vit. Pythag. c. 28. Herodot. IV 14. Maxim. Tyr. diss. 16, 38. Plin. n. h. VII 52, 174.

p. 44, 5. 6. nummi Proconnesii exhibent 'ΠΡΟΚΟΝ' congr. cum nostro cod., cf. Marquardt, Cyzicus und sein Gebiet p. 17. 18.

c. III. cf. Plin. n. h. VII 52, 174. Lucian. enc. musc. c. 7. Tertull. de an. c. 44.

p. 44, 13. ἐρμό τιμον et v. 27. ἐρμό τιμον cod.

p. 44, 19. καὶ τὰ παραπλήσια Hercher.

c. IV. cf. Iamblichus vit. Pythagor. c. 28. interpret. ad Herodot. IV 36 et Pauly, R. E.² I p. 7 sq.

p. 45, 8. Toupii emendationem comprob. Ideler et Bast conl. Pseudoplutarch. de fluviis c. 2, 5, 1. 10, 5, 1. 24, 5, 1.

p. 45, 10. δε sine accentu cod.

c. V. c. Theopompo cf. Theopompi fr. 66 Müll. Plin. n. h. II 79, 191. Euseb. praep. ev. 10, 3. Diogen.

Laert. I 11, 116. paradoxograph. Vatic. c. 31. Favaro, terremoti p. 29.

p. 45, 17. Σύρω legere malui, Σύρω edit. Syros insula haud procul a Rhēnia sita terrae motibus magis obnoxia fuisse videtur quam Scyros.

c. VI = Aristoteles *περὶ τῶν Πυθαγορείων* fr. 185 p. 1510 Bekk. Rose = Aristot. pseudepigraph. fr. 177 p. 195 sqq. R.; haec omnia descripsit Apollonius ex uno Aristotele, ex quo partim eadem partim alia Aelianus var. hist. II 26. IV 17. Diogenes Laertius VIII 1. Porphyrius vit. Pythag. § 27 sqq. Iamblichus vita Pythag. c. 28. nimis quidem contracta referunt.

p. 46, 4. σωστός apud antiquos non reperitur, sed vid. Ducange lexic. p. 1516.

p. 46, 6. Iamblich. l. l.: 'νεκρὸς τοίνυν φανήσεται ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐφάνη νεκρὸν ἄγον τὸ πλοῖον.'

p. 46, 7. δ' ἐν cod. δὲ ἐν edit.

p. 46, 8. hic lacunam statuerat W. quam ex homoeoteleuto ('ὡς φησιν Ἀριστοτέλης . . . ὁ αὐτὸς Ἀριστοτέλης γράφων') ortam putat Rose; ea explenda est ex Iamblichō § 142: 'καὶ ἐν Συβάρει τὸν ὄφιν τὸν ἀποκτείνοντα τὸν δασύν ἔλαβε καὶ ἀπεπέμψατο, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ τὸν μικρὸν ὄφιν, ὃς ἀπέκτεινε δάκνων. ἐν Κρότωνι δὲ τὸν αἰτὸν τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα, ὡς φασί. βουλομένου δὲ τινος ἀκούειν, οὐκ ἔφη πω λέξειν, πρὶν ἢ σημείον τι φανῆ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐν Καυλωνίᾳ ἡ λευκὴ ἄρκτος.'

p. 46, 11. γινομένην cod. γενομένην edit.

ibid. πυθαγορίοισ cod.

p. 46, 12. ἀπῆρεν cod. ἀπῆρεν Rose.

p. 46, 13. cf. Aelian. var. hist. IV 17: 'ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ (ὑπὸ τοῦ Κόσα ποταμοῦ Ael. v. h. II 26) διαβαίνων προσεργήθη, τοῦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ· χαῖρε, Πυθαγόρα.' cf. idem nomen Κόσας corruptum in Νέσσον apud Iamblich. et Diogen. Laert. in Καύνασον apud Porph. et Cyrill.; est autem Κόσας Latii flumen apud Strab. V p. 237.

p. 46, 14. *ἄνθρωπον*, volebat *ἀνθρώπων*, cod.; veteres edit. *ἀνθρώπων*, sed cf. Libanius vol. IV p. 155: 'πέπονθα γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον.'

p. 46, 20. *εἰς* cod. ubi expectamus *ὡς*, cf. Anacreontic. XII 15: *εἰς βέλεμνον* pro *ὡς βέλεμνον*.

c. VII = Aristot. probl. XXI 24. XXXVIII 10.

p. 47, 1. *γινόμενους* cod. *γενομένους* Ideler.

p. 47, 2. post *καί* cum W. ex Aristot. inserendum esse suspicor *καταρροϊκά*.

c. VIII = Andronis Halicarnassensis fr. 16 vol. II p. 352 Müll. cf. Amelesagoras apud Antig. c. XII (12). Aelian. nat. anim. (ex Aristotele ut vid.) V 8. Plin. n. h. X 12, 30.

p. 47, 4. Meinekii emendationem prob. Westerm. in Paulyi R. E. I² s. v. Andro.

c. IX = Aristoteles pseudepigr. fr. 217 p. 235 R. Aristot. fr. 225 p. 1519 Bekk. Rose.

p. 47, 9. 10. *προβλήμασι φησίν* cod.

p. 47, 11. *ἔχουσι* Rose contra cod.

c. X = Theopompi fr. 79 hist. Gr. I 291. cf. Aelian. nat. anim. II 47. Pausan. V 14. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXIII (135).

p. 47, 14. *διασυρόντων* cum Emperio corrigendum est.

c. XI = Aristoteles pseudepigr. fr. 554 p. 539 R. Aristot. fr. 248 p. 179 (vol. II) Müll. fr. 562 p. 1570 Bekk. Rose. Aristoteles apud Antigon. c. XVI (18). Aelian. nat. anim. V 14. Solin. c. 30. Plin. n. h. VIII 59, 229.

p. 47, 19. *παρ' αὐτὰ* cod. *παραυτὰ* W. Rose Müller. *παραντίκα* Leopardi.

c. XII = mirab. ausc. (ex Theophrasto secundum Müllenhoff.) c. CL (161).

c. XIII. cf. mirab. ausc. (ex Theopompo secundum Müllenhoff.) c. CXXXVII (149).

p. 47, 23. *ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ* fort. = *ἐν τῇ μυθικῇ ἐπιτομῇ* Phylarchi cf. hist. Gr. fragm. vol. I p. LXXIX.

- c. XIV = Phylarchi fr. 16 p. 337 Müll.
 p. 48, 2. *καλιερεῖν*] de altera λ in cod. falso superscripta cf. Antigon. c. XXXIV (40).
 p. 48, 3. *ἱστοριῶν* emend. W. cf. c. 18.
 ibid. *καὶ* delevit Hercher p. 357 cf. c. 18.
 p. 48, 4. *ἀράβιον φησὶ* cod.
 p. 48, 10. ante *τετρακοσίων* Teucher addit *τετρακισχιλλίων*; rectius pro *τετρακοσίων* scriberetur *τετρακισμυρίων* cf. Pytheas apud Strab. II p. 104.
 p. 48, 12. 13. *μὴ δὲ . . . μὴ δὲ* cod.
 c. XVI = Theophr. fr. 170 p. 213 Wimmer.
 p. 48, 14. *δὲ ἐν* edit. contra cod.
 ibid. *τῶν* del. Hercher p. 357 conl. c. 29. 33. 43.
 48. 50.
 p. 48, 15. *τὴν τῆς θαψίας ῥίζαν* Hercher l. l.
 ibid. in margine adscriptum manu recente 'Walwurtz'.
 c. XVII = Ctesiae fr. ed. Baehr. p. 361. cf. Ctesias apud Phot. bibl. cod. 72 p. 47. Ctesiae fr. ed. Baehr. p. 252. 314.
 p. 48, 19. *γίνεσθαι* cod., sed v. 16 *γίγνεσθαι*.
 p. 48, 20. *τοῦτ'* W. contra cod.
 ibid. *ἠ* *ἔλκει* cod.
 c. XVIII = Phylarchi fr. 37 p. 344 Müll., simil. Phylarch. apud Athenae. I p. 18 d.
 p. 49, 1. *φησὶν* cod.
 p. 49, 2. *τρεσ πόδας* pro *τοὺς πόδας* cod.
 p. 49, 4. *διὸ* defendit etiam Hercher p. 358.
 p. 49, 5. ^{νά} *θᾶτον* cod.
 c. XIX. cf. Pseudo-Dicaearchi Messenii, rectius Megaclidis critici fragmentum 60 § 5. 6. e codice Parisino apud hist. Gr. fr. II p. 262 M.: 'φύεται δ' ἐν τῷ ὄρει καὶ καρπὸς ἀκάνθης, ταῖς λευκαῖς παραπλήσιος μύρτοις· ὃν ὅταν τις τρίψας ἐλαίῳ καταχρίσῃ [corrigen- dum καταχρίσῃ?] τὸ σῶμα, τοῦ μεγίστου χειμῶνος οὐ λαμβάνει τὴν ἐπαίσθησιν ἢ πάνυ βραχεῖαν οὐδὲ ἐν τῷ θέρει τοῦ καύματος κ. τ. λ.'

p. 49, 7. *Μεγακλείδης* coni. C. Müller hist. Gr. II p. 232. Heraclidem Ponticum intellegendum esse credit Welcker, sed propter temporum rationem amplius illud fragmentum Parisinum Heraclidi Pontico tribui nequit. *κριτικός* emend. Olearius in Philostr. p. 525.

c. XX = Ctesiae fr. p. 224 Baehr. Aelian. nat. anim. XVII 34.

c. XXI = Aristot. fr. nr. 221 p. 1518 Bekker. Aristot. pseudepigraphus fr. 213 p. 234 B. similia nunc leguntur in problem. Aristot. ineditis II 131sq. Bussemak. cf. Aristot. de part. anim. IV 10. 'In den Worten τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζῴων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν sind Spuren einer byzantinischen Hand ersichtlich. ohne Zweifel schrieb Apollonius ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσί, wie es gleich heisst διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις. vielleicht hiess es auch τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ ohne δέ, wie 42.' Hercher p. 358.

p. 49, 21. *διατί* cod. *διὰ τί* edit.

c. XXII = Aristot. probl. X 44.

p. 49, 24. *δ'* cod. *δὲ* edit.

c. XXIII = Aristot. probl. XXXVIII 7. hunc locum omisit G. A. Palm, der Magnet im Alterthum, Stuttg. 1867. cf. Plin. n. h. XXVII 4, 61.

p. 50, 2. *ἡμας* sine accentu cod.

ibid. *μῆδ' ὄλωσ* cod.

c. XXIV = Eudoxi Rhodii fragm. 1 (τῶν ἱστοριῶν) hist. Gr. fr. vol. IV 407. intellegendi videntur quos nos dicimus Albinos, cf. Isigon. apud Plin. n. h. VII 2, 12.

p. 50, 7. *ἔθνος φησὶν* cod.

c. XXV = Aristot. fr. nr. 99 p. 1494 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraphus fr. 90 p. 117. Diogen. Laert. IX 81. Arist. ἐν τῷ περὶ μέθης apud Athenaeum II p. 44 d. Sextus Empiric. hyp. I 84.

p. 50, 10. *ἄνδρων φησὶν* cod.

ibid. 'Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος' Arist. ap. Athen.

p. 50, 11. perversa lectio *ἀπινοσ* negligenti librario debetur, cui cum scripsisset *ἀδιψοσ* in mentem venit *ἀπεινοσ*.

p. 50, 12. *ἀμμωνα* cod. *Ἀμμωνα* edit.

p. 50, 13 sq. *ὁδοῦ* et *τοῦτο* — *βίου* eiecit Hercher p. 358 cf. c. 33.

p. 50, 14. *ἐποίησεν* cod. *ἐποίησε* edit.

c. XXVI = Aristot. de vit. et mort. c. 2.

p. 50, 15. *δ'* cod. *δὲ* edit.

ibid. *τῆσ* delevit Hercher p. 357.

p. 50, 17. *οὐκ ἔτι* cod. *οὐκέτι* Ideler.

ibid. *ἦ* delevit Hercher p. 357.

c. XXVII = Aristot. fr. 263 p. 1526 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraph. fr. 309 p. 325 R. cf. Pseudo-Alexand. Aphrodis. probl. II 30 p. 61 Ideler.

p. 50, 21 sqq. *οἱ φθειρεσ φησιν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖσ μακραισ οὐ φθίνουσιν* (*φθίνουσι* edit.) *νόσοισ, μελλόντων τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὐρίσκονται, προλελοιπότεσ τὴν κεφαλὴν.* Hercher correxit p. 359: *οἱ φθ. φ. οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖσ μακραισ οὐ φθίνουσι νόσοισ, μελλόντων δὲ τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια μεθίστανται, προλελοιπότεσ τὴν κεφαλὴν.*

c. XXVIII = Aristot. fr. 264 p. 1526 et fr. 228 p. 1519 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraph. fr. 310 p. 325 et fr. 220 p. 236 R.

p. 50, 25. *θύπασ* cod. *θύπος* Ideler.

p. 50, 26. *φησιν* cod.

ibid. *γιγνόμενος*, v. 28 *γίνεται*, p. 51, 1 *γιγνόμενον*, p. 51, 2 *γιγνομένου* cod.

p. 50, 27. *ὅταν* (*ὄτ' ἂν* cod.) *τελευτᾶν μέλλωσιν* delevit Hercher p. 359. — *μακραισ* cod.

p. 50, 28. *δέ φησιν* cod.

p. 51, 1. *ἀποδέδωκεν* cod. *ἀποδέδωκε* edit.

c. XXIX = Theophr. hist. plant. IX 13, 3; ceterum ea quasi spuria uncis inclusit Wimmer.

p. 51, 4. *μητραι* *φησιν* cod.

ibid. προπέσωσιν Theophr. προπίωσιν cod. προ-
πίπτωσιν Bast. προσπέσωσιν Meursius, quod recepit
Ideler, damnavit Bast.

c. XXX = Aristoxeni Tarentini fr. 87 vol. II p.
291 Müll.

p. 51, 7. pro ὁ Meursius scribere vult οὐ, sine
causa rem ad Aristoxenum medicum Herophileum referens.
ibid. τούς addidit Hercher p. 359.

c. XXXI = Theophr. hist. plant. IX 17, 4. Plin.
n. h. XI 37, 194.

p. 51, 12. φησὶν cod.

c. XXXII = Theophr. hist. plant. IV 4, 9.

c. XXXIII = Theophr. hist. plant. VIII 4, 5.

p. 51, 17. ζ cod. ἦ Meursius, sed cf. c. XLI.

p. 51, 18. ὁδοῦ delet Hercher p. 358.

c. XXXIV = Theophr. hist. plant. VIII 11, 7:
'ἐν Ὀλύμπῳ καὶ ἐν Κηρίνθῳ τῆς Εὐβοίας.'

p. 51, 22. φησὶ cod.

c. XXXV = Aristot. hist. anim. VII 4, 30.

p. 51, 24. δὲ delet Hercher p. 359.

p. 51, 28. ἰδ cod. ζ corr. Meursius, recepit Ideler.

c. XXXVI. cf. Strabo X p. 446. Stephanus Byz.

s. v. Κάροστος. Plutarch. de orac. defect. p. 707.

p. 52, 2. φησὶν cod.

p. 52, 4. ἐξ — αὐτοῦ cod.

p. 52, 5. καὶ ἔστιν cod. καὶ ἔστιν vel καὶ ἔστι edit.

p. 52, 8. ὑποτίθεται Teucher, damn. Bast.

p. 52, 9. hic γίνεται cod., supra γίνεταί v. 6.
itemque infra v. 14.

p. 52, 10. ἐγγρήζει] ἐνεργεῖ coni. Hercher p. 359.

p. 52, 11. ἀκατάκανστα Meursius.

p. 52, 14. καρυστῶ cod. recte, cf. Ὀρχηστός apud
Homerum, Ὀρχομενός apud Antoninum Liberalem (Bast
epist. crit. p. 161).

p. 52, 15. πολὺς edit.

p. 52, 16. καταβαινόντων delet Hercher, idem
inserit τῶν v. 17.

- p. 52, 17. Ἐλμαίου edit. cf. Ἐλυμαῖοι.
 ibid. ὑπὸ κάτω cod.
- c. XXXVII = Aristot. probl. XIII 10.
- p. 52, 24. γῆς] cf. schol. Apollon. Rhod. I 922:
Εὐδοξος ἐν δ̄ γῆς περιόδου.
- p. 52, 25. φησὶν Meursius. ἔστιν cod. εἶπεν Leopardi, idem delet ὃ p. 53, 1, et post ὑπεράνω lacunam statuit et δέ retinet pro τε et κείμενοι mutat in κείμενον; W. sic edidit: *Εὐδοξος — περιόδου· ἔστιν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος, οἱ ὑπεράνω Σύρτων τε καὶ Καρχηδόνας πρὸς ἀνατολὰς κείμενοι, οἱ καλοῦνται Γύζαντες· κ. τ. λ.*
- ibid. λιβύη τί cod.
- p. 53, 1. ὑπὲρ ἄνω cod.
- ibid. χαρχηδόνας cod.
- p. 53, 5. μελλισσῶν cod.
- c. XXXIX = Aristot. fr. nr. 320 p. 1532 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigr. fr. 312 p. 326 R.
- p. 53, 7. ἀνατομῶν, φησὶν cod.
- c. XL = Aristoxeni Tarentini fr. 36 vol. II p. 282 Müll.
- p. 53, 13. ἐνίστε cod. ἐνιόστε Ideler.
- p. 53, 14. καλοῦντοσ τινος cod.
- p. 53, 15. γινομένασ cod. γιγνομένασ edit.
- p. 53, 18. ἔαρινούσ cod.
- ibid. δωδεκατησ sine accentu cod. et in margine lineola ' adscripta, qua mendum indicatur; delevimus cum Müllero, conl. p. 55, 25.
- p. 53, 19. ἰταλία cod.
- c. XLI = Theophr. hist. plant. IX 18, 2. Plin. n. h. XXII 15, 39. XXV 10, 122. XXVII 3, 9.
- p. 53, 20. ἦ cod. ᾀ Meursius.
- ibid. τὸ Meursius. τὸν cod.
- p. 53, 21. θηλυφόνον etiam Nicander alexiph. 41.
- p. 53, 22. σῆροπίοισ cod.
- gloss. c. XLII. cf. Hesych. s. v. ἰξίας, qui ex hoc scholio Apoll. suppleri et corrigi potest.

- p. 53, 25. ἔχουσιν cod. ἔχουσι edit.
- p. 53, 26. ἐνεῖσιν] εἰσιν Hercher p. 360.
- c. XLIII = Theophr. hist. plant. II 2, 7.
- p. 54, 3. οὐ cod. et Theophr. οἶ Westermann mendose.
- c. XLIV = Aristot. hist. anim. IX 40, 190. 191. III 12, 79.
- p. 54, 7. φησὶν cod.
- p. 54, 9. ἐστὶν cod.
- c. XLVI = Theophr. de caus. plant. V 15, 1.
- p. 54, 15. 'κελύφη' etiam Theophr.
- c. XLVII = Theophr. fr. 167 p. 211 Wimmer, qui suum fragmentum ex Athenaeo II p. 62 deprompsit hoc Apollonii loco praetermisso; quamquam hinc solum intellegitur, ad quod scriptum referendum sit. cf. etiam Plutarch. sympos. IV 2.
- c. XLVIII = Theophr. hist. plant. IX 11, 11.
- p. 55, 4. βο//τάνη cod.
- c. XLIX = Theophr. fr. 88 p. 185 Wimmer. Aristoxeni Tarent. fr. 76 vol. II p. 288 Müll. Gellius n. A. IV 13.
- p. 55, 12. γὰρ φησιν cod.
- p. 55, 14 sq. ἐλθόντα (χρήσασθαι αὐτὸν τῷ μαντεῖω τῆς Πασιφάης ἅμα τῷ ἐν Δελφοῖς λέγεται) τὸν μ. Teucher, prob. Ideler. τῆς Πασιφάης Αἰήτου ἀδελφῆς Meursius. καθάπερ, φησὶν, Ἀριστόξενον λέγεται τὸν μουσικὸν καταστήσαι (sanavisse) τὸν κ. τ. λ., reliqua (τὸν μουσικὸν — ἀδελφῆς) aliunde, fortasse ex capite quodam deperdito, huc inrepsisse putans, Leopardi. C. Müller pro sua emendatione provocat ad Plutarch. Agid. c. 9. idem historiam ab ipso Aristoxeno in opere περὶ μουσικῆς vel alio loco, ubi de vi musicae sermonem instituerit, narratam esse suspicatur.
- p. 55, 19. ἢ μαχόμενον coni. Emperius.
- p. 55, 25. lineola supra ε in voce εως non accentus magis quam corruptelae signum esse videatur.
- p. 56, 3. ἀλλαχῆ cod. ἀλλαχῆ W.

- c. L = Theophr. hist. plant. IX 17, 3.
 p. 56, 6. ἐσχάτη recte cod. ἐννάτη Meursius.
 ibid. nescio an ex Theophrasti codicibus corrigendum fuerit *Εὐδημος*: cf. c. XXXIV.
 p. 56, 7. 'ἐλλέβορον' Theophr.
 p. 56, 9. ὁμοτέχνους cod.
 p. 56, 11. πρὸ τοῦ δειλὴν γενέσθαι cum Theophrasto vel μέγρι δειλὴ ἐγένετο inserit Leopardi; illud vult etiam Hercher p. 360. ceterum ipsius Theophrasti editores ante λούσασθαι 'καί' inserunt contra Apollonium et Theophrasti codices.
 p. 56, 16. ἀσθενέστεραι cod. ἀσθενεστέραι W.
 ibid. συνηθισμένοι cod.
 c. LI = Aristot. fr. nr. 223 p. 1518 Bekker-Rose.
 Aristot. pseudepigr. fr. 217 p. 235 R.

AD PHLEGONTEM.

- Mirabilia c. I. 'einem pseudonymen Briefe des Hipparchos, Verwalters der vom König Philipp von Makedonien eroberten Stadt Amphipolis, an Arrhidaeos entlehnt' Rohde, gr. Roman 391.
 p. 57, 17. ἴδεν cod., retinuit etiam W. sed cf. p. 59, 17 et acta Monacens. 1839 p. 1046.
 p. 58, 3 sq. ὤετο δεῖν] fort. ἐφίεται Nauck.
 p. 58, 12. κελεύειν τὲ cod.
 p. 58, 15. αὐτὴ inserit Nauck.
 ibid. φρονεῖ τὲ cod.
 p. 58, 19. γεγρονέναι] ἐγγεγονέναι Hercher p. 362.
 p. 58, 20. ἦ ante ὡς ἂν inserit Leopardi.
 ibid. ὡς ἂν δευτέρας ἀγγελίας συντελεσμένης cod., delet Hercher; ὡς ἂν ὄρας δευτέρας ἀπὸ τῆς ἀγγελίας coni. Müller.
 p. 58, 22. ἡ Χαριτώ delet Hercher.
 p. 58, 23. iam Franz: 'ἀνακύψασα pro παρακύψασα diligenter et attente contuita.'

p. 58, 26. τὴν ἡσυχίαν cod. et W. sed cf. p. 64, 24 sq. ἡσυχίαν ἔσχεν.

p. 59, 4 sq. cod.: τὴν δὲ παραγινομένην, διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ, καὶ τῷ ξένῳ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησαμένην, ἀξιούσιν περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ μαχάτου, τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, μηδὲν ἀποκρυψαμένην. Hercher: 'mit Ausscheidung einiger Glossen ist zu schreiben: τὴν δὲ παραγενομένην διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ, καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησάμενον ἀξιούσιν τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν μηδὲν ἀποκρυψάμενον.' Leopardi proposuerat: 'δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ δὲ τῷ ξένῳ κ. τ. λ.' eandem interpunctionem statuerat iam Franz.

p. 59, 8. ἀγωνίσασ cod.

p. 59, 11. ἐδήλωσεν ὡς ἦκει cod. ἐδ. ὡς εἶχεν Leopardi et Nauck. ἐδ. ὡς ἦκεν acta Monac. 1839 p. 1046. ἐδ. ὄση, καὶ Hercher p. 362.

p. 59, 12. λάθραι cod. ubique.

p. 59, 13. ἀπολελειμμένα Hercher p. 363; sed vide ad p. 72, 16.

p. 59, 13 sq. βουλόμενος — πιστόν delet Hercher l. l.

p. 59, 16. ἔλαβεν cod. ἔλαβε edit.

ibid. ἀπολελοίπει cod. ἀπελελοίπει edit. ante W.

p. 59, 22. cf. πένθος ποιεῖν apud Dion. Cassium.

p. 59, 24. ὡσάνει cod.

p. 59, 25. καὶ supra v. cod.

ibid. δεόμενος delet Hercher p. 363.

p. 60, 4. προσετήρουν cod. παρετήρουν Hercher l. l.

p. 60, 10. ἔτι] ι in ras. ει cod.

p. 60, 12. δὲ cod., defendit Hercher p. 363.

ibid. διωρυχέναι etiam W. cum codice.

p. 60, 13. χρύσια cod. W. χρυσία Nauck et Hercher.

p. 60, 17 sq. ἰδόντων τὲ . . . ἀφώνων τὲ cod.

p. 60, 27. οὐ — ταῦτα resp. ἐνταῦθα in suspicionem vocat Hercher l. l.

p. 61, 2. περιχεῖσθαι περὶ τινα Graecum non esse dicit Hercher; absolute dicitur περιχεῖσθαι = um den Hals fallen apud Themist. or. XXIV p. 302 A.

p. 61, 3. καὶ θρήνου temere omisit Müller.

p. 61, 4 sq. ὡς — συμπτώματος resp. θεάματος delet Hercher; praetulimus Nauckii ingeniosam emendationem.

p. 61, 5. ἄμα τὲ cod.

p. 61, 7. προσηγγέλη cod. fort. recte, προσηγγέλθη Hercher; cf. supra διωρυχέναι.

p. 61, 9. μήτισ, non μή τισ, cod.

p. 61, 11. ῥηθέντων δὲ πάντων τῶν κατὰ μέρος recte cod., cf. p. 62, 21. 22 τῶν ἱστορούντων τὰ κατὰ μέρος. editores temere deleverunt τῶν ante κατὰ μέρος.

p. 61, 12. 'εἰσελθεῖν und ἐπί schliessen sich aus; überdiess konnte die Grabkammer nicht früher betreten werden, als bis sie geöffnet war. Es ist also zu schreiben ἐλθεῖν etc.' Hercher.

p. 61, 14. τόν inserit Hercher.

p. 61, 17 sq. cf. Xenoph. Ephes. III 7, 4 p. 368 H.

p. 61, 18. 19. τῶν — ὅστ' suspectat Hercher p. 363 sq.

p. 61, 22. ἄπερ cod. ὅπερ Hercher conl. p. 59, 15. 16.

p. 62, 2. μεγάλα τὲ cod.

p. 62, 15. θύειν τὲ cod.

p. 62, 18. παρεγίνετο cod. παρεγένετο Nauck.

c. II. cf. B. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I p. 171.

p. 62, 23. 'de Ephesio sive Alexandrino Hierone, ex quo hae ineptiae petuntur, aliunde non constat. Meursius scribi voluit Ἡρων. constat sane de Alexandrino Herone mechanico; sed quomodo ad hunc nostra potuerint referri non video.' Müll. hist. Gr. III p. 615.

p. 62, 28. καλλοκαγαθίαν cod.

p. 63, 1. τρισὶν cod. τρισὶ edit.

p. 63, 10. θύτας τὲ cod.

p. 63, 11. δε sine accentu cod.

p. 63, 13 sq. κευωρίσθαι — Αἰτωλοῦ delet Hercher p. 365.

p. 63, 16. βουλομένων cod., corr. Meursius, cf. p. 64, 20.

p. 63, 18. ἐ//σθῆτα cod.

- p. 63, 21. τοὺς πολίτας delet Hercher p. 365.
- p. 63, 25. τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι πρὸς ὑμᾶς
cod.; Nauck scribi mavult aut τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ χάριτι
τῇ πρὸς ὑμᾶς aut solum τῇ δὲ εὐνοίᾳ τῇ πρὸς ὑμᾶς,
deletis vocibus καὶ et χάριτι.
- p. 63, 27. fort. κατὰ γῆς Nauck.
- p. 63, 29. ἔμοῦ, τοῦ] ἔμαντοῦ bene conii. Emperius.
- p. 64, 1. παραδόξῳ delet Hercher.
- p. 64, 5. ἄλλό τι cod.
- ibid. μὴ δ', non μηδ', cod.
- p. 64, 7. με cod. μοι Hercher; cf. v. 22. 23.
- p. 64, 9. τῶν cod.
- p. 64, 10. συγνώμην cod.
- p. 64, 11. ἀπροσδόκητον delet Hercher.
- ibid. ἐωρακότες hic cod.
- p. 64, 18. ὅτ' — παρῶν delet Hercher.
- p. 64, 23. fort. κατὰ γῆς Nauck.
- p. 65, 2. αὐτοῖς delet Hercher.
- gloss. ad p. 65, 10. lineola supra ι in ἔρίν non
pro accentu accipienda est. κάθαρσιν conii. Emperius,
aliter Boissonade ad Aen. Gaz. p. 159.
- p. 65, 14. διπτομένων Hercher.
- p. 65, 17. δ' cod. δὲ edit.
- p. 65, 19. βουλομένων τὲ cod.
- p. 65, 23. λαῶς cod.
- p. 65, 24. νᾶόν cod.
- p. 65, 27. ἐξ ÷ ἐμέθεν cod.
- p. 66, 3. πᾶσιν cod.
- ibid. de Emperii emendatione cf. hymn. Hom. II 350.
- p. 66, 5. οὐδ' ἀναπαύλη τις conii. Bast, sed ipse
hanc emendationem renuntiavit epist. crit. p. 63; de
Schaeferi coniectura cf. Hom. II. II 380.
- p. 66, 6. ψακάς verior forma est, vide Stephani
thesaurum s. h. v.
- ibid. φονικαί conii. Meursius.
- p. 66, 7. de Nauckii emendatione cf. Homericum
κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.

- p. 66, 10. *γήροι* W.
- p. 66, 12. *περιφῶντες* cod.
- p. 66, 13. *κῦμα* cod.
- p. 66, 19. *λίπε δαίμων* Emperius.
- p. 66, 21. *θέμεν'* cod. corr. Müller.
- p. 66, 22. *μη δέ θ'* cod.
- p. 66, 23. *μετ' ὀπισθεν* cod.
- p. 67, 2. *ὑπέργηρωσ* cod. recte.
- p. 67, 7. Vossius his Antisthenem Rhodium intellegendum esse putat, opp. C. Müller, hist. Gr. vol. III p. 182 'fieri enim vix potuit, ut Antisthenes Rhodius rem sua aetate in regione omnibus notissima gestam ineptissimis fabellis deformare conatus sit.'
- p. 67, 11. *γενναίωσ τὲ* cod.
- p. 67, 13. *ἰταλίαν* cod.
- p. 67, 18. *εὐμαρουσ* sine accentu cod.
- p. 67, 19. *γενομένη* cod.
- p. 67, 19—21. *ἐπιφανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἐπιφανέντος γὰρ Ἀντιόχου κ. τ. λ.* huic loco mendum inesse suspicor.
- p. 67, 24. *λαφύρων τὲ* cod.
- p. 67, 25. *βούπλαγοσ, γ* in rasura, cod.
- p. 68, 1. *τραύ^{||||}ματα* cod.
- p. 68, 2. *τοῦσδε* cod.
- p. 68, 4. *σκῦλεύων* cod.
- p. 68, 5. *λεύσων* cod.
- p. 68, 10. *οἷα γ'* cod.
- p. 68, 13. *φά^{|||} ^{|||}σματος* cod.
- p. 68, 24. *ὀλέσασ* cod. corr. Müller.
- p. 69, 1. *εὐτρεπίζοντες θυσίας* cod., corr. Hercher
- p. 365.
- ibid. *δη^{τα}μο·λεῖσ* cod.
- p. 69, 2. *ὀ* in rasura, cod.
- p. 69, 5. *ἔστιν δ' ᾧ* cod. *ἔστιν δ' ᾧ* edit.
- p. 69, 9. *ἠτυχῆ^{κέ}ναι* cod.
- p. 69, 11. *ὥστέ τινασ* cod.

- p. 69, 13. de Leopardi coniectura cf. sequentia:
ἀνειπῶν δὲ τοὺς στίχους τούτους ὠρμησεν ἐκ τῆς σκηνῆς.
 ibid. *ἔστιν* cod. *ἔστιν* edit.
- p. 69, 16 (appar.) *πορθήσασ* cod. cum accentu.
- p. 69, 17. *ἐϋστεφάνους τὲ* cod.
- p. 69, 19. de πολὺ φέρτατος cf. p. 68, 22. πολὺ φέρτερον. 'für στρατιῆ φέρτατος lassen sich zahlreiche Belege anführen aus alten und jungen Dichtern, wie aus Prosaikern.' Nauck.
- p. 69, 21. *και* sine accentu cod.
- p. 69, 22. *τεμεῖ* praetulimus cum Nauckio *ταμεῖ* etiam W. et Müller.
- p. 69, 23. si *Ῥώμην*, recte restituitur pro *Ἀσίην*, hoc ex v. 20 et 24 falso hic repetitum esse videatur; praeterea cf. Antig. c. CLXXII (188), ubi cod. *Μήδων* exhibet pro *Ἑλλήνων*.
- p. 69, 24. *ἡδ'] ἢ δ'* cod.
- ibid. *ἐ//ρατεινῆς* cod.
- p. 69, 26. *ἐλευθερον* cod.
- p. 69, 27. *οὔνεκ'* cod. *εἴνεκ'* Nauck.
- ibid. *μεγαθύμου* cod.
- p. 70, 3. *ᾧ ÷ ἄνδρες* cod.
- p. 70, 4. *ἐκ τῆς Εὐρώπης* W. et Müller.
- p. 70, 6. *ἐπίταδε* cod. W. *ἐπιτάδε* Müller.
- p. 70, 17. *ποιήσασθαι* edit.
- p. 70, 18. *μέρος τί* cod.
- p. 70, 26. *ἵππων τὲ* cod.
- ibid. *δοράτων τὲ* cod.
- p. 70, 27. *ληλασίαν τὲ* cod.
- p. 71, 1. *πτώσεις τὲ . . . ἐρημίαν τὲ* cod.
- p. 71, 7. *φιλίην* correxi, cf. *Συρηκοσίων* in antecedente versu et *χαλκείη* in sequente.
- p. 71, 9. *πᾶσιν* cod.
- ibid. *ὑπερίονος* cod.
- p. 71, 10. *ἀκτίνεσσι* cod.
- p. 71, 11. *χαλεπ'* cod. ut videtur.
- p. 71, 13. *πυρπολαθήσει* Xylander.

p. 71, 24. εἶπεν cod. εἶπε edit.

p. 71, 26. littera τ videtur infra lineam addita esse.

p. 72, 5. θηρίου τὲ cod.

p. 72, 8. κωλύσαι cod.

p. 72, 16. ἀπολελειμμένα cod. ὑπολελειμμένα Meineke, item supra p. 59, 13. Hercher p. 363 ἀπολελειμμένα scribi vult pro codicis ὑπολελειμμένα. melius utrobique codicem sequemur. cf. notam praef. ad p. 11, 20.

p. 72, 17. κτερίσαι τὲ cod.

p. 72, 23. τῆνδε cod.

p. 72, 26. ἀλόχουσ τὲ cod.

p. 73, 3. ἐνέρων τε vel Ἄϊδαό τε Nauck. μακάρων τὲ cod.

p. 73, 5. Phlegon ipse fortasse Ἀπόλλωνος Λυκίου scripsit, uti cod. exhibet. nam ad lupum illum ingentem ac daemoniacum spectare videtur hoc templum Apollini Lycio sacratum. Λυκείου Meineke in philologo XIV p. 24.

c. IV = Dicaearchi Messenii fr. 30 vol. II p. 244 et Callimachus ed. O. Schneid. fr. 415 p. 588 sqq. cf. etiam Sostratum apud Eustath. ad Hom. Od. 10 p. 1665. Pseudocallisthenes I 46. Phlegon sua ex Callimacho sumpsit, uberrimo fonte scriptorum memorabilium. Callimachus Dicaearchi mentionem iniecisse putandus est ut qui haec attigerit.

p. 73, 11. Κλέαρχος scilicet ἐν βίοις C. Müller, scriptor. rer. Alexandri Magni post Arrianum Didotianum p. 84, conl. Gell. noct. Att. IV 11: 'Clearchus et Dicaearchus memoriae tradiderunt fuisse eum [Pythagoram] postea Pyrrhum Pyranthium, deinde Aethaliden, deinde feminam pulchra facie meretricem, cui nomen fuerat Alco.'

ibid. ἄλλοι τινες cod.

p. 73, 13. ἄνδρα delet Nauck ut dittographiam vocis Ἀρκαδία. Hercher eicit verba ἐν Ἀρκαδία ἄνδρα ὄντα ἐν τῷ ὄρει τῷ. sed unde haec omnia potuerint in-repere, equidem non video.

p. 73, 13—15. cf. Angelo de Gubernatis, Zoological Mythology II 84: 'In the Mahābhāratam (I 3811 sqq. et I 4585 sqq.) King Pandus dies at the moment when he is uniting himself with his wife Mādri, because he had one day in the chase transfixed a male gazelle at the instant when it was about to have fruit of its union with a female gazelle.'

c. V = Dicaearchi Messenii fr. 30 vol. II p. 244 et Callimach. ed. O. Schneid. fr. 416 p. 590. cf. schol. Hom. II. 1, 264.

p. 74, 5. *αὐτοῖ]* o in rasura, cod.

ibid. *ἱστοροῦσιν* cod. *ἱστοροῦσι* edit.

p. 74, 8. rectius fort. Leopardi *αὐτῆς*. *αὐτήν* ex vocabulo *αὐτήν* sequentis versus facile oriri potuit.

ibid. *δ ÷ ἄν* cod.

p. 74, 14. 15. in fastis consul. (ed. Baiter) consules anni 797 a. u. c. appellantur M. Vinucius et Taurus Statilius Corvinus.

p. 74, 15. nescio an pro *Τίτου* corrigendum fuerit *Μάρκου*, quod quidem commendat C. Müller.

p. 74, 16. *τριῶ και δεκαέτις* cod. *τρισκαυδεκαέτης* edit., sed cf. *πενταετής* Plutarch. moral. p. 844 A, et de accentu vide Göttlīng, Accentlehre p. 324.

p. 74, 21. *δ'* cod. *δέ* edit.

p. 74, 24. *ἀπορίαν τὲ* cod.

p. 74, 26. *τοι* delet Hercher.

p. 74, 27. *τῶν* inseruit W.

p. 75, 11. *Ἀθήνησι* edit. itemque v. 25.

p. 75, 12. in fastis consul. anni 805 a. u. c. consules appellantur D. Iunius Silanus et Q. Haterius Antoninus.

p. 75, 15. *γονέων* cod.

p. 75, 26. in fastis consul. anni 868 a. u. c. consules appellantur '(Aemilius) Aelianus, (L.) Antistius Vetus.' inde Meursius prob. Müllero legi vult *Αουκίου Αιμυλίου Αιλιανου καὶ Ούέτερος*; Westerm. proposuit

Αἰνυλλίου Αἰλιανοῦ καὶ Λουκίου Οὐέτερος. nos vel *Ἀντιστίου* vel *Λουκίου Ἀντιστίου* putamus excidisse.

p. 76, 2. 3. duas historias diversas in unam coaluisse recte intellexit Meursius. codicis nostri tres consules ad duo annos pertinent, quorum alterius consules in fastis anni 751 appellantur Imp. Caesar Augustus et M. Plautius Silvanus; sed hi abdicaverunt et in eorum l. f. s. Q. Fabricius et L. Caninius Gallus; alterius anni (628 a. u.) appellantur M. Plautius Hypsaeus, M. Fulvius Flaccus (sic Baiter; apud Mommsen C. I. L. I p. 534 sq. ad annum 629 Plautium Hypsaeum et M. Fulvium Flaccum reperio, ad annum 752 (I p. 548 sq.) Octavianum Augustum et M. Plautium Silvanum). negligentioris librarii oculi ab illo M. Plautio ad hunc alterum aberrasse videantur.

p. 76, 6. οἶδε cod.

p. 76, 7 sqq. hoc carmen acrostichum esse primus intellexit Klausen, *Aeneas und die Penaten*, p. 267.

p. 76, 7. τέρα cod.

p. 76, 9. ῥώμη ἐῆ Emperius. ἐῆ] ἐμοί Meursius. ibid. ποτὲ φημί cod.

p. 76, 13. δῆμητρι, τ in ras., cod.

p. 76, 14. 15. 'völlig sinnlos, offenbar ist etwas ausgefallen.' Emperius.

p. 76, 17. ἀντῶν] ἀστέων coni. Müller.

p. 76, 18. κέλευ corruptum.

p. 76, 20. lacunam significavi; nam v. 19 de XXVII tauris, v. 21 de (XXVII) vaccis agitur.

p. 76, 22. de sacrificantibus puellis agitur cf. p. 78, 11.

p. 76, 23. de Nauckii praestantissima emendatione cf. Lobeck, *Aglaopham.* p. 690 et *Athen.* VI p. 261 d.

p. 76, 24. ἔρδειν et hic et infra cod., non ἔρδειν, quod edit. exhibent.

p. 76, 25. Westermanni coniecturam comprobat etiam Emperius.

p. 77, 2. ἔρ' cod. ἰρ' Müller.

p. 77, 8. νεοθαλία cod.

p. 77, 9. παντοδίδακτον recte edit., cf. oraculum apud Lactant. instit. I 7, 9: πάνσοφε, παντοδίδακτε... δαίμον.

p. 77, 13 sq. σεμνήν, Πλουτ. κοσμ.] σεμνή και Πλουτωνίδι κόσμον Emperius.

p. 77, v. 18—20 lacunosi videntur Emperio.

p. 77, 19. ἀπερῦκέμεναι cod.

ibid. αἰει cod.

p. 77, 22. Nauckii coniectura λήματι ᾧ (philolog. V 707 sq.) per acrostichiam optime comprobata est. minus recte Emperius coniectaverat νηματίω; cf. etiam Cobet, Mnemosyn. VI p. 10. ὄδ' pro ὅ δ' emend. Emperius.

p. 78, 1. 2. ἔξω δ', ἔνθα νομιστὸν ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν | οὐ πιστῶ, και ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν, κατὰ δ' ἀυλήν. Emperius.

p. 78, 6. οἰδατε sine accentu et spiritu cod.

p. 78, 7. κρᾶτα cod.

p. 78, 8. ἰκτῆρες πίπτοντες cod. ἰκτῆρ, ἐσπίπτοντος Nauck.

p. 78, 10. θύων cod.

p. 78, 11. ὑμνεῖν δ' Emperius. idem probat sicut nos Xylandri emendationes et post λαοῖς ponit punctum.

p. 78, 13. αὐται] αὐτε Emperius fort. recte.

p. 78, 14 sq. νάσσωνται, σεμνήs βασιληίδος οἶδε τιθ' ἐντων | ἐν πατρίοισι νόμοις Ἡρας ξόανόν τε και οἶκον. Emperius.

p. 78, 16 sqq. ἴξει δ' ἂν μύθοισιν ἐμοῖs τάδε πάντα πίθωνται vel πίθηαι | ἐν πολλῶ χρόνῳ αὐ' τότε ἐφ' ὕστερον, ὅs κεν ἐπ' αὐτοῖs | νήφαλά κεν ῥέξας ὕσαι ἡμέραι εἰs ἐνιαυτόν, | σεμνοτάτην βασίλισσαν ἐπέλθη σὺν θυσίαισιν. Emperius.

p. 78, v. 20—79, 5 lacunosi videntur Emperio.

p. 79, 3 sqq. ὕμμι χρόνος μάλα κείνος ἐν ᾧ ποτε τᾶλλα νεογνήs | Τρωῖs (idest Hadrianus) δῆ τοι παύσει

σε κακῶν, ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς. | αὐτὰρ ποῦ μετα-
βᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεύσαι; Emperius.

p. 79, 5. ἐποτρύνεισ cod.

p. 79, 7. codicem λίθῳ habere falso testatus est
Bast.

p. 79, 8. κατενεχθέντος Hercher p. 365.

p. 79, 15. ἰδόντες cod. εἰδότες Hercheri non ne-
cessaria emendatio.

ibid. φησὶν cod.

c. XII. etiam huius narrationis auctor idem ille
Apollonius esse videtur, cui antecedens caput debuit
Phlegon. de rebus c. XII—XIX narratis cf. Lasaulx,
geolog. Graec. et Roman. p. 10 sq.

p. 79, 19. δαλματία τέ cod.

c. XIII. hanc et sequentem fabulam ex Apollonii
Dyscoli libro cui inscriptum erat κατεψευσμένη ἱστορία
promptam esse suspicantur Meursius et Leopardi, mus.
Rhen. III (1835) p. 10; ceterum Franz ad h. l. recte
adnotare videtur in c. XIII non fictam sed veram rem
narrari.

p. 79, 27. ὄ edit. post Xyland.

c. XIV. cf. Augustin. de civit. dei XV 9, qui
sese in litore Vticensi enormem dentem vidisse ait.

p. 80, 11. ἤροντο cod. pr.? quamquam εἶροντο
aliquotiens reperitur (Nauck).

p. 80, 18. μέγεθος cod. cum signo corruptelae; μῆκος?

c. XV. cf. κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὖρεσι
Herodot. II 12.

p. 80, 28. προσσελθόντα cod.

p. 81, 3 sqq. cf. Gellius noct. Att. III 10, 11:
nunc quasi iam mundo senescente rerum atque hominum
decrementa sunt.

p. 81, 4. ἐκνοφόρει Meineke philol. XIV p. 28.

c. XV et XVI coniungenda censuit Leopardi.

c. XVI. Rhodus ossibus conchisque fossilibus re-
ferta est, vid. Hamilton, it. per Asiam min. fact. 52. 54.

c. XVII. elephantis primigenii ossa ex Euboea in

mus. palaeograph. Athen. translata ipse quondam Athenis vidi. mastodontum et rhinocerotum ossa in Pentelicone invenit A. Wagner.

p. 81, 10. ὁ αὐτός = Apollonius grammaticus.

p. 81, 13. Hercheri emendatio *τειχῶν* iam a Franzio ad h. l. occupata esse videtur ('mallet' inquit 'τείχων').

p. 81, 14. ἐπεγέγραπτο Hercher p. 366.

p. 81, 15. μάκαρ vel μακρὸς "Ὀσειρις Meineke.

c. XVIII = Eumachi Neapolit. fr. 2 vol. III p. 102 Müller. cf. Lasaulx l. l. p. 11.

p. 81, 18. ἐπαρχείαν cod.

p. 81, 20. εἴκοσι τέσσαρας cod.

c. XIX. simillim. Pausan. I 35, 6.

p. 81, 24. τῶν coni. etiam Emperius.

ibid. αὐτοῖς τινὰ cod.

p. 81, 26. εἴκοσι τεσσάρων cod.

p. 81, 27. ταῦτα δε φησιν cod.

p. 81, 28. εἶπαι hic cod. recte.

p. 82, 3. ἀθήνησιν hic cod. Ἀθήνησι edit.

p. 82, 3 sq. in fastis consul. consules anni 813 appellantur: C. Petronius Turpilianus, C. Caesonius Paetus. itaque Meurs. etiam illud *Ποπλίου* in *Γαῖου* mutare voluit.

c. XXI. cf. Plin. n. h. V 8, 46.

p. 82, 9. ἀθήνησιν cod. Ἀθήνησι edit.

p. 82, 10 sq. in fastis consul. ad annum 801 nominantur: Q. Veranius, C. Pompeius Gallus. *Ὀνηραντίου* corr. Meursius, *Ὀνηραντίου* W.

p. 82, 14. γαλλικανον sine accentu cod.

p. 82, 15. cf. Gellius n. A. IX 4. Plin. n. h. VI 30, 195.

p. 82, 16. ἀθήνησιν cod. et edit.

p. 82, 17 sq. in fastis consul. leguntur consules anni 817: A. Licinius Nerva Silianus, M. Vestinus Atticus. inde nos *Σιλιανοῦ* scripsimus.

p. 82, 24. ἐμβρον cod.

p. 82, 27. γενομένου delet Hercher, Leopardi contra supplebat ὕστερον vel μετὰ ταῦτα; ego nil mutare, sed

interpretari malim: qui nunc princeps est vel factus est. unde glossema *γενομένου* inreperere potuerit, non intellego.

p. 82, 31. *οὐηστίνου* cod. pr., *οὐεστίνου* cod. corr. ead. m. ut videtur.

p. 83, 3. hunc Dorotheum medicum eundem fuisse verisimile est, quem legimus apud Plin. n. h. XXII 22, 91.

p. 83, 11. in fastis anni 808 nominantur consules Q. Volusius Saturninus. P. Cornelius Scipio. *Οὐολουσίου* corr. Nauck.

c. XXVIII = Antigon. c. CX (119).

p. 83, 14. *τέτρασιν* cod. *τέτρασι* edit.

p. 83, 16. *ἑτέρα τίσ* cod.

p. 83, 17. *ἐνί* supra versum cod.

p. 83, 19. *Ἀδριανός* pro *Τραϊανός* Meursius ex digest. XXXIV 5, 8. idque, ni fallor, recte. mendum ex p. 83, 1 huc inrepsisse videatur. etiam Müller Meursii coniecturam probavit.

c. XXX = Hippostrati fr. 1 hist. Gr. vol. IV p. 432 Müll. item c. XXXI ex Hippostrato fluxit.

p. 83, 25. *τῆς Νείλου Εὐρωόπης* propter inversum verborum ordinem suspecta delevit Hercher p. 366, verum mulieris nomen excidisse ratus: quam opinionem sequi maluimus quam Mülleri emendationes *Εὐρουρρόης* et *Εὐρώπης* (in addendis vol. IV p. 669) in textum recipere. Tzetzes hist. VII v. 368 sqq.: *Ἰππόστρατος τὸν Αἴγυπτον ἐξ Εὐρουρρόης Νείλου μόνης υἱοὺς πενήκοντα λέγει γεγεννηκέναι· τὰς θυγατέρας πάσας δὲ τὸν Λαναὸν ὁμοίως ἐκ τῆς Εὐρώπης θυγατρὸς τοῦ εἰρημένου Νείλου.*

c. XXXII = Crateri fr. 18 vol. II p. 622 Müll.

c. XXXIII = Megasthen. fr. 24 vol. II p. 420 Müll. cf. Plin. n. h. VII 2, 29: 'feminas septimo aetatis anno parere.' itaque fort. corrigendum erat *ἑπταετείς*.

p. 84, 4. *Πανδαία* C. Müller conl. Polyæn. strateg. I 3, 4. Plin. n. h. VI 20, 76 'Pandae'. Stephan. Byz. s. v. *Πάνδαι*. sanscrit. aut Pândjas aut Pândavas, auctore Lassenio.

c. XXXIV = Plin. n. h. VII 3, 35. cf. Beckmann,

de historia naturali veterum p. 178 sq. 'fuit procul dubio vel muliebris vel equinus foetus monstrosus, quae est probabilis Bocharti sententia.' Caesar autem est Claudius, non Hadrianus, ut Bergk putavit.

p. 84, 19. *πρὸ τοῖς* cod., finis versus est post *πρῶ*.

p. 84, 22. *οἴοιπερ* cod.

p. 84, 27. scripsi *ὄρροις* pro codicis *ὄρροις*. Hercheri coniectura *χωρῶν* (= Landgut) ne cum superioribus quidem verbis *ἐν τοῖς βασιλείοις* congruere videtur. Bochart hieroz. VI 10 p. 835 scribi vult *ἐν τοῖς θησαυροῖς*. sed horrea Caesariana (= die kaiserlichen Magazine) museo naturali aptissimum locum fuisse crediderim. similiter iam Meursius iudicans coni. *ὄρροις*, Xylander *ὄρροις*. *ὄρριον* = *ἀποθήκη* apud posteriores scriptores saepenumero occurrere constat, vid. E. A. Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods s. v.

p. 84, 28. post vocem *προεῖπον* sine ulla interruptione et in eodem versu cod. pergit *οἱ ἑκατὸν ἔτη*. nescio an addendum fuerit c. XXXV ex Florentinis excerptis quae Sotionis feruntur (c. 35 p. 189 West.): *Ῥλέγων* (cod. *φαέθων*) *φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν οὕτως εἶναι ψυχρόν, ὥστε μηδὲν τῶν ζώων ὑπομένειν αὐτοῦ τὴν ψυχρότητα.*

p. 85. titulus hic non extat in codice.

p. 85, 1. haec ad Vespasiani tabulas censorias pertinent, cf. Th. Mommsen, römisches Staatsrecht II p. 342 sq.

p. 85, 4. adnotatio *Λουκίου* nos, *κορνίου* cod. etc.' ad h. v. pertinet, non ad v. 5.

p. 85, 5. *Γλαύκιος* corr. Nauck.

p. 85, 13. post *γαμίνοσ* latior rasura, circiter quattuordecim litterarum, sed nihil intercidisse videtur.

p. 85, 17. *Πούδης* = Pudens.

ibid. *τιλίον* cod. et edit. *τίτον* Nauck, philol. V p. 705.

p. 85, 21. prius *γαῖοσ* sine accentu cod.

p. 85, 22. *πρίμοσ* cod. corr. N., item ceteris locis.

- p. 86, 3. *Πολλησία* = Pollentia.
- p. 86, 5. *δεκέμιος* cod., non *δεκένιος* ut alii testantur. *Δεκέννιος* W. et Müller.
- p. 86, 9. *σενήρος* cod., nos corr. secundum p. 89, 5. ibid. *ούελεϊας* cod. et v. 16 *ούϊβιος*.
- p. 86, 12. *τάνπιος* cod.; fort. *Τάμπιος* scribendum. ibid. *Ούιταλεις* corr. Nauck. *Ούιταλεις* edit.
- p. 86, 14. *Ἀκείλιος* nos conl. mirab. c. 3 init.
- p. 86, 23. *ἐρούσιος* cod. corr. Nauck ingeniosa emendatione *Σερούσιος*. error ortus est omissa et postea negligentius superscripta littera Σ. *Ἐρούσιος* conl. Meurs.
- p. 86, 26. *Φόρησις* recte se habet (= Forensis), nec in *Φρόνησις* mutandum est, quod quidam voluerunt.
- p. 87, 6. *πάρρησ*, non *πάρρησ*, cod.
- p. 87, 7. *Βαιβία* Nauck, idem *Ναίβιος* p. 89, 6.
- p. 87, 8. 'der Anhang bei Phlegon, der alte Leute aus den drei Provinzen Makedonien, Pontus und Bithynia, Lusitania aufführt, stammt schwerlich aus den Listen Vespasians, da diese Peregrinen im Reichscensus nicht stehen konnten.' Mommsen l. l.
- p. 87, 11. *σαρκησκιλα* sine accentu cod.
- p. 87, 12. *ἀμφι πολίτις* et v. 13 *παροικο//πόλεως* cod.
- p. 87, 22. *Ἰντεραμνησίας* scribendum cf. Plin. n. h. IV 22, 118 ed. Detl.
- p. 88, 3. *τεσσάρων* delevit Bergk.
- p. 88, 12. *σάμφιος* cod.
- p. 88, 17—19. *Δημόκριτος* — *ἀποσχόμενος* cf. Pseudo-Lucian. macrob. c. 18.
- p. 88, 18. *ἐκατοντέσσαρα* cod.; in margine ΣΗ-(μειού).
- p. 88, 19—21 = Apollodori fr. 103. hist. Gr. I 449 Müll. Pseudo-Lucian. macrob. c. 22.
- p. 88, 21—26. cf. Pseudo-Lucian. macrob. c. 22 = Agatharchidis Cnidii fr. 17 vol. III p. 196 Müll. *Ἰερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος καὶ πολλοὺς καμάτων ὑπομείνας καὶ τραύματα ἔζησεν ἔτη τέτταρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας*

ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις, μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἔλλιπῆ. — illa omnia (v. 17—26) itemque quae de Arganthonio legimus ex Pseudo-Luciano huc inrepsisse crediderim. cum enim Phlegontis de illis longaevis narrata cum Lucianeis ad verbum congruant, sed ita ut de Hieronymo uberius referat Pseudo-Lucianus, Phlegontea ex hoc fluxisse credenda sunt. atqui Pseudo-Luciani de macrobiis librum post Phlegontem, scilicet circa a. 150 p. Ch. conscriptum esse constat. ergo illa Phlegontea per interpolatorem quendam ex Pseudo-Luciano huc inlata esse iudicavimus.

p. 88, 25. ὡς φησὶν cod.

p. 89, 1. Κουισέντιος Σφυρίων nulla adnotata var. lect. edit. χουῖσέντιος ἐφυρίων cod.

p. 89, 3. Χρύσαντος sine var. lect. edit.

p. 89, 10. Μοντανός Nauck.

p. 89, 12. Μουνατία Bergk.

p. 89, 17. Ἀντίστιος (sic) Bergk.

p. 89, 21. Πριμοπιλαρίου edit., . . . πριμοπιλαρίου Bergk (Zeitschr. f. Alterthumswissensch. 1849 p. 17).

p. 89, 24. τερέτιος cod. Τέρτιος Meursius, falso, cf. Plin. l. ad h. v. l.

p. 90, 3—5 = Pseudo-Lucian. de macrobiis c. 10: Ἄργανθώνιος μὲν οὖν Ταρτησίων βασιλεὺς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων.

p. 90, 3. ταρτησίων cod. recte.

ibid. post ἐπιδειχθέντα, si vera est capitis inscriptio . . . novum caput incipit, quo pertinent etiam quae habet de Epimenide Diogen. Laert. I 10, 111 = c. V p. 95 nostrae edit. sic optime iudicavit Westerm.

p. 90, 4. W. post Ἡρόδοτος comma ponit, non post ποιητής, per quam distinctionem non modo Arganthonius, sed etiam Anacreon poeta CL annos vixisse ineptissime fingitur.

p. 90, 11. 13. 18 in margine codicis corruptelae signa.
 ibid. Salmasii emendatio commendatur p. 91, 5.
 ἐκ νεαρῶν μὲν ἀεί coni. Xylander, ἐννέα μὲν γενεαῖς
 Is. Voss.

p. 90, 16. κατοικτίσας (κατοικτίσσας) Meursius.
 p. 90, 18. σώματι, σαρκουτυπῇ διοϊστεύσας γεγαυῖαν.
 edidit W. secundum Salmasium et Vossium.

p. 90, 20. βροτων cod.

p. 90, 26. Meinekii coniectura commendatur p. 91, 15.

p. 91, 4. ποιπνύσουσι edit.

p. 91, 12. τησ sine accentu cod.

p. 91, 13. δὲ edit.

p. 91, 24. οἶδε cod.

p. 91, 25. ἴη prob. etiam Nauck.

ibid. ἀνθρώποισι edit.

p. 92, 2. ἀθανάτοισι edit.

p. 92, 6. ποντογόνοις praeferendum videatur, quia
 Parcae a nonnullis, ut a Lycophrone, maris filiae
 dictae sunt.

ibid. ἄρνάσ τε cod.

p. 92, 8. γαίη vulg. Γαίη nos.

p. 92, 11. μῆδέ τε cod.

p. 92, 12. αὐτοῖς] αὐτός Emperius fort. recte.

p. 92, 21. ζευγλαισι cod.

p. 93, 5. μελιχίοις Nauck.

p. 93, 6. τάδε cod.

ibid. κείσθαι fort. defendi potest cf. p. 92, 5.

p. 93, 7. ὄφρα cod.

p. 93, 12. καὶ σοὶ cod.

p. 95, 6 sqq. hoc capitulum in cod. reliquis Phle-
 gontis scriptis adnexum est sub titulo περὶ τῶν Ὀλυμ-
 πίων. similiter apud Eusebium huiusmodi expositioni
 (chronic. I p. 192 Schöne) praefixus est titulus: περὶ
 τῆς θέσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν Ὀλυμπίων.

p. 95, 8. ἔστι edit. — ibid. ἦδε cod.

p. 95, 10. ὀλυμπιάσιν cod.

p. 95, 14. Κοροῖβον vulg. ante Müll., non cod.

- p. 95, 18. Προκλέους Nauck.
 p. 96, 7. ἀποστάντες cod. ἀποστείλαντες Leopardi
 prob. Emperius, W., Müll.
 p. 96, 9. παύλαν W., cod. recte παῦλαν.
 p. 96, 11. πρέσβεισ τὲ cod.
 p. 96, 16. ὅτε δὴ μόλεν αἶαν coni. etiam Empe-
 rius, idque rectius videtur quam quod recepimus.
 p. 96, 17. ἔροτιν defendit Bast.
 p. 96, 21. δητοθεν ὑμειν cod.
 p. 96, 23. λιμός apud posteriores Graecos saepis-
 sime femininum est.
 ibid. ὄν ἐστι cod.
 p. 97, 6 sqq. cf. Eusebii chronic. ed. Schöne
 vol. I p. 192: τὸν δὲ θεὸν τοῖς μὲν Πελοποννησίοις
 χρῆσαι ταῦτα· ᾧ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν
 ἴοντες | θύετε καὶ πείθεσθε, τὰ κεν μάντις ἐνέπωσιν. |
 Ἥλειοι πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύοντες· τοῖς δὲ
 Ἥλοις τάδε προαγορεύσαι· τὴν αὐτῶν ρύεσθε πάτραν,
 πολέμου δ' ἀπέχεσθε, | κοινοδίκου φιλίας ἠγοούμενοι Ἑλ-
 λήνεσσι, | ἔστ' ἂν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.
 p. 97, 6. περὶ] παρὰ Müller ex Euseb. p. 141
 Mai, περὶ Euseb. cod. secundum Schöne.
 ibid. ἰῶντες Eusebii cod. pr. m.
 p. 97, 7. πύθεσθε Eusebii cod.
 ibid. ἐνέπουσιν Eusebii cod.
 p. 97, 12. ἔλοσ cod.
 p. 97, 14. hunc versum ut partem prioris oraculi
 exhibent Eusebii et Phlegontis codices.
 ibid. ἠλειῶι Eusebii cod. et Schöne.
 p. 97, 16. φιλήης Müller ex Eusebio Mai.
 p. 97, 17. εὔτ' ἂν cod. Phlegontis. ἔστ' ἂν Eu-
 sebius et Phlegontis edit. falso.
 ibid. ἐνὶξ νόδοις cod. Eusebii.
 p. 97, 23. θεοσ cod.
 p. 97, 25. ἐλαιόν Emperius.
 p. 97, 26. λεπτοῖσιν ὑφάσμασ' ἀράχνης edit. fort.
 rectius; nam durior apocope defendi potuerit p. 78, 20

et 81, 15. Nauck proponit: *λεπτοῖς ὑφέεσσιν*. equidem *ὑφάσμασιν* glossema putavi poeticae vocis *πέπλοισι*, cf. Philoxen. 3, 5: *λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκλοῖσι πέπλοις*.

p. 98, 5. ὅς inseruit Meursius.

p. 98, 18. Phlegon de Icario Hyperasiensi dixerat, cf. Eusebii chron. I p. 196 Schöne: *εἰκοστὴ τρίτη. Ἰκάριος Ὑπερησιεὺς στάδιον*.

p. 100, 6. *Πηλείου* vulg. corr. Meier.

p. 101, c. XVII. cf. Maxim. schol. ad Dionys. Areop. epist. 7. Origen. in Matth. tract. c. 29 et 35. contra Celsum II 33. Paulus Diac. hist. misc. VII p. 254. Ioann. Malal. p. 240, 18 ed. Bonn. chronic. Paschal. p. 219 C. 222 C. ed. Paris. Philoponus de mundi creatione II 21.

p. 102, 1—22. haec omnia ad Hadriani aetatem pertinent.

c. XXV. *Μαιανδρούπολις* vulg. *Μαιάνδρου πόλις* scripsi cum cod. Vossiano.

AD PARADOXOGRAPHVM VATICANVM.

p. 106, c. I = Oppianus ixeutic. c. II 17 et III 11. cf. Cicero de deorum natura II 49, 125.

p. 106, 5. *ἀγνήσασαν* cod. corr. R.

p. 106, 6. *διαπαιρηῶνται* cod. corr. R.

c. II. cf. Aelian. nat. anim. VII 22. Plin. n. h. VIII 30, 107. Agatharchid. de mari Erythr. § 77. Porphyrius de abstin. III p. 223. Timoth. Gaz. de anim. p. 26 H. *κροκόττας* est hyaena picta. cum fabula v. 12—15 narrata cf. nostratium illam de puella rubro cucullo ornata fabellam et B. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I p. 156. Rohde laudat etiam Berger de Xivrey tradit. tératol. p. 140. 298. 544. *Δαλίων* aliunde non notus est; emendaverim *Δείνων* (*ΔΙ = Ν*), conl. Aelian. nat. anim. XVII 10: *λέγει δὲ Δείνων ἐν Αἰθιοπία γίνεσθαι τοὺς ὄρνιθας τοὺς μονόκερωσ καὶ ὅς τετράκερωσ καὶ πρόβατα ἐρίων μὲν*

πιλά, τρίχας δὲ καμήλων ἔχοντα.' cf. etiam Plin. n. h. VII 2, 17: 'haut dissimile his genus Pharmacum in Aethiopia Damon (corr. fort. Dinon), quorum sudor tabem contactis corporibus efferat.' praeterea cf. Plin. XXIV 19, 187 'Timon' pro quo legi solet 'Damon'.

p. 106, 10. κοροκότταν R. κρότταν cod., praetuli alteram formam κοροκότταν.

c. III. cf. Oppian. halieut. 519—524. Festus 14 p. 207: pelamys genus piscis dictum quod in luto moretur, quod Graece dicitur πηλός.

c. IV = Antig. c. LXI (67).

p. 107, 1. σφῆκαν cod. recentioribus Graecis non inusitata forma, vide R. ad h. l.

c. V = Antig. c. LXII (68).

c. VI = Antig. c. LXIII (69).

p. 107, 5. πλειώ cod.; correxi πλείους, cf. Antig. l. l.

c. VII = Antig. c. LXXI (77).

p. 107, 7 sq. διὸ καὶ ὅταν διώκηται Rohde ex Antigono l. l.; cod. mendose: δι' ὃν διάκηται.

c. VIII = Antig. c. LXXII (78).

p. 107, 11. ἐκκεντήση cod. et R.

c. IX = Antig. LXXIV (80).

c. X. cf. Aelian. nat. anim. XII 41. XVI 17. Plin. n. h. IX 10, 35. Curtius IX 8, 2.

p. 107, 17. pro πλείους fort. scribendum est Ταπροβανίους, cf. Aelian. l. l.

p. 107, 18. ὀρωφώμασι cod.

c. XI = Antig. c. LXXVIII (84). cf. Vitruv. VIII 3.

c. XII = Antig. c. CLXXIV (190). cf. Vitruv. VIII 3.

c. XIII = Antig. c. CLXIV (180) et Theopomp. fr. 229 (I p. 317) Müll. cf. Vitruv. VIII 3.

c. XIV = Antig. c. CLII (167).

p. 107, 27. pone ὑπεραίρειν alterum φησὶ add. cod.

c. XV. cf. Eustath. ad Dionys. per. 916; praeterea Xenophanis fr. 19 ed. E. Miller: 'καὶ ἐν Συρακούσαις δὲ ἐν ταῖς λατομίαις λέγει εὐρησθαι τύπον ἰχθύος καὶ

φωκῶν, ἐν δὲ Πάρῳ τύπον δάφνης ἐν τῷ βάθει τοῦ λίθου, ἐν δὲ Μελίτῳ πλάκας συμπάντων τῶν θαλασσίων.'

p. 108, 10. Nauckii emendationem recepimus: ἱστοροῦσιν, εἰς δέ. δέ non exstat in cod.

c. XVIII. cf. anthol. Palat. II p. 42. Nonnus Dionys. XXIII 94 sqq. XLVI 54 sqq. Tzetzes chil. IV 341. Libanius διηγημ. vol. IV p. 1110 Reiske. Iulianus epist. 16 p. 495 H.

p. 108, 21. codicis scripturam εἰ δ' οὖν, defensam a Nauckio (mélang. III p. 325 sqq.), retinuimus ut v.18. Rohde scripsit εἰ δ' οὐ. εἰ δ' οὖν apud posteriores Graecos usitatam formulam pro εἰ δὲ μή fuisse demonstrant Iacobs anth. Pal. III p. XC et Boissonade ad Tzetz. alleg. p. 387.

p. 108, 22. 23. πείρινθος... πείρινθος cod. corr. R.

p. 108, 26. πέρσεως cod.

c. XX. cf. Aelian. var. hist. XIII 21. Nonnus Dionys. XIX 321 sqq. Pseudo-Plutarch. de fluv. 10, 3. Tzetz. chil. I 356. Achilles Tatius amator. II 14, 8.

p. 108, 28. μαρσίας cod.

p. 109, 1. ῥεῖ cod.

p. 109, 2. μαρσίον cod.

p. 109, 5. εἰ cod. et R. εἰάν correximus.

c. XXII. nonne hic de Acide frigidissimo Siciliae flumine agitur? cf. proverbium: Ἴκις ποταμός, ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν, Apost. I 96. flumen Ψύχρος per Pontum fluit. itaque fort. scribendum est: ποταμός ψυχρός (cum codice) ὄνομα Ἴκις διὰ τῆς Σικελίας ῥεῖ. ceterum etiam Θέριμος flumen in Sicilia erat.

c. XXIII = c. XIII.

c. XXIV. cf. Plin. n. h. XXXVI 7, 58. Paulyi R. E. IV p. 1763.

p. 109, 28. (apparat.) cod. exhibet ῥ̄, non ῥ̄.

p. 109, 17. τὰς γυναικῶν τὰς ἑαυτῶν R.

c. XXVI = Nicolaus Damascenus ed. Westerm.

(in paradoxographis) c. 1.

p. 109, 19. ἰβερσιν cod. corr. R.

p. 109, 20. $\tau\iota//\mu\omega\tilde{\nu}$ cod.

ibid. $\delta\sigma\ \acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ cod. corr. R.

p. 109, 21. $\upsilon\varphi\ \acute{\epsilon}//\ //\nu\acute{\alpha}$ cod. corr. R.

c. XXVII = Nicol. Dam. c. 18 ('Καυσιανοί').

Herod. V 4 ('Τραυσοί').

c. XXVIII = Herodot. IV 172. plura diversarum gentium antiquarum exempla recensuerunt Valckenar. ad Herodot. l. l. Fabricius ad Sextum Empiric. hypotyp. III 24. Tzschucke ad Pompon. Mel. I 8, 7.

c. XXIX = Nicol. Dam. c. 21.

p. 110, 5. 'lacunam significavi: intercidisse puto οὐδὲν ἤτρον ἢ vel simile aliquid. [contra multo plura excidisse recte suspicatur Nauck.] leges enim Persarum sacrae vetabant, nequis unquam canis conviventibus interesset quin is item ut homines cibo iuaretur; cf. Duncker, Gesch. d. Alterth. II p. 366 ed. II.' R.

c. XXXI = Theopompi fr. 66. Müll. vide adnotat. ad Apollon. hist. mir. c. 5.

p. 110, 8. $\acute{\epsilon}\nu\ \Sigma\acute{\upsilon}\rho\omega$ R., minus recte.

ibid. $\varphi\rho\acute{\epsilon}\alpha\tau\omicron\varsigma$ excidisse coni. R.

c. XXXII = Phlegon mir. c. 4.

p. 110, 10. $\acute{\omicron}$ inseruit R.

ibid. $E\upsilon\eta\acute{\rho}\omicron\upsilon\varsigma$ R. itemque Phlegon. non mutandam esse codicis scripturam $E\upsilon\eta\acute{\rho}\omicron\upsilon\varsigma$ arbitratur Nauck, conlatis plurimis exemplis ex C. I. Gr.

c. XXXIII. cf. Pindar. N. IV 101 sqq. Stesichorus Rhodio Nerei meminisse videtur in $\Gamma\eta\rho\nu\nu\acute{\iota}\delta\iota$, cf. Panyasis apud Athen. XI 469 d.

c. XXXIV = Ariston in excerpt. Florent. c. 25 ($\acute{\epsilon}\nu\ \tau\tilde{\eta}\ \text{Κ}\acute{\iota}\omega$); apud nostrum videtur restituendum esse $\text{Κ}\acute{\epsilon}\acute{\iota}\alpha$ cf. Varro apud Plin. n. h. XXXI 2, 15 (in Cea insula). Vitruv. VIII 3 (in Cia insula).

c. XXXV = Ctesias apud Antig. c. CL (165) (ex Callimacho).

c. XXXVI = Ctesias apud Antig. c. CXLVI (ex Callimacho). Plin. n. h. XXXI 2, 21. Diodor. Sic. II 37.

c. XXXVIII. cf. Pausan. VII 23, 3.

p. 111, 4. *ῥεῖ* R. *ῥέει* cod.

c. XXXIX = Theopomp. fr. 288 vol. I 327 Müll. Theopomp. in excerpt. Florent. c. 15. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXI (131). Theopomp. apud Antig. c. CXLI (156) (ex Callimacho). Theopomp. apud Plin. n. h. XXXI 2, 27. Vitruv. VIII 3.

c. XL. C. Acilii annalium scriptoris fragmentum, ignotum Petero veter. hist. Rom. rell. p. 48. cf. Sallust. histor. fr. IV 35 Kr. Strabo VI p. 258.

p. 111, 12. *ἀποσπασθεῖσα* cod. corr. R.

p. 111, 15. *ἐκείνου* cod. corr. R.

c. XLI. cf. Strab. XV p. 733. Herod. I 138.

c. XLII. cf. Lubbock, Entstehung der Civilisation, deutsch p. 193: 'die Chiquito-Indianer glauben Sonne und Mond würden während der Finsterniss auf's grausamste von Hunden zerrissen, die bei eintretender Dämmerung die Luft erfüllten. die blutrothe Farbe der Himmelslichter schreiben sie den Bissen der unholden Thiere zu. um ihre theuren Gestirne vor den Angriffen dieser ätherischen Bulldoggen zu schützen, senden sie unter lautem Geschrei einen Pfeilregen in die Luft empor.' ebenso erheben die Stiens von Cambodja bei einer Sonnenfinsterniss einen entsetzlichen Lärm, schlagen das Tantam (*ἀντιτυμπανίζουσι*), stossen ein wildes Geheul aus und schiessen unermüdlich ihre Pfeile in die Luft, bis die Sonne wieder erscheint (l. l. p. 194). Rohde adfert J. Grimm, deutsch. Mytholog.² p. 1042 et Kuhn und Schwartz, norddeutsche Märchen, Sagen und Gebräuche p. 467.

p. 111, 19. *γαίτας* cod. corr. R.

c. XLIII = Nicol. Dam. c. 46. ceterum hoc nostro loco (*πεδανοῖς* cod.) et Phleg. mir. c. 33 (*παλαιᾶ* cod.) effici videtur vocem *Παδαιοι* vel *Πανδαιοι* oxytonon esse. cf. etiam Herod. III 99. Diodor. Sic. V 45.

p. 111, 26. *παρέλαβε* inserui.

p. 111, 28. hoc loco docemur, id quod aliunde non notum erat, XIV die mensis Thargelionis vel Daesii

pugnam ad Granicum factam esse, cf. Plutarch. Alex. 16. Camill. 19. Pauly s. v. mensis p. 1822.

c. XLV. in fine capitis codex aperto mendo laborat; pro *σάλλιγγα σπήλυγγα* scriptum fuisse credo, reliquam emendationem dubius in medium protuli.

p. 112, 4. 5. *ἐὰν κατέφυγεν* retinebat R. conl. Mullach. Gramm. d. gr. Vulgärspr. p. 55 et Bekkeri anecd. 144, 31. aliter iudicans Bast epist. crit. p. 62 *ἐάν* ubique cum coniunctivo reponi iubet.

c. XLVI. cf. Plutarch. de mul. virtut. t. II p. 197 Tauchn. (de Gallis).

p. 112, 9. *συνεβούλευσαν* aut *συνεβούλευσαν* τὸ N. c. XLVII = Nicol. Dam. c. 10.

p. 112, 12. *λιμύρνοι* cod., recte Nicol. Dam. et R.

p. 112, 15. *εἰκάζουσι* Nic. Dam. et R.

c. XLVIII = Nicol. Dam. c. 9. Aelian. var. hist. IV 1.

c. XLIX = Isigonus apud Plin. n. h. VII 2, 12.

p. 113, 2. Plin. l. l.: 'cutibusque cum capillo pro mantelibus ante pectora uti Isigonus Nicaeensis.' unde mendosam libri lectionem *σὺν τοῖς ὄνειξιν* non cum Rohdio in *σὺν τοῖς ὄνυξιν*, verum in *σὺν ταῖς θριξίν* corrigere et cum in cod. post *ἐκδείραντες* positum sit, ante *ἐργαζόμενοι* transponere malui.

c. L = Nicol. Dam. c. 21 et Isigonus apud Plin. n. h. VII 2, 12. cf. Zenob. prov. V 25 (de Mazusiis).

p. 113, 4. *πίθονται* cod., *πέιθονται* Nicol. Dam. et R.

c. LI = Nicol. Dam. c. 27. Aelian. nat. anim. XII 34. cf. Heusinger ad Aesop. fab. Planud. 23.

c. LII = Nicol. Dam. c. 29. Herodot. I 173 et Valckenar. ad h. l. Heraclid. Pontic. fr. 15 vol. II p. 217 Müll.

c. LIII = Nicol. Dam. c. 31. Herod. I 196. Aelian. var. hist. IV 1.

p. 113, 23. *ἔλθωσι* cod., corr. Nauck.

p. 113, 25. *ταῖς παρθένοις* ut glossema eiecimus cum Nauckio, omis. Nicolaus Damascenus.

c. LIV = Nicol. Dam. c. 32.

- p. 113, 27. *πέρσαισ* cod., corr. R.
 c. LV = Theophrast. aut Sosibius *ἐν τῷ πρὸς Κάσσανδρον περὶ βασιλείας* apud Athen. IV p. 144. Aristoxen. vita Archytae apud Athen. XII p. 545 d.
 c. LVI. cf. Serenus (aut Nicol. Dam. ut putat Rohde) apud Stobaeum floril. XLIV 41 p. 189 M.
 c. LVII = Nicol. Dam. c. 32.
 p. 114, 10. *προστάξει* cod., corr. R.
 c. LVIII = Nicol. Dam. c. 44; R. adfert etiam Lassen, ind. Alterthumsk. III p. 344 sq.
 p. 114, 12. *πορώσασ* cod., corr. R.
 p. 114, 13. *χείρα ὀφθαλμῶ* cod., corr. R.
 c. LX = Nicol. Dam. c. 40. Herodot. IV 184.
 p. 114, 16. Nicolaus Dam. hanc gentem, quam alii Atarantes vel Atlantes appellare solent, *Ἀφάραντες* nominat, vide Stobaeum II 226 ed. Gaisf.; itaque e cod. nostri *ἀφαράτες* levissima mutatione restituere malui scripturam Nicolai quam sequi R. qui correxit *Ἀτάραντες*.
 c. LXII 1—4 = Nicol. Dam. c. 13 West. p. 228 Stobae. Gaisf.
 p. 114, 28. *οὔτε* etiam Nicolai cod. et Gaisford.
 p. 115, 2. *ῥύεσθαι* Nicolaus.
 c. LXIII = Nicol. Dam. c. 14.
 p. 115, 3. *κτῆτες* cod., recte Nicol. et R.
 c. LXIV = Nicol. Dam. c. 14.
 p. 115, 10. *ἀνυόντες* R., cum codice?
 c. LXV p. 115, 13. 'de Tauris, Scythica gente, simile aliquid narrat Nicol. Dam. c. 19. atque ego non dubito quin nostrum quoque auctorem, quae de Scythis narraverat, de Liguribus narrantem fecerit librarius, temere quae praecedebant omittens.' R.
 p. 115, 17. *τὸ ὄλον* nos supplevimus ex Nicolao Dam. c. 19, *ὄλον τὸ ὠτίον* intercidisse opinatur R.
 p. 115, 18. *σανθῶν* cod., corr. R.

SIGLORVM EXPLICATIO.

cod. in Antigono, Apollonio, Phlegonte = Palatinus
Gr. 398.

cod. in paradoxographo Vaticano = Vaticanus 12.

B. = Beckmann.

E. = Emperius.

H. = Hercher.

M. = Meineke.

N. = Nauck.

R. = Rohde.

W. = Westermann.

X. = Xylander.

Aristotelis historiam animalium secundum editionem
Auberti et Wimmeri, Lips. 1868 laudavimus.

quae addidimus, uncis obliquis < > inclusa sunt,

quae eiecimus, uncis directis [ ].

CORRIGENDA,

maximam partem ex praefatione hic repetita.

---

p. 4, 21 lege μὲν ἄν pro μὲν. — p. 11, 11 lege [δι]εἰλήφθαι. — p. 19, 13—16. Emperium sequi malim, vide praefationem; item p. 23, 27 sqq. — p. 24, 10. lege XCII pro CXII. — p. 26, 1. lege καταγράφει[ν]. — p. 26, 22. lege μιᾷ<ς>. — p. 29, 15. lege ἐμβάλ[λ]ούσης. — p. 31, 18. lege δόξαι δ' <ἄν> ἀνεξέταστον. — p. 42, 2. lege XVII 16 pro VII 16. — p. 43, 1. lege ὁ Κρής pro Κρής. — p. 47, 2. lege <καταρροϊκὰ> τὰ σώματα. — p. 47, 14. lege διασυσ[ιξ]όντων. — p. 55, 6. lege XLIX pro XLXIX. — p. 63, 29 corrige ἔμαντοῦ pro ἔμοῦ, τοῦ. — p. 66, 19. lege λίπε δαίμων. — p. 76, 9 rectiusne δώμη quam Πώμη? — de oraculo p. 78 sq. vide praefationem. — p. 83, 19. nunc malim Ἀδριανός pro Τραιανός. — p. 87, 22. corrige Ἰντερ-μνησίας pro Ἰντερανησίας. — p. 88, 22 lege μὲν pro μέν. — p. 96, 16. nunc praetulerim ὅτε δὴ μόλεν αἶαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

I. Τίμαιος ὁ τὰς Σικελικὰς ἱστορίας συγγεγρα-
φῶς ἐν Ῥηγίῳ φησὶ τοὺς Λοκροὺς καὶ τοὺς Ῥηγί-
νους ὀρίζοντος Ἄλῆκος καλουμένου ποταμοῦ τῶν
τεττίγων τοὺς μὲν ἐν τῇ Λοκρικῇ ἄδειν, τοὺς δὲ
ἐν τῇ Ῥηγίνῳ ἀφώνους εἶναι. λέγεται δὲ τι τού- 5
του μυθωδέστερον· ἀφικομένων γὰρ εἰς Δελφοὺς
κιθαρωδῶν Ἀρίστωνος μὲν ἐκ Ῥηγίου, παρὰ δὲ
Λοκρῶν Εὐνόμου, καὶ περὶ τοῦ κλήρου πρὸς ἑαυ-
τοὺς εἰς ἀντιλογίαν ἐλθόντων, ὁ μὲν οὐκ ᾤετο δεῖν
ἐλαττοῦσθαι, τῆς ὅλης Ῥηγίνῳ ἀποικίας ἐκ Δελφῶν 10
καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ γεγεννημένης, ὁ δὲ κατέτρεχεν,
ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ κιθαρωδεῖν καθήκει, παρ' οἷς
οὐδ' οἱ τέττιγες ἄδουσιν. εὐήμερήσαντος γοῦν τοῦ
Ῥηγίνου ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνίκησεν Εὐνόμος ὁ Λοκρὸς
παρὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἄδοντας αὐτοῦ μεταξὺ τέττιξ 15
ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιπτὰς ἦδεν, ἣ δὲ πανήγυρις ἀνε-
βόησεν ἐπὶ τῷ γεγονότι καὶ ἐκέλευσεν ἑᾶν.

II. Καὶ ἄλλο δὲ παρὰ τοῖς Ῥηγίνοις τοιοῦτον
ὡς μυθικὸν ἱστορεῖται, ὅτι Ἡρακλῆς ἐν τινι τόπῳ
τῆς χώρας κατακοιμηθεὶς καὶ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν 20
τεττίγων ἠῤῥατο αὐτοὺς ἀφώνους γενέσθαι.

3. Ἄλῆκος W. sed cf. nos in ann. gymn. Austr. XXV 1874
p. 119. | 16. ἐπιστάς B. | 17. ἐκέλευσε νικᾶν Heyne.

III. Καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ποταμὸς διείργει, καὶ ἐπίταδε μὲν γίνονται τέττιγες, ἐπέκεινα δὲ οὐ.

IV. Οὐδ' ἐν Σερίφῳ δὲ οἱ βάτραχοι φθέγγονται, καὶ μυθῶδες καὶ παρὰ τοῖς Σεριφίοις ἐνίσχυσεν, 5 πλὴν οἱ μὲν περὶ Ἡρακλέους, οἱ δὲ περὶ Περσέως.

V. Ὁ δὲ Μυρσίλος ὁ τὰ Λεσβιακὰ συγγεγραφώς φησιν τῆς Ἀντισσαίας, ἐν ᾧ τόπῳ μυθολογεῖται καὶ δείκνυται δὲ ὁ τάφος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς, τὰς ἀηδόνας εἶναι εὐφωνο- 10 τέρας τῶν ἄλλων.

VI. Πίπτοι δ' ἂν τὸ γένος τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς λεγομένους ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας, ὧν τοὺς μὲν εὐφώνους, τοὺς δὲ τελείως ἰσχυροφώνους ὁμολογεῖται γίνεσθαι.

VII. Ἴδιον δὲ καὶ τὸ περὶ τὰ ἔντερα τῶν προβάτων· τὰ μὲν γὰρ τῶν κριῶν ἐστὶν ἄφωνα, τὰ δὲ τῶν θηλείων εὐφωνα, ὅθεν καὶ τὸν ποιητὴν ὑπολάβοι τις εἰρηκέναι, πολυπράγμονα πανταχοῦ καὶ περιττὸν ὄντα, 15

ἐπτά δὲ θηλυτέρων ὄϊων ἐτανύσσατο χορδᾶς.

VIII. Οὐχ ἦττον δὲ τούτου θαυμαστόν, καθωμιλημένον δὲ μᾶλλον τὸ περὶ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄκανθαν τὴν καλουμένην κάκτον· εἰς ἣν ὅταν ἔλαφος ἐμβῇ καὶ τραυματισθῇ, τὰ ὅστ' ἄφωνα καὶ 25 ἄχρηστα πρὸς ἀύλους ἴσχει. ὅθεν καὶ ὁ Φιλητᾶς ἐξηγήσατο περὶ αὐτῆς εἰπας·

γηρούσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ζωῆν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

20. = hymn. in Mercur. 51, ubi συμφώνους pro θηλυτέρων | 25. φιλίτας cod., emend. Bast. | 27. versus habet Athenaeus II p. 71 a, ubi ψυχὴν pro ζωῆν.

IX. Ἐν δὲ ταῖς τῶν Λημνίων νήσοις ταῖς καλουμέναις Νέαις πέρδικες οὐ γίνονται, ἀλλὰ κἂν ἴδη τις ἀπόλλυνται· ἐνιοὶ δὲ τούτου τερατωδέστερον ἱστοροῦσιν, ὅτι κἂν ἴδωσιν τὴν χώραν.

X. Τῆς δὲ Βοιωτίας ἐχούσης πλήθει πολλοὺς 5 ἀσπάλακας, ἐν τῇ Κορωνικῇ μόνῃ οὐ γίνεται τοῦτο τὸ ζῶον, ἀλλὰ κἂν εἰσαχθῆ τελευτᾶ, καθάπερ αἱ γλαῦκες ἐν Κρήτῃ, ἐν ἧ ἴ λέγουσιν οὐδὲ ζῶον θανάσιμον οὐδὲν τὴν χώραν φέρειν. *moles generally spallakas*

X b. Τὴν δὲ πέμπτην Φαέθοντι τῷ πάντων 10 πλανήτων εὐκρατοτάτῳ· Δία δὲ αὐτὸν Ἕλληνας ζωογόνον θεολογοῦσιν. ὄθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται, ἐν ἧ θανάσιμον οὐδὲν φύεται, ἀλλ' οὐδὲ λύκος ἢ γλαυξ εὐρίσκεται, ὡς φησιν Ἀντίγονος. Cramerī anecdot. Paris. I p. 319 15 et Ioann. Lydus de mens. II 9.

XI. Ἐν Ἀστυπαλαίᾳ δὲ ὄφεις οὐ γίνονται, οὐδὲ ἐν Ἰθάκῃ λαγῶς, οὐδὲ ἐν Λιβύῃ ὕς ἀγρία οὐδὲ ἔλαφοι, οὐδ' ἐν Ῥηνείᾳ τῇ πρὸς Δήλῳ γαλῆ, οὐδὲ μελεαγροῖς οὐδαμοῦ ἄλλη ὄραται . . . 20

XII. Ἀμελησαγόρας δὲ ὁ Ἀθηναῖος ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφῶς οὗ φησι κορώνην προσίπτασθαι πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, οὐδ' ἔχοι ἂν εἰπεῖν ἑορακῶς οὐδεὶς. ἀποδίδωσιν δὲ τὴν αἰτίαν μυθικῶς. φησὶν γὰρ Ἡφαίστῳ δοθείσης τῆς Ἀθηνᾶς συγκατακλιθεῖσαν 25

6. ἀσπάλακας cod. — γίνεσθαι cod. γίνεται Meursius. |

7. ζῶον cod. et sic ubique, ζῶον B. W. — τελευτᾶι cod. τελευτᾶ W. τελευτᾶν Meursius. | 7. 8. οἱ γλαῦκες W. | 19. ἔλαφοι cod. ἔλαφος W. — ῥηνείᾳ cod. | 20. ὄραται cod. | 23. ἑορακῶς cod.

αὐτὴν ἀφανισθῆναι, τὸν δὲ Ἥφαιστον εἰς γῆν πε-
 σόντα προΐεσθαι τὸ σπέρμα, τὴν δὲ γῆν ὕστερον
 αὐτῷ ἀναδοῦναι Ἐριχθόνιον, ὃν τρέφειν τὴν Ἀθη-
 ναῦν καὶ εἰς κίστην καθείρξαι καὶ παραθέσθαι ταῖς
 5 Κέκροπος παισίν, Ἀγραύλῳ καὶ Πανδρόσῳ καὶ Ἐρση,
 καὶ ἐπιτάξαι μὴ ἀνοίγειν τὴν κίστην, ἕως ἂν αὐτὴ
 ἔλθῃ. ἀφικομένην δὲ εἰς Πελλήνην φέρειν ὄρος, ἵνα
 ἔρουμα πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιήσῃ, τὰς δὲ Κέκρο-
 πος θυγατέρας τὰς δύο, Ἀγραυλον καὶ Πάνδροσον,
 10 τὴν κίστην ἀνοίξαι καὶ ἰδεῖν δράκοντας δύο περὶ
 τὸν Ἐριχθόνιον· τῇ δὲ Ἀθηναῖ φερούσῃ τὸ ὄρος,
 ὃ νῦν καλεῖται Λυκαβηττός, κορώνην φησὶν ἀπαν-
 τῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἐριχθόνιος ἐν φανερωῷ, τὴν
 δὲ ἀκούσασαν ῥίψαι τὸ ὄρος ὅπου νῦν ἐστίν· τῇ δὲ
 15 κορώνῃ διὰ τὴν κακαγγελίαν εἰπεῖν, ὡς εἰς ἀκρό-
 πολιν οὐ θέμις αὐτῇ ἔσται ἀφικέσθαι.

XIII. Οὐδὲ κατὰ τὴν Σκυθῶν χώραν, ὁμοίως
 δὲ οὐδὲ κατὰ τὴν Ἠλ(ε)ίαν ἡμίονος οὐ γεννᾶται.

XIV. Θεόπομπος δὲ φησιν κατὰ τοὺς ἐν Θράκῃ
 20 Χαλκιδεῖς εἶναι τινα τόπον τοιοῦτον, εἰς ὃν ὁ τι
 μὲν τῶν ἄλλων ζώων εἰσέλθῃ, πάλιν ἀπαθὲς ἀπέρ-
 χεται, τῶν δὲ κανθάρων οὐδεὶς διαφεύγει, κύκλω
 δὲ στρεφόμενοι τελευτῶσιν αὐτοῦ· διὸ δὴ καὶ τὸ
 χωρίον ὀνομάζεσθαι Κανθαρόλεθρον.

25 XV. Ἐν δὲ Κράννωνι τῆς Θετταλίας δύο φασὶν
 μόνον εἶναι κόρακας· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν προξεν(ι)ῶν
 τῶν ἀναγραφομένων τὸ παράσημον τῆς πόλεως (κα-
 θάπερ ἐστὶν ἔθιμον πᾶσι προσπαρατιθέναι) ὑπο-

1. αὐτὴν] αὐτῷ Leopardi. | 4. παρακαταθέσθαι Leo-
 pardi. | 14. ῥίψαι cod. | 26. προξένων cod. προξενίων Lo-
 cella ad Xenoph. Eph. p. 252.

γράφονται δύο κόρακες ἐφ' ἄμαξιου χαλκοῦ, διὰ τὸ μηδέποτε πλείους τούτων ᾧφθαι. ἡ δὲ ἄμαξα προσπαράκειται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ξένον γὰρ ἴσως ἂν καὶ τοῦτο φανείη. ἔστιν αὐτοῖς ἀνακειμένη χαλκῆ, ἣν ὅταν αὐχμὸς ἢ σείοντες ὕδωρ αἰτοῦνται 5 τὸν θεόν, καὶ φασὶ γίνεσθαι. τούτου δὲ τι ἰδιαιτέρον ὁ Θεόπομπος λέγει· φησὶν γὰρ ἕως τούτου διατρίβειν αὐτοὺς ἐν τῷ Κράννωνι, ἕως ἂν τοὺς νεοττοὺς ἐκνεοττεύσωσιν, τοῦτο δὲ ποιήσαντας τοὺς μὲν νεοττοὺς καταλείπειν, αὐτοὺς δὲ ἀπιέναι. (16) 10 καὶ ἐν Ἐκβατάνοις δὲ καὶ ἐν Πέρσαις Κτησίας ἱστορεῖ παραπλήσιόν τι τούτοις· διὰ δὲ τὸ αὐτὸν πολλὰ ψεύδεσθαι παρελείπομεν τὴν ἐκλογὴν· καὶ γὰρ ἐφαίνετο τερατώδης. (17) Μυρσίλος δὲ ὁ Λέσβιος ἐν τῷ ὄρει φησὶ Λεπετύμνω ἱερὸν Ἀπόλλωνος εἶναι 15 καὶ ἠρώων Λεπετύμνου, ἐφ' ᾧ, καθάπερ ἐν τῷ Κράννωνι, δύο μόνον εἶναι κόρακας, ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐν τοῖς πλησίον τόποις.

XVI (18). Ἐν Λάτμῳ δὲ τῆς Καρίας φησὶν Ἀριστοτέλης τοὺς σκορπίους, εἴαν μὲν τῶν ξένων 20 τινὰ πατάξωσιν, μετρίως λυπεῖν, εἴαν δὲ τῶν ἐγγωρίων, ἕως θανάτου κατατείνειν. (19) τῶν δὲ Λιβύων καλοῦνται Ψύλλοι τινές, παρ' οἷς ἀνάπαλιν τι γίνεται τούτου· ὑπὸ γὰρ τῶν ἀσπίδων οὗτοι μὲν οὐδὲν πάσχουσιν τυπτόμενοι, τῶν δὲ λοιπῶν οὐκ ἔστιν 25 ὅστις διαφεύγει δηχθεῖς.

6. ἰδιώτερον vulg., ἰδιώτερον cod., corr. Bast. | 9. τοὺς cod. B. τοῦτο W. | 10. ἀπιέναι cod. ἀπιέναι C. Müller (ἀπέρχονται Stephan. Byz.) — in margine codicis: σημειοῦ ὅτι Κτησίας ψεύστης. | 22. κατακτείνειν Meursius, sed cf. Libanius IV p. 629 κατατείνειν = cruciare, del. Heyne. | 23. ψύλλοι cod. Ψύλλοι B. W. congr. Strab. II p. 131 et alibi, Aelian. hist. anim. XVI 37. Plin. XI 25 (30) 89 p. 178 Detl.

Κτησίας
ἱστο

XVII (20). Ἐν Λυκία φύεται τι αἰγόλεθρον, ὃ τῶν μὲν ἐγχωρίων αἰγῶν οὐδεμία γεύεται, ξένη δ' ὅταν ἐμπέσῃ καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν φάγη τῆς βοτάνης, ἀπόλλυται διαφθαρεῖσα τὸν καλούμενον ἐχίνον τῆς κοιλίας.

XVIII (21). Τῆς δὲ Καρυστίας καὶ τῆς Ἀνδρίας χώρας ἐστὶν πλησίον νῆσος, ἣ καλουμένη Γύαρος. ἐνταῦθα οἱ μῦες διατρῶγουσιν τὸν σίδηρον. ἐν δὲ τῇ νήσῳ θανάσιμός ἐστὶν ἡ ἄχερδος· κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπήξῃς ἀφαναίνει. (22) ποιεῖ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον τῆς θαλαττίας· καὶ ἐὰν εἰς τοὺς ὀδόντας ἄψῃ, κατασῆπει.

XIX (23). Ἴδια δὲ καὶ περὶ τὰς συγκρίσεις καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ζῴων, ἔτι δὲ γενέσεις. οἷον ἐν Αἰγύπτῳ τὸν βοῦν ἐὰν κατορύξῃς ἐν τόποις τισίν, ὥστε αὐτὰ τὰ κέρατα τῆς γῆς ὑπερέχειν, εἶθ' ὕστερον ἀποπρίσῃς, λέγουσιν μελίττας ἐκπέτεσθαι· σαπέντα γὰρ αὐτὸν εἰς τοῦτο διαλύεσθαι τὸ ζῶον. ᾧ καὶ φαίνεται Φιλητᾶς προσέχειν, ἱκανῶς ὢν περιεργος·
προσαγορεύει οὖν αὐτὰς βουγενεῖς λέγων·

βουγενέας φάμενος προσεβήσασο μακρὰ μελίτσας.
φασὶ δὲ καὶ τὸν κροκόδειλον σκορπίους γεννᾶν καὶ ἐκ τῶν ἵππων σφῆκας γεννᾶσθαι. καὶ τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ περὶ μὲν τῶν σκορπίων οὕτως εἴρηκεν·

εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἣ πάντα ζωοθετοῦσα φύσις.
περὶ δὲ τῶν σφηκῶν·

9. ἄχερδος cod. | 19. φιλίτας cod., emend. W. | 22. γενναν cod.

ἐκ νέκνος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
 σφήκας· ἴδ' ἐξ οἴων οἶα τίθησι φύσις.
 ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ ἐκ τῶν σισυμβρίων φησὶν
 σαπέντων σκορπίους γίνεσθαι.

XX (24). Οὐχ ἦττον δὲ τούτων θαυμάσια τὰ 5
 φθονερά τῶν ἀφελούντων, οἷον ὁ γαλεώτης ὅταν
 ἐκδύῃ τὸ γῆρας, ἐπιστραφεὶς κατέπιεν· ἐπιληψίας
 γὰρ ἔστιν, φασίν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης καταγράφει,
 φάρμακον. ὡσαύτως δ' ἡ φώκη μετὰ τὸ τεκεῖν ἐμεῖ
 τὸν ὄρον· καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ἀρρωστίαν 10
 χρήσιμον. τὰς δὲ ἵππους τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς ἐμ-
 βρούοις ἵππομανὲς ἀπεσθίειν· γίνεσθαι δὲ τοῦτο ἐπὶ
 τοῦ μετώπου καὶ πρὸς πολλὰ ζητεῖσθαι. τὴν δὲ
 ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρασ καταρύσσειν· εἶναι δὲ καὶ
 τοῦτο ἐν πολλοῖς χρήσιμον. ταῦτα μὲν οὖν εἶτε 15
 κατὰ προαίρεσιν εἶτε κατὰ τύχην οὕτως ἔχει, πολ-
 λῆς ἔστιν ἐπιστάσεως δεόμενα.

XXI (25). Ὁ δὲ πολύπους ἐν τῷ χειμῶνι τὰς
 πλεκτάνας αὐτοῦ κατεσθίει· τοῦτ' ἔστιν

ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τέμνει. 20
 τῶν δὲ γαλεῶν τὰ ἔμβρουα ἐξιόντα ἐκ τῆς κοιλίας
 νέμεται καὶ πάλιν εἰσδύεται κατὰ τὸ στόμα. ἡ δὲ
 λέαινα δις οὐ κνίσκεται· τοῖς γὰρ ἐμβρούοις, ὡς
 φησὶν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας. οὐδὲ
 ἔχιδνα δις· ἐσθίει γὰρ αὐτῆς τὴν κοιλίαν τὰ ἔμβρουα. 25

2. σφήκασι δὲ ζώων cod., corr. Jacobs. | 6. φθαρ////ικὰ
 cod. φθαρικὰ B. W. φθονερά Rose cf. ann. Austr. p. 120. |
 9. cf. ann. Austr. p. 120. μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν ὄρον cod. |
 10. τοῦτο] τοῦτον Bekker. | 20. = Hesiod. op. et di. 524. —
 τέμνει] τένδει Hesiod. | 22. ἐκδύεται cod. (falsi sunt Bast et
 W.) ἐνδύεται Meursius. cf. Schaefer ad Gregor. Corinth.
 p. 245. | 24. = Herod. III 108. | 25. ἐσθίειν W.

XXII (26). Ἡ νυκτερίς δὲ μόνον τῶν ὀρνέων ὀδόντας ἔχει καὶ μαστοὺς καὶ γάλα. φησὶν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ φώκην καὶ φάλαιναν ἴσχειν γάλα. τούτων δὲ οὐχ ἥττον καταγράφει τερατώδεις· ἐν
 5 Ἀθήμῳ γάρ φησιν ἀμελχθῆναι γάλα τράγου τοσοῦτον, ὥστε τροφαλίδα γενέσθαι.

XXIII (27). Τῶν δὲ ἀλκυνόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήραος ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν
 10 αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαῆνος λεγόμενον τούτῳ συνωκ(ε)ιωμένον· φησὶν γάρ ἀσθενῆς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει·

15 οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρες, ἱερόφωνοι, γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ, βάλε κηρύλος εἶην, ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκυνόνεσσι ποτῆται νηδεῆς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόφυρος εἶαρος ὄρνις.

XXIII b (27b). Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κηρύλων, καὶ ἃ φησὶν Ἀντίγονος λεκτέον· γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυνόνας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρσενες τελευτῶσι. Tzetzes ad Lycophron. Cass. 387.

XXIII c (27c). Ἄλλως· ὁ ἄρσην ἀλκυνῶν κηρύλος λέγεται· ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις <γηράσας> ἀποθνήσκει. schol. Aristophan. Av. 300 Dind.

6. ὥστε γίνεσθαι τροφαλίδα Aristoteles. | 7. κηρύλαι cod. | 15. οὐ μὲν τι cod. | 16. ad vocabula βάλε δὴ βάλε haec in margine adnotata sunt: σημειοῦ κατὰ ἀποκοπήν τοῦ ἄρσενος στοιχείου(<·>) ἔστι γὰρ τὸ ὅλον ἀβάλε, σημαντικὸν εὐχῆς ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὄφελεν· εἶθε· αἶθε. | 18. νηλεῆς cod. νηδεῆς Boissonade νηλεγῆς Bergk.

XXIII d (27 d). *Κειρύλος* (κείρυλος cod.)] τοῦ-
του ἐνιοὶ κήρυλον (κήρουν cod.) λέγουσι· ἔστι δὲ
ὄρνεον· ὁ δὲ Ἀντίγονος τῶν ἀλκούνων τοὺς ἄρρενας
κηρύλους φησί. Hesych. II p. 456 Schm.

XXIII e (27 e). Ἀντίγονος δὲ φησι τοὺς ἄρσε- 5
νας τῶν ἀλκούνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ
γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάξουσι τοῖς πτεροῖς.
schol. Aristophan. Av. 300 Dind.

XXIII f (27 f). Ἀντίγονος δὲ φησιν, ὅτι τὰ
ἄρρενα τούτων κηρύλοι καλοῦνται, οὓς, ὅταν γη- 10
ράσκωσιν, αἱ ἀλκύνες φέρουσιν ἐπὶ τῶν πτερῶν
λαβοῦσαι. schol. Theocrit. VII 57.

XXIII g (27 g). Ἰστέον δέ, ὅτι κήρυλλοι κατὰ
Παυσανίαν ἐν ἀλκύοσιν οἱ ἄρρενες, οἱ γηράσαντες,
φησίν, ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται. Eustath. ad 15
Hom. Il. I 558 p. 776, 39.

XXIV (28). Ἰκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται
παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυπράγμων εἶναι· ὁ
γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν ἐν
τῇ πρὸς τὸν συβώτην ἀναβάσει 20

ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
οὐ γὰρ φασιν, ὅταν διωκόμενός τις συγκαθίσῃ,
ἀδικεῖν τοὺς κύνας.

XXV (29). Θαυμαστὰ δὲ καὶ τὰ τοῖς τόποις
συναφομοιούμενα, οἷον ὅ τε πολύπους· γίνεται γὰρ 25
ἀδιάγνωστος τῷ χρώματι τοῦ ἐδάφους καὶ παντός
ᾧ ἂν περιπλακῇ, ὥστε εἶναι δύσεργον αὐτοῦ τὴν
θήραν· ὅθεν δὴ καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλούμενον
ἔγραψεν·

21. = Homer. Odys. XIV 31. | 27. ἂν] ἐὰν cod. | 28.
δὴ Schaefer δῆλον cod.

πουλύποδος ὡς τέκνον ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν.

(30) γίνεται δὲ ταῦτόν καὶ περὶ τὸν χαμαιλέοντα·
καὶ γὰρ τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων καὶ τοῖς φύλ-
5 λοις καὶ τῇ γῆ τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντι τόπῳ συμ-
μεταβάλλει τὴν χροιάν. (31) Ἀριστοτέλης δὲ φησι
καὶ τὸν καλούμενον τάρανδον τοῦτο πάσχειν, ὄντα
τετράπουν καὶ σχεδὸν ἴσον ὄνῳ καὶ παχύδερμον
καὶ τετριχωμένον, καὶ θαυμαστὸν εἶναι πῶς αἱ τρι-
10 χες οὕτως ὀξέως ἀλλοιοῦνται.

XXVI (32). Γίνεται δὲ καὶ βοτάνη τις, ἣ κα-
λεῖται τριπόλιον· φύεται δ' ἐν τοῖς ἐπιθαλαττίοις
ἐπὶ τῶν πετρῶν, ἀφίησι δὲ ἄνθος, ὃ τῆς ἡμέρας
τρὶς μεταστρέφεται τὸ χρῶμα· γίνεται δὲ ὅτε μὲν
15 λευκόν, ὅτε δὲ φοινικοῦν, ὅτε δὲ μήλινον. καὶ
μὴν τὰς τε λοιπὰς ἐντρεχείας τῶν ζώων, οἷον ἐν
μάχαις, ἐν θεραπέαις τραυμάτων, ἐν παρασκευαῖς
τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων, ἐν φιλοστοργίαις,
ἐν μνήμαις, ἀκριβέστατ' ἂν τις ἐκ τῆς τοῦ Ἀριστο-
20 τέλους συναγωγῆς καταμάθοι, ἐξ ἧς ἡμεῖς πρῶτον
ποιησόμεθα τὴν ἐκλογὴν.

XXVII (33). Φησὶν περὶ Κωνώπιον τῆς Μαι-
ώτιδος λίμνης τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἀλιέων λαμ-
βάνοντας τροφὴν φυλάττειν τὴν θήραν· ἂν δ' ὑπο-
25 λάβωσιν τι ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι τὰ λῖνα καὶ
τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

XXVIII (34). Ἐν Θράκῃ δὲ τῇ κληθείσῃ ποτὲ

1. sq. = Clearchus apud Athen. VII p. 317 a: πουλύπο-
δός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἠρώς, τοῖσιν ἐφαρ-
μόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι. | 7. τάραντον cod. | 14.
ὅτε cod. | 15. λευκον cod. — ὅτε cod. — ὅτε cod. | 22. κω-
νώπιον, ι in ras., cod. Κωνώπων W.

Κεδριπόλει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἰέρακας κοινῇ
θηρεύειν τὰ ὀρνιθάρια· τοὺς μὲν γὰρ σοβεῖν τοῖς
ξύλοις, τοὺς δὲ ἰέρακας καταδιώκειν, τὰ δὲ φεύ-
γοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐμπίπτειν· διὸ καὶ μετα-
διδόναί τοῖς ἰέραξιν αὐτοὺς τῶν ληφθέντων. 5

XXIX (35). Τὰς δ' ἐλάφους λέγει τίκτειν
παρὰ τὰς ὁδοὺς, φευγούσας τὰ θηρία· ἤκιστα γὰρ
ἐπιτίθεσθαι τοὺς λύκους ἐνθάδε· ἄγειν δὲ καὶ τὰ
τέκνα ἐπὶ τῶν σταθμῶν, ἐθιζούσας οὐ δεῖ ἀποφεύ-
γειν· εἶναι δὲ τοῦτο πέτραν ἀπορροῶγα, μίαν ἔχου- 10
σαν ὁδόν. ἤδη δὲ διειληφθαι ἀχαιῖνην ἔλαφον κι-
τὸν ἔχουσαν ἐπὶ τῶν κεράτων ὡς ἂν ἐνύγρων ὄν-
των. ἀλίσκεσθαι δὲ ἐλάφους καὶ συριττόντων καὶ
ἀδόντων, ὥστε καὶ κατακλίνεσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

XXX (36). Τὰς δ' ἐν Κρήτῃ αἴγας τὰς ἀγρίας, 15
ὅταν τοξευθῶσιν, ζητεῖν τὴν δίκταμνον· δοκεῖ γὰρ
ἐκβλητικὸν εἶναι τῶν βελῶν.

XXXI (37). Τὴν δὲ πάρδαλιν φάναι τινὰς
κατανενοηκυῖαν, ὅτι τὰ ζῶα τῆ ὄσμῃ αὐτῆς χαίρει,
ἀποκρύπτειν ἑαυτὴν καὶ οὕτως θηρεύειν τὰ προσ- 20
πορευόμενα ἐγγύς.

XXXII (38). Τὸν δὲ ἰχνεύμονα, ὅταν ἴδῃ ὄφιν
τὴν ἀσπίδα, οὐ πρότερον ἐπιτίθεσθαι πρὶν καλέ-
σαι βοηθοὺς ἄλλους· πρὸς δὲ τὰ δῆγματα καὶ τὰς
πληγὰς πηλῶ καταπλάττειν ἑαυτούς· βρέξαντας γὰρ 25
τὸ σῶμα κυλίεσθαι ἐν τῷ κονιορτῷ.

XXXIII (39). Τῶν δὲ κροκοδείλων λέγει τοὺς
τροχίλους ἐκκαθαίρειν τοὺς ὀδόντας καὶ ἀπὸ τού-

1. Κεδριπόλι cod. Κεδροπόλει Meursius W., cf. ann. Austr. p. 121. | 11. ad vocem ἀχαιῖνην in margine haec adnotata sunt: ἀχαιῖναι καὶ σπαθῖναι, ἡλικίαι τινὲς ἐλάφων.

των τρέφεσθαι, τὸν δὲ ὠφελούμενον αἰσθάνεσθαι, καὶ ὅταν ἐξελθεῖν βούληται ὁ τρόχιλος, τὸν ἀνχένα κινεῖν, ἵνα μὴ συνδηχθῇ.

XXXIV (40). Τὴν δὲ χελώνην, ὅταν ὄφεως φάγη, ἐπεσθίειν ὀριγάνου. καὶ ποτέ τινος παρατηρήσαντος καὶ ἐκτίλαντος τὴν ὀρίγανον οὐκ ἔχουσαν ἐπιφαγεῖν τελευτηῆσαι.

XXXV (41). Τὴν δὲ γαλῆν, ὅταν μάχεται μετὰ τοῦ ὄφεως, τοῦ πηγάνου προεσθίειν· πολέμιον γὰρ εἶναι τῷ ὄφει τὴν ὀσμὴν. καὶ πρὸς τὰς πληγὰς δὲ τοῦ ὄφεως βοηθεῖν τὸ πηγανον ἐν ἀκράτῳ διηθηθὲν καὶ ποθέν. καὶ γὰρ ὕς ὅταν ὑπὸ τοῦ ὄφεως δηχθῇ, φέρεται εὐθέως ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ζητεῖ τὸν καρκίνον. ἔστιν δὲ καὶ τοῦτο τῶν καταγραφομένων καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ ὄφεως ἰσχυρῶς.

XXXVI (42). Ἡ φάττα δέ, ὅταν πληγῇ, τὴν ὀρίγανον ἔσαξεν εἰς τὸ ἔλκος καὶ γίνεται τοῦτου τὸν τρόπον ὑγιής.

XXXVII (43). Ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης τὴν χελιδόνα φησὶν ἐν τῇ σκηνοποιίᾳ συγκαταπλέκειν τοῖς κάρφεσιν τὸν πηλόν, καὶ ἐλλίπη πηλός, βρέχουσιν αὐτὴν κυλίεσθαι καὶ ταῖς πτέρυξιν ἀναλαμβάνειν, στιβαδοποιεῖσθαι τε καθάπερ ἄνθρωπον κάτωθεν ὑποτιθεῖσιν τὰ σκληρά· τοῖς τε νεοττοῖς τὴν τροφήν διδόναι κατὰ μέρος, παρατηροῦσαν ἵνα μὴ δις τοῖς αὐτοῖς δῶ· τὴν δὲ κόπρον μικρῶν μὲν ὄντων αὐτὴν ἐκβάλλειν, ἀνέξηθέντων δὲ διδάσκειν ἔξω στραφέντα τὰ νεόττια ἀφοδεύειν.

XXXVIII (44). Τὰς δὲ περιστερὰς οὐ θέλειν πλείοσιν συνευνάζεσθαι οὐδὲ προλείπειν τὴν συνουσίαν; ἐὰν μὴ χῆρος ἢ χήρα γένηται· τοῖς δὲ νεοτοῖς τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησαμένας εἰσπτύειν εἰς τὸ στόμα προπαρασκευαζούσας τροφήν. 5

XXXIX (45). Τοὺς δὲ πέρδικας, ὅταν θηρεύη τις τοὺς νεοτούς, προκυλίεσθαι τοῦ θηρεύοντος ὡς ἐπιλήπτους ὄντας καὶ ἐπισπᾶσθαι, ἕως ἂν διαδρᾷ τὰ νεόττια. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφροδισιαστικούς λυμαίνεσθαι τὰ ὠά, ἵνα μὴ ἐπώαζῃ ἢ θήλεια, τὴν 10 δὲ ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ διαδρᾶσαν τίκτειν. τοὺς δὲ χήρους μάχεσθαι πρὸς αὐτούς, τὸν δὲ ἠττηθέντα ἀκολουθεῖν ὀχευόμενον ὑπὸ μόνου τούτου.

XL (46). Τὰς δὲ γεράνους εἰς ὕψος πέτεσθαι, ἵνα καθορῶσιν μακρὰν, καὶ ἰδῶσιν νέφη καὶ συστροφὴν ἡσυχάζειν· ἔχειν δὲ καὶ ἠγεμόνα· τὰς μὲν οὖν ἄλλας καθεύδειν ὑπὸ τὴν πτέρυγα τὰς κεφαλὰς θείσας, τὸν δὲ ἠγεμόνα γυμνὴν ἔχειν προορώμενον, καὶ ἀἰσθηταί <τι> σημαίνειν ταῖς ἄλλαις βοῶντα.

XLI (47). Τοὺς δὲ πελεκᾶνας τὰς ἐλείας κόγ- 20 χας καταπίνειν ἱστορεῖ, ἔπειτα ὀλίγον κατασχόντας ἐν τῷ ἄνω τῆς κοιλίας ἐξεμεῖν κεχηνυίας, εἶτα οὕτω τὰ κρέα ἐξαιροῦντας ἐσθίειν.

XLII (48). Γυπὸς δὲ λέγεται ὑπὸ τινῶν ὅτι οὐδεὶς ἐόρακε νεοττὸν οὐδὲ νεοττεῖαν· διὸ καὶ Ἡρό- 25 δωρον τὸν Βρύσωνος τοῦ σοφιστοῦ πατέρα ἀπό

10. ὠά et ἐπώαζῃ] cf. ann. Austr. p. 121. | 19. τι om. cod., add. W. ex Aristotele. | 20. θηλείας cod. λείας Bochart ἐλείας nos, ann. Austr. p. 122. | 21. ὀλίγας cod. | 24. in mg. cod. manu admodum recente haec adnot.: σημειωτέον, ὅτι περὶ τούτων εἰς τὴν ἑξαήμερον φησὶν ὁ μέγας Βασίλειος, οὗς γε καὶ ἀσυνδυσάτως φασὶν ὡς τὰ πολλὰ τίκτεσθαι.

τινος αὐτοὺς ἐτέρας φάναι γῆς εἶναι μετεώρου.
τίκτειν δ' οὖν ἐν ἀπροσβάτοις πέτραις.

XLIII (49). Λέγειν δέ τινας καὶ τὸ κιννάμω-
μον ὄρνεον εἶναι καὶ τὰ ἀρώματα φέρειν καὶ τὰς
5 νεοττείας ἐκ τούτου ποιεῖσθαι, νεοττεύειν δ' ἐφ'
ὑψηλῶν δένδρων καὶ ἀβάτων, τοὺς δὲ ἐγγωρίους
μόλιβδον τοῖς ὄϊστοις προστιθέντας τοξεύειν καὶ
καταρρηγνύειν τὰς νεοττείας.

XLIV (50). Τὸν δὲ κόκκυγα δοκεῖν ὑποβολι-
10 μαίους τοὺς νεοττοὺς ποιεῖν διὰ τὸ δειλὸν εἶναι
καὶ μὴ δύνασθαι ἀμύνειν· τίλλεσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν
ἐλαχίστων. τὰ δὲ ὑποδεξάμενα τῶν ὄρνέων ἐκβάλ-
λειν τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς διὰ τὸ καλὸν εἶναι τὸν
τοῦ κόκκυγος.

15 XLV (51). Τὸν δὲ αἰγιθον αἶγα θηλάζειν προσ-
πετόμενον, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι·
τὸν δὲ μαστόν, ὅθεν ἂν ἐλκύση, . . . ἀποτυφλοῦσθαι.
ἔστι δὲ χωλὸν τὸ ὄρνεον, ὅθεν καὶ Καλλιμάχος ὁ
ἐκ τοῦ Αἰγύπτου περιτρανος εἶναι βουλόμενος ἔφη-
20 σεν προείπας ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ὄρνέου·

ἑαυτὸν ἀμφιγυήεις·

οὐ σώζεται οὖν αὐτῷ ὁ λόγος· ἔστι γὰρ οὐκ ἀμφο-
3 τερα χωλόν. τὸ δ' ἀμφιγυήεις οὐ τοιοῦτον, ἀλλ'
ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου εἴρηται, ὅταν ἑκατέρους ἦ
25 κεχωλωμένος. περὶ μὲν οὖν τοῦ Καλλιμάχου διὰ
τὸ ἀπίθανον προήχθημεν εἰπεῖν.

2. ἕνια πρὸς ἀβάτοις cod. et editores ante nos, ἐν ἀπροσ-
βάτοις nos ex Aristotele: 'τούτου δ' αἴτιον ὅτι τίκτει ἐν
πέτραις ἀπροσβάτοις'. | 3. haec in mg.: σημειῶν περὶ κιννάμω-
μον. | 7. μόλιβδον cf. ann. Austr. p. 122. | 17. cf. Aristoteles hist.
an. IX 30, 109. | 19. ἐκ τοῦ Αἰγύπτου cod. ἐκ τοῦ Μουσείου Mei-
neke. ἐκ τῆς Αἰγύπτου Bentley. ἐκ τοῦ Αἰγύπτου O. Schneider.

XLVI (52). Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶν τῷ ἔτῳ γηράσκοντι τὸ φύγχος ἀξάνεσθαι καὶ γαμψοῦσθαι καὶ τέλος ἀποθνήσκειν λιμῷ. τὴν φήνην δὲ τοὺς ἐκβληθέντας τῶν νεοττῶν ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ λαμβάνειν καὶ ἐκτρέφειν. τὸν δὲ <ἀλι>αίετον ἐπαναγ- 5 κάζειν τὰ τέκνα ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, τὸ δὲ δακρύον αὐτῶν καὶ μὴ θέλον ἀντοφθαλμεῖν ἀποκτείνειν.

XLVII. Τῶν ἰχθύων δὲ τὸν ἀλιέα καλούμε- 10 ^{κατακαταμα in mari piscatus}νον βάτραχον θηρεύειν τὰ ἰχθύδια τοῖς ἀπὸ τῶν ^{nocatus} ^{Plin. IX. 143}ὀφθαλμῶν ἀποκρεμαμένοις, ὧν τὸ μὲν μῆκος ἐστὶν τριχοειδές, ἐπ' ἄκρου δὲ προσκείμενον ὥσπερ δέλεαρ στρογγύλον· ταῦτ' οὖν κρύψαντα ἑαυτὸν προ- 20 τείνειν.

XLVIII (53). Τὴν δὲ νάρκην καθαμίσασαν 15 ἑαυτὴν τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ἰχθύων, ὅταν σύγγυς ἦ, κολυμβᾶν διὰ τὴν νάρκησιν συλλαμβάνειν.

XLIX (54). Τὰς δὲ καλουμένας ἀλώπεκας, ὅταν αἰσθῶνται ὅτι τὸ ἄγκιστρον καταπεπώκασιν, ἀναδραμούσας ἄνωθεν τῆς ὀρμιᾶς ἀποτρῶγειν. 20

L (55). Τὸν δὲ πολύποδα κατατίθεσθαι τροφήν εἰς τὰς θαλάμας, καὶ ὅταν τὰ χρήσιμα ἀναλώσῃ, τὰ ἀχρεῖα ἐκβάλλειν, καὶ τὰ συνερχόμενα τῶν ἰχθυδίων ἐπὶ τὰ ἐκβεβλημένα θηρεύειν, ποιοῦντα τὸ χρῶμα παραπλήσιον οἷς ἂν ἐγγὺς ἦ λίθοις· καὶ 25 ὅταν φοβηθῇ δὲ τοῦτο ποιεῖν αὐτόν.

2. ἀξάνεσθαι B. ex Aristotele. ἀναίνεσθαι cod. | 5. αἰετόν cod. | 12. τριχοειδές cod. | 13. τοῦτ' cod. | 15. καθαμίσασαν cod., corr. Niclas. | 17. νάρκησιν^{τε}, συλλαμβάνειν cod. | 24. ποιούνται δέ B. ποιεῖσθαι Locella.

LI (56). Ἴδὲ καὶ τὸν ναυτίλον πολύποδα οἷς
 ποιεῖ περιπτόν· ἔχει μὲν γὰρ ὄστρακον, ὃ κατα-
 στρέψας ἀναφέρεται, ἵνα ῥάδιον ἀνενεχθῆ κενόν·
 ἄνωθεν δὲ γενόμενον μεταστρέφειν· ἔχειν δὲ μεταξὺ
 5 τῶν πλεκτανῶν ἐπὶ τι συνεχὲς οἶον ὑμένα καὶ τούτῳ
 ὅταν πνευμάτιον ἢ ὡσπερ ἰστίῳ χρῆσθαι, ἀντὶ πηδα-
 λίων δὲ <δύο> παρακαθιέναι τῶν πλεκτανῶν.

LII (57). Τὰς δὲ μελίττας θυμιωμένας ὑπὸ
 τοῦ καπνοῦ καὶ κακοπαθοῦσας τότε μάλιστα μέλι
 10 ἐσθίειν, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον φείδεσθαι, ὡς τρο-
 φῆς χάριν ἀποτιθεμένας. τοῖς ἀπὸ τῶν δένδρων
 δὲ δακρύοις διαχρίειν τὸ σμῆνος τῶν ἄλλων ἔνεκεν
 θηρίων· ἄς δὲ ἂν ἀποκτείνωσιν αἱ χρησταὶ μέλιτται,
 πειραῶσθαι μὲν αὐτὰς ἔξω τοῦτο ποιεῖν· ἐὰν δὲ ἔσω
 15 τοῦ σμῆνους ἀποκτείνωσιν ἐκφέρειν. τοὺς δὲ φῶ-
 ρας καλουμένους κακουργεῖν, ἐὰν λάθωσιν παρεια-
 ελθόντες· εἰσέρχονται δὲ σπανίως· τηρεῖσθαι γὰρ
 αὐτοὺς καὶ ἐπὶ πασῶν φύλακας εἶναι. εἶναι δὲ
 αὐτὰς τεταγμένας ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἔργων, καὶ τὰς
 20 μὲν ἀνθοφορεῖν, τὰς δὲ κατορθοῦν τὰ κηρία. δυσ-
 χεραίνειν δ' αὐτὰς καὶ τῇ δυσωδίᾳ τῆς τροφῆς καὶ
 τῷ μύρῳ, καὶ τὸ περιττωμα δὲ ἔξω ἀφιέναι. καὶ
 τὰς μὲν πρεσβυτέρας εἰσω ἐργάζεσθαι. σφῆκα δ'
 ἂν λάβῃ τις τῶν σκελῶν καὶ τοῖς πτεροῖς ἐᾷ βομ-

3. ἀναφέρεται] ἄνω φέρεται Meursius — κενόν] καινόν·
 cod. | 7. δύο add. Schneider. | 9. μὲν ÷ cod. μέλι Schneider
 ex Aristotele (MEN = MELI). | 12. δεῖ χρι/ει/ν cod. post
 rasuram, antea fuerat δια pro δεῖ. | 13. ἀποκτείνωσιν cod.,
 sed ω in ras. fort. supra ου. | 19. ἐφ' ἐκά — στωι cod.,
 ἐφ' ἕκαστον Aristot. | 20. δυσχε/ραίνειν cod. | 23. πρεσβυτε-
 ρας cod. | 24. πτεροῖς — φησιν] προτέροισαρομβαι, προ-
 πέτεσθαι ÷ φησιν cod., emend. Meursius ex Aristotele.

βείν, προσπέτεσθαι φησιν τοὺς ἀκέντρος, τῶν δ' ἐχόντων τὸ κέντρον οὐδένα.

LIII (58). Τὸν δὲ μόνωπον γίνεσθαι μὲν φα- = βίνασον εν
σιν ἐν Παιονίᾳ ἐν τῷ ὄρει Μαρσάνῳ, ὀδόντας δὲ ^{εὐνάκην, α}
τοὺς ἄνωθεν οὐκ ἔχειν, ὥσπερ βοῦν, οὐδ' ἄλλο ^{ἐπιτορ κὼδ οχ.} 5
τῶν δικεράτων οὐδέν, καὶ τᾶλλα προσεμφερὲς εἶναι
τῷ ταύρω. διωκόμενον δὲ προσαφοδεύειν πόρρω- ^{νὸν δ' ἐξ ἐπι}
θεν, καὶ τὴν κόπρον, ὅταν πεφοβημένος τοῦτο ^{ment et ἐξ}
ποιήσῃ, ἐπικάειν οὕτως ὥστε τὰς τρίχας ἀπορρεῖν ^{βίνασον.}
τῶν κυνῶν· ἂν δ' ἄνευ φόβου τοῦτο ποιήσῃ, οὐ- 10
δὲν πάσχειν οὐδὲ βλάπτεσθαι.

LIV. . . . ὃ δ' ἂν ὀχεύσῃ καὶ ἔγκνον ποιήσῃ, ^{Α μὲν κεν}
τούτου πάλιν οὐχ ἄπτεσθαι. (59) τῷ δὲ Σκυθῶν ^{in manus.}
βασιλεῖ ἵππον φασὶ γενναίαν γενέσθαι· ταύτῃ τὸν
ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα πῶλον προσάγειν, ἵνα ὀχεύσῃ, 15
τὸν δ' οὐ θέλειν· ὡς δὲ περικαλύψαντες προσ-
ήγαγον τὴν ἵππον ἀναβῆναι, ἀποκαλυφθείσης δὲ
ιδόντα τὸ πρόσωπον φεύγειν καὶ κατακρημνίσαι
ἑαυτόν. ^{Α ἕμμεν κεν}

LV (60). Τῶν θαλαττίων δὲ ζώων ἡμερώτατον ⁱⁿ 20
εἶναι δελφῖνα· καὶ γὰρ πρὸς παῖδας ἐρωτικῶς ἔχειν, ^{βὸν φησιν}
οἶον περὶ Τάραντα καὶ Καρίαν καὶ ἄλλους τόπους ^(πα. δελφῶν τῶν)
πολλοὺς. ἐν δὲ Καρίᾳ δεθέντος δελφῖνος καὶ τραύ-
ματα λαβόντος πολλὰ παραγενέσθαι πολλοὺς ἐπὶ
βοήθειαν εἰς τὸν λιμένα, ἕως ἀφῆκεν ὁ ἄλιεύς. 25

LVI (61). Περὶ δὲ τοῦ τόκου τῶν λύκων μυθι-

3. μόνωπον nos in ann. Austr. p. 123 μόνωτον cod. μό-
ναπον Aristoteles μόνωπα Aelianus. | 10. κυνῶν W. et Ari-
stoteles κτηνῶν cod. | 12. principium sententiae excidisse
probat W.: agitur enim de elephante. | 14. γενναίον cod.
γενναίαν Meursius. | 25. ἄλιεύς] Plinius in Aristotele legit
βασιλεύς.

κόν τι τελείως διεξέρχεται και ὁμοίός ἐστιν και τῷ
 συνειδότη. φησὶν γὰρ αὐτοὺς ἅπαντας ἐν δεκαδύο
 <ἡμέραις> τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτειν, εἶναι δὲ τούτου
 αἴτιον, ὡς ὁ λόγος, ὅτι ἐν ιβ ἡμέραις τὴν Λητώ
 5 παρεκόμισαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον λύκαιναν
 φαινομένην.

LVII (62). Τὴν δὲ γλαῦκα και τὴν κορώνην
 πολεμίας εἶναι, τὴν μὲν κορώνην <ὑφαρπάζειν τὰ
 ῥᾶ> τῆς γλανκὸς μεθ' ἡμέραν διὰ τὸ μὴ βλέπειν
 10 τὴν γλαῦκα, τὴν δὲ γλαῦκα τῆς κορώνης νύκτωρ
 διὰ τὸ τὴν κορώνην μὴ ὄραϊν· διὸ και κρατεῖν αὐ-
 τῶν τὴν μὲν νύκτωρ, τὴν δὲ μεθ' ἡμέραν.

LVIII (63). Καὶ τὸν ὄνον και τὸν αἰγίδου
 πολεμεῖν ἑαυτοῖς· παριόντα γὰρ ξύεσθαι εἰς τὰς
 15 ἀκάνθας· διὰ τε οὖν τοῦτο και ὅταν ὀγκήσῃται,
 ἐκβάλλειν τὰ ῥᾶ τοῦ αἰγίδου και τοὺς νεοττοὺς
 φοβουμένους ἐκπίπτειν· τὸν δὲ διὰ τὴν βλάβην
 ταύτην κολάπτειν τὰ ἔλκη αὐτοῦ ἐπιπετόμενον.

LIX (64). Καὶ τὸν αἰσάλωνα δὲ πολέμιον εἶ-
 20 ναι τῇ ἀλώπεκι, τὸν δὲ κόρακα και τὴν ἀλώπεκα
 φίλους· πολεμεῖν δὲ και τὸν κόρακα τῷ αἰσάλωνι,
 διὸ και τυπτομένη τῇ ἀλώπεκι βοηθεῖν.

LX (65). Τοὺς αἰπόλους δὲ φησι λέγειν ὅτι,
 ὅταν τάχιστα ὁ ἥλιος τραπῆ, ἀντιβλέπουσαι αὐτῷ
 25 αἱ αἶγες κατάκεινται. (66). τούτῳ τι παραπλήσιον
 Λύκος ἱστορεῖ· φησὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τὰ κτήνη τὸν

3. ἡμέραις add. Meursius. | 8. ὑφαρπάζειν τὰ ῥᾶ addi-
 dimus ex Aristotele, cf. ann. Austr. p. 123. | 14. ξύεσθαι
 Meursius ex Aristotele λύεσθαι cod. | 15. ογκήσαιο (sic) cod. |
 16. τῆς αἰγίδου cod. τοῦ Bast ex Aristotele. | 19. τὸν ÷ ÷
 ἑσάλωνα cod. αἰσάλωνα Aristoteles et Aelianus cons. Plinio. |
 21. ἑσάλωνι cod. | 23. δὲ, φασὶ cod. emend. Schneider.

μὲν ἄλλον χρόνον τὰ μὲν αὐτοῖς ἐναντία, τα δ' ὡς ἔτυχεν κοιμᾶσθαι, τῇ δὲ νυκτί, καθ' ἣν τοῦ κυνὸς ἀνατολὴ γίνεται, πρὸς αὐτὸ τὸ ἄστρον ἐστραμμένα, καὶ τούτῳ τεκμηρίῳ τῆς ἐπιτολῆς τοὺς 5 ἐκεῖ χρῆσθαι. πλὴν ὅγε Ἀριστοτέλης χωρὶς τῆς περὶ τοὺς βίους τῶν ζώων ἐντρεχείας καὶ τοιαῦτά τινα διεξέρχεται, πάνυ πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένος ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν καὶ οἷον ἔργῳ, οὐ παρέργῳ χρώμενος τῇ περὶ τούτων ἐξηγήσει. τὰ 10 γοῦν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία, καὶ πεπείραται ἐξηγητικώτερον ἢ ἱστορικώτερον ἐν ἐκάστοις ἀναστρέφεσθαι, . . . πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν ἐπιποιεῖν ἕκ τε τούτων 15 τῶν προειρημένων αὐτῷ τὸ ξένον καὶ παράδοξον καὶ <περὶ> τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν.

LXI (67). Λέγει γοῦν τὰ χερσαῖα πάντα ἀναπνεῖν, ὅσα πνεύμονα ἔχει, σφῆκας δὲ καὶ μελίσσας οὐκ ἀναπνεῖν.

LXII (68). Ὅσα τε κύστιν ἔχει πάντα καὶ κοιλίαν, ὅσα τε κοιλίαν <οὐ> πάντα καὶ κύστιν.

LXIII (69). Ἄναιμα δὲ εἶναι πολλὰ μὲν τῶν ζώων, καθόλου δὲ ὅσα πλείους πόδας ἔχει τεττάρων.

11. mg.: σημειοῦ τὸ πλῆθος τῶν περὶ ζώων Ἀριστοτέλους βιβλίων. | 14—16. πρὸς—ἐπιποιεῖν προηρημένων αὐτῷ τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἕκ τε τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν cod.; Leopardi coni.: ἐπιποιεῖ τῶν προειρημένων αὐτῷ (vel αὐτό) τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἕκ τε τούτων B. et W. locum corruptum in medio reliquerunt. — προηρημένων cod. | 18. ἔχει paradox. Vatic. ἔχειν cod. | 19. ἀναπνεῖν cod. | 21. οὐ add. W. ex Aristotele cons. paradoxogr. Vatic. | 23. πλείω cod. πλείους nos ex Aristotele cf. ann. Austr. p. 123 ceterum πλείω etiam paradoxogr. Vatic.

LXIV (70). Ὅσα δὲ τρίχας ἔχει πάντα ζωο-
κεῖν· οὐκ ἀντιστρέφει<ν> δέ.

LXV (71). Πάντα τὰ ζῶα κινεῖν τὴν κάτω
σιαγόνα πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· τοῦτον
5 δὲ μόνον τὴν ἄνω.

LXVI (72). Ἐν Ἰλλυριοῖς εἶναι καὶ Παιονία
μωνύχους <ῦς>· μώνυχον δὲ καὶ δίκερων οὐδὲν
ἐορᾶσθαι, μονοκέρατα δὲ καὶ μώνυχα οἷον τὸν Ἰν-
δικὸν ὄνον· τοῦτον δὲ καὶ ἀστράγαλον τῶν μωνύ-
10 χων ἔχειν ζώων <μόνον>.

LXVII (73). Τῆς δὲ γαλῆς οστοῦν εἶναι τὸ
αἰδοῖον.

LXVIII (74). Τὸ δ' ἄρρεν τοῦ θήλεος πλεί-
ους ἔχειν ὀδόντας καὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ [τοῖς] ἄλ-
15 λοις ζώοις.

LXIX (75). Τὴν δὲ τῶν ἵππων καρδίαν ὀστοῦν
καὶ βοῶν δέ τινων.

LXX (76). Τῶν δ' ἐλάφων τοὺς ἀχαιῖνας κα-
λουμένους δοκεῖν ἐν τῇ κέρκῳ τὴν χολὴν ἔχειν.

20 LXXI (77). Τοὺς δὲ ἰχθῦς οὐκ ἔχειν στόμα-
χον, διὸ καὶ τῶν μεγάλων, ἕτερον ὅταν διώκωσιν
ἐλάττονα, προσπίπτειν τὴν κοιλίαν εἰς τὸ στόμα.

LXXII (78). Τοὺς δὲ ὄφεις πλευρὰς ἔχειν ᾠ.

2. ἀντιστρέφει cod. ἀντιστρέφειν nos cf. ann. Austr.
p. 124. | 7. μωνύχους· μώνυχον δὲ καὶ δίκερω cod. — ῦς
ex Aristotele add. Meursius. | 8. μονοκέρατά τε καὶ μωνυ-
χαῖον τὸν cod., in margine σημειοῦ περὶ μονοκέρατος. —
μώνυχα οἷον conl. W. | 10. μόνον nos add. ex Aristotele,

ann. Austr. p. 124. | 18. in margine cod.: ἀχαιῖνας ποιά περὶ
(τις corr. Bast.) ἐλάφων ἠλικία. | 19. τῇ] cf. ann. Austr. p.
124. | 21. ἕτερον cod. ἕτερα B. W. cf. ann. Austr. p. 124,
ἐνίοις Kōpke, verae codicis scripturae ignarus.

καὶ ὄμματα δὲ αὐτῶν ἐάν τις ἐκκεντήσῃ, καθάπερ τὰ τῶν χελιδόνων, πάλιν γίνεσθαι.

LXXIII (79). Τῶν δ' ἰχθύων τὸν σκάρων μόνον *μηνυκάσειν.* *have in cod*

LXXIV (80). Τοῦ δὲ λέοντος οὕτως εἶναι τὰ ὅστ᾽ αὖ στερεὰ ὥστε πολλάκις κοπτομένων πῦρ ἐκλάμπειν.

LXXV (81). Ἐν Φρυγίᾳ δὲ βοῦς εἶναι, οἱ κινούσι τὰ κέρατα.

LXXVI (82). Τρίγας δὲ ἔχειν τῶν ζώων ὅσα περὶ καὶ ζωτόκα, φολίδας δὲ ὅσα περὶ καὶ ῥοτόκα.

LXXVII (83). Ἦδη δὲ τισιν κάμνουσιν πολιὰς γίνεσθαι, ὑγιασθεῖσιν δὲ πάλιν μελαίνας.

LXXVIII (84). Τὸν δὲ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ποταμὸν τὸν ἐπὶ Θράκης τὸν καλούμενον Κοχρύνναν πλόντα τὰ πρόβατα ἔχειν τὰ γεννώμενα μέλανα ποιεῖν. καὶ ἐν τῇ Ἀνταυδρίᾳ δύο ποταμοὺς εἶναι, ὧν τὸν μὲν λευκά, τὸν δὲ μέλανα γεννᾶν. δοκεῖν δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ξανθὰ ποιεῖν, διὸ καὶ τὸν ποιητὴν ἀντὶ Σκαμάνδρου Ξάνθου αὐτὸν προσαγορεύειν. καὶ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ δὲ κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν συνορίζουσιν τῇ Χαλκίδι δύο ποταμοί, Κέρων καὶ Νηλεύς, ὧν αἱ γυναῖκες ἐάν περὶ τὸ συλλαμβάνειν οὔσαι πίωσιν, ἐάν μὲν ἀπὸ ποταμοῦ Κέρωνος, μέλανα τίκτουσιν, ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ Νηλέως, λευκά.

LXXIX (85). Τοὺς δὲ μύρμηκας φησὶν ὑπὸ

3. τὸν σκάρων μόνον] τογκληρομόνον cod., corr. Meursius. | 4. μὴ ἐνυγκάσειν cod., corr. Bochart ex Aristotele. | 11. καὶ ζ.] καιατο καὶ ζωτόκα cod. — ῥοτ.] ζωτόκα cod. | 17. ποιεῖ cod. | 19. = Πιάδ. 20, 74. | 21. ἰταλικὴν cod. corr. Meursius. | 22. κιαλίδι cod. | 23. γυναῖκες cod. αἴγες Politus oves Plinius πρόβατα Strabo.

ὄριγάνου καὶ θείου περιπαττομένους ἐκλείπειν τὰς μυρμηκίας.

LXXX (86). Τὴν δ' ἔγγελυν οὕτ' ἄρρεν εἶναι οὔτε θῆλυ.

5 LXXXI (87). Τοὺς δὲ πέρδικας, ἐὰν [κατ' ἄνεμον στῶσιν αἰ θήλειαι τῶν ἄρρένων, ἐγκύους γίνεσθαι.

LXXXII (88). Τὸν δὲ καλούμενον ἀστέρα οὕτω διάθερμον εἶναι, ὥσθ' ὄντινα ἂν λάβῃ τῶν ἰχθύων
10 παρὰ χρῆμα δ<ι>εφθον ποιεῖν.

LXXXIII (89). Ἔχειν δὲ καὶ σπογγίον αἰσθησιν· ἂν γὰρ μέλλοντος ἀποσπᾶν προαίσθηται, συσπᾶσθαι καὶ ἔργον εἶναι ἀφελεῖν· ταυτό δ' ἂν ἄνεμος ἢ κλύδων ἢ γίνεσθαι.

15 LXXXIV (90). Εἶναι δὲ καὶ ἐν χιόνι ζῶα σκοληκοειδῆ δασέα. ἐν δὲ Κύπρῳ οὗ ἢ χαλκίτις λίθος καίεται, γίνεσθαι θηρίον μικρῶ μείζον μυιῶν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν τοῖς Καρυστίων <χωνευ>τηρίοις. ἀποθνήσκειν δὲ τὰ μὲν τῆς χιόνος, τὰ δὲ τοῦ πυ-
20 ρὸς χωριζόμενα. (91). τὴν δὲ σαλαμάνδραν σβεννύειν τὸ πῦρ.

LXXXV (92). Περὶ δὲ τὸν Ἑπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον περὶ τροπᾶς χειμερινὰς καταφέρεσθαι φησιν οἶον θυλάκους μεί-
25 ζους ῥαγῶν, ἐφ' ὧν ῥηγνυμένων ἐξέρχεσθαι ζῶον

1. ἐκλείπειν W. ex Aristotele ἐλλίπειν cod. | 16. ἐν κύπρῳ γ' οὖν χαλκίτις cod. | 17. γίνεσθαι nos cf. ann. Austr. p. 124 καὶ γίνεται cod. — μυῶν cod. | 18. θηρίοις cod. χωνευτηρίοις nos, ann. Austr. p. 125. | 22. in margine: σημειοῦ περὶ τοῦ καλουμένου ἐπιβάλλοντος ζῴου ὃ μίαν ἡμέραν ζῆ: — Ἑπανιν ex Aristotele Bast ὑπάνιον cod. | 23. βόσπορον cod. | 24. φασιν cod. corr. nos. | 25. πηγνυμένων cod.

πτερωτὸν τετράπουν, ζῆν δὲ μίαν ἡμέραν· ἴδιον δὲ καὶ τὸ πτερωτὸν τετράπουν εἶναι.

LXXXVI (93). Τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, εἴαν τε ἡγεμόν(ες μὴ ἐν)ῶσιν, εἴαν τε τοῦναντίον πολλοί.

LXXXVII (94). Τοὺς δὲ σκορπίους τοὺς χειρ-⁵σαίους ὑπὸ τῶν τέκνων ἀποθνήσκειν. καὶ φαλάγγια δὲ κτείνειν τὴν τεκοῦσαν, πολλάκις δὲ καὶ τοὺς ἄρρενας· συνεπράζει(ν) γάρ.

LXXXVIII (95). Ἐν δὲ τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι οἶον ἰόνθους μικρούς· τούτους¹⁰ δὲ εἴαν τις κεντήσῃ, ἐξέρχεσθαι φθειρας, καὶ εἴαν τις ὑγράσῃ, νόσημα τούτῳ ἐμπίπτειν· ὥσπερ Ἀλκμᾶνι τῷ ποιητῇ καὶ Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ.

LXXXIX (96). Ἴδιον δὲ καὶ τοῦτο, νεκρῶν¹⁵ τινων τοῦ μυελοῦ σαπέντος ἐκ τῆς ῥάχεως ὀφίδια γίνεσθαι, εἴαν πρὸ τοῦ τελευτᾶν ὄφραως τεθνηκότος ^{in cod.} ἐλκύσωσι τὴν ὀσμήν. καὶ τινι καὶ ἐπιγραμματίῳ περιπεπτώκαμεν Ἀρχελάου, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, ὃς περὶ τῶν θαυμασίων καὶ τοῦτο καταγράφει, καὶ φησι·²⁰

πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών·

ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως

δεινὸς γίνετ' ὄφρις, νέκνος δειλοῖο σαπέντος,

ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβῃ τέρατος,

τεθνεότος ζωὴν ἐλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,²⁵

οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

τοῦτο μὲν οὖν ἐν ἀκοῇ τε καὶ φερομένη τινι καὶ

4. ἡγεμόν////////ωσιν cod., cf. ann. Austr. p. 125. | 11. sq. εἴαν τις ἐάσῃ εἰς νόσημα τούτο ἐμπίπτει cod. ὑγράσῃ conl. W. cetera conl. Bast. | 12. ἀλκμαίωνι τῷ φυσικῷ cod. errore excerptoris: Ἀλκμᾶνα τὸν ποιητὴν recte exhibet Aristoteles. | 13. φερεκύδει cod.

παρέργως τῆ τοῦ ἐπιγράμματος ποιεῖ μαρτυρία κεί-
σθαι.

XC (97). Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν κηρῶ φησιν
γίνεσθαι ζῶον, ὃ δὴ δοκεῖν ἐλάχιστον εἶναι καὶ
5 καλεῖσθαι ἀκαρί.

XCΙ (98). Τὸν δὲ ποτάμιον κροκόδειλον ἐξ ἐλα-
χίστου γίνεσθαι μέγιστον· τὸ μὲν γὰρ ῥόν <οὐ> μεῖ-
ζον γίνεσθαι χην<ε>ίου, αὐτὸν δὲ γίνεσθαι καὶ ἑπτα-
καιδεκάπηχυν.

10 CXII (99). Τῶν δὲ καράβων τοὺς πολύποδας
κρατεῖν, οὐδὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ὀστράκων πάσχειν·
τῶν δὲ πολυπόδων τοὺς γόγγρους, οὐδὲν γὰρ αὐ-
τοῖς διὰ τὴν λειότητα δύνασθαι τὸν πολύποδα χρῆ-
σθαι· τοῦ δὲ γόγγρου κάραβον, οὐ γὰρ ἐξολισθαί-
15 νειν αὐτόν, ἀλλὰ κατατέμνεσθαι διὰ τὴν τῶν
ὀστράκων τραχύτητα.

XCIII (100). Τὸν δὲ κεστρέα φησίν, ὅταν
φοβηθῆ, τὴν κεφαλὴν κρύπτειν, ὡς ὄλον τὸ σῶμα
κρύπτοντα.

20 XCIV (101). Τὰ γαμψὰ πάντ' εἶναι μιμητικά.

XCV (102). Ὑπὸ κυνὸς λυττώσεως λυττᾶν πάντα
τὰ δηχθέντα πλὴν ἀνθρώπου.

XCVI (103). Τῶν ζώων τὰ μακρὰ ἄρσενα εἶ-
ναι, τὰ δεύτερα θήλεα.

25 XCVII (104). Καὶ ἐν Αἰγύπτῳ κατορύττοντας
εἰς κόπρον νεοττοὺς ποιεῖν. (105). ἐν Συρακούσαις
δὲ φιλοπότην τινὰ εἰς τὴν γῆν κατορύξαι καὶ ἐπι-

1. τῆ] τῆς cod. | 3. ἀ. λέγ////ἐν κηρῶ φησιν cod. | 5. sq.
ἀκάρητον διὸς ταμίον: τὸν δὲ κροκόδειλον cod., emend. Meur-
sius. | 7. οὐ add. Meursius ex Aristotele. | 21. ὑπὸ τινος
cod. corr. Xylander.

θέντα τὴν ψίεθον ἕως τούτου πίνειν συνεχῶς, ἕως
γλυφῆναι τὰ ῥά· ἤδη δὲ κείμενα ἐν ἀγγείοις ἀλε-
εινοῖς ἐκπεφθῆναι καὶ προελθεῖν.

XCVIII (106). Τῶν δὲ χελιδόνων τοὺς νεοτ-
τούς, ἐάν τις ἐκτυφλώσῃ, πάλιν βλέπειν. 5

XCIX (107). Τὸν δὲ ἰέρακα τρία μὲν τίκτειν,
αὐξανομένων δὲ τῶν νεοττῶν ἐκλέγειν τὸν ἕνα· οὐ
γὰρ δύνασθαι τρέφειν διὰ τὸ τὸν χρόνον τοῦτον
τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ διαστρέφεσθαι καὶ μηδὲν ἀρπά-
ζειν· τὸν δὲ πλανηθέντα τὴν φήνην ὑποβάλλε- 10
σθαι. (108). καὶ τὸ ὅλως ἐπιεικῶς τοὺς γαμψώ-
νυχας, ὅταν θᾶπτον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι,
ἐκβάλλειν πλὴν τῆς κορώνης· ταύτην δὲ καὶ πετο-
μένους ἐπὶ τινα χρόνον ψωμίζειν.

C (109). Κόκκυγος δὲ νεοττούς οὐδένα ἑορα- 15
κέναι· τίκτειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐν τῇ ἰδίᾳ νεοττεία,
ἀλλ' εἰς τὰς τῶν ὀρνιθίων ἢ εἰς τὰς τῶν φ(λ)άβων
ἢ ὑπολαΐδων εἰσπετόμενον, ὅταν καταφάγῃ τὰ
προϋπάρχοντα ῥά.

CI (110). Τοὺς δὲ πέρδικας ποιεῖσθαι σηκοὺς τῶν 20
ῥῶν καὶ ἐπράζειν καὶ τρέφειν ἑκατέρους, καὶ τοὺς
νεοττούς ὅταν πρῶτον ἐξαγάγωσιν ὀχεύειν αὐτούς.

CII. Τοὺς <ῥς> δὲ πρὸς ἀλλήλους μάχεσθαι
θωρακιζομένους τῷ ἰδίῳ δέρματι, ποιεῖν δὲ τραχὺ
ἐκ παρασκευῆς τρίβοντας πρὸς δένδρα καὶ τῷ πηλῷ 25

2. ἐν ἀγγείοις λαγίνοις cod. emend. W. | 3. ἐκτριφθῆναι
cod., ἐκπεφθῆναι nos ex Aristotele ann. Austr. p. 126. | 10.
φήνην Meursius ex Aristotele, φωνήν cod. | 15. κόκκυγος
cod. — ἑορακέναι, ο in erasa ω cod. | 17. ὀρνιθίων cod. |
18. ἢ ὑπολ.] ἠὑποδυσιδεων cod., emend. Bochart ex Theophr.
hist. plant. II 24. — καταφύγη cod., emend. Schneider. | 23.
ῥς ex Aristotele add. Schneider. | 25. τρίβοντες cod.

μολύνοντας καὶ ξηραίνοντας. φάναι δὲ τινὰς καταγράφειν, ὡς αὐτὸς οὐ πεπειραμένος, ὅτι ἂν ὕς τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐκκοπῇ, ἀποθνήσκει ταχέως.

CIII (111). Αἴγας δὲ καὶ πρόβατα βορείοις
 5 μὲν ὀχευόμενα ἀρσενοτοκεῖν ὡς τὸ πολὺ, νοτίοις
 δὲ θηλυτοκεῖν· λευκὰ δὲ τὰ γεννώμενα γίνεσθαι,
 ἐὰν ὑπὸ τῆ γλώττη τοῦ κριοῦ λευκαὶ φλέβες ᾤσιν,
 μέλανα δὲ ἐὰν μέλαιναί. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 πυρρῶν. πρότερον δὲ ὀχεύεσθαι τὸ ἀλυκὸν ὕδωρ
 10 πίνοντα.

CIV (112). Τοὺς δὲ Λακωνικοὺς κύνας πονήσαντας μᾶλλον ὀχεύειν.

CV (113). Θαυμασιωτάτην δ' εἶναι τῶ τάχει
 τὴν τῶν μυῶν γένεσιν· ἤδη γάρ ποτε τῆς θηλείας
 15 κνούσης καὶ ἐναπολειφθείσης ἐν ἀγγείῳ φανῆναι
 μετ' οὐ πολὺν χρόνον μῦς εἴκοσιν καὶ ἑκατόν. τῆς
 δὲ Περσικῆς ἐν τισιν <τόποις> ἀνασχιζομένων τῶν
 θηλείων τῶν μυῶν τὰ ἔμβρυα ἤδη κύντα εὐρίσκεισθαι.

CVI (114). Αἰγίδου δὲ λέγεται καὶ ἀκανθίδος
 20 αἶμα μόλις μίγνυσθαι.

CVII (115). Τῶν δὲ αἰγῶν ὅταν μία τις λάβῃ
 τὸ ἄκρον τοῦ ὀρύγγου (ἔστιν δ' οἶον θριξ), τὰς
 ἄλλας ἐστάναι οἶον μεμωρωμένας ἐμβλεπούσας εἰς
 25 ἐκείνην.

2. *αν ὕς* Schneider *ἂν τις* cod. | 3. *ἐκκοπῇ* nos ex Aristotele *ἐκκοπείη* cod. | 9. *πρότερον ἢ ὀχεῖσθαι* cod. emend. Meursius et Schneider. — τὸ ἀλυκὸν cod. τὰ ἀλυκὸν Schneider, cf. ann. Austr. p. 127. | 17. *τόποις* add. nos ex Aristotele ('ἐν τινι τόπῳ'). | 20. *ἀπειθου* cod. *αἰγίδου* Meursius. | 23. *ὀρύγγου* nos ex Aristotele (*ὀρύγγου* cod. A¹) *ὀρυτίου* cod. *ἠρυγγίου* Meursius *ἠρύγγου* editores Aristotelis.

CVIII (116). Τὸ δὲ τῆς ἰκτιδος αἰδοῖον εἶναι μὲν ὀστοῦν· δοκεῖ<ν> δὲ εἶναι φάρμακον στραγγουρίας.

CIX (117). Εὐνοῦχον δὲ φαλακρὸν οὐδένα γίνεσθαι. (118). τὰς δευτερογονεῖς τρίχας τοὺς μὲν ἐκ παιδὸς διαφθαρέντας οὐκ ἴσχειν, τοὺς δὲ ὕστε- 5 ρον ἀποβάλλειν πλὴν ἐπὶ τῆς ἥβης.

CX (119). Γυναῖκα τίκειν πλεῖστα πέντε. καὶ μνημονεύεσθαι μίαν ἐν τέτρασιν τόκοις εἴκοσι τετοκυῖαν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφέντα. ἐὰν <ἀλλῖ> δὲ κύουσα δαψιλεστέρῳ χρήσῃται, οὐκ ἔχοντα 10 ὄνυχας γίνεσθαι τὰ παιδιὰ.

CX b (119 b). Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τέτρασιν τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι. Phlegon mirab. c. 28. 15

CXI (120). Εἶναι δὲ καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας θηλυγόνους καὶ ἄρρενογόνους, ὃ καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἱστόρηται· ἐν δύο γὰρ καὶ ἑβδομήκοντα τέκνοις μίαν αὐτὸν γεννηῆσαι θυγατέρα.

CXII (121). Γίνεσθαι δὲ τινὰς καὶ ἐκ χωλῶν 20 καὶ ἐκ τυφλῶν ὁμοίως τυφλοὺς καὶ χωλοὺς· ἤδη δὲ τινὰς καὶ στίγματα ἐνηνοχέειν. (122). ἐν Ἡλιδι δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰθίοπος μοιχευθείσης θυγατέρα μὲν γενέσθαι λευκὴν, τὸν δὲ ἐκ ταύτης Αἰθίοπα. 25

8. τέτρασιν cod. | 9. ἐκτραφέντων cod., emend. Bast. | 10. τῷ ἀλλῖ post κύουσα ex Aristotele add. Meursius, ἐὰν ἀλλῖ Bast epist. crit. p. 71. | 16. mg.: Ἡρακλέους παῖδες ἄρρενες ὁ θήλεια ᾱ | 17. καὶ ὃ cod. ὃ καὶ B. secundum Aristotelem. | 23. ὑπὸ τοῦ cod. a. ras., ὑπὸ του cod. p. ras., ὑπὸ του W., sed cf. Aristoteles: 'ἢ τῷ Αἰθίοπι μοιχευθεῖσα'.

CXIII (123). Τὰ δὲ παῖδια ἄχρι γένηται τετ-
ταράκοντα ἡμερῶν ἐγρηγορότα μὲν οὐ γελᾶν οὐδὲ
δακρύειν, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφοτέρω.

CXIV (124). Καὶ φυσιογνωμονεῖ δέ τινα τοι-
5 αὔτα· τοῖς τὸ μέτωπον μέγα ἔχουσιν βραδυτέροις
γίνεσθαι, μικρὸν δὲ εὐκινήτοις (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
προστιθεὶς ἐν ἐκάστοις), οἷς πλατὺ ἐκστατικοῖς.
(125). ὀφρῦς εὐθείας μαλακοῦ ἥθους, πρὸς τὴν ῥίνα
κεκαμμένης στρυφνοῦ, πρὸς τοὺς κροτάφους μώκου
10 καὶ εἴρωνος. (126). κανθούς κρεώδεις πονηρίας,
ἄτα μέσα βελτίστου ἥθους, τὰ δὲ μεγάλα καὶ
ἐπανεστηκότα μωρολογίας καὶ ἀδολεσχίας.

CXV (127). Τῶν δὲ θηλέων ζώων ῥοπικώ-
τερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππων, καὶ
15 ἵππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφη-
μίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ
ἀφροδίσια κεκινημένας ὄνειδίξεσθαι. φαίνεται δὲ
καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως
εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν
20 [Aeschyl. fragm. 238 Nauck].

μῶν ταῖσιν ἀγναῖς παρθένους γαμηλίω
λέκτρων ἀπείροις βλεμμάτων ῥέπ(ε)ι βολή;
καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν [Aeschyl. fragm. 239 Nauck].
〈νέας γυναικός〉 οὐ με μὴ λάθη φλέγων
25 ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα.

7. ἐκτατικοῖς cod. | 9. στρυφνοῦς· cod. | 13. ροπικώτερον
cod. p. ras. τροπικώτερον cod. a. ras. ῥοπικώτερόν Salma-
sius. | 15. ἵππομανίαν cod. | 21. ἄδων ταῖς cod. μῶν ταῖσιν
Nauck. | 22. ἀσσει μηβλεμμάτων cod. ἀπείροις βλεμμάτων
Heath. — ρεπιβουλη cod., corr. Salmasius. | 25. ἦ] ἦῖ cod. | 26.
ἔχων cod. ἔχω Salmasius.

Ρηγίνο
μοῖα

αιωνί
αφ

πολλῶν δὲ ὄντων, ὧν καταγέγραφεν Ἀριστοτέλης, ἐπὶ τοσοῦτον ἠδυνήθημεν ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μὲν ἐκλέξαι, τὰ δ' ἀναμνησθῆναι.†

CXVI (128). Φησὶν δ' ... ὁ ἱστοριογράφος Ἀρσάμην τὸν Πέρσην εὐθύς ἐκ γενετῆς ὀδόντας ἔχειν. ⁵

CXVII (129). Μυρσίλος δὲ ὁ Λέσβιος Λοκρούς τοὺς Ὀζόλας τῆς ἐπιδημίου ἐπωνυμίας τετυχηκένοι, ὅτι τῆς χώρας τῆς αὐτῶν <τὸ ὕδωρ> ὄξει καὶ μάλιστα τοῦ Ταφίου καλουμένου ὄρους· καὶ δεῖν ἀυτόθεν εἰς θάλασσαν ὥσπερ πίον, τεθάφθαι ¹⁰ δ' ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Νέσσον τὸν Κένταυρον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

CXVIII (130). Τὰς δὲ Λημνίας δυσόσμους γενέσθαι Μηδείας ἀφικομένης μετ' Ἰάσονος καὶ φάρμακα ἐμβαλλούσης εἰς τὴν νῆσον· κατὰ δὲ τινα ¹⁵ χρόνον καὶ μάλιστα ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἱστοροῦσιν τὴν Μήδειαν παραγενέσθαι, δυσώδεις αὐτάς οὕτως γίνεσθαι, ὥστε μηδένα προσιέναι.

CXIX (131). Θεόπομπος δὲ φησὶν ὁ ἱστοριογράφος τὸ καλούμενον ἀκόνιτον γίνεσθαι μὲν περὶ ²⁰ Ἡράκλειαν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ ταῖς ὀνομαζομέναις Ἀκόναις, ὅθεν καὶ τῆς προσηγορίας τετυχηκένοι, δυναμικὸν ἐναργῶς δ' ὃν οὐκ ἐνεργεῖν οὐδέν, ἂν ²⁵ πῆ τις πῆγανον ταύτην τὴν ἡμέραν· ὥστε Κλεάρχου τοῦ τυράννου πολλοὺς ἀποκτείναντος φαρμάκῳ καὶ

4. nomen auctoris excidit. | 6. in margine haec leguntur: 'σημειῶ δι' ἣν αἰτίαν τινὲς τῶν λοκρῶν ὀζόλαι καλοῦνται'. | 7. ἐπιδημίου nos cf. ann. Austr. p. 128 ἐπιθυμίας cod., delet Meursius, ἐπιδημίας Xylander. | 8. τὸ ὕδωρ add. Meursius ex Strabone. | 19. in margine haec adnotata sunt: 'σημειῶ ὅτι τὸ πῆγανον ἦν τι φάρμακον.' | 24. ἀγαθάργον cod. Κλεάρχου ex Athenaeo et Justino emend. Mercurialis.

πειρωμένου λανθάνειν, ὡς ἐγένετο συμφανές, τοὺς πλείστους Ἡρακλεωτῶν οὐ πρότερον ἐξιέναι πρὸ τοῦ φαγεῖν πήγανον. γράφει δὲ καὶ τὴν πρόφασιν καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξ ἧς ὥφθη σφόδρα μακρῶς, διὸ
5 καὶ παρελείπομεν.

CXX (132). Ὁ δὲ τοὺς Σαμιακοὺς ὄρους συγγεγραφοῦς ἐπὶ τῶν πρώτων κληθέντων μυθητῶν [τῶν] περὶ Ἐρασιστράτιον φησιν χελιδόνα λευκὴν φανῆναι.

10 CXXI (133). Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος [περὶ τῶν λεγομένων τόπων φθείρειν τὰ ἐμπίπτοντα] τοιοῦτόν τι γράφει. φησὶν [ἐν Ἀθήναις ἐπὶ † βασιλέως † Ἐπαινέτου † Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ † τριακοστῆς, ἐν ἧ Ἄρυντάμας Λάκων νικᾷ στάδιον] τῆς Σικελίας
15 ἐν Παλικίοις οἰκοδομηθῆναι τόπον, εἰς ὃν ὅστις ἂν εἰσέλθῃ, εἰ μὲν κατακλιθεῖ, ἀποθνήσκει(ν), εἰ δὲ περιπατοίῃ, οὐδὲν πάσχειν.

20 CXXII (134). Ἱστορεῖται δὲ καὶ περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον μηδὲν ὑπεραίρειν δύνασθαι τῶν ὀρνέων τῇ πτήσει τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ναόν.

CXXIII (135). Καὶ πολλαχοῦ δὲ ἔοικεν τό τε τῶν βαράθρων καλουμένων καὶ Χαρωνίων εἶναι γένος, οἷον ὃ τε Κίμβρος καλούμενος ὁ περὶ Φρυγίαν βόθυνος, ὡς Εὐδόξος φησιν, καὶ τὸ ἐν Λάτρω
25 ὄρυγμα.

6. ὄρους cod., emend. W. | 7. μαθητῶν cod., emend. Schneidewin. | 8. Ἐρασιστράτιον Meursius ἠρόστρατον cod., ann. Austr. p. 128. | 10. Ἴππυς G. J. Voss Ἴππων cod. — περὶ — ἐμπίπτοντα delet C. Müller, cf. ann. Austr. p. 129. | 15. παλικίοις cod. Παλίκιοις Meursius. — οἰκονομηθῆναι cod. | 16. ἀποθνήσκει cod. | 23. Κίμβρος] = Κίμμερος Phot. p. 156, 23 an = Κερβήσιος Strab. XII. p. 580?

CXXIV (136). Καὶ τὰ τῆ σελήνη συναυξανόμενά τε καὶ συμφθίνονται, οἷον τὰ τῶν μυῶν ἥπατα· λέγεται γὰρ καὶ συμπληροῦσθαι καὶ συμφθίνειν καὶ συναύξεσθαι τῷ μηνί, διὸ καὶ παρὰ πολλοῖς ἐν παροιμίας εἰρηῆσθαι μέρει ἐπὶ τῶν θαυμαστῶν 5 τεράτων· μυῶν ἥπατα. (137). καὶ τὰ τῶν θαλαττίων δὲ ἐχίνων ὡς ταῦτὸ πάσχειν. ἴδιον δὲ καὶ τὸ πάντα αὐτοὺς ἔχειν πέντε καὶ ἴσον ἀλλήλων διεστηκότα καὶ περὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀστρά<κου> κύκλον, ὥστε ἴσας τὰς ἐκ τοῦ κέντρου προσπίπτειν 10 αὐτῇ.

CXXV (138). Φασὶν δὲ καὶ περὶ τὸν τῆς Ἰταλίας πορθμὸν φθίνειν καὶ πληροῦσθαι κατὰ τὴν μείωσιν τῆς σελήνης καὶ αὐξήσιν.

CXXVI (139). Ἑλλάνικος δ' ὁ Λέσβιος ἐν Θῆ- 15 βαις ταῖς Αἴγυπτίαις ἱστορεῖ σπήλαιον ἐν ἄστει, καθ' ὃ εἶναι τὰς μὲν τριακάδας νηνεμίαν, τὰς δὲ 30 ἄλλας ἡμέρας ἄνεμον. (140). δόξαι δ' ἀνεξέταστόν τι ἔχειν καὶ δυσπαρατήρητον ἢ ἐκλογή, καθάπερ ὁ Εὐρύπιος ταῖς ἐβδόμαις οὐ στρέφεται, καὶ ὅτι οἱ 20 μύρμηκες ταῖς νομηναῖς ἀναπαύονται.

CXXVII (141). Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατὰ τινὰς χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χρυσοειδές. διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐ- 25 δεῖς ἂν εἰκονολογεῖν εἶποι λέγονθ' οὕτως·

1. mg.: σημειοῦ τὴν παροιμίαν μυῶν ἥπατα ἐφ' ὧν λέγεται. | 2. μυῶν ἥπατα ἥπατα cod. | 4. τῶν νυν· εἰ cod. τῷ μηνί Meursius. | 14. καὶ supra versum, cod. | 15. ἑλλανικός cod. | 71. μὲν τὰς μὲν cod., prius μὲν delevit Meursius. | 23. παρνασσῶ cod. | 25. ἀνεικοτολακεῖν cod. a. ras. ἀνεικοτολαβεῖν cod. p. ras. ἀν εἰκαιολαλεῖν Clinton ἂν εἰκονολογεῖν Kørpke ἀνεικοτολαλεῖν Meursius ἂν κομπολακεῖν Bast.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . .

χρυσορόφων νυμφέων εἶσω . . . θαλάμων.

CXXVIII (142). Ἐν δὲ τοῖς Φύλλοις λέγεται τὰς ποίμνας διὰ πέμπτης ἡμέρας ποτίζεσθαι. (143).
 5 τούτου δὲ τερατωδέστερον ἐν Ζακύνθῳ. ὑπὸ γὰρ τοὺς ἐτησίας χαίνοντες ἐστήκασιν οἱ τράγοι πρὸς τὸν βορέαν καὶ τοῦτο πράττοντες οὐ προσδέονται ὕδατος οὐδὲ πίνουσιν.

CXXIX (144). Πεποιήται δὲ τινα καὶ ὁ Κυρη-
 10 ναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν παραδόξων, ἧς ἀνα-
 γραφομεν ὅσα ποτὲ ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ἀκοῆς ἄξια.
 φησὶν Εὐδοξὸν ἱστορεῖν, ὅτι ἐν τῇ κατὰ ἱερὸν ὄρος
 θαλάττῃ τῆς Θράκης ἐπιπολάζει κατὰ τινας χρό-
 νους ἄσφαλτος, ἣ δὲ κατὰ Χελιδονίας ὅτι ἐπὶ πο-
 15 λὺν τόπον ἔχει γλυκείας πηγάς.

CXXX (145). Θεόφραστον δὲ τὴν περὶ τὰς
 Αἰόλου νήσους ἀναξεῖν οὕτως ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ
 μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι διὰ τὴν θερμασίαν
 ἐμβαίνειν εἰς ταύτην.

20 CXXXI (146). Ἐκ δὲ τῆς κατὰ Δημόνησον τὴν
 Καρχηδονίων τοὺς κολυμβητὰς ἀναφέρειν εἰς δύο
 ὄργυιὰς χαλκόν, ἕξ οὗ καὶ τοὺς ἐν Φενεῶ τοὺς

1 sq. διὰ Παρνησσοῦ νέοντο χ.ν.— εἶσω ἀνὰ θαλάμων Heyne
 διὰ Παρνασσοῦ πτύχας ἠνεμοέσσας εἶσω ἴσαν θαλάμων
 Bergk. | 3. φύλλοις cod., sed ὕλλοις fortasse in rasura, Φύλ-
 λίοις Meursius. | 10. ἀναγραφόμενος, ἄποτε, sed " in rasura,
 cod.; emend. Bast. | 14. χελιδόνας cod., emend. Meursius ex
 Stephano. | 15. γλυκέας cod., defend. B., γλυκείας Bentley. |

16. Θεόφραστος δὲ τὰς περὶ τὰς^{αι} ὄλους νήσους cod. | 20. δῆ-
 λον νῆσον cod., emend. Meursius. | 21. κερχηδονίων cod.
 emend. Meursius. — εἰς δύο ὄργυιὰς] cf. ann. Austr. p. 129
 ἐν δύο ὄργυιὰς cod. — (εἰς δύο ὄργυιὰς Bast.) | 22. φαίνεω
 cod., corr. Meursius.

ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνατεθέντας ἀνδριάντας εἰργάσθαι.

CXXXII (147). Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι. 5

CXXXIII (148). Περὶ δὲ τῶν ποταμῶν καὶ κρηνῶν Λύκον μὲν φησιν λέγειν, ὅτι ὁ μὲν Κάμικος θαλάττης ξεούσης <ἀλλ> ῥεῖ, ὁ δὲ † Κάπαιος καὶ Κριμισὸς ὅτι τὰ μὲν ἐπιπολῆς τῶν ὑδάτων εἰσὶ ψυχροί, τὰ δὲ κάτω θερμοί, τὸν δ' Ἡμέραν ἐκ μιᾶς πηγῆς 10 σχιζόμενον τὸ μὲν ἄλυκὸν τῶν ῥεϊθρῶν ἔχειν, τὸ δὲ πότιμον.

CXXXIV (149). Τίμαιον δὲ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν Κραῖθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.

CXXXV (150). Πολύκριτον δὲ καταγεγραμέναι 15 τὸν μὲν ἐν Σόλοις οὐ ψευδῶς ὠνομάσθαι Λίπαριν, ἀλλ' οὕτως ἀπολιπαίνειν ὥστε μὴ προσδεῖσθαι ἀλείμματος, τὸν δὲ ἐν Παμφυλίᾳ Μούαβιν ἀπολιθοῦν, ἐάν τις ἐμβάλη στοιβὴν ἢ πλίνθον.

CXXXVI (151). Περὶ δὲ τὴν τῶν Ἀγριῶν 20 Θρακῶν χώραν φησὶν ποταμὸν προσαγορευόμενον Πόντον καταφέρειν λίθους ἀνθρακώδεις, τούτους δὲ κάεσθαι μὲν, πᾶν δὲ τούναντίον πάσχειν τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἀνθρακενομένοις· ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ῥιπιδῶν πνευματιζομένους σβέννυσθαι, τῷ δὲ ὕδατι 25

1. ἠρακλέως cod. — ἀνατιθέντας cod. | 7. καμίσκος cod., emend. Meursius. | 8. ρεούσης cod., emend. Jacobs θαλάσσης ρεούσης μεγάλης ἄλι ῥεῖ O. Schneider. | 8. καπαιος cod. — κριμισίος cod., emend. Meursius. | 10. ἡμέραν cod. | 14. κρατειν ξανθίζῳ cod., emend. Xylander. | 16. τὸ^v cod. | 19. ἐμβάλη cod. — πλίνθον O. Schneider λίθον cod. | 20. Ἀγριῶν O. Schneider Ἀγριέων vel Ἀγραίων Salmasius ἀγρίων cod.

φαινομένους βέλτιον κάεσθαι, τὴν δ' ὀσμὴν αὐτῶν οὐδὲν ὑπομένειν ἔρπετόν.

CXXXVII (152). Τὴν δ' ἐν Λούσοις κρήνην, καθάπερ παρὰ τοῖς Λαμψακηνοῖς, ἔχειν ἐν ἑαυτῇ
 5 μῦς ὁμοίους τοῖς κατοικιδίοις, ἱστορεῖν δὲ ταῦτα Θεόπομπον.

CXXXVIII (153). Εὐδοξον δὲ τὴν ἐν Ἄλω Ὀφίουσαν τὸν ἄλφον παύειν.

CXXXIX (154). Λύκον δὲ τὸν Ῥηγῖνον λέγειν,
 10 τὴν μὲν ἐν τῇ Σικανῶν χώρᾳ φέρειν ὄξος, ὥπερ ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων χρῶνται, τὴν δὲ ἐν † Κυστι-
 τράτῳ οἶον ἐλαίῳ ρεῖν· τοῦτο δ' ἐν τε τοῖς λύχνοις κάεσθαι καὶ δύνασθαι φύματα καὶ ψώραν ἰᾶσθαι, προσαγορευόμενον Κυστιτραῖον. πλησίον δὲ εἶναι
 15 τὴν ἀπὸ μὲν ἄρκτουρου μέχρι πλειάδος ἀναβάλλουσαν οὐδενὸς χειρὸν τῶν ἄλλων ὑδάτων, ἀπὸ δὲ πλειάδος μέχρι πρὸς ἄρκτουρον τῆς μὲν ἡμέρας καπνὸν ἀναφέρουσαν καὶ πνέουσαν θερμόν, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φλογὸς πληρουμένην.

20 CXL (155). Ἀρέθουσαν δὲ τὴν ἐν Συρακούσαις, ὥσπερ οἱ λοιποὶ φασιν καὶ Πίνδαρος, τὴν πηγὴν ἔχειν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἡλ(ε)λίαν Ἀλφειοῦ, διὸ καὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς ἡμέραις, ὅταν ἐν τῷ ποταμῷ ἀπο-
 πλύνωσιν τῶν θυμάτων τὰς κοιλίας, οὐ καθαρὰν
 25 εἶναι τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ κρήνην, ἀλλὰ ρεῖν ὄνθῳ. φησὶν δὲ καὶ φιάλην ποτ' εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβλη-

7. Ἄλω praefert O. Schneider. | 11. κυστιτράτῳ cod. Μυτιστράτῳ Meursius ex Stephano. | 14. κυστιτραῖον cod. Μυτιστράτιον Meursius cf. ann. Austr. p. 129. | 17. τὰς cod. τῆς B.

θεῖσαν ἐν ἐκείνῃ φανῆναι. τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος.

CXLI (156). Θεόπομπον δέ φησιν γράφειν τῆς μὲν ἐν Κίγχρωψ[ωσ]ιν τοῖς Θραξίν τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν εὐθύς. 5

CXLII (157). Ἐν Σκοτούσῃ δ' εἶναι κρηνίδιον οὐ μόνον ἀνθρώπων ἔλκη, ἀλλὰ καὶ βοσκημάτων ὑγιάζειν δυνάμενον· καὶ ξύλον δὲ σχίσας ἢ θραύσας ἐμβάλης συμφύειν.

CXLIII (158). Ἐκ δὲ τῆς περὶ Χαονίαν, ὅταν 10 ἀφεψηθῇ τὸ ὕδωρ, ἄλας γίνεσθαι.

CXLIV (159). Τῶν δ' ἐν Ἀμμωνι κρηνῶν λέγειν Ἀριστοτέλη, ὅτι τὴν μὲν Ἥλιου γε νομιζομένην μέσων μὲν νυκτῶν καὶ μεσημβρίας γίνεσθαι θερμὴν, ἔωθεν δὲ καὶ δείλης καταπερεὶ κρύσταλλον, ἢ δ' 15 ἄλλη διότι ἀναβαίνοντος μὲν ἡλίου πιδύει, ἐπὶ δυσμαῖς δ' ἰόντος ἴσταται.

CXLV (160). Κτησίαν δὲ τὴν ἐν Αἰθιοπία τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἐρυθρόν, ὡσανεὶ κιννάβαρι, τοὺς δ' ἀπ' αὐτῆς πίνοντας παράφρονας γίνεσθαι. τοῦτο 20 δ' ἱστορεῖ καὶ Φίλων ὁ τὰ Αἰθιοπικὰ συγγραψάμενος.

CXLVI (161). Τὴν δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς κρήνην Σίλαν οὐδὲ τὸ κουφότατον τῶν βληθέντων ἔαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα καθέλκειν. καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν καὶ ἐπὶ πλείονων ὑδάτων. 25

3. τὴν cod. τῆς W. | 4. κίγχρωψωσιν cod. | 6. κρηνίδιον . . . δυνάμενον Bentley ex Pseudoaristotelis mirab. ausc. c. 117. κρήνην ἰδίαν . . . δυναμένην cod. | 16. καταβαίνοντος cod. ἀναβαίνοντος Voss. — πηγνύειν cod. πιδύει (πηδύει) Voss. | 23. Σίλαν — ἔαν] ἰλανουδεγοκουφατατοῦτωνβληθέντωναιαν cod. — ἐμβληθέντων W. | 24. ἐπιμένειν cod. ἐπιπλεῖν Bast.

CXLVII (162). *Εὐδοξον δ' ἱστορεῖν τὴν μὲν ἐν Καρχηδόνι κοροκοδείλους ἐν αὐτῇ <ἔχειν> μικρούς, ὁμοίους τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ.*

CXLVIII (163). *Περὶ δὲ τὴν Ἀθαμανίαν ἱερὸν εἶναι Νυμφῶν, ἐν ᾧ τὴν κρήνην τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἄφατον ὡς ψυχρόν, ὃ δ' ἂν ὑπερθῆς αὐτοῦ θερμαίνειν· ἐὰν δέ τις φρύγανον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων προσενέγκῃ, μετὰ φλογὸς καίεσθαι.*

CXLIX (164). *Κατὰ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐν πόλει Λευκοθέα Ἀμώμητόν φησιν γράφειν τὸν πραγματευθέντα τὸν ἐκ Μέμφεως ἀνάπλου, εἰς τὴν καλουμένην Ἴσιδος κρήνην ἂν τις οἴνου ἐπιχέῃ κοτύλην, διότι γίννεται τὸ ποτὸν εὐκρατον.*

CL (165). *Περὶ δὲ λιμνῶν Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν λέγει τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα κάτω οὐ δέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν, καὶ ἂν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν, ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκη· τῇ δ' ἑτέρα κατὰ τὰς εὐδιαζούσας ἡμέρας ἐπιπολάζειν ἔλαιον.*

CLI (166). *Ξενόφιλον δὲ ἐν μὲν τῇ πλησίον Ἰόππης οὐ μόνον ἐπινήχεσθαι πᾶν βάρος, ἀλλὰ καὶ παρὰ τρίτον ἔτος φέρειν ὑγρὰν ἄσφαλον· ὅταν δὲ*

2. *καρχηδόνι* cod. emend. Holstenius. — *κοροκοδείλους* cod. — *ἐν αὐτῇ* cod. — *ἔχειν* add. Bentley. | 15. *λέγεται* cod. *λέγει* Bentley. — *μὲν* supra versum, cod. | 16. *καταδέχεσθαι* cod., *κάτω οὐ* δ. O. Schneider. | 20. *ἰδιαζούσας* cod., emend. Holstenius. | 22. *Ξενόφιλον* C. Müller (hist. Gr. fr. IV. p. 530) *ξηρόφιλον* cod. | 23. *λόππη* cod. — *ἐπινήχεσθαι* Meursius. *ἐπιδέχεσθαι* cod.

γίγνηται τοῦτο, παρὰ τοῖς ἐντὸς τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν ἰοῦσθαι χαλκώματα.

CLII (167). Τὴν δὲ ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνην Ἡρακλείδην γράφειν, ὅτι οὐδὲν τῶν ὀρνέων ὑπερ-αίρειν, τὸ δὲ προσελθὸν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾷν· 5 ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἀορνίτιν δοκεῖ γίγνεσθαι καὶ κατῖσχυκεν ἢ φήμη παρὰ τοῖς πλείστοις. (168). ὁ δὲ Τίμαιος τοῦτο μὲν ψεῦδος ἠγεῖται εἶναι· τὰ πλείστα γὰρ κατατυχεῖν τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι· ἐκεῖνο μέντοι λέγει, διότι συνδένδρων 10 τόπων ἐπικειμένων αὐτῇ καὶ πολλῶν κλάδων καὶ φύλλων διὰ τὰ πνεύματα τῶν μὲν κατακλωμένων, τῶν δὲ ἀποσειομένων, οὐδὲν ἐστὶν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῇ ἐφεστηκός, ἀλλὰ διαμένειν καθαρὰν.

CLIII (169). Ἐκ δὲ τῆς ἐν Ζακύνθῳ λίμνης 15 φησὶν Εὐδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἀναφέρεται πίσσα, καίτοι παρεχούσης αὐτῆς ἰχθῦς· ὅ τι δ' ἂν ἐμβά-λης εἰς ταύτην, ἐπὶ θαλάττης φαίνεσθαι τεττάρων ὄντων ἀνὰ μέσον σταδίων.

CLIV (170). Λύκον δὲ περὶ τὴν ἐν Μύλαις 20 τῆς Σικελίας δένδρα φύεσθαι, διὰ μέσης δ' αὐτῆς ἀναθεῖν ὕδωρ τὸ μὲν ψυχρόν, τὸ δὲ τούναντίον.

CLV (171). Φανίαν δὲ τὴν τῶν Τυράκων λίμνην ὅταν ἀναξηρανθῇ κάεσθαι.

2. ἰοῦσθαι Meursius μειοῦσθαι cod. | 4. ὀρνίθων cod. ὀρνέων paradoxographus Vaticanus c. 14, idem coni. Bast. | 6. mg.: σημειοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὴν Ἀορνίτιν λίμνην οὐχ ὑπερίπταται πτηνόν. — ἀορνείτιν cod. | 9. κατὰ τύχην cod. |

10. λέγειν cod. | 17. καί^{τοι} cod. | 18. ταύτην] αὐτήν W., cf. ann. Austr. p. 130. | 23. Πυράκων W. et cod. Τυράκων nos ex Vibio Sequestri. Πυρραίων Meursius Συράκων Bentley. | 24. καίεσθαι cod.

CLVI (172). Καὶ τὴν Ἀσκανίαν πότιμον οὔσαν τὸ προσενεχθὲν αὐτῇ πλύνειν ἄνευ ῥύμματος, εἰάν ἐαθῆ δ' ἐν αὐτῇ πλείω χρόνον, διαπίπτειν αὐτόματον.

5 CLVII (173). Περὶ δὲ τὴν ἐν Κιττίῳ φάσκειν Νικαγόραν ὅτι ἀνιμηθείσης ἐπ' ὀλίγον τῆς γῆς ἄλλες εὐρίσκονται.

CLVIII (174). Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὑδάτων Θεόφραστόν φησι τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ λέγειν, ὅτι ἐστὶν ἐν Φενεῶ, στάζει δ' ἐκ τινος πετριδίου· τοὺς δὲ βουλομένους αὐτοῦ ὑδρεύεσθαι σπόγγοις πρὸς ξύλοις δεδεμένοις λαμβάνειν, διακόπτειν δὲ πάντα τὰ ἀγγεῖα πλὴν τῶν κερατίνων, τὸν δὲ ἀπογευσάμενον τελευτᾷν.

15 CLIX (175). Ἐν δὲ τῇ Λεοντίνων ἱστορεῖν Λύκον τοὺς ὀνομαζομένους <Δείλλους> ἀναξεῖν μὲν ὡς θερμότατον τῶν ἐψομένων, τὰς δὲ πηγὰς ἔχειν ψυχράς. τῶν δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς τὸ μὲν τῶν ὀρνίθων γένος ἀποθνήσκειν εὐθύς, τοὺς δὲ ἀνθρώ-
20 πους μετὰ τρίτην ἡμέραν.

CLX (176). Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ περὶ τὸν Κάων χύτρινον γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἀτμὸν μὲν ἐκβάλλειν καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τοῦ ζεῖν, τὰ δὲ καθειμένα καθ' ὑπερβολὴν ψύχειν.

5. τῆς] τὴν Hemsterhusius. — Κιττίῳ Meursius κιττῶι cod. — φασίν cod. φησι Westermann φάσκειν Bentley. | 6. ἀνιμηθείσης cod. | 8 mg.: σημειοῦ περὶ τοῦ τῆς Στυγὸς ὕδατος. — περὶ τῶν αὐτῶν ὑδάτων cod., corr. Linck. | 9. φασί cod., emend. Bentley. | 10. φοινίῳ cod., emend. Meursius. | 16. Δείλλους add. Meursius. — ἀναξῆν cod. | 17. ἔχειν cod., ann. Austr. p. 130, εἶναι W. | 24. τοῦ ζεῖν Bentley, τοζιον. — cod., ξ in erasa ξ.

CLXI (177). *Εἶναι δὲ παρὰ τοῖς Κώοις καὶ ἄλλο τι ῥευμάτιον, ὃ πάντας τοὺς ὄχετοὺς ὄθεν διαρρεῖ λίθους πεποίηκεν. τοῦτο δὲ καὶ Εὐδοξος καὶ Καλλίμαχος παραλείπουσιν, ὅτι ἐκ τοῦδε τοῦ ὕδατος οἱ Κῶοι λίθους λατομήσαντες ῥυκοδόμησαν 5 τὸ θέατρον· οὕτως ἰσχυρῶς ἀπολιθοῦται πᾶν γένος.*

CLXII (178). *Λέγειν δὲ τὸν Εὐδοξον καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Πυθοπόλει φρεάτων, ὅτι παραπλήσιόν τι τῷ Νείλῳ πάσχουσιν· τοῦ μὲν γὰρ θέρους ὑπὲρ τὰ χεῖλη πληροῦσθαι, τοῦ δὲ χειμῶνος οὕτως ἐκ- 10 λείπειν ὥστε μὴδὲ βᾶψαι ῥάδιον εἶναι.*

CLXIII (179). *Καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην ὑδατίου, οὗ οἱ ὑπερκαθίζοντες, ὅταν ὑετὸς ἦ, διατελοῦσιν ἄβροχοι, παραδεδόςθαι δὲ τοῖς Κρησίην, ἀπ' ἐκείνου λούσασθαι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς τοῦ 15 Διὸς μίξεως.*

CLXIV (180). *Ἐν δὲ Λυ<γ>κή<σ>ταις Θεόπομπον φάσκειν τι εἶναι ὕδωρ ὄξύ, τοὺς δὲ ἐκ τούτου πίνοντας ὥσπερ ἐπὶ τῶν οἴνων ἀλλοιοῦσθαι, καὶ τοῦθ' ὑπὸ πλειόνων μαρτυρεῖται. 20*

CLXV (181). *Τὸ δ' ἐκ τῆς πέτρας Ἀρμενίων ἐκπίπτου Κτησίαν ἱστορεῖν ὅτι συμβάλλει ἰχθῦς μέλανας, ὧν τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.*

CLXVI (182). *Περὶ δὲ πυρὸς Κτησίαν φησὶν ἱστορεῖν, ὅτι περὶ τὴν τῶν Φασηλιτῶν χώραν ἐπὶ 25 τοῦ τῆς Χιμαίρας ὄρους ἔστιν τὸ καλούμενον ἀθάνατον πῦρ· τοῦτο δέ, ἐὰν μὲν εἰς ὕδωρ ἐμβάλης,*

8. Πυθοπόλει Niclas et Bernhardi μυθοπόλει cod. | 15. λούσασθαι B. λούεσθαι cod. | 17. λυκήταις cod. | 23. ὥστε cod. ὧν Meursius. | 27. ἐὰν μὲν τις ἐμβάλη Meursius W. sed cf. ann. Austr. p. 130. — ἐμβάλης cod.

καίεσθαι βέλτιον, ἐὰν δὲ φορυτὸν ἐπιβαλὼν πήξη τις σβέννυσθαι.

CLXVII (183). Παραπλήσιον δὲ τούτῳ ὁρᾶται γινόμενον ἐπὶ <Ἀκραγαντίνου> ἄλος· ἐδωρήσατο
 5 γὰρ ἡμῖν Σικελὸς ξένος τοιοῦτον, ὃς ἐν μὲν τῷ πυρὶ ἐτήκετο, ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἤλλετο.

CLXVIII (184). . . . Περὶ δὲ λίθων τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν τὸν παρὰ τοῖς Βοττιαίοις ἐν Θράκῃ γινόμενον, ὅταν ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ
 10 ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι· ἐκεῖ δ' εἶναι <καὶ> παρεχομένους μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χρεῖαν, διαμένοντας δ' ἀφθάρτους, κἂν σβέσαντες πάλιν ἐπικεχειρήκωσιν, τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.

CLXIX (185). Περὶ δὲ φυτῶν τῆς ἀκάνθου
 15 εἶδος Ἀριστοτέλην φάσκειν περὶ τὴν Ἐρύθην ἀνευρίσκεσθαι διαποίκιλον τὴν χροῖαν, ἐξ οὗ πλῆκτρα γίνεσθαι. Τίμων δὲ ὁ κιθαρωδὸς εἶχεν καὶ ἐπεδείκνυεν πολλοῖς, φάσκων αὐτῷ τὸν διδάσκαλον Ἀρ<ισ>τοκλῆν δεδωρῆσθαι, εἶναι δ' αὐτῶν τὴν ἀφήν
 20 ἐν τῇ χρεῖᾳ σκληράν.

CLXX (186). Περὶ δὲ Θεσπρωτοῦς ἐκ τῆς γῆς ἀνθρακας ὁρύττεσθαι δυναμένους κάεσθαι Θεόπομπόν φησιν καταγράφειν.

1. φορυτὸν Salmasius ex Solino et Ctesia. — πήξη τις cod. πνίξη τις Bentley. | 5. ὃ cod. | 7. lacunam statuimus l. c. p. 131 cf. etiam H. de Rohden, de mundi miraculis p. 31. | 10. ἐκθυμιᾶται cod. — ἐκεῖνος δ' ἵνα παρέχῃ, γνοῦς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χροῖαν, διαμένοντας ἀφθάρτους, κἂν σβέσας τί πάλιν ἐπικεχειρήκωσιν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν. cod., cf. ann. Austr. p. 131. | 14. φυτῶν Bentley, τούτων cod. — ἀκάνθης εἶδος Bentley ἀκάνθου εἶδος W. ακανθεισας cod. | 15. ἐρύθηναν, εὐρίσκεσθαι cod., emend. O. Schneider ex Stephano. | 19. ἀρτοκλῆν cod., emend. Niclas.

CLXXI (187). Φανίαν δὲ κατὰ τινὰς τόπους τῆς Λέσβου καὶ περὶ τῶν Νεανδρίδων τὰς βόλους <καὶ> πρὸς τὰς τῶν ὄψεων παθήσεις γίνεσθαι χρησίμας, καὶ εἰς ὕδωρ ἐμβληθεύσας οὔτε καταδύνειν οὔτε κατατήκεσθαι. ὑπὸ τοῦτο τὸ γένος πίπτει ἂν ⁵ καὶ ἐν Πιτάνῃ πλίνθος ἢ λεγομένη ἐπιπλεῖ<ν>.

CLXXII (188). Περὶ δὲ τῶν ζώων Λύκον μὲν ἐν τῇ Διομηδεῖα τῇ νήσῳ φησὶν ἱστορεῖν, τοὺς ἐρωδιούς ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων, ὅταν παραβάλλη τις εἰς τοὺς τόπους, οὐ μόνον ψανομένους ὑπο- ¹⁰ μένειν, ἀλλὰ καὶ προσπετομένους εἰς τοὺς κόλπους ἐνδύνειν καὶ σαίνειν φιλοφρόνως . . . λέγεσθαι δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς τῶν τοῦ Διομήδους ἐταίρων εἰς τὴν τῶν ὀρνέων τούτων φύσιν μετασχηματισθέντων. 15

CLXXIII (189). Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν ἐνοικοῦντας Ἐνετοὺς Θεόπομπον φάσκειν κατὰ τὸν σπόρου καιρὸν τοῖς κολιοῖς ἀποστέλλειν δῶρα, ταῦτα δ' εἶναι ψαιστὰ καὶ μάζας. προθέντας δὲ τοὺς ταῦτα κομίζοντας ἀποχωρεῖν, τῶν δὲ ὀρνέων ²⁰ τὸ μὲν πλῆθος ἐπὶ τοῖς ὀρίοις μένειν τῆς χώρας συνηθροισμένον, δύο δ' ἢ τρεῖς προσπτάντας καὶ καταμαθόντας ἀφίπτασθαι πάλιν καθαπερεῖ τινὰς πρέσβεις ἢ κατασκόπους. εἰ μὲν οὖν τὸ πλῆ * * *

1. τρόπους cod. | 2. νεανδριδων τὰς βόλους, πρὸς τὰς τῶν ὄψεων καθηγήσεις γίνεσθαι καὶ χρησίμας cod., παθήσεις conl. O. Schneider cf. ann. Austr. p. 132. | 6. ἐν Πιτάνῃ Meursius επιτανῆ cod. — ἐπιπλεῖ cod. | 7. τῶν ζ.] των των cod. | 9. Ἑλλήνων Meursius μήδων cod. | 12. de lacuna cf. ann. Austr. p. 132. | 19. μάζας] in mg.: ἄλφιτα ἐλαίω καὶ οἴνω δεδευμένα, ἅπερ ἐπεθυμίουν (ἐπεθυμίων corr. Bast) τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς μύλου περιψήσεως, μάζα δὲ ἄρτος, φύραμα. | 21. ὀρίοις//, et í fortasse in rasura, cod.

Quae desunt, suppleri possunt ex Aeliani historia animalium VII 16.

CLXXIV (190). Ἀντίγονος τὸ ἐν Ἱεραπόλει θερμὸν ὕδωρ πάντα ἀπολιθοῦν φησι, καὶ αὐτὸ δὴ
 5 πῆσσεσθαι καὶ λίθον γίνεσθαι. paradoxographus
 Vaticanus c. 12.

CLXXV (191). Ὁ δὲ Ἀντίγονός φησι τὸ θηλύ-
 γονον καὶ ἀρρενόγονον βοτάνας εἶναι, ἀπὸ δὲ τοῦ
 συμβεβηκότος τὴν ἐπωνυμίαν εἰληφέναι· τὸν μὲν
 10 γὰρ αὐτὸν ποιεῖν τὰς (sic) θηλύνεσθαι δὲ τρίβολον
 ἐν οἴνῳ ἀπὸ πρωῆ καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τε συλλήψεως
 καὶ κνήσεως· ἐπὶ δὲ τῆς εἰνάτης ἰσχυροποιῆσθαι
 καὶ ἀφὴν ὑπομένειν· τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ προσλαμ-
 βάνειν τὸ γελαστικὸν καὶ ἄρχεσθαι ἐπιγινώσκειν
 15 μητέρα. Cramerī anecd. Paris. I p. 391. cf. c. 111
 (120) et 113 (123).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ.

Ι. Βώλου· Ἐπιμενίδης Κρής λέγεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἀποσταλεῖς εἰς ἀγρόν, πρόβατον ἀγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν, καταλαβούσης αὐτὸν νυκτὸς παραλλάξει τῆς τρίβου καὶ κατακοιμηθῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πενήκοντα, καθάπερ 5 ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι <δὲ> καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. ἔπειτα συμβῆναι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ Ἐπιμενίδου ἀποθανεῖν, αὐτὸν δὲ ἐγερθέντα ἐκ τοῦ ὕπνου ζητεῖν ἐφ' ὃ ἀπεστάλη 10 πρόβατον, μὴ εὐρόντα δὲ πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρόν (ὑπελάμβανεν δὲ ἐγγερόθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ περ ἔδοξεν κεκοιμηῆσθαι), καὶ καταλαβὼν τὸν ἀγρόν πεπραμένον καὶ τὴν σκευὴν ἠλλαγμένην ἀπαίρειν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰ- 15 κίαν ἐκεῖθεν πάντα ἔγνω, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἀφανῆς ἐγένετο. λέγουσι δὲ οἱ Κρήτες, ὡς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη βιώσαντα αὐ-

1. Βώλου Ἐπιμενίδης W., nec vero Boli filius fuit Epimenides, sed Bolus Mendesius scripsit περὶ θαυμασίων, e quo libro fortasse haec hausta sunt. | 16. δὲ inserit H.

τὸν ἑκατὸν πεντήκοντα <καὶ ἑπτὰ> ἀποθανεῖν. λέγεται δὲ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα παράδοξα.

5 Π. Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προκοννήσιον ἔν τινι γναφείῳ τῆς Προκοννήσου τελευτήσαντα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ πολλῶν θεωρηθῆναι γράμματα διδάσκοντα, ὅθεν πολλάκις αὐτῷ τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος καὶ περιφανοῦς
10 γιγνομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν καὶ πυκνότερον ἐν τῇ Σικελίᾳ φανταζομένου οἱ Σικελοὶ ἱερὸν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ.

III. Περὶ δὲ Ἐρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου τοιαῦτά τινα μυθολογεῖται. φασὶν γὰρ αὐτοῦ τὴν
15 ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ κατὰ τόπους γινομένην προλέγειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι, οἷον ὄμβρους μεγάλους καὶ ἀνομβρίας, ἔτι δὲ σεισμούς τε καὶ λοιμούς καὶ παραπλήσια, τοῦ σωματίου κειμένου,
20 τὴν δὲ ψυχὴν καθάπερ εἰς ἔλυτρον διὰ χρόνων τινῶν εἰσερχομένην διεγείρειν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ αὐτοῦ πολλάκις ποιῶντος καὶ τῆς γυναικὸς ἐντολὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐχούσης, ὅτε μέλλοι χωρίζεσθαι, μηδένα θιγεῖν τοῦ σωματίου μήτε τινὰ τῶν πολι-
25 τῶν μήτ' ἄλλον ἄνθρωπον, εἰσελθόντες τινὲς εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκλιπαρήσαντες τὸ γύναιον ἐθεώρησαν χαμαὶ κείμενον γυμνὸν τὸν Ἐρμότιμον ἀκίνητον. οἱ δὲ πῦρ λαβόντες κατέκαυσαν αὐτόν,

1. καὶ ἑπτὰ inserit Wichers, cf. Theopompi fragm. (ed. C. Müller) p. 288. | 5. προκοννήσιον cod., ι ab alt. manu. | 6. προκοννήσου cod., ι ab alt. manu. | 9. συμβαίνοντος cod. | 24. μηδέ . . . μηδ' . . . ἀνθρώπων cod. corr. H.

οιόμενοι τῆς ψυχῆς παραγενομένης καὶ μηκέτι ἐχούσης ὅπου εἰσδύσεται παντελῶς στερήσεσθαι τοῦ ζῆν, ὅπερ καὶ συνέπεσεν. τὸν μὲν οὖν Ἐρμότιμον Κλαζομένιοι τιμᾶσι μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καθίδρυσται, εἰς ὃ γυνή οὐκ εἰσέρχεται διὰ τὴν⁵ προειρημένην αἰτίαν.

IV. Ἄβαρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν θεολόγων, ἔγραφε δὲ καὶ χρησμούς τὰς χώρας περιερχόμενος, οἳ εἰσιν μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντες. προέλεγεν δὲ καὶ οὗτος σεισμούς καὶ¹⁰ λοιμούς καὶ τὰ παραπλήσια καὶ τὰ γιγνόμενα κατ' οὐρανόν. λέγεται δὲ τοῦτον εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον εἰρηκέναι τοῖς Λάκωσι κωλυτήρια θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἐκ τούτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸς οὐκ ἐγένετο. 15

V. Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοιαῦτά τινα ἱστορεῖται. ἐν Σ[κ]ύρω ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα ὑδάτιον αἰτῆσαι παρὰ τινος τῶν γνωρίμων, πιόντα δὲ προειπεῖν σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος μεγάλην δόξαν αὐ-²⁰τὸν ἀπενέγκασθαι. πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενον εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὥς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ λιμένος. ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον καὶ τέλος²⁵ ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν.

VI. Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱός, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ

8. ταῖς χώραις cod. corr. Toup. | 16. τοιαῦτά Leopardi
 τσαῦτά cod. | 17. τὸν δὲ πιόντα εἰπεῖν codd. corr. H. | 21.
 πορευόμενος cod. corr. H.

μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δὲ ποτε καὶ
 τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ
 ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου φορτίον ἔχον-
 5 τος καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν
 κατελθεῖν διὰ τὸν [φόρτον, ἐστῶτα τοῦτον εἰ-
 πεῖν »νεκρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ
 πλοῖον τοῦτο.« πάλιν δ' ἐν Καυλωνία, ὡς φησιν
 Ἀριστοτέλης . . . γράφων περὶ αὐτοῦ πολλὰ μὲν
 καὶ ἄλλα λέγει καί, τὸν ἐν Τυρρηνία, φησίν, δά-
 10 κνοντα θανάσιμον ὄφιν αὐτὸς δάκνων ἀπέκτεινεν.
 καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορ(ε)ίοις
 προειπεῖν. διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν ὑπὸ
 μηδενὸς θεωρηθεῖς, καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα ποταμοῦ
 διαβαίνων σὺν ἄλλοις ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ
 15 ἄνθρωπον »Πυθαγόρα χαῖρε.« τοὺς δὲ παρόντας
 περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δὲ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι
 καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ. ἐν
 θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίστατο, ὡς φησιν
 Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφηνε τοῖς
 20 καθημένοις [εἰς] χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ
 ἄλλα τινὰ παράδοξα. ἡμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι μετα-
 γραφῆων ἔργον ποιεῖν αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύ-
 σομεν.

VII. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλή-

3. ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου Rose τῶ¹πον-
 τίου πλοίῳ εἰσερχομένῳ cod. τῷ Μεταπόντιον πλοίῳ εἰσερ-
 χομένῳ Teucher. — ἔχοντι cod. | 5. κατελθεῖν cod. εἶναι καὶ
 ἐλθεῖν Teucher. | 6. νεκρὸν Meursius ex Iamblichō μικρὸν
 cod. | 13. Κόσα] κατὰ σάμον cod. corr. Rose. | 18. ἐξανίσταται
 cod. corr. H. | 19. παρέφαινε cod. παρέφηνε Rose ex Aeliano. |
 20. παρακαθημένοις Rose. — εἰς] aut delendum aut ὡς scri-
 bendum esse censet Rittershus, delet W.

μασιν τοὺς περὶ τὴν φυτείαν τῆς κριθῆς γινο-
μένους χλωρότερα ἴσχειν καὶ τὰ σώματα μᾶλλον ἢ
περὶ τὸν πυρὸν κατασχολουμένους.

VIII. Ἄβρων ἐν τῇ δ̄ τῶν πρὸς Φίλιππον
θυσιῶν· κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν 5
οὐδεμία ἐώραται εἰσερχομένη, καθάπερ οὐδὲ ἐν
Πάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυῖα
ἐφιπταμένη.

IX. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλή-
μασί φησιν· οἱ μονοσιτουῦντες πικρότερα τὰ ἦθη 10
ἔχουσιν μᾶλλον ἢ οἱ δις τροφαῖς χρώμενοι.

X. Θεόπομπος δὲ ἐν τοῖς θαυμασίοις, ἐν τῷ
ἀργῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτί-
νων ἐν τῇ πανηγύρει καὶ διασυριζόντων τὰ δια-
φερόμενα κρέα <τὰ> τῶν ἱεροθυτῶν ἀθιγῆ μένειν. 15

XI. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς·
<ἐν Λάτμῳ> τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται, οἱ τοὺς
μὲν ξένους πατάξαντες οὐ λίαν ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ
ἐπιχωρίους παρ' αὐτὰ ἀποκτείνουσιν.

XII. Περὶ Βαβυλῶνα δὲ διαβάντι τὸν Εὐφρά- 20
την ποταμὸν ὄφιδια γίννεται, καὶ τοὺς μὲν ξένους
τύπτει, τοὺς δ' ἐντοπίους οὐκ ἀδικεῖ.

XIII. ... ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ· ἐν Ἀλικαρ-
νασσῷ θυσίας τινὸς τῷ Διὶ τῷ Ἀσκραίῳ συντελου-
μένης ἀγέλην αἰγῶν ἄγεσθαι πρὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ 25
ἴστασθαι· τῶν δὲ κατευχῶν συντελεσθεισῶν προ-
βαίνειν μίαν αἶγα ὑπὸ μηθενὸς ἀγομένην καὶ προσ-

4. Ἄνδρων cod. Ἄβρων Meineke exercit. critic. in Athen. I.
p. 35. — δὲ add. Ideler. | 8. ἐφισταμένη cod., emend. Leo-
pardi. | 15. τῶν ἱεροθύτων cod. corr. H. | 17. ἐν Λάτμῳ add.
Teucher ex Antigono. | 19. ἀποκτένουσιν cod. | 23. fort.
excidit Φύλαρχος.

ἐρχεσθαι τῷ βωμῷ, τὸν δὲ ἱερέα λαβόμενον αὐ-
τῆς καλιερεῖν.

XIV. Φύλαρχος ἐν τῇ ἡ τῶν ἱστοριῶν [καὶ]
κατὰ τὸν Ἀράβιον φησι κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδα-
5 τος, ἐξ οὗ εἴ τις τοὺς πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν
εὐθέως ἐντείνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον, καὶ τινῶν
μὲν μηδ' ὄλως συστέλλεσθαι, τινῶν δὲ μετὰ μεγά-
λης κακοπαθείας καὶ θεραπείας ἀποκαθίστασθαι.

XV. Σκύμνος δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεττανικὴν
10 νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων τὸ περι-
μετρον, γίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρρηνα,
οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν μηδὲ βότρους
γίγαρτον μηδὲ τὰ ἐμπερῆ τούτοις.

XVI. Θεόφραστος δ' ἐν τῇ περὶ [τῶν] φυτῶν
15 πραγματεία τὴν θαψίαν ῥίζαν, ἣ οἱ ἰατροὶ χρῶνται,
εἰάν τις σὺν κρέασιν ἐψήσῃ, τὰ πολλὰ ἐν γίννε-
σθαι, ὥστε ἐκ τοῦ ἀγγείου μηκέτι δύνασθαι ἐξ-
αιρεθῆναι.

XVII. Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαι
20 φησιν, ὃ καλεῖται πάρηβον. τοῦτο ἐφ' ἑαυτὸ ἔλκει
πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσόν, ἄργυρον,
κασσίτερον, χαλκὸν καὶ τᾶλλα μεταλλικὰ πάντα.
ἔλκει δὲ καὶ τὰ σύνεγγυς ἰπτάμενα στρουθία· εἰάν
δὲ μείζον ἢ τὸ ξύλον, καὶ αἶγας καὶ πρόβατα καὶ
25 τὰ ὀμήλικα ζῶα.

XVIII. Φύλαρχος ἐν <τῇ> ἡ τῶν ἱστοριῶν ἐκ τῆς

2. καλιερεῖν cod. | 3. ἱστορικῶν cod. | 9. Σκύμνος Meur-
sius σκυτίνος cod. — χῖος cod. | 10. περιμετρον γίνεσθαι
cod. | 11. γεννήματα cod. | 19. γενέσθαι cod. | 20. πάρηβον
cod., emend. W. ex Photio. | 22. τᾶλλα cod. | 23. ἰπτάμενα
cod. ἰπτάμενα Leopardi. | 24. ἡ] ἦν W. | 26. τῇ inserit H.

Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίννεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις. διὸ καὶ ἔτι ἀνήβων ὄντων καταχρίουσι καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν.

XIX. Μεγακλείδης δὲ ὁ κριτικὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαι φησιν ἄκανθαν καρποφόρον, ἧς τὸν καρπὸν ἐάν τις τρίψας μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος χρίσῃ τὸ αὐτοῦ ἢ ἄλλου σῶμα χειμῶνος ὄντος, οὐκ ἐπισθῆσεται τοῦ ψύχους.

XX. Κτησίας δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν καμήλους τινὰς ἐν τῇ χώρᾳ γίννεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι, ἐκ δὲ τούτων τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας τὰς ἐσθῆτας φέρειν.

XXI. Τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζώων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν. ἀποδέδωκεν τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν, διατί ἐν τοῖς ὀπισθίοις, καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις. οὐδὲν γὰρ μάτην ἢ φύσις ἐποίησεν.

XXII. Συνῶπται δ' ἐν τῷ βίῳ καὶ τὸ μηδὲν τῶν κερασφόρων ζώων ἀποψοφεῖν· ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τούτων τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασιν.

1. κόπτοντες cod. corr. H. | 4. διὸ] διότι W. | 7. Μεγακλείδης C. Müller Ἡρακλείδης cod. — κριτικὸς Olearius κρητικὸς cod. | 11. ἐπῆσθῆσεται cod. | 16. ἱεροῦς cod.

XXIII. Θαυμαστόν δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐπικαίειν ἡμᾶς, τὸ δὲ πῦρ μὴδ' ὄλωσ, καὶ τὸ τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον, καὶ μάγνητα λίθον, ἡμέρας μὲν οὔσης ἔλκειν, νυκτὸς δὲ ἦττον ἢ οὐδὲ
5 ὄλωσ ἔλκειν.

XXIV. Εὐδοξος ὁ Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φησίν, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπει, τὴν δὲ νύκτα ὁρᾷ.

XXV. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, Ἄνδρων, 10 φησίν, Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ καὶ ἄλμυρὰ καὶ ξηρὰ δι' ὄλου τοῦ βίου ἄδιψος καὶ ἄποτος διετέλεσεν, ἔτι δις πορευθεὶς εἰς Ἀμμωνα διὰ τῆς ἀνύδρου [όδοῦ] ἄλφιστα ξηρὰ σιτούμενος οὐ προσηνέγκατο ὑγρόν. [τοῦτο δὲ ἐποίησεν δι' ὄλου τοῦ βίου.]

15 XXVI. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ [τῆς] ζωῆς καὶ θανάτου φησίν τὴν χελώνην στερισκομένην τῆς καρδίας ζῆν· οὐκ ἔτι δὲ διώρισεν ποίαν αὐτῶν [ἢ] τὴν χερσαίαν ἢ τὴν ἔνυδρον.

XXVII. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς (δύο γάρ 20 εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ζωϊκῶν), οἱ φθειρες, φησίν, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσιν νόσοις, μελλόντων δὲ τελευτᾶν τῶν πασχόντων ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὐρίσκονται, προλελοιπότες τὴν κεφαλὴν.

25 XXVIII. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς, ὁ ῥύπος, φησίν, ἐν τοῖς σῆταρίοις γιγνόμενος, πικρὸς ὢν [ὅταν τελευτᾶν μέλλωσιν] ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις γλυκὺς γίνεται. τοῦτο δέ, φησίν, παρατετήρηται

7. βλέπειν . . . ὁρᾶν cod. corr. H. | 11. ἄποτος Meursius ἄπιος cod. | 23. vid. praef.

ἐπὶ πολλῶν γιγνόμενον. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν.

XXIX. Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματεία, ἐὰν αἱ μῆτραι, φησὶν, προπέσωσιν, ἀριστολογία ἐν ὕδατι βεβρεγμένη καταντλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας.

XXX. Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικὸς <τοὺς> τετρατάζοντας τὴν ἐλέξινην φησὶν βοτάνην μετὰ ἐλαίου τριβομένην καὶ συγχριομένην πρὸ τῆς λήψεως ἀπολύειν τοῦ πάθους.

XXXI. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, τὰ πρόβατα, φησὶν, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν.

XXXII. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἐν Ἰνδοῖς μὴ γίνεσθαι μήτε ἐρέβινθον μήτε φακὸν μήτε κύαμον.

XXXIII. Ἐτι Θεόφραστος ἐν τῷ ζ̄ περὶ φυτῶν, τῆς Βακτριανῆς [όδοῦ] ἐν τισὶ κώμασι πυρὸν γίνεσθαι οὕτως εὐγενῆ, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας τὸ μέγεθος ἴσχειν.

XXXIV. Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, ἐν Ὀλύνθῳ καὶ Κηρίνθῳ γῆ μιγνυμένη, φησὶ, τῷ σίτῳ εὐγενέστερον ποιεῖ φαίνεσθαι τοῦτον.

XXXV. Τῶν παρατηρημένων ἐστὶν [δὲ] καὶ τοῦτο, τὰς ἐγκύους τῶν γυναικῶν συνεχῶς πλησιαζούσας τοῖς ἀνδράσιν εὐκόπως καὶ ἀκακοπαθῆτως τίκτειν. εἴρηκεν δὲ τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἰδ̄ τῶν ἱστοριῶν.

4. ἀριστολογία . . . βεβρεγμένην cod. corr. H. | 21. ὀλυμπία καὶ ξακύνθῳ δημιγνυμένη cod., emend. Meursius ex Theophrasto. | 24. . ἔστιν cod.

XXXVI. <Σώ>τακος ἐν τῷ περὶ λίθων, ὁ Καρυστιος, φησὶν, λεγόμενος λίθος ἐπιφύσεις ἔχει ἐριώδεις καὶ χνοώδεις, ἐξ οὗ νήθεται καὶ ὑφαίνεται χειρεκμαγεῖα. στρέφουσι δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐλλύχνια,
 5 καὶ ἔστιν καιόμενα λαμπρὰ καὶ ἀκατάκαυστα. τῶν δὲ ἐκμαγεῖων τῶν ῥυπαινομένων ἢ πλύσις γίνε-
 ται οὐ δι' ὕδατος, ἀλλὰ κληματὶς κάεται καὶ τότε τὸ ἐκμαγεῖον ἐπιτίθεται, καὶ ὁ μὲν ῥύπος ἀπορρεῖ, αὐτὸ δὲ λευκὸν καὶ καθαρὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ πυ-
 10 ρὸς καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἐγχρήζει χρείας. τὰ δ' ἐλλύχνια μένει τὸν ἅπαντα χρόνον ἀκατάσβεστα καιόμενα μετ' ἐλαίου. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς πτωματιζομένους ἢ ὀσμὴ τοῦ ἐλλυχνίου καιομένου. γίνεται δὲ ὁ λίθος οὗτος καὶ ἐν Καρυστῷ μὲν,
 15 ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα ἔλαβεν, πολὺ<ς> δὲ ἐν Κύπρῳ, [καταβαινόντων] ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πορευομένοις ἐν ἀριστερᾷ <τῶν> τοῦ Ἐλμαίου ὑποκάτω πετρῶν. καὶ κατὰ τὸ πανσέληνον αὔξεται καὶ πάλιν φθίνοντος τοῦ σεληνίου μειοῦται καὶ ὁ λίθος.

20 XXXVII. Ἀριστοτέλης ἐν φυσικοῖς προβλήμασιν· τῶν κυρτῶν βαρεῖα ἢ ἀναπνοὴ διὰ τοῦ στόματος ἐξέρχεται. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τοῦ γιγνομένου τὴν αἰτίαν.

XXXVIII. Εὐδοξὸς δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ γῆς
 25 περιόδου φησὶν ἐπὶ πλεῖστον Λιβύης τι ἔθνος εἶναι,

1. τάκος cod., emend. Meursius e Plinio. — mg.: σημειοῦ περὶ τοῦ Καρυστίου λίθου καὶ λίθου. | 3. χροώδεις cod., emend. Leopardi. | 4. ἐνλυχνία cod. ἐν λυχνία Xylander ἐλλύχνια Leopardi. | 7. κληματὶς cod. | 11. ἀκατασκειύαστα cod. emend. H. | 13. καιομένον, io in rasura? cod. | 15. πολὺ cod. | 17. ελμαίου cod. | 24. γῆς] τῆς cod. | 25. ἔστιν ἐπὶ πᾶσιν τῶν ἐν λιβύῃ cod. corr. Meursius et H.

ὃ ὑπεράνω Σύρτεών τε καὶ Καρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον καλεῖται Γύξαντες· οἷτινες τέχνην ἐπιτηδεύουσιν τὰ ἄνθη συλλέγοντες τὰ ἐν τοῖς τόποις μέλι ποιεῖν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστε γίνεσθαι οἶον τὸ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνόμενον. 5

XXXIX. Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν φησιν· ὄφιν ὄφθη ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ.

XL. Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Τελέστου βίῳ φησίν, ὥπερ ἐν Ἰταλίᾳ συνεκύρησεν, ὑπὸ τὸν 10 αὐτὸν καιρὸν γίνεσθαι πάθη, ὧν ἓν εἶναι καὶ τὸ περὶ τὰς γυναῖκας γενόμενον ἄτοπον· ἐκστάσεις γὰρ γίνεσθαι τοιαύτας, ὥστε ἐνίοτε καθημένας καὶ δειπνούσας, ὡς καλοῦντός τις ὑπακούειν, εἶτα ἐκπηδᾶν ἀκατασχέτους γινομένας καὶ τρέχειν 15 ἐκτὸς τῆς πόλεως. μαντευομένοις δὲ τοῖς Λοκροῖς καὶ Ῥηγίνοις περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πάθους εἶπεῖν τὸν θεόν, παιᾶνας ἄδειν ἑαρινοὺς [δωδεκάτης] ἡμέρας ἕ. ὅθεν πολλοὺς γενέσθαι παιανογράφους ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

XLI. Θεόφραστος ἐν τῷ ἠ περὶ φυτῶν τὸ σκορ- 20 πῖον βοτάνιον (οἱ δὲ θηλυφόνον καλοῦσιν) ἐπιτιθέμενον τοῖς σκορπίοις ξηραίνειν αὐτοὺς εὐθέως.

XLII. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ τὸ δυσκατούλωτα ἔλκη γίνεσθαι ταῖς τε κνούσαις καὶ σπληνικοῖς καὶ τοῖς κισσοῦς ἔχουσιν καὶ ταῖς γυναιξίν, 25 ὅσαις ἰξίαί περὶ τοὺς μηροὺς ἐνεῖσιν.

1. τε] δὲ cod. | 2. κείμενοι οἱ καλοῦνται cod. corr. H. | 18. δωδεκάτης cod., delevit C. Müller. | 20. τῶν cod. περὶ H. | 21. θηλυφόνον cod. | 26. ἰξίαίς cod. — v. 26 in margine cod.:

τοῖς παρ' ἐνίοις λεγόμενοι⁵ κισσοῖς, τῖς ἐν τοῖς σκέλεσιν, ὁμωνύμως τοῖς ἐν τοῖς δένδροσιν, σημαίνει καὶ πόαν τινά·

XLIII. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν· περὶ Σόλους τῆς Κιλικίας παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ ἡ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρειῶν ἐγένετο, αἱ ῥοαὶ ἀπύρ(ην)οι γίνονται· δι' ὅλου δὲ <ἐν Αἰγύπτῳ οἱ> κόκκοι τὸ οἰνίζον ἔχουσιν.

XLIV. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων, ἡ μέλισσα, φησὶν, ἀποβάλλουσα τὸ κεντρίον ἀποθνήσκει, αἱ δὲ βαστάζουσιν ἔξω τοῦ σμηνιαῶνος.

XLV. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶν καὶ τὸ τοῖς λευκοῖσι ἄνθεσιν ἢ στεφάνοις διὰ νυκτὸς λύχνους παρακαίεσθαι, ἵνα εἰς τὴν πρωτὴν ταῦτα παραμένη ἀμάραντα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ στεφανηπλόκοι.

XLVI. Θεόφραστος ἐν τῇ εἰ τῶν φυτικῶν αἰτιῶν φησιν τὰ κελύφ(ι)α τῶν κυάμων περὶ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων περιτιθέμενα ξηραίνειν τὰ φυτόμενα· καὶ αἱ κατοικίδια δὲ ὄρνιθες συνεχῶς ταῦτα ἐσθίουσαι ἄτοκοι γίνονται. ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι' ἄλλας οἱ Πυθαγόρ(ε)οι ἀπηγορεύκασιν τῷ κυάμῳ χρῆσθαι· καὶ γὰρ πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον, καὶ τοὺς ὄνειρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ.

XLVII. Τὰ ὕδνα βροντῶν συνεχῶν γιγνομέ-

ἢ καὶ χαμαιλέων καλεῖται, καὶ ἕτερα ἐστὶ τις, ἀφ' ἧς ὁ ἰξός. | 1. in margine cod. ἀγνοεῖς ποῦ οἱ Σόλοι καὶ ποῦ ὁ Πίναρος ποταμός; τριῶν γὰρ . . . . . διάστημα ἀπέχει ἀπ' ἀλλήλων. | 4. ῥοαὶ ἀπύρ(ην)οι cod., emend. Xylander. | 5. ἐν Αἰγύπτῳ οἱ supplevimus ex Theophrasto, cod. nil nisi ὕ/ον exhibet. | 9. τὸ καὶ cod. corr. H. | 12. παραμένει cod. | 14. φυσικῶν cod., emend. Meursius. | 15. κέλνυφα cod., κελύφια Bast, κελύφη W. | 20. καὶ supra versum cod.

νων σκληρότερα γίνεται, καθάπερ Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν εἴρηκεν.

XLVIII. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν φησὶν· ἡ λιβανωτὶς βοτάνη συντιθεμένη μετὰ ἱματίων κωλύει σήτας ἐγγίγνεσθαι. 5

XLIX. Ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως [τὰ εἰρημένα] ἃ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμῶν ἐξεῖπεν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν μουσικὴν πολλὰ τῶν ἐπὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γιγνομένων παθῶν ἰατρεύειν, καθάπερ λιποθυμίαν, φόβους καὶ τὰς 10 ἐπὶ μακρὸν γιγνομένας τῆς διανοίας ἐκστάσεις. ἰᾶται γὰρ, φησὶν, ἡ καταύλησις καὶ ἰσχιάδα καὶ ἐπιληψίαν, καθάπερ πρὸς Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐλθόντα (χρήσασθαι αὐτὸν τῷ μαντ(ε)ίῳ τῷ τῆς Πασιφάης ἢ Λάκωσι καὶ Δάφνῃ λέγεται) ... τὸν μου- 15 σικὸν καταστῆσαι τὸν ἐξιστάμενον ἐν Θήβαις ὑπὸ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνήν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐβόησεν ἀκούων ὥστε ἀσχημονεῖν· εἰ δέ ποτε καὶ πολεμικὸν σαλπίζειέ τις, πολὺ χειρόν πάσχειν μαινόμενον. τοῦτον οὖν κατὰ μικρὸν τῷ αὐλῷ προσ- 20 ἄγων, καὶ ὡς ἂν τις εἴποι ἐκ προσαγωγῆς ἐποίησεν καὶ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνὴν ὑπομένειν. θεραπεύει δὲ ἡ καταύλησις καὶ ἐάν τι μέρος τοῦ σώματος ἐν ἀλγῆματι ὑπάρχη· καταυλουμένου τοῦ σώματος καταύλησις γιγνέσθω ἡμέρας ἕως ἑλά- 25

2. τοῖς] τῷ Ideler. | 6. ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως ab antecedente capite post Teucherum seiunxit Leopardi, idem τὰ εἰρημένα delevit et ἐξεῖπεν cum Teuchero posuit pro codicis ἐξεῖπειν. | 7. ἐνθουσιασμοῦ Meursius. | 14. τοῦ μαντίου τοῦ cod. | 15. πασιφίλης: δαμωτι ἀδελφῆς cod. Πασιφάης Meursius ἢ Λάκωσι καὶ Δάφνῃ C. Müller; nos lacunam statuimus. | 19. μαινόμενον Leopardi μαχόμενον cod. | 20. προσάγειν cod. προσάγων Leopardi. | 25. ἕως Meursius, ἕως cod.

χιστα, καὶ εὐθέως τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐλάττων ὁ πόντος γενήσεται καὶ τῇ δευτέρᾳ. τὸ δὲ γιγνόμενον διὰ τῆς καταυλήσεως ἐπιχωριάζει καὶ ἀλλαγῇ, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις μέχρι τῶν νῦν χρόνων.

5 L. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς πραγματείας, Εὐνομος, φησὶν, ὁ Χίος, ὁ φαρμακοπώλης, ἐλ(λ)εβόρου πίνων πλείονας πόσεις οὐκ ἐκαθαίρετο. καὶ ποτε, ἔφη, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συνθέμενος τοῖς ὁμοτέχνοις περὶ δύο καὶ εἴκοσι
10 πόσεις ἔλαβεν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος καὶ οὐκ ἐξανέστη ἀπὸ τῶν σκευῶν <μέχρι δειλῆς>. τότε δ' ἀπῆλθεν λούσασθαι καὶ δειπνήσαι, ὥσπερ εἰώθει, καὶ οὐκ ἐξήμεσεν. τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἐν πολυχρονίᾳ συνηθείᾳ γεγυῶς, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγων ἕως το-
15 σούτων πόσεων. πάντων δὲ τῶν φαρμάκων αἰδυνάμεις ἀσθενέστεραι τοῖς συνειθισμένοις, ἐνίοις δὲ καὶ ἄπρακτοί εἰσιν.

LI. Ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν εἴρηκεν· τὸν ἄνθρω-
20 πόν φησιν βεβρωκότα καὶ πεπωκότα τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγειν καὶ ὅτε νήστῃς ὑπῆρχεν. πειράται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἀποδιδόναι.

6. Εὐνομος] Εὐδημος Theophrastus. — χίος cod. | 18. ἄξιον — πρᾶγμα a prioribus separavit Leopardi. — πρᾶγμα. Ἀριστοτέλης δὲ — προβλήμασιν, delete εἴρηκεν Rose. | 22. subscript. in cod.:

† ἀπολλωνίου †

ἱστορίαι θαυμάσιαι.

PHLEGON TRALLIANVS.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δ' Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἦ, ἔκφρασιν Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ, περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β καὶ ἄλλα. Suidas s. h. v. ¹⁰

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥ

ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ.

Α. ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ.

Ι. . . . . εἰς τὸν ξενῶνα προσπορεύεται ¹⁵
ταῖς θύραις, καὶ καιομένου τοῦ λύχνου καθημένην
<ε>ἶδεν τὴν ἄνθρωπον παρὰ τῷ Μαχάτῃ· οὐκ ἔτι

15. 'Narrationis caput deest. videtur summa haec esse: Philinnium, Demonstrati et Charitus filiam, clam cum hospite Machata etiam vita functam consuevisse idque nutricem deprehendisse' Xylander.

δὲ καρτερήσασα πλείονα χρόνον διὰ τὸ θαυμαστὸν
 τῆς φαντασίας τρέχει πρὸς τὴν μητέρα, καὶ βοήσασα
 μεγάλη τῇ φωνῇ 'Χαριτοῖ' καὶ 'Δημόστρατε', ὥστε
 δεῖν ἀναστάντας ἐπὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦς μετ'
 5 αὐτῆς πορεύεσθαι· πεφηνέναι γὰρ ζῶσαν, εἶναί τε
 μετὰ τοῦ ξένου διὰ τινα θείαν βούλησιν ἐν τῷ
 ξενῶνι. τῆς δὲ Χαριτοῦς παράδοξον λόγον ἀκου-
 ούσης συνέβη τὴν ψυχὴν τὸ μὲν πρῶτον ἐκπλαγῆ
 γενομένην ἐκλυθῆναι διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγγελίας
 10 καὶ διὰ τὴν ταραχὴν τῆς τροφοῦ, μετὰ μικρὸν δὲ
 μνησθεῖσαν τῆς θυγατρὸς κλαίειν, τὰ δὲ ἔσχατα
 καταγνῶναι τῆς πρεσβύτιδος μανίαν, κελεύειν τε
 ἀπαλλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς ταχέως. ὄνειδιζούσης δὲ
 τῆς τροφοῦ καὶ λεγούσης μετὰ παρρησίας, ὡς
 15 <αὐτῇ> μὲν φρονεῖ τε καὶ ὑγιής ἐστίν, ἡ δὲ δι'
 ὄκνον οὐ βούλοιο τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἰδεῖν, μό-
 λισ ἡ Χαριτὴ τὰ μὲν βιασθεῖσα ὑπὸ τῆς τροφοῦ,
 τὰ δὲ εἰδῆσαι βουλομένη τὸ συμβεβηκὸς παραγίνε-
 ται πρὸς τὰς θύρας τοῦ ξενῶνος· διὰ <δὲ> τὸ γεγο-
 20 νέναι πλείονα χρόνον, ὡς ἂν δευτέρας <ῶρας ἀπὸ
 τῆς> ἀγγελίας συντε<τε>λεσμένης, ὅψέ ποτε ἦκεν
 ἡ Χαριτὴ. διὸ συνέβαινε ἐκείνους μὲν ἤδη ἀνα-
 παύεσθαι. παρακύψασα δ' οὖν ἡ μήτηρ τὰ μὲν ἰμά-
 τια καὶ τὸν τύπον τῆς ὄψεως ἐνόμιζεν ἐπιγινώσκειν,
 25 τὴν δὲ ἀλήθειαν ἐξετάσαι κατ' οὐδένα τρόπον δυ-
 ναμένη τῇ ν<υκτι> ἡσυχίαν ὥστε δεῖν ἔχειν· πρῶτ'
 γὰρ ἠλπιζεν ἀναστᾶσα καταλήψεσθαι τὴν ἄνθρω-
 πον· εἰ δὲ ὑστερήσῃ, διερωτήσῃ τὸν Μαχάτην
 περὶ πάντων· οὐ γὰρ ἂν ποτε ψεύσασθαι τηλικαύ-

15. εἰ δὲ cod. ἡ δὲ Meursius ἡ δὲ act. Monac. | 19. δὲ add. Leo-
 pardi. | 23. ἀνακύψασα cod. corr. H. | 26. τὴν cod. τῇ νυκτι Nauck.

την προᾶξιν ἐρωτώμενον αὐτόν· διόπερ σιωπήσασα ἀπῆλθεν. ὄρθρου δὲ γενομένου τὴν μὲν εἴτε διὰ θείαν βούλησιν εἴτε κατ' αὐτοματισμὸν λαθοῦσαν ἀπελθεῖν συνέβη, τὴν δὲ παραγενομένην διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησάμενον ἀξιοῦν [περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ Μαχάτου] τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν μηδὲν ἀποκρυψάμενον· ὁ δὲ νεανίσκος ἀγωνιάσας τὴν ἀρχὴν μὲν διεταράχθη, μύλις δὲ ποτε τὸ ὄνομα διεσάφησεν, ὅτι Φιλίννιον εἶη καὶ τὴν ἀρχὴν διηγήσατο τῆς εἰσ-¹⁰ ὁδοῦ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐδήλωσεν ὄση, καὶ ὅτι λάθρα τῶν γεννησάντων ἔφη παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν, τὰ τε ὑπολελειμμένα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προᾶγμα πιστόν, ἀνοιξας τὸν ῥίσκον, ἐξαιρεῖ τὸν τε δακτύλιον τὸν χρυσοῦν, ὃν¹⁵ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν στηθοδεσμίδα, ἣν ἀπολελοίπει τῇ πρότερον νυκτί. ὡς δὲ εἶδεν ἡ Χαριτῶ τηλικαῦτα σημεῖα, ἀναβοᾷ, καὶ διαρρήξασα ἑαυτῆς τὰ τε ἐνδύματα καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀπὸ τε τῆς κεφαλῆς ῥίψασα τὸν κεκρύφαλον, πεσουῦσά τε εἰς τὴν²⁰ γῆν καὶ περιχυθεῖσα τοῖς γνωρίσμασιν, ἐξ ἀρχῆς ἐποίει τὸ πένθος. θεωρῶν δὲ ὁ ξένος τὸ γινόμενον καὶ πάντας ὄντας ὑπερπαθεῖς καὶ θρηνοῦντας, ὥσανεὶ νῦν μέλλοντας κατορύττειν τὴν ἄνθρωπον, συνεχεῖτο καὶ παρεκάλει δεόμενος παύσασθαι, ἐπαγ-²⁵ γελλόμενος εἰάν παραγένηται δείξειν αὐτήν. ἡ δὲ πεισθεῖσα καὶ ἐντειλαμένη αὐτῷ φροντίσαι μὴ

4—11. vide praefat. | 8. ἀποκρυψαμένην cod. ἀποκρυψάμενον W. Müll. | 12. λάθρα edit. | 14. πιστόν ἀνοιξας τὸν ῥίσκον ἐξαιρεῖ, interpung. W. | 22. ἐποιεῖτο cod. ἐποίει τὸ πένθος Müll. | 24. ὥσανεὶ cod. | 25. καὶ supra vers. cod.

παρέργως τῶν ἐπηγγελμένων ἀπελύθη πρὸς αὐτήν.
 νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης καὶ τῆς ὥρας οὔσης καθ'
 ἣν ἡ Φιλίννιον εἰώθει παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν,
 οἱ μὲν προσετήρουν εἰδῆσαι θέλοντες τὴν ἄφιξιν,
 5 ἡ δὲ ἤκεν. εἰσελθούσης δὲ κατὰ τὸν εἰθισμένον
 καιρὸν καὶ καθεζομένης ἐπὶ τὴν κλίνην οὐδὲν
 προσποιηθεὶς ὁ Μαχάτης, ἐξετάσαι δὲ τὸ πρᾶγμα
 βουλόμενος, τὸ πλεον οὐ πιστεύων, εἰ νεκρᾷ πλη-
 σιάζοι οὕτως ἐπιμελῶς παραγιγνομένη κατὰ τὸν
 10 αὐτὸν καιρὸν, ἔτι δὲ δειπνούσης μετ' αὐτοῦ καὶ
 συμπινούσης, ἀπίστως εἶχεν οἷς ἐκεῖνοι προήγγει-
 λαν, ᾧετο δὲ νεκρορούκτας τινὰς δι(ορ)ωρυχένας τὸν
 τάφον καὶ πεπρακένας τὰ ἱμάτια καὶ τὰ χρυσία τῷ
 πατρὶ τῆς ἀνθρώπου. βουλόμενος οὖν τὴν ἀκρί-
 15 βειαν εἰδῆσαι πέμπει τοὺς παῖδας λάθρα καλοῦν-
 τας αὐτούς. ταχέως δὲ παραγενομένων τοῦ τε
 Δημοστράτου καὶ τῆς Χαριτοῦς, ἰδόντων τε αὐτήν
 καὶ γενομένων τὸ μὲν πρῶτον ἀφώνων τε καὶ ἐκ-
 πλαγῶν διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, ὕστερον δὲ
 20 ἀναβοησάντων μέγα καὶ περιπεσόντων τῇ θυγατρὶ,
 τότε ἡ Φιλίννιον τосαῦτ' εἶπεν αὐτοῖς. »ὦ μῆτερ
 καὶ πάτερ, ὡς ἀδίκως ἐφθονήσατέ μοι μετὰ τοῦ
 ξένου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας γενέσθαι ἐν τῇ πατρῷᾳ
 οἰκίᾳ λυποῦσαν οὐδέν(α). τοιγαροῦν ὑμεῖς μὲν
 25 πενθήσετε ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην,
 ἐγὼ δὲ ἄπειμι πάλιν εἰς τὸν διατεταγμένον τόπον.
 οὐ γὰρ ἄνευ θείας βουλήσεως ἤλθον ἐνταῦθα.«
 τосαῦτα εἰποῦσα παρὰ χρῆμα ἐγένετο νεκρά, ἐξε-

12. δὲ cod. δὴ editores. | 15. λάθραι cod. λάθρα edito-
 res. | 24. οὐδὲν cod. οὐδένα Nauck. | 27. ἐνταῦθα Leopardi
 εἰς ταῦτα cod.

τέτατό τε ἐπὶ τῆς κλίνης ἐμφανὲς τὸ σῶμα. τῆς δὲ μητρὸς περιχυθείσης καὶ τοῦ πατρὸς [περὶ αὐτὴν] καὶ θυροῦβου πολλοῦ καὶ θυρήνου κατὰ τὴν οἰκίαν γενομένου διὰ τὸ πάθος, ὡς ἀνηκέστου γεγυότος συμπτώματος, ἅμα τε ἀπίστου θεάματος, ταχέως 5 ἐγένετο διὰ πόλεως τὸ πρᾶγμα περιβόητον καὶ μοι προσηγγέλ<θ>η. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην διακατέσχον ἐγὼ τοὺς ὄχλους ἀθροισμένους ἐπὶ τὴν οἰκίαν, εὐλαβηθεὶς μήτις εἶη νεωτερισμὸς διαδεδομένης τοιαύτης φήμης. ὄρθρου δὲ βαθέως πλήρες ἦν τὸ 10 θέατρον. ῥηθέντων δὲ πάντων τῶν κατὰ μέρος ἔδοξεν πρῶτον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν τάφον ἡμᾶς καὶ ἀνοίξαστας εἰδῆσαι, πότερον εἶη τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς κλίνης ἢ κενὸν <τὸν> τόπον εὐρήσομεν· οὐδὲ γὰρ ἑξάμηνος <ἐπ>εγεγόνει τῷ θανάτῳ τῆς ἀνθρώπου. ἀνοιχθεί- 15 σης δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς καμάρας, εἰς ἣν πάντες οἱ οἰκεῖοι μεταλλάξαντες ἐτίθεντο, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κλινοῶν ἐφάνη τὰ σώματα κείμενα, τῶν δὲ παλαιότερον τετελευτηκότων τὰ ὀστέα, ἐπὶ μόνῃς δὲ ἧς ἡ Φιλίννιον ἐτέθη καὶ συνέβη ταφῆναι εὕρομεν ἐπι- 20 κείμενον τὸν δακτύλιον τὸν σιδηροῦν, ὃς ἦν τοῦ ξένου, καὶ τὸ χρυσόκλυστον ποτήριον, ἅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαχάτου τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν. θάυμασαντες δὲ καὶ ἐκπλαγέντες εὐθέως παρεγενόμεθα πρὸς τὸν Δημόστρατον εἰς τὸν ξενῶνα ὀψόμενοι 25 τὴν νεκράν, εἰ κατ' ἀλήθειαν ἐμφανὴς ἐστίν. ἰδόν-

1 mg.: ὃ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ματαιότητος τοῦ συγγραφέως! | 3. πολλοῦ// cod. — καὶ θυρήνου om. Müller. | 5. θεάματος . . . συμπτώματος cod. corr. Nauck. | 10. βαθέως cod. ante rasuram βαθέως p. ras. et edit. | 12. εἰσελθεῖν cod. corr. H. | 15. ἐγεγόνει cod. ἐπεγεγόνει Nauck. | 17. μεταλλάσσοντες cod. corr. N. et H.

τες δὲ χαμαὶ κειμένην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἠθροίζο-
 μεθα· τὰ γὰρ γεγονότα μεγάλα τε ἦν καὶ ἄπιστα.
 θορύβου δὲ ὄντος νεανικοῦ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ
 σχεδὸν οὐδενὸς δυναμένου κρῖναι τὰ πράγματα,
 5 πρῶτος Ὑλλος, ὁ νομιζόμενος παρ' ἡμῖν οὐ μόνον
 μάντις ἄριστος, ἀλλὰ καὶ οἰωνοσκόπος κομψὸς εἶναι,
 τὰ τε ἄλλα συνεωρακῶς ἐν τῇ τέχνῃ περιττῶς, ἀνα-
 στάς ἐκέλευεν τὴν μὲν ἄνθρωπον κατακαίειν ἐκτὸς
 ὀρίων· οὐ γὰρ συμφέρειν ἔτι ταύτην ἐντὸς ὀρίων
 10 τεθῆναι εἰς γῆν, ἀποτροπιάσασθαι δὲ Ἑρμῆν Χθό-
 νιον καὶ Εὐμενίδας, εἶτα οὕτω περικαθαίρεσθαι
 πάντας, ἀγνίσαι δὲ καὶ τὰ ἱερά καὶ ὅσα θεοῖς
 χθονίοις νομίζεται ποιῆσαι συνέτασεν. ἐμοί τε
 ἰδίᾳ εἶπεν περὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν πραγμάτων,
 15 θύειν τε Ἑρμῆ, Δί τε Ξενίῳ καὶ Ἄρει, καὶ συν-
 τελεῖν ταῦτα μὴ παρέργως. ταῦτα δὲ ἀποφηνάμε-
 νου αὐτοῦ τὸ μὲν συνταχθὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν,
 ὁ δὲ ξένος ὁ Μαχάτης, πρὸς ὃν παρεγένετο τὸ φάσμα,
 ὑπ' ἀθυμίας ἑαυτὸν ἐξήγαγεν τοῦ ζῆν. ἐὰν οὖν
 20 σοι φαίνεται περὶ τούτων γράφειν τῷ βασιλεῖ,
 ἐπίστειλον κἀμοί, ἵνα καὶ τῶν σωμαίων τινὰ τῶν
 ἱστορούντων τὰ κατὰ μέρος ἐξαποστείλω σοι. ἔρρωσο.

Π. Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἰέρων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἢ
 Ἐφέσιος καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ φάσμα γενέσθαι. Πολύ-
 25 κριτος γὰρ τις τῶν πολιτῶν ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ
 δήμου Αἰτωλάρχης, ἐπὶ τρία ἔτη τῶν πολιτῶν αὐ-
 τὸν ἀξιωσάντων διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκ προγόνων
 καλοκαγαθίαν. ὧν δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ἄγεται

5. ὁ νομιζόμενος Bast ὀνομαζόμενος cod. | 8. κατακαίειν
 Hemsterhuys κατακλείειν cod. | 17. τούτου cod. corr. H. | 23.
 Ἰέρων] Ἡρών Meursius. | 26. αὐτῶν cod.

γυναῖκα Λοκρίδα, καὶ συγκοιμηθεῖς τρισὶν νυξὶ τῇ
 τετάρτῃ τὸν βίον ἐξέλιπεν. ἡ δὲ ἄνθρωπος ἔμευεν
 ἐν τῇ οἰκίᾳ χηρεύουσα, ἡνίκα δὲ ὁ τοκετὸς ἤπει-
 γεν, τίκει παιδίον αἰδοῖα ἔχον δύο, ἀνδρεῖόν τε
 καὶ γυναικεῖον, καὶ τὴν φύσιν θαυμαστῶς διηλλαγ- 5
 μένον· τὰ μὲν ἄνω τοῦ αἰδοίου σκληρὰ τε καὶ
 ἀνδρώδη ἦν, τὰ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς γυναικεῖα
 καὶ ἀπαλώτερα. ἐφ' ᾧ καταπλαγέντες οἱ συγγενεῖς
 ἀπήνεγκαν εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ παιδίον καὶ συναγα-
 γόντες ἐκκλησίαν ἐβουλεύοντο περὶ αὐτοῦ, θύτας τε 10
 καὶ τερατοσκόπους συγκαλέσαντες. τῶν δὲ οἱ μὲν
 ἀπεφήναντο διάστασίν τινα τῶν Αἰτωλῶν καὶ Λοκρῶν
 ἔσεσθαι· κεχωρῖσθαι γὰρ ἀπὸ μητρὸς οὔσης Λοκρίδος
 καὶ πατρὸς Αἰτωλοῦ· οἱ δὲ δεῖν ᾤοντο τὸ παιδίον
 καὶ τὴν μητέρα ἀπενεγκόντας εἰς τὴν ὑπερορίαν 15
 κατακαῦσαι. ταῦτα δὲ αὐτῶν βουλ(ευ)ομένων
 ἐξαίφνης φαίνεται ὁ Πολύκριτος ὁ προτεθνηκῶς ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ πλησίον τοῦ τέκνου ἔχων ἐσθῆτα μέ-
 λαιναν. τῶν δὲ πολιτῶν καταπλαγέντων ἐπὶ τῇ
 φαντασίᾳ καὶ πολλῶν εἰς φυγὴν τραπομένων παρε- 20
 κάλεσε τοὺς πολίτας θαρρεῖν καὶ μὴ ταράττεσθαι
 ἐπὶ τῷ γεγονότι φάσματι. ἐπεὶ δὲ ἔληξε τὸ πλεον
 τοῦ θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς, ἐφθέγγετο λεπτῇ
 τῇ φωνῇ τάδε· »ἐγώ, ἄνδρες πολῖται, τῷ μὲν σώ-
 ματι τέθνηκα, τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι <τῇ> 25
 πρὸς ὑμᾶς ξῶ. καὶ νῦν πάριμι πρὸς ὑμᾶς <πεί-
 σας> τοὺς κυριεύοντας τῶν κατὰ γῆν ἐπὶ τῷ συμ-
 φέροντι τῷ ὑμετέρῳ. παρακαλῶ τοίνυν ὑμᾶς, πολί-
 τας ὄντας ἐμοῦ, τοῦ μὴ ταράττεσθαι μηδὲ δυσ-

6. ὀλόκληρά cod. σκληρά N. et H. | 26. ὑμᾶς πείσας Leo-
 pardi ὑμᾶς παραιτησάμενος conl. W.

χεραίνειν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ γεγονότι φάσματι. δέο-
 μαι δὲ ὑμῶν ἀπάντων, κατευχόμενος πρὸς τῆς
 ἐκάστου σωτηρίας, ἀποδοῦναί μοι τὸ παιδίον τὸ
 ἐξ ἐμοῦ γεγεννημένον, ὅπως μηδὲν βίαιον γένηται
 5 ἄλλο τι βουλευσαμένων ὑμῶν μηδ' ἀρχὴ πραγ-
 μάτων δυσχερῶν καὶ χαλεπῶν διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ
 φιλονεικίαν ὑμῖν γένηται. οὐ γὰρ ἐνδέχεται μοι
 περιδεῖν κατακαυθὲν τὸ παιδίον ὑφ' ὑμῶν διὰ
 τὴν τῶν ἐξαγγελλόντων ὑμῖν μάντεων ἀποπληξίαν.
 10 συγγνώμην μὲν οὖν ὑμῖν ἔχω, ὅτι τοιαύτην ὄψιν
 ἀπροσδόκητον ἑωρακότες ἀπορεῖτε πῶς ποτε τοῖς
 παροῦσι πράγμασιν ὀρθῶς χρήσεσθε. εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ
 πεισθήσεσθε ἀδεῶς, τῶν παρόντων φόβων καὶ τῶν
 ἐπερχομένων κακῶν ἔσεσθε ἀπηλλαγμένοι. εἰ δὲ
 15 ἄλλως πῶς τῇ γνώμῃ προπεσεῖσθε, φοβοῦμαι περὶ
 ὑμῶν μήποτε εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς ἀπειθοῦντες
 ἡμῖν ἐμπέσητε. ἐγὼ μὲν οὖν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὖ-
 νοϊαν ὄτ' ἔξω καὶ νῦν ἀπροσδοκῆτως παρῶν προεί-
 ρηκα τὸ συμφέρον ὑμῖν. ταῦτ' οὖν ὑμᾶς ἀξιῶ, μὴ
 20 πλείω με χρόνον παρέλκειν, ἀλλὰ βουλευσαμένους ὀρ-
 θῶς καὶ πεισθέντας τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ δοῦναί
 μοι μετ' εὐφημίας τὸ παιδίον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται
 μοι πλείονα μηκύνειν χρόνον διὰ τοὺς κατὰ γῆν
 ὑπάρχοντας δεσπότης. ταῦτα δὲ εἰπὼν ἡσυχίαν
 25 ἔσχεν ἐπ' ὀλίγον, καραδοκῶν ποίαν ποτὲ ἐξοίσουσιν
 αὐτῷ γνώμην περὶ τῶν ἀξιουμένων. τινὲς μὲν οὖν
 ᾤοντο δεῖν ἀποδοῦναι τὸ παιδίον καὶ ἀφοσιώσασθαι
 τό τε φάσμα καὶ τὸν ἐπιστάντα δαίμονα, οἱ δὲ
 πλείστοι ἀντέλεγον, ἐπὶ σχολῆς δεῖν βουλεύσασθαι

15. προσπεσεῖσθε cod. corr. H. | 29. ἐπὶ σχολῆς cod. et in mg. μετὰ ἀνέσεως.

φάσκοντες, ὡς ὄντος μεγάλου τοῦ πράγματος καὶ οὐ τῆς τυχούσης αὐτοῖς ἀπορίας. συνιδῶν δὲ αὐτοὺς οὐ προσέχοντας, ἀλλ' ἐμποδίζοντας αὐτοῦ τὴν βούλησιν, ἐφθέγγετο αὐθις τάδε· »ἀλλ' οὖν γε, ὧ ἄνδρες πολῖται, ἐὰν ὑμῖν συμβαίῃη τι τῶν δυσχε-⁵ ρεστέρων διὰ τὴν ἀβουλίαν, μὴ ἐμὲ αἰτιασθε, ἀλλὰ τὴν τύχην τὴν οὕτως ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑμᾶς ποδηγοῦσαν, ἣτις ἐναντιουμένη κάμοι παρανομεῖν ἀναγκάζει με εἰς τὸ ἴδιον τέκνον.« τοῦ δὲ ὄχλου συνδραμόντος καὶ περὶ τὴν <κάθ>αρσιν τοῦ τέρατος ἔχον-¹⁰ τος, ἐπιλαβόμενος τοῦ παιδίου καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἀνειρξας ἰταμώτερον διέσπασέ τε αὐτὸ καὶ ἤσθιε. κραυγῆς δὲ γενομένης καὶ λίθων ἐπ' αὐτὸν ἐκριπτομένων ὑπελάμβανον τροπὴν αὐτοῦ ποιήσασθαι. ὁ δὲ ἄπληκτος ὢν ὑπὸ τῶν λίθων τὸ σῶμα¹⁵ πᾶν τοῦ παιδίου κατανάλωσε πλὴν τῆς κεφαλῆς καὶ αὐτίκα ἀφανῆς ἐγένετο. δυσφορούντων δ' αὐτῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ἐν ἀπορίᾳ καθεστηκότων οὐ τῇ τυχούσῃ, βουλομένων τε ἀποστεῖλαι εἰς Δελφούς, φθέγγεται ἡ κεφαλὴ τοῦ παιδίου ἐπὶ²⁰ τοῦ ἐδάφους κειμένη καὶ λέγει χρησμῶ τὰ ἀποβησόμενα·

ὧ πολυύμνητον ναίων χθόνα λαὸς ἀπείρων,
μὴ στεῖχ' ἐς Φοῖβου τέμενος ναόν τε θυώδη·
οὐ γάρ σοι καθαράι χέρεσ ἀΐματος αἰθέρ' ἔχουσιν,²⁵
ἀλλὰ μύσος προπάροιθε ποδῶν ἐντοσθε κελεύθου.
φράζεο δ' ἐξ ἐμέθεν, τρίποδος δ' ἀπόειπε κέλευ-
θον·

10. ἄρσιν cod. et in mg. ἔρίν, λύσιν conl. W., κάθαρσιν Emperius. | 12. ἰταμώτερον cod. | 16. κατανάλωσεν cod. ante rasuram.

μαντοσύνης πᾶσαν γὰρ ἐφετμήν σοι καταλέξω.
 ἤματι γὰρ τούτῳ περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ
 ᾧρισται πᾶσιν θάνατος, ψυχαὶ δὲ βέονται
 Λοκρῶν Αἰτωλῶν τ' ἀναμιξ βουλῆσιν Ἀθήνης.
 5 οὐδ' ἀναπαύλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
 ἤδη γὰρ ψακάδες φόνιαι κατὰ κράτα κέχυνται,
 νύξ δ' ἐπὶ πάντα κέκευθε, μέλας δ' ἐπιδέδρο-
 μεν ἀχλύς·

ἀντίκα νύξ δ' ἔρεβος πᾶσαν κατὰ γαῖαν ὄρωρεν,
 10 χῆροι δ' οἴκοι πάντες ἐπ' οὔδει γυῖα κλινοῦσιν,
 οὐδὲ γυνὴ πένθος ποτὲ λείπεται, οὐδέ νυ παῖδες
 ἐν μεγάροις γοόωσι φίλους πατέρας περιφύντες·
 τοῖον γὰρ τόδε κῦμα κατέδραμε πᾶσι κατ' ἄκρης.
 αἰ' αἰ' πατρίδ' ἐμὴν αἰεὶ στένω αἰνὰ παθοῦσαν,
 15 μητέρα τ' αἰνοτάτην, ἣν ὕστερον ἔκλυσεν αἰών.
 νώνυμνόν τε θεοὶ γένεσιν θήσουσιν ἅπαντες
 Λοκρῶν τ' Αἰτωλῶν θ' ὅ τι πού καὶ σπέρμα
 λίποιτο,

οὔνεκ ἐμὴν κεφαλὴν λίποι αἰών, οὐδέ νυ πάντα
 20 σώματος ἠφάνικεν μέλε' ἄκριτα, λείπε δὲ γαῖαν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμὴν κεφαλὴν θέμεν ἠοῖ φαινομένηφι,
 μηδέ θ' ὑπὸ ζοφερὴν γαῖαν κατακρυπτέμεν ἔνδον·
 αὐτοὺς δὲ προλιπόντας ἐὼν χῶρον μετόπισθεν
 στείχειν εἰς ἄλλον χῶρον καὶ λαὸν Ἀθήνης,
 25 εἴ τινα πού θανάτοιο λύσιν κατὰ μοῖραν ἔλησθε.

1. γὰρ] καὶ Meursius. | 3. βίονται cod., corr. E. | 5. οὐδ' ἄρ' ἀνάβλησις Schaefer. | 6. ψακάδες cod. ψεκάδες edit. | 7. αἰθήρη cod. αἰθήρη ed. ἀχλύς N. | 10. χῆροι cod. | 11. οὐδέ νυ] οἰδένυ cod. | 12. περιφύντες cod. | 14. αἰνὰ] αἰ in rasura. | 16. νώνυμνόν, μν in rasura, cod. | 17. θ'] θ' cod. | 21. ἀλλά γ' cod., corr. N. — θέμεν Müll. θέμεν' cod. — φαινομένηφι cod., corr. N.

ἀκούσαντες δὲ οἱ Αἰτωλοὶ τοῦ χρησμοῦ γυναῖκας μὲν καὶ τὰ νήπια τέκνα τοὺς τε ὑπέργηρος ὑπεξέ-
θεντο οὐ ἕκαστος ἐδύνατο, αὐτοὶ δὲ ἔμενον καρ-
δοκοῦντες τὸ ἀποβησόμενον. καὶ συνέβη τῷ ἐξῆς
ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρναῖσι συστήναι πόλεμον καὶ 5
φθορὰν πολλὴν ἑκατέρων γενέσθαι.

III. Ἰστορεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης ὁ περιπατη-
τικὸς φιλόσοφος Ἀκείλιον Γλαβρίωνα τὸν ὑπατον
μετὰ πρεσβευτῶν Πορκίου Κάτωνος καὶ Λουκίου
Οὐαλερίου Φλάκκου παραταξάμενον Ἀντιόχῳ ἐν 10
Θερμοπύλαις γενναίως τε ἀγωνισάμενον βιάσασθαι
ῥῖψαι μὲν τὰ ὄπλα τοὺς μετ' Ἀντιόχου, αὐτὸν δὲ
τὰ μὲν πρῶτα εἰς Ἑλάτειαν μετὰ πεντακοσίων
ὑπασπιστῶν φυγεῖν, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν εἰς Ἐφεσον
ἀναγκάσαι ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Ἀκείλιος Κάτωνα μὲν 15
εἰς Ῥώμην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα τὴν νίκην,
αὐτὸς δὲ ἐπ' Αἰτωλοὺς καθ' Ἡράκλειαν ἐστράτευ-
σεν, ἣν ἐξ εὐμαροῦς ἔλαβεν. ἐν δὲ τῇ παρατάξει
τῇ γενομένη πρὸς Ἀντιόχον ἐν Θερμοπύλαις ἐπι-
φανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἐπιφανέντος 20
γὰρ Ἀντιόχου καὶ φυγόντος τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ
ἐγίνοντο οἱ Ῥωμαῖοι περὶ ἀναίρεσιν τῶν ἐκ τῆς
σφετέρως δυνάμεως πεπτωκότων καὶ περὶ συλλο-
γὴν λαφύρων τε καὶ σκύλων καὶ αἰχμαλώτων.
Βούπλαγος δέ τις, τῶν ἀπὸ Συρίας ἱππάρχης, τι- 25
μώμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀντιόχῳ, ἔπεσε καὶ αὐ-
τὸς γενναίως ἀγωνισάμενος. ἀναιρουμένων δὲ τῶν
Ῥωμαίων πάντα τὰ σκῦλα καὶ μεσούσης τῆς ἡμέ-
ρας ἀνέστη ὁ Βούπλαγος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἔχων

2. ὑπεργήρως edit. | 12. ῥίψαι cod. | 13. Ἑλάτειαν
Meursius ἰταλίαν cod.

τραύματα δέκα δύο, καὶ παραγενόμενος εἰς τὸ στρα-
τόπεδον αὐτῶν ἀνεῖπε λεπτῇ τῇ φωνῇ τούσδε τοὺς
στίχους·

- παῦσαι σκυλεύων στρατὸν Ἄϊδος εἰς χθόνα βάντα·
5 ἦδη γὰρ Κρονίδης νεμεσᾶ Ζεὺς μέρμερα λεύσ-
(σ)ων,
μηνίει δὲ φόνῳ στρατιᾶς καὶ σοῖσιν ἐπ' ἔργοις,
καὶ πέμψει φύλον θρασυκάρδιον εἰς χθόνα τὴν
σὴν,
10 οἳ σ' ἀρχῆς παύσουσιν, ἀμείψῃ δ' οἶά γ' ἔρεξας.
ταραχθέντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν διὰ
ταχέων συνήγαγον τὸ πλῆθος εἰς ἐκκλησίαν καὶ
ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ γεγονότος φάσματος. ἔδοξεν
οὖν τὸν μὲν Βούπλαγον παρὰ χρῆμα μετὰ τὰ λε-
15 χθέντα ἔπη ἀποπνεύσαντα κατακαύσαντας θάψαι,
καθαροὺς δὲ ποιήσαντας τοῦ στρατοπέδου θῦσαι
Διὶ Ἀποτροπαίῳ, καὶ πέμψαι εἰς Δελφοὺς ἐρωτή-
σοντας τὸν θεὸν τί χρῆ ποιεῖν. παραγενομένων
δὲ Πυθῶδε τῶν θεωρῶν καὶ πυνθανομένων, τί
20 ποιητέον, ἀνεῖπεν ἡ Πυθία τόνδε τὸν χρησμόν·
ἴσχεο νῦν, Ῥωμαῖε, δίκη δέ τοι ἔμμοнос ἔστω,
μή σοι ἐφορμήσῃ Παλλὰς πολὺν φέρτερον Ἄρη,
χρηώσῃ δ' ἀγοράς· σὺ δέ, νήπιε, πολλὰ μογήσας
ἴξαι ἐς χώραν τὴν σὴν πολὺν ὄλβον ὀλέσ(σ)ας.
25 ἀκούσαντες οὖν τοῦ λόγου τούτου τὸ μὲν ἐπιστρα-
τεῦσαι ἐπὶ τινα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικούντων
ἀπέγνωσαν τὸ παράπαν, ἀναξεύξαντες δὲ ἀπὸ τοῦ
προειρημένου τόπου παρεγένοντο ἐπὶ Ναύπακτον
τῆς Αἰτωλίας, ο(ῦ) ἔστιν ἱερὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων,

ἠὺτρέπιζόν τε θυσίας δημοτελεῖς ἀπαρχάς τε ἐξ ἔθους. τούτων δὲ ἐπιτελουμένων ὁ στρατηγὸς Πόπλιος ἐμμανῆς γενόμενος καὶ παράφρων ἀποφθέγγεται πολλά τινα ἐνθουσιωδῶς, τὰ μὲν ἐν μέτρῳ, ἔστιν δ' ἂ καὶ καταλογάδην. διαγγελθέντος δὲ τῷ⁵ πλήθει τοῦ πράγματος συνέθεον πάντες πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ Ποπλίου, ἅμα μὲν ὑπαγωνιῶντες καὶ ἐκπεπληγμένοι ἐπὶ τῷ τὸν κράτιστον αὐτῶν καὶ δυνάμενον ἀφηγεῖσθαι μετ' ἐμπειρίας ἡτυχημέναι, ἅμα δὲ ἀκούειν βουλόμενοι τὰ λεγόμενα, <τοσοῦτος¹⁰ ἐγένετο ὠθισμός,> ὥστε τινὰς αὐτῶν πιεσθέντας βιαιότερον ἀποπνιγῆναι. τὰ μὲν οὖν ἐν μέτρῳ ῥηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἔτι ὄντος ἐν τῇ σκηνῇ, ἔστιν τάδε·

ὦ πατρίς, οἶόν σοι λυγρὸν φέρει Ἄρη Ἀθήνη,¹⁵
 ἠνίκα πορθήσασ' Ἀσίην πολυόλβον Ἴκηαι
 Ἰταλίην ἐς γαῖαν ἐυστεφάνους τε πόληας
 Θρινακίης νήσου πολυηράτου, ἣν κτίσατο Ζεὺς.
 ἦξει γὰρ στρατιῇ πολὺν φέρτατος, ὀβριμόθυμος,
 τηλόθεν ἐξ Ἀσίας, ὅθεν ἡλίου ἀντολαί εἰσιν,²⁰
 καὶ βασιλεὺς διαβὰς στεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου
 ὄρκια πιστὰ τεμεῖ πρὸς κοίρανον Ἡπειρώτην,
 ἄξει δ' εἰς Ῥώμην στρατιὴν ἀνάριθμον ἀγείρας
 πάντοθεν ἔκ τ' Ἀσίας ἠδ' Εὐρώπης ἐρατεινῆς,
 καὶ σε δαμᾶ, χήρους δ' οἴκους καὶ τείχεα θήσει,²⁵
 δουλοσύνην δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας
 τεύξει μήνιδος οὔνεκ' Ἀθηναίης μεγαθύμου.

1. vide praefat. | 8. τὸν, ο in erasa ω, cod. | 10. lacunam explevit Meineke. | 13. ὄντων cod., corr. Leopardi. | 16. πορθήσασ cod. | 18. θρινακίην νήσον πολυήρατον cod., corr. Meineke. | 19. πολυφέρτατος cod. corr. N. | 22. τάμει cod. | 23. εἰς Ῥώμην conl. W. εἰς αἴαν Nauck εἰς ἀσίην cod.

ἀνειπὼν δὲ τοὺς στίχους τούτους ὄρμησεν ἐκ τῆς
 σκηνῆς ἐν χιτῶνι καὶ ἀπεφθέγγετο καταλογάδην
 τάδε· »μηνύομεν, ὧ ἄνδρες στρατιῶται καὶ πολῖται,
 διαβάντας ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν νικῆσαι
 5 ὑμᾶς τὸν βασιλέα Ἀντίοχον ναυμαχῆσαντάς τε καὶ
 πεξῆ παραταξαμένους, κυριεῦσαι δὲ τῆς ἐπίταδε
 τοῦ Ταύρου χώρας πάσης καὶ τῶν πόλεων τῶν
 ἐκτισμένων ἐν αὐτῇ, ἐκβαλόντας τὸν Ἀντίοχον εἰς
 Συρίαν, ταύτην δὲ παραδοθῆναι καὶ τὰς πόλεις
 10 τοῖς Ἀττάλου υἱοῖς, Γαλάτας τε τοὺς κατοικοῦντας
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραταξαμένους πρὸς ὑμᾶς ἡσσηθῆναι,
 τῶν τε γυναικῶν καὶ τέκνων καὶ τῆς ἀποσκευῆς
 πάσης κυριεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν Εὐρώ-
 πην, τοὺς δὲ κατοικοῦντας ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν παρ-
 15 αλίαν Θρακίας τῆς τε Προποντίδος καὶ Ἑλλησπόν-
 του ἀναλύουσιν ὑμῖν ἀπὸ τῆς στρατείας ἐπίθεσιν
 ποιήσασθαι περὶ τὴν τῶν Αἰνιάνων χώραν καὶ τινὰς
 διαφθείραντας ἀφελέσθαι μέρος τι τῆς προνομῆς,
 διασωθέντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ κομισθέντων εἰς
 20 Ῥώμην ἔσεσθαι συνθήκας πρὸς βασιλέα Ἀντίοχον,
 ἐφ' ᾧ χρήματα μὲν εἰσοίσει καὶ χώρας τινὸς ἀπο-
 στήσεται.« ἀναγορεύσας δὲ ταῦτα ἀνακεκράγει με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ λέγων τάδε· »ἐκ τῆς Ἀσίας ὄρα
 διαβαινούσας δυνάμεις χαλκοστέρονους καὶ βασιλέας
 25 ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους καὶ ἔθνη παντοδαπὰ ἐπὶ
 τὴν Εὐρώπην, ἵππων τε κτύπον δοράτων τε ψόφον
 καὶ φόνον αἵματόφυρτον λεηλασίαν τε δεινὴν πτώσεις

3. μηνύομεν cod. | 4. ἐπὶ cod. ἀπὸ Leopardi. | 10. τὲ
 cod. δὲ edit. | 12. τε cod. δὲ edit. | 17. ποιήσεσθαι cod. | 19.
 δηλαθέντων an δηλωθέντων? cod. corr. X. | 22. ἀνεκε-
 κράγει edit.

τε πύργων καὶ τειχῶν κατασκαφὰς ἐρημίαν τε χθονὸς ἀμύθητον. « ταῦτα δὲ εἰπὼν ἔλεξεν αὐθις ἐν ἔπεσι τάδε·

ἤνικα Νισαῖοι χρυσάμπυκες ἀργέται ἵπποι
βῶσιν ἐπὶ χθόνα δῖαν, ἐὴν προλιπόντες ἐφέδρην, 5
οὓς ποτ' ἐν ἄστει τεῦξε Συρηκοσίων πολυόλβων
Δαίδαλος Ἡετίων, φιλίην πολυήρατον αὔξων,
δαῖτ' ἐπὶ χαλκείῃ, δεσμοῖς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱάλλεν
χρῦσεον· ἐν δ' αὐτὸν πᾶσιν Ὑπερίονος υἱὸν
ἤρμοσεν ἀκτίνεσσι καὶ ὄμμασι μαρμαίροντα· 10
καὶ τότε σοί, Ῥώμη, χαλέπ' ἄλγεα πάντα τελεῖται.
ἤξει γὰρ στρατὸς εὐρύς, ὃ σου χθόνα πᾶσαν ὀλέσσει,
κηρώσει δ' ἀγοράς, ἄστη δέ τε πυρπόλα θήσει,
αἵματι δὲ πλήσει ποταμούς, πλήσει δὲ καὶ Ἄϊδην,
δουλοσύνην τ' οἰκτρὴν, στυγερὴν, ἀτέκμαρτον 15
ἐφήσει.

οὐδὲ γυνὴ πόσιν ὄν γ' ὑποδέξεται ἐκ πολέμοιο
νοστήσαντ', Ἀΐδης δὲ καταχθόνιος, μελανείμων,
ἔξει ἐνὶ φθιμένοισιν ὁμοῦ τέκνα μητρὸς ἀπούρας,
Ἄρης δ' ἀλλοδαποῖς περιθήσει δούλιον ἤμαρ. 20

ἀποφθεγγάμενος δὲ ταῦτα ἐσιώπησεν, καὶ πορευθεὶς
ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἀνέβη ἐπὶ τινα δρυῖν. ἐπακο-
λουθήσαντος δὲ τοῦ ὄχλου προσεκαλέσατο αὐτοὺς
καὶ εἶπεν τάδε· « ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι καὶ

2. ἀμυθήτον cod. ἀμύθητον Meineke. | 3. τάδε] in mg. haec leguntur: μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακ(τ)ριανῆς τόπος ἐστὶν κατὰ Στίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐν ταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. εἰσὶν δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τὴν Νησαίαν φησὶν εἶναι. | 4. νησαῖαι cod. | 7. φιλίαν cod. | 8. ἱάλλεν χρῦσεον· cod. ἱάλλεν, χρῦσεον edit. | 12. ὅς οὐ cod. corr. Müll. | 13. πυρπολα cod. | 16. ἐφέσει cod. ἐφέσσει edit., corr. Nauck.

οἱ λοιποὶ στρατιῶται, καθήκει τελευτήσαντι ὑπὸ
 λύκου πυρροῦ εὐμεγέθους καταβρωθῆναι ἐν τῇ σή-
 μερον ἡμέρα, ὑμεῖς δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' ἐμοῦ γι-
 νώσκετε συμβησόμενα ὑμῖν πάντα, τεκμηρίοις χρώ-
 5 μενοι τῇ νῦν ἔσομένη ἐπιφανείᾳ τοῦ θηρίου τε καὶ
 τῇ ἐμῇ ἀναιρέσει, ὅτι ἀληθῆ εἴρηκα ἕκ τινος θείας
 ὑποδείξεως. « τосαῦτα δὲ εἰπὼν ἐκέλευσεν αὐτοὺς
 ἀποστῆναι καὶ μηδένα κωλύσαι τὸ θηρίον προσ-
 ελθεῖν, φάσκων, εἰάν ἀποτρέψωσιν, οὐ συνοίσειν
 10 αὐτοῖς. ποιήσαντος δὲ τοῦ πλήθους τὸ προσταχθὲν
 οὐκ εἰς μακρὰν παραγίνεται ὁ λύκος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν
 ὁ Πόπλιος κατέβη ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ ἔπεσεν ὑπτιος,
 ὁ δὲ λύκος ἀνασχίσας αὐτὸν κατεδαίνυτο πάντων
 ὀρώντων. ἀναλώσας δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ πλήν τῆς
 15 κεφαλῆς ἐτράπετο εἰς τὸ ὄρος. προσελθόντος δὲ
 τοῦ ὄχλου καὶ βουλομένου ἀνελέσθαι τὰ ἀπολελειμ-
 μένα, κτερίσαι τε αὐτὰ νομίμως, ἡ κεφαλὴ κει-
 μένη ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεῖπε τοὺς στίχους τούτους·

μὴ ψαῦ' ἡμετέρης κεφαλῆς· οὐ γὰρ θέμις ἐστίν,
 20 οἷσιν Ἀθηναίη χόλον ἄγριον ἐν φρεσὶ θῆκεν,
 ἄπτεσθαι θειόιο καρῆατος· ἀλλὰ πέπαυσο,
 μαντοσύνην τ' ἐπάκουσον ἀληθέα τήν περ ἐρῶ σοι.
 ἦξει γὰρ χθόνα τήνδε πολὺς καὶ καρτερὸς Ἄρης,
 ὃς λαὸν μὲν ἔνοπλον ὑπὸ σκότον Ἄϊδι πέμψει,
 25 ῥήξει δ' αὖ λιθίνους πύργους καὶ τείχεα μακρὰ,
 ὄλβον δ' ἡμέτερον καὶ νήπια τέκν' ἀλόχους τε
 μάρψας εἰς Ἀσίην ἄξει διὰ κῦμα περῆσας.

8. κωλύσαι cod. | 9. ἀποστρέψωσιν cod., corr. Meineke. |
 16. ὑπολελειμμένα corr. Meineke. | 17. αὐτὸν cod. corr. Mei-
 neke. | 22. ἦπερ ἐρεῖ σοι cod., corr. Meineke. | 23. τήνδε cod.
 ut uid. | 24. ἔνοπλον μὲν cod. pr.

ταῦτά σοι εἶρηκεν νημερτέα Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πύθιος, ὅς μοι ἔδον κρατερόν θεράποντ' ἐπιπέμψας
 ἤγαγεν εἰς μακάρων τε δόμους καὶ Περσέφονείης.
 ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν τούτων οὐ μετρίως ἐτα-
 ράχθησαν, ἰδρυσάμενοί τε ναὸν Ἀπόλλωνος *Λυ-*
κ(ε)ίου καὶ βωμόν, οὐπὲρ ἔκειτο ἡ κεφαλή, ἐν-
 ἔβησαν εἰς τὰς ναῦς καὶ ἀπέπλεον ἕκαστοι ἐπὶ τὰς
 ἑαυτῶν πατρίδας. καὶ συνέβη ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ
 Ποπλίου ρηθέντα γενέσθαι.

IV. Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος ¹⁰ *IG,*
 καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ
 Τειρεσίου τάδε. Τειρεσίαν τὸν Εὐήρους ἐν Ἀρκα-
 δία [ἄνδρα] ὄντα ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐν Κυλλήνῃ ὄφεις
 ἰδόντα ὀχεύοντας τρώσαι τὸν ἕτερον καὶ παρὰ χρῆμα
 μεταβαλεῖν τὴν ιδέαν· γενέσθαι γὰρ ἐξ ἀνδρὸς ¹⁵
 γυναικα καὶ μιχθῆναι ἀνδρί. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος
 αὐτῷ χρήσαντος, ὡς εἰν τηρήσας ὀχεύοντας ὁμοίως
 τρώσῃ τὸν ἕνα ἔσται οἷος ἦν, παραφυλάξαντα τὸν
 Τειρεσίαν ποιῆσαι τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ρηθέντα καὶ
 οὕτως <ἀνα>κομίσασθαι τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Διὸς ²⁰
 δὲ ἐρίσαντος Ἥρα καὶ φαμένου ἐν ταῖς συνουσίαις
 πλεουεκτεῖν τὴν γυναικα τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν ἀφρο-
 δισίων ἡδονῇ καὶ τῆς Ἥρας φασκούσης τὰ ἐναν-
 τία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις ἐρέσθαι τὸν Τει-
 ρεσίαν διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀμφοτέρων πεπειραῖσθαι. ²⁵
 τὸν δὲ ἐρωτώμενον ἀποφήναςθαι, διότι μοιρῶν
 οὐσῶν δέκα τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ

3. μακάρων] ἐνέρων Nauck. | 7. ἕκαστος cod., corr. Meineke. | 11. κλείταρχος cod., corr. Müll. | 12. εὐμάρους cod., corr. Meursius | 20. κομίσασθαι cod., corr. Nauck. | 22. τῆς ... ἡδονῆς cod. corr. H. | 24. ἐρέσθαι cod.

γυναῖκα τὰς ἑννέα. τὴν δὲ Ἥραν ὀργισθεῖσαν κατα-
νύξαι αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ποιῆσαι τυφλόν,
τὸν δὲ Δία δωρήσασθαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν, καὶ
βιοῦν ἐπὶ γενεὰς ἑπτὰ.

5 V. Οἱ αὐτοὶ ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπίθων
χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνο-
μαζομένην Καινίδα· ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα
ἐπαγγείλασθαι ποιῆσειν αὐτὴν ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ
ἀξιῶσαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα, ποιῆσαί τε
10 ἄτρωτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθὲν ποιή-
σαντος μετονομασθῆναι Καινέα.

VI. Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ
ποταμῷ ἐγένετο ἀνδρόγυννος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν
Ἀντιπάτρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινι-
15 κίου καὶ Τίτου Στατιλίου Ταύρου, τοῦ Κορβίνου
ἐπικληθέντος. παρθένος γὰρ γονέων ἐπισήμων τρισ-
καιδεκαέτις ὑπάρχουσα ὑπὸ πολλῶν ἐμνηστεύετο,
οὔσα εὐπρεπής. ὥς δ' ἐνεγνήθη ᾧ οἱ γονεῖς ἐβού-
λοντο, ἐνστάσης τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου προῖεναι
20 τοῦ οἴκου μέλλουσα αἰφνιδίως πόνου ἐμπεσόντος
αὐτῇ σφοδροτάτου ἐξεβόησεν· ἀναλαβόντες δ' αὐτὴν
οἱ προσήκοντες ἐθεράπευον, ὥς ἀλγήματα ἔχουσαν
κοιλίας καὶ στρόφους τῶν ἐντός· τῆς δὲ ἀλγηδόνος
ἐπιμενούσης τρισὶν ἡμέραις ἐξῆς, ἀπορίαν τε πᾶσι
25 τοῦ πάθους ποιούντος, τῶν πόνων οὔτε νυκτὸς
οὔτε ἡμέρας ἐνδοσιν λαμβανόντων, καὶ τοὶ πᾶσαν
μὲν θεραπείαν αὐτῇ προσφερόντων <τῶν> ἐν τῇ

5. Λαπιθῶν Müll. | 8. αὐτὴν cod. αὐτῇ Leopardi. | 13.

ἀθήνησιν cod. | 15. κορβιλίου^λ cod., Κορβίνου Meursius. | 16.
τρισκαιδεκαέτις cod. τρισκαιδεκαέτης edit. | 18. ἐνεγνήθη
cod. ἐνεγγνήθη edit.

πόλει ἰατρῶν, μηδεμίαν δὲ τοῦ πάθους δυναμένων αἰτίαν εὑρεῖν, τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν περὶ τὸν ὄρθρον μείζονα τῶν πόνων ἐπίδοσιν λαμβανόντων, σὺν μεγάλῃ οἰμωγῇ ἀνακραγούσης, ἄφνω αὐτῇ ἀρσενικὰ μόρια προέπεσεν, καὶ ἡ κόρη ἀνὴρ ἐγένετο. μετὰ δὲ χρόνον εἰς Ῥώμην ἀνηνέχθη πρὸς Κλαύδιον Καίσαρα, ὁ δὲ τούτου ἕνεκα τοῦ σημείου ἐν Καπετωλίῳ Διὶ Ἀλεξικάκῳ ἰδρύσατο βωμόν.

VII. Ἐγένετο καὶ ἐν Μηου<α>νία, πόλει τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγριππίνης τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει ἀνδρόγυνος, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Διονυσοδώρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δέκμου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου καὶ Κοῦντου Ἀτερίου Ἀντωνίνου. Φιλωτὶς γὰρ τις ὀνόματι παρθένος, Συμυρναία τὸ γένος, ὡραία πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων κατεγγεγνημένη ἀνδρὶ, μορίων αὐτῇ προφανέντων ἀρσενικῶν ἀνὴρ ἐγένετο.

VIII. Καὶ ἄλλος δὲ τις ἀνδρόγυνος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο ἐν Ἐπιδαύρῳ, γονέων ἀπόρων παῖς, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Συμφέρουσα, ἀνὴρ δὲ γενόμενος ὠνομάζετο Συμφέρων, κηπουρῶν δὲ τὸν βίον διῆγεν.

IX. Καὶ ἐς Λαοδίκειαν δὲ τῆς Συρίας γυνή, ὀνόματι Αἰτητή, συνοικοῦσα τῷ ἀνδρὶ ἔτι μετέβαλε τὴν μορφήν καὶ μετωνομάσθη Αἰτητὸς ἀνὴρ γενόμενος, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ . . . Οὐτέτερος. τοῦτον καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην.

X. Ἐγεννήθη καὶ ἐπὶ Ῥώμης ἀνδρόγυνος, ἄρ-

11. ἀθήνησιν cod. | 13. ἀστερίου cod. corr. Meursius. | 25. ἀθήνησιν cod. | 26. Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ Meursius καὶ λαμία αἰλιανοῦ cod.

χουτος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ
 Μάρκου Πλα(υ)τίου καὶ Λουκίου Κανινίου . . .
 Ὑφαίου καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου· δι' ἣν
 αἰτίαν ἡ σύγκλητος ἐκέλευσεν τοὺς ἱερομνήμονας
 5 ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμούς, καὶ ἐξηγή-
 σαντο τοὺς χρησμούς. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἷδε·
 ὅσσα τέρα καὶ ὅσσα παθήματα τλήμονος αἴσης
 ἴστος ἐμὸς νήσει, τάδ' ἐνὶ φρεσὶν αἴκε νοήσης,
 Ῥώμῃ ἐῖ πῖσυνος· καὶ τοί ποτέ φημι γυναῖκα
 10 ἀνδρόγυνον τέξεσθαι ἔχοντά περ ἄρσενα πάντα,
 νηπίαχαί θ' ὅσα θηλύτεραι φαίνουσι γυναῖκες.
 οὐκ ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τοι ἐξαγορεύσω
 προφρονέως Δήμητρι καὶ ἀγνῇ Περσεφονείῃ.
 ἴστω δ' αὐτὴ ἄνασσα θεά, τὰ μὲν εἶκε πύθηναι,
 15 σεμνοτάτῃ Δήμητρι καὶ ἀγνῇ Περσεφονείῃ.
 θησαυρὸν μὲν πρῶτα νομίσματος εἰς ἕν ἀθροίσας,
 ὅτι θέλεις ἀπὸ παμφύλων πόλεων τε καὶ αὐτῶν,
 μητρὶ Κόρης Δήμητρι † κέλευ θυσίαν προτίθεσθαι.
 αὐτὰρ δημοσίᾳ κέλομαί σε τρεῖς ἐννέα ταύρους
 20 φανὰς ἠϋκέρους θυέμεν λευκότριχας, αἷ κεν
 ὑμετέρᾳ γνώμῃ κάλλει προφερέσταται ὄσιν.
 παῖδας, ὅσας πάρος εἶπα, κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ'
 ἔρδειν
 25 ἀθανάτην βασίλισσαν ἐπευχομένης θυέεσσιν

1. ἀθήνησιν cod. | 2. σέξτου καρμινίου cod. corr. W. |
 3. Ὑφαίου Meursius ὑφαίου cod. | 5. ἐξηγήσαντο (ιλα supra
 ηγη) cod. | 7. carmen acrostichum. — τλήμονος Nauck δαί-
 μονος cod. | 8. νήσει Nauck λύσει cod. | 11. νηπίαχαι cod.
 νηπιαχαί W. — θ' supra versum cod. | 14. πύθηναι Meursius. |
 23. κέλευ ἀγαίστι τάδ' ἔρδειν cod. κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ' ἔρδειν
 Nauck. | 25. ἐπευχομένην cod. ἐπευχομένης conl. W.

σεμνωῶς καὶ καθαρῶς· τότε δὴ μετέπειτα δεχέσθω
ἔμπεδ' ἀφ' ὑμετέρων ἀλόχων ἰέρ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 ἰστῶ ἔμῳ πίσυνοι λαμπρὸν φάος αἶδε φερόντων
 σεμνοτάτῃ Δήμητρι τὸ δεύτερον αὐτε λαβοῦσαι
 τρὶς τόσα νήφαλα πάντα πυρὸς μαλεροῖο τιθέντων, 5
 ὅσσαι ἐπισταμένως θυσίαν γραῖαι προτίθενται.
 προφρονέως δ' ἄλλαι Πλουτωνίδι τόσσα λαβοῦσαι,
 ὅσσαι ἐν ἡλικίῃ νεοθηλέα θυμὸν ἔχουσιν
 νηπίαχοι, σεμνήν Πλουτωνίδα παντοδίδακτου
 ἐν πάτρᾳ εὐχέσθων μίμνειν πολέμου κρατέοντος, 10
 λήθην δ' ἐν στήθεσσι πεσεῖν πολέμου καὶ αὐτῆς.
 θησαυρὸν δὲ κόροι καὶ παρθένοι ἐνθα φερόντων,
 ἰστῶ θειοπαγεῖ καὶ ὑφάσματα ποικίλα σεμνήν,
 Πλούτωνι † κοσμεῖτο ὅπως σχέσις ἦσι κακοῖσι. *ἐν φασίαι*
 προφρονέως δ' ὅτι κάλλιστον καὶ εὐκτὸν ἐπ' αἶαν 15
 ὡς θνητοῖσιν ιδέσθαι ἐπέπλετο, καὶ τὸ φέρεσθαι
 ἰστῶ σύμμικτον δῶρον βασιληίδι κούρη·
 αὐτὰρ ὅταν Δήμητρι καὶ ἀγνῇ Περσεφονείῃ.
 γαίας ὑμετέρας ἀπερνεύμεναι ζυγὸν αἰεῖ,
 Ἄιδωνεῖ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος αἶμα, 20
 λαμπροῖς εἵμασι κοσμητοῦ μετὰ ποιμένος, ὅστις
 λήματι ᾧ πίσυνος βοὸς ἄρταμος αὐτὸς ὅδ' ἔσται
 ὅσοι τ' ἄλλοι ὁμοῦ πίσυνοι κατὰ πατρίδ' ἔασι·
 μὴ γὰρ ἀπιστόφιλος θυσίαισιν ἀνήρ παραπέσθω·

3. πίσυ//νοι cod. — φάος· αἶ δὲ cod. | 4. αὐτε conl. W. αὐταὶ cod. αὐτὰ X. | 6. γραῖαι cod. corr. N. | 8. νεοθαλέα cod. corr. N. | 9. παντοδίδακτοι cod. | 11. λήθην ἐλλήγεσσι πεσεῖν πόλεως τε καὶ αὐτῆς cod. corr. E. | 12. δὲ κόροι E. δ' ἕτεροι cod. | 13. νυμφάσματα cod. corr. E. | 14. πλουτωνι κοσμεῖτο ὅπως σχέσις ἦσι κακοῖσι cod. σχέσις ἦσι X. | 15. ὅ, τι cod. ὅτι edit. | 20. αιδωνη cod. Ἄιδωνεῖ Cobet. | 21. ἱμάσι cod. εἵμασι Meursius. — κοσμητοῦ N. κοσμητοῦς cod. | 22. λήματι ᾧ N. ἡματίῳ cod. — ἄρταμος cod. ἄρταμος N. — ὅδ' ὅ δ' cod.

ἔξω δ' ἔνθ' ἀνόμιστον ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν,
 νούπιστοι καταδαιτὸν ἔχειν θυσίαν, κατὰ δ' αὐτὴν
 ὅστις ἂν ἡμετέρων χρησμῶν ἴδρις ἐς τόδ' ἴκηται,
 σεμνὸν Φοῖβον ἄνακτα μετελθέτω ἐν θυσίαισι,
 5 προφρονέως βωμοῖς ἐπὶ πίονα μηρία καύσας,
 αἰγῶν παλλεύκων νεάτην· ἀτὰρ οἶδατε πάντες,
 λισσέσθω Φοῖβον παιήονα κρᾶτα πυκάσσας
 ἰκτῆρ, ἐσπίπτοντος ὅπως λύσις ἦσι κακοῖο,
 νοστήσας δ' ἀπὸ τοῦ βασιληίδα πότνιαν Ἥρην·
 10 ἀργὴν βοῦν θύων πατρίοισι νόμοισι κατ' αἴσαν,
 ὑμνεῖν αἶ' κε γένει προφερέστεραι ὡς ἐνὶ λαοῖς,
 καὶ νήσων ναέται τῶν ἀγγιᾶλων ὅτ' ἂν εἶεν·
 οὐ δόλω, ἀλλὰ βία Κυμαῖδα πρόφρονες αὐται,
 νάσσονται σεμνῆς βασιληίδος οἷς † ἐτίθενται,
 15 ἐν πατρίοισι νόμοις Ἥρας ξοάνόν τε κατ' οἶκον,
 ἴξει δ' ἂν μῦθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα πίθηται,
 σεμνοτάτην βασίλισσαν ἐπέλθης ἐν θυσίαισιν·
 ἐν πολλῷ χρόνῳ αὖ τότ' ἐφ' ὕστερον ὅς κεν ἐπ'
 αὐτοῖς,
 20 νήφαλά κεν ῥέξας ὅσαι ἡμέραι εἶς' ἐνιαυτοῦ.
 ὅς κε τάδε ῥέξῃ, κείνου κράτος ἔσσεται αἰεὶ.
 νηφαλίμων ἀρνῶν τε ταμῶν χθονίοις τάδε ῥέξον,
 ἦμος ἂν ἤδη ἔχοις μεγαλήτην οὐκ † ἀπάντη
 ξεστοδόταν ξοάνησιν καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἔλεξα σάφ' ἴσθι
 25 ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς ὑπὸ κερκίδος ἀμφὶ καλύπτρας

f. πῶθ' ἔται
 f. σεμνα τε πῶθ'
 f. αὐτῶν
 αὖ τότ'

f. πετάλοισιν
 οὐκέτ' αἰετῆ

1. ἐνθα νομιστὸν X. — ἔρδειν W. | 2. καταδαιτον cod. |
 6. παλλεύκων cod. | 8. vid. praef. — λυσίης ακακοιο cod., corr.
 E. | 11. αἶκε cod. αἶ' κε X. — ωσενι λαοῖς cod. | 12. νήσων
 cod. — τὴν ἀντιπάλων ὅτ' ἂν αἴαν cod. τῶν ἀγγιᾶλων ὅτ'
 ἂν εἶεν conl. Müll. | 14. οἷσετίθενται cod. | 16. τίθηται cod.
 corr. E. | 18. τόθ' cod. | 20. εἷς ἐνιαυτον cod., corr. Nauck. |
 21. ῥέξει cod., corr. Nauck. | 23. απαντη cod. | 24. ξεστοδοταν
 ξοανησιν cod. — ὅσ' ἔλεξα σαφι cod.

ἤμερτός σε βάλεν γλαυκῆς ἐλάας πολυκάρπου,
 ἀγλαὰ φύλλα λαβοῦσα λύσιν κακοῦ ἤμος ἂν ἔλθῃ,
 ὕμμι χρόνος μάλα κείνος ἐν ᾧ ποτε τᾶλλα νεόγνη.
 Τρῶς δῆτ' ἐκλύσει σε κακῶν, ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς·
 αὐτὰρ σοῦ † μεταβᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεῦσαι. 5

XI. Ἐν δὲ Μεσσήνῃ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς
 φησιν Ἀπολλώνιος, συνέβη πίθον λίθου πεποιημέ-
 νον ῥαγῆναι χειμώνων βία καὶ ὕδατος πολλοῦ ἐπε-
 νεχθέντος, προχυθῆναι δὲ αὐτοῦ κεφαλὴν τριπλασίαν
 τῆς ἀνθρωπίνης· τοὺς δὲ ὀδόντας ἔχειν διστοίχους, 10
 ἀναζητούντων δὲ τίνος εἶη ἡ κεφαλὴ, δηλῶσαι τὴν
 ἐπιγραφὴν· »Ἴδεω« γὰρ ἐγκεχάρακτο. ἕτερον οὖν
 δημοσίᾳ κατασκευάσαντες πίθον ἐνέθεσαν καὶ ἀσφα-
 λέστερον ἐκήδευσαν τὸν ἥρωα οἱ Μεσσήνιοι, τοῦτον
 ἰδόντες ὄντα, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος· 15

Ἴδεω θ' ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε· καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

XII. Ἐν Δαλματία τε ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος κα-
 λουμένῳ σπηλαίῳ ἔστιν ἰδεῖν πολλὰ σώματα, ὧν 20
 τὰ τῆς πλευρᾶς ὅσα ὑπερβάλλει ἐκκαίδεκα πήχεις.

XIII. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ γραμματικὸς ἱστορεῖ ἐπὶ
 Τιβερίου Νέρωνος σεισμὸν γεγενῆσθαι, καὶ πολλὰς
 καὶ ὀνομαστάς πόλεις τῆς Ἀσίας ἄρδην ἀφανισθῆναι,
 ἃς ὕστερον ὁ Τιβέριος οἰκεία δαπάνῃ πάλιν ἀνώρ- 25
 θωσεν. ἀνθ' ὧν κολοσσόν τε αὐτῷ κατασκευάσαν-
 τες ἀνέθεσαν παρὰ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, ὃ ἔστιν

1. ἤμερτος σε cod. βαλέν cod. | 3. νεογνη cod. | 4. τρῶσ-
 δητε καύσει cod., corr. Nauck. | 5. μεταβασαν cod. | 7.
 λίθου cod. λίθω W. | 12. ἰδέω cod. | 15. Iliad. IX. 558 sqq. | 16.
 ἰδεω cod. — ὃς cod. | 21. ὑπερβάλλειν cod. ὑπερβάλλει edit. |
 24. ἄρδην cod. | 27. ὅς cod.

ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ, καὶ τῶν πόλεων ἐκάστης ἐφεξῆς ἀνδριάντας παρέστησαν.

XIV. Ἐπαθον δὲ καὶ τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ οὐκ ὀλίγαι πόλεις καὶ τὰ πλησίον Ῥηγίου.
 5 ἐσεισθη δὲ οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν ἐν Πόντῳ ἔθνων. κατὰ δὲ τῆς γῆς τὰς διαστάσεις ἐφάνη σώματα εὐμεγέθη, ἃ ἐκπλαγέντες οἱ ἐπιχώριοι κινῆσαι μὲν ὤκνησαν, δείγματος δ' ἔνεκεν ἐπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην ὀδόντα ἑνός, οὐ ποδιαῖον μόνον, ἀλλ' ὑπερ-
 10 βάλλοντα καὶ τοῦτο τὸ μέτρον. ἐπιδείξαντες δὲ Τιβερίῳ οἱ πρέσβεις εἶροντο, εἰ βούλεται κομισθῆναι τὸν ἦρω πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα ἐμφρόνως ἐβουλεύσατο, μήτε τῆς γνώσεως τοῦ μεγέθους ἑαυτὸν ἀποστερήσας, τό τε ἀνόσιον τῆς νεκροσυλίας
 15 παραιτησάμενος. γεωμέτρην γάρ τινα τῶν οὐκ ἀφανῶν, Ποῦλχρον ὀνόματι, τιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν τέχνην, καλέσας πρόσωπον ἐκέλευσε πλάσαι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὀδόντος. ὁ δὲ σταθμησάμενος, ἠλίκον ἂν γένοιτο τό τε σύμπαν σῶμα καὶ τὸ πρόσ-
 20 ωπον αὐτοῦ τῷ τοῦ ὀδόντος ὄγκῳ, ἐργασάμενος διὰ ταχέων ἐκόμισε τῷ αὐτοκράτορι. κἀκεῖνος εἰπὼν ἀρκεῖσθαι τῇ θεᾷ ταύτῃ, ἀποπέμπει τὸν ὀδόντα ἐκεῖσε ὅθεν καὶ ἐκομίσθη.

XV. Οὐ χρὴ δὲ ἀπιστεῖν τῷ εἰρημένῳ, ἐπεὶ
 25 καὶ τῆς Αἰγύπτου Νιτρῖαι εἰσὶν τόπος, ἐν αἷς δείκνυται σώματα οὐκ ἐλάττω τούτων, οὐ κεκρυμμένα γῆ, ἀλλ' ἐμφανῆ ἀφειμένα, οὔτε συγκέχυται οὔτε συμπεφόρηται, ἀλλ' ἐν τάξει κεῖται, ὡς γνωρίσαι προσελ-

6. σωμαίων μεγέθη cod. corr. N. | 11. εἶροντο cod., εἶ in ras. ut uid. | 18. μέγεθος cod. | 25. λίτραι cod. corr. N. | 27. συμπεφόρηται Meursius.

θόντα τοῦτο μὲν μηρῶν ὄστᾶ, τοῦτο δὲ κνημῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν. διὸ οὐ χρῆ οὐδὲ τούτοις ἀπιστεῖν, ἐννοουμένους, ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ φύσις ἀκμάζουσα ἅπαντα ἐγγὺς θεῶν ἐκουροτρόφει, μαραινόμενου δὲ τοῦ χρόνου συμμεμάρανται καὶ τὰ 5 μεγέθη τῶν φύσεων.

XVI. Καὶ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ παρειλήφαμεν ὄστᾶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὡς παραβαλλομένους τοὺς νῦν ἀνθρώπους πολὺ καταδεεστέρους εἶναι.

XVII. Ὁ δὲ αὐτός φησιν πλησίον Ἀθηναίων νῆ- 10 σόν τινα εἶναι, ταύτην δὲ τοὺς Ἀθηναίους βούλεσθαι τειχίσαι· σκάπτοντας οὖν τοὺς θεμελίους τῶν τειχῶν εὗρεῖν σορὸν ἑκατὸν πηχῶν, ἐν ᾗ εἶναι σκελετὸν ἴσον τῇ σορῷ, ἐφ' ἧς ἐπιγεγράφθαι τάδε· 15 τέθραμμ' ὁ Μακρόσειρις ἐν νήσῳ μικρᾷ, ἔτη βιώσας πεντάκις τὰ χίλια.

XVIII. Εὐμαχος δὲ φησιν ἐν περιηγήσει Καρχηδονίους περιταφρεύοντας τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν εὗρεῖν ὀρύσσοντας δύο σκελετοὺς ἐν σοροῖς κειμένους, ὧν τοῦ μὲν εἰκοσιτέσσαρας εἶναι πήχεις τὴν σύν- 20 θεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου εἰκοσιτρεῖς.

XIX. Θεόπομπος δὲ φησιν ὁ Σινωπεὺς ἐν τῷ περὶ σεισμῶν ἐν τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ αἰφνιδίως σεισμοῦ γενομένου τῶν παρ' αὐτοῖς τινα ἀναρραγῆναι λόφον καὶ ἀναβαλεῖν ὄστᾶ ὑπερμεγέθη, ὥστε τὴν 25 σύνθεσιν τοῦ σκελετοῦ πηχῶν εὗρεθῆναι εἰκοσιτεσσάρων. ταῦτα δὲ φησιν τὰ ὄστᾶ τοὺς περιοικοῦντας βαρβάρους εἰς τὴν Μαιῶτιν ῥῖψαι λίμνην.

11. δὲ cod. δὴ edit. | 13. τοίχων cod. corr. H. | 14. ἴσον W. ἐπιγέγραπται cod. corr. Leopardi. | 15. μακρόσειρις ... μακρᾷ cod. corr. H. | 16. τὰ supra versum cod. | 21. εἰκοσι τρεῖς cod. | 42. τῶν Leopardi τὸν cod.

XX. Παιδίον πρὸς Νέρωνα ἐκομίσθη τετρακέφαλον, ἀνάλογα ἔχον καὶ τὰ ἄλλα μέλη, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Θρασύλλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποπλίου Πετρωνίου Τουρπιλιανοῦ καὶ Καισωνίου

5 Παίτου.

XXI. Καὶ ἕτερον ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου κεφαλὴν ἐκπεφυκυῖαν ἔχον.

XXII. Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμῃς, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Δεινοφίλου, ὑπατευόντων ἐν

10 Ῥώμῃ Κοῖντου Οὐηρανίου καὶ Γαῖου Πομπηίου Γάλλου. Ῥαικίου γὰρ Ταύρου, ἀνδρὸς στρατηγικοῦ, τῆς γυναικὸς θεράπαινα τῶν τετιμημένων ἀπεκύησε πύθηκον,

XXIII. Κορνηλίου Γαλλικανοῦ ἡ γυνὴ παιδίον

15 ἔτεκεν, κεφαλὴν ἔχον Ἀνούβιδος ἐπὶ Ῥώμῃς, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Δημοστράτου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Αὔλου Λικιννίου Νερούα Σιλιανοῦ καὶ Μάρκου Οὐεστίνου Ἀττικοῦ.

XXIV. Γυνὴ ἀπὸ πόλεως Τριδέντου τῆς Ἰταλίας ἀπεκύησεν ὄφεις ἐσφαιρωμένους, ὑπατευόντων

20 ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ Καίσαρος τὸ ἕνατον καὶ Πετιλίου Ῥούφου τὸ δεύτερον, ἐν Ἀθήναις ἀναρχίας οὔσης.

XXV. Ἐν Ῥώμῃ δικέφαλόν τις ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις τῶν θυοσκῶν εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀδριανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος γενομένου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ

4. τουσπαλιανοῦ cod. — κεσεννιου πέτου cod. | 10. οὐηρατίου cod., corr. Meursius et W. — γναίου cod., corr. Meursius. | 15. ανούβιδος cod. | 17. λουκηννίου cod., corr. W. — σιλιαμιανοῦ cod. | 18. οὐηεστίνου cod. | 26. ἀθήνησιν cod.

αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ τὸ ἕκτον καὶ Τίτου Σεξτίου Ἀφρικανοῦ.

XXVI. Δωρόθεος δέ φησιν ὁ ἰατρὸς ἐν ὑπομνήμασιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον κίναιδον τεκεῖν, τὸ δὲ βρέφος ταριχευθὲν χάριν τοῦ 5 παραδόξου φυλάττεσθαι.

XXVII. Ἐν Γερμανίᾳ ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουρτιλίῳ Μαγκία, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο. δοῦλος γὰρ στρατιώτου ἔτεκεν, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Κόνωνος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ 10 Κοῖντου Οὐ(ο)λουσίου Σατορνίνου καὶ Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος.

XXVIII. Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τέτρασιν τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι. 15

XXIX. Καὶ ἐτέρα τις γυνὴ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν πέντε ἐν ἐνὶ τοκετῷ ἀπεκύησεν παῖδας, τρεῖς μὲν ἄρρενας, δύο δὲ θηλείας· οὓς αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τρέφεσθαι· πάλιν δὲ μετ' ἐνιαυτὸν ἄλλα τρία ἢ αὐτὴ 20 γυνὴ ἔτεκεν.

XXX, Ἰππόστρατος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ Μίνω Αἴγυπτον ἐκ μιᾶς γυναικὸς Εὐρουόπης τῆς Νείλου πεντήκοντα υἱοὺς γεννηῆσαι.

XXXI. Δαναὸς τε ὁμοίως ἐκ μιᾶς γυναικὸς [τῆς 25 Νείλου Εὐρουόπης] πεντήκοντα θυγατέρας ἔσχευ.

XXXII. Κράτερος δέ φησιν, ὁ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως ἀδελφός, γινώσκειν τινὰ ἄνθρωπον, ὃν

10. ἀθήνησιν cod. | 19. Ἀδριανὸς Meursius. | 23. εὐρουόπης cod., Εὐρουροόπης Müll. conl. Tzetz. chil. VII 371. | 26. Εὐρουόπης] Εὐρώπης Tzetzes chil. VII 371. — θυγατερας cod. | 27. κρατερός cod., corr. Müll.

ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν παῖδα γενέσθαι καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα καὶ γέροντα καὶ γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον ἀποθανεῖν.

XXXIII. Μεγασθένης δέ φησιν τὰς ἐν Πα(ν)δαίᾳ
5 κατοικοῦσας γυναῖκας ἕξαετείς γενομένας τίκτειν.

XXXIV. Εὐρέθη ἐν Σαύνη, τῆς Ἀραβίας πόλει, ἵπποκένταυρος ἐπὶ ὄρους μάλα ὑψηλοῦ, ὃ ἐστὶν γέμον φαρμάκου θανασίμου. καλεῖται δὲ τὸ φάρμακον ὁμώνυμον τῇ πόλει, ὀξύτατον δὲ καὶ ἀνυτι-
10 κώτατον τῶν ὀλεθρίων καθέστηκεν. τὸν δὲ ἵπποκένταυρον συλλαβὸν ὁ βασιλεὺς ζῶν ἀποπέμπει σὺν ἑτέροις δώροις πρὸς Καίσαρα εἰς τὴν Αἴγυπτον. τροφή δὲ ἦν αὐτοῦ κρέα. οὐ φέρων δὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀέρος τελευτᾷ, καὶ οὕτως ὁ ἑπαρχος τῆς
15 Αἴγυπτου ταριχεύσας ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην. καὶ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις ἐπεδείχθη, τὸ μὲν πρόσωπον ἀγριώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου ἔχων, χεῖρας δὲ καὶ τοὺς τούτων δακτύλους τετριχωμένους, πλευρὰ δὲ συναφῆ τοῖς πρώτοις σκέλεσι καὶ τῇ γαστρὶ.
20 ὄπλα δὲ ἦσαν αὐτῷ ἵππου στερεὰ καὶ ἐπίξανθοι χαῖται, καίπερ ὑπὸ τῆς ταριχείας συμμελαινόμεναι τῷ δέρματι. μέγεθος δὲ ἦν οὐχ οἰοίπερ οἱ γραφόμενοι, οὐδ' αὖ πάλιν μικρόν.

XXXV. Ἐν δὲ τῇ προειρημένη πόλει Σαύνη
25 ἐλέγοντο καὶ ἕτεροι εἶναι ἵπποκένταυροι. τὸν δὲ πεμφθέντα εἰς Ῥώμην εἴ τις ἀπιστεῖ, δύναται ἱστορῆσαι· ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὀ(ρ)ρίοις τοῦ αὐτοκράτορος τεταριχευμένος, ὡς προεῖπον.

4. Πανδαία Müll. παλαιᾷ cod. | 6. ἑπταέτεας Arrian. hist. Ind. 9, 1. — γινομένας cod. corr. N. | 16. ἀπεδείχθη cod. corr. H. | 27. ὀρίοις cod. χωρίοις H.

B. ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ.

1. [Περὶ τῶν ἑκατὸν ἔτη ζησάντων.] Οἱ ἑκα-
 τὸν ἔτη ζήσαντες Ἴταλῶν, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπο-
 τιμήσεων ἀναζητήσαντες οὐ παρέργως ἐμάθομεν.
 Λούκιος Κορνήλιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεν-
 τίας. Λούκιος Γλαύκιος Οὐῆρος, Λουκίου υἱός, 5
 πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐετούστιος Σεκουῦν-
 δος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος
 Λικίννιος Πάλος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως
 Πλακεντίας. Λούκιος Ἀκίλιος Μάρκελλος, Λουκίου
 υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐέτιος, Μάρ- 10
 κου υἱός, <πόλεως> Βριξέλλων. Λούκιος Κουσσών-
 νιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας. Λούκιος
 Γαβίνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βελείας. Γάϊος
 Ὀρτήσιος Φρόντων, Σέξτου υἱός, πόλεως Βουω-
 νίας. Γάϊος Νώνιος Μάξιμος, Ποπλίου υἱός, πό- 15
 λεως Βριξέλλων. Γάϊος Ἀμούριος Τείρων, Γαῖου
 υἱός, πόλεως Κορνηλίας. Γάϊος Κάσσιος Πούδης, Τίτου
 υἱός, πόλεως Πάρμης. Γάϊος Τίτ(ι)ος Κόμμουνις,
 Γαῖου ἀπελεύθερος, πόλεως Πάρμης. Γάϊος Οὐά-
 τιος Τέρτιος, Σπορίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. 20
 Γάϊος Ἰούλιος Πόθος, πόλεως Ῥαβέννης. Γάϊος
 Οὐαλέριος Προῖμος, Κοῖντου υἱός, πόλεως Βελείας.

1. περὶ — ζησάντων in mg. add. cod. | 5. γλαύκιος
 cod. — Λουκίου nos, κορνίου cod., sed in mg. falso ad
 illam vocem Πλακεντίας quae pertinet ad L. Licinium Pa-
 lum haec adnotata leguntur: κορνήλιος λουκίου υἱός, πόλεως
 πλακεντίας. — λούκιος cod. Λουκίου υἱός W. | 9. Ἀκίλλιος
 edit. | 11. Κουσσώνιος Franz. | 13. γαμίνιος cod. corr. Bergk. |
 14. πορτήσιος cod., corr. Bergk. | 17. καστοπουδης cod., corr.
 N. | 18—19. Γάϊος — Πάρμης om. edit. τίτος cod.

Καισέλλιος Κῦρος, πόλεως Πλακεντίας. Κατία,
 Γαῖου θυγάτηρ, πόλεως Φαουεντίας. Πόπλιος Φούλ-
 βιος Φρύξ, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πολλη-
 σίας. Πόπλιος Ναίβιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βα-
 5 σιλείας. Πόπλιος Δεκέμιος Δημοσθένης, Ποπλίου
 ἀπελεύθερος, πόλεως Ἀριμίνου. Πετρωνία Κοῖντου,
 Λουκίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πλακεντίας. Πόλλεια
 Πάλλα, Σπορίου θυγάτηρ, πόλεως Ἰ Αἰτωσίας.
 Μάρκος Οὐιλώνιος Σεβῆρος, πόλεως Οὐελείας.
 10 Μάρκος Τερέντιος Ἄλβιος, Μάρκου ἀπελεύθερος,
 πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος Ἀντώνιος, Λουκίου
 υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος Τάλπιος Οὐϊ-
 τάλις, Μάρκου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος
 Ἀκείλιος, Μάρκου υἱός, πόλεως Βουωνίας. Μάρ-
 15 κος Νιρέλλιος, Γαῖου υἱός, πόλεως Πάρμης. Τίτος
 Οὐίβιος Θάλβιος, Σπορίου υἱός, πόλεως Πάρμης.
 Τίτος Αἰμίλιος, Κοῖντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. Τίτος
 Οὐετεράνιος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βουωνίας.
 Τίτος Νουμέριος, Τίτου υἱός, πόλεως Πλακεντίας.
 20 Τίτος Σερούϊος Σεκουῖνδος, Τίτου υἱός, πόλεως
 Βουωνίας. Τίτος Πετρώνιος, <Σ>πορίου υἱός,
 πόλεως Πλακεντίας. Τίτος Ἀντώνιος, Μάρκου
 υἱός, πόλεως Ῥηγίου. Τίτος Σερούϊος Πωλλίων,
 Γαῖου υἱός, πόλεως Βουωνίας. Τίτος Καμόριος
 25 Τέρτιος, Τίτου υἱός, πόλεως Φειδεντίας. Τουρέλλη
 Φόρησις, Γαῖου ἀπελευθέρα, πόλεως Βουωνίας.

1. καισειλίας cod. corr. Bergk. | 3. Πολλισίας edit. | 4.
 νέβιος cod. corr. N. | 5. Δεκέννιος W. | 6. ἀριμήνον cod. | 8.
 σπουρίου cod. | 12. οὐϊταλις cod. | 14. ἀκκέλιος cod. ἀκίλιος
 Bergk. | 16. σοιρίου cod. corr. Westerm. | 17. Ῥηγίου W. ῥηγίας
 cod. | 20. σέκουινδος cod. | 22. ἀντώνιος cod. | 23. ἐρουσιος
 cod. — Πολλίων edit. | 25. τουρελλη cod. | 26. φορησις cod.

Κούϊντος Κάσσιος Ρουΰφος, Κουϊντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. Κούϊντος Λουκρήτιος Πριΰμος, Κουϊντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. Κούϊντος Ούέλιος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βελίας. Ἄντωνία Σεκούνδα, Ποπλίου θυγάτηρ, πόλεως Βελίας. Ἄλβατία Σαβίνα, πό- 5
λεως Πάρμης. Σαλουΐα Ουάρηνα, Ποπλίου θυ-
γάτηρ, πόλεως Βασιλείας. Βαιβία Μαρκέλλα, Σέξ-
στου θυγάτηρ, πόλεως Ὀρτισίας. Βασκία Ἀστικό-
σου, Μακεδῶν ἀπὸ Φιλίππων. Βόνζης Τόνου,
Παροικοπολίτης, Μακεδῶν. Φρόντων Ἄλβουτίου, 10
Μακεδῶν ἀπὸ Φιλίππων. Σάρκη Σκίλα, Μακέτις,
Ἀμφιπολίτης. Αἰδέσιος Δίξα, Παροικοπόλεως, Μα-
κεδῶν. Βίθυς Διζάστου, Παροικοπόλεως τῆς Μα-
κεδόνων. Ζαικεδένθης Μουκάσου, Παροικοπολίτης,
Μακεδῶν. Μάντις Καιπρίζου, Μακεδῶν, ἐξ Ἀμφι- 15
πόλεως. Ἀλέξανδρος Δημητρίου, Τιανὸς ἀπὸ
Πόντου καὶ Βιθυνίας. Γάζα Τίμωνος, Τιανὴ ἀπὸ
Πόντου καὶ Βιθυνίας. Χρήστη Ἀντιπάτρου, Τιανή.
Χρυσίον Θεοφίλου, Τιανή. Ἱέρων Ἱέρωνος, Τιανός.
Μούζακος Μουκαντίου, Νικομηδεὺς Βιθυνίας. Λού- 20
κιος Φιδικλάνιος Νέπας, Σινωπεύς. Ἀλούκιος Ἀπι-
λιούτας, ἀπὸ Λουσιτανίας πόλεως Ἰντερανησίας.
Ἄμβατος, Δοκουρίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως. Κά-
μαλος, Καντολγουνίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως.
Κέλτιος, Πελλίου υἱός, πόλεως Ἀπειλοκαρίου. Ἄρ- 25
ρουντίος, Ἀππίου υἱός, πόλεως Κονιμβριγησίας.
Τάμφιος, Κελτίου υἱός, πόλεως τῆς αὐτῆς. Δοκ-

2. λουκρήτιος cod. corr. Bergk. — Κοϊντου edit. | 5. σαβίνα cod. | 6. πάργης cod. — οὐάρηνα cod. | 7. βεβία cod. | 9. βονζης cod. | 10. παροίκον πόλεως cod., corr. Meursius. | 11. σκίλα cod. | 13. παροικο//πόλεως cod. | 15. Καιπρίζου edit. | 19. χρυσίον] ο in rasura, cod. | 21. ἀπιλιούτας cod.

κούριος, Ἄλουκίου υἱός, πόλεως Αἰβουροβισυγγησίας.

Π. Οἱ ἀπὸ ἑκατὸν [τεσσάρων] ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα ἀπογραφάμενοι. Γάιος † Αἰληθίδιος Πρωῖμος, 5 πόλεως Βουωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἓν. Κλωδία Ποτέστα, Γαίου ἀπελευθέρα, πόλεως Βουωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἓν. Κουσωνία Μοσχάς, Γαίου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἓν. 10 Κερωνία Οὐερηκούνδα, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἓν. Α<ι>ουῖα Ἀττική, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν ἓν. Βουρία Λυχναίνις, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν ἓν. Γάιος Σάμφιος, Γαίου υἱός, πόλεως Βελείας, ἔτη ἑκατὸν δύο. Κούιντος Κορνήλιος, Κουίντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου, 15 ἔτη ἑκατὸν δύο. Τίτος Ἀντώνιος, Τίτου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν δύο. Κοκνανία Μοῦσα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν τρία. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα· ἐτελεύτησεν δὲ τροφῆς ἀποσχόμενος. Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη 20 ἑκατὸν τέσσαρα· ἓν περιπάτω δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἓν τοῖς χρονικοῖς δεδήλωκεν. Ἰερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἓν ταῖς στρατείαις ἀναπλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἓν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν βιώσας ἔτη ἑκατὸν 25 τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἓν τῇ ἑννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν. Γάιος Λαλλίας Τιωναῖος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βουωνίας, ἔτη

1. αἰβουροβισυγγησίας cod. | 3. in mg.: περὶ τῶν ἀπὸ ἑκατὸν καὶ τεσσάρων ζησάντων ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα. | 7. κουσινία μοσχος cod. corr. Bergk. | 12. πάργης cod. | 22. ταῖς τρατείαις cod. | 23. ἀνατλήσας cod. corr. Nauck. | 27. τιωναῖνος cod. — Βουωνίας con. W. βιωνίας cod.

ἑκατὸν πέντε. Πόπλιος Κουϊσέντιος Ἐφυρίων, Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βουωνίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Τίτος Κοττίνας Χρύσανθος, Τίτου ἀπελεύθερος, πόλεως Φαουεντίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Μάρκος Πομ<π>ώνιος Σεβῆρος, Μάρκου υἱός, πόλεως⁵ Ταννητάνης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Σέξστος Ναίβιος, Σέξστου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Λούκιος Αἴλιος Δωρόθεος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βουωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕξ. Γάϊος Πομπύσιος Μουτ[ι]ανός, Ποπλίου υἱός, ἔτη ἑκατὸν ἑπτὰ.¹⁰ Πόλλα Δωνάτα, Σέξστου θυγάτηρ, πόλεως Βουωνίας, ἔτη ἑκατὸν δέκα. Μουνα[ν]τία Προκούλα, Λουκίου θυγάτηρ, πόλεως Ῥηγίου, ἔτη ἑκατὸν δέκα.

III. Οἱ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι ἀπογραφάμενοι. Τίτος Πουρέννιος Τοῦ-¹⁵τος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἔνδεκα. Λούκιος Ἀντίστι[χ]ος Σωτήριχος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ῥαβέννης, ἔτη ἑκατὸν δεκατρία. Λούκιος Πέτρου, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν δεκατέσσαρα. Ἰουλία Μοδεστίνα, πόλεως²⁰ Κορσιόλων, ... πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὐσα, πόλεως Βριξέλλων, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

IV. Οἱ ἀπὸ ρλ ἐτῶν μέχρι ρμ ἀπογραφάμενοι. Λούκιος Τερέ<ν>τιος πόλεως Βουωνίας, ἔτη ρλε. Φαῦστος, Καίσαρος δοῦλος, ἐκ Σαβίνων,²⁵

1. χουισεντιος εφυριων cod. | 3. Χρύσαντος edit. | 6. νέβιος cod. — Σέξτος edit. | 7. Σέξτου edit. — παρμίας cod. | 11. Σέξτου edit. | 14. mg.: οἱ ἀπὸ ἑκατὸν δέκα ζήσαντες ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι (εἴκοσι cod.). — τῶν om. W. | 18. δέκα τρία edit. | 20. δέκα τέσσαρα edit. | 23. mg.: περὶ τῶν ἀπὸ ἑκατὸν τριάκοντα μέχρι ἑκατὸν τεσσαράκοντα ζησάντων ἐτῶν. | 24. μιονωνίας cod. | 25. ρλς' editores, ρλε cod., item Plin. n. h. VII 49, 163: CXXXV (sc. annos edidit) Bononiae L. Terentius M. filius.

ἀπὸ Πραιτωρίου Παλλαντιανοῦ, ἔτη ρλς, ὃν καὶ
 αὐτὸς ἐθεασάμην Ἀδριανῶ τῷ Καίσαρι ἐπιδει-
 χθέντα. Ἀργανθώνιος, ὁ τῶν Ταρτησίων βασιλεύς,
 ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος (I 163) καὶ Ἀνακρέων ὁ ποι-
 5 ητής, ἔτη ρν. Σίβυλλα ἢ Ἐρυθραία ἐβίωσεν ἔτη
 ὀλίγον ἀποδέοντα τῶν χιλίων, ὡς αὐτὴ φησιν ἐν
 τοῖς χρησμοῖς τόνδε τὸν τρόπον·

ἀλλὰ τί δὴ πανόδυρτος ἐπ' ἀλλοτρίοισι πάθεσσι
 θέσφατα φοιβάζω, λυσσωδέα μοῖραν ἔχουσα,
 10 οἴστρου δὲ σφετέρου καταγεύομαι ἀλγινόεντος;
 ἐν δεκάτῃ γενεᾷ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἔχουσα,
 μαινομένη μὲν ἐνὶ θνητοῖς καὶ ἄπιστα λέγουσα,
 πάντα δ' ὕπερ προῖδοῦσα βροτῶν δυσανάσχετα
 κήδη.

15 καὶ τότε μοι φθονέσας Λητοῦς ἔρικυδέος υἱὸς
 μαντοσύνης, παθέων δὲ καταπλήσας ὄλοον κῆρ,
 ψυχὴν ἐκλύσει δεσμευομένην ἐνὶ λυγρῷ
 σώματι, σαρκοτυπεῖ διοϊστεύσας δέμας ἰῶ.
 ἐνθ' ἄρα μοι ψυχὴ μὲν εἰς ἡέρα πωτηθεῖσα,
 20 πνεύματι συγκραθεῖσα βροτῶν εἰς οὔατα πέμψει
 κληδόνας ἐν πυκννοῖς αἰνίγμασι συμπλεχθεῖσας·
 σῶμα δ' ἀεικελίως ἄταφον πρὸς μητέρος αἵης
 κείσεται· οὐ γάρ τις θνητῶν ἐπὶ γαῖαν ἀμήσει,
 οὐδὲ τάφῳ κρύψει· κατὰ γὰρ χθονὸς εὐρυοδείης
 25 δύσεται αἶμα μέλαν τερσαينوμένοιο χρόνιο.
 ἐνθεν δὴ πολλῆς ἀναφύσεται ἔρνεα ποίης,

3. Ταρτησίων edit. | 8. πάθεσσι edit. | 9. φοιβάζων
 cod. | 11. ἐκνεαομεν ἀεὶ cod. ἐκ νεαρῶν μὲν ἀεὶ X. ἐν δε-
 κάτῃ γενεᾷ Salmasius. | 13. ὑπερ cod. corr. Meineke. | 16. κατ-
 οικήσας cod. corr. E. | 18. σαρκοτύπιδι . . . γεγαῖον· cod. corr.
 M. | 19. πιστηθεῖσα cod. πιστευθεῖσα W. corr. N. | 26. πολλῆς,
 ll in ras., cod. — ἀναδύσεται cod. corr. M. — ἐρνεα cod.

ἢ καταβοσκομένων μήλων εἰς ἥπατα δῦσα
 ἀθανάτων δείξει βουλεύματα μαντοσύνησι.
 σαρκῶν δ' ὄρνιθες πτεροείμονες αἴκε πάσωνται,
 μαντοσύνην θνητοῖσιν ἀληθέα ποιπνύ(σ)ουσι.

διὰ τούτου τοῦ χρησμοῦ ἀποδείκνυται δέκα γενεᾶς⁵
 αὐτὴν κατ' ἀνθρώπους γεγονέναι, καὶ μετὰ τὴν
 ἀναχώρησιν τὴν ἐκ τοῦ ζῆν, τῆς μὲν ψυχῆς κατὰ
 τὸν ἀέρα φερομένης καὶ προσπιπτούσης τοῖς ὑπὸ
 τῶν ἀνθρώπων λαλουμένοις, παρασκευάσειν τὰς
 γινομένας κληδόνας διὰ τῶν λόγων, τοῦ δὲ σώμα-¹⁰
 τος ἀτάφου γενομένου τὰ μὲν ὄρνεα τῶν σαρκῶν
 φαγόντα τὴν διὰ τῆς ὄρνιθοσκοπίας μαντείαν δια-
 σημανεῖν, τοῦ δ' ὑπολοίπου μέρους εἰς τὴν γῆν
 σαπέντος, καὶ τὰ κτήνη φαγόντα τῆς ἐκ τῆς γῆς
 φυομένης πῶας τὴν ἥπατοσκοπικὴν εἰς τὸν βίον¹⁵
 εἰσάξειν τέχνην. τὴν δὲ γενεὰν Σίβυλλα ἱστορεῖ
 ἐτῶν ἑκατὸν δέκα ἐν τῷ χρησμῷ τῷ πρὸς Ῥωμαί-
 οὺς περὶ τῶν αἰωνίων θεωριῶν, ἃ Ῥωμαῖοι σε-
 κουλάρια καλοῦσι. τῶν γὰρ συμμάχων αὐτῶν καὶ
 κοινωνῶν μὴ ἐμμερόντων ταῖς συνθήκαις, ἀλλὰ²⁰
 πυκνὰ μεταβαλλομένων καὶ πολεμούντων αὐτοῖς,
 ἢ Σίβυλλα ἐχρησμάδησεν, ἐπιτελεσθεισῶν τῶν
 θεωριῶν τούτων ὑποταγήσεσθαι τοὺς ἀφεστιῶτας
 Λατίνους. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἷδε·

ἀλλ' ὁπότε ἂν μήκιστος ἦ χρόνος ἀνθρώποισιν²⁵
 ζωῆς, εἰς ἑτέων ἑκατὸν δέκα κύκλον ὀδεύσας,

3. πτεροείμονες cod., corr. Bast. | 4. ποιπνύουσι// cod. |
 8. 9. τοὺς . . . λαλουμένους cod., corr. W. | 12. διαση-
 μαίνειν cod. corr. Meineke. | 18. θεωριῶν] θεῶν cod., corr.
 W. | 24. hoc oraculum exhibet etiam Zosimus hist. II. 6. |
 25. ἔκη cod. corr. Salmas. | 26. ὀδεύων Zos.

μεμνησθαι, Ῥωμαῖε, καὶ εἰ μάλα λήσει ἑαυτοῦ,
 μεμνησθαι τάδε πάντα, θεοῖσι μὲν ἀθανάτοισιν
 ῥέξειν ἐν πεδίῳ παρὰ Θύβριδος ἄπλετον ὕδωρ,
 ὄππῃ στεινότατον, νυξ ἠνίκα γαῖαν ἐπέλθη
 5 ἡελίου κρύψαντος ἐὼν φάος· ἐνθα σὺ ῥέξειν
 ἱερὰ παντογόνους Μοίραις ἄρνας τε καὶ αἶγας,
 κυανέας δ' ἐπὶ ταῖσδ' Εἰλειθυίας ἀρέσασθαι
 παιδοτόκους θυέεσσιν, ὄππῃ θέμις. αὐθι δὲ Γαίῃ
 πληθομένη χοῖρός τε καὶ ὕς ἱεροῖτο μέλαινα.
 10 πάνλευκοι ταῦροι δὲ Διὸς παρὰ βωμὸν ἀγέσθων
 ἡματι, μηδὲ τε νυκτί· θεοῖσι γὰρ οὐρανίδαισιν
 ἡμέριος πέλεται θυέων τρόπος, ὥς δὲ καὶ αὐτοῖς
 ἱερεύειν. δαμάλης δὲ βοὺς δέμας ἀγλαὸν Ἥρης
 δεξάσθω νηὸς παρὰ σεῦ. καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 15 ὅσπερ καὶ ἡέλιος κικλήσκειται, ἴσα δεδέχθω
 θύματα Λητοῖδης, καὶ ἀειδόμενοί τε Λατῖνοι
 παιᾶνες κούροις κούρησί τε νηὸν ἔχοιεν
 ἀθανάτων. χωρὶς δὲ κόραι χορὸν αὐταὶ ἔχοιεν,
 καὶ χωρὶς παίδων ἄρσῃν στάχυς, ἀλλὰ γονήων
 20 πάντες ζώντων, τοῖς ἀμφιθαλῆς ἔτι φύτλη.
 αἱ δὲ γάμου ζεύγλαισι δεδμημένοι ἡματι κείνω
 γνυξ Ἥρης παρὰ βωμὸν ἀοίδιμον ἐδριώσαι

1. οὐ μάλα λήσει ἑαυτούς Zos., οὐ μάλα λήσει αὐτός
 conl. Mitscherlich οὐ μάλα λήσει αὐτῶν Bekker. | 3. ῥέξειν
 Zos. | 6. παντογόνους Zos. | 7. δ' om. Zos., αἶγας κυανέας,
 ἐπὶ ταῖς δ' Mitscherlich. | 9. κούροις, ὅις ἱερεύοιτο cod., recte
 Zosimus. | 10. ζάλευκοι Zos. | 11. μηδ' ἐπὶ ν. et οὐρανίοισι
 Zos. — γὰρ cod. | 12. αὐτοῖς cod. αὐτῶς Zos. | 13. ἱερεύειν cod. —
 δάμαλις cod., corr. Mitscherlich. | 15. αἴσια δέχθω cod. ἴσα δε-
 δέχθω Zosim. | 16. καὶ om. Zosim. | 17. κούραισί Zos. | 18.
 αὐταὶ Zos. αὐταὶ ἄγοιεν Heyne. | 20. πάντων cod., corr.
 Nauck — τοῖς cod. οἷς Bast. — ἀμφιθαλῆς ἔστι cod. | 21.
 ζεύγλαις Zos. — ἡματι cod. | 22. γνυξ cod.

δαίμονα λισσέσθωσαν, ἅπασι θελήματα δοῦναι
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, μάλιστα δὲ θηλυτέρησι.
 πάντες δ' ἐξ οἴκοιο φερέσθων ὅσσα κομίζειν
 ἐστὶ θέμις θνητοῖσιν ἀπαρχομένοις βιότιοι,
 δαίμοσι μειλιχίοισιν ἰλάσματα καὶ μακάρεσσι ⁵
 οὐρανίοις. τὰ δὲ πάντα τεθησαυρισμένα κείσθω,
 ὄφρα τε θηλυτέρησι καὶ ἀνδράσιν ἐδριόωσιν
 ἔνθεν πορσύνης μεμνημένος. ἡμασι δ' ἔστω
 νυξί τ' ἐπασσυτέρησι θεοπροπίους κατὰ θώκους
 παμπλήθης ἄγυρις, σπουδῇ δὲ γέλωτι μεμίχθω. ¹⁰
 ταῦτά τοι ἐν φρεσὶ σῆσιν ἀεὶ μεμνημένος εἶναι,
 καὶ σοι πᾶσα χθὼν Ἰταλῆ καὶ πᾶσα Λατίνων
 ἀλὲν ὑπὸ σκήπτροισιν ὑπαυχένιον ζυγὸν ἔξει.

V. Καὶ ἐπανελθὼν (sc. Epimenides) ἐπ' οἴκου
 μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν, ὡς φησι Φλέγων ἐν τῷ ¹⁵
 περὶ μακροβίων, βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πενήκοντα
 καὶ ἑκατόν, ὡς δὲ Κρηῆτες λέγουσιν, ἐνὸς δέοντος
 τριακόσια, ὡς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἀκηκο-
 ἔναι φησί, τέτταρα πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκα-
 τόν. Diogenes Laert. I 10, 111. 20

1. δὲ λύματα cod. θελήματα Sylburg prob. Bastio. | 2. γυναιξίν cod. — θηλυτέρησι Zos. θηλυτέραισι cod. | 6. Οὐρα-
 νίδαις Zos. — τὰδε cod. — κείσθω Zos., κείσθαι cod. | 7. ὄφρα
 cod. — θηλυτέρησι Zos. λῆιθυμέλῃσι cod. (=τελῆ θυμέλῃσι). |
 8. πορσύνης cod. — ἡμασι cod. | 9. ἐπασσυτέρησι Zos. ἐπασ-
 συτέραισι cod. — θεοπρέπτους Zos. | 10. παμπλήθης edit. —
 γέλως τε Sylburg. | 11. φρεσὶν ἦσιν Zos. | 12. Λατίνη Zos.

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ Η ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἀνεγνώσθη Φλέγοντος Τραλλιανουῦ, ἀπελευ-
θέρου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανουῦ, ὀλυμπιονικῶν
καὶ χρονικῶν συναγωγῆ. προσφωνεῖ τὸ σύνταγμα
πρὸς Ἀλκιβιάδην τινά, ὃς εἰς ἣν τῶν εἰς τὴν φυ-
5 λακὴν τεταγμένων τοῦ Ἀδριανουῦ. ἄρχεται δὲ τῆς
συναγωγῆς ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, διότι τὰ
πρότερα, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι σχεδὸν τι πάντες φα-
σίν, οὐκ ἔτυχεν ὑπὸ τινος ἀκριβοῦς καὶ ἀληθοῦς ἀνα-
γραφῆς, ἀλλὰ ἄλλο τι ἄλλος τῶν ἐπιτυχόντων καὶ
10 οὐ συμφώνως ἔγραψαν, ὅσοις καὶ γράψαι πεφιλοτί-
μηται. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ συγγράμματος,
ὥσπερ ἔφημεν, ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ποιεῖ-
ται, κάτεισι δέ, ὡς αὐτός φησι, μέχρι τῶν Ἀδρια-
νουῦ χρόνων. ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς ροῆς
15 Ὀλυμπιάδος . . . ἔστι δὲ τὴν φράσιν οὔτε λίαν
χαμαιπετῆς οὔτε τὸν Ἀττικὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς διασώ-
ζων χαρακτῆρα. ἄλλως τε δὲ καὶ ἡ περὶ τὰς Ὀλυμ-
πιάδας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς τῶν ἀγωνισμάτων ὀνό-
ματα καὶ πράξεις καὶ ἡ περὶ τοὺς χρησμοὺς ἄκαιρος
20 φιλοπονία τε καὶ φιλοτιμία, εἰς κόρον ἀπάγουσα τὸν

* 1. φλέγοντος ἀπελευθέρου ἀδριανουῦ *
† καίσαρος περὶ
τῶν ὀλυμπίων cod.

ἀκροατὴν καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν ἐν τῷ λόγῳ προ-
κύπτειν συγχωροῦσα, ἀηδῆ τε τὸν λόγον δεικνύει
καὶ χάριτος οὐδὲν ἔχειν παρατίθησι. χρησμοῖς δὲ
παντοίοις ἐς ὑπερβολὴν ἔστι κεχρημένος. Photius
bibl. cod. 97.

5

Ex libro primo.

Ι. Δοκεῖ μοι χρῆναι εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι'
ἣν τὰ Ὀλύμπια τεθῆναι συμβέβηκεν. ἔστιν δὲ ἡδε.
μετὰ Πείσον καὶ Πέλοπα, ἔτι δὲ Ἡρακλέα, τοὺς
πρώτους τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμ- 10
πιάσιν ἐνστήσαμένους, ἐκλιπόντων τῶν Πελοπον-
νησίων τὴν θρησκείαν χρόνῳ τινί, εἰς ὃν ἀπὸ
Ἰφίτου Ὀλυμπιάδες ὀκτὼ πρὸς ταῖς εἴκοσι καταρι-
θμοῦνται εἰς Κόροιβον τὸν Ἡλεῖον, καὶ ἀμελησάν-
των τοῦ ἀγῶνος, στάσις ἐνέστη κατὰ τὴν Πελο- 15
πόννησον. Λυκοῦργος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος, υἱὸς
ᾧν τοῦ Πρωτανέως, τοῦ Εὐρυπῶντος, τοῦ Σόου,
τοῦ Προκλέους, τοῦ Ἀριστοδήμου, τοῦ Ἀριστομάχου,
τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ἰλλου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ
Δηιανείρας, καὶ Ἰφίτος ὁ Αἴμωνος, ὡς δὲ ἔνιοι 20
Πραξωνίδου, ἐνὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἡλεῖος, καὶ
Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου Πεισάτης, βουλόμενοι εἰς
ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην τὸ πλῆθος αὐθις ἀποκατα-
στῆσαι, τὴν τε πανήγυριν τὴν Ὀλυμπικὴν ἔγνω-
σαν ἀνάγειν εἰς τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ ἀγῶνα γυμνι- 25
κὸν ἐπιτελέσαι. στέλλονται δὴ εἰς Δελφοὺς χρη-
σόμενοι τῷ θεῷ, εἰ σφισιν συνεπαινεῖ ταῦτα ποιῆ-
σαι. ὁ δὲ θεὸς ἄμεινον ἔφη ἔσεσθαι ποιούσιν. καὶ

11. ἐκλειπόντων cod. corr. N. | 17. Πρωτανέως W. — εὐρό-
που cod., corr. Meursius. — σώσου cod., corr. Meursius. | 18.
προκλέως cod. | 19. κλαίοδαίου cod.

προσέταξεν ἐκεχειρίαν ἀγγεῖλαι ταῖς πόλεσιν ταῖς
βουλομέναις μετέχειν τοῦ ἀγῶνος. ὧν περιαγγελ-
θέντων κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ δίσκος ἐγράφη τοῖς
Ἑλλανοδίκαις, καθ' ὃν ἔδει τὰ Ὀλύμπια ἄγειν. οὐκ
5 ἄγαν δὲ προσιεμένων τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ δυσχεραίνον-
των τῶν Πελοποννησίων, λοιμὸς ἐπιγενόμενος καὶ
φθορὰ καρπῶν ἐλυμαίνετο αὐτούς. οἱ δὲ ἀποστ(εῖλ)αν-
τες πάλιν τοὺς περὶ τὸν Λυκοῦργον ἤτοῦντο τοῦ λοιμοῦ
παῦλαν καὶ ἰασίν τινα. ἡ δὲ Πυθία χρᾶ τάδε·

10 ὦ γῆς ἀκρόπολιν πάσης Πελοπηΐδα κλεινὴν
ναίοντες, πρέσβεις τε βροτῶν πάντων καὶ ἄριστοι,
φράξεσθ' ἐξ ἐμέθεν χρησμὸν θεοῦ, ὅτι κεν εἶπω.
Ζεὺς ὑμῖν μῆριν τελετῆς ἔχει ἣν διέχρησεν,
οὔνεκ' ἀτιμάζονται Ὀλύμπια πασιάνακτος

15 Ζηνὸς — τοῦ πρώτος μὲν ἰδρύσατο καὶ θέτο τιμὴν
Πεῖσος, καὶ μετὰ τόνδε Πέλοψ, ὅτε δῆμον ἔναιεν
Ἑλλάδα, θῆκε δ' ἔπειτ' ἔροτιν καὶ ἐπαθλα θα-
νόντι

20 Οἰνομάω, τρίτατος δ' ἐπὶ τοῖς παῖς Ἀμφιτρούωνος
Ἡρακλέης ἐτέλεσσ' ἔροτιν καὶ ἀγῶν' ἐπὶ μήτρῳ
Τανταλίδῃ Πέλοπι φθιμένῳ — τὸν δήποθεν ὑμεῖς
λείπετε καὶ τελετήν. ἧς χωσάμενος κατὰ θυμὸν
ᾤρσε κακὴν λιμὸν παρὰ τοῖς καὶ λοιμόν, ὃν ἔστι
παῦσαι ἀνορθώσαντας ἔορτήν τῷ πάλιν ἀΐθις.

6. τῶντι cod. | 13. ἡμῖν cod. τελ. μ. cod. corr. N. | 14.
ἀτιμάζοντες cod. corr. Krause. — λασιάνακτος (αλ supra λα)
cod. πασιάνακτος W. | 16. δημογονναιαν cod., corr. Müll., idem
coni. δὴ μόλεν αἶαν = δὴ μόλ' ἐς αἶαν. | 17. ἔπειτα εροτιν cod.
— ἔροτήν Toup. | 19. παῖς Nauck παῖς cod. | 20. ἐτέλεσσαν
εροτιν cod. — ἀγῶνα cod. | 21. πέλοπι τανταλίδῃ cod. ὑμεῖς
λείπετε Soping. ὑμῖν λείπεις cod. | 23. κακὴν cod. recte,
κακὸν Westerm. et Müll. — ἐς πάλιν N.

ταῦτα ἀκούσαντες ἀπήγγειλαν τοῖς Πελοποννησίοις,
οἱ δὲ ἀπιστήσαντες τῷ χρησμῷ ἀπέστειλαν πάλιν
καὶ αὐτοὶ ἀπὸ κοινοῦ δόγματος ἐπιστρεφέστερον
ἐπερωτήσαντας τὸν θεὸν περὶ τῶν χρησθέντων. ἡ
δὲ Πυθία λέγει τάδε·

5

ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες
θύετε καὶ πείθεσθε τά κεν μάντις ἐνέπωσιν.
τούτων χρησθέντων οἱ Πελοποννήσιοι ἐπέτρεψαν
τοῖς Ἑλλείοις ἀγῶνα τιθέναι τῶν Ὀλυμπίων καὶ
ἐκχειρίαν ἀγγέλλειν ταῖς πόλεσιν. καὶ Ἑλλεῖοι δὲ¹⁰
μετὰ ταῦτα βουλόμενοι βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις,
ὅτε Ἐλος ἐπολιόρκουν, πέμψαντες εἰς Δελφοὺς
ἐμαντεύοντο. καὶ χρᾶ ἡ Πυθία τάδε·

Ἑλλείων πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες,
τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,¹⁵
κοινοδίκου φιλίας ἡγούμενοι Ἑλλήνεσσιν,
εὖτ' ἂν πενταέτης ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.
χρησθέντων δὲ τούτων τοῦ μὲν πολεμεῖν ἀπέσχοντο,
τῶν δὲ Ὀλυμπίων τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. καὶ
ἔστρέφετο μὲν οὐδεὶς ἐπὶ πέντε Ὀλυμπιάδας, τῇ δὲ²⁰
ἕκτῃ ἔδοξεν αὐτοῖς μαντεύσασθαι, εἰ στέμματα
περιθῶσι τοῖς νικῶσι, καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα
Ἴφιτον εἰς θεοῦ. ὁ δὲ θεὸς ἔφη τάδε·

Ἴφιτε, μήλειον καρπὸν μὴ θῆς ἐπὶ νίκη,
ἀλλὰ τὸν ἄγριον ἀμφιτίθει καρπῶδη ἔλαιον,²⁵
ὃς νῦν ἀμφέχεται λεπτοῖσι πέπλοισιν ἀράχνης.

4. ἐπερωτήσαντας cod. | v. 14 in cod. post v. 7 positum
huc transpon. N. conl. Cramerī anecd. Par. II p. 141. | 15. ἐπέ-
χεσθε Eusebii cod. | 16. φιλίας cod. Eusebius. | 17. πενταέτης
cod. ἐνὶ ξυνόδοις mg. et Euseb. — φιλόφρων, ων in ras., cod. |
18. ἀνέσχοντο cod., corr. W. | 25. ἔλαιων cod. corr. N. | 26.
λεπτοῖσιν ὑφάσμασιν cod. corr. nos.

παραγευόμενος οὖν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, πολλῶν ἐν τῷ τεμένει κοτίνων ὄντων, εὐρῶν ἓνα περιεχόμενον ἀραχνίοις περιωκοδόμησεν αὐτόν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἐκ τούτου ἐδόθη ὁ στέφανος. πρῶτος δ' ἐστεφανώθη Δαικλῆς Μεσσήνιος, <ὄς> τῇ ἐβδόμῃ Ὀλυμπιάδι στάδιον ἐνίκα.

II. Γέργις πόλις Τροίας . . . Γεργιθία ἢ χρησμολόγος Σίβυλλα, ἣτις καὶ ἐτετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων αὐτῇ τε καὶ σφίγξ, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων $\bar{\alpha}$. Steph. Byz. s. v. Γέργις.

III. Διὸς ἱερόν πολίχνιον Ἰωνίας, μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν $\bar{\alpha}$ Ὀλυμπιάδων. Steph. Byz. s. h. v.

IV. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι $\bar{\beta}$. Ἀντίμαχος Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου στάδιον. Steph. Byz. s. v. Δυσπόντιον.

Ex libris incertis.

V. Ὑπερασία πόλις <Ἀχαΐας>, ἣς τὸ ἐθνικὸν Ὑπερασιεύς. Φλέγων $\bar{\kappa}\gamma$ Ὀλυμπιάδι. Steph. Byz. s. v. Ὑπερασία.

VI. Φλέγων . . . ἐν $\bar{\kappa}\xi$. Δαῖππος Κροτωνιάτης πύξ, . . . Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου τέθριππον. Steph. Byz. s. v. Δυσπόντιον.

VII. Σινώπη πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα Κρητίνου Κῶου, ὡς φησι Φλέγων. Steph. Byz. s. h. v.

VIII. Αἴνος χώρα τῶν Πισατῶν· ὁ πολίτης Αἰναῖος. Φλέγων $\bar{\mu}\eta$ Ὀλυμπιάδι. Steph. Byz. s. h. v.

IX. Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευεν, ᾧ ἔτει Ὀλυμ-

22. ἡλείων codd., corr. Westerm.; ante Ἠλεῖος excidit nomen quoddam.

πιάς ἤχθη $\bar{\nu}\epsilon$, ὡς ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θάλλου καὶ Κάστορος ἱστοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντός ἐστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων οἷς ἐμέλησεν Ὀλυμπιάδων. Africanus apud Euseb. p. e. X 10 p. 488 C.

5

Ex libro octavo.

X. Αὔγουσται πόλ(ε)ις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ· οἱ πολῖται Αὔγουστανοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἠ. Steph. Byz. s. h. v.

XI. Κρέμη πόλις Πόντου. Φλέγων ὀγδόῳ χρονικῶν. Steph. Byz. s. h. v.

Ex libris incertis.

XII. Νίβις πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων $\bar{\rho}\mu$ Ὀλυμπιάδι. Steph. Byz. s. h. v.

XIII. Βέλιτρα, πόλις Ἰταλίας, οὐ Ῥώμης ἀπω- 15 τέρω, ὡς φησι Φλέγων Ὀλυμπιάδι $\bar{\rho}\sigma\delta$. Steph. Byz. s. h. v.

XIV. Ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς $\bar{\rho}\sigma\zeta$ Ὀλυμπιάδος, ἐν ἣ ἐνίκα Ἐκατόμνωσ Μιλήσιος στάδιον καὶ διάυλον καὶ ὀπλίτην, τρίς, Ὑψικλῆς Σικυώνιος 20 δόλιχον, Γάϊος Ῥωμαῖος δόλιχον, Ἀριστωνυμίδας Κῶος πένταθλον, Ἰσίδωρος Ἀλεξανδρεὺς πάλην, ἄπτωτος περίοδον, Ἀτυάνας Ἴπποκράτους Ἀδραμυτίου παῖς πύξ, Σφοδρίας Σικυώνιος παγκράτιον, Σωσιγένης Ἀσιανὸς παίδων στάδιον, Ἀπολλοφάνης 25 Κυπαρισσιεὺς παίδων πάλην, Σωτήριχος Ἡλεῖος παίδων πύξ, Κάλας Ἡλεῖος παίδων παγκράτιον,

13. Νίσιβις Westerm. et Müll.

7*

Ἐκατόμυως Μιλήσιος ὀπλίτην (οὗτος ἐν τῇ αὐτῇ
τὰ τρία ἔστεφανώθη, στάδιον, διάυλον, ὀπλίτην),
Ἀριστόλοχος ὁ Ἠλεῖος τέθριππον, Ἀγήμονος Ἠλείου
κέλης, Ἐλλανίκου Ἠλείου συνωρίς, τοῦ αὐτοῦ πω-
5 λικὸν τέθριππον, Κλητία Ἠλείου πωλικὴ συνωρίς,
Καλλίππου Ἠλείου πωλικὸς κέλης.

Λεύκολλος δὲ Ἀμισὸν ἐπολιόρκει, καὶ Μουρή-
ναν ἐπὶ τῆς πολιορκίας καταλιπὼν μετὰ δυοῖν ταγμα-
τοῖν αὐτὸς μετὰ τριῶν ἄλλων προῆγεν ἐπὶ Καβεί-
10 ρων, ὅπου διεχείμαζε. καὶ Ἀδριανὸν ἐπέταξε πολε-
μῆσαι Μιθριδάτῃ· καὶ πολεμήσας ἐνίκησε. καὶ σει-
σμοῦ ἐν Ῥώμῃ γενομένου πολλὰ ταύτης συνέπεσε.
καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα ἐν ταύτῃ ξυνηνέχθη τῇ Ὀλυμ-
πιάδι. καὶ Ῥωμαίων τῷ τρίτῳ αὐτῆς ἔτει ἀπειτιμή-
15 θησαν μυριάδες ἐνενήκοντα καὶ μία. καὶ Σινα-
τρούκην τὸν Πάρθων βασιλέα τελευτήσαντα διε-
δέξατο Φραάτης ὁ ἐπικληθεὶς Θεός. καὶ Φαῖδρον
τὸν Ἐπικούρειον διεδέξατο Πάτρων. καὶ Οὐεργί-
λιος Μάρων ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη τούτου τοῦ ἔτους
20 εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις. τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει Τιγράνης καὶ
Μιθριδάτης ἀθροίσαντες πεζοὺς μὲν τέσσαρας μυριά-
δας, ἵππείας δὲ τρεῖς, καὶ τὸν Ἰταλικὸν αὐτοὺς τάξαντες
τρόπον, ἐπολέμησαν Λευκόλλῳ· καὶ νικᾷ Λεύκολλος,
καὶ πεντακισχίλιοι μὲν τῶν μετὰ Τιγράνους ἔπεσον,
25 πλείους δὲ τούτων ἠχμαλωτίσθησαν χωρὶς τοῦ ἄλλου
σύγκλυδος ὄχλου. καὶ τὸ Καπετώλιον ἐν Ῥώμῃ
Κάτλος καθιέρωσε. καὶ Μέτελλος ἐπὶ τὸν Κρη-
τικὸν πόλεμον ὀρμήσας τρία τάγματα ἔχων ἦλθεν
εἰς τὴν νῆσον καὶ μάχῃ νικήσας τὸν Λασθένη αὐ-
30 τοκράτῳ ἀνηγορεύθη, καὶ τειχῆρεις κατέστησε
τοὺς Κρητάς. καὶ Ἀθηνόδωρος πειρατῆς ἔξανδρα-

ποδισάμενος Δηλίους τὰ τῶν λεγομένων θεῶν ξό-
 ανα διελυμήνατο· Γάιος δὲ Τριάριος τὰ λελωβημένα
 τῆς πόλεως ἐπισκευάσας ἐτείχισε τὴν Δῆλον. Pho-
 tius bibl. cod. 97.

XV. Φλέγων Ὀλυμπιάδι ῥπα ὅτι παιδίον ἐκ 5
 δούλης γενόμενον τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς
 γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεῦσαι,
 ἐφ' οἷς τοὺς μάντις προαγορεῦσαι ὄλεθρον. Steph.
 Byz. s. v. Ταρραχίνη.

Ex libro decimo tertio.

10

XVI. Φλέγων μέντοι ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἢ τεσ-
 σαρεσκαιδεκάτῳ οἶμαι τῶν χρονικῶν καὶ τὴν περι-
 τινων μελλόντων πρόγνωσιν ἔδωκε τῷ Χριστῷ.
 Origen. c. Cels. II, 14.

XVII. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ 15
 κύριος ἡμῶν, κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ
 τὸ πάθος προῆει ἔτους ιδ' τῆς Τιβερίου βασιλείας.
 καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπο-
 μνήμασιν εὔρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα·
 „ὁ ἥλιος ἐξέλιπε· Βιθυνία ἐσείσθη· Νικαίας τὰ 20
 πολλὰ ἔπεσεν.“ ἃ καὶ συνάδει τοῖς περὶ τὸ πάθος
 τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. γράφει δὲ καὶ
 Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας (sc. συναγαγῶν) περὶ
 τῶν αὐτῶν ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ῥήμασιν αὐτοῖς
 τάδε· τῷ δ' ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις 25
 ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωρισμένων πρότερον, καὶ
 νυξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέ-
 ρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι· σεισμὸς τε μέγας κατὰ
 Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.
 Syncellus p. 324 D. ex Euseb. chron. II p. 148 Sch. 30

Ex libro decimo quinto.

XVIII. *Νεοκαισάρεια Ποντική πόλις. τὸ ἔθνικὸν Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων ἰε Ὀλυμπιάδων. Steph. Byz. s. h. v.*

5 XIX. *Σκορδίσκοι καὶ Σκίρτιοι ἔθνη Παιονίας, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε. Steph. Byz. s. h. v.*

XX. *Τερβητία πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι, ὡς Πλακεντῖνοι ἀπὸ Πλακεντίας. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε. Steph. Byz. s. h. v.*

10 XXI. *Φουρνίτα πόλις Λιβύης. οἱ οἰκῆτορες Φουρνιτανοί. Φλέγων ἰε τῶν Ὀλυμπιάδων. Steph. Byz. s. h. v.*

XXII. *Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε, ὅτε ἐβασιλεύετο ὁ Βόσπορος Κότυϊ τῷ Βοσποριανῷ βασιλεῖ, ᾧ καὶ διάδημα ἐκέλευσε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῷ καθυπέταξεν, ἐν αἷς συναριθμεῖ καὶ αὐτὴν Χερσῶνα. Constant. Porphyrog. them. 2, 12.*

20 XXIII. *Ὀλυμπιεῖον τόπος ἐν Δήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθηναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ Νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε. Steph. Byz. s. h. v.*

Sedis incertae.

XXIV. *Ἐλβονθις πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἔθνικὸν Ἐλβονθίτης, ὡς Φλέγων. Steph. Byz. s. h. v.*

XXV. *Μαιάνδρου πόλις Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι. Steph. Byz. s. h. v.*

XXVI. *Μοτινηή χωρίον Ἰβηρίας. <Μοτίνη πόλις*

Ἰταλίας, > ἄποικος Ῥωμαίων. Πολύβιος τρίτῳ. Φλέγων δὲ Μουτίνην αὐτὴν φησι. Steph. Byz. s. h. v.

XXVII. Πικεντία πόλις Τυρρηνίας. Φλέγων δὲ Πικεντὸν αὐτὴν καλεῖ. Steph. Byz. s. h. v.

XXVIII. Τέρνα πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. Steph. Byz. s. h. v.

XXIX. Ὡστία . . . τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὡστιανὸς καὶ Ὡστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὡστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων·¹⁰ παρέλαβε δὲ τὴν Ὡστίων πόλιν. Steph. Byz. s. h. v.

XXX. Εἰ δὲ τῷ περισπούδαστον ταύτας (sc. colonias ex Graecia Antiochiam ad Orontem missas) εἰδέναι, ἰστοροῦνται περιέργως Στράβωνι τῷ γεογράφῳ, Φλέγοντί τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας κ. τ. λ.¹⁵ Euagrius hist. eccl. I. 20, p. 275, 21.

XXXI. Ἀνηγορεύθη Νίκων παγκρατιαστῆς Ἀνθηδόσιος. Steph. Byz. s. v. Ἀνθηδών. 'Sunt fortasse Phlegontis Tralliani verba' Meineke.

XXXII. Διὸς μῆνυμα δι' Ἐρμού, ὄναρ διὰ²⁰ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος

Ἀντιόχῳ βασιλῆϊ τάδε χρᾶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
κτιζέμεναι πτολίεθρον ἀγακλεές, ὡς ἐκέλευσεν
· Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἔριούνιον Ἐρμῆν.

Steph. Byz. s. v. Λαοδίχεια. 'Oraculum hoc²⁵ ut pleraque quae Stephanus affert e Phlegontis Tralliani Chronicis petiisse videtur. cf. Photii bibl. p. 84, 40' Meineke.

Ex scripto incerto.

Ac ne quis mihi Aegyptiorum irascatur et meum esse credat quod in litteras rettuli, Hadriani epistulam <p>romam ex libris Phlegontis liberti
 5 eius proditam, ex qua penitus Aegyptiorum vita detegitur.

„Hadrianus Augustus Serviano consuli salutem.

Aegyptum, quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici levem pendulam et ad omnia fa-
 10 mae momenta volitantem. illic qui Serapem colunt Christiani sunt et devoti sunt Serapi qui se Christi episcopos dicunt. nemo illic archisynagogus Iudaeorum, nemo Samarites, nemo Christianorum presbyter non mathematicus, non haruspex, non aliptes.
 15 ipse ille patriarcha cum Aegyptum venerit, ab aliis Serapidem adorare, ab aliis cogitur Christum. genus hominum seditiosissimum vanissimum iniuriosissimum, civitas opulenta dives fecunda in qua nemo vivat otiosus. alii vitrum conflant, aliis charta con-
 20 ficitur, alii linifiones, omnes certe cuiuscumque artis et videntur et habentur. podagrosi quod agant habent, habent caeci quod faciant, ne chiragrici quidem aput eos otiosi vivunt. unus illis deus nummus est. hunc Christiani, hunc Iudaei, hunc omnes venerantur et
 25 gentes. et utinam melius esset morata civitas, digna profecto quae pro sui fecunditate, quae pro sui magnitudine totius Aegypti teneat principatum. huic ego cuncta concessi, vetera privilegia reddidi, nova sic addidi ut praesenti gratias agerent. denique ut
 30 primum inde discessi, et in filium meum Verum multa

dixerunt, et de Antinoo quae dixerint, comperisse te credo. nihil illis opto, nisi ut suis pullis alantur, quos quemadmodum fecundant, pudet dicere. calices tibi allassontes [versicolores] transmisi, quos mihi sacerdos templi obtulit, tibi et sorori meae specialiter dedicatos; quos tu velim festis diebus convivii adhibeas. caveas tamen, ne his Africanus noster indulgenter utatur." Flavius Vopiscus Saturnin. c. 7, 6—8, 10.

4. versicolores glossema est vocis allassontes: utramque vocem nostra lingua interpretamur = schillernd.

PARADOXOGRAPHVS VATICANVS
ROHDII.

I. Ἀγησίας ὁ Μεγαρεὺς τὰς γεράνους φησὶν, ὅταν ἐκ τῆς Θράκης ἀπαίρειν μέλλωσιν, ὑπὸ μιᾶς περιρραίνεσθαι κύκλῳ πάσας· εἶθ' ὅταν βοήσῃ ἐκείνη, τὰς μὲν ἐξαίρειν καθάπερ εἰ κελευστοῦ παρ-
5 αγγείλαντος, τὴν δ' ἀγνίσασαν καταμένειν αὐτοῦ. ὅταν δὲ τὸ πέλαγος διαπεραιῶνται, δύο μὲν ἐκτείνειν τὰς πτέρυγας, τὴν δὲ γενομένην ὑπόκοπον ἐπὶ τούτων ἐφίζουσιν ἀναπαύεσθαι.

II. Δαλίων φησὶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τῇ Αἰθιοπία θηρίον γίνεσθαι κρ(οκ)ότταν καλούμενον· τοῦτο ἐρχόμενον πρὸς τὰς ἐπαύλεις κατακούειν τῶν λαλουμένων καὶ μάλιστα τὰ ὀνόματα τῶν παιδίων * νυκτὸς δὲ ἐρχόμενον λαλεῖ τὰ ὀνόματα καὶ ἐξερχόμενα τὰ παιδιά καταβιβρώσκον-
15 ται ὑπ' αὐτοῦ.

III. Πολίτης τὴν πηλαμίδα ἐν τῷ Πόντῳ ἐκ πηλοῦ γίνεσθαι φησὶ· διὸ καὶ ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας λέγει.

IV. Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων τὰ

9. Δείνων? | 13. 'intercidit τηρεῖν vel ἐκμανθάνειν vel eiusmodi quid' Rohde. — ἐρχόμενος cod., corr. R. | 16. πηλαμίδα cod., corr. R.

χερσαῖα πάντα ἀναπνεῖν ὅσα πνεύμονα ἔχει, σφῆκα δὲ καὶ μέλισσαν οὐκ ἀναπνεῖν.

V. Ὅσα τε κύστιν ἔχει, πάντα καὶ κοιλίαν, οὐχ ὅσα δὲ κοιλίαν, καὶ κύστιν.

VI. Ἄναιμα πολλὰ τῶν ζώων, ὅσα πλείους πό- 5
δας ἔχουσι τῶν τεσσάρων.

VII. Οἱ ἰχθύες οὐκ ἔχουσι στόμαχον· διὸ καὶ ὅταν διώκηται ἐλάττων ὑπὸ μείζονος, ἄγει τὴν κοιλίαν ὑπὸ τὸ στόμα.

VIII. Οἱ ὄφεις πλευρὰς ἔχουσι τριάκοντα· καὶ 10
τὰ ὄμματα αὐτῶν εἴ τις ἐκκεντήσῃ, πάλιν γίνεται, καθὰ καὶ τὰ τῶν χελιδόνων.

IX. Τοῦ λέοντος τὰ ὀστέα οὕτως εἰσὶ στερεά, ὥστε πολλάκις κοπτομένων πῦρ ἐκλάμπειν.

X. Πολύκλειτος χελώνας γίνεσθαι φησιν ἐν 15
τῷ Γάγγη, ὧν τὸ χελώνιον μεδίμνους χωρεῖν πέντε· ὁ Ἀγαθαρχίδης δὲ τοῖς χελωνίοις χρῆσθαι... ὡς ὀροφώμασι τῶν καλυβῶν.

XI. Ὁ Σκάμανδρος ξανθὰς ποιεῖ τὰς τρίχας· ὅθεν καὶ Ξάνθος παρ' Ὀμήρῳ προσηγορεύθη. 20

XII. Ἀντίγονος τὸ [ἐν] ἐν Ἱεραπόλει θερμὸν ὕδωρ πάντα ἀπολιθοῦν φησι, καὶ αὐτὸ δὴ πήσσεσθαι καὶ λίθον γίνεσθαι.

XIII. Θεόπομπος ἐν Λυγκησταῖς φησιν εἶναι 25
ὑδωρ ὀξύ, ὃ τοὺς πίνοντας μεθύσκει.

XIV. Ἡρακλείδης φησὶ τὴν ἐν Σαυρομάταις λίμνην οὐδὲν τῶν ὀρνέων ὑπεραίρειν, τὸ δὲ προσ-

1. σφῆκαν cod. | 16. σάγγει cod., corr. R. — μέδιμνα cod., corr. R. | 17. πλείους cod., Πρασίους R. Ταπροβανίους? | 22. αὐτὸς... λίθος cod., corr. R. | 24. λυγγισταῖς cod., corr. R.

ελθὸν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾶν· ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν
"Αορνιν κατὰ τὴν Ἰταλίαν δοκεῖ γίνεσθαι.

XV. Κατὰ μέρος τι τοῦ κατὰ Προῦσαν Ὀλύμ-
που ἱστοροῦσι τὴν Δάφνην καταπεπόσθαι διωκο-
5 μένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρῶντος, καὶ ἕως τοῦ νῦν
πέταλα δάφνης ἐν τοῖς λίθοις ἀναμεμιγμένα εὐ-
ρίσκειται.

XVI. "Εν τινι κατὰ τὸν Ὀλυμπον ... δένδρα ἐστὶν
ἰτέα λεπτοφύλλω εἰκότα, ἃ παρθένους γεγενῆσθαι
10 ἱστοροῦσιν, εἰς δὲ δένδρα ταύτας ἀμειφθῆναι τὸν
Βορρᾶν φευγούσας ἐρῶντα. καὶ νῦν ἔτι εἴ τις θίγοι
τῶν φύλλων τούτων, χολοῦσθαι τὸν ἄνεμον λέ-
γουσι καὶ σφόδρα ἀντίκα πνεῖν, καὶ μόλις διὰ τρί-
της παύεσθαι.

15 XVII. Νέστος ποταμὸς ἐν Θράκη τὰς μοιχευο-
μένας ἐλέγχει, τῶν ἀνδρῶν ποτιζόντων ἀπὸ τοῦ
ὔδατος τούτου καὶ λεγόντων· εἰ μὲν οὐκ ἐμοιχεύ-
θης, ἄρρεν τέκοι(ς), εἰ δ' οὖν, θῆλυ.

XVIII. Καὶ παρὰ Γερμανοῖς ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει·
20 ἐμβληθὲν γὰρ τὸ παιδίον εἰ μὲν μοιχευθείσης ἐστί,
θνήσκει, εἰ δ' οὖν, ζῆ.

XIX. Πέρινθος ποταμὸς ἐν Θράκη, ὅθεν καὶ
Πέρινθος ἡ πόλις· ἐκ τούτου εἰ πίοι τις, τὰ σπλάγχνα
ἐξογκοῦται. ἡ δ' αἰτία, ὅτι σταγόνες ἐκ τῆς κεφα-
25 λῆς Γοργόνος ἐν τούτῳ ἐρρῦσαν βασταζομένης ὑπὸ
Περσέως.

XX. Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας ποταμὸς ἐστί
Μαρσύας· οὗτος ἦν μὲν ἀύλοῦ ἀκούση, βομβεῖ μέγα,

10. ἱστοροῦσι// cod. ἱστοροῦσι καὶ R. | 15. μέστος cod.,
corr. R. | 18. τέκοι cod., corr. R. | 28. εἰ cod. nos corr.

ἦν δὲ κιθάρας, μετὰ σιγῆς ρεῖ, ἀποπνιγέντος ἐν αὐτῷ Μαρσύου τοῦ ἀύλητου.

XXI. Ταυρομένιος ποταμός ἐστὶν ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν· οὗτος βροντῆς ἀκούων φοβεῖται καὶ καταδύεται εἰς τὴν γῆν, ἐὰν δὲ παύσῃ- 5
ται ἢ βροντή, πάλιν ἄνεισιν ἐκ τῆς γῆς καθάπερ πηγῆ.

XXII. Ποταμός Ψύχρος ὄνομα διὰ τῆς Σικελίας ρεῖ· οὗτος τοῦ μὲν θέρους ἰλυῶδες ἔχει ὕδωρ, τοῦ δὲ χειμῶνος καλόν τε καὶ διαυγές. 10

XXIII. Ἐν Λυγκησταῖς κρήνη ἐστίν, ἀφ' ἧς ἐὰν τις πίῃ, μεθύσκειται.

XXIV. Κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἀνδριάς ἴσταται Μέμνονος, ὃς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ἄδει οἶνον εἰ προσαγορεύων αὐτόν. 15

XXV. Οἱ Κελτοί, ὅταν ἢ ἀφορία ἢ λ(ο)μιός γένηται, τὰς γυναῖκας αὐτῶν κολάζουσιν ὡς αἰτίας τῶν κακῶν.

XXVI. Παρὰ τοῖς Ἰβηρσιν ἔθος ἐστὶν ἐν ἑορτῇ τινὶ τὰς γυναῖκας τιμᾶν δώροις, ὅσαι ἂν πλεῖστα 20
καὶ κάλλιστα ἱμάτια ὑφήνασαι τότε ἐπιδείξωσιν.

XXVII. Παρὰ Κροβύζοις ἔθος ἐστὶ τὸ μὲν γεννώμενον βρέφος θρηγεῖν, τὸν δὲ θανόντα εὐ-
δαιμονίζειν.

XXVIII. Παρὰ Νασαμῶσι τοῖς ἐν Λιβύῃ νόμος 25
ἐστὶ τὴν γαμουμένην τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ συγγίνεσθαι

8. ψυχρός cod., Ψύχρος R. | 9. ἡλιῶδες cod., corr. Nauck. | 11. λυκισταῖς cod., corr. R. | 16. ἢ ἀφ. ἢ λιμός γένηται cod., corr. N. et nos. | 21. κάλλιστα cod., μάλιστα R. per errorem.

πᾶσι τοῖς παροῦσι καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνειν καὶ μετὰ τοῦτο τῷ γήμαντι μόνῳ μίγνυσθαι.

XXIX. Αἱ τῶν Σαυροματῶν γυναῖκες οὐ πρότερον γαμοῦνται, ἂν μὴ ἄνδρα κτείνωσι πολέμιον.

5 XXX. Πέρσαι τοῖς οἰκείοις κυσὶ βορὰν . . . τοῖς πλουσίοις καὶ ἐνδόξοις τιθέασιν.

XXXI. Φερεκύδης ὁ Σύριος ἀπὸ τινος ἐν Σύρῳ τῇ νήσῳ * ὕδωρ πιὼν μαντικώτατος γέγονε καὶ τινα προεμήνυσε, σεισμὸς καὶ ἄλλα.

10 XXXII. Τειρεσίας <ὁ> Εὐήρου δύο δράκοντας μιγνυμένους θεασάμενος κτείνει αὐτούς καὶ αὐτίκα γυνὴ γίνεται, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀνήρ, καὶ δικαστῆς ἠδονῆς γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τῆς ἐν τῇ μίξει παραλαμβάνεται πρὸς Διὸς καὶ Ἥρας· καὶ πλείονα
15 λέγει τὴν τῆς γυναικός.

XXXIII. Παρ' Ὀμήρῳ Πρωτεὺς εἰς πάντα μετεμορφοῦτο, καθὰ Θέτις παρὰ Πινδάρῳ καὶ Νηρεὺς παρὰ Σησιχόρῳ καὶ Μήστρα.

XXXIV. Ἀρίστων ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ Κιλικίᾳ πηγὴν φησὶν ὕδατος εἶναι, ἀφ' ἧς τοὺς πιόντας ἀναισθητοὺς γίνεσθαι.

XXXV. Περὶ Ἰνδικὴν ἐστὶ λίμνη, ἣτις πάντα δέχεται πλὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

XXXVI. Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναι φησὶ κρήνην Σίλλην καλουμένην, ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

2. μετὰ τούτων γήμαντι cod., corr. Nauck. | 6. πλησίον cod., corr. N. | 7. ὁ ἄσσυριος ἀπὸ τινος ἐν σύρῳ cod., παρὰ τινος τῶν γνωρίμων Apollonius, haustu aquae e puteo prae-sensisse ac praedixisse terrae motum Plinius, ἀπὸ τινος sc. φρέατος R. | 17. καθὰ τις cod., καθὰ Θέτις R. | 18. μίστρα cod., emend. R. | 20. ἐπιόντας cod., corr. R.

XXXVII. Ἐν Ἱεραπόλει τόπος ἐστὶ Χαρώνιος λεγόμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν ζῶον παραβαίνει· πίπτει γὰρ παραντίκα.

XXXVIII. Σελέμνιος ποταμὸς ῥέει διὰ τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἐστὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἔρωτος φάρμακον. 5

XXXIX. Θεόπομπος κρήνην ἐν Θράκη λέγει εἶναι, ἐξ ἧς οἱ λουσάμενοι μεταλλάττουσι τὸν βίον.

XL. Ἀκύλιος ὁ Ῥωμαῖος ἱστορικός φησι τὴν Σικελίαν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μὴ νῆσον εἶναι ὡς σήμερον, ἀλλ' ἠπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ 10 ὕστερον Ἰταλία. ἐκ δὲ τῆς ἐπικλύσεως τῶν ῥευμάτων τῶν ῥιζῶν ἀποσπασθεῖσαν τοῦ Ἀπεννίνου, κατὰ τὸ Σκύλλαιον ῥαγείσης τῆς ἠπείρου, νῆσον ἀποκαταστήναι καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον κληθῆναι τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο. 15

XLI. Πέρσαι τοὺς προσφέροντας τῷ πυρὶ βλάβος ἢ ποταμῷ ἐνουροῦντας ἢ ἐναπονιζομένους θανάτῳ ζημιοῦσιν.

XLII. Γέτας φασὶ ταῖς τοῦ Διὸς βρονταῖς ἀντιτυμπανίζειν καὶ τοξεύοντας εἰς τὸν ἀέρα ἀπειλεῖν 20 τῷ θεῷ.

XLIII. Ἐν Πανδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν· αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης. 25

XLIV. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου <παρέλαβε> τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν τεσσαρεσκαιδέκατος. ἐνίκησε δὲ Πέρσας ἐπὶ Γρανικῷ κδ· διὸ καὶ τὴν ἡμέραν

14. κληθῆναι R., ἀποκαταστήναι aperto errore cod. | 20. ἀποτυμπανίζειν cod., corr. R. | 22. πεδανοῖς cod., Πανδαίοις R.

σφόδρα ἐτίμα καὶ θεοῖς ἔθνευ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ τετάρτῃ δηλονότι τὰ μέγιστα κατεπράχθη, καὶ εἴ ποτέ τι δρᾶν ἐβούλετο, περιέμενε τὴν τετράδα.

XLV. Παρὰ Γαλάταις ἐάν τις τὰ μέγιστα ἀδικήσας καταφύγῃ ἐπὶ † ἵππον ἢ σάλπιγγα, ἀπολύεται.

XLVI. Οὗτοι περὶ πολέμου βουλευόμενοι ταῖς γυναιξὶν ἀνακοινοῦνται, καὶ ὅ τι ἂν γινῶσιν αἱ γυναῖκες, τοῦτο κρατεῖ· ἐάν δὲ ἠττηθῶσι πολεμοῦντες, τῶν γυναικῶν, αἱ συνεβουλεύσαντο πόλεμον ἄρασθαι, τὰς κεφαλὰς ἀποτεμόντες ἔξω ῥίπτουσι τῆς γῆς.

XLVII. Λιβύρριοι κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχουσι καὶ τὰ τέκνα ἐν κοινῷ τρέφουσι μέχρι ἐτῶν πέντε· εἶτα τῷ ἑκτῷ συνενεγκόντες ἅπαντα τὰ παιδιά τὰς ὁμοιότητος πρὸς τοὺς ἄνδρας ἰσάζουσι καὶ ἐκάστῳ τὸν ὅμοιον ἀποδιδόασιν καὶ λοιπὸν ἐκεῖνος ὡς υἱὸν ἔχει.

XLVIII. Δαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἔθνος τρεῖς ἐν τῷ βίῳ λούονται, ὅταν γεννῶνται καὶ ὅταν γαμῶσιν καὶ ὅταν τελευτῶσιν. ὅταν δὲ ἐπικηρυκεύονται τοῖς πολεμίοις, ἄρνα κομίζουσι καὶ κλάδον δένδρου, καὶ ἐάν μὲν δέχωνται οἱ πολέμιοι τὰς σπονδάς, καταλείπουσιν ἃ ἐκόμισαν, εἰ δὲ μή, πάλιν αὐτὰ ἀποφέρουσιν.

XLIX. Σκυθῶν οἱ ἀνδροφάγοι λεγόμενοι ἐκ κρανίων πίνουσιν ἀνθρωπίνων, τὸ δὲ δέρμα τῆς κεφαλῆς τῶν πολεμίων <σὺν ταῖς θριξίν> ἐργαζό-

5. κατέφυγεν ... ἀπελύετο cod. — εἰς ἱερὸν ἢ σπήλυγγα? |
15. ἰσάζουσι cod., εἰκάζουσι R.

μενοι ποιούσι χειρόμακτρον· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα ἐκδείραντες ἐπιβάλλουσιν ἐπὶ τοὺς ἵππους.

I. Σαυρομάται διὰ τριῶν ἡμερῶν σιτοῦνται εἰς πλήρωσιν· ταῖς γυναιξὶ δὲ πάντα π(ε)ρίθονται καὶ αὐτοὶ δὲ φοροῦσι γυναικείαν ἐσθῆτα. ἐὰν δέ τις τῶν πολεμίων καταφύγη πρὸς τῷ ἐπὶ τῆς ἐστίας πυρὶ καὶ τοῖς ἄνθραξι τὸ πρόσωπον μολύνῃ, οὐκέτι αὐτόν, ὡς οἰκέτην, ἀδικοῦσιν. παρθένον δὲ οὐ πρότερον συνοικίζουσιν εἰς ἄνδρα, πρὶν ἂν πολέμιον κτάνῃ. 10

LI. Παρὰ Φρυξὶν ἐὰν τις γεωργὸν βοῦν ἀποκτείνῃ ἢ σκεῦος τῶν περὶ τὴν γεωργίαν κλέψῃ, θανάτῳ ζημιοῦται.

LII. Λύκιοι τὰς γυναῖκας μᾶλλον ἢ τοὺς ἄνδρας τιμῶσι καὶ καλοῦνται μητρόθεν, οὐ πατρόθεν, τὰς δὲ κληρονομίας ταῖς θυγατράσιν ἀπολείπουσιν, οὐ τοῖς υἱοῖς. ὅς δ' ἂν ἐλεύθερος ἀλῶ κλέπτων, δοῦλος γίνεται. τὰς δὲ μαρτυρίας ἐν ταῖς δίκαις οὐκ εὐθύς παρέχονται, ἀλλὰ μετὰ μῆνα.

LIII. Ἀσσύριοι τὰς παρθένους ἐν ἀγορᾷ πω-
λουῦσι τοῖς θέλουσι συνοικεῖν, πρῶτον μὲν τὰς εὐγε-
νεστάτας καὶ καλλίστας, εἶτα τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς.
ὅταν δὲ ἔλθωσι(ν) ἐπὶ τὰς φαυλοτάτας, κηρύττουσι,
πόσον τις θέλει προσλαβῶν ταύταις συνοικεῖν, καὶ
τὸ συναχθὲν ἐκ τῆς τῶν εὐπρεπῶν τιμῆς [ταῖς παρ-
θένοις] ταύταις προστίθενται. 20

LIV. Πέρσαι, ὃ μὴ ποιεῖν ἔξεστιν, οὐδὲ λέγουσιν.

1. ἐκδείραντες σὺν τοῖς ὄνειξιν cod. corr. nos. ex Plinio. |
24. ποῖον cod., corr. R.

LV. Παρὰ Πέρσαις ὅς ἂν ἡδονὴν καινὴν ἐπινοήσῃ, δῶρα λαμβάνει.

LVI. Παρὰ Πέρσαις ὅς ἂν καταγνωσθῇ ὑπὸ βασιλέως, πενθεῖ διὰ βίου καὶ ποτηρίῳ πίνει πε-
 5 τρίνω. ὅταν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποθάνῃ, ἀφιενταί
 τῶν ἐγκλημάτων πάντες καὶ ἀρπάζουσιν ἃ θέλουσι
 καὶ παρανομοῦσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἕως ἂν ἐπὶ τὰς
 βασιλείους θύρας ἐλθόντες αἰτήσωνται βασιλέα,
 ὅστις αὐτοὺς ἀπαλλάξει τῆς ἀνομίας.

10 LVII. Παρὰ Πέρσαις ἐάν τινα προστάξῃ ὁ βασιλεὺς μαστιγῶσαι, εὐχαριστεῖ ὡς ἀγαθοῦ τυχών.

LVIII. Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται.

LIX. Παρ' Αἰγυπτίοις μαρτυρεῖν ἀγραμμάτῳ
 15 οὐκ ἔξεστιν.

LX. Ἀφάραντες Λίβυες τῶν θυγατέρων ἀρίστας κρῖνουσι τὰς πλεῖστον χρόνον μεμενηκυίας παρ-
 θένους.

LXI. Παρὰ Καρχηδονίοις οὐκ ἔξεστι τοῖς
 20 ἀστρα(τεύ)τοις φορεῖν ἐνώτιον χρυσοῦν· ὅσας δ'
 ἂν στρατεύσωνται στρατείας, τοσαῦτα ἀεὶ φοροῦσιν
 ἐνώτια.

LXII. 1. Λακεδαιμόνιοι τοὺς γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἥττον ἢ πατέρας.

25 2. γυμνάσια δ' ὡσπερ ἀνδρῶν ἐστίν, οὕτω καὶ παρθένων.

3. ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν.

9. ἀπαλλάξῃ R., cod. recte. | 16. ἀφαράτες cod., Ἀφάραντες R. | 20. ἀστράτοις cod., corr. Nauck. | 28. οὔτε cod., οὐδὲ Nauck.

4. οὗτοι ταῖς γυναιξίν παρακελεύονται ἐκ τῶν εὐειδεστᾶτων κύειν καὶ ἀστῶν καὶ ξένων.

LXIII. Κρηῆτες πρῶτοι Ἑλλήνων νόμους ἔσχον Μίνως θεμένου· προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοὺς μεμαθηκέναι, ἐννέα ἔτη εἰς τι ὄρος ⁵ φοιτήσας, ὃ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο.

LXIV. Οἱ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται μετ' ἀλλήλων σκληραγωγούμενοι καὶ τὰ πολέμια ἰδιδασκόμενοι καὶ θήρας δρόμους τε ἀνάντις ἀνυπόδετοι ἀνύοντες, καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρίχην ἐκπονοῦνται, ¹⁰ ἦντινα πρῶτος εὗρε Πύρριχος.

LXV. Λίγνες τοὺς γονεῖς, ὅταν μηκέτι ὦσι διὰ γῆρας χρήσιμοι, κατακρημνίζουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποθανόντος φίλου μικρὸν τι τοῦ ὠτίου ἀποτέμνει, ἀναγκαιοτέρου δὲ τελευτήσαντος πλεῖον ¹⁵ ἀφαιρεῖ· ὅταν δὲ ὁ πάντων εὐνούστατος ἀποθάνῃ<, τὸ ὅλον>.

LXVI. Σκυθῶν τινες τὸν τελευτήσαντα κρεονομήσαντες καὶ ἀλίσαντες ξηραίνουσιν ἐν ἡλίῳ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐνείραντες ἀρπεδόνη τὰ κρέα ἐξάπτουσι ²⁰ τῷ ἑαυτῶν τραχήλῳ, καὶ μαχαίριον λαβόντες ᾧ ἂν ἐντύχῳσι τῶν φίλων, τεμόντες κρέα διδόασιν, καὶ τοῦτο ποιοῦσι μέχρις ἂν πάντα δαπανήσωσιν.

LXVII. Ἀθηναῖοι τοὺς τελευτήσαντας ἐπὶ τὸν τάφον ἄγοντες καὶ πᾶν ὄσπριον ἐπέφερον, σύμβο- ²⁵ λον τῆς παρ' αὐτῶν εὐρέσεως τῶν καρπῶν τῶν ἀπάντων.

9. θύρας cod., recte Nic. Dam. | 9. ἀνάντοις cod., recte Nic. Dam. | 18. σανθῶν cod. corr. R.

Index nominum et rerum.

- Ἄβαρις μάντις* Apollon. c. 4.
Ἄγραυλος Antig. c. 12 (12).
Ἄγριεῖς Θραῦκες Antig. c. 136 (151).
Ἄγριπίνη ἢ Σεβαστή Phleg. mir. c. 7.
Ἄδάμας Apollon. c. 23.
Ἄδιφος Apollon. c. 25.
Ἄδριανός Phleg. macr. c. 4. Ol. c. 14. 23.
Ἄδριās Antig. c. 173 (189).
Ἄετός Antig. c. 46 (52.)
Ἄηδών Antig. c. 5 (5).
Ἄθαμανία Antig. c. 148 (163).
Ἄθηνα Antig. c. 12 (12).
Ἄθήνη Phleg. mir. c. 2. 3.
Ἄθηναί] νῆσος πλησίον αὐτῶν Phleg. mir. c. 17. *Νεῖαι Ἄθη-
 ναι Ἀδριαναί* Phleg. Ol. c. 23.
Ἄθηναῖοι Phleg. mir. c. 17. an. Vat. c. 67.
Ἄθηνόδωρος πειρατής Phleg. Ol. c. 14.
Αἰβουροβισυγγησία πόλις Phleg. macr. c. 1.
αἰγίδος Antig. c. 45 (51). 58 (63). 106 (114).
αἰγόλεθρον Antig. c. 17 (20).
Αἰγύπτιοι an. Vat. c. 59. cf. Phleg. p. 104.
Αἴγυπτος Antig. c. 19 (23). 97 (104). 147 (162). Phleg. mir. c. 15. 26. 30. 34. an. Vat. c. 24.
Αἰδωνεύς Phleg. mir. c. 10.
Αἰθιοπία Antig. c. 145 (160). an. Vat. c. 2.
Αἰθίοψ Antig. c. 112 (122).
Αἴμων Phleg. Ol. c. 1.
Αἰνιᾶνες Phleg. mir. c. 3.
αἴξ Antig. c. 17 (20). 60 (65). 103 (111). 107 (115). Apollon. c. 13. 17. Phleg. mir. c. 10. macr. c. 4.
 — *ἀγρία* Antig. c. 30 (36).
Αἰόλον νῆσοι Antig. c. 130 (145).
αἰσάλων Antig. c. 59 (64).
Αἰτητή et Αἰτητός Phleg. mir. c. 9.
Αἰτωλία Phleg. mir. c. 2.
Αἰτωλοί Phleg. mir. c. 3.
Αἰτωσία (?) πόλις Ἰταλίας Phleg. macr. c. 1.
ἄκανθα Antig. c. 8 (8). 58 (63). 169 (185).
 — *καρποφόρος* Apollon. c. 19.
ἄκανθίς Antig. c. 106 (114).
ἄναρ Antig. c. 90 (97).
Ἀναρᾶνες Phleg. mir. c. 2.
Ἀκόνοι Antig. c. 119 (131).
ἀκόνιτον Antig. c. 119 (131).
ἀκρόπολις (ἢ Ἀθηναία) Antig. c. 12 (12). Apollon. c. 8.
Ἀλεξάνδρεια Phleg. mir. c. 26. 28.
Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου an. Vat. c. 44. Apollon. c. 43.

- Ἄληξ* vel *Ἄληξ ποταμός* Antig. c. 1 (1).
ἄλαιέτος Antig. c. 46 (52).
ἄλιεύς (*ἰχθύς*) Antig. c. 47 (52).
Ἄλικαρνασσός Apollon. c. 13.
Ἄλκυον ὁ ποιητής (cod. *Ἄλκυμαίων ὁ φυσικός*) Antig. c. 88 (95).
ἄλκων Antig. c. 23 (27).
ἄλς Antig. c. 143 (158). 157 (173). 167 (183).
Ἄλφειός Antig. c. 140 (155).
ἄλφος Antig. c. 138 (153).
ἄλώπηξ Antig. c. 59 (64).
 — (*ἰχθύς*) Antig. c. 49 (54).
Ἄλως Antig. c. 138 (153).
ἄμαξα Antig. c. 15 (15).
Ἄμισός Phleg. Ol. c. 14.
Ἄμμων Antig. c. 144 (159).
 Apollon. c. 25.
ἄμνός Phleg. mir. c. 10. macr. c. 4. an. Vat. c. 48.
Ἄμφίπολις Phleg. macr. c. 1.
Ἄμφιτρούων Phleg. Ol. c. 1.
ἄναιμος Antig. c. 63 (69). an. Vat. c. 6.
ἄνδρῶν Phleg. mir. c. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
Ἄνδρος Antig. c. 18 (21).
ἄνδροφάγοι an. Vat. c. 49. cf. c. 66.
Ἄνδρων Ἀργείος Apollon. c. 25.
ἄνεμος Antig. c. 126 (139).
ἄνθραξ an. Vat. c. 50.
 — (*fossilis*) Antig. c. 136 (151). 168 (184). 170 (186).
ἄνθρωπος ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν γέρον γενόμενος Phleg. mir. c. 32.
Ἄνουβις Phleg. mir. c. 23.
Ἄντανδρία Antig. c. 78 (84).
Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς Phleg. mir. c. 32.
Ἀντίνοος cf. Phleg. p. 105.
Ἀντιόχεια ἡ πρὸς Μαιάνδρω Phleg. mir. c. 6.
 — ἡ πρὸς Ὀρόντη cf. Phleg. Ol. c. 30.
Ἀντίλοχος Phleg. mir. c. 3. Ol. c. 32.
Ἀντισσαία Antig. c. 5 (5).
ἄνώνυμον θηρίον ἐν τῇ χαλκίτιδι λίθῳ γιγνόμενον Antig. c. 84 (90).
Ἄορνις vel *Ἄορνῆτις λίμνη* Antig. c. 152 (167). an. Vat. c. 14. cf. Antig. c. 122 (134). 159 (175). an. Vat. c. 37.
ἀπειλεῖν τῷ θεῷ an. Vat. c. 42.
Ἀπειλοκάριον πόλις Phleg. macr. c. 1.
Ἀπέννινος an. Vat. c. 40.
ἀπολίθωσις Antig. c. 135 (150). 161 (177). 173 (189). cf. an. Vat. c. 15.
Ἀπόλλων Antig. c. 15 (17).
 Phleg. mir. c. 4. an. Vat. c. 15.
 — *Λύκειος* Phleg. mir. c. 3.
ἀποτίμησις (census) Phleg. macr. c. 1. Ol. c. 14.
ἄποτος Apollon. c. 25.
ἀπύρηννα γεννήματα ἐν τῇ Βρειτανικῇ Apollon. c. 15.
Ἀραβία Antig. c. 149 (164).
 Phleg. mir. c. 34.
Ἀράβιος κόλπος Apollon. c. 14.
ἄραχνη Phleg. Ol. c. 1 p. 97.
Ἀργεῖος Apollon. c. 25.
Ἄρης Phleg. mir. c. 1. 3.
Ἀρίμινον πόλις Phleg. macr. c. 1.
Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος Apollon. c. 2.
Ἀριστιόδημος Phleg. Ol. c. 1.
Ἀριστοκλῆς (*Ἀρτοκλῆς* cod.) Antig. c. 169 (185).
ἀριστολογία Apollon. c. 29.
Ἀριστόμαχος Phleg. Ol. c. 1.

- Ἀριστόξενος ὁ μουσικός Apollon. c. 49.
 Ἀρίστων ὁ Πηγίνος Antig. c. 1 (1).
 Ἀρκαδία Phleg. mir. c. 4. an. Vat. c. 38.
 Ἀρμένιοι Antig. c. 165 (181).
 ἀρρενογόνος Antig. c. 111 (120).
 ἄρρην Antig. c. 68 (74).
 Ἀρσάμης ὁ Πέρσης Antig. c. 116 (128).
 Ἀρτέμιδος σπήλαιον Phleg. mir. c. 12.
 Ἀρτυάμας Λάκων Antig. c. 121 (133).
 Ἀσίη Phleg. mir. c. 3.
 Ἀσκανία (λίμνη) Antig. c. 156 (172).
 Ἀσκραῖος Apollon. c. 13.
 ἀσπάλαξ Antig. c. 10 (10).
 ἀσπίς Antig. c. 16 (19). 32 (38).
 Ἀσσύριοι an. Vat. c. 53.
 ἀστήρ (ὁ θαλάττιος) Antig. c. 82 (88).
 ἀστράγαλος Apollon. c. 21.
 ἀστράτεντος an. Vat. c. 61.
 Ἀστυπάλαια Antig. c. 11 (11).
 ἄσφαλτος Antig. c. 129 (144). 151 (166).
 Ἀτάραντες vel Ἀφάραντες an. Vat. c. 60.
 Ἀττάλον υἱοί Phleg. mir. c. 3.
 Ἀττική Antig. c. 6 (6). 78 (84). Apollon. c. 8.
 Αὔγουστα πόλις Phleg. Ol. c. 10.
 ἀυλός Apollon. c. 49. an. Vat. c. 20.
 αὐτοκράτωρ Phleg. mir. c. 35.
 Ἀφάραντες vel Ἀτάραντες an. Vat. c. 60.
 ἀφροδίσια Phleg. mir. c. 4.
 Ἀφροδίτη Apollon. c. 8. Phleg. mir. c. 13.
 ἀχαιῖνης Antig. c. 29 (35). 70 (76).
 ἄχερδος Antig. c. 18 (21).
 Ἀχιλλέως ναός Antig. c. 122 (134).
 ἀψίνθιον Apollon. c. 31.
 Βαβυλών Apollon. c. 12.
 Βακτριανή Apollon. c. 33.
 βάραθρον Antig. c. 123 (135).
 Βασίλεια πόλις Phleg. macr. c. 1.
 βάτραχος Antig. c. 4 (4).
 Βέλεια πόλις Phleg. macr. 1. 2.
 Βέλιτρα πόλις Phleg. Ol. c. 13.
 Βιθυνία Phleg. macr. c. 1. Ol. c. 17.
 Βιωνία (?) πόλις Phleg. macr. c. 2.
 Βοιωτία Antig. c. 6 (6). 10 (10).
 Βοωνία πόλις Phleg. macr. c. 1. 2. 4.
 Βορῶς an. Vat. c. 16.
 Βόσπορος Phleg. Ol. c. 22.
 — ὁ Κιμμερικός Phleg. mir. c. 19.
 — ὁ Κιμμέριος Antig. c. 85 (92).
 βότρως Apollon. c. 15.
 Βοττιαῖοι (Θοῦκες) Antig. c. 168 (184).
 Βούπλαγος τῶν ἀπὸ Συρίας ἱππάρχης Phleg. mir. c. 3.
 βούς Antig. c. 19 (23). 69 (75). 75 (81). Phleg. mir. c. 10. macr. c. 4.
 — γεωργός an. Vat. c. 51.
 Βρετανική νῆσος Apollon. c. 15.
 βρέφος an. Vat. c. 27.
 Βρίξελλοι πόλις Phleg. macr. c. 1. 3.
 βροντή an. Vat. c. 21. 42.
 Γάγγης an. Vat. c. 10.

- Γαλάται* Phleg. mir. c. 3. an. Vat. c. 45. 46.
γαλεός Antig. c. 21 (25).
γαλεώτης Antig. c. 20 (24).
γαλή Antig. c. 11 (11).
γάμος an. Vat. c. 28.
γαμψώνυψες Antig. c. 99 (108). cf. c. 94 (101).
γελᾶν Antig. c. 113 (123).
Γέρανδρος Apollon. c. 36.
γέρανος Antig. c. 40 (46). an. Vat. c. 1.
Γεργιθία Σίβυλλα Phleg. Ol. c. 2.
Γεργίθιοι Phleg. Ol. c. 2.
Γερμανία Phleg. mir. c. 27.
Γερμανοί an. Vat. c. 18.
γέροντες an. Vat. c. 62. 65.
γέρων ἐπιτὰ ἐτῶν Phleg. mir. c. 32.
Γέται an. Vat. c. 42.
γεωμέτρης Phleg. mir. c. 14.
γῆ Antig. c. 171 (187). Apollon. c. 34. Phleg. macr. c. 4.
γῆρας παράδοξον Phleg. macrobii.
γίγας Phleg. mir. c. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
Γλαβρίων, Ἀκείλιος Phleg. mir. c. 3.
γλαύξ Antig. c. 10 (10). 57 (62).
γόγγρος Antig. c. 92 (99).
γονεῖς an. Vat. c. 65.
Γοργών an. Vat. c. 19.
Γρανικός an. Vat. c. 44.
Γύαρος Antig. c. 18 (21).
Γύξαντες Apollon. c. 38.
γυμνάσια an. Vat. c. 62.
γυνή Antig. c. 78 (84). 110 (119). Apollon. c. 35. Phleg. mir. c. 28. 29. 33. an. Vat. c. 25. 26. 29. 46. 47. 50. 52. 62.
γύψ Antig. c. 42 (48). 67 (73).
Δαίδαλος Phleg. mir. c. 3.
- Δαϊκλῆς Μεσσήνιος* Phleg. Ol. c. 1.
δάκρυα τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων Antig. c. 52 (57).
δακρύειν Antig. c. 113 (123).
Δαλματία Phleg. mir. c. 12.
Δαρδανεῖς an. Vat. c. 48.
Δαρεῖος Apollon. c. 43.
δάφνη et Δάφνη an. Vat. c. 15.
Δεῖλλοι Antig. c. 159 (175).
δελφίς Antig. c. 55 (60).
Δελφοί Antig. c. 1 (1). 127 (141). Phleg. mir. c. 2. 3. Ol. c. 1.
δέρμα τῆς κεφαλῆς (apud nos „Scalp“) an. Vat. c. 49.
Δηιάνειρα Phleg. Ol. c. 1.
Δῆλιοι Phleg. Ol. c. 14.
Δῆλος Antig. c. 11 (11). 56 (61). Phleg. Ol. c. 14. 23.
Δημήτηρ Phleg. mir. c. 10.
Δημόκριτος Ἀβδηρίτης Phleg. macr. c. 2.
Δημόνησος Antig. c. 131 (146).
Δημόστρατος Phleg. mir. c. 1.
δικαιοσύνη ἐν Ἴνδοῖς an. Vat. c. 43.
δίκερος Antig. c. 66 (72).
Διομήδεια νῆσος Antig. c. 172 (188).
Διομήδους ἐταῖροι Antig. c. 172 (188).
Διὸς ἱερόν (πολίχνιον) Phleg. Ol. c. 3.
δοῦλος an. Vat. c. 52.
δράκων Antig. c. 12 (12). an. Vat. c. 32.
δυσοσμία Antig. c. 117 (129). 118 (130).
Δυσπόντιον Phleg. Ol. c. 4. 6.
ἔγγελος Antig. c. 80 (86).
Εἰλείθνια Phleg. macr. c. 4.
Ἐκβάτανα Antig. c. 15 (16).
ἔκλειψις ἡλίου Phleg. Ol. c. 17.
ἔκστασις Apollon. c. 40.

- ἑλάα oraculum apud Phleg. mir. c. 10.
 ἑλαία Apollon. c. 15.
 ἑλαιον (fossile) Antig. c. 139 (154).
 ἑλάτεια Phleg. mir. c. 3.
 ἑλαφος Antig. c. 8 (8). 11 (11). 20 (24). 29 (35). 70 (76).
 ἑλβονθις πόλις Phleg. Ol. c. 24.
 ἑλέφας Antig. c. 54 (58).
 ἑλληνοδίκαι Phleg. Ol. c. 1.
 ἑλλάς Phleg. mir. c. 10. Ol. c. 1.
 ἑλλέβορος Apollon. c. 50.
 ἑλληνες Antig. c. 172 (188). Phleg. mir. c. 3. Ol. c. 1.
 ἑλλησποντος Phleg. mir. c. 3.
 ἑλμαῖος Apollon. c. 36.
 ἑλξίνη Apollon. c. 30.
 ἑλος πόλις Phleg. Ol. c. 1.
 ἑνετοί Antig. c. 173 (189).
 ἑντερα τῶν προβάτων Antig. c. 7 (7).
 ἑνώτιον χρυσοῦν an. Vat. c. 61.
 ἑπαίνετος βασιλεύς Antig. c. 121 (133).
 ἑπαρχία (Σικελική τῶν Καρχηδονίων) Phleg. mir. c. 18.
 ἑπιβάλλον ζῶον Antig. c. 85 (92).
 ἑπίδανρος Phleg. mir. c. 8.
 ἑπιληψία Apollon. c. 49.
 ἑπιμενίδης Apollon. c. 1.
 ἑρασιστρατιον Antig. c. 120 (132).
 ἑρέβινθος Apollon. c. 32.
 ἑριχθόνιος Antig. c. 12 (12).
 ἑρηῆς Phleg. mir. c. 1.
 — ἑριούνιος Phleg. Ol. c. 32.
 — χθόνιος Phleg. mir. c. 1.
 ἑρμότιμος Apollon. c. 3.
 ἑρση Antig. c. 12 (12).
 ἑρύθη Antig. c. 169 (185).
 ἑρυνθραία Σίβυλλα Phleg. macr. c. 4.
 ἑρωδιός Antig. c. 172 (188).
 ἑτη ἑκατὸν καὶ πλέον Phleg. macr. c. 1 sqq.
 ἑύβοια Antig. c. 78 (84).
 ἑυήρης Phleg. mir. c. 4. an. Vat. c. 32.
 ἑυμενίδης Phleg. mir. c. 1.
 ἑυνομος ὁ Λοκρός Antig. c. 1 (1).
 — ὁ Χίος ὁ φαρμακοπώλης Apollon. c. 50. an ἑυδημος? ἑυνοῦχος Antig. c. 109 (117). Apollon. c. 18.
 ἑυριπος Antig. c. 126 (140).
 ἑυρνόπη Phleg. mir. c. 30. 31.
 ἑυρυνπῶν Phleg. Ol. c. 1.
 ἑυρώπη Antig. c. 163 (179). Phleg. mir. c. 3.
 ἑυφράτης Apollon. c. 12.
 ἑφεσος Phleg. mir. c. 3.
 ἑφήμερα ζῶα Antig. c. 85 (92).
 ἑχιδνα Antig. c. 21 (25).
 ἑχίνος θαλάττιος Antig. c. 124 (137).
 Ζάκυνθος Antig. c. 128 (143). 153 (169).
 Ζεὺς Antig. c. 163 (179). Phleg. mir. c. 4. macr. c. 4. Ol. c. 1. an. Vat. c. 42. 63.
 — Ἀλεξίκακος Phleg. mir. c. 6.
 — Ἀποτρόπαιος Phleg. mir. c. 3.
 — Ἀσκραῖος Apollon. c. 13.
 — Κρονίδης Phleg. mir. c. 3.
 — Ξένιος Phleg. mir. c. 1.
 ζημία an. Vat. c. 51. 52. 56. 57. 58.
 ζωτοκεῖν Antig. c. 64 (70).
 ζωτόκος Antig. c. 76 (82).
 ἑτιῶν Phleg. mir. c. 3.
 ἧθη πικρότερα Apollon. c. 9.
 ἧλεία Antig. c. 13 (13). 140 (155).

- Ἡλεῖοι Phleg. Ol. c. 1. 14.
 Ἡλις Antig. c. 112 (122).
 ἡμίονος Antig. c. 13 (13).
 ἡπατα τὰ τῶν μυῶν Antig.
 c. 124 (136).
 Ἡπειρώτης Phleg. mir. c. 3.
 Ἡρα Apollon. c. 5. Phleg. mir.
 c. 4. 10. macr. c. 4.
 Ἡράκλεια ἢ ἐν τῷ Πόντῳ
 Antig. c. 119 (131).
 — ἢ ἐν Ἑλλάδι Phleg. mir. c. 3.
 Ἡρακλῆς Antig. c. 2 (2). 111
 (120). 117 (129). 131 (146).
 Phleg. Ol. c. 1.
 ἦρωσ Ἀριστέας Apollon. c. 2.
 — Ἐρμώτιμος Apollon. c. 3.
 — Ἰδης Phleg. mir. c. 11.
 Ἡφαιστος Antig. c. 12 (12).
 45 (51).
 θάλαττα Antig. c. 129 (144).
 132 (147).
 θαψία ῥίζα Apollon. c. 16.
 θειόν Antig. c. 79 (85).
 Θερμοπύλαι Phleg. mir. c. 3.
 Θεσπρωτοί Antig. c. 170 (186).
 Θέτις an. Vat. c. 33.
 Θετταλία Antig. c. 15 (15).
 Θῆβαι Apollon. c. 49.
 — αἱ Αἰγύπτιαi Antig. c. 126
 (139).
 θηλυγόνος Antig. c. 111 (120).
 θῆλυς Antig. c. 68 (74).
 Θραῖκες Antig. c. 136 (151).
 141 (156). Phleg. mir. c. 3.
 Θράκη Antig. c. 14 (14). 28
 (34). 78 (84). 129 (144). 168
 (184). an. Vat. c. 1. 17. 19. 39.
 Θρινακίη Phleg. mir. c. 3.
 θριξ Antig. c. 64 (70). 76 (82).
 109 (118). an. Vat. c. 49.
 Θύβρις Phleg. macr. c. 4.
 Ἰάσων Antig. c. 118 (130).
 Ἰβηρες an. Vat. c. 26.
 Ἰδης Phleg. mir. c. 11.
 ἰέραξ Antig. c. 28 (34). 99
 (107).
 Ἰεράπολις Antig. c. 174 (190).
 an. Vat. c. 12. 37.
 ἱερὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ἐν
 Ναυπάκτῳ Phleg. mir. c. 3.
 — ὄρος τῆς Θράκης Antig. c.
 129 (144).
 Ἰερόνυμος ὁ συγγραφεύς
 Phleg. macr. c. 2.
 Ἰθάκη Antig. c. 11 (11).
 Ἰκτῖνος Apollon. c. 10.
 Ἰκτις Antig. c. 108 (116).
 Ἰλλυριοί Antig. c. 66 (72). an.
 Vat. c. 48.
 Ἰμέρας ποταμός Antig. c. 133
 (148).
 Ἰνδική an. Vat. c. 35.
 Ἰνδικὴ θάλαττα Antig. c. 132
 (147).
 — κρήνη Antig. c. 146 (161).
 — λίμνη Antig. c. 150 (165).
 — ῥίζα Apollon. c. 18.
 Ἰνδικὸν ἔθνος an. Vat. c. 43.
 — ξύλον Apollon. c. 17.
 Ἰνδικὸς ὄνος Antig. c. 66 (72).
 Ἰνδοί Apollon. c. 32. an. Vat.
 c. 36. 58.
 Ἰντερανησίαι πόλις Λουσιτα-
 νίας Phleg. macr. c. 1.
 ἰξία Apollon. c. 42.
 Ἰόπη Antig. c. 151 (166).
 ἰπποκένταυρος Phleg. mir. c.
 34.
 ἵππος Antig. c. 20 (24). 54
 (59). Phleg. mir. c. 3. Ol. c.
 14. an. Vat. c. 45. 49.
 Ἰσιδος κρήνη Antig. c. 149
 (164).
 ἰσχιάς Apollon. c. 49.
 Ἰταλία Apollon. c. 40. Phleg.
 mir. c. 3. οἱ ποταμοὶ ἐν αὐτῇ
 Antig. c. 134 (149). cf. Phleg.
 macr. c. 4.
 Ἰταλοὶ ἑκατὸν ἔτη ζήσαντες
 Phleg. macr. c. 1.

- ἰτιά λεπτόφυλλος* an. Vat. c. 16.
Ἰφιτος Phleg. Ol. c. 1.
ἰχθύς Antig. c. 71 (77). 153 (169). an. Vat. c. 7.
 — *θανάσιμος* Antig. c. 165 (181).
ἰχνεύμων Antig. c. 32 (38).

Κάβειροι Phleg. Ol. c. 14.
Καινίς Phleg. mir. c. 5.
Καῖσαρ Phleg. mir. c. 34, macr. c. 4. Ol. c. 22.
Καλχηδών Antig. c. 147 (162). 131 (146).
κάμηλος Apollon. c. 20.
Κάμικος ποταμός Antig. c. 133 (148).
Κανθαρόλεθρος Antig. c. 14 (14).
κάνθαρος Antig. c. 14 (14).
Κάπαιος ποταμός Antig. c. 133 (148).
Καπετώλιον Phleg. mir. c. 6. Ol. c. 14.
κάραβος Antig. c. 92 (99).
Καρία Antig. c. 16 (18), 55 (60). Apollon. c. 11.
καρκίνος Antig. c. 35 (41).
Καρυστός Antig. c. 18 (21). 84 (90). Apollon. c. 36.
Καρχηδόνιοι Phleg. mir. c. 18. an. Vat. c. 61.
Καρχηδών Apollon. c. 38.
κατακορημνίζω an. Vat. c. 65.
καταύλησις Apollon. c. 49.
Κάτλος Phleg. Ol. c. 14.
Κάτων, Πόρκιος Phleg. mir. c. 3.
Κανλωνία Apollon. c. 6.
Κεδρίπολις Antig. c. 28 (34).
Κέκροπος παῖδες Antig. c. 12 (12).
Κέκρωψ Antig. c. 89 (96).
Κελαιναί an. Vat. c. 20.
Κελτική Apollon. c. 24.

Κελτοί an. Vat. c. 25.
κελύφια τῶν κυάμων Apollon. c. 46.
κερασφόρα ζῶα Apollon. c. 22.
Κέρων ποταμός Antig. c. 78 (84).
κεστρεύς Antig. c. 93 (100).
κεφαλή παρὰ φύσιν Phleg. mir. c. 20. 21. 23. 25.
 — *φθεγγομένη* Phleg. mir. c. 2. 3.
Κεφαλληνία Antig. c. 3 (3).
Κήρινθος Apollon. c. 34.
Κιγχρώψωνες vel *Κίγχρωπες* *Θραῖκες* Antig. c. 141 (156).
κιθάρα an. Vat. c. 20.
Κιλικία Apollon. c. 43. an. Vat. c. 34.
Κίμβρος (βόθυνος) Antig. c. 123 (135).
Κιμμερικός Phleg. mir. c. 19.
Κιμμέριος Antig. c. 85 (92).
κίναϊδος τίκτων Phleg. mir. c. 26. 27.
κισός Apollon. c. 42.
Κίττιον Antig. c. 157 (173).
κλάδος δένδρου an. Vat. c. 48.
Κλαζουένιος Apollon. c. 3.
Κλαύδιος Καῖσαρ Phleg. mir. c. 6.
Κλέαρχος (ὁ τύραννος, cod. Ἀγάθαρχος) Antig. c. 119 (131).
Κλεόδαιος Phleg. Ol. c. 1.
Κλεόνικος Phleg. Ol. c. 1.
Κλεοσθένης Phleg. Ol. c. 1.
κληρονομία παρὰ τοῖς Λυκίοις an. Vat. c. 52.
κόγχη Antig. c. 41 (47).
κοιλία Antig. c. 62 (68). an. Vat. c. 5.
κοινωνία τῶν γυναικῶν an. Vat. c. 47.
κόκκος Apollon. c. 43.
κολοῖος Antig. c. 173 (189).
κολυμβηταί Antig. c. 131 (146).

- Κοιμβριγησία πόλις* Phleg. macr. c. 1.
Κορνηλία πόλις Phleg. macr. c. 1. 2. 3.
Κόροιβος Phleg. Ol. c. 1.
Κορσιόλοι πόλις Phleg. macr. c. 3.
κορώνη Apollon. c. 8.
Κορωνική Antig. c. 10 (10).
Κόσας ποταμός Apollon. c. 6.
Κότυς Βοσποριανός βασιλεύς Phleg. Ol. c. 22.
Κοχρόννας ποταμός Antig. c. 78 (84).
Κραῆθις ποταμός Antig. c. 134 (149).
κρανίον] ἐκ κρανίων πίνειν an. Vat. c. 49.
Κράνων Antig. c. 15 (15).
Κρέμη πόλις Phleg. Ol. c. 11.
κρήνη Antig. c. 137 (152) — 149 (164). an. Vat. c. 23. 36. 39.
κρηνίδιον Antig. c. 142 (157).
Κρήτες Apollon. c. 1. Phleg. Ol. c. 14. an. Vat. c. 63. 64.
Κρήτη Antig. c. 10(10). 30(36). 163 (179).
Κρητίνης Κῶος Phleg. Ol. c. 7.
κριθή Apollon. c. 7.
Κριμισός ποταμός Antig. c. 133 (148).
Κρόβυζοι an. Vat. c. 27.
κροκόδειλος Antig. c. 19 (23). 33 (39). 65 (71). 91 (98).
κροκόττης an. Vat. c. 2.
Κρότων Apollon. c. 6.
Κροτωνιάται Phleg. Ol. c. 28.
Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος Phleg. macr. c. 2.
Κυλλήνη Phleg. mir. c. 4.
Κυμαῖς Phleg. mir. c. 10.
κύουσαι Apollon. c. 42.
Κύπρος Antig. c. 84 (90). Apollon. c. 36.
Κῦρος Phleg. Ol. c. 9.
κυρτοί Apollon. c. 37.
κύστις Antig. c. 62 (68).
Κυστιτραῖον Antig. c. 139 (154).
κύνων an. Vat. c. 30.
— τὸ ἄστρον Antig. c. 60 (66).
Κωνόπιον Antig. c. 27 (33).
Κῶοι Antig. c. 160 (176). 161 (177).
Κωρύκιον Antig. c. 127 (141).
λαγός Antig. c. 11 (11).
Λακεδαιμόνιοι an. Vat. c. 62.
Λακεδαίμων Apollon. c. 4.
Λακωνικοὶ κύνες Antig. c. 104 (112).
Λαμψακηνοί Antig. c. 137 (152).
Λαοδίχεια τῆς Συρίας Phleg. mir. c. 9.
Λαπίθαι Phleg. mir. c. 5.
Λασθένης Phleg. Ol. c. 14.
Λατῖνοι Phleg. macr. c. 4.
Λάτμος vel Λάτμος Antig. c. 16 (18). 123 (135). Apollon. c. 11.
Λεοντῖνοι Antig. c. 159 (175).
Λεπέτυμνος (ὄρος καὶ ἤρωσ) Antig. c. 15 (17).
Λέσβος Antig. c. 171 (187).
Λευκὴ νῆσος Antig. c. 122 (134).
λεύκη νόσος Antig. c. 150 (165).
Λευκοθέα πόλις Antig. c. 149 (164).
λευκόιον Apollon. c. 45.
Λεύκολλος Phleg. Ol. c. 14.
λέων Antig. c. 21(25). 74 (80). an. Vat. c. 9.
Λῆμνος Antig. c. 9(9). 22 (26). 118 (130).
Λῆνος (χώρα) Phleg. Ol. c. 8.
Λητοῖδης Phleg. macr. c. 4.
Λητώ Antig. c. 56 (61). Phleg. macr. c. 4.
λιβανωτίς Apollon. c. 48.

- Αίβρες* Antig. c. 16 (19). an. Vat. c. 60.
Λιβύη Antig. c. 11 (11). 60 (66). Apollon c. 38. an. Vat. c. 28.
Λιβύριοι an. Vat. c. 47.
Λίγυες an. Vat. c. 65.
λίθος Καρύστιος Apollon. c. 36.
λίμνη Antig. c. 150 (165) — 157 (173). an. Vat. c. 35.
 — *κανστή* (Germanice Torfmoor) Antig. c. 155 (171).
Λίπαρις ποταμός Antig. c. 135 (150).
λιποθυμία Apollon. c. 49.
λοιμός Apollon. c. 4. Phleg. Ol. c. 1. an. Vat. c. 25.
Λοκρίς Phleg. mir. c. 2.
Λοκροί (Ἰταλικοί) Antig. c. 1 (1). Apollon. c. 40.
 — *οἱ Ὀξόλαι* Antig. c. 117 (129). Phleg. mir. c. 2.
λούονται τρις ἐν τῷ βίῳ οἱ Λαρδανεῖς an. Vat. c. 48.
Λουσιτανία Phleg. macr. c. 1.
Λοῦσοι Antig. c. 137 (152).
λόφος (tumulus) Phleg. mir. c. 19.
Λυγκῆσαι Antig. c. 164 (180). an. Vat. c. 13. 23.
Λυκαβηττός Antig. c. 12 (12).
Λύκειος Ἀπόλλων Phleg. mir. c. 3.
Λυκία Antig. c. 17 (20).
Λύκιοι an. Vat. c. 52.
λύκος Antig. c. 10 (10) b. 29 (35). 56 (61). Phleg. mir. c. 3.
 — *ῥοις* Antig. c. 27 (33).
Λυκοῦργος Phleg. Ol. c. 1.

μάγνης Apollon. c. 23.
μάζα Antig. c. 173 (189).
Μαϊάνδρος Phleg. mir. c. 6.

Μαϊάνδρον πόλις Phleg. Ol. c. 25.
Μαϊώτις λίμνη Antig. c. 27 (33). Phleg. mir. c. 19.
Μακεδών Phleg. macr. c. 1.
Μακρόσιρις (ὑπερμεγέθης) Phleg. mir. c. 17.
Μάρσανον ὄρος τῆς Παιονίας Antig. c. 53 (58).
Μαρσῶας an. Vat. c. 20.
Μαχάτης Phleg. mir. c. 1.
μέθη Apollon. c. 25.
μελεαγρίς Antig. c. 11 (11).
μέλι Apollon. c. 38.
μέλισσα Antig. c. 19 (23). 52 (57). 61 (67). 86 (93). Apollon. c. 44.
Μέμνονος ἀνδριάς an. Vat. c. 24.
Μεσσήνη Phleg. mir. c. 11.
Μεταπόντιον Apollon. c. 6.
Μέτελλος Phleg. Ol. c. 14.
Μήδεια Antig. c. 118 (130).
Μῆδοι Antig. c. 150 (165).
μήλιος Antig. c. 26 (32).
Μηονανία πόλις τῆς Ἰταλίας Phleg. mir. c. 7.
Μήστρα an. Vat. c. 33.
Μιθριδάτης Phleg. Ol. c. 14.
Μιλήσια ἔρια Apollon. c. 20.
Μίνως an. Vat. c. 63.
Μνήσαρχος Apollon. c. 6.
Μοῖραι Phleg. macr. c. 4.
μοιχευόμεναι an. Vat. c. 17. 18.
μόλιβδος Antig. c. 43 (49).
μονόκερως Antig. c. 66 (72).
μόνωπος vel *μόναιπος* Antig. c. 53 (58).
Μούαβις ποταμός Antig. c. 135 (150).
Μουρήνας Phleg. Ol. c. 14.
μουσική Apollon. c. 49.
Μουτίνη πόλις Phleg. Ol. c. 26.
μυῖα Apollon. c. 8.
Μύλαι Antig. c. 154 (170).

- μύρμηξ* Antig. c. 79 (85). 126 (140).
μῦς Antig. c. 18 (21). 105 (113). 124 (136). 137 (152).
μῶνυχος Antig. c. 66 (72).
νάρκη Antig. c. 48 (53).
Νασαμώνες an. Vat. c. 28.
ναυαγία Apollon. c. 5.
Ναύπακτος Phleg. mir. c. 3.
ναυτίλος Antig. c. 51 (56).
νάφθα] cf. Antig. c. 139 (154). 148 (163). Apollon. c. 36.
Νέαι τῶν Λημνίων νῆσοι Antig. c. 9 (9).
Νέαι Ἀθῆναι Ἀδριαναί Phleg. Ol. c. 23.
Νεανδρίδες Antig. c. 171 (187).
νεβρός Antig. c. 8 (8).
Νεῖλος Antig. c. 162 (178). Phleg. mir. c. 30. 31.
Νεοκισάρεια Phleg. Ol. c. 18.
Νέρων Phleg. mir. c. 20.
Νέσσος Antig. c. 117 (129).
Νέστος ποταμός an. Vat. c. 17.
Νηλεὺς ποταμός Antig. c. 78 (84).
Νηρεὺς an. Vat. c. 33.
Νίβις πόλις Phleg. Ol. c. 12.
Νίκαια Phleg. Ol. c. 17.
Νικομηθεὺς Phleg. macr. c. 1.
Νισαῖοι ἵπποι Phleg. mir. c. 3.
Νιτρίαι (ἐν Αἰγύπτῳ) Phleg. mir. c. 15.
νόμοι τῶν Κρητῶν an. Vat. c. 63.
νυκτερίς Antig. c. 22 (26).
Νυμφῶν ἱερόν Antig. c. 148 (163).
νὺξ παράδοξος Phleg. Ol. c. 17.
ξανθίζειν Antig. c. 134 (149).
Ξάνθος Antig. c. 78 (84). an. Vat. c. 11.
ξένος an. Vat. c. 62.
ὄδους Antig. c. 68 (74). 116 (128).
 — *ποδιαῖος* Phleg. mir. c. 14.
Ὀδυσσεὺς Antig. c. 24 (28).
Ὄζόλαι Antig. c. 117 (129).
Ὀλύμπια Apollon. c. 10. cf. Antig. c. 140 (155). Phleg. Ol. c. 1. 14.
Ὀλυμπιεῖον τόπος ἐν Δήλῳ Phleg. Ol. c. 23.
Ὀλυμπος an. Vat. c. 16.
 — *ὁ κατὰ Προῦσαν* an. Vat. c. 15.
Ὀλυνθος Apollon. c. 34.
ὄνος Antig. c. 58 (63).
 — *Ἰνδικός* Antig. c. 66 (72).
ὄξος Antig. c. 139 (154).
ὄριγανος Antig. c. 34 (40). 36 (42). 79 (85).
ὄρνις Antig. c. 97 (104. 105). Phleg. macr. c. 4.
 — *κατοικιδία* Apollon. c. 46.
ὄρρια τοῦ αὐτοκράτορος Phleg. mir. c. 35.
Ὀρτησία (Ὀρτισία cod.) πόλις Phleg. macr. c. 1.
ὄρυγγος Antig. c. 107 (115).
Ὀρφεὺς] ὁ τάφος τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς Antig. c. 5 (5).
ὄσπριον an. Vat. c. 67.
ὄστᾶ Phleg. mir. c. 15. 16. 19.
Ὀυέλεια πόλις Phleg. macr. c. 1.
Ὀυεργίλιος Μάρων Phleg. Ol. c. 14.
Ὀυῆρος cf. Phleg. p. 104.
ὀφίδιον Antig. c. 89 (96). Apollon. c. 12.
ὄφις Antig. c. 11 (11). 35 (41). 72 (78). Apollon. c. 6. 39. Phleg. mir. c. 4. 24 an. Vat. c. 8.
Ὀφίουσσα Antig. c. 138 (153).
Παδαία Phleg. mir. c. 33.

- Παδαῖοι* an. Vat. c. 43.
παιανογράφοι Apollon. c. 40.
παῖδες an. Vat. c. 64.
παιδιά κοινά an. Vat. c. 47.
παιδίον παράδοξον Phleg. Ol. c. 15.
παιδίον οὐ γελᾷ πρὸ τετραράκοντα ἡμερῶν Antig. c. 113 (123).
Παιονία Antig. c. 53 (58). 66 (72). Phleg. Ol. c. 19.
Παλικοί („ἐν Παλικίοις“) Antig. c. 121 (133).
Παλλάς Phleg. mir. c. 3.
Παμφυλία Antig. c. 135 (150).
Πανδαία Phleg. mir. c. 33.
Πανδαῖοι an. Vat. c. 43.
Πάνδροσος Antig. c. 12 (12).
πάρδαλις Antig. c. 31 (37).
πάρηβον Apollon. c. 17.
παρθένος an. Vat. c. 53. 60.
Πάρθοι Phleg. Ol. c. 14.
Πάρμα πόλις Phleg. macr. c. 1. 2.
Παρνασσός Antig. c. 127 (141).
Παροικόπολις Phleg. macr. c. 1.
Παροικοπολίτης Phleg. macr. c. 1.
Πασιφάη Apollon. c. 49.
Πάφος Apollon. c. 8. 39.
πεζᾶ ζῶα Antig. c. 76 (82).
Πεῖσος Phleg. Ol. c. 1.
πελεκάν Antig. c. 41 (47).
Πελλήνη Antig. c. 12 (12).
Πελοποννήσιοι Phleg. Ol. c. 1.
Πελοπόννησος Phleg. Ol. c. 1.
Πέλοψ Phleg. Ol. c. 1.
πένθος παρὰ Πέρσαις an. Vat. c. 56.
πέρδιξ Antig. c. 6 (6). 9 (9). 39 (45). 81 (87). 101 (110).
Πέρρινθος πόλις an. Vat. c. 19.
— ποταμός an. Vat. c. 19.
περιστερά Antig. c. 38 (44).
Πέρσαι Antig. c. 15 (16). an. Vat. c. 30. 41. 54—57.
Περσεύς an. Vat. c. 19.
Περσεφόνεια Phleg. mir. c. 10.
Περσική Antig. c. 105 (113).
πήγανον Antig. c. 35 (41).
πηγή Antig. c. 129 (144). 140 (155). 141 (156). Apollon. c. 14. an. Vat. c. 34.
πηλαμύς an. Vat. 3.
Πήλιον ὄρος Apollon. c. 19.
πίθηκος Phleg. mir. c. 22.
πίθος Phleg. mir. c. 11.
Πικεντόν πόλις Phleg. Ol. c. 27.
Πίναρος ποταμός Apollon. c. 43.
πίσσα Antig. c. 153 (169).
Πλακεντία Phleg. macr. c. 1.
πλίνθος Antig. c. 135 (150).
Πλούτων Phleg. mir. c. 10.
Πλουτανίς Phleg. mir. c. 10.
ποίμνη Antig. c. 128 (142).
Πόλλησια πόλις Phleg. macr. c. 1.
Πολύκριτος Phleg. mir. c. 2.
πολύπους Antig. c. 21 (25). 25 (29). 50 (55). 92 (99).
Πόντος Apollon. c. 31. Phleg. mir. c. 14. macr. c. 1. an. Vat. c. 3.
— ποταμός Antig. c. 136 (151).
πορθμός ὁ τῆς Ἰταλίας Antig. c. 125 (138). cf. an. Vat. c. 40.
Ποσειδών Phleg. mir. c. 5.
ποταμός Antig. c. 78 (84). 133—136 (148—151). an. Vat. c. 17—22. 38. 41.
Ποῦλχος Phleg. mir. c. 14.
ποῦς Antig. c. 63 (69).
Πραιτώριον Παλλαντιανόν Phleg. macr. c. 4.
Πραξωνίδης Phleg. Ol. c. 1.
πρόβατον Antig. c. 7 (7). 78 (84). 103 (111). Apollon. c. 17. 31.
Προκλεύς Phleg. Ol. c. 1.

- Προκόνησος* Apollon. c. 2.
Προποντίς Phleg. mir. c. 3.
Προῦσα an. Vat. c. 15.
Πρύτανυς Phleg. Ol. c. 1.
Πρωτεύς an. Vat. c. 33.
Πτολεμαῖος Antig. c. 19 (23).
Πυθαγόρας μάντις Apollon. c. 6.
Πυθαγόρειοι Apollon. c. 46.
Πυθία Phleg. mir. c. 3. Ol. c. 1.
Πυθόπολις Antig. c. 162 (178).
Πυθώ Phleg. mir. c. 3.
πῦρ ἀθάνατον Antig. c. 166 (182).
— *παρὰ Πέρσαις* an. Vat. c. 41.
— *τὸ ἐπὶ τῆς ἐστίας* an. Vat. c. 50.
πυρήν Apollon. c. 15.
πυρός Apollon. c. 7. 33.
πυρολίχη an. Vat. c. 64.
Πύρριχος an. Vat. c. 64.
Ῥάβεννα πόλις Phleg. macr. c. 1. 3.
Ῥήγιον Antig. c. 1 (1). 2 (2). Apollon. c. 40. Phleg. mir. c. 14. an. Vat. c. 40.
Ῥήγιον (Λεπίδου) Phleg. macr. c. 1. 2.
Ῥήνεια Antig. c. 11 (11).
Ῥήνος an. Vat. c. 18.
ῤίζα λευκή Apollon. c. 18.
Ῥόδος Phleg. mir. c. 16.
ῤόη Apollon. c. 43.
ῤύπος ἐν τοῖς ὠταρίοις Apollon. c. 28.
Ῥωμαῖοι Phleg. mir. c. 3. macr. c. 4.
Ῥωμαίων ἀγορά Phleg. mir. c. 13.
— *ἀριθμός* Phleg. Ol. c. 14.
— *στρατός* Phleg. mir. c. 27.
Ῥώμη Phleg. mir. c. 3. 6. 10. 14. 22. 23. 25. Ol. c. 14.
Σαβῖνοι Phleg. macr. c. 4.
σαλαμάνδρα Antig. c. 84 (91).
Σαμιακός Antig. c. 120 (132).
Σάμος Apollon. c. 5.
Σαρμάται Antig. c. 152 (167).
σαύνη, φάρμακον θανάσιμον Phleg. mir. c. 34.
Σαύνη, τῆς Ἀραβίας πόλις Phleg. mir. c. 34. 35.
Σανρομάται an. Vat. c. 14. 29. 50.
σεισμός Apollon. c. 4. 5. Phleg. mir. c. 13. 14. 19. Ol. c. 14. 17. an. Vat. c. 31.
σεκουλάρια Phleg. macr. c. 4.
Σελέμνιος ποταμός an. Vat. c. 38.
σελήνη Antig. c. 124—125 (136—138).
Σέραπις cf. Phleg. p. 104.
Σέριφος Antig. c. 4 (4).
σῆς Apollon. c. 48.
σιαγών Antig. c. 65 (71).
Σίβυλλα ἢ Γεργιθία Phleg. Ol. c. 2.
— *ἢ Ἐρυθραία* Phleg. macr. c. 4.
σίδηρος Antig. c. 18 (21).
Σικανοί Antig. c. 139 (154).
Σικελία Antig. c. 8 (8). 121 (133). 140 (155). 150 (165). 154 (170). Apollon. c. 2. Phleg. mir. c. 14. an. Vat. c. 40.
Σικελὸς ξένος Antig. c. 167 (183).
Σίλας κρήνη Antig. c. 146 (161).
Σίλλη κρήνη an. Vat. c. 36.
Σινατρούκης τῶν Πάρθων βασιλεύς Phleg. Ol. c. 14.
Σινωπεύς Phleg. macr. c. 1.
Σινώπη Phleg. Ol. c. 7.
σισύμβριον Antig. c. 19 (23).
Σκάμανδρος Antig. c. 78 (84). an. Vat. c. 11.

- σκάρος Antig. c. 73 (79).
 σκελετός ὑπερμεγέθης Phleg.
 mir. c. 17—19.
 Σκίρτιοι Phleg. Ol. c. 19.
 Σκορδίσκοι Phleg. Ol. c. 19.
 σκορπίον (βοτάνιον) Apollon.
 c. 41.
 σκορπίος Antig. c. 16 (18).
 19 (23). 87 (94). Apollon. c. 11.
 Σκότουςσα Antig. c. 142 (157).
 Σκύθαι Antig. c. 13 (13). 54
 (59). an. Vat. c. 49. 66.
 Σκύλλαιον an. Vat. c. 40.
 σκωληκοειδῆ ζῶα ἐν χιόνι
 Antig. c. 84 (90).
 σμηνιων (ἄπ. εἰρ.) Apoll. c. 44.
 σμῆνος Antig. c. 86 (93).
 Συμωναία Phleg. mir. c. 7.
 Σόλοι Antig. c. 135 (150).
 Apollon. c. 36. 43.
 Σόος Phleg. Ol. c. 1.
 σορός ὑπερμεγέθης Phleg.
 mir. c. 17. 18.
 Σπάρτη an. Vat. c. 62.
 Σπαρτιάται an. Vat. c. 62.
 σπήλαιον Antig. c. 126 (139).
 Phleg. mir. c. 12.
 σπληνικοί Apollon. c. 42.
 σπογγίον Antig. c. 83 (89).
 σταθμός τοῦ ἀνθρώπου Apol-
 lon. c. 51.
 στεφανηπλόκοι Apollon. c. 45.
 στρουθία Apollon. c. 17.
 Στύξ Antig. c. 158 (174). cf.
 c. 141 (156).
 Συμφέρων et Συμφέρουσα
 Phleg. mir. c. 8.
 Συρακούσαι Antig. c. 97 (105).
 140 (155).
 Συρηκόσιοι Phleg. mir. c. 3.
 Συρία Phleg. mir. c. 3. 9.
 Σῦρος Apollon. c. 5. an. Vat.
 c. 31.
 Σύρτεις Apollon. c. 38.
 σφήξ Antig. c. 52 (57). an. Vat.
 c. 4.
- Ταννητιάνη πόλις Phleg.
 macr. c. 2.
 τάρανδος Antig. c. 25 (31).
 Τάρας Antig. c. 55 (60).
 Ταυρομένιος ποταμός et ὁμώ-
 νυμος πόλις an. Vat. c. 21.
 Ταῦρος (ὄρος) Phleg. mir. c. 3.
 Τάφιον ὄρος Antig. c. 117
 (129).
 τάφος an. Vat. c. 67.
 Τειρεσίας Phleg. mir. c. 4.
 an. Vat. c. 32.
 τέκνα πεντήκοντα Phleg. mir.
 c. 30. 31.
 — δύο καὶ ἑβδομήκοντα Antig.
 c. 111 (120).
 — τοῖς τεκοῦσιν ὅμοια Antig.
 c. 112 (121).
 Τελέστης Apollon. c. 40.
 τερατοποιία Apollon. c. 5. 6.
 Τερβητία πόλις Phleg. Ol. c. 20.
 Τέρρινα πόλις Phleg. Ol. c. 28.
 — ποταμός Phleg. Ol. c. 28.
 τετράς an. Vat. c. 44.
 τέττιξ Antig. c. 1—3 (1—3).
 Τιανός et Τιανή Phleg. macr.
 c. 1.
 Τιβέριος Νέρων Phleg. mir.
 c. 13. 14.
 Τιγράνης Phleg. Ol. c. 14.
 Τίμων ὁ κιθαρωδός Antig. c.
 169 (185).
 τράγος Antig. c. 22 (26). 128
 (143).
 Τραϊανός aut Ἀδριανός αὐτο-
 κράτωρ Phleg. mir. c. 29.
 Τριάριος, Γάϊος Phleg. Ol.
 c. 14.
 Τρίδεντον πόλις Phleg. mir.
 c. 24.
 τρόχιλος Antig. c. 33 (39).
 τρυγών (ἢ θαλαττία) Antig.
 c. 18 (22).
 Τυράκων λίμνη Antig. c. 155
 (171).
 Τυρρηγία Apollon. c. 6.

- ὑδάτιον* Antig. c. 163 (179).
ἕδνον Apollon. c. 47.
ὑδωρ Antig. c. 164 (180). 165 (181). 174 (190). an. Vat. c. 12. 13. 31.
Ἰλλος Phleg. Ol. c. 1.
 — *μάντις* Phleg. mir. c. 1.
Ἰπανις ποταμός Antig. c. 85 (92).
Ἰπερασία πόλις Phleg. Ol. c. 5.
Ἰπερβορεῖς Antig. c. 56 (61). Apollon. c. 4.
Ἰπερίων Phleg. mir. c. 3.
ἕπνος παράδοξος Apollon. c. 1.
ἕπολαῖς (ὄρνιθιον) Antig. c. 100 (109).
ἕς Antig. c. 11 (11). 35 (41). 66 (72). 102 (110). Phleg. macr. c. 4.
Φαῖδρος ὁ Ἐπικούρειος Phleg. Ol. c. 14.
φακός Apollon. c. 32.
φαλάγγιον Antig. c. 87 (94).
φάλαινα Antig. c. 22 (26).
Φασηλίται Antig. c. 166 (182).
φάσιμα Apollon. c. 2. Phleg. mir. c. 2. 3.
φάττα Antig. c. 36 (42).
Φαουεντία πόλις Phleg. macr. c. 2.
Φειδεντία πόλις Phleg. macr. c. 1.
Φενεός Antig. c. 131 (146). 158 (174).
Φερκεύδης Antig. c. 88 (95). Apollon. c. 5. 6. an. Vat. c. 31.
φήνη Antig. c. 46 (52).
φθείρ Antig. c. 88 (95). Apollon. c. 27.
φθονερία ζῶων τινῶν Antig. c. 20 (24).
Φιλίννιον Phleg. mir. c. 1.
- Φίλιπποι πόλις* Phleg. macr. c. 1.
Φιλωτίς Phleg. mir. c. 7.
φλάβος (ὄρνιθιον) Antig. c. 100 (109).
Φλάκκος, Λούκιος Οὐαλέριος Phleg. mir. c. 3.
Φοῖβος Phleg. mir. c. 2. 10.
 — *Ἀπόλλων* Phleg. Ol. c. 32. macr. c. 4.
 — *Ἀπόλλων Πύθιος* Phleg. mir. c. 3.
φολῖς Antig. c. 76 (82).
Φουρνίτα πόλις Phleg. Ol. c. 21.
Φραάτης ὁ ἐπικληθεὶς Θεός Phleg. Ol. c. 14.
φρέαρ Antig. c. 162 (178).
φρύγανον Antig. c. 148 (163).
Φρύγες an. Vat. c. 51.
Φρυγία Antig. c. 75 (81). 123 (135).
Φύλλοι Antig. c. 128 (142).
φυσιογνωμικά Antig. c. 114 (124—126).
φώκη Antig. c. 20 (24). 22 (26).
Χαλκιδεῖς Antig. c. 14 (14).
Χαλκιδική Antig. c. 78 (84).
Χαλκίς Antig. c. 78 (84).
χαλκῖτις λίθος Antig. c. 84 (90).
χαλκός Antig. c. 131 (146).
χαμαιλέων Antig. c. 25 (30).
Χαονία Antig. c. 143 (158).
Χαριτώ Phleg. mir. c. 1.
Χαρώνιον Antig. c. 123 (135).
Χαρώνιος τόπος an. Vat. c. 37.
Χελιδόνιαι Antig. c. 129 (144).
χελιδών Antig. c. 37 (43). 72 (78). 98 (106). 120 (132).
χελώνη Antig. c. 34 (40). Apollon. c. 26. an. Vat. c. 10.
χελώνιον an. Vat. c. 10.
χερσαία ζῶα Antig. c. 61 (67).
Χερσῶν πόλις Phleg. Ol. c. 22.

- Χίμαιρα* (ὄρος) Antig. c. 166 (182).
χοῖρος Phleg. macr. c. 4.
Χριστός Phleg. Ol. c. 16. 17. cf. p. 104.
χρυσός Antig. c. 150 (165). an. Vat. c. 35.
χύτρινος Antig. c. 160 (176).
Ψύλλοι Antig. c. 16 (19).
Ψύχρος ποταμός an. Vat. c. 22.
ῥοτόκα ζωά Antig. c. 76 (82).
Ῥοστίοι Phleg. Ol. c. 29.

Index auctorum.

- Aeschylus* ἐν ταῖς *Τοξότισιν* Antig. c. 115 (127).
Agatharchides an. Vat. 10.
 — ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν Phleg. macr. c. 32.
Agésias ὁ Μεγαρεύς an. Vat. c. 1.
Aleman Antig. c. 23 (27).
Amelesagoras ὁ Ἀθηναῖος ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφώς Antig. c. 12 (12).
Amometus ὁ πραγματευθεὶς τὸν ἐκ Μέρφειας ἀνάπλου Callim. ap. Antig. c. 149 (164).
Anacreon Phleg. macr. c. 6.
Antigonus an. Vat. c. 12. Phleg. mir. c. 28.
Antisthenes ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος Phleg. mir. c. 3.
Apollodorus ἐν τοῖς χρονικοῖς Phleg. macr. c. 2.
Apollonius ὁ γραμματικὸς Phleg. mir. c. 11. 13. 17 et fort. 12 et 14.
Aquilius ὁ Ῥωμαῖος ἱστορικὸς an. Vat. c. 40.
Archelaus Αἰγύπτιος τις τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῶ Πτολεμαίου Antig. c. 19 (23). 89 (96).
Ariston ὁ περιπατητικὸς an. Vat. c. 34.
Aristoteles hist. anim. Antig. c. 16 (18). 22 (26). 27 (33) — 113 (123). 115 (127). Apollon. c. 44. an. Vat. c. 4—9.
 — ἐν τῇ ἰδ. τῶν ἱστοριῶν Apollon. c. 35.
 — physiogn. Antig. c. 114 (124—126).
 — phys. problem. Apollon. c. 7. 9. 21—23. 37. 51.
 — ἐν τῷ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου Apollon. c. 26.
 — ἐν τοῖς ζωικοῖς Apollon. c. 27. 28.
 — ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν Apollon. c. 39.
 — ἐν τῷ περὶ μέθης Apollon. c. 25.
 — ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς Apollon. c. 11.
 — [περὶ τῶν Πυθαγορείων] Apollon. c. 6.
 — fragm. incert. Antig. c. 19 (23). 20 (24). 25 (31).
 — — Callim. ap. Antig. c. 144 (159). 169 (185).
Aristoxenus ὁ μουσικὸς Apollon. c. 30. cf. 49.
 — — ἐν τῷ Τελέστου βίῳ Apollon. c. 40.
Basilius ὁ μέγας εἰς τὴν ἑξαήμερον gloss. ad Antig. c. 42 (48).

- Bolus [Mendesius] Apollon. c. 1.
- Callimachus ὁ Κυρηναῖος πεποίηται τινα ἐκλογὴν τῶν παραδόξων. inde sumpsit Antig. c. 129 (144) — 173 (189). fragm. poeticum ap. Antig. c. 45 (51). alia ap. Phleg. mir. c. 4. 5.
- Clearchus (cod. Κλειταρχος) Phleg. mir. c. 4.
- [Clearchus] ὁ ποιητής Antig. c. 25 (29).
- Craterus ὁ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως ἀδελφός Phleg. mir. c. 32.
- Ctesias Antig. c. 15 (16). Apollon. c. 17. Callim. ap. Antig. c. 145 (160). 146 (161). 150 (165). 165 (181). 166 (182).
- ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν Apollon. c. 20.
- Dalio (Dion?) ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Αἰθιοπικῶν an. Vat. c. 2.
- Dicaearchus Phleg. mir. c. 4. et fort. 5.
- Dorotheus ὁ λατρὸς ἐν ὑπομνήμασιν Phleg. mir. c. 26.
- Eudoxus Antig. c. 123 (135). Callim. ap. Antig. c. 129 (144). 138 (153). 147 (162). 153 (169). 161—163 (177—179).
- ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ξ γῆς περιόδου Apollon. c. 38.
- Eudoxus ὁ Ρόδιος Apollon. c. 24.
- Eumachus ἐν περιηγήσει Phleg. mir. c. 18.
- Euripides gloss. ad Phleg. mir. c. 3.
- Habron (cod. Ἄνδρων) ἐν τῇ δ τῶν πρὸς Φίλιππον θυνσιῶν Apollon. c. 8.
- Hadriani epistula Phleg. p. 104.
- Hellanicus ὁ Λέσβιος Antig. c. 126 (139). an. Vat. c. 36.
- Heraclides an. Vat. c. 14. Callim. ap. Antig. c. 152 (167). [Heraclides?] ὁ τοὺς Σαμιακούς ὄρους συγγεγραφώς Antig. c. 120 (132).
- Herodorus ὁ Βρύσανος τοῦ σοφιστοῦ πατήρ Antig. c. 42 (48).
- Herodotus [I. 163] Phleg. macr. c. 4.
- [III. 108] Antig. c. 21 (25). [Hesiodus opera et dies 524] Antig. c. 21 (25).
- Hesiodus fragm. Phleg. mir. c. 4 et fort. 5.
- Hiero ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἢ Ἐφέσιος Phleg. mir. c. 2.
- Hippostratus ἐν τῷ περὶ Μίνω Phleg. c. 30. 31.
- Hippys (cod. Ἰππων) ὁ Ῥηγῖνος Antig. c. 121 (133).
- Homerus [Il. IX 558—560] Phleg. mir. c. 11.
- [Il. XX 74] an. Vat. c. 11.
- [Od. IV 410 sqq.] an. Vat. c. 33.
- ὁ ποιητής [Od. XIV 31] Antig. c. 24 (28).
- [hymn. in Mercur. 51] Antig. c. 7 (7).
- [falso, est enim Clearchi] Antig. c. 24 (28).
- incertus Callim. ap. Antig. c. 168 (184).
- ὁ ἱστοριογράφος Antig. c. 116 (128). fort. Theopompus Chius.
- ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ Apollon. c. 13.
- inscriptiones Phleg. mir. c. 11. 17.
- Lycus ὁ Ῥηγῖνος Antig. c. 60 (66). Callim. ap. Ant. c. 133 (148). 139 (154). 140 (155).

- 154 (170). 159—161 (175—177). 172 (188).
 Megacrides ὁ κριτικός ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων Apollon. c. 19.
 Megasthenes ὁ τὰ Ἰνδικὰ γεγραφώς Callim. ap. Antig. c. 132 (147). Phleg. mir. c. 33.
 Myrsilus ὁ Λέσβιος Antig. c. 15 (17). 117 (129). 118 (130).
 Nicagoras Callim. ap. Antig. c. 157 (173).
 [Nicanor] Stigon gloss. ad. Phleg. mir. c. 3.
 oracula Phleg. mir. c. 2. 3. (quinq̄ues). 10. macr. c. 4 (bis). Olymp. c. 1 (quater). cf. Apollon. c. 4.
 Phantias Callim. ap. Antig. c. 155 (171). 156 (172). 171 (187).
 Philetas (poeta) Antig. c. 8 (8). 19 (23).
 Philon ὁ τὰ Αἰθιοπικὰ συγγραψάμενος Antig. c. 145 (160).
 Philoxenus (poeta) Antig. c. 127 (141).
 Phylarchus ἐν τῇ ἡ τῶν ἱστοριῶν Apollon. c. 14.
 — ἐν τῇ ἡ τῶν ἱστοριῶν Apollon. c. 18.
 Pindarus Callim. ap. Antig. aut Antig. ipse c. 140 (155). an. Vat. c. 33.
 Polites an. Vat. c. 3.
 Polycletus an. Vat. c. 10.
 Polycritus Callim. ap. Antig. c. 135 (150).
 Scymnus ὁ Χῖος Apollon. c. 15.
 Sibylla Phleg. mir. c. 10. macr. c. 4 (bis).
 Sotacus (cod. Τάκος) ἐν τῷ περὶ λίθων Apollon. c. 36.
 Stesichorus an. Vat. c. 33.
 tabulae censoriae [Vespasiani], ἀποτιμήσεις Ῥωμαῖαι, Phleg. macr. c. 1—4.
 Theophrastus Callim. ap. Antig. c. 130 (145) et 131 (146). 158 (174).
 — ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ Apollon. c. 16. 29. 31. 32. 43. 48.
 — ἐν τῷ ξ περὶ φυτῶν Apollon. c. 33. ὁ αὐτὸς φιλόσοφος [ibidem] Apollon. c. 34.
 — ἐν τῷ η̄ περὶ φυτῶν Apollon. c. 41.
 — ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς [sc. περὶ φυτῶν] πραγματείας Apollon. c. 50.
 — ἐν τοῖς περὶ φυτῶν (fragm. omissum a Wimmero, sed simile p. 211) Apollon. c. 47.
 — ἐν τῇ ε̄ τῶν φυτικῶν αἰτιῶν Apollon. c. 46.
 — ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμῶν Apollon. c. 49.
 Theopompus [Chius] ὁ ἱστοριογράφος Antig. c. 14 (14). 15 (15). 119 (131). Callim. ap. Antig. c. 136 (151). 137 (152). 141—143 (156—158). 164 (180). 170 (186). 173 (189). Apollon. c. 1. an. Vat. c. 13. 39.
 — ὁ Σινωπεὺς ἐν τῷ περὶ σεισμῶν Phleg. mir. c. 19.
 Timaeus ὁ τὰς Σικελικὰς ἱστορίας συγγεγραφώς Antig. c. 1 (1). Callim. ap. Antig. c. 134 (149). 140 (155). 152 (168).
 Xenophilus (cod. Ζηνόφιλος) Callim. ap. Antig. c. 151 (166).

